

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

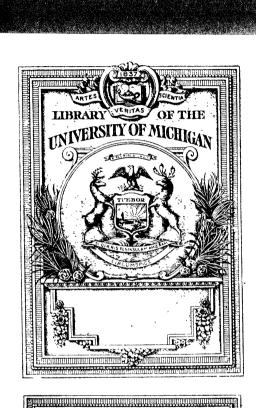
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

GRAECORVM ET ROMANORVM B NERIANA **POLYBIVS** HISTORIAE EDIDIT TH. BVETTNER-WOBST II **%** B IN B.G. TEVBNERI

THE GIFT OF
PROF. ALEXANDER ZIWET

PA 4391 ·A21 B73 Hexande First

ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

POLYBII

H I S T O R I A E.

EDITIONEM A LUDOVICO DINDORFIO CURATAM

RETRACTAVIT

THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

VOL. II.

歪

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXXIX.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

MEMORIAE

LUDOVICI LANGII

PRAEMATURE DEFUNCTI.

331301

PRAEFATIO.

Et¹) omnes illos libros, quibus continentur Polybii libri quinque priores, haustos esse ex uno archetypo et inter eos codices longe vetustissimum et praestantissimum esse Vaticanum (A) Hultschius (quaest. Pol. I, p. 3 ss.) et ego (praef. I p. 72) postquam uberrime exposuimus, nemo erit, qui hac de re dubitet. Qua autem erat cura ac diligentia librarius Vaticani (praef. I p. 4 s.) cum dittographias, quascunque in archetypo codice²) invenerat, magna cum fide exarabat, tum iis locis, quibus codicis scriptura ita obscurata erat, ut dignosci non posset, quid in mente habuisset archetypi scriba, ambigua³) tradere praeferebat quam audacter pro suo arbitrio corrigere.

Itaque dittographias invenimus locis his:

IV, 15, 2 καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς βοηθεῖν] αὐτοῖς* additur.

¹⁾ In hac disputatione praecipue respexi Polybii librum quartum et quintum non neglectis libris prioribus, ita ut ea quae in praefatione primi voluminis exposita sunt corrigerentur et absolverentur.

²⁾ Ita V, 41, 3 disertis verbis in margine addit librarius (v. p. XXIII ann. 1), in archetypo corrupta et obscura se invenisse.

³⁾ Similiter docuit Hultschius (Fleckeis. annal. 1867, p. 290 s.), ubicunque accentus aut spiritus vocabulorum omittuntur, haec non negligentia scribae facta esse, sed codicem archetypum iisdem notis caruisse eaque diligenter a librario repraesentata esse.

ΙΝ, 17, 5 αίρομένους* et αίρουμένους.

IV, 32, 7 ἢ δουλεύειν ἠναγκάζοντο τούτοις ἀχθοφοροῦντες ἢ φεύγοντας τὴν δουλείαν ἀναστάτους γίνεσθαι, λειποντας (s. acc.) τὴν χώραν] φεύγοντες* adiicitur
Tenendum esse videtur φεύγοντας neque ullum vocabulum corrigendum; est enim eadem anacoluthia¹), qua
usus Xenophon (de rep. Lac. V, 7): περιπατεῖν.. ἀναγκάζονται... καὶ μὴν τὸ ὁπὸ οἴνου μὴ σφάλλεσθαι ἐπιμελεῖσθαι, εἰδότας, ὅτι οὐκ, ἔνθαπερ ἐδείπνουν, καταμενοῦσι
coniungit ἀναγκάζονται cum accusativo participii εἰδότας,
quod oblitus vocabuli ἀναγκάζεσθαι ita pergit, ut ei
fuisset dicendum, si adhibuisset δεῖν vocabulum synonymum.

IV, 40, 8 ἐν ἐπτὰ καὶ πέντε ὀργυιας (s. acc.)] ὀργυιας additum recipiendum est accentu adiecto.

IV, 57, 1 ἀπελίπομεν* et ἀπελίπαμεν (v. praef. I p. 76 s.).

IV, 72, 1 ενδυμενίαν* et ενδομενίαν v. p. XXIV.

IV, 76, 7 Κλεομένη* et Κλεομένει v. p. XLII.

ΙΝ, 78, 11 προκαταλειφθείσης* et προκαταληφθείσης.

IV, 80, 16 τὴν μὲν λείαν διένειμε πᾶσαν] ι superscriptum est alteri α ; videtur tamen πᾶσαν esse tenendum.

IV, 82, 8 τοὺς μὲν παρακαλῶν, οἶς δ' ἀνατε νόμενος] ἀνατεινόμενος recipiendum est.

IV, 85, 3 ἐπείπεο οδτως ἀχαρίστως δμᾶς δ βασιλεύς ... εδρίσκει] ἀχαρίστους rectius est.

V, 11, 8 σαφῶς δὲ γινώσποντας $\delta \tilde{\Phi}'$ (s. acc.) $\delta \Phi l$ λιππος τότε καὶ πρᾶξαι κύριος $\tilde{\eta}\nu$] per se patet illud $\tilde{\sigma}\tilde{\Phi}'$ ortum non ex $\tilde{\sigma}\tau\iota^2$) sed ex $\tilde{\sigma}\tau\varepsilon$ esse tenendum³).

1) Kuehner 'Griech. Gr.' § 495, 1.

3) Miro modo duabus scripturis coniunctis codicis archetypi Urbinatis (F) librarius exarat: δθεν τε.

²⁾ Non satis caute Kaelkerus (de eloc. Pol. p. 245) scribit: 'Nusquam invenitur elisio in vocula ὅτι apud scriptores, qui pedestri oratione utuntur. Polybius sine dubio scripsit aut ὡς ὁ Φίλιππος.. aut ὅτι Φίλιππος'.

V, 15, 2 γένομένης απαιρίας] γενομένης est Polybii.

V, 24, 4 κάθυδοον et κάθυγοον cum praebeat librarius, praefero hoc, quo Diodorus, Polybii imitator, utitur V, 28, 1.

V, 29, 6 δς ἦν ἔτι λοιπός τῆς .. έταιφείας] λοιπόν* adiicitur.

V, 32, 3 πῶς γὰρ ἄρξασθαί τινος καλῶς οἶόν τε μὴ προδπεριλαβόντα τῷ νῷ τὴν συντέλειαν τῆς ἐπιβολῆς] προπεριλαβόντα praeferendum esse exposuit Naberus (Mnem. 1857 p. 253).

V, 33, 3 σελίσιν* et σελίσιν.

V, 33, 3 τῶν Ῥωμαίων καὶ Καοχηδονίων πόλεμον] τον (s. acc.) recepi accentu addito.

V, 48, 10 έγκρατης γίνεται καὶ τῆς τούτου στρατοπεδείας] τούτων*.

V, 49, 6 συμφερώτερα* et συμφορώτερα.

V, 76, 3 Κεσβέδιον] Collato V, 76, 2 Κεσβέδιον cum Hultschio recepi

V, 86, 8 είς τὴν οἰπείαν (s. acc.)] οἰπίαν expellendum videtur.

Quae cum ita sint, non sine specie verisimilitudinis videtur suspicatus esse Hultschius scripturam vitiosam V, 12, 7 καὶ δεῖγμα τῆς προαιρέσεως ἐκατέρων ἐν οἶς παραπλησίως ὁμολογούμενον ἔχομεν ortam esse ex dittographia ἐν παραπλησίως non recte a librario intellecta¹), quamquam equidem praetuli post οἶς addere unum versum: συνεβουλεύσαντο Φιλίππω. — Cum autem in tam magno opere perficiendo facillime fiat, ut defatigatis oculis manuque defessa diligentissimus quisque nonnulla peccet, Vaticani librarius erat tanta diligentia, ut denuo inspecto archetypo libro errata corrigeret (IV, 15, 4; V, 7, 7, 22, 8, 24, 5, 38, 1 al.), falsa deleret (IV, 32, 10, 33, 7, 39, 1, 4, 41, 1, 42, 4 al.)

¹⁾ V. p. VI ann. 3.

vel punctis notaret (IV, 18, 11; V, 41, 2 al), omissa adderet (IV, 21, 11 al.).

Quibus autem locis librarius corrupta Polybii verba coniecturis studuerit emendare, hoc ideo haud ita facile potest cognosci, quod prorsus obscurum est, utrum librarius denuo archetypum inspexerit ex eoque emendationes hauserit an suo ipsius ingenio fretus critici. quem dicimus, munere sit functus. Sed quod nonnullis argumentis allatis equidem p. XXVII ss. docui, recentes codices CDE non ex ipso Vaticano fluxisse sed ex fonte codicis Urbinatis, hoc mihi persuasum est, ubicunque Vaticani librarius in margine addidit scripturam, quam in recentibus libris CDE non invenimus, hanc non sumptam esse ex archetypo sed esse excogitatam¹). Itaque quod IV, 16, 7 Vaticani scriba in margine addit προσ respiciens συμμίξαντες, V, 12, 6 ad τότ' έκατέρου in ora θατέφου*, V, 103, 6 ad ήλθον in margine ηκον. ea omnia confirmata librorum recentium (CDE) testimoniis ex archetypo hausta esse pro certo confirmatoque habeo. Sed coniectura addidisse Vaticani scribam ad λαβόμενος V, 78, 5 ἐπι* per se patet, quod ceteri libri hoc ignorant. Item V, 36, 1 ήναγκάζοντο πάντας $\alpha i x * \star \lambda \epsilon \iota \nu$ toog $\pi \epsilon \varrho i$ the $\alpha i \lambda h \nu$ librarius in margine recte proposuit pro obscuro illo vocabulo αἰκάλλειν, quod manus recens (A_r) in contextum recepit. Nam hoc vocabulum in archetypo ita fuisse obscuratum, ut opus esset coniectura, inde apparet, quod recentes libri CDE derivati ex eodem archetypo ad alteram fugerunt coniecturam non recipiendam Ennaleiv. Utrum vero V, 67, 8 conjectura in margine addiderit librarius ἐπίεζε*, pro quo Hultschius (quaest. Pol. I, p. 14) revocavit ἐπιέζει, necne, tum demum poterit diudicari, si et Florentino (B) libro et omnibus codicibus recentibus (CDE) denuo excussis eorumque manibus separatis fieri potue-

¹⁾ In praef. I p. 5 iisdem ratiocinationibus nisus unum locum II, 71, 9 non recte attuli.

rit, ut cognoscatur, quae ratio intercedat inter codicem Bavaricum (C) et Augustanum (D) et Regium (E).

Secundae autem manus (A₂) fidem et auctoritatem, quamquam equidem in praefando volumine primo (p. 6 ss.) exposui, pro nihilo esse habendam sed eius emendationes omnes esse tales, quales quisque hodie coniectura invenire posset, nunc, cum Hultschii erga me comitate ac benevolentia omnia mihi praesto sint, quae vir ille doctissimus et de Polybio meritissimus curavit excerpenda ex codice Urbinate (F), prorsus aliter hac de re esse iudicandum tam planum est, ut neque ulla maneat dubitatio et ante me multo melius hac de re iudicium¹) tulisse Hultschium (praef. I p. 7) et Schenkelium (Burs. Jahresber.' 1884 p. 242) palam sit confitendum.

Quam saepe enim correctiones manus secundae et bonae et malae congruant cum scripturis codicis Urbinatis (F)²), luculenter apparet ex locis his :):

II, 8, 11 $\delta \dot{\eta}$ A₁] $\delta \dot{\epsilon} *$ A₂F.

II, 14, 6 $M\alpha\sigma\alpha\lambda i\alpha\varsigma$] $M\alpha\sigma\sigma\alpha\lambda i\alpha\varsigma$ A_2F .

II, 16, 3 "Ομβροι] "Όσομβροι* et I super $O: A_2$, "Ισομβροι* F.

 Π , 16, 7 τόπους] κόλπους* A_2 F.

 Π , 17, 5 Οὐένετοι. έξ οῦ Βένετοι A_2 in marg. Οὐενετοι έξ οῦ Βένετοι F.

II, 27, 5 προσκαταλαβέσθαι aut περικαταλαβέσθαι] προκαταλαβέσθαι Α, F.

ΙΙ, 30, 2 συμβαίνοντος] συμβαίνοντες* Α2 F.

II, 30, 6 έχυραν] ἰσχυραν* A F.

ΙΙ, 30, 9 έξ υπερδεξίων] έξ υπερδεξίου* Α. F.

II, 68, 2 ποιήσα**] ποιήσαν* $\mathbf{F}$ ποιήσαν* $\mathbf{A}_{2}$.

III, 18, 11 έπειγενομένης] έπιγενομένης A_2F .

3) V. praef. I p. 6 ss.

¹⁾ Causas contra meam sententiam a Kaelkero allatas ('Philol. Rundsch.' 1883 p. 556) a me esse refutatas non dubitavit concedere Schenkelius (l. c.).

²⁾ Urbinatem ex Vaticano non descriptum esse apparet ex eis quae infra (p. LII ss.) exposita sunt.

III, 19, 1 έξε*ύθησαν] έξελύθησαγ* A_2F .

III, 19, 6 οὐρῶντες] συνορῶντες A_2F .

III, 19, 13 $\pi * * γμασιν$] πράγμασιν A_2F .

III, 50, 3 $\ln \alpha \nu \delta \nu \tau \delta \pi \lambda \tilde{\eta} \vartheta \sigma s$] $\tau \delta$ expunsit A_2 , omisit (ut solet obscura omittere) F.

III, 62, 3 δυσχωρίας] δυσχωρίαις A_2F .

ΙΙΙ, 62, 5 τούτους Ι τούτοις Α. F.

III, 63, 2 βουλεύσονται] βουλεύωνται $\mathbf{A}_2$ βουλεύονται * F.

III, 71, 1 διατηφειθφον (s. acc.)] η in ι correxit A_2 ut habet F: διά τι ξείθφον.

III, 114, 1 ἐν | τῆς] ἐν τοῖς* τῆς A_2F .

III, 115, 6 $\tau \tilde{\omega} \nu$ in rasura A_2 $\tau \tilde{\omega} \nu$ F.

IV, 8, 4 έναογ $\tilde{\eta}$ ... μαρτύρια καὶ πλείω μὲν ἐκφανεστάτοις ἱστορηκόσι] Delevit accentum A_2 ut ita significaret, vitiosum esse vocabulum; eandem scripturam habet F_1 (v. p. XXXIII).

IV, 11, 5 ευμενίζοντες (ut videtur)] ἀσμενίζοντες A_2F .

IV, 21, 1 ταῦτά γε μοι δοκοῦσιν] δή* A_2F ; revocavit Hultschius τε.

IV, 21, 1 τὸ τῶν βίων ἐπίπονον καὶ σκληρῶν] σκλη-ρὸν A_2F .

IV, 43, 9 βραχείας A_2 ex $\beta*\alphaχείας$; cum A_2 consentit F.

IV, 45, 6 κατά γε τὴν χώραν] κατὰ γῆν χωρίς ${\rm A}_2$ κατὰ γῆς* χωρίς ${\rm F}.$

IV, 77, 4 αλλοις άρμόσει καιρὸς] αλλος A_2F .

abla, 5 ἴσως μὲν οὖν οὐκ ἄν τις ἀντῶι Φιλίππ $oldsymbol{\omega}$. ἐπιφέροι τὴν αἰτίαν] αὐτῶι $A_{2}F$.

V, 22, 2 $\tau \tilde{\omega} \nu$ A₂ ex $\tau \tilde{\omega} * \nu$; cum A₂ facit F.

V, 23, 4 έγηλίναντας F, A_2 ex $\dot{\epsilon}**\lambda i*$ ναντας.

V, 32, 2 ἄν τις εἰπείη οὐχ ..] εἴπει* A_2 εἴποι* $A_2F;$ revocavit Hultschius εἴπειεν.

V, 44, 8 ἐπὶ τὸν Εὔξεινον .. πόντ ∞ ν ^{1})] πόντον A_2F . V, 84, 3 διερειδόμενα] διεριδόμενα* A_2F .

¹⁾ V. praef. I p. 26.

V, 84, 10 $\pi\alpha'\nu$] $\pi\alpha'*$ A₂, voluit enim corrigere $\pi\tilde{\alpha}\nu$ ut habet Urbinas.

Quod autem et manifestum est, ab A₂ ea quae supra attuli cum Urbinate consentientia non potuisse reperiri coniectura et constat¹), Urbinatem codicem non ex Vaticano ducendum esse, quis est qui infitietur, has omnes emendationes manus secundae ad unum fontem redire, ex quo manaverint et Vaticanus et Urbinas?

Cum vero V, 65, 6 παν των τῶν μισθοφόρων ἐππέων πλῆθος Α2 optime corrigat παν το, hoc ex quodam libro esse depromptum, inde apparet, quod voculae carent accentibus. Iam cum Urbinas praebeat πάντων τῶν eademque libri recentes CDE ex Urbinatis fonte derivati, evidens est, iam in libro Urbinatis archetypo hoc vitium fuisse. Itaque manus secunda neque ex Urbinate neque ex eius archetypo emendationem hanc optimam haurire potuit sed fieri non potuit, quin ex ipso archetypo et Vaticani et fontis Urbinatis eam depromeret. Ita plane aliis ratiocinationibus usum me redisse ad eadem fere, quae Hultschius (l. c.) exposuit, magnum me tenet gaudium.

Sed non modo ex Urbinatis testimoniis enucleare possumus, manum secundam ex ipso archetypo Vaticani multa correxisse, sed accedunt alia. Cum enim infra doceamus, libros recentes (CDE) derivandos esse ex archetypo codicis Urbinatis, ex eo effici cogique potest, ut, quibuscunque locis congruit Vaticani manus cum uno vel pluribus de libris recentibus (CDE), id non coniecturae attribuendum sit sed ex archetypo Vaticani sumptum sit. Ita in libris tribus prioribus plerumque (praef. I p. 6 ss.) consentit Λ_2 aut cum Urbinate aut cum libris recentibus praeter locos hos²):

Ι, 46, 12 ** $[vάγεσθαι A_1]$ ἐνάγεσθαι* A_2 ἀνάγεσθαι* R^3).

¹⁾ V. p. LII ss.

²⁾ V. praef. I p. 10 ss.

³⁾ R compendio significantur codices BCDE.

I, 55, 5 τὸ] τῶ* Α, τὸ Rs.

Ι, 56, 8 προσόδους] προόδους* Α2 προσόδους CDE.

I, 87, 7 Λεπτην] Λέπτιν A_2 Λεπτην* DE Λέπτην* C.

II, 5, 2 mingal mangal A2 mingal* CDE.

II, 8, 12 ποέσβεων] ποεσβευτῶν* A_2 in marg., ποέσβεων CDE.

II, 30, 3 σώματα] σώματ' A_2 σώματα* $C^sD^sE^s$.

II, 32, 10 έλπίδα] έλπίδας* A_2 έλπίδα R.

II, 43, 6 ι' | $\iota'\iota'$ (sic) A_2 , dubium illud vocabulum omittunt libri recentes.

ΙΙ, 44, 6 ταῖς .. δημοκρατίαις] τῆς Α. ταῖς* CDE.

ΙΙ, 51, 2 ἐπεβάλλετο] ἐπεβάλετο $\mathbf{A}_2$ ἐπεβάλλετο* CDE.

III, 6, 11 δευτέραν] δευτέρα A_2 δευτέραν* CDE.

III, 15, 13 χρήσασθαι] χρήσεσθαι A_2 χρήσασθαι CDE fortasse rectius.

III, 34, 8 πάντας τοῦ στοατοπέδου ποοεστῶτας] πάντας τοὺς* Λ_2 ; melius πάντας τοὺς τοῦ CDE.

ΙΙΙ, 35, 6 γένηται] γίνηται* Α2 γένηται Β.

III, 48, 7 πλείστ ∞ ν] πλείστον A_2 πλείστ ω ν* R.

III, 49, 11 σίτων] σίτωι A_2 σῖτον* CDE.

III, 54, 7 ἀπερ δ ωγος] ε in ο corr. $\mathbf{A}_2$ τῆς γῆς ἀπε δ - δ ωγυίας* CDE.

 ${
m III}$, 60, 12 συστρατεύειν] συσστρατεύειν* ${
m A_2}$ συστρατεύειν ${
m R^s}$.

III, 69, 13 παραυτοῦ] παραυτ ∞ ῦ* A_2 παρ' αὐτῷ* CD E.

ΙΙΙ, 71, 2 ὑπόπτους] ὑπόπτοις* Α, ὑπόπτως CD.

III, 84, 1 διαπεμψά[μενον] διαπεμψάμενον* A_2 διαπεμψάμενος R^s .

ΙΙΙ, 87, 2 έτι δὲ | της μεταταῦτα| έτι δὲ τῆς | έν ταῖς μεταταῦτα| | | έτι δὲ τῆς μετὰ ταῦτα CDE.

III, 108, $3 \tau \tilde{\omega} \nu \delta \pi \hat{\epsilon} \varrho$ $\tau \hat{\delta} \nu A_2 \tau \tilde{\omega} \nu R^1$.

¹⁾ Silentio praeterii III, 52, 5. 84, 13, cui accedit ex quarto libro 26, 3, quibus locis cum ea manu, quae verborum ordinem turbatum restituit, non consentiunt libri recentes CDE; videtur enim neglexisse librarius fontis Urbinatis notas in archetypo praescriptas (v. praef. I p. 4), quod

Quos locos si accuratius inspexeris, invenies, terdecies manum secundam abhorrentem a testimoniis librorum recentium CDE verba tradita non sanasse sed adulterasse. Quare est verisimile, manum secundam his locis medelam attulisse non libro inspecto sed coniiciendo. Sed aliis locis videtur A₂ fortasse satis accurate adhibuisse librum archetypum, in recentibus autem libris CDE solita ratione peccatum esse a librariis, quamvis non negem, certum iudicium de singulis locis non posse ferri sed remanere dubitationem, quid sit dandum coniecturae quid attribuendum archetypi auctoritati, quem vitiis non caruisse per se patet.

Iam ut absolvamus totam hanc disputationem de fide manus secundae, omnes illi loci videntur esse examinandi quarti et quinti libri, quibus quaedam afferantur ab illa manu ex libro archetypo deprompta.

IV, 1, 1 βύβλωι A_1 βίβλωι* A_2 R (v. praef. I p. 77).

ΙV, 4, 3 συνεβούλευε μὴ προσίεσθαι τὸν Δωρίμαχου] προίεσθαι Α, R.

IV, 7, 6 διὰ τὸ δαθυμους (s. acc.) αὐτοὺς ἐσχηκέναι] δαθύμως (sic) Α₂R pro δαθύμως.

IV, 23, 1 τοὺς κατηγορήσαντας] κατηγορήσοντας A₂R.
IV, 29, 7 ὑποκαθημένης ... αὐτῶν τῆς ὀργῆς] αὐτῶ
A₁R pro αὐτῶ.

IV, 30, 2 καὶ περὶ τούτοις..] καίπερ A_2R .

ΙΥ, 32, 4 τοῦ μὲν ἐγθοῶς .. ἔγοντες] ἔγοντος Α. R.

IV, 46, 2 Τύλιν] Τύλην* A₂R contra Steph. Byz. (p. 640, 20 Mein.) auctoritatem.

ΙΝ, 48, 2 συνεληλα μμένος] συνεληλα μένος Α2 R.

ΙΝ, 51, 1 του 'Ανδοόμαχον] τον Α, Β.

ΙΝ, 52, 3 βουλόμενον] βουλόμενοι Α, Β.

ΙΝ, 52, 10 Προσόαι] Προνσίαι Α, R pro Προνσία.

IV, 69, 5 καθοπλίσαντες] καθοπλίσαντος A_2R .

IV, 72, 9 Πρὸς λαὸν] Duos accentus erasit A_2 (vel A_r);

non tanta erat diligentia, quanta manus prima Vaticani (v. l. c. p. 4 s.).

correxit Dindorfius (Steph. thes. VI, 1766 D) Ποόλαον. Sed cum saepe exstet nomen Πεφίλαος Peloponnesium (Benseler 'Wtb. d. Eig.' p. 1175), apud Pausaniam V, 2, 4 inveniatur nomen Eleense Ποόλαος, apud Apollodorum reperiantur nomina Ἐπίλαος (I, 9, 9) et Ὑπέφλαος (I, 8, 5), videtur apud Peloponnesios appellativo λαὸς coniuncto cum praepositionibus vis nominis proprii non ita raro esse subiecta. Has ob causas tenui Benselerum secutus Πρόσλαον recentium codicum testimoniis confirmatum.

IV, 73, 4 τὰς μὲν πουνομάς ἐπαφῆπε κατὰ τῆς χώρας, αὐτὸς τε κατεστρατοπέδευσε] αὐτός τε* A_2R .

IV, 73, 6 γέμειν σωμάτων καὶ κατασκευ $\hat{\eta}\nu$] κατασκευ $\hat{\eta}v^*$ (sic) A_2 κατασκευ $\hat{\eta}\varsigma$ R.

IV, 77, 8 παίδ**ν] παίδων A₂R.

V, 17, 9 *εγεατῶν] Τεγεατῶν A, R.

V, 19, 7 τοῦτο δ' ἀπολιπὰν κατὰ ποφείαν δεξιὰν] δεξίὰν $A_{z}R$.

V, 31, 1 τῶν ὁπὲο Κοίλης Συοίας...συστάντα πόλεμον] τὸν Α, R.

V, 33, 4 ήναγκάσθημεν ποὸς αὐτὸν ἀ*|έπειν] ἀποβλέπειν A_2R (προσαποβλέπειν* D).

V,42,7 ἀναλα*η (s. acc.)] ἀναλάβη A_2 R pro ἀναλάβη.

V, 46, 5 Ξενοίτα*|**| Ξενοίταν A_2 R.

m V,~50,~13 χρησάμενος ά $m \phi$ ο ρ $m \mu\,\eta*
m]$ ά $m \phi$ ορμη $m i~A_2R$.

V, 60, 2 το $\tilde{\iota}***$ τον στρατοπέδον] το $\tilde{\iota}$ σέκ A_2R .

 $V,\,66,\,1$ συνεσταλμένος πολιοφιίαν] συνεσταμένος A_2R (συνεπιστάμενος* D).

V, 68, 7 τ**ς την ηπειοον κατοικοῦντας] τοὺς A_2R .

• V, 79, 11 ἀποντισταὶ μὲν Λυδοὶ] μὲν expunxit A_2 (vel A_1)R. Cum autem Urbinas (F) servet illud μὲν, recentes libri ex fonte Urbinatis derivati omittant, iam in archetypo ipso, omnium horum codicum fonte, notatum fuisse videtur, quod neglexit epitomator. Nam talia delere, non est librariorum ingenii.

V, 84, 10 πιεζομένων] πιεζομενον (s. acc.) A_2 πιεζόμενον B.

V, 91, 1 "Αγηι τὰ μὲν] 'Αγη τα A_2 'Αγήτα R.

V, 91, 2 έφευγε] έφυγε* A_2R .

V, 95, 12 ἐπράχθη] ἐπρά*θη A_2R .

Sed inter duas scripturas, quas videtur praebuisse archetypus, A₂ videtur elegisse alteram, alteram librarius archetypi codicum recentium CDE locis his:

IV, 36, 5 Γλυμπεσειν (s. acc.) A_1] Γλυμπεσειν (s. acc.) A_2 Γλυμπεσεί*R ex archetypi Γλυμπεσείν; Γλυμπέσι esse revocandum Guilelmus Dindorfius in thes. Steph. II, 657 B rectissime monuit non probante Ludovico fratre.

IV, 37, 6 Δυπούργος δ' ἀπὸ τῶν ὁμοίων βουλόμενος ἄρχεσθαι Κλεομένει] Κλεομένη* Λ_2 Κλεομένει CE ex archetypo Κλεομέν ^{i} .

IV, 52, 7, τὰ καταληφθέντα τοῖς ἐφύμασιν] καταλειφθέντα* τοῖς A_2 καταληφθέντα* τοῖς C (in DE omissa sunt); cum Ursino et Hultschio restituas: καταληφθέντ' έν τοῖς.

IV, 57, 2 ἐπιβουλήν A_1R] ἐπιβολήν A_2 ex archetypi ἐπιβουλήν.

IV, 81, 5 τῆς τύχης τὴν ἁρμόζουσαν αὐτοῖς ἐπιθήσεις δίκην] ἐπιθήσης* A_2 ἐπιθήσεις* R ex archetypi ἐπιθήσεις.

V, 16, 8 τὸν .. Μεγαλέαν Δεόντιος ἀνεδέξατο τῶν χοημάτων] ἀνελέξατο * $A_2\,D_1\,E$ ἀνεδέξατο $A_1\,C\,D_2$ ex archetypi ἀνεδέξατο.

Denique coniecturis modo bonis modo pravis videtur manus secunda Vaticani Polybii verbis corruptis mederi locis his:

IV, 29, 1 ἠσφαλίζετο τὰς ποὸς τοὺς . . βαοβάοους] τὰ Α, omittunt CDE ut dubium.

IV, 29, 1 τοὺς ὑπερπειμένους τῆς Λαπε|δαιμονίαις βαρβάρους| Λαπεδαιμονίας* v. p. XXXVI.

IV, 39, 8 δέον αν $\tilde{\eta}$ ν] $\tilde{\eta}$ * (v. p. XXIV) ex falsa Vaticani scriptura IV, 38, 7 αν $\tilde{\eta}$ μῖν $\tilde{\eta}$ depromptum.

V,40,7 έγπεχειφεῖν $ω_S$] έγπεχειφεῖν eraso $ω_S*v.p.$ XLVI. V,50,5 θεφαπείαις] Pro insolito θεφαπείαις solitum proponit A_2 χοφηγίαις*, tenent θεφαπείαις R.

V, 56, 2 μέγρι (v p. XLVIII) αν ον] ov omittit A2, tenent ov CDE; revocavit Casaubonus: ov.

 ∇ , 76, 11 $\delta \tilde{v}_{\nu}$] $o \tilde{v}_{\nu}$ v. p. XXXI.

V, 97, 5 ένεργῶν νυπτοπορείαι (ει punctis notavit

 A_1) χρησάμενος $\vec{l}$ ένεργῶι A_2 (vel A_r).

Quaerere de origine ac fide manus recentis Vaticani est difficillimum, cum neque discerni possint duae tresve manus, quas solemus uno compendio Ar secundum Hultschium complecti, neque codex Florentinus (B) descriptus e Vaticano a manu recentissima nondum correcto et suppleto denuo collatus sit, et prorsus iaceat in tenebris, quomodo inter se cohaereant reliqui libri recentes. Si autem recte explicavimus, omnes libros recentes (CDE) derivatos esse e fonte codicis Urbinatis non ex Vaticani fonte ipso aut ex Vaticano aut e libris ex eo ductis, non abest suspitio, quin manus recentes Vaticani Ar ex eodem fonte manaverint. Sed destitutus sum exspectatione; nam quam multum inter se different Urbinatis et manus recentis scripturae, apparebit nobis conferentibus locos omnes hos¹):

II, 7, 1 $\tau \iota \nu \tilde{\omega} \nu$ A, F] $\tau \iota \nu i$ A_r.

II, 31, 2 $\alpha \dot{v} \tau \omega * A_1 \alpha \dot{v} \tau \tilde{\omega} v F$] $\alpha \dot{v} \tau \omega A_r$ pro $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\omega}$.

II, 67, 2 ευ*ωνοι A, εὐτωνοι (s. acc.) F] εὕζωνοι A_r.

ΙΙΙ, 63, 6 δπὸ μὲν οθς Α, Ε] δπομένουσι Α.

ΙΙΙ, 71, 3 μη δειν Α, μη δείν Ε μηδέν Α.

ΙΙΙ, 71, 4 δπτία Α, Ε] ὅπτια Α.

ΙΙΙ, 74, 2 ἀμφότερα πέρατα Α, F] ἀμφότερα τὰ π. Αr.

ΙΙΙ, 74, 2 τον * περί τον Τεβέριον Α, τον περί om F] τὰ* περί Α_r.

ΙΙΙ, 104, 3 δυναμέν*ς Α, δυναμένους Ε] δυναμένης Α_r.

ΙΙΙ, 105, 10 εν άπαντες Α, ένάπαντες Ε] ἄπαντες * Α.

ΙΙΙ, 111, 3 ήχασι Α, εἶχασι F] ήγον* Α.

ΙΝ, 20, 8 ξκαστοι κατά τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ήρωας καὶ θεούς υμνους A₁F]. Super υμνους duas

¹⁾ V. praef, I p. 15 ss.

obliquas lineolas superscripsit Ar, ut vocabulum illud suspectum esse significaret.

IV, 31, 6 evendiatidels A_1 en endla tideis F_1 endla diatidels A_2 .

ΙΥ, 31, 6 ερευ νασατομεγαλανόρος Α, ερευνάσατο με-

γαλάνορος Ε] έρευνασάτω μεγαλάνορος Α.

IV, 38, 12 βουλόμεθα δὲ πάντας (πάντες correxit Bekkerus) εἰδέναι τὰ τοιαθτα, παὶ μάλιστα μὲν αθτόπται γίνεσθαι A_1F] αθτόπτας* A_r .

IV, 43, 4 ἐκὰν δεὶ τὸ τῆς Εὐρώπης Ἑρμαῖον...ὁ μοῦς...προςπέση Α, δὲ* F δ' εἰς Α...

IV, 43, 7 negionedels A, F] negionistels Ar.

IV, 44, 2 καταπλεῦσαι δάδιον Α, F] καταπλεῦσαι οὐ* A_r; cum Hultschio (Philol. XIV, 311) emendayi καταπλεῦσο οὐ.

IV, 44, 7 παρα γην ἀεὶ A_1 παράγειν ἀεὶ F] παρὰ γῆν ἀεὶ * A_r .

1V, 45, 3 αλλου (s. spir. et acc.) A_1 άλλ' οὐ F] άλλοι A_7 .

V, 104, 1 μεγάλην χάριν έχειν τοῖς έθνεσι λέγοντες A,F] θεοῖς εἰ A_r.

Nullo igitur loco cum manus recens Vaticani congruat cum Urbinate, evidens est, neque ex ipso Urbinate neque ex eius fonte has emendationes esse haustas Sed A_r cum libris recentibus¹) vel pluribus vel singulis consentit locis his:

I, 42, 22) παντός A, πλωτός Ar in marg. R.

I, 44, 4 &* \cdot \text{** \pi \low \text{Nour} & \sign\text{sign\text{Nour} * A_r in marg. C}

Ι, 45, 7 εβοήθουν παρεβοήθουν * Α. Β.

I, 45, 12 στύππιον] στυπείον* Ar in marg. DE, στυππείον C.

I, 46, 6 ήμέραν] ωραν ArCE2.

2) V. praef. I, p. 9 ss.

b

¹⁾ Florentini codicis testimonium nihili est descripti e Vaticano.

I, 47, 2 êm [πρόσθεσιν άπᾶσι] ἐπίπροσθεν εἶναι πᾶσι * A-C.

I, 48, 5 Post μημανημάτων addit glossema: διασαλενούσης τὰς βάσεις Α_τΒ^{*}C.

I, 49, 5 ¿Delovino] ¿Deloviag* A, B'C

Ι, 49, 7 "Αταφβος] 'Ατάφβας Α. Β°C.

I, 51, 11 νηας νηες* Ar (vel As) B*C.

I, 53, 10 ἀξιό χρεω* ἀξιόχρεως A_r (vel A_2) R.

I, 55, 10 Post ἀναβολής addit glossema: ἐτρέπετο καιρὸν Α₂ in marg. BC.

I, 56, 3 rois Elonrois] ris Elonris * ArBC.

I, 62, 7 συνιδέναι] συνειδέναι A, BC.

Ι, 66, 1 τὰ τὰς Α. R.

I, 75, 4 yeo lógov] yewlógov A_r (vel A_s) R.

I, 81, 10 στροφήν] τροφήν $A_rCE^{\frac{1}{2}}$ (et reliqui ex silentio).

I, 82, 13 Ναρανάτου] Ναραύα τοῦ Α_τDE, Ναραυάτου τοῦ* C.

I, 83, 1 Sub τὰς addit συμμαχίδας πόλεις | ἐπιστὰς δὲ A_rR (sed pro ἐπιστὰς δὲ habet C ἐπὶ τάςδε).

I, 86, 1 πράξαι] πράξας A_r (vel A_2) R.

Ι, 86, 7 ἀφορμῆς] ἀφορμὰς Α. R.

 Π , 5, 6 Κερδί | δελον] Σκερδιλάϊδος * A_r in marg. DE_1 , Σκερδιλαί C, Σκερδιλάϊδα * E_2 .

II, 10, 3 avrõv] avrois A_r (vel A_2)R

ΙΙ, 24, 16 δυνάμεων Ι δυναμένων Α.Ε.

1I, 31, 2 αὐτω * (v. p. XVI)] αὐτω pro αὐτῷ A_rC.

ΙΙ, 41, 1 πατρις ήρξατο] Πατρείς ήρξαντο Α. R.

ΙΙ, 55, 9 έξεργομένου] έξ Όρχομενοῦ Α. R.

II, 59, 2 Ad σύνεγγυς κατοικοῦσιν addit τοῖς A, in marg. R.

ΙΙ, 61, 6 νήμην] μνήμην Α. R.

ΙΙ, 64, 6 τον κατά λόγον πράγμασιν] τοις* Α. R.

Π, 67, 2 ευ*ωνοι εύζωνοι Α, ΒС.

III, 5, 9 eni] enel A.R.

ΙΙΙ, 13, 3 'Αννίβου] 'Ασδρούβα* Ar in marg. CDE, 'Ασδρούβου Β.

III, 24, 2 μαστιαταρση [λιονων] Μαστία Ταρσή*ιον $\mathbf{A_r}$ $\mathbf{R}$.

ΙΙΙ, 32, 8 πολεμίους] πολέμους Α, R.

III, 36, 3 êneidy ênt de ArR.

III, 40, 5 êneurade ent rade A.R.

ΙΙΙ, 49, 9 υπηνουσε δπήκουσε Α, Β.

ΙΙΙ, 52, 5 έγχειοησάν αὐτον έγχειοησάντων Α. R.

ΙΙΙ, 59, 1 άλλα δυνατού | άλλ' άδυνάτου Α. R.

III, 61, 5 το*] τον ArR.

III, 64, 4 μον δ' οὐχὶ] μόνον δ' οὐχὶ A_rB μονο νουχὶ* R.

III, 66, 7 Post αμα addit γάο ArC

III, 71, 3 (v. p. XVI) μη δειν] μηδέν Α. R.

III, 71, 4 (v. p. XVI) vnrla vnria A, R.

ΙΙΙ, 74, 2 (v. p. XVI) ἀμφότερα κέρατα] ἀμφότερα τὰ κ. $\mathbf{A_r}\mathbf{R}$.

III, 74, 2 (v. l. c.) τὸν] τὰ* A_rR.

III, 75, 5 δπο τοῦ] υπατοι Ar R.

III, 88, 8 $\delta * * * lav$ | $\Delta avvlav * A_r$ (vel A_2) R.

III, 90, 4 προηττημεναι] προηττημένας Ar in marg. R.

III, 91, 4 Σιννονεσάνοι ** (οι Λ_2 γel A_r)] Σενονεσάνοι * $\mathbf{B}^s\mathbf{C}$.

III, 101, 2 Post τῶν supplet ἀνομοειῶν ex sequenti paragrapho A_r CDE.

III, 104, 3 δυναμέν *ς (v. p. XVI)] δυναμένης Α. R.

ΙΙΙ, 105, 10 εν άπαντες | απαντες* Α, R.

ΙΙΙ, 107, 10 προχειρο .. | πεζους (s. ace)] πυοχειρούσι πεζούς* Α_τDE προχειρούσι. τὸ δὲ στρατόπεδον πεζούς* C.

III, 111, 3 ημασι ηγον* A, R.

III, 118, 8 τοῖς] τῆς ArR.

ΙΙΙ, 118, 11 γενόμε νο γενομένας Α. R.

IV, 3, 11 μέρει τῆς γινο μενης (s. acc.)] μερίτης γινόμενος A_rR .

ΙΥ, 7, 6 λεγούσης της ἀρχης] ληγούσης Α, R.

IV, 18, 8 οἶς ηπίστησαν έχειν κεκφυμμένα διάφοου ἢ κατασκεύασμα ἢ ἄλλο τι τῶν πλείονος ἀξίων] Huic loco inesse vitia nonnulla graviora cum hiatus, qui est inter πατασκεύασμα atque ἢ et inter ἢ atque ελλο haud obscure doceat, pro πατασκεύασμα¹) correxi πατασκεύασμαι', quod solet Polybius vocabulo illo respondente Latinorum supellectili non uti nisi in numero plurali. Tum memor earum rerum, quas recte exposuit Kaelkerus (de eloc. Pol. p. 247s.), cum viro illo docto posui ἣπερ ante vocales solitum pro ἢ²). Quae si recte habebunt, πεκρυμμένα non cum A_r, cui astipulantur recentes libri, mutandum esse in πεκρυμμένον verisimile erit.

IV, 21, 10 τοῦ μὴ δὲ μίαν πόλιν τὸ ποινὸν ήθος διαβάλλεσθαι] διὰ A_TBE².

IV. 22, 12 of δε περί Πολυφόνταν και τινος άμα τούτοις τινες Α. R.

IV, 25, 6 ε $\tilde{t}$ τινα κατέχουσιν αὐτῶν Alradol χώραν] prius t in rasura $A_x(BDE)$.

IV, 31, 6 εφευ νασατομεγαλανόφος] έφευνασάτω μεναλάνορος A.R.

IV, 32, 9 τῶν μέλλεσθαι λεγόντων (nt videtur)] λέγεσθαι μελλόντων Α_rR.

IV, 33, 8 v**** vlunv A.R.

IV, 35, 15 obtwo ebwa navrazy rà nalà yéyover] nanà* A.B.

IV, 38, 12 (v. p. XVII) αὐτόπται] αὐτόπτας* A.R.

IV, 43, 4 (v. 1. c) dei] d' els ArBeE2.

 $[V,44,2\,(v.l.c.)$ natanle $v\sigma a \iota]$ natanle $v\sigma a \iota \sigma v * A_{\imath}R^{\imath}$.

¹⁾ Simile vitium sustulit Hultschius VI, 6, 2.

²⁾ Sed si conferes ea quae infra disputavi de VI, 13, 5 iure, ut opinor, poteris pro ἤ(περ) scribere ἢ (παὶ τὴ Δι'); utrum vero loco eo, de quo supra est expositum, se habeat rectius, vereor, ne discerni non possit. At loco sexti libri Kaelkeri ἤπερ ante ἐπιτιμήσεως scriptum pro ἢ ideo rectum esse non potest, quod Polybius, quotiescunque terna, quaterna, plura membra enuntiati particula ἢ coniunguntur, ante vocales non ἤπερ sed ἢ παὶ τὴ Δι' solet adhibere (VI, 13, 6 εἰ .. ἐξαποστέλλειν δέωι πρεσβείων τιν' ἢ διαλόσονσών τινας ἢ παραπαλέσονσων ἢ παὶ τὴ Δι' ἐπιτάξονσων ...)

IV, 45, 3 (v. 1. c.) allou] allou ArR.

IV, 48, 7 "Arrahos ut videtur] "Arrahov A. R.

IV, 50, 6 μεταμελοίντο] μεταμέλοιντο* Ar D; Thom. **D.** 350: μεταμέλομαι κάλλιον η μεταμελούμαι.

IV, 50, 9 B*Đơνων Biđơνῶν ArR.

IV, 52, 7 τὸν κέραμον τοῦ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ χωρίου] τὸν $\mathbf{A_r}\mathbf{B}$.

IV. 54, 2 Κνώσσον] Κνωσσον A_zR; videtur esse scribendum Κνωσόν, quod alibi testatur Vaticanus (IV, 53, 1. 2. 4; 55, 1. V, 65, 7) et confirmant lapidum testimonia (v. praef. I, p. 73, Lebas inscr. Asie min. (V) no. 81).

Ιν, 56, 3 πέραμα μυρία) μύρια Α. R.

IV, 61, 2 robs Agatas Et Ay. ArC.

ΙV, 69, 5 προς την παρουσίαν χρείαν] παρούσαν Α. R.

V, 14, 12 άλλὰ τῶν πραγμάτων αὐτοῖς αατὰ τουναντίον προχωρούντων.....ἀλλὶ ἡκόν γε πρὸς τὸ δείπνον] Post προχωρούντων spatium unius versus i. e. viginti fere litterarum a prima manu Vaticani relictum infelicissime ab Az, cui astipulantur libri recentes, esse expletum verbis his: ἀθυμοῦντες μὲν quis est qui neget? Equidem suspicor supplenda esse διεσφαλμένοι προφανῶς.

V, 15, 6 δ μὲν οὖν Αρατος.. ἀπηλλάτ τετο.... χίας ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σαηνήν]. Spatium vacuum relictum ante χίας XII fere litterarum A_rR expleverunt. (τῆς κακου)-χίας; equidem addidi (ταύτης τῆς ἀδι)κίας.

V, 17, 9 ἐν τ* τῶν Τεγεατῶν (v. p. XIV)] τῆ A, R

pro τῆ.

V, 18, 3 μεν ελάιον Meveλαιον ex § 10 ArR.

V, 40, 7 Μόλων] Μόλωνι A, R.

V, 40, 7 τὰδελφῷ τῶνδλωνος] τῶ Μόλωνος Α_r pro τῷ Μ., τοῦ* Μ. R.

V, 58, 3 Selevnovs (s. acc.) Selevnevs A.R.

V, 69, 10 ἀπεμώμησαν οποσιδώνος] ἐπὶ Σιδώνος A_r ὑπὸ Σιδῶνα* R.

V, 73, 10 κατά τινα τόπον ά φυλακτουμονον] άφι λακτούμενον A, B.

V, 96, 4 Cavoralor ut videtur] Carotéwr ex eadem paragrapho A.R.

V, 104, 1 (v. p. XVII) Foresi] Geoig el ArR (v. Pol. XXX, 2, 8).

V, 110, 10 διὰ τοὺς Ρωμαίους πάσαις ταῖς ἐπινοίαις... περὶ τὸν Άννίβαν.. γίνεσθαι διὰ τὸ Α. R.

Quae si omnia perpendimus et tenemus, libros recentes ex fonte Urbinatis derivatos esse et A, ex eodem fonte emendationes non hausisse, Vaticani manus recens neque conjectura omnia invenisse videtur neque ex uno de codicibus recentibus CDE deprompsisse, quod plerumque consentit cum omnibus libris recentibus. Itaque patet ad unam auctoritatem plurimas emendationes et manus recentis et librorum CDE redire. Quibus rebus omnibus perspectis non prorsus videmur aberrare a specie veritatis rati, esse ex fonte Urbinatis derivatum librum quendam a viro docto recensitum et correctum, ex quo et libri recentes CDE et emendationes multae manus recentis fluxerunt; utrum autem ignotus ille vir doctus sola coniectura sanaverit corrupta an usus sit altero libro, enucleari vix potest, quamquam equidem suspicor, alterum codicem ab eo non fuisse adhibitum.

Sed ne ita quidem acquiescere possumus; sunt enim nonnulli loci, quibus ea quae A_r praebet nullo in codice recenti¹) reperiantur, hi (v. praef. I, p. 10ss.):

I, 48, 5 de d' av de in marg.

I, 52, 6 συνηντηκότα] συγκατηφκότα* super vers.

I, 56, 4 θηρασίμων ουτως * δανασίμων in marg.

ΙΙ, 7, 1 τινών τινί.

II, 52, 2 Εφμιονα] Έφμιόνην* manu recentissima.

II, 55, 3 of | * in rasura.

ΠΙ, 63, 6 ύπὸ μέν οθς] ύπομένουσι.

¹⁾ V. ann. 1 p XVII.

IV, 31, 5 (v. p. XXVIII) rane ol div ellovro] Neodov.

IV, 31, 6 (v. p. XVII) evendiaridels] ev diaridels*.

IV, 43, 7 (v. p. XVII) περισχεθείς] περισχισθείς.

IV, 44, 7 (v. p. XVII) παρα γην ἀεὶ παρὰ γῆν ἀεὶ*; correxit egregie Schweighaeuserus: παρὰ τὴν Ἀσίαν.

IV, 58, 11 πāν αἰσχρως] πāν αἰσχρῶς*; restituit Schweighaeuserus: παναίσχρως.

ΙΝ, 61, 4 παρασκευασθαι παρασκευάσασθαι.

IV, 81, 5 (v. p. XV) ἐπιθήσεις] ἐπιθείσης.

V, 36, 1 ain ** λ_{t} ain distance A_{t} in marg., quamemendationem in contextum recepit A_{r} .

V, 41, 3 χειροποιήτους και ψευδεῖς ἐπι φέρων ἑἤττητος ¹) ἤν] ἀπαραίτητος A_r ; videntur enim signa super α et η corruptae vocis superscripta orta esse ex compendio praepositionis παρὰ obscurato. Praeterea cum Casaubono post ἐπιφέρων addidi αἰτίας.

V, 66, 6 οὐ προσδεήσεσθαι τὰ πράγματα μάχης] μάγηον* vel simile quid inepti.

V, 69, 1 βραχεί | βράχει*; revocavit Casaubonus φάχει. His igitur locis videtur A, sua coniectura correxisse, quae corrupta esse duxerat.

Florentini codicis (B) ex Vaticano ipso descripti²) librarium tanto arsisse studio Polybii verba genuina restituendi coniectura, ut non dubitaret, quaecunque putaret insolita ac dicta contra Atticorum morem, expellere et revocare ea quae recta ducebat, postquam in praefatione voluminis primi (p. 64 ss.), quoad fieri potuit, ex iis quae contulit Jacobus Gronovius non ita diligenter, enarravimus, nunc, si placet, eas recenseamus Florentini librarii emendationes³), quae censura videntur dignae.

¹⁾ A, in marg. addit: ούτως είχε τὸ αυτίγο | αίτητος, DE in marg add: είχε τὸ ἀντίγοαφον αίτητος.

De variis Florentini codicis manibus certum iudicium nunc fieri non potest,

³⁾ Haud ignoro, nonnullas scripturae varietates fortasse negligentiae scribae attribui posse; sed quis est qui in

ΙΥ, 1, 1 εδηλώσαμεν Α] δεδηλώκαμεν*.

ΙΝ, 4, 5 των έξηρμένων τον ανδρα εξηρημένως * (item Cobetus Mnemos. X, 388).

IV, 9, 1 κατὰ δόγμα] τὸ* δ. (v. Krebsii 'Die Präpos. b. Pol.' p. 140, 6); V, 23, 5 εἰς πόλεν] τὴν* π.

ΙΝ, 15, 10 όντες γαρ αθτοίς σύμμαγοι] αθτοί Β,

ΙΥ, 16, 4 πολέμους άνεπαγγέλτους] αὐτεπαγγέλτους*.

ΙΝ, 16, 6 παρά τὰς 'Ρωμαίους συνθήκας' πρὸς 'Ρ. B. v. p. XXXV.

ΙΥ, 17, 4 συνεσηήσθαι] συνεσηήσεσθαι*.

IV, 25, 8 συνανακομιείσθαι] συνανακινείσθαι*.

ΙΝ, 32, 6 εύσχολοι καὶ περίσπαστοι] καὶ ἀπερίσπαστοι Β, p. XXX; κάπερίσπαστοι vix recte praetulit Bekkerus (v. Hultsch. Philol. XIV, 312).

ΙΝ, 33, 4 και τοῦτο (pro τοῦτ') είκότως ἐπει οὖν Dubia verba ênzi ouv (v. p. XXXVII) omittuntur.

ΙΝ, 34, 5 καταλελυμένην παραλελυμένην*.

IV, 39, 8 δέον αν ην A, (η A2)] είη* (v. IV, 39, 8 p. XV).

IV, 57, 4 $\pi \rho \delta g$ to δg $\pi \epsilon \rho l$ $\Delta \omega \rho l \mu \alpha \gamma \rho \nu$ $\pi \epsilon \rho l$ $\tau \delta \nu * (v.$ Fleck. ann. 1884 p. 120.).

IV, 60, 6 ἐνδεγομένῶ [] ἐνδεγομένων* ν. p. XXXIX.

IV, 63, 7 Poirias (s. acc.)] Poiríav* pro Poirias (Steph. Byz. p. 669, 13 Mein.).

ΙΝ, 66, 6 διέλυσαν την στρατείαν στρατιάν*.

ΙΥ, 66, 8 Ζάκανθον] Ζάκανθαν.

IV, 71, 10 ἐπειδητε (8. acc.) γορηγία . . ἐν έλειπεν] हेमहाठीने ठेंह * — हेग्रहीश्मरण *.

IV, 72, 1 ενδυμενίαν] ενδομενίαν; praeter Suidam s. v. evouomerlar (sic) et Hesychium s. v. et Pollucem onom. X, 12 conferendae videntur glossae, quibus Latinorum 'lautia' explicantur Graecorum 'Evdouevla' (Steph. thes. III, 1039 D. Lobeck. Phrynich. p. 334, Mommsen.

rebus tam dubiis accurate definiat, quid librariorum culpae et inscitiae, quid studio corrigendi sit ascribendum?

'röm. Forsch.' I p. 344 ann. 37, Buettner-Wobst. de legationibus p. 11s.).

IV, 73, 2 την Στράτον] τὸν*.

[V. 75, 5 ἀτε λῆ] ἀτελῶς* v. p. XLII.

IV, 76, 6 δη σιν] Dubium illud vocabulum (v p XLII) lacuna relicta omittitur.

IV, 81, 2 τῶν ἀνα δασμὸν τον * ἀν. pro τῶν ἀναδασμῶν.

V, 3, 7 ίνα πρώτον μὲν αὶ τῶν παρέληται τὴν ἀναγπαιοτάτην ὁπηρεσίαν αὐτων * v. p. XLIII.

V. 5, 4 διὸν οί περὶ Γόργον] διὸ*; scribendum est cum Dindorfio (praef. I, p. 28. IV, p. 8) διόπερ.

V, 7, 7 ên μεν εθωνύμων .. ên δεξιών] ên δε v. p. XLIII.

V, 9, 2 διέφθειου διέφθειοαν* ex § 3.

V, 10, 3 οὐα ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραττομένοις] τὸν θυμὸν*.

V, 11, 8 σαφῶς δὲ γινώσκοντας δδ' (s. acc.) δ Φίλιππος .. κύριος ην] δτι* v. p. VI.

V, 20, 3 διὰ τῆς ἀρπα| γ lας τὰς*, sed B₂ τῆς superscripsit iterum inspecto, puto, codice (v. p. XLIV).

V, 22, 9 διὰ δὲ τούτοις] μετὰ δὲ τούτων* B_2 (v. p. XLIV).

V, 24, 4 περιέχεσθαι πᾶσαν αποδω (s. spir. et acc.)]
 ἀφόδφ* (v. p. XLV).

V. 46, 1 στενήν απολειπόντα πάροδον απολιπόντα*.

V, 48, 3 έππλαγέντες έπὶ τοῖς συμβαίνουσι] πεπραγμένοις*, sed in margine recte addit librarius συμβαίνουσι.

V, 48, 15 κατα (s. acc.) τὸ συνέζευξε] κατὰ τὸ συνετες συνέζ.* (v. p. XLVII).

V, 49, 1 αὐτὸς Ἐπιγένους παταρξαμένου] αὐθις* in marg.; melius proposuit Hultschius αὖτις (v. IV, 81, 12).

V, 54, 1 αμα τῷ συνιον (s. acc.) εἰσόψιν ἐλθείν] συνελθείν εἰς ὄψιν*.

V, 57, 7 συνείς διὰ την έν τοῖς | διατροπην] την έν αὐτοῖς.

V, 59, 11 τὰς ἀνθοωπίας λύμας] ἀνθοωπίνας*
(v. p. XXXIV).

V, 61, 4 ἐπεὶ δὲ τούτοις] ἐπειδὴ* (v. p. XXXV).

V, 62, 1 ποοήγαγε] ποοήγε*.

V, 65, 6 $\pi \alpha \nu | \tau \omega \nu$ (s. acc.) $\tau \tilde{\omega} \nu$ (v. p. XI). $\mu \iota \sigma \vartheta \circ \omega \omega \nu | \pi \tilde{\alpha} \nu$ το $\tau \tilde{\omega} \nu$.

V, 66, 2 ἀνοχάς τε ποιήσασθαι τετραμένους] τετραμμένους*.

V, 66, 6 τὸ λοιπὸν] τὸ λ. μὲν*; 111, 8 τὰ πλεῖστα] τὰ μὲν* πλ.

V, 68, 6 ταύτην παρεφύλαττε την είσβολην] ταύτηι

V, 70, 10 εἶς τῶν ὁπὸ Πτολεμαῖον ταττομένων ὁπάρχων] Non recte sustulit librarius ὁπάρχων, cum et genetivum esse substantivi supervacaneum putasset et comparasset sequentis paragraphi τῶν ὁπὸ Πτολεμαῖον ταττομένων.

V, 71, 3 των Γα δαρων άδοκίτων κατ' έκείνους τους τόπους δχυρότητι διαφέρειν] άδοκήτων* (v. p. XLIX).

V, 73, 9 προσέβαλλον] προσέβαλον 1).

V, 77, 4 Φωπεα (s. acc.)] Φωπέα* (v. p. XLIX).

V, 79, 1 ετοίμας εχοντες τὰς παρασπενάς] ετοίμους*
(v. IV, 18, 3 p. XXXV et Kaelkeri de eloc. Pol. p. 239).

V, 84, 2 ταῖς σαρισ (s. acc.) διαδορατιζόμενοι] σαρίσι* (v. p. LI).

V, 84, 6 και καταπεπληγμένοι] και omittit librarius ante κατά peccato solito (v. III, 103, 5. praef. I p. 63).

V, 84, 10 ἐνέκλινε πα ν (v. p. XI)] Obscurum illud vocabulum omittitur.

V, 99, 8 ἐστρατοπέδευσε] κατεστρατοπέδευσε* (V. Schweighaeuseri lex. s. v. στρατοπεδεύειν perperam putantis (v. III, 68, 5; 103, 5) semper uti Polybium verbo composito).

V, 101, 4 Κεγχραιαίς] Κεγχρεαίς B₃.

 $\mathbf{V}$, 101, 9 το πραττόμενον] προσταττόμενον $\mathbf{B}_{2}$. ^{2})

V, 110, 2 συνωρμικέναι] συνωρμηκέναι.

V, 110, 10 πάσαις ταῖς ἐπινοίαις] ταύταις*.

1) V. praef. I p. 65: I, 48, 10.

²⁾ Apud Hultschium (l. c.) errore B^s pro B^s esse positum, docent ea quae Schweighaeuserus (t. VI p. 286) exponit.

V, 110, 10 έγκρατής αν έγεγόνει] έγένετο*; sed in margine recte addit librarius έγεγόνει.

Recentes codices et Bavaricus (C) et Augustanus (D) et Regius (E) quamvis non tam accurate sint excussi, ut nulla maneat dubitatio, tamen ratione¹) perspecta, quae intercedit inter Vaticanum (A) et Urbinatem (F) nonnulla nunc licet addere, quibus, quomodo inter se cohaereant recentes²) et vetusti libri, cognosci possit. Non desunt enim vestigia, recentes libros non ex Vaticano (A) sed ex Urbinatis (F) fonte esse derivandos.³) Nam primum quidem aut omnes illi codices recentes aut solus Bavaricus (C) laborant iisdem lacunis, quibus depravatus est Urbinas (F), his:

III, 38, 3 allog om. FCDE.

III, 50, 3 sig om. FCDE.

III, 63, 2 παρόντων om. FCDE.

III, 117, 5 Exorta om. FC.

V, 9, 8 νικήσας om. F₁C.

V, 11, 5 αλλά συσσώζειν μαλλον om. FC.

Deinde eadem aut solus Bavaricus (C) aut omnes libri recentes peccare videntur, quae inter libros vetustos solus Urbinas locis his:

II, 68, 7 κατά γάρ την έξ άρχης στάσιν Α] δέ* FCDE.

III, 46, 6 $\hat{\epsilon}\pi\hat{i}$ $\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\varsigma$] $\hat{\epsilon}\pi\imath$ (s. acc.) $\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\varsigma$ F, unde correserunt CE_2 $\hat{\epsilon}\pi\imath$ $\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\nu\tau\epsilon\varsigma^*$.

III, 51, 9 διήνυε | διήνυσε* FC (reliqui incerti).

III, 63, 8 καθ' αύτοὺς] καθ' αὐτοὺς* F, unde correspont libri recentes κατ' αὐτοὺς*.

III, 63, 9 Post ἐκείνων idem glossema τῶν συμπτωμάτων addunt FCDE.

1) V. p. LII ss.

2) Ex Florentino codice (B) libri recentes derivari non possunt; nam non laborant iisdem lacunis, quibus ille (v. praef. I p. 64).

3) Non videtur pro nihilo putandum esse III, 36, 6 solos Urbinatem et codicem Bavaricum addere: περιήγησις παχυμερώς τῆς οἰκουμένης.

III, 71, 6 ἄμα τῷ δειπνωι (s. acc.) ποιήσασθοι] τὸ δεῖπνον* F τῶ τὸ δ.* C.

III, 72, 7 όπταπισχιλίους] όπταχιλίους* F, unde correxit εξαπισχιλίους* C.

III, 72, 9 ἐφ' ἐκάτερον παρέστησε τὸ κέρας] ἔκασε* F, unde ἐφ' ἐκάτερα π. τοῖς κέρασε* correxit C.

III, 74, 11 τῆς ἐπιγινομένης χιόνος] ἐπιγενομένης* FC.

III, 80. 4 ἀγωνιῶν] ἀγονιῶν* F, unde correxit C: ἀγωνωκτῶν*.

ΠΙ, 110, 6 κατὰ τὴν ὅλην συμπλοκὴν] ώλην* (sic) F πρώτην* C.

III, 115, 4 ἤλαυνον παρὰ τὸν ποταμὸν] κατα* F κατὰ C.

III, 116, 7 donei noihom] noiei (sic) donei* F noieiv donei* C.

III, 116, 13 Où*evovoiav] Oùoevovolav* F Oùeoevovoiav* C.

IV, 31, 5 tà περὶ ὧν* A_t τὰ Περσῶν A_r] τὰ περὶ ὧν* F, ad quae καὶ κινδύνευον* (sic) addit F_r (v. p. LVII), τὰ περὶ ὧν ἐκινδύνευον* CDE.

IV, 38, 6 όλοσχερῶς (όλοσχερῶς F) post τούτων ex versu proximo falso transponunt FCDE.

IV, 38, 11 ênel de | dñ* F dh* CDE.

IV, 39, 3 Post έξήποντα addunt perperam στάδια FCDE.

IV, 39, 4 Post πάντη addit A, ταύτη* (quod erasum in A omittit B)] ταῦτη* F ταύτη* CDE.

IV, 41, 2 emonelloutes A(B)] eminelloutes * FCDE.

IV, 43, 4 dei* A, d' eig A, dè* FCDE, i ibid. orevorator) stendsator * FCDE (v p. LV ann. 2.)

IV, 43, 4 αντιπερας (s. acc.) Α αντιπέρας B] αντιπους* F αντιπου* CDE.

IV, 43, 9 πεποιημένος AB] ποιούμενος* F ποιούμενος* CDE.

IV, 44, 5 καὶ τὰ | κατὰ] καὶ τὰ* F, unde κατὰ* correxerunt CDE.

IV, 44, 7 παρα γην δεί A_1 παρὰ γῆν δεί A_rB] παραγειν δεί* FCDE.

ΙΝ, 45, 6 κατάγε την χώραν Α, κατά γην χωρίς (pro

χωρίς) A2] κατά γης* χωρίς FCDE.

IV, 45, 7 καταφθείρωσι] καταφθείρουσι* FCDE, unde recentes ἀποφέρωσι quoque sequens mutaverunt in ἀποφέρουσι*.

V, 11, 5 τοῖς ἀγνοήσασι] ἀγνωήσασι* F, unde corrigit C: ἀγνώμοσι*; ibid. ἀναιτίοις | ἐναντίοις* FC.

V, 33, 3 μνησθησόμεθα] μνησόμεθα* F, unde libri

recentes correxerunt μεμνησόμεθα*.

V, 44, 3 πατὰ τὴν εἰς δψος ἀνάτασιν] τὸ* FCDE.
V, 104, 5 ποιῆται AB| ποιῆσαι* FDE ποιήση* C.

Denique perraro fit, ut Urbinatis scriptura melior quam Vaticani in recentioribus libris repraesentetur:

IV, 21, 1 την τοῦ περιέποντος ψυχρότητα $ABDE_1$] περί έγοντος* F, περιέγοντὸς CE_0 .

V, 85, 3 αὐτὸς ἐξαγαγὼν omisso δ' post αὐτὸς A] δ' recte addunt FCDE (v. p. XXXV: IV, 16, 9).

Quae si recte sunt exposita, ex eodem libro (Φ) continente aut Polybii libros XVIII priores integros aut libros quinque priores et excerpta antiqua, ex quo codex Urbinas (F) deductus est, alterum codicem (X) plenum coniecturis ex eoque libros recentes (CDE) ita fluxisse 1, ut liber Bavaricus (C) longe simillimus esset codici Φ , sed Augustanus (D) et Regius (E) arctiore quodam vinculo cohaererent cum Vaticano (A), non prorsus videtur pugnare cum veritatis specie. Itaque quicquid in recentioribus illis libris (CDE) reperitur boni, non omne videtur esse eiusmodi, ut appareat esse excogitatum a correctoribus, sed in propatulo est, posse redire bonas scripturas ad auctoritatem libri illius archetypi

¹⁾ V. p. LVIII ann. 2.

²⁾ Si denuo erunt excussi et Augustanus liber (D) et Regius (E), tum demum poterimus accuratius definire, quae ratio intercedat inter illos et Vaticanum

haud mali. At certe, ubicunque in libris recentibus (CDE) inculcatur verbis hiatus 1), quem a Polybio diligentius esse vitatum quam ab ipso Isocrate et ipsa Polybii dictio et genus dicendi Diodori 2) et Zosimi 3) imitatorum docet, librariorum studium corrigendi et intempestivum et imperitum aperte detegitur locis his:

ΙΝ, 4, 2 ανεκάλουν ταυτόν] ανεκαλούντο* αὐτόν; re-

stituit Hultschius ἀνεκαλοῦντ' αὐτὸν.

IV. 4, 4 έφη τεύξεσθαι] τεύξεσθαι* έφη.

IV, 11, 4 τάφροι καὶ πλείους δύσβατοι] τάφροι* οί,
 IV, 12, 7 οἱ δὲ συ μπίπτουτες | δὲ* ἐμπ. (v. IV, 12, 12).

IV, 23, 3 δ δε διαπούσας δε* απούσας.

IV, 23, 8 'Αλέξανδρος έχρήσατο Θηβαίοις εὐθέως] Θηβαίοις έγρήσατο * εὐθέως.

IV, 23, 9 ετεφοι δε .. όργην βαφυτέφαν απέφαινου είναι των γεγονότων, επιτιμήσαι] των γεγονότων είναι* επιτιμήσαι.

IV, 32, 6 εύσχολοι και περίσπαστοι] και* εὐπερίσπαστοι (v. p. XXIV).

IV, 34, 2 εἰς ἄνοιαν καὶ τὸ...] καὶ* εἰς.

IV, 36, 2 τήν τε τῶν ἐν Αἰτωλία .. πραττόντων | τῶν τε* ἐν.

IV, 44, 4 των ξμπροσθεν] καὶ τῷ* ξμπροσθεν; τὸ δ' ξμπροσθεν restituit Schweighaeuserus, perperam vexatum ab Hertleinio (Fleck, ann. 1877 p. 33 s.).

IV, 49, 2 'Aχαιοῦ] τοῦ* 'Αχαιοῦ; 51, 1 τὸν 'Αχαιοῦ] τοῦ* 'Αχαιοῦ; V, 49, 1. 51, 5 'Επιγένους] τοῦ* 'Επιγένους (v. Hultschium Philol. l. c. p. 297).

 $\overrightarrow{IV}$, 54, 1 eig the noleular nardquel] nardquel* eig the nólie*.

2) Kaelker de eloc. p. 303 ss.

³⁾ Mendelssohn Zosimi hist, nova p. 28: 'ex eis autem indiciis, quae ad Polybii doctam emendationem ducunt, nullum est evidentius, quam id quod ex hiatus fuga colligitur'.

¹⁾ Hultsch Philol. XIV p. 288 ss.; Nissen 'Rhein. Mus.' 1871 p. 242; Krebs 'Die Präpos.' etc. p. 23 ss.; 'Die Präpositionsadv.' I p. 11 ss.; Kaelker de eloc. Pol. p. 236 ss.; Buettner-Wobst 'Fleck. Jahrb.' 1884 p. 111 ss.

IV, 55, 3 ο καὶ παραγενόμενοι μεγάλην ποιήσαντες ἐπίδοσιν] ἐποιήσαντο * ἐπίδοσιν; post παραγενόμενοι addidi coll. I, 36, 2; II, 36, 2 unum versum μετ' οὐ πολὺ πάλιν ἀπέπλευσαν omissum a librario aberrante a μετ' ad μεγάλην.

IV, 56, 8 αμα δὲ καὶ βέλη καὶ στρατιώτας τιθέντες ἐπὶ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων] διόπεο ἀγωνιῶντες οἱ Σινωπεῖς ὡς εἴρηται* (repetita ex § 7) αμα δὲ .. ἐτίθουν.

IV, 61, 3 εἰ μὲν οὖν .. ἐνέβαλεν .. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐπιτεθείπει τέλος] ἐπιτεθήποι* (voluit ἐπιτεθείκοι) ἄν.

IV, 67, 3 τὸ περὶ Δωδώνην [ερὸν] Δωδώνη* [ερὸν
 (v. Krebsium 'Die Präpos.' p. 101).

IV, 70, 2 ἐπὶ δύ' ἡμέρας] δύο* ἡμέρας.

IV, 75, 4 τοὺς πελταστὰς εὐζώνους] τοὺς πελταστὰς καὶ* εὐζώνους; cum Dindorfio post πελταστὰς addenda esse καὶ τοὺς in propatulo est, quod καὶ εὐζώνους abhorret ab usu Polybii talem hiatum evitantis¹).

V, 3, 8 παφασκευάση μὲν αὐτῷ] παφασκευάση* αὐτῷ. V, 18, 9 ἐν Δεγέω (correxit Casaubonus (v. p. XLIV)

Λεχαίω) καθωρμίσθη] καθωρμίσθη* έν Δ.

V, 29, 2 ἐλπίσαντες γὰο ώς ..] δὲ* ώς.

V, 30, 3 συνεχῶς ἐπόρθει χώραν, ἀλλὰ ..] Omisso συνεχῶς: χώραν ἐπόρθει*, ἀλλὰ ..

V, 33, 1 καίτοι γ' οὐκ ἀγνοῶ] καίτοι* οὐκ (v. IV, 11, 7).

V, 34, 5 οι πρότερον ο να ελάττω πρότεροι * ο να.

V, 46, 11 δηδοήκοντα σταδίους ύποκάτω..] στάδια* ύποκάτω.

V, 51, 3 ποία δεῖ προάγειν ἐπὶ τὸν Μόλωνα] προάγειν ὁδῶ* ἐπὶ.

V, 58, 7 οδ γὰψ ἂν ἐπινοήσωσιν ἀεὶ προβαίνειν, οὐκ ἐλάττονος] προβαίνειν ἀεὶ* οὐκ.

 $V, 76, 11 \delta \tilde{v} \nu \delta \tilde{\eta} * o \tilde{v} \nu (v. p. XVI).$

¹⁾ Quomodo post zal vitaverit hiatum Polybius, apud Fleckeisenum exponam.

V, 77, 3 έθελοντην αὐτῷ] έθελοντι* αὐτῷ; 101, 9 έθελοντην εὐνοούντων] έθελοντι* εὐνοούντων.

V, 82, 11 τους υπό Μενέδημον ευζώνους] Μενεδήμου* ευζώνους.

V, 83, 3 τῷ δὲ Θεοδότου] δὲ* 'Αντιόχω.

V, 94, 6 ζωγοία δὲ | λαβόντες εἰς διακοσίους] δ' ἐλάβοντο* εἰς; revocavit librarius codicis Parisini 1649 δ' ἔλαβον εἰς.

Detectis igitur iis correctorum imperitorum mendis liceat quarti et quinti libri eos locos accuratius examinare, quibus aliquid in libris recentibus (CDE) afferatur, quod videatur dignum, de quo latius disputetur, sive haustum ex libro archetypo sive excogitatum a librariis.

IV, 3, 5 Δωρίμαγος | Δορίμαγος* et sic posthac fortasse petitum ex IV, 16, 11; ibid. την τῶν Φιγαλέων πόλιν] Φυγαλέων* et Φιγαλέαν*; 3, 8 Φιγαλέαν (correxit Φιγάλειαν Dindorfius)] Φυγαλέαν* et Φιγαλίαν*; 6, 10 Φιγαλίαν] Φυγαλέαν*; 31, 1. Φιγαλίας] Φυγαλίας*; 80, 3 Φιλίαν] Φιαλίαν*, revocandum est Φιγάλειαν.

IV, 4, 1 Xugavos | Xelowvos*.

IV. 4, 5 Βαρβυτας (s. acc.)] Βαβύρτας ex § 7.

ΙΝ, 4, 8 συνεγώρησε ... ποιήσεσθαι | ποιήσασθαι*.

IV, 5, 4 Μεσσηνίαν] Μεσσήνην*; 6, 8 την Μεσσηνίαν] Μεσσηνίων* similiter 13, 5 την Σικυωνίαν χώρουν Σικυωνίων*.

IV, 6, 1 σὺν δὲ τούτοις] σὺν τούτοις δὲ καί*; similiter 16, 8 μετὰ δὲ ταῦτα] μετὰ ταῦτα δὲ* (v. IV, 19, 6. 20, 9. 29, 2. 75, 8 al.).

IV, 7, 3 Πατριεύσιν] Πατραιεύσι*; revocavit Πατρεύσι Dindorfius.

¹⁾ Si Urbinatis testimonium deest, Vaticani scriptura affertur; si Urbinatis scriptura diserte annotatur, inter se Vaticanus et Urbinas non consentiunt.

²⁾ Wunderero disputanti (coni. Pol. p. 4) de mutatis inter se ès et & se quidem astipulari non possum.

IV, 8, 4 (v. p. X) έναργη . . μαρτύρια καὶ πλείω μὲν ἐμφανεστατοις (s. acc.) Ιστορηκόσι $\mathbf{F}_1$] ἐκφανέστατα δὲ τοῖς (v. VI, 44, 2).

ΙΝ, 8, 4 περί τῆς 'Ακροκόρινθον πράξεως] είς* Anognógivou. Solet1) Polybius genetivi loco uti praepositionibus neol vel narà vel els coniunctis cum accusativo ita, ut aut hiatus vitetur (v. Krebsium 'Die Präpos.' p. 104, 145) aut prohibeatur, ne duo genetivi inter se conectantur. Itaque I, 20, 10 invenimus της περί τάς πεντήφεις ναυπηγίας pro τῆς τῶν πεντήφων ναυπηγίας, II, 14, 3 των περί . . τους τόπους . . ιδιωμάτων, I, 52, 5 τοῦ πατὰ τὰς ἀργαιρεσίας γρόνου, ΙΙ, 67, 8 τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτερήματος, ΙΙΙ, 116, 2 τῆς κατὰ τὸν ἀγῶνα ποίσεως, ΧVI, 16, 1 περί τοῦ κατά Μεσσηνίους παρυσπονδήματος, Ι, 7, 12 της είς εκείνους τιμωρίας, Ι, 69, 7 $\tilde{\tau}$ $\tilde{\eta}$ $\tilde{\eta}$ βαίους τιμωρίας. Quae cum ita sint, genetivi obiectivi περί της Αποσπορίνθου πράξεως per se non satis apti (v. Schweighaeuseri lexic. s. v. ποᾶξις) locus esse non potest. Iam cum Krebsius rectissime docuisset (l. c. p. 147 ann. 1), Polybium non consuesse 2) repetere eandem praepositionem, fieri non potest, ut hoc loco emendetar περί τῆς (περί τὸν) Άκροκόρινθον πράξεως, sed quadam necessitate coacti sumus revocare aut περί τῆς (εἰς τὸν)

Όλύγυρτον.

¹⁾ Sed non mirum est, Polybium sibi non constare: I, 47,4 της τοῦ ξοῦ βίας, II, 60, 4 της τῶν ἀχαιῶν πραότητος καὶ καλοκάγαθίας, 65, 11 τῆς τῶν ἀγαθῶν ὁπλομάχων προβολης (ν. tamen hoc de loco Bekkerum), 69, 8 ὑπὸ τῆς τῶν Λακώνων εὐψυχίας, ib. ὑπὸ τοῦ βάσους τῆς τῶν Μακεδύνων τάξεως, III, 2, 2 τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, 2, 8 τῆς τοῦ καταλελειμμένου παιδὸς ἀρχῆς, 7, 4 οὐχ ἔνεκα τῆς τῶν συγγραφέων ἐπιτιμήσεως, χάριν δὲ τῆς νῶν φιλομαθούντων ἐπανορθώσεως, 7, 6 ἄνευ τῆς τῶν προειρημενων ἐπιγνώσεως, 9, 2 s. οὐχ ἔνεκα τῆς πιθανότητος τῶν εἰρημένων . ἀλλὰ τῆς τῶν ἀναλαμβανόντων τὰς ἐκείνου βύβλους ὑπομνήσεως, 17, 11 διὰ τῆς τῶν χορηγιῶν παραθόσεως, 69, 10 τῆς τῶν Καρχηδονίων παρεμβολῆς, 79, 4 τῆς τῶν Κείτῶν μαλακίας καὶ φυγοπονίας cet.

2) Sed exstat IV, 11, 5 ὡς ἐπὶ τὰς ὑπερβολὰς ἐπὶ τὸι

'Απροπόρινθον πράξεως aut περὶ τῆς (πατὰ τὸν) 'Απροπόρινθον πράξεως; si vero contuleris locum lib. XVI, quem supra attulimus, non dubitabis cum Krebsio l. c. p. 145 ann. 2 tenere: περὶ τῆς (πατὰ τὸν) 'Απροπόρινθον πράξεως.

ΙΥ, 8, 10 πραξεως] παρατάξεως.

IV, 9, 10 πέμποντες της λείας] τὰς λείας*; emendavit Naberus (Mnem. 1857 p. 362) γέμοντες της λείας coll. IV, 65, 2; V, 8, 8; XIV, 10, 2 (v. Schweighaeuseri t. VI p. 106).

IV, 10, 1 οἰπεἰαν] οἰπιαν*; 58, 3 οἰπεἰαν] οἰπιᾶν; 8, 10 πατεἰλην] πατ' ἴλην; V, 84, 1 εἰλης (s. spir.)] ἴλης; IV, 21, 12. V, 111, 10 ἐπάνειμεν] ἐπάνιμεν; IV, 64, 4 ἐξέλειπον] ἐξέλιπον ex § 10; IV, 81, 1 Χείλων] Χίλων* (v. C. I. A. III, 1 n. 1102. 1128); V, 59, 1 στρατείας] στματιᾶς; 61, 4 ἐπεὶ] ἐπὶ; 61, 8 ἀπέλειπε] ἀπέλιπε*; 111, 7 ἀπέλειπε] ἀπέλιπε; 90, 3 συνωπεῖσθαι] συνωπίσθαι.

ΙV, 17, 6. V, 57, 1 οἰπίαν] οἰπείαν; IV, 10, 6 Κλιτορίαν] Κλειτορίαν ex 11, 2 et 70, 2; 22, 7 συνιδέναι] συνειδέναι; 68, 3 προνομίας] προνομείας; 87, 4 παπεντρεχία] παπεντρεχεία* pro παπεντρέχεια; V, 34, 7 Λυσιμαχίαν] Λυσιμάχειαν; 59, 11 ἀνθρωπίας] ἀνθρωπείας; 76, 4 αὐλίοις] αὐλείοις; 85, 13 ἀγεννίαν] ἀγέννειαν* (v. Bothii Polyb. p. 38).

ΙΝ, 64, 4 προείη | προήει.

IV, 11, 5 'Ολύγυρτον] 'Ολίγυρτον* (v. IV, 70, 1).

IV, 19, 9 ὑπεριοθμίσας] ὑπερισθμήσας* falso mutatum ex prava scriptura 19, 7 διισθμήσαντα pro διισθμίσαντα.

ΙV, 27, 6 διοικήσαντες] διοικίσαντες; 72, 6 ἀπελογήσατο] ἀπελογίσατο; V, 17, 9 δομήσας] δομίσας; 35, 9. 48, 12 ἀπονητί] ἀπονιτί (v. praef. I p. 44); 41, 2 ἐγχειρήσαντος] ἐγχειρίσαντος; 100, 8 εἰσοικήσας] εἰσοικίσας.

ΙΝ, 16, 11 πραττομένοις] πραττομένης.

IV, 12, 7 προβοηθοῦντες] παραβοηθοῦντες*; praeferendum videtur προσβοηθοῦντες¹) scribae codicis Regii B coll. IV, 76, 5; V, 13, 3. 14, 5. 15, 5.

¹⁾ Ποὸ et ποὸς saepissime confunduntur (II, 65, 1; IV, 19, 9. 26, 8. 63, 4. 80, 3. V, 11, 2 al. v. p. XL).

IV, 14, 4 ἐν μέσφ Πελοποννήσωι] Πελοποννήσων.
IV, 15, 2 παφακαλεῖν αὐτοὺς (et αὔτοὶς per dittogr.) βοηθεῖν] αὐτοὶς*.

ΙΝ, 16, 6 παρὰ τὰς Ῥωμαίους συνθήμας | Ῥωμαίων*

(v. p. XXIV).

IV, 16, 9 Σπεοδιλαΐδας ποιούμενος] δὲ extremo versu omissum a Vaticano additur ante ποιούμενος fortasse non coniectura (v. p. XXIX: V, 85, 3).

IV, 16. 9 πεισθείς 'Αμύνας] 'Αμύνα*; correxit Casaubonus 'Αμυνᾶ, quem alibi dicit Polybius Amynandrum (v. Fleck. annal. 1884 p. 113).

IV, 17, 2 επικούψασθαι τὰς τῶν ποαγμάτων ενεφγείας | έναργείας (v. proef. I p. 60).

IV, 17, 7 εποέσβευον... βουλομένοις... ποιείσθαι τὰς διαλύσεις | βουλόμενοι.

IV, 17, 8 άτε τῶν μὲν κατεχόντων τὴν πόλιν, ἐν δὲ τοῖς ᾿Αγαιοῖς ἐγόντων πάσας τὰς ἐλπίδας δὲ deletur.

IV, 17, 11 διανοεῖσθαι περί τε τοὺς εἰς τὸ θεῖον... ἀσεβείας | τῆς, nisi forte malueris τὰς.

IV, 18, 3 τὰς κλίμακας ἐτοίμας ἔχοντες] ἐτοίμους*
(v. V, 79, 1 p. XXVI).

ΙV, 19, 9 ποοσκατασύοας τινας τόπους] ποοκατασύρας ex IV, 10, 8.

IV, 19, 9 εἰς τὴν Κόρινθον] τὴν falso deletur coll.
 IV, 22, 2.

IV, 20, 3 ταῦτα δὲ ... ἐγκατέλιπον] δὴ; IV. 80, 1 ἔτι δὴ τούτων πραττομένων] δὲ*; 83,2 σπεύδων δὴ] δὲ*; V, 32, 2 δοκοῦντες δὴ λέγειν] δὲ*.

IV, 20, 5 οὐ γὰο ἡγητέον μουσικήν ... παρεισήχθη] παρεισῆχθαι; ibid. οὐδαμῶς ἁρμόζοντα λόγον ὰν τῶ βί-ψαι F] αὐτῷ βίψας.

IV, 20, 8 ξκαστοι... τοὺς ἐπιχωρίους.. Θεοὺς ὅμνους (v. p. XVIs.)] ὑμνοῦσι.

1V, 21, 1 την τοῦ περί έχοντος ψυχρότητα F] περιέχοντος (v. p. XXIX).

IV, 22, 12 Πολυφόνταν | Πολυφόντην* (v. Nisseni 'Krit. Unters. üb. d. Quell. d. 4. u. 5. Dekade etc.' p. 137 ann.).

IV, 23, 3 τὸ κατὰ τὸ συνεχὲς] κατὰ τὸ συνεχὲς omisso τὸ.

ΙΝ, 24, 6 οὐ καλῶς εἶχον εἶναι] ἔχον.

IV, 24, 7 ἐφ' οῦτω μικοᾶς αιτίας] μικοαῖς αἰτιάις*
 (v. Krebsium 1, c. p. 81).

IV, 24, 8 περί συμμαχίαν] συμμαχίας* (v. Krebsium
 l. c. p. 105; Fleck. ann. 1884 p. 120).

IV, 24, 9. 27, 9 μετὰ τῆς δυνάμεως] τῆς perperam omittitur.

IV, 24, 9 προῆγε . . ὡς ἐπὶ Κορίνθου] Κόρινθον*
(v. Krebsii l. c. p. 79).

IV, 25, 4 ἐπιβουλεύσαιεν δὲ κατὰ μὲν θάλατταν Πύλφ, κατὰ δὲ γῆν ἄφτι συνοικιζόμενοι τῆ Μεγαλοπολί τῶν Ἰλλυφιων (s. acc.) ἀνάστατον αὐτὴν ποιῆσαι] Postquam codicis Bavarici (C) librarius recte correxit συνοικιζομένη (v. IV, 16, 11), Hultschius (quaest. Pol. II, 8) lacunam unius versus optime explevit his: συνοικιζομένη τῆ Μεγαλοπολι(τῶν πόλει σπεύδοντες μετὰ)τῶν Ἰλλυριῶν.

ΙV, 25, 7 πολιτείας καὶ νόμοις χοωμένους] πολιτείας.

IV, 26, 5 ημέραν $\dot{\epsilon}$ ν $\ddot{\eta}$ . . $\dot{\alpha}$ παντήσωσι] $\dot{\alpha}$ παντήσουσι.

IV, 27, 6 ἀνοία μετὰ παπίας τὸ δοπεῖν F] ἄνοια*; lacunam indicavit Hultschius a me expletam uno versu hoc: ἀνοία μετὰ παπίας (χρώμενοι προφανῶς διὰ) τὸ δοπεῖν.

ΙΝ, 28, 2 ἐναλλὰς . . καὶ κατὰ περίθεσιν] παράθ.

IV, 28, 5. V, 45, 1 είπα] είπον*; V, 46, 6. 91, 4 ποοείπα] προείπον*; 58, 3 είπαμεν] είπομεν*; V, 50, 13 ἀπειπομένου] ἀπειπαμένου*; IV, 51, 6 παρείλαντο] παρείλοντο*; 57, 1 ἀπελίπαμεν] ἀπελίπομεν* (v. praef. I p. 76 s.).

IV, 29, 1 τοὺς ὑπεραειμένους τῆς Λαπε δαιμονίαις (v. p. XV) βαρβάρους] Μαπεδονίας recte, sed falso transponitur ὑπερκειμένους post Μαπεδονίας.

IV, 31, 5 v. p. XXVIII.

ΙΥ, 32, 1 παραυτά παραυτίπα*.

IV, 32, 8 οὐ πάνυ πολλοῖς χρόνοις] πολλοῖς πρότερου* χρόνοις; tenenda est codicis vetusti scriptura (v. Krebsium l. c. p. 76b) neque cum Hertleinio (l. c.) ἐν ante οὐ inserendum.

IV, 33, 4 καὶ τοῦτο (pro τοῦτ') εἰκότως ἐπεὶ οὖν
 (v. p. XXIV)] ἐποίουν.

ΙV, 34, 6 Εφασαν μετά ταυτα βουλεύεσθαι] βουλεύσεσθαι.

IV, 35, 6 ἐ πελπίζοντες ἀεὶ καὶ ποοσδοκίαν ἔχον τες] ἐλπίζοντες*; videtur in archetypo fuisse recentium librorum ἀπελπίζοντες (quod tenet codex Monacensis N) coniectura ἐλπίζοντες non satis proba sanatum.

ΙΥ, 35, 13 Εὐλαμίδου] Εὐδαμίδου.

IV, 35, 15 v. p. XX.

IV, 36, 6 οί παρα (ε. acc.) τὸν Μαχατᾶν] περὶ; 67, 4 περὶ τὰ ποινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη] παρὰ.

IV, 37, 5 τοῖς κατὰ Κοίλην Συρίαν ἐγχειρεῖν ἐπεβάλλετο] ταῖς* non male (v. IV, 25, 1. 34, 9) sed conferas III, 2, 8.

ΙΝ, 37, 6 τον.. Αθήναιον ἐπολιόρκει τὸ.

IV, 38, 1 Βυζάντιοι.. εὐπαιρότατον οἰκοῦσι τόπον πρὸς εὐδαιμονίαν πάντη τῶν ἐν τῆ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη] πάντων*.

IV, 38, 2 ὅςτε μήτ' εἰςπλεῦσαι μήτ' ἐππλεῦσαι δυνατὸν εἶναι | τῶν ἐμπόςων] τ. ἐμπ. τινὰ*; addere vocabulum iam in archetypo omissum μηδένα nemo dubitabit; sed cum dubium sit, utrum ante δυνατὸν illud μηδένα sit inserendum conferenti I, 69, 13; IV, 54, 3 an post δυνατὸν εἶναι inspicienti II, 62, 11; VI, 40, 2, idcirco videtur inter ἐππλεῦσαι et δυνατὸν esse interponendum μηδένα, quod ita facillime intellegitur, quomodo vocabulum illud omitti potuerit.

ΙΥ, 38, 6 ποτέ μέν ... τότε δέ] τοτέ.

ΙV, 40, 9 νον δ' έστι λίμνη F] έστι; 60, 4 δάλ-λήλοις! άλλήλοις.

IV, 41, 5 δταν δε.. ἐκλύεται τὰ φεύματα] ἐκλύηται; noli conferre IV, 32, 5; XIII, 7, 10 quibus locis fit sermo de re praeterita.

ΙΥ, 44, 4 'Αλκιβιάδους | 'Αλκιβιάδου.

IV, 44, 7 v. p. XXIII et XXVIII.

IV, 45, 5 τΙ γὰο ἐπισφαλέστερον ἀστυγείτονος καὶ βαρβάρου πολέμου; τί δεινότερον;] ἀστυγείτονος φαύλου* καὶ β. π. τί δεινότερον*;

IV, 45, 6 v. p. XXIX.

IV, 48, 2 είχε δὲ βραχείαν τότε φοπήν] βαφεῖαν* pro βραχεῖαν.

Ιν, 48, 9 τῶν τε δυνάμεων καὶ των ὅλων πραγμάτων δὲ*.

ΙΝ, 48, 10 τῶν γὰο παιςῶν παρόντων αὐτῶν] αὐτῷ.

IV, 50, 1 s. αντιπεριστήσειν τῷ Προυσία φόβους καὶ κινδύνους κατὰ τὴν προειρημένην δομὴν πολεμῶν παρείλετο] κινδύνους δς κατὰ.. (v. IV, 16, 9: p. XXXV).

IV, 51, 3 διὰ τὸ τὰ τε.. ἄκριτα μένειν .. κατ ὰ τὸν ᾿Αγαιὸν ... πραγμάτων εἶναι κύριον] καὶ τὸ.

IV, 52, 1 Καύρου] Καυάρου ex sequenti paragrapho.

IV, 52, 2 πυθόμενοι τοῖς 'Poδίοις' δὲ* 'Pόδιοι; melius correxit Schweighaeuserus: δ' οῖ 'Pόδιοι.

IV, 52, 7 αἰθίαν] αἰθύαν*; non Casauboni λιθείαν sed λιθίαν putavi esse cum Hultschio recipiendum librorum testimoniis nonnullis confirmatum.

IV, 54, 4 Λαππαίων] Λαπαίων* (v. Bull. de corr hell. VII, p. 247 s.).

ΙΝ, 55, 4 τευχήφεις] τειχήφεις.

IV, 55, 6 κατελάβοντο δὲ καὶ τὸν λιμένα τῶν Φαιαστίων ... ὁμοίως δὲ καὶ τῶν αὐτῶν τῶν Γορτυνίων] Φαιστίων ... τὸν αὐτῶν, sed falso post Γορτυνίων repetitur λιμένα.

IV, 56, 9 ξοτι γὰρ τὸ πᾶν μέγεθος αὐτῆς οὐπολυτελῶς | δ ' εὐκατακράτητον| οὐ πολὺ τέως*; cum Ursino emendes: οὐ πολύ, τελέως.

IV, 57, 3 Αίγειλάταις] Αίγειράτους; ibid. τὸν ἀπαινείου πυλώνα ἀπ' Αίγίου.

IV, 57, 4 έξεκέκλητο πρὸς τὴν πρᾶξιν αὐτοὺς ἀτέλειων οἰκείους ὄντας] ἄτε λίων (Suidas s. v. ἐξεκέκλητο: ἄτε omisso λίων).

IV, 57, 5 Παρνασσόν | Παρνασόν* (v. praef. I, p. 73).

IV, 58, 2 ἐκπλαγεῖς καὶ περίφοβοι γενόμενοι πάντες ἐτρέποντο πρὸς φυγὴν | Post ἐκπλαγεῖς inepte additur ἡσαν.

IV, 58, 4 θαρσαλεώτεροι] θαροαλεώτεροι (v Fleek. aun. 1884 p. 114 s.).

IV, 58, 5 συνοφώντες οι περί τον Δωρίμαχον ήδη του περιεστώτα κίνδυνου αυτους, ουσυστραφέντες ώρ μησαν] συστραφέντες.

IV, 58, 11 πᾶν αἰσχοως (s. эεс.)] πάντ' αἰσχοῶς*
y. p. XXIII.

ΙΥ, 60, 6 ενδεγομένω ενδεγομένως.

IV, 60, 9 êntnav] aneinor* pro Bekkeri aneinav (v. p. XXXVI).

[V,61,4 παρασκευασθαι] παρεσκευάσθαι* (v.p.XXIII).

IV, 61, 7 δ γὰο "Αμβοανος ἔστι μὲν χωρίον εὖ κατεσκευασμένον ... κεῖται δ' ἐν λίμναις, μίαν ἀπὸ τῆς χώρας στενὴν καὶ χωστὴν ἔχον πρόςοδον] ἔχων*; ut Polybius IV, 71, 1 s.: τὴν εὐκαιρίαν ὁρῶν τοῦ τόπον καθ' ὅσον γὰρ (scil. ὁ τόπος) ἐπέκειτο τοῖς 'Αχαιοῖς τότε καὶ τοῖς 'Αρκάσι καὶ πολεμητήριον ὑπῆρχε τοῖς 'Ηλείοις ἀσφαλές, κατὰ τοσοῦτον πάλιν κρατηθὲν (scil. τὸ πολεμητήριον) ἔμελλε τῶν μὲν 'Αρκάδων προκεῖσθαι in duobus membris sibi respondentibus leni anacoluthia usus non idem adhibet subiectum (τόπος) sed antecedentis enuntiati praedicatum (πολεμητήριον) tribuit alteri membro subiecti loco, ita hoc loco ad κεῖται δ' ἐν λίμναις non δ "Αμβρακος sed χωρίον spectare subiectum itaque Vaticani scripturam ἔχον non esse sollicitandam, manifestum est.

ΙV, 62, 5 ώς.. τολμήσοντος οὐδενός, αὐτοὶ δὲ πορθή-σαντες ἀδεῶς πορθήσοντες.

ΙΝ, 63, 1 ταπίχειρα πεκοσμημένος πεκομισμένος.

IV, 63, 4 ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν πο οσῆγε] ποοῆγε; 69, 6 ᾶμα δὲ τῷ πο οσάγοντας αὐτοῖς τοὺς Μαπεδόνας σύνεγγυς γενέσθαι] ποοάγοντας*; 80, 3 ποοσάγοντος] ποοάγοντος; V, 48, 12 ποοσάγων] ποοάγων; 51, 2 ποοσῆγεν] ποοῆγεν. Quae nuper Wundererus (coni. Pol. p. 10) de vocabulis ποοάγειν et ποοσάγειν inter se mutatis disputavit, haec profiteor, quatenus nova sunt, falsa¹) esse videri.

IV, 63, 10 σιτομετοήσας είς τοιάκουθ' ήμέρας ... προ ηγε ποιούμενος την πορείαν είς την Στρατικήν] προ ηγε την δύναμιν*.

IV, 63, 4 σπεύδων διαβηναι τὸν Άμβρακικὸν καλούμενον κόλπον ὁ στενώτατόν ἐστι] δς στενώτατός (vel στενότατος)*; οὖ στενώτατόν revocavi cum Hultschio; ibid. τὸ.. [ερὸν καλούμενον ἀντίον] "Ακτιον.

IV, 63, 7 'Aπαρνάνων πεζοὺς δισχιλίους, ἐππεῖς δὲ διαποσίους] 'Απαρνάνων μὲν* (v. Fleck. ann. 1867, p. 305 s.); ibid. Φοιτιας (s. acc.)] Φοιτείας* ex IV, 63, 10 pro Φοιτίας (v. Steph. Byz. p. 669, 13 Mein. Oberhummeri 'Ambrakia, Amphilochien, Leukas im Altert. München 1887' p. 38).

IV, 64, 3 φήσας βουλεύσασθαι καὶ περὶ τῶν παρακαλουμένων] καὶ deletur.

ΙΝ, 64, 7 σημείαν] σημαίαν.

IV, 64, 9 δ δὲ Φίλιππος.. καὶ πορθήσας ἀδεῶς καὶ τα ύτην Ἰθωρίαν] τὴν*; lacunam quae est inter ταύτην et Ἰθωρίαν putavi coll. III, 17, 1. IV, 63, 10; 64, 3 expleri posse duodus versibus his: καὶ ταύτην (τὴν χώραν προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν εἰς τὴν); quos versus librarium deceptum vocabulo τὴν et ineunte priore versu et exeunte posteriore posito facillime omittere potuisse, quis est qui neget?

IV, 65, 3 Παγονίον (s. acc.)] Παιάνιον ex § 11.

¹⁾ In Fleckeiseni annalibus uberius hac de re propediem disputabo.

IV, 66, 8 κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον] κατὰ δὲ v. IV, 16, 9: p. XXXV; ibid. Ζάκανθον Ζάκανθυν.

IV, 67, 5. V, 5, 8 ταύτα καὶ τοια ῦτα] τὰ* τοια ῦτα.

ΙΝ, 67, 7 προηγεν έπὶ Λαρίσης] ἀπὸ.

IV, 67, 8 τοῦ Κορίνθου] τῆς*; 72, 8. V, 28, 5. 29, 4 τὸν Κόρινθον] τὴν*; V, 2, 7 τῷ Κορίνθῳ]

τη*; 45, 4 εν τωι Κτησιφωντι λεγομένη τη.

IV, 67, 8 "Αφατον.. ὡς αὐτὸν... μετεπέμπετο] Falso delevit ὡς αὐτὸν librarius codicis Bavarici (C); nam est Polybii latius et verbosius dicere (v. Kaelkeri de Pol. eloc. p. 272 s.).

IV, 68, 5 κατελπίζων κατασχήσειν τοὺς Μακεδόνας] καταταγήσειν.

IV, 69, 1 Στεμφυλίων | Στυμφαλίων ex antecedentibus.

IV, 69, 4 ὑπελάμβανον τῶν ᾿Αχαιῶν αὐτῶν τινας συνέβη βεβοηθηπέναι] συμβεβοηθηπέναι*; cum Hultschio compositum συνεπιβεβοηθηπέναι Polybii generi dicendi aptissimum censui esse revocandum.

IV, 70, 2 προςαναλαβών "Αρατον τὸν νεώτερον καὶ τοὺς ᾶμα τούτοις συνηθροισμένους] τούτω.

IV, 70, 3 ή δε Ψωφίς έστι.. πτίσμα τῆς 'Αζανίδος .. συνάπτουσαν συνάπτουσα.

IV, 70, 7 κατὰ βραχὸ τῶν χρόνων κατείργασται] τῷ χρόνῳ.

ΙV, 70, 8 παρά δὲ τὴν ἀπ' ἠοῦς πλευράν ἔχειν τὸν Ἐρύμανθον] ἔχει.

ΙΥ, 70, 9 τόπου] τρόπου.

IV, 71, 1 συνορών καὶ συλλογιζόμενος] λογιζόμενος*.

IV, 74, 5 διηπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τοῦ πεπεῖσθαι] τῷ.

IV, 72, 5 ήναγκάσθη μένειν έπὶ τόπου τινὸς ήμέρας] τινὰς.

IV, 74, 1 $\tilde{\eta}_{S}$ Πισάτιδος $\gamma \alpha i \eta_{S}$] $\gamma \tilde{\eta}_{S}^{*}$; correxit Bekkerus πάσης.

ΙΝ, 74, 2 οὐκ ὀρθῶς κατά γε την περί τοῦ μέλ-

λουτος ποιούμενοι πρόνοιαν] κατὰ γένος τὴν*; restitui cum Hulischio κατά γε τὴν (ἐμὴν γνώμην).

1V. 74, 4 εὐεπίθετοι τοῖς πολεμεῖν.. ποοθεμένοις ἐπ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίνονται τὸν βίον] τῶν βίων.

IV, 75, 5 καταπλαγέντων δὲ τῶν συμπεφευγότων τὴν ἔφοδον ἀτε λῆ... ἀπείρως.. διαπειμένων] ἄτε λίαν*; revocavit Dindorsius ᾶτε δὴ (v praef. I, p. 61: III, 73, 3).

IV. 75, 7 κυριεύσας.. σωμάτων πλειόνων ἢ πεντακισχιλίων, πρὸς δὲ το ὑ,τῆς τετράποδος λείας ἀναρίθμητον ἔξελασάμενος πλῆθος] τούτοις τῆς.

IV, 76, 6 πεπεισμένος . . τὸ κατὰ βραχὺ δη $_{+}$ σιν

(s acc.) είς συνήθειαν άγαγων λήσειν.

IV, 76, 7 μικοοῖς χοόνοις πρότερον δστερον*;
 ibid. μὴ ποιεῖν Κλεομένει (et Κλεομένη per dittogr.
 v. p. VI) προςταττόμενον] Κλεομένει τὸ προςταττόμενον.

IV. 76, 8 διέστασθαι] ένίστασθαι*.

IV, 77, 8 ἀπὸ Τριφύλου τῶν ᾿Αρπάδων παίδων ενός] ᾿Αρπάδος.

ΙΥ, 78, 1 ἐν Τυπανίαις | Τυπανέαις ex 79, 2.

IV, 79, 3 τοῖς κοατηθεῖσιν ὁπὸ τῶν πολεμίων ὀφείλεται παρασχεῖν πάσχειν.

ΙV, 80, 7 τὸ δὲ.. πληθος.. ἐγχειοίζων τῷ Φιλίππῷ τὴν πόλιν] ἐγγειοίζου.

IV, 80, 11. V, 111, 6 χερών] χειρών*.

IV, 81, 3 έγίνετο πρός το συντελεῖν] τὸ*. V, 79, 1 έγίνοντο πρὸς τῶ.. κρίνειν] τὸ* (v. Hultschii quaest. Pol. I, p. 20 ss.); Krebsio l. c. p. 122 s. contra Vaticani auctoritatem accusativum praeferenti non assentior ratus, Polybium ipsum sine ulla causa modo dativum modo accusativum adhibuisse, librarios autem haud raro accusativum pro dativo posuisse.

IV. 81, 7 διὰ γάο τινων και....πων και γειτόνων έκκλαπεις και διαδοὰς έλαθεν αὐτόν] φίλων και γειτόνων*: correxi equidem: κατ(οικούν)των έκ γειτόνων.

IV. 82. 8 τους μέν παρακαλών ο ί δ' άνατεινόμενος] οίς δ'; ibid. Φαρασέα] Φαραιέα.

ΙΝ, 84, 5 χοωμένους τοῖς ὶδίοις πολέμοις] πολιτεύμασι.

ΙΥ, 85, 2 καί τι προσέπι.. πτε τοιούτον] προσεπείπε.

IV, 86, 8. V, 1, 9 Άπελλῆ] 'Απελλῆν.

 ∇ , 1, 3 ἀνήρχετο τῆς ἐπιβολῆς] ἐνήρχετο ex $\S$ 5.

V, 2, 4 συνεχείς ποιουμένας αναπείρας] ποιούμενος.

V, 3, 4 Παλαιών] Παλαιέων*; eadem ratione formatur genetivus Παλαιών qua Παιανιών, Πειφαιών al.

V, 3, 5 τους . . Μακεδύνας ἐφῆκε] ἀφῆκε*; 8, 4 ἐφῆκε τὴν δύναμιν] ἀφῆκε*; 95, 8 τους ἱππεῖς ἐφῆκαν] ἀφῆκαν*.

V, 3, 7 Γνα ποώτου μέν αὶ τῶν παρέληται τὴν... ὑπηρεσίαν | Αιτωλών ν p. XXV.

V, 4, 2 βοαχύν . . τινα τόπον επίπεδον αὐτῆς ὑπάογοντα, τὸ πρὸς τὴν Ζάπυνθον εστραμμένον τὸν*.

V, 4, 3 τούς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πόλιν δυνάστας] τόπους δυνάστας*; egregie restituit Bekkerus: πολιδυνάστας.

V, 5, 2 Δωρίμαχου ἀποστῆσαι τῆς... δομῆς] ἀποσπᾶσαι (sie)* (v. V, 76, 7).

V, 5, 4 διον οί περί Γοργον] δι' δν* vel δι' δν* [scribendum erat διόπερ].

V, 5. 6 πλεδσαι μεν γάο εἰς τὴν Μεσσηνίαν δαιδίως $\tilde{\eta}$ υ] δάδιον.

V, 5, 8 λυμεωνευόμενοι λυμαινόμενοι*.

Υ, 6, 6 νυκτοποιήσας νυκτοποφήσας.

V, 7, 1 τον μέν Φίλιππον καθιξόμενον τῆς ποοθέσεως το ὺς Αἰτωλο ὺς ἀδυνατήσοντας] τοὺς δὲ (pro δ') Αἰτωλοὺς.

V, 7, 7. 22, 5 ἐκ μὲν εὐωνύμων .. ἐκ δεξιῶν] δεξιῶν δὲ* v. p. XXV.

V, 7, 9 είς άγωγην πεντακοσίους στρατιώτας] είσαγαγών.

V, 7,12 ἠσφαλισθη λιμνη (s. acc.)] ἠσφαλίσθη λίμνη*; cum Hultschio est scribendum ἠσφάλισθ' ἡ λίμνη.

V, 8, 1. 13, 3 τὸν Θέρμον] τὸ* (v. Hultschium ad V, 7, 6 et Steph. Byz. p. 310, 3 Mein.)

V, 8, 4 Θεομαίων] Θεομίων (v. Steph. Byz. l. c.).

V, 9, 8 'Aυτίγονος ἐπ παφατάξεως μάχη Κλεομένην F₁] post Κλεομένην coniectura addit librarius codicis Bavarici (C) φυγαδεύσας* (v. p. XXVII).

V, 11, 1 wu hveyne to tote $\pi q \alpha \gamma \theta \dot{e} v F$ hv $\dot{e} v \kappa \dot{e} l$.

V, 11, 8 σαφῶς δὲ γινώσκοντας δθεν τε δ Φίλιππος .. κύριος $\eta v F$] δθ' δ pro δθ' δ (v. p. VI).

V, 13, 1 ποοβαλλόμενος ποοβαλόμενος.

V, 14, 2 v. p. XLV: V, 29, 4.

V, 16, 5 περί ταῦτα συνέταξε γινόμενος μή καθυ-

στεφείν γινομένοις.

V, 16, 8 του δε Μεγαλέαν έλθόντος ανεδέξατο των χρημάτων Δεόντος.

V, 17, 9 (v. p. XXXI: V, 18, 9) Λεχέω] Λεχαίω.

V, 18, 1 διαπραξάμενος διαταξάμενος *.

V, 18, 3.21, 1 το ν Μενελάϊον (v.p. XXI)] το ex V, 18, 10.

V, 19, 2 stablovs (v. p. XXXI: V, 46, 11)] stádia*.

V, 19, 5 την χώραν πάσαν έπι το Κοητικόν πέλαγος τετοαμμένην Γπάσαν την.

V, 20, 3 δομησαν διὰ τῆς ἁοπα γίας εἰς τὴν Δα-

αωνικήν] Άργείας ex § 4.

V, 20, 10 είς την οιπείαν άνεπομίσθησαν] άπεπ.*; 11 μετὰ τῶν φίλωνος | οὐπ ἐάσων] φίλων ὡς.

V, 20, 12 'Hλείας] 'Eλίας* [debebat 'Eλείας].

V, 22, 6 φράξαντες γὰο τὸν ποταμὸν ἄνωθεν ἐπὶ τὸν μεταξὺ τόπον τῆς πόλεως καὶ τὸν βουνὸν ἐφικαν οδ διαβρόχου γενηθέντος F] τοῦ τόπου* omissis ἐφικαν οδ; optime emendavit Casaubonus: τῶν βουνῶν ἐφῆκαν, οδ...

V, 22, 9 δια (s. acc.) δε τούτοις F] επί.

V, 23, 5 ὁ δὲ Αυπούργος αὐτὸν ταῖς ἀνοδίαις δομήσας] αὐτὸς.

V, 24, 1 τῆς ὅρας συναγούσης, ἄπαν ἀναγκαζόμενος...στρατοπεδεύειν] ἄπαντας ἀναγκαζόμενος*; revocavit coll. IV, 46, 6 Hultschius: ἀπαναγκαζόμενος.

V, 24, 2 τοιοῦτον τόπον οἶον οὐκ ἂν ἄλλος τις εθροι] ἄλλον.

V, 24, 4 τοῦτο δὲ συμβαίνει τὴν ... πλευρὰν περιέχεσθαι] τούτου; ibid. περιέχεσθαι πᾶσαν αποδω (s. spir et acc.) μεγάλη] ἀνόδω* (v. p. XXV); ἀπορρῶγι recipias cum Schweighaeusero; ibid. γαιῶδες] γεῶδες; ibid. κάθυγρον et κάθυδρον per dittogr. (v. p. VII)] κάθυδρον*.

V, 24, 5 κρατούντα τῆς εἰσόδου καὶ τῆς διόδου στενῶν] Additur post κρατούντα: τῶν; rectius Schweighaeuserus idem vocabulum adiicit post διόδου.

V, 25, 2 ὅτι κινδυνεύουσι μὲν ὁπὲο πάντων, γίνεται δ' αὐτοῖς οὐδὲν τῶν δικαίων οὐδὲ κομίζονται τὰς τελείας τὰς γινομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐθισμῶν] τὰς λείας*; revocavi τελείας τὰς (ἀφελείας). Nam iaciebant sermones, se ipsos quidem pro omnibus adire pericula sed neque quidquam iuris sibi esse relictum neque praedam sibi concedi totam et integram (τελείαν; v. Schweighaeuseri lexicon s. v. et addas ΠΙ, 80, 3), quae sibi e more dsberetur.

V, 25, 6 δεῖν ἄγειν καὶ καλεῖν τοὺς αἰτίους] βάλλειν*; correxit coll. I, 69, 10 ss. Doehnerus (Fleck. annal. 117, p. 752): καταλεύειν.

V, 26, 7 άγνοων τὰ καθ' αὐτὸν] κατ' αὐτὸν*.

V, 26, 12 βραχεῖς . . καιροὶ πάντας μὲν ἀνθρώπους . . ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι, μάλιστα δὲ τοὺς ἐν ταῖς βασιλείαις] τοῖς βασιλείοις* (v. Schweighaeuseri lexic. s. v. βασιλεία).

V, 27, 1 καταλιπών τὸν Λεόντιον ἐν τῆ των (s. acc.) εἴνοσι ταλάντων] ἔγκυτον*; Reiskii mutata emendatione revocavi ἐν (ἐγγ)ύη τῶν.

V, 27, 6 ὅτε νομιοῦσι] ὅτι.

V, 29, 4 αῦτις (s. spir.) αὖθις*; item 14, 2. 51, 1. 94, 8. 96, 4. 110, 4 recentes librarii pro αὖτις perperam correverunt αὖθις. (v. Schweighaeuserum t VI p.181 ad

V, 29, 4 'avois. avois Aug. et Reg. A et sic iidem iam saepe superius, ubi adnotare neglexi. Sic mox rursus vers. 8 et constanter deinde').

V, 29, 5 Κεγχοειών] Κεγχοεών; ibid. διενοιπίδου] δι' Εὐοίπου.

V, 30, 5 δυσχερῶς προσῆγον πρὸς τὰς εἰσφομάς] προσῆγον (omisso πρὸς)*; felicissime correxit Hultschius: πως εἶγον πρὸς.

V, 30, 7 στοατηγόν αύτων "Αρατον κατεστήσαν το πρεσβύτερον] κατέστησαν τόν.

V, 31, 3 τοῦ μὲν γὰο μὴ .. διαμαρτάνειν] τὸ* ex § 4.

V, 32, 5 ody $\dot{\omega}_S$ tov μ égov vo μ lgovtag δ iatelveiv tàg àgàg àll' $\ddot{\epsilon}\omega_S$ tov télous $\dot{\omega}_S$ $\ddot{\epsilon}\omega_S$; Hultschius (quaest Pol. I p. 11 v. praef. I p. 85 s.) restituit $\ddot{\epsilon}\omega_S$.

V, 33, 2 έφερον Εφορον.

V, 33, 5 οὐδεσφίσιν F] οὐδὲ [scribendum erat οὐδ'] ἐω' ὅσον.

V, 33, 6 τούτο δ' ἐστὶν αἴτιον F] τούτου* (v. IX, 21, 4).

V, 33, 7 τοῖς μόνον τόλμα δυναμένοις] τολμᾶν.

V, 35, 11 ναῦς . ἦσαν νῆες*.

V, 36, 1 v. p. VIII.

V, 37, 2 οὐ μόνον οἰκία καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθοώποις δ Νικαγόρας αὐτὸν ἐδέξατο] ἀναγκαίοις (ex ἄνοις archetypi perperam exarato pro ἀν(αγκαί)οις et falso accepto pro ἀνοις).

V, 37, 8 περιπατώντας] περιπατούντας.

V, 38, 7 τῶν ὑπηγμένων εἰς τὰς φυλακάς] ἀπηγμένων* ex V, 15, 9, 16, 3, 39, 4.

 $abla, \, 4$ ποιησώμεθα] ποιησόμεθα.

V, 40, 5 τοῖς ἄνω τόποις] ἐν* τοῖς.. (v. Hultschii quaest. Pol. I p. 19, Krebsium l. e. p. 75).

V, 40, 7 τὰ .. ἄνω μέρη τῆς βασιλείας έγκεχειφείν ως Μόλωνι] έγκεχειρικως (v. p. XV).

V, 41, 2 τὴν ἐπὶ τὸν πάδον στρατείαν] Ταῦρον*; cum constet, apud Polybium Asiae regionem, quae est cis Taurum, nunquam nominari 'Ταῦρον', sed semper

adhiberi formulam 'τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου' vel similem quandam (v. Hultschii indicem s. v.), facere non possum, quin putem, hanc medelam esse afferendam: τὴν ἐπὶ τὸν ("Α)τταλον στρατείαν.

V, 41, 3 ἐπιφέρων ἀἤττητος (v. p. XXIII) $\mathring{\eta}\nu$] ἀήττητος*.

 $V, \, 44, \, 1$ τά ... ίπποφορεια (s. acc) ... τὰ βασιλικὰ) ίπποφόρβια.

V, 44, 4 τὰ κατὰ τὴν ἔρημον πεδία|δα] πεδία; ibid. μεταξὺ πειμένην τῆς Περσίδος καὶ τῆς Παρουσίας] Παρασίας* et Παρθιηνῆς*; cum Schweighaeusero correxi Παρθυαίας neque ulla moveor dubitatione, quod apud Polybium X, 28, 7 Parthia nominatur Παρθυηνή (v. Fleck. ann. 1884 p. 112 ss.).

V, 45, 8 τὸν αὐλῶνα προσαγορετόμενον Μαρσύαν, δς] τὸν αὐλῶνα τὸν. Non licet cum Dindorfio scribere τὸν Μαρσύαν προσαγορενόμενον αὐλῶνα δς, quod ita hiatus obtruditur Polybio; sed nisi codex archetypus vel saepissime laboraret lacunis itaque recentium librorum coniectura esset verisimillima, posset scribi (coll. V, 61, 7 τὸν ἐπιπαλούμενον αὐλῶνα Μαρσύαν) εἰς τὸν προσαγορενόμενον αὐλῶνα Μαρσύαν mutato verborum ordine.

V, 46, 4 ἐπέστη τῆς ἐπιβολῆς] ἀπέστη ex V, 48, 15.

V, 47, 7 ἐπιμελεσθαι (s. acc.)] ἐπιμελεῖσθαι, quod recepi et coll. IV, 50, 6 (v. p. XXI) et memor lapidum testimoniorum (v. Meisterhansii 'Gramm. d. att. Inschr.' p. 85).

V, 48, 2 δείπνον ποιησάμενος] δειπνοποιησάμενος (v. p. XXVIII: III, 71, 6).

V, 48, 13 ήμε πρός Σοῦσᾶ] Σοῦσα.

V, 48, 15 κατα (s. acc.) τὸ συνέζευξε] κατ' αὐτὸ συνέζευξε (v. p. XXV); cum Casaubono et Hultschio (quaest. Pol. I, p. 11 s.) scribendum est κατὰ τάγος ἀνέζ.

V, 49, 7 φήσας δείν απαντας τὸ κριθέν ἀπροφασίστως ετοιμος ήν και πολύς πρός ταῖς παρασκευαῖς] Post ἀπροφασίστως addit librarius codicis Bavariei (C)

ποιείν; equidem coll. XXV, 9 (XXIV, 13) 6 supplevi unum versum hunc: συμπράττειν, οὖτος αὐτὸς.

V, 50, 6 τοῦ δ' Ἐπιγένους κατὰ τὸ προσταχθὲν ἀναχωρήσαντος εἰς ἰματιον...... οἱ μὲν] εἰς ἰμάτιον οἰς
cum post ea quae Goetzelerus de eloc. Pol. p. 17 disputavit non dubitemus, quin Polybius haud ita raro
Romanorum usum dicendi sit imitatus, illud quoque
ἀναχωρεῖν εἰς ἰμάτιον respondere Latinorum redeundo
ad togam mihi persuasum est conferenti de usu voeis
ἐμάτιον et Pol. IX, 17, 2 et Plut. Anton. XXXIII extr.
Pomp. XXIII. Lacunam vero relictam post ἐμάτιον sex
litterarum explendam esse formula quadam significante
illico (παρὰ (π) πόδας) Epigenem dicto regis fuisse audientem, liceat suspicari.

V, 50, 9 φίλους] φίλους τοῦ βασιλέως*; sunt of φίλοι (V, 16, 5. 25, 3) nobiles, quorum consiliis consuevit rex uti.

V, 50, 11 γράψαι ὡς παρὰ Μόλωνος ἀπεσταλμένην ἐπιστολὴν] γράψας γὰρ* ὡς; recte delevit Dindorfius γὰρ.

V, 51, 3 πῶς πόθεν] πῶς καὶ* πόθεν.

V, 52, 3 'Απολωνίαν] 'Απολλωνίαν; item § 5 et § 7 'Απολωνιάτιδος] 'Απολλωνιάτιδος ex 43, 8. 44, 6. 51, 8.

V, 53, 4 ετέροις] εταίροις.

V, 53, 8 θυραιοφόρους] θυρεαφόρους.

V, 53, 11 Νεωλάωι] Νεολάφ ex 54, 5.

V, 54, 1 διετήρησε την πίστιν και συν έβαλλε] συνέβαλε.

V, 55, 1 ανατεθήναι] αναταθήναι ex 58, 1; ibid. μήτε συγγορηγεῖν μήτε πολεμεῖν] συμπολεμεῖν.

V, 56, 2 μέχοι αν] μέχοις; ibid. μέχοις αν ου (s. acc.)] οὐ* (v. p. XVI).

V, 56, 9 κατασκευασάμενοι τους έπιτηδείους πρός την ταξιν (s. acc.)] πράξιν ex § 10.

V, 56, 15 την γυναϊκα .. κατέλυσαν] κατέλευσαν.

 ∇ , 58, 9 ἔδοξε ταύτην ποώτην έξαιρεῖν τὴν πόλιν] ποῶτον*.

V, 58, 11 Be ourlang] Begevings.

V, 59, 2 τον ήμιλιον] ήμιόλιον ex 42, 5

V, 61, 5 Παναιτωλου (s. acc.)] Παναιτωλοῦ* C pro Παναιτώλου DE; similiter 62, 2

V, 62, 2 ἀπαντησάντων δὲ περί τον Θεόδοτον καὶ Παναίτωλον] των περί.

V, 62, 4 διωρυχάς | διώρυγας*; correxit Hultschius (quaest. Pol. I p 15): διώρυγας.

V, 63, 12 Αλωφιτης (s. spir. et acc.)] δ Λωφίτης*; 65, 7 'Αλλαφιώτης] 'Αλαφιώτης*; veterum librorum scripturara Naberus recte revocavit; sed addas inscriptionum testimonia haec: C. I. G. 2557 A vs. 7. B vs. 1. 9. 14 al Lebas inscr. Asie min. (V) no 73 vs. 1. 12. 20

V, 70, 10 πολλοῖς ἐμετεώρισε] πολλοὺς.

V, 70, 12 Πέλλα] Πέλλαν.

V, 71, 3 τῶν $\Gamma \alpha | \delta \alpha \varrho \tilde{\omega} \nu$ ἀδοκίτων κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὀχυρότητι διαφέρειν] Γαδάρων ἃ δοκεῖ τῶν (v. p. XXVI).

V, 71, 8 ἐποιοῦντο καὶ νύπτως μὲν καὶ μεθ' ἡμέραν προσβολὰς] νύπτως omisso μὲν vix recte; nam videtur illa particula liberius posita¹) non pertinere ad
νύπτως sed ad ἐποιοῦντο προσβολὰς (v. Rehdantzii 'Dem.
neun phil. Reden II, 2 indices' p. 253 s.), cui membro
respondet οὐ μὴν ἤννον τῆς ἐπιβολῆς οὐδὲν.

V, 72, 1 Σελγαίων Σελγέων ex § 10.

V, 74, 1 συνεγγίσας | συνεγγίσαι.

V, 74, 8 τοὺς ἐπισπασαμένους καὶ διασαφήσοντας] ἐπισπασομένους.

V, 76, 3 δπό τον θυμόν] των θυμῶν* (v. Krebsium l. c. p. 49).

V, 77, 4 Φωκεα (s. acc.)] Φώκαια (v. p. XXVI).

V, 79, 3 Δααι (s. acc.)] Δᾶαι videntur perperam pro Δάαι recentes librarii scripsisse (v. Kruegerum p. 163 ad Arrian. Anab III, 28, 8 et Steph. Byz. p. 216, 3 Mein.).

Pol. l. 81, 11 & δή τότε συνέβαινε και περί μεν τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, ἔτι δὲ μᾶλλον περί τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ὑπάρχειν.

V, 79, 10 Γοργύνιου] Γορτύνιου.

V, 79, 12. 82, 11 Θεμισών] Θεμίσων.

 V. 81. 3 διάτοι ποικίλην είναι κάκείνων την δύναμιν] διά τὸ - ἐνδυμενίαν* vel ἐνδυμένειαν*; neque huic librariorum emendationi neque Dindorfio mutanti ένδομενίαν possum astipulari, quod et consentiunt aliorum scriptorum testimonia (v. p. XXIV s.) ένδομενίαν nihil alind significare nisi lautia sed non vestitum et ipsum Polybium hac notione vocabuli usum esse apparet ex ΙΝ, 72, 1 τὴν μὲν ἐνδομενίαν ἄπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν παραγρημα διήρπασαν. Quae cum ita sint, veterum librorum scripturam esse tenendam arbitror et explicandam hac ratione: 'Theodotus ille Aetolus, cum castra intrasset, ut Ptolemaeum regem interficeret, non timebat ne agnosceretur, quamvis e Graecorum more esset vestitus, quod non ignorabat, Ptolemaei exercitum (τὴν δύναμιν) ex tot gentibus et tot populis esse compositum (nously), ut milites inter se neque de facie nossent neque de vestitu.

V, 81, 5 πάντα τόπον ἐρευνήσας τοῦ μὲν βασιλέως ἀπέτυχε διὰ τὸ τὸν μὲν Πτολεμαῖον ἐπτὸς τῆς.. σπηνῆς ποιείσθαι τὴν ἀνάπαυσιν] τὸν Πτολεμαῖον perperam μὲν deleto; μὲν enim non respondente δὲ saepe ita poni, ut addat substantivo, quocum sit coniunctum, magnam vim ac silentio quaedam sint adiicienda, post Voemelium (ad Demosth. or. pro Megalop. § 14) optime docet Rehdantzius (l. c. p. 253). Itaque si modo suppleas, Ptolemaeum quidem consuesse quiescere extra tabernaculum, aliorum Aegypti regum consuetudinem fuisse prorsus aliam, non dubitabis mecum μὲν retinere. Ac protecto, cum librarii huius usus particulae μὲν essent imperiti, verba Polybii genuina VI, 43, 2 ἔγὼ δὲ ταύτας μὲν ἔῶ, τὴν γὰρ¹) Ἀθηναίων.. ita mutaverunt, ut deleto γὰρ post τὴν insererent particulam δὲ respondentem ante-

Item emendavit Campius, his tamen causis non allatis; de mutatis γὰφ et δὲ v. V, 29, 2.

cedenti μὲν, cum neglexissent, illud ταύτας ad civitates Lacedaemoniorum, Cretensium al. referri prorsus non posse.

V, 81, 7 τη μεν τόλμη συντετελεκώς την πρόθεσιν, τη δε προνοία διεσφαλμένος | μέντοι* (v. Rehdantzium I. c.).

V. 82, 7 τὰ δὲ τριάπουτα καὶ τρία πρός του δεξιού κέρατος ἔτακτο] ποὸ — ἐτέτακτο.

V, 82, 8 τους μεν εξήποντα των ελεφάντων . . προξότησε, καθ' δν ποιεϊσθαι τον κίνδυνον αὐτὸς ξμελλε F]

×αθ' δ.

V, 82, 13 έπιστήσας Μυΐσκον Μυΐσκον τούνομα*.

V, 84, 2 δλίγα μεν οὖν τινα] Librarius codicis Bavarici (C) τινα ut supervacaneum non recte omisit (v. Kruegeri gr. gr. 51, 16, 4); ibid. ταῖς σαρισ διαδορατιζόμενοι] γερσί*; correxit σαρίσαις librarius codicis Parisini 1649.

V, 84, 7 τὰς πρὸς αὐτῶν τάξεις συνωθουμένων] τὰς πρὸ*; emendavit Schweighaeuserus πρὸς τὰς coll. III, 74, 2.

V, 85, 7 'Αντίσχος μεν οὖν ήγονίζετο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας προτερήματι F] ήγωνίζετο* omisso οὖν; Reiskii ἐνηγωνίζετο mihi placuit conferenti III, 111, 4.

V, 86, 9 γένος τῶν ἀνθοώπων ευφυῆ καὶ πρόχειρον] εὐφυὲς.

V, 87, 3 έλκόμενος $\delta | \pi \epsilon \rho \tau \eta s$ συνήθους .. $\delta q \theta v - \mu i \alpha s]$ $\delta \pi \delta$.

V, 88. 3 τοιούτον άγνοια καὶ ζαθυμία διαφέζει F] τοσούτον.

V, 88, 5 'Ιέρων καὶ Γέλων....τὰ μὲν γὰο παραχοῆμα] 'Ιέρων γὰο καὶ Γέλων....τὰ μὲν παραχοῆμα.

V, 89, 2 στουππίου | στυππίου (v. praef. I p. 10).

V, 91, 1 "Αγηι τὰ μεν] 'Αγήτα (v. p. XIV).

V, 92, 3 συνείς την επιβουλήν επιβολήν.

V, 93, 2 συνέβαινε γάρ το υς... τούτους.

V, 94, 3 διὰ τῆς 'Αφοραιικῆς | Φαραϊκῆς.

V, 94, 7 δ τῶν ἀρ χοιων (s. acc.) νούαρχος] 'Αχαιῶν.

V, 95, 7 των 'Αχαιών [ππάρχην] τὸν των.

V, 98, 5 καθαύτον μέν τον τοῦ πράττειν καιρον] κατ' αὐτον.

V, 101, 2 συνηκέναι] συνιέναι*; συνεικέναι correxit Schweighaeuserus.

Υ, 102, 1 κατά πράξεις έπιτυχη] τὰς πράξεις.

V, 103, 4 ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς τοῖς παραπαλουμένοις διέπλευσε μετὰ τῆς δυνάμεως] ὁρμηθεὶς*; revocavit Schweighaeuserus παρορμηθεὶς.

V, 194, 5 ποι ησαι πρόνοιαν F] ποιήση* (v. p. XXIX).

V, 105, 3 έπι δε τας 'Αχαιών . . διαλύσεις | έτι.

V, 105, 7 τινες τῶι 'Αττάλω διαφερομένων] τῶν.

V, 106, 2 ἀμόχως δ' [καὶ] αί λοιπαὶ πόλεις αι καιὰ Πελοπόννησον] δμοίως*; revocavit Hultschius ἄμ' Αχαιοίς.

V, 107, 3 ἐκ τοῦ περὶ Ῥαφίαν] l'ost Ῥαφίαν addit librarius codicis Regii A(E) intra lineas: προτερήματος.

V, 108, 2 τὰς μὲν Φιβώτιδας ἐπαγγελίαις] Φοιβάτιδας*; Ungerum (Philol. XLI, 536) secutus¹) restitut
φύβω, τὰς δ'.

V, 108, 8 Δασοαφήτιδος] Δασαφήτιδος* ex § 2 contra auctoritatem Steph. Byz. p. 220, 21 Mein., ibid. εν χελανας (s. spir. et acc.)] Έγγελάνας* pro Έγγελάνας (v. Steph. Byz. p. 260, 5 Mein cum annot. crit.).—

Inter omnes eos codices, quibus quinque priores libri Polybii traduntur integri, solus Augustanus (D) continet excerpta ex libro VI usque ad XVIII. hausta, quae inde a Schweighaeusero solent appellari antiqua; sed multo vetustior et emendatior Augustano illo est codex Urbinas (F), quo non solum antiqua excerpta contineri sed etiam plurina electa e quinque prioribus libris iam prius (praef. I p. 70 ss.) exposuimus. Librum vero illum Urbinatem (F) tam similem esse Vaticano (A), si respicis quinque libros, nt quaeri possi utrum e Vaticano (A) sit descriptus an ex eodem

¹⁾ t \ I. II, 52, 1 àdems ênenopevero ràs nóleis, às pèr newson als tè ròn poson àvateinopenos.

archetypo ductus, etsi iam ex iis locis, quos supra $(p.~IX\,ss.)$ attuli, luculenter apparet, nunc postquam exposui, cum manum secundam Vaticani (A_2) mira ratione consentientem cum Urbinate (F) ex eodem archetypo, e quo fluxerunt et Vaticanus et archetypus Urbinatis, plerumque hausisse emendationes, tum libros recentes omnes (CDE) redire ad eundem archetypum, e quo ductus est Urbinas (F), inter eos autem maxime abhorrere ab auctoritate Vaticani (A) librum Bavaricum (C) magis se applicantem ad Urbinatis codicem archetypum, non puto alienum esse docere, Urbinatem (F) e Vaticano (A) descriptum esse non posse. Nam non afferam locos, quibus eadem ratione Urbinatem (F) depravatum atque Vaticanum (A) apparet cum Vaticano (A) arctius cohaerere, hos:

IV, 8, 4 $\pi \epsilon \varrho i$ $\tau \tilde{\eta}_S$ 'Anoonó $\varrho \iota \nu \vartheta o \nu$ $\pi \varrho \alpha \xi \epsilon \omega_S$ AF (v. p. XXXIII s.).

IV, 8, 10 πραξεως (s. acc.) A(F) (v. p. XXXIV).

IV, 20, 8 buvovs A, F (v. p. XXXV).

IV, 38, 2 δυνατών εἶναι $\mid$ τῶν ἐμπόρων $\Lambda(\mathbb{F})$ (v. p. XXXVII),

ΙΥ, 38, 12 πάντας ΑΓ (pro πάντες).

IV, 40, 5 πάνυ ἡ πάντως Α πάνοι ἡ πάντος F] correxit Schweighaeuserus πάντη πάντως coll. I, 23, 10; XXIV, 9, 3 (XXIII, 12, 8); XXX, 17 (20), 13.

IV, 40, 9 δεστί Α δ' έστι Γ (v. p. XXXVIII).

IV. 60, 9 Eninav AF (v. p. XXXIX).

V, 33, 2 ἔφερον AF (v. p. XLVI).

V, 44, 4 πεδία δα A(F) (v. p. XLVII).

V, 65, 3 'Ασπόνδιος Α΄ Γ΄ (pro 'Ασπένδιος).

V, 79, 3 Δααι (s. acc.) AF (v. p. XLIX).

V, 80, 3 | διὰ τῆς ἀνύδοον. παρα | γενόμενος — αῦ θις προήει βάδην. δια νύσας δ' ἐπὶ — δύ | ναμιν ἔχων. καὶ παραλλά | ἔας cet. Α(F)] verba παραγενόμενος — βάδην post δύναμιν ἔχων rectissime transposuisse Schweighaeuserum, Starkius 'Gaza und die philistäische Küste' p. 383 ss. docet.

Neque premam, eadem fere scholia in Urbinate (F) et Vaticano (A) exstare hace:

IV, 86, 4 Urbinas (F) addit in margine: τεύχων ώς ἐτέρωι τές, έῶ κακὸν ἥπατι τεύχει; in fine libri quarti spectantia ad IV, 87, 11 Vaticanus (A) adiicit haec: ἀρμόσειεν αὐτῶι | τὸ ὁμήρου·¹) | τεύχων ὡς ἐτέρωι | τις, ἐδω κακὸν ἣ|πατι τεύχει· | καὶ τὸ τοῦ ὁᾶδ²) | λάκκ ὡς ὑς ἐς ἐς κὐτόν | καὶ τὸ τοῦ σιράχ³) ὁ ὀρύσσων βόθοῦ | τῶι πλησίον ἐμ|πεσεῖται εἰς αὐτόν· Videtur igitur Vaticani (A) librarius ea, quae archetypi margini a scriba quodam docto non satis accurate sed de memoria ascripta erant, pro sua diligentia omnia descripsisse, excerptor nonnulla elegisse.

V. 32, 1 in margine addit A ήσιοδ (sic) F ήσιοδ (sic).

At sunt aliquot loci, quibus Urbinas (F) a Vaticano (A) ita differat, ut non coniectura Urbinatis (F) scripturam multo meliorem quam Vaticani (A) inventam esse, sed ex eodem archetypo haustam, in propatulo sit, hi:

1V, 35, 7 έπιδεξίως δμιλεῖν τοῖς συμφε | φομένοις A | τοῖς περί συμφερομένοις F, τοῖς συμπεριφερομένοις correxit C.

IV, 21, 1 διὰ τὴν τοῦ περιέποντος ψυχρότητα Α] περὶ έχουτος F περιέχοντος CE₂.

Cum vero pateat, has scripturas neque ex Vaticano (A) esse descriptas neque per se ineptas coniectura esse excogitatas, evidens est, Urbinatem (F) simillimum Vaticano (A) ex eodem archetypo ductum esse, ita tamen, ut Vaticani librarius multo diligen-

 Ψ 7, 16 λάπηον ἄρυξε παὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὅν εἰογάσατο.

3) Sir. XXVII, 26 ο δρύσσων βόθουν είς αὐτὸν έμπεσεῖται; Proverb. XXVI, 27 ο δρύσσων βόθουν τῷ πλησίον έμπεσεῖται είς αὐτὸν.

¹⁾ Homeri esse hanc sententiam falso putaverunt librarii; invenitur enim apud Callimachum (fr. 222 Schneider et t. II, p. 465 eius editionis).

tius describeret, excerptor perraro meliora praeberet ex archetypo hausta locis his:

IV, 38, 4 δέρματα* Α θρέμματα 1) F.

V, 85, 3 δ ' omisit A extremo versu, addit F^2).

Verum Urbinatis auctoritas non est una sed discernuntur praeter manum primam (F_1) ductus secundae (F_2) atque alius recentioris manus (F_r) . Cum autem IV, 27, 8 manus secunda in rasura addat tres versus eosdem quos praebet Vaticanus, aliis autem locis errata levissima recte plerumque secundum ea quae in Vaticano exarata sunt corrigit his:

'IV, 8, 5 ἐπιβουλαῖς F₁] ἐπιβολαῖς F₂.

ΙΝ, 8, 6 εὐχείροτος] εὐχείρωτος.

ΙΝ, 11, 2 κατεστρατοπέδευσεν] κατεστρατοπέδευσαν.

ΙΝ, 27, 8 βουλομένους] βουλευομένους.

ΙΝ, 39, 1 Μεώτιδος] Μαιώτιδος.

V, 11, 8 κυρίως] κύριος.

videtur F₂ ipsum archetypum denuo inspexisse et alia hoc libro adhibito alia coniecturis emendasse. Confirmatur hoc iudicium, quod de auctoritate manus secundae tulimus, locis sexti et octavi libri his:

VI, 6, 3 γενησάντων F₁] γεννησάντων F₂.

VI, 16, 1 αναγκάζει extr. pag.] αναγκάζεται.

VI, 16, 4 els év (s. acc.) l'ornrai] els éviornrai.

VI, 19, 1 τεσαφεσκαίδεκα] τεσσαφεσκαίδεκα*; correxit Dindorfius: τετταφασκαίδεκα.

¹⁾ Videtur exaratum fuisse in archetypo δηέματα, quod recte accepit librarius Urbinatis, falso omnes ceteri.

2) Ne putes IV, 43, 2 Urbinatis scripturam στενότατον praeferendam esse Vaticani στενώτατον; quamvis enim constet, et Atticorum esse superlativum στενότατον (v. Steph. thes. t. VII, p. 708 C) et hanc formam saepe occurrere in voluminibus Herculanensibus ('Zeitschr. f. Gymnas. Wes.' 1874 p. 10s.) et apud recentissimos scriptores (Zonar. annal. VIII, 9 [II, p. 135, 17 Boū.]) hunc usum inveniri, tamen pro Urbinatis consuetudine inter se confundendi ω et ο (IV, 12, 2. 4. 6. 7. 20, 2, 9. 21, 1. 2. 27, 1. 2. 38, 2. 11. 40, 1. 41, 8 al.) Polybio tribui vix potest στενότατον contra auctoritatem Vaticani semper servantis στενότατον.

VI, 32, 4 συναγαγώντες | συναγαγῶντες*.

VI, 33, 12 ἐπιβολὰς] ἐπιβουλὰς.

VI, 34, 8 ἐκ τῆς δεκάτης σημαίας τιναῖς δ' ἡμέφοις καὶ τελευταῖαις] τιναῖς — τελευταῖαις sensu cassa delevit F₂; melius revocavit Schweighaeuserus glossemate τιναῖς δ' ἡμέραις eiecto καὶ τελευταίας.

VI, 44, 2 ious F, ex io*s.

VI, 48, 2 φυλάττειν] δια superscripsit F₂ (v. VI, 50, 1).

VI, 53, 6 δμοιοτάτοις F2 ex δμοιοτάτ**ς.

VI, 54, 4 με μεν.

VI, 57, 4 ύποθέσεως F₂ ex******ως

VI, 57, 9 όλοκρατείαν] οχλοκρατείαν*.

VIII, 1 (3), 3 και πάντα πεφιλαμβάνον, οὐ μόνον ταῖς ἐλπίσι [] πεφιελαμβάνον* (sic); si enim conferes paragraphum sextam, sine dubio concedes, hoc loco Polybium non modo de Sardinia et Sicilia sed etiam de Philippo dixisse; itaque cum Hultschio (quaest. Pol. II, 9) suspicor hoc loco statuendam esse lacunam, quam tamen explere vix ausim.

VIII, 14(16), 3 δ πίνδυνος πάρισσου ήν] πάρισσος*; correverunt libri recentes: πάρισος.

VIII, 20 (22), 9 10e 110e.

VIII, 24, 10 (26, 9) βοόμενος] βουλόμενος.

VIII, 26 (28), 3 ήμερῶ] ήμερῶν.

VIII, 28 (30), 2 παρὰ μέν τισιν Ταπίνθου προσαγορευομένου] post προσαγορευομένου in margine addit F₂ ex archetypo codice παρὰ δέ τισιν Απόλλωνος Ταπύνθου 1).

VIII, 32 (34), 6 τέρας] πέρας.

VIII, 34 (36), 10 ἀχινοίας] ἀγχινοίας.

lam si quis eas emendationes, quas protulit librarius Urbinatis recentissimus²) (F_r) accuratius exami-

¹⁾ Nonni Dionysiac. XI, 328 ss. είς πόθον ἡῦθέοιο μαπάρτερός έστιν Απόλλων, οδνομα παιδός ἔχων πεφιλημένον·
αιθε και αὐτὸς είην Αμπελόεις, 'Ταπίνθιος ὅσπερ Απόλλων,
quo cum testimonio coniungas ea, quae Pausanias (III, 10, 1:
19, 3) tradit de sacris Apollinis cum Hyacinthi conexis.

²⁾ Si est Fr eadem manus, quae initio Urbinatis folia

naverit, non dubitabit, quin hic et altero libro non archetypo usus sit et suo ingenio fretus vitia studuerit tollere locis his:

V, 9, 8 ἐκ παρατάξεως μέχη Κλεομένην F₁] post παρατάξεως omissum est ab Urbinatis manu prima νεκήσας in Vaticauo servatum, quod iam in Urbinatis archetypo defusse inde apparet, quod codex Bavaricus (C) quoque ex eodem archetypo derivatus omisso illo vocabulo post Κλεομένην connectura addidit φυγαδεύσως. Cum autem F_r suo loco superscribat νεκήσας, fieri non potest, quin haustum sit illud vocabulum ex altero libro, quem similiorem fuisse Vaticani familiae, ut ita dicam, suspicari licet.

IV, 8, 4 έκφανεστατοις] έκφανέστατα τοις* ut DE.

ΙΝ, 12, 4 πεδίων] πεδίον.

IV, 31, 5 τὰ περί ὧν είλοντο] Adduntur καὶ κινδύνενον, ut, quorsum spectet illud περί ὧν (v p XXVIII), intellegatur. Cum autem et verba illa adiecta magis redoleant librum, quam doctrinam, et libri recentes omnes ἐκινδύνενον addant, videtur hoc additamentum deberi coniecturae librarii eius codicis, quo Fr utebatur, non Urbinatis scribae recenti.

IV, 38, 7 $\mathring{\eta}$] $\mathring{\eta}\nu$.

VI, 4, 11 σαφέσ τα] σαφῶς τὰ* (pro σαφέστατα librorum recentium).

VI, 5, 1 &v] &v.

VI, 5, 7 είκῶς εἰκὸς.

VI, 5, 9 συναθροιζομένους συναθροιζομένων.

VI, 6, 6 συναγανακτόντας συναγανακτούντας.

VI, 6, 10 συνεπισχύει] συνεπισχύει* (pro συνεπισχύη librorum recentium).

VI, 6, 11 δποτάττωνται καὶ συσσώζωσι] ὑποτάττονται καὶ συσσώζουσι (pro συσσώζ.).

VI, 7, 1 γένεσεις] γένεσις; 7, 2 τοῖς ἐκ τούτων

nonnulla deperdita addit, per se patet, codicem adhibitum fuisso ab ea alterum simillimum Vaticano.

πολλοί διαφυλάττουσι τὰς ἀφχάς] ἐπὶ πολλὺ (sic); praetuli of πολλοί coll. VI, 6, 10. 8, 2.

VI, 7, 5 δμόσαι δμόσε.

VI, 9, 10 καταντά κατά τὰς πολιτείας] τὰ κατά.

VI, 10, 4 res nanla Fr ex r**on*anla.

VI, 20, 5 προαχθέντων] προσαχθ.

VI, 45, 4 φιλομίαν | φιλοτιμίαν superscripto τι. -Recentiores libros (v. Hultschii praef. t. II, p. III) qui aut easdem repetunt atque Urbinas aut plurimas omittunt (l. c.) eclogas, omnes esse derivatos ex ipso Urbinate, ideo verisimile non est, quod cum lacunis laborant multi recentes codices iisdem, quarum Urbinas est expers, tum lacunas explent, quae hiant in Urbinate. Itaque libros Regios F et G, Vesontinum, Tubingensem, Vindobonensem (l. c.) ad unum codicem archetypum¹) redire, quod hi omnes omittunt novem verba τῆς ἄκρας usque ἐπὶ τὸ (VIII, 33 (35), 4 s.) iam recte exposuit Schweighaeuserus (t. VI, p. 488). Ceteri autem codices Mediceus (G) Regius D(H) Regius E(K) Oxoniensis (L) videntur ex libro quodam recentiore Z derivato ex eodem archetypo, e quo fluxit Urbinas, ducti esse²); nam laborant omnes libri recentes (GHKLD) eadem lacuna, qua Urbinas, VII, 11, 5 omissis τοῦ τόπου usque συμβουλεύω πρατείν et omittunt praeter Urbinatem (F) et Augustanum (D) alii recentes omnes VI, 5, 4 vocabulum φύεσθαι et ea quae Urbinas et Augustanus neglegenter praetereunt, addunt libri recentes GHKL locis his:

VI, 21, 9 τοὺς δὲ πρίγκιπας χιλίους καὶ διακοσίους om. FD, addunt alii recentes.

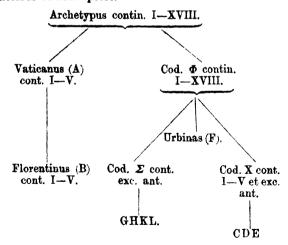
VI, 42, 2 τῶν τόπων omittunt FD, addunt alii recentes. Sed cum inter libros recentes DGHKL longe vetustissimus et emendatissimus sit Augustanus (D) derivatus, nisi fallor, ex codice archetypo (X) librorum

¹⁾ Hoc de archetypo certe iudicare non possumus, quod libri illi recentes non satis accurate sunt excussi.

²⁾ Stemma igitur hoc puto esse enarrandum, quam-

recentium (v. p. XXIXs.), quo quinque priores libri Polybii et excerpta antiqua continebantur, liceat nonnulla addere de manu¹) quadam antiqua (D^m), a qua saepenumero in margine Augustani verba depravata non infeliciter esse emendata, quicunque accurate perlegerit Polybium, illico inveniet. Non omnia autem virum illum doctum, cui attribuendae esse videntur hae emendationes, coniectura invenisse, testimonio sunt ea, quae ad VI, 18, 7 in Augustano mendose exaratum sic: ἐπειδὰν γὰφ ἐξοικοῦντι in margine adiecit: ἐν ἄλλφ. ἐπειδὰν γὰφ ἐξοικοῦντι in margine adiecit: ἐν ἄλλφ. ἐπειδὰν γὰφ ἐξοικοῦν τι. Alium vero illum librum, cuius auctoritate adductus ignotus ille vir multa videtur correxisse, fuisse perbonum, inde apparet, quod non modo eo loco, quem attuli, meliorem scripturam praebet ipso Urbinate habente ἐπειδὰν γὰφ ἐξοικοῦν τι,

quam non ignoro, in praesentia nihil certi de codicibus recentioribus iudicari posse.

1) Cum Schweighaeuserus alias manus Augustani non diligenter discernat, de iis nihil certi enucleari potest

sed etiam aliis locis partim cum Urbinate partim emendatius deprayata verba corrigit his 1);

VI, 35, 11 οι δε προκριθέντες έκ των οὐραγων έκ

της ποώτης ἴλης FDHL] όπο D^mG^2). VI, 37, 12 πολλαπλασίως αὐτοῖς ἐπιγινομένων

FD] πολλαπλασίων D^m (reliqui incerti).

VI, 40, 9 ἀνὰ FDH] τνα D^mH^m (reliqui incerti). VI, 56, 5 ἄνομον FD] ἀνόμοιον D^m et reliqui recentes.

VIII, 13 (15), 6 ἐσαύριον S³)] ἐπαύριον D^mF.

VIII, 13 (15), 7 $\delta \tilde{\eta} \lambda o \nu \tilde{\eta} \nu S$ $\delta \tilde{\eta} \lambda o \rho D^m F^4$).

VIII, 15 (17), 1 Κοήτης F(S)] Κοής Dm.

VIII, 26 (28), 9 $\mu\eta\delta\epsilon\nu$ i δικαιοπραγε $\tilde{\iota}\nu$ FS] $\mu\eta\delta\dot{\epsilon}\nu$ iδιοπραγε $\tilde{\iota}\nu$. D^m .

VIII, 27 (29), 1 τόπου FS] πότου D^m; quod si coniectura esset revocatum, maneret obscurum, cur non τον τόπου paragraphi quartae eadem ratione deprayatum vir ille doctus correxisset.

VIII, 31 (33), 6 τούς δε λοιπούς συνέχων εν τάξει⁵) τούτους εφεδρους FS] τούτοις D^m.

VIII, 34 (36), 11 πορείων ὑπὸ τροχῶν D πορείαν ὑπὸ τροχῶν S] πορείων ὑποτρόγων $D^{m 6}$).

Sed non desunt loci, quibus vir ille doctus aut sua coniectura aut scriptura depravata e libro petita verba corrupta non satis commode sanasse videatur, hi:

¹⁾ Plerisque de locis iudicari non potest, quod ea quae e codicibus annotat Schweighaeuserus haud raro sunt obscura.

Apud Hultschium errore typothetae p. 576 ann. crit.
 D expressum est pro D^m.

³⁾ Secundum Hultschium omnium vel complurium recentium codicum nota hac S utor.

⁴⁾ Schweighaeuserum (t. VI, p. 465) hoc loco secutus sum.

Praeterea Urbinas ταξη et ἔφαιδοους praebet, quae correxerunt recentes omnes.

⁶⁾ Dubito de Urbinate, e quo Schweighaeuserus (t. VI, p. 489) annotat ὑποτροχῶν, Hinckius apud Hultschium silentio testatur ὑποτρόχων.

VI, 27, 6 την έπτὸς ἐπιφάνειαν, ην (ην F) ο ἰέσθω καὶ καλείσθω... ημῖν ἀεὶ τοῦ παντὸς σχήματος κατὰ πρόσωπον FS] $\tilde{\eta}$ σοι ἔσθω (sic)* D^mG ; Casaubonus restituit $\tilde{\eta}$ νοείσθω.

VI. 37, 3 s. τοὺς μὲν πλείστους ἐν αὐτῆ τῆ στρατοπεδεία καταβάλλουσι, τοῖς δ' ἐκπεσαμένοις οὐδ' ὡς ὑπάρχει σωτηρία FD] ἐκπεσοῦσιν* D^mGH; cum Polybius verba faciat de militibus ipso in delicto deprehensis puniendis evidens est, alteros a tribuno capiti damnatos esse occisos, alteros, ut supplicium effugerent e castris, antequam iudicium fieret, clam esse egressos. Itaque puto pro ἐκπεσαμένοις iam in codice archetypo depravato esse revocandum ἐκπεσ(εῖν δυν)αμένοις coll. XII, 19, 6 ἅμα δὲ τῷ πρῶτον εἰς τὰς εὐρυχωρίας ἐκπεσεῖν

VI, 40, 6 κατακολουθεῖ τὸ δεύτερου στρατόπεδου FD] ἔπειτα* κατακολουθεῖ D^mS; Bekkeri autem coniecturae κἀτ' ἀκολουθεῖ, quamvis habeat quandam verisimilitudinis speciem, ideo nos astipulari non possumus, quod constat ne uno quidem loco apud Polybium inveniri κἀτα. Itaque restitui Polybii illud usitatissimum (κἄπειτα) κατακολουθεῖ.

VI, 40, 13 s. τὸ μὲν τῶν ὁπλιτῶν σύστημα λαμβάνει παρατάξεως διάθεσιν, ἐὰν μή ποτε προσεξελίξαι δέη τοὺς ἀστάτους, τὸ δὲ τῶν ὑποζυγίων... πλῆθος.. ἔχει τὴν καθήκουσαν χώραν FS δὲ* D^m — τότε* $D^mH^mG^1$).

VI, 46, 11 ης μέν.. δοκοῦσι διαφέρειν..., η δὲ F] η D $ols* <math>D^mS$.

VI, 51, 2 το γερόντιον είχε την αριστοπρατικήν έξουσίαν FS] γεροντικόν* DmK.

VI, 53, 5 ή δὲ (pro δ') εἰκών ἐστι πρόσωπον εἰς διμοιώτητα διαφερόντως ἐξειργασμένον καὶ κατὰ τὴν πλάσιν καὶ κατὰ τὴν ὑπογραφήν FS] ἀπογραφήν* DmHKL; videtur πλάσις esse ipsa formandi actio, ὑπογραφή fucandi.

VIII, 19 (21), 9 συντάξας ένὶ τῶν φίλων αὐτὸν εἶεν

¹⁾ Secutus sum Schweighaeuserum (t. VI, p. 382).

denongluacidai FS] αὐτὸν ἀἐι* D¹¹ cum hiatu; postquam equidem in Fleckeiseni annalibus (1884 p. 121) uberius exposui, Polybium duas formas ἀεὶ et αἰεὶ sine ullo discrimine usurpare et hoc loco et loco quinti libri (74, 9 εἶλκε τὸν χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀεὶ ὑπὲρ...) a viris doctis saepe sollicitato iterum iterumque examinato, mea eo inclinat sententia, ut tertiam formam αἶὲν¹) a poetis non raro usurpatam suspicer Polybio esse attribuendam ad vitandum hiatum adhibitam; neve cui sit offensioni, quod illud αἰὲν ebscuratum in libris non compareat nisi duobus locis, reminiscatur vocabuli πιστεύειν, quod constat semper apud Polybium construi cum dativo, uno loco (I, 79, 11) in Vaticano paene obscurato coniungi ad hiatum expellendum cum accusativo.

VIII, 26 (28), 10 διασαφείς τοὺς ἡγεμόνας F] διασαφήσας* D^mG^m; ceteri libri recentes recte praehent διαφείς.

Iam cum satis videar docuisse, quanti essent aestimandi codex Urbinas et Augustanus, liber inter recentes²) codices vetustissimus, de ordine eclogarum Urbinatis pauca addere non alienum esse puto. Librarium enim Urbinatis nil aliud fecisse nisi eos locos, qui praeter ceteros in legendo arridebant, ad verbum exscripsisse, recte exposuit Kaelkerus (de eloc. Pol. p. 221 ss.); sed ne ulla dubitatio maneat, quin ille librarius Polybium ita excerpserit, ut ordo — uno excepto loco — semper servetur, liceat excerpta illa apponere adiectis paginis³), in quibus singula sunt exarata.

¹⁾ $\alpha \iota$ et $\epsilon \iota$ non raro inter se a librariis commutari docet IV, 64, 7 (v. p. XL).

De aliis codicibus (v. Hultschii praef. I, p. VIII s., II, p. IV) in praefatione tertii voluminis mihi erit dicendum.

³⁾ Éa quae de libris prioribus tribus et de errore quodam typographico editionis Hultschii (p. 513 ann. crit. 2) attuli, debeo Hultschii collationi, quam vir ille doctus, ut iam supra docui, liberalissime mecum communicavit.

Lib. I.

```
The moduplov entrophs loyof \bar{\alpha}^{oc}+\dagger^{i})

1, 1— 3, 5 inc. fol. 1<sup>r</sup>.

6, 1— 7, 11 - - 1<sup>v2</sup>).

75, 5—76, 9 - - 4<sup>r</sup>.

77, 6—78, 15 - - 5<sup>r</sup>.

81, 5—81, 11 - - 6<sup>r</sup>.

83, 2—83, 4 - - 6<sup>r</sup>.
```

Lib. II.

84, 6-84, 10 - -

 $70 \log 600 \times 10^{-5}$ $10 \log 60$

Lib. III.

```
** τοῦ Γ λόγου.
 18, 10-19, 8 inc. fol. 17<sup>r</sup>.
 19, 12 - 19, 13 -
                       - 17<sup>v</sup>.
 36, 6-38, 5-
                       - 17<sup>v</sup>.
 45, 6-46, 7-
                      - 19<sup>x</sup>.
 47, 2-47, 4-
                      - 19<sup>v</sup>.
 50, 1-51, 11 -
                      - 19°.
 62, 2-63, 14 -
                      - 21<sup>r</sup>.
 70, 1-75, 4-
                      - 22°.
 80, 1-85, 4-
                     - 26r.
 92, 1-94, 7-
                      - 29°.
104, 1—105, 10 -
                       - 31<sup>v</sup>.
108, 2-117, 6-
                       - 32°.
```

1) Duo priora folia manu recentiore sunt exarata; ab antiqua manu scripta sunt excerpta inde ab I, 75, 5.

²⁾ Tertium folium non pertinet ad Polybium; exhibet enim fragmentum ex praeceptis reip, ger. Plutarchi ab his verbis incipiens quae leguntur p. 801 E Wytt. άλλὰ καὶ τὴν Καλλιόπην παρεκάλουν (v. Schweighaeuseri t. V, p. 119).

Lib. IV.

Πολυβίου ** τοῦ 🗖 λόγου.

8, 1-8,	12	inc.	fol.	39^{r}
11, 1-13,	2		~	39°.
20, 1-21,	4			41°.
24, 4-24,	7		-	42 ^r
27, 1-27,	8	-	••	42°
31, 3-31,	8	-	-	43r
38, 1-45,	8	-		43°.
60, 8-60,	10		-	48" initie.
74, 3-74,	7	-	-	48 ^r
77, 2-77,	4	-	-	48°.
85, 385,	6	-	-	48 *.
87, 3-87,	4		-	49 ^r

Lib. V.

Πολυβίου ** τοῦ Ε λόγου.

Quam tabulam si accurate inspexeris, invenies librarium uno loco aut errore aut alia causa adductum ordinem turbasse; sed accedit aliud. Non raro enim fit, ut sententiae brevissimae ex Polybio describantur ad marginem codicis Urbinatis in libris quinque prioribus hae:

¹⁾ Apud Hultschium typothetae errore legitur fol. 49°.

Ad marg. fol. 6°, quo continentur excerpta ex I, 84, 6-10 et II, 7, 1-3, additur I, 88, 3; ad marg. fol. 7', quo continentur hausta ex II, 14, 4-17, 8, adduntur loci duo ex II, 8, 8 et 8, 10 s. descripti; ad marg. fol. 26^r extremi, quo continetur pars extrema eclogae ex III, 70. 1-75, 4 descriptae, adiicitur III, 75, 8; ad prima verba excerpti ex IV, 20, 1-21, 4 repetiti in marg. fol. 41^r additur sententia quaedam ex IV, 16, 3 deprompta: ad initium excerpti hausti ex IV, 38, 1-45, 8 adiicitur in marg. fol. 43^r sententia brevissima ex IV, 34, 2 deprompta; ad marg. fol. 43° medii, quo continetur excerptum de Byzantio (IV, 38, 1-45, 8), additur IV, 35,7; ad excerptum primum ex V. libro petitum (9, 1-12, 8)adduntur in marg. fol. 49r et IV, 87, 11 et V, 2. 6; ad marg. fol. 53° (V, 44, 3-11) ita additur ecloga hausta ex V, 37, 10, ut prima excerpti verba respondeant illi additamento; ad marg. fol. 60°, quo loco desinit fragmentum de Agelao (V, 104, 1-11), adiicitur sententia sumpta ex V, 106, 4.

Quibus rebus expositis quis est qui non intellegat, haec additamenta non sine ullo ordine margini codicis Urbinatis esse ascripta, sed semper ita addita esse, ut appareat, quo fere e loco Polybii sint petita? Quae cum ita sint, miram fidem librarii Urbinatis magni aestimantes neque pro nihilo ducentes quae Nissenus¹), vir rerum Romanarum peritissimus, cum magna sagacitate exposuit in Mus Rhen. t. XXVI p. 253 ss., excerpta Urbinatis ex VI. libro hausta nos ita ordinavimus, ut codicis auctoritas maneret intacta. Nam cum incipiant libri VI. excerpta Urbinatis inde a folio 60° et contineant usque ad fol. 65° libri VI. caput tertium usque ad decimum, puto cum Nisseno, post procemium ab Urbinatis librario omissum addidisse Polybium expositionem de variis re-

¹⁾ Quanti duxerim Nisseni auctoritatem atque iudicium, apparet conferenti ordinem fragmentorum libri VIII., etsi non dubitavi, ubicunque temporum ratio non erat dilucida, potius Urbinati astipulari quam conjecturis.

rum publicarum formis, quam excepit historia Romanorum antiquissima.

Cum vero ad marginem foliorum 65°, 66° addantur excerpta 538, 28 Hu. 539, 1 Hu. 539, 3 Hu., secundum ea, quae supra exposui, arbitror, hos locos depromptos esse ex archaeologia Romana; brevissimam autem sententiam, quam librarius in ora fol. 61° exaravit (538, 26 Hu.), aut ex procemio aut ex expositione de rerum publicarum formis¹) descriptam esse, verisimile est.

Restat, ut de nonnullis²) Polybii locis, quos depravatos esse aut omnes concedunt ant equidem solus puto, accuratius exponam, qua ratione arbitratus sim medelam posse afferri.

IV, 8, 9 τινές μέν γὰς ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσὶ τολμησοὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκαταστάσεις, οἱ δ' αὐτοὶ πρὸς ὅπλα καὶ πολεμίους ἀγεννεῖς, καὶ τῆς γε πολεμικῆς χρείας τῆς κατ' ἄνὸςα μὲν καὶ κατ' ἰδίαν εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί, κοινῆ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι] 'Alii sunt fortissimi in venatione, si congrediuntur cum bestiis, sed adversus arma atque hostes sunt ignavi; alii sunt ad belli usum expediti, si cominus est pugnandum et pro sua quisque voluntate rem gerit, sed in bello communi, si omnibus in acie stantibus obtemperandum est unius ducis imperio neque potest fieri, ut alius aliter pugnet, sed omnes aequo vinculo disciplinae militaris tenentur, sunt inutiles.' Quae Polybii verba si recte interpretatus sum, recte

¹⁾ Perperam putat Kaelkerus (l. c. p. 223), nunquam quidquam in contextu a librario Urbinatis esse omissum; conferas enim 551, 2 Hu. et 551, 24 Hu.

²⁾ Non possum verba facere de omnibus locis, quibus mea editio differat ab Hultschiana; quicunque accurate et Hultschii et meam sententiam perpenderit, ipse, puto, inveniet, quibus causis adductus aut codicum scripturam tenuerim aut ad aliam coniecturam fugerim.

puto me corrigere: $\mu \epsilon \tau \dot{\alpha} \pi o \lambda \epsilon \mu \iota \pi \tilde{n} c^{1}$) $\dot{\epsilon} \pi' \tilde{\iota} \sigma o \nu^{2}$) $\sigma \nu \nu$ τάξεως.

ΙΝ, 13, 6 s. Την μεν οὖν αίτίαν καὶ την ἀφορμην ὸ συμμαγικός πόλεμος έσγεν έκ τούτων, την δ' αργήν έκ τοῦ μετὰ ταῦτα γενομένου δόγματος ἀπάντων τῶν συμμάγων ο ι συνελθόντες είς την των Κορινθίων πόλιν έπεκύρωσαν διαπροστατεύσαντος τὸ διαβούλιον Φιλίππου τοῦ βασιλέως | Compositum διαπροστατεύειν hoc uno loco apud Polybium repertum per se patet cum accusativo construi non posse apud hunc scriptorem, quamvis non negem, apud scriptores posterioris aetatis cum accusativo posse coniungi (v. Mollenhaueri de verb. cum praep. comp. Pol. p. 40 ann. 3 et Krebsii 'die Rection der ('asus etc.' II p. 13, 2a); itaque reiecta Casaubeni coniectura οι mutantis in ο non cum διαπροστατεύσαντος sed cum ἐπεκύοωσαν conjungendus esse videtur accusativus ille τὸ διαβούλιον. Iam etsi apud Polybium non raro solent verba mira ratione collocari (III, 6, 10 οὐδεὶς ἐτόλμα μένειν πατά πρόσωπον τῶν βαρβάρων V, 46, 2 ποιησάμε-

2) V. Krebsii 'die Präp. etc.' p. 97 et VI, 38, 4 τοῦ .. μινδύνου.. ἐπ' ἴσον ἐπιποεμαμένου πᾶσιν et Hultschii ann. crit.

p. 313 v. 7.

¹⁾ Verba repetita Polybio non sunt offensioni: J, 76, 2 έπεὶ δ' εἰς συνάπτον ἡκον ἀλλήλοις . . . συνήπτον τοῖς πολεμίοις; ΙΙΙ, 83, 1 όντος δε κατά την διοδον αύλωνος έπιπέδου .. κατά δε την άπ' ούρᾶς λίμνην τελείως στενην άπολείπουσαν πάροδον ώς είς τὸν αὐλῶνα παρὰ τὴν παρώρειαν, διελθών τὸν αὐλῶνα..; VIII, 36 (2), 1 τοῖς δὲ τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ποιουμένοις ούκ έγκλητέον το μέν γαο μηδενί πιστεύειν είς τέλος ἄπραπτον, τὸ δὲ λαβόντα τὰς ἐνδεγομένας πίστεις πράττειν το κατά λόγον άνεπιτίμητον, είσι δ' ένδεγόμεναι πίστεις..; VII, 10, 3 και γάρ κατά την έπιφάνειαν και κατά την του λοιπού βίου προστασίαν, έτι δέ κατὰ τὸ πλήθος τῶν στεφάνων, οὐδενὸς έλείπετο τῶν καθ' αὐτόν. Ceterum conferas II, 27, 6 (τόπους . . τόπων), 37, 6 (παιρων . . παιροίς); ΙΙΙ, 1, 7 (πατὰ μέρος . . πατὰ μέρος), 33, 17 (πεχρήμεθα . . αν χρήσαιτο), 47, 7 s. (παρεισάγοντες . . παρεισάγουσιν), 52, 1 s. (αὐθις .. αὖθις); IV. 20, 11 (ἀφνηθήναι .. άρνηθήναι); VI, 39, 6 (σώσαντας . . σώσαντα); XXVII, 13(15), 2 (την "Ηπειοον .. της 'Ηπείοον .. της 'Ηπείοου) cet.

νος δε διά τοῦ προειρημένου την πορείαν αύλωνος VI.42,4 έξ δον άστατον δπάργειν συμβαίνει και τον κατ' ιδίαν και τὸν κατὰ μέρος έκάστω τόπον τῆς στρατοπεδείας VIL 16, 2 ήξίου δε τον βασιλέα ... αὐτῷ ... τον ἡγεμόνα τῶν ὑπασπιστών παρακελεύσαντα συστήσαι συνεπιδούναι σφάς καί zoινωνῆσαι, tamen, quod memoria teneo, verborum ordinem saepe turbatum esse in libris (v. praef. I, 4s. V, 80, 3 (v. p. LIII)) maluerim τὸ διαβούλιον ponere ante διαπροστατεύσαντος quam relinquere verborum seriem intactam¹). -- Eandem medicinam putavi adhibendam esse aliis locis, quibus verborum ordinem in codicibus esse turbatum prodit hiatus. Ita IV, 64, 10 ô δε βασιλεύς πυριεύσας του τόπου είς έδαφος παθείλε hiatum verborum collocatione mutata esse tollendum ideo arbitratus sum non pugnare cum specie verisimilitudinis, quod scribae oculi a verbis τοῦ τόπου facillime potuerunt aberrare, si in codice archetypo versus sic erant exarati:

> οντες έξέλιπον τὸν τόπου ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ τόπου κυριεύσας εἰς ἔδαφος καθεῖλε.

Cum autem librarius omisisset τοῦ τόπου videtur errore intellecto post πυριεύσας inseruisse sed notas non addidisse, quibus solebat aliis locis vocabulorum ordinem errore turbatum corrigere (v. praef. I, 4 s.)²). Similiter VI, 16, 5 προσέχει τὸν νοῦν τῷ δήμῷ ἡ σύγπλητος propter hiatum τῷ δήμῷ censui esse ponendum ante τὸν νοῦν et V, 18, 5 pro ταῖς διανοίαις ἤσαν μετέωροι ἐπ τῶν προσπιπτόντων non dubitavi revocare ἦσαν μετεώροι ταῖς διανοίαις ἐπ τῶν προσπιπτόντων.

ΙΝ, 22, 2 ύστερήσας δε τοῦ καιροῦ ἀπέστειλε βιβλια-

¹⁾ Recte igitur Madvigius (adv. crit. I p. 482) IV, 57, 10 scripsisse videtur: οί δὲ παρεισπεσόντες λαμπρῶς, ἀπερινοήτως έχρήσαντο τοῖς πράγμασιν pro codicum οί δὲ παρ. ἀπερινοήτως, λαμπρῶς έχρ. τ. πρ.

²⁾ De verbo repetito rónos v. p. LXVII ann. 1.

φόρους] Ut hiatus prorsus intolerabilis tollatur, qui est inter καιροῦ et ἀπέστειλε, pro ἀπέστειλε restituo διαπέστειλε (coll. V, 17, 9 τοὺς γραμματοφόρους διαπέστελλε).

ΙΝ, 31, 2 περί δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης κατίσχυσαν .. Αἰτωλῶν οἱ ἐφορεύοντες | Alienum esse ab hoc loco Actolorum nomen conjunctum cum of exposeriores multis causis allatis perspecte docuit Palmerius; neque tamen hoc uno vitio hunc locum laborare hiatus qui est inter of et ἐφορεύοντες (v. Hultsch. Philol. XIV, 294) luculenter demonstrat. Quibus de causis neque cum Gronovio puto eiiciendum esse Alτωλών, glossema sane mirum, neque cum Hultschio secludenda et Altwlov et of. sed ut loco valde corrupto medear, lacunam, quo vitio saepe depravatum esse Polybii contextum, quod archetypi versus tenerent spatia tam parva, ut scriba facillime aberraret, Hultschius rectissime docuit, patere post Altolov of verisimile esse videtur, quam explendam esse censui correcto of in δε his Λίτωλών δε διότες την τόλμαν) ἐφορεύοντες ... (coll. V, 105, 8). Idem vero vir ille doctus cum in quaestionibus Polybianis (II, p. 6 ss.) egregie exponat, saepissime unum versum archetypi excidisse, lacunam unius versus i. e. litterarum fere vicenarum explendam esse puto compluribus locis. Ita ΙΥ, 59, 2 s. προσέκειτο τοῖς πολεμίοις ἀπαλλαττομένοις. ένεργότερον δ' έμπεσών είς ένέδραν έσφάλη lacunam, quam indicavit Schweighaeuserus, explevi additis (coll. Ι, 27, 9. V, 85, 11) post ένεργότερον δ': ἐπικείμενος τοίς 1) φεύγουσιν. Similater res se habet IV, 65, 4 ταύτης δε τὸ μεν τείγος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος, τὰς δ' οικήσεις διαλύων τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον είς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ μετὰ πολλής φιλοτιμίας εἰς τοὺς Οἰνιάδας. Philippus enim rex, cum Paeanium urbem vi cepisset, murum solo aequavit, sed, ut materia sibi praesto esset ad obsidendas alias huius regionis urbes, ex destructis urbis expugnatae aedificiis et ligna et

¹⁾ vois exaratum fuisse videtur compendio sollemni.

lateres videtur reposuisse ex iisque rates fecisse (τὰ ξύλα παὶ τὸν πέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε v. Krebsii 'Die Präp.' p. 109, 2). Ita Polybii verba ταύτης δέ .... είς σχεδίας καθήρμοζε esse intellegenda non opus est pluribus exponere; sed desiderari vocabulum aliquod ad quod referretur illud τῶ ποταμῶ et quo significaretur, quid eis ratibus Philippus fecisset, quod iam Schweighaeuserus rectissime enarravit, non dubitavi post παθήρμοζε addere unum versum: καὶ συνεχῶς κατῆγεν αὐτάς. Eadem ratione V, 6, 4 των δ' Αιτωλών τους μέν ημίσεις έχων Δωρίμαγος, καθάπερ είπου, τοὺς δ' ήμίσεις ἀπολελοίπει post ἔγων lacunam hiare Schweighaeuserus docuit: equidem praetuli post Awoluayoc addere unum versum (coll. V, 5, 1. 17, 5): ἐπεποίητο τὴν ἔξοδον. Denique V, 12, 7 και δείγμα της προαιρέσεως έκατέρων έν οίς παραπλησίως δμολογούμενον έχομεν idem Schweighaeuserus post év ols excidisse quaedam recte mihi videtur suspicatus esse; addidi hoc quoque loco unum versum: συνεβουλεύσαντο Φιλίππω.

IV, 45, 3 εάν τε γὰο ενός περιγένωνται, τοεῖς ἐπιβαίνουσιν] Seclusit Bekkerus τε, equidem scripsi coll. XVIII, 13 (30), 10 τοῦ.

V, 3, 4 δρών δὲ τό τε πολισμάτιον τοὺς Πρόννους δυσπολιόρμητον ὄν]. Eieci cum Bothio (Polyb. p. 32) τοὺς Πρόννους 'est enim τὸ πολισμάτιον idem ac τοῦτο τὸ πολισμάτιον, hoc oppidum, modo memoratum'.

[V, 28, 4 quod est ἀχορηγίαν redargui eo quod est XXVIII, 8, 6: ἐσκήπτετο δὲ τοῦ μὴ παραχρῆμα συγκατατίθεσθαι τοῖς ἀξιουμένοις τὴν ἀχορηγησίαν... dixi ad Stephanum.]

V, 35, 12 διὰ ταύτην μὲν οὖν τὴν ἐπιβολήν, ὥστ' ἐππέμπειν αὐτὸν μετὰ χορηγίας, ἀπεδοκίμασαν] In codice Parisino 1649 (v. praef. I p. 7) vir ille doctus, cuius manu ille liber est exaratus, pro ταύτην non inepte correxit ταῦτα a me in contextum receptum.

V, 70, 7 χρησάμενος δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐνέδρα καὶ στρατηγήματι κατέσχε τὴν πόλιν] Quae verba

suspecta κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον a Bekkero seclusa puto posse teneri, dummodo κατὰ intellegas ita, ut respondeat Romanorum 'secundum' (v. Krebsium l. c. p. 140 s.).

[Non dubium V, 71, 2: Ποσολαβών δὲ καὶ την παρὰ τούτων ἐλπίδα καὶ χορηγίαν προῆγε, καὶ κατασχών εἰς τὴν Γαλᾶτιν γίνεται ᾿Αβίλων καὶ τῶν εἰς αὐτὸ παραβεβοηθηκότων gravem latere depravationem non solum in Γαλᾶτιν, quod nihili, pro Γαλαδῖτιν posito . . . sed etiam in ceteris, quum nihili sit et κατέχειν sic dictum et γίνεται (et hiatus γίνεται ᾿Αβίλων) ipsumque Vaticani αὐτὸ pro αὐτὰ nonnulla hic excidisse prodat.]

V, 106, 2 ἄμ' ἀραιοῖς¹) δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις αἱ κατὰ Πελοπόννησον] Hiatum, qui est inter καὶ et αἱ, apud Polybium uno hoc loco repertum, ferri prorsus non posse, uberius mihi erit explicandum in Fleckeiseni annalibus de hiatu particulae καὶ omnia accurate exposituro; nunc satis erit vitium indicare et tollere eiecta particula καὶ²).

VI, 2 (1), 8 Ότι τὸ ψυγαγωγοῦν ἄμα καὶ τὴν ὡφέλειαν ἐπιφέρον τοῖς φιλομα.ε|..τουτεστιν³) ἡ τῶν αἰτιῶν θεωρία καὶ τοῦ βελτίονος ἐν ἐκάστοις αἴρεσις] Pro φιλομαθέσι ab Heysio revocato putavi esse restituendum φιλομαθοῦσι vocabulum dictionis Polybianae tam proprium,
ut etiam Zosimus⁴), Polybii imitator, non dubitaret eadem de re eodem uti vocabulo (V, 34, 7); sed ut solet
epitomator (v. Kaelkeri de eloc. Pol. p. 225 s.) in mediis
sententiis ex libidine Polybii verba mutare, ita illud
quoque τοῦτ¹ 5) post φιλομαθέσι vulgo positum non scri-

¹⁾ Hoc de loco in antecedentibus membris depravato v. p. LII.

²⁾ Haud raro xal in contextum falso irrepsit (v. VII, 9, 2. VIII, 18 (20), 8; 28 (30), 11 al.).

³⁾ Punctis notavit Heysius eas litteras, quae in Vaticano libro (M) ita erant obscuratae, ut legi non possent.

⁴⁾ V. p. XXX.

⁵⁾ Itaque vovv in contextu, sicut omnia, quae Polybii ipsius non esse aut hiatus aut dicendi genus alienum a Polybio prodit sed epitomatoris vel alius cuiusdam scriptoris

ptoris esse mihi persuasum est sed illatum pro verbis quibusdam ad antecedentia (v. III, 59, 4 περί τῶν προει-

οημένων) delegantibus.

VI, 5, 7 τότε δήπου, καθάπες ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων, καὶ ἐπὶ τούτων συναθοοιζομένων — ὅπες εἰκός, κατὰ τοῦτ ο εἰς τὸ δμόσυλον συναγελάζεσθαι διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀσθένειαν — ἀνάγκη τὸν τῆ σωματικῆ ξώμη καὶ τῆ ψυμκῆ τόλμη διαφέροντα, τοῦτον ἡγεῖσθαι καὶ κρατεῖν...] Cum Campio ('Pol. Gesch. übers. v. Campe' p. 656 ann. 1) legendum esse censui pro κατὰ τοῦτο κτλ.: καὶ ') τούτους κτλ.

VI, 6, 10 ὅταν ἐν οἶς ὁ πορεστὼς ... συνεπισχύη] Difficultatem maximam putavi ita esse tollendam, ut

έν οίς poneretur ante σταν coll. VI, 9, 7.

VI, 11^a, 7 (2,10) πεπεισμένος οὐδενὸς ἔλαττον ἕξειν ἐν τῆ πολιτεία διά τινας ἀφορμάς, ἔχων γυναῖκα χοησίμην] Seclusi διὰ illud molestum, quod irrepsit tribus antecedentibus litteris falso repetitis et imperite mutatis.

VI, 13, 5 ἢ ἐπιτιμήσεως] Non cum Kaelkero (de eloc. Pol. p. 248) revocavi ἢ(περ) ἐπιτιμήσεως, sed addidi post ἢ ut hiatum tollerem καὶ νὴ Δl' collatis eis locis, quos accurate, ut solet, Schweighaeuserus in lexico s. v. Nὴ p. 395 s. congessit (v. p. XX ann. 2).

VI, 14, 5 πως γὰο εἰκὸς ἐν ἴση τιμῆ ὄντων τῶν ἀγα-Đῶν τοῖς κακοῖς;] Ut hiatus tolleretur, delevi ὄντων.

VI, 17, 5 και γὰο χρόνον δοῦναι και συμπτώματος γενομένου κουφίσαι και τὸ παράπαν ἀδυνάτου τινὸς συμβάντος ἀπολῦσαι τῆς ἐργωνίας Addidi ante δοῦναι secutus Schweighaeuserum δύναται.

VI, 23, 2 s. ἔστι δ' ἡ Ῥωμαῖκὴ πανοπλία ποῶτον μὲν θυρεός — οδ τὸ μὲν πλάτος ἐστὶ τῆς πυρτῆς ἐπιφανείας πένθ' ἡμιποδίων, τὸ δὲ μῆκος ποδῶν τεττάρων, ὁ δὲ μίζους ἔτι καὶ παλαιστιαῖος—] Urbinatis codicis verba ὁ δὲ μίζους ... παλαιστιαῖος non satis fluere, quamquam

verba Polybii non accurate afferentis auctoritati esse attribuenda, diversis typis curavi exprimendum.

¹⁾ Quam saepe inter se commutentur καl et κατὰ docent I. 48, 5; III, 83, 4. 114, 3; V, 88, 3; VIII, 29 (31), 3.

iam Schweighaeuserus exposuit, solebant tamen omnes editores, quos equidem scio, acquiescere in emendatione librorum recentium 'δ δὲ μείζων ἐστὶ καὶ παλαιστιαῖος' 'aut, si sit maius, ad hanc longitudinis mensuram palmus accedit'. Sed ne enarrem, Graeca verba ea prorsus non posse significare, quae Schweighaeuserus eis obtrusit, Polybius cum ita facit verba de scuto Romanorum, ut dubitari non possit, quin unum fuerit genus scuti sollemnis, tum, qua est ille scriptor diligentia rerum describendarum, cum de velitum hastis crassitudinem et longitudinem diserte afferat, per se patet, in describendo scuto, quam armaturam Romanorum propriam accurate cognoscere uniuscuiusque de legentibus maxime intererat, non solum posse dici de latitudine ac longitudine, sed nonnulla esse addenda de crassitudine. Quae cum ita sint, quod scutum curvatum fuisse verisimile est ita, ut media eius pars maiore esset crassitudine, quam extrema, graviorem ratus adhibendam esse medicinam loco illi corrupto correxi: τὸ δ' ἐπ' ίτυος (πάγος) έτι καὶ παλαιστιαῖον.

VI, 32, 2 συμβαίνει τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος καὶ τὴν ὅλην περίμετρον τῆς παρεμβολῆς Lacunam, quam indicavit Ernestus, ita expleo, ut addam post συνεφιστάνειν vocabulum νοεῖν, quod et propter litteras antecedentes simillimas facillime potuit omitti et Polybii dicendi generi (v. Schweighaeuserum ad VI, 27, 6) est aptissimum.

VI, 33, 7 Cum Kaelkero (l. c. p. 264) verba distinxi sic: διδόασι δὲ παὶ φυλακεῖα δύο — τὸ δὲ φυλακεῖόν ἐστιν ἐκ τεττάρων ἀνδρῶν — ὧν οἱ μὲν πτλ.

VI, 35, 11 γραφήν λαμβάνουσι πόσου καὶ πόσας ἐφοδεῦσαι δεῖ φυλακάς] Codicis Medicei (G) πόστην post Schweighaeuserum omnes, nisi fallor, editores receperunt; sed Urbinatis codicis πόσου¹), dummodo silentio

Aristoph. Acharn. 83 πόσου δὲ τὸν πρωπτὸν χρόνου ξυνήγωγεν;

addas χρόνου, ita ut πόσου idem fere sit atque πότε, retineri posse a Bothio (Polyb. p. 46 s.) bene videtur explicari.

VI, 39, 6 τοὺς ὑπερασπίσαντας καὶ σώσαντάς τινας τῶν πολιτῶν ἢ συμμάχων ὅ τε στρατηγὸς ἐπισημαίνεται δώροις, οἴ τε χιλίαρχοι τοὺς σωθέντας, ἐὰν μὲν ἑκόντες ποιήσιν, εἰ δὲ μή, κρίναντες συναναγκάζουσι τὸν σώσαντα στεφανοῦν.] Quamquam cum Reiskio et Bothio puto, hoc loco Polybium usum esse ellipsi illa nota, de qua brevissimis disputavit Kruegerus (Gr. gr. 54, 12, 12), tamen non librorum recentium ποιῶσιν pro Urbinatis ποιήσιν recipiendum esse videtur, sed ποιήσ(ωσ)ιν.

VI, 44, 3 ss. ἀεὶ γάρ ποτε τὸν τῶν ᾿Αθηναίων δημον παραπλήσιον είναι συμβαίνει τοῖς άδεσπότοις σπάφεσι. καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων, ὅταν μὲν ἢ διὰ πολεμίων φόβον ἢ διά περίστασιν γειμώνος δρμή παραστή τοῖς ἐπιβάταις συμφοονείν και προσέχειν τον νούν τῷ κυβερνήτη, γίνεται τὸ δέον ἐξ αὐτῶν διαφερόντως. ὅταν δὲ θαρρήσαντες ἄρξωνται καταφρονεῖν τῶν προεστώτων καὶ στασιάζειν πρός άλλήλους διά τὸ μηκέτι δοκεῖν πᾶσι ταὐτά, τότε δή των μεν ετι πλείν προαιρουμένων, των δε κατεπειγόντων δομίζειν τον πυβερνήτην, και των μέν έκσειόντων τους κάλους, των δ' ἐπιλαμβανομένων και στέλλεσθοι παρακελευομένων, αίσχρα μεν πρόσοψις γίνεται τοῖς έξωθεν θεωμένοις διά την έν άλληλοις διαφοράν καί στάσιν, έπισφαλής δ' ή διάθεσις τοῖς μετασγούσι καὶ κοινωνήσασι τοῦ πλοῦ διὸ καὶ πολλάκις διαφυγόντες τὰ μέγιστα πελάγη καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους γειμῶνας ἐν τοῖς λιμέσι καὶ πρὸς τῆ γῆ ναυαγούσιν.] 'Videtur Atheniensium respublica esse similis navium praefectis carentium; nam, ut in navibus, quotiescunque aut metu hostium aut periculo tempestatis quodam studio incitantur of ἐπιβάται, ut gubernatoris dicto sint audientes, sed amotis periculis neglegere incipiunt rectoris (τοῦ προεστώτος) auctoritatem, ita Athenienses obtemperantes magistratibus in maximis discriminibus servati sunt, pro nihilo eos ducentes in periculis minimis magna acceperunt detrimenta'. Quae Polybii sententia etsi videatur esse simplicissima, tamen non desunt nonnullae difficultates Nam primum quidem de vi vocabuli ἐπιβάται quaedam potest oriri dubitatio; constat enim ἐπιβάτην significare aut militem classiarium aut socium itineris ('Passagier'). Quia autem Polybius comparat Atheniensium rempublicam cum nave, magistratum cum gubernatore, ἐπιβάτας cum turba vulgi, neutiquam potest cogitari de militibus classiariis, ques, quamvis Thucydides (VII, 14, 1) plane doceat hoc genus hominum non satis fuisse propensum ad obtemperandum ducibus, tali disciplinae vinculo cum rectore fuisse coniunctos, ut non auderent, acriter instare gubernatori, ut navem aliquo eiiceret, nemo negabit. Itaque rectissime Casaubonus vertit 'vectoribus') voluntas incessit in unum consentiendi et gubernatori parendi', haud ita bene Campius 'wenn die Schiffsmannschaft.. sich entschliesst einträchtig zu sein und dem Steuermann zu gehorchen.' Quae cum ita sint. non fit sermo de nave quadam longa, sed de nave, qua utuntur aut sua aut conducta nonnulli, ut ex alio loco in alium traducantur, sicut Plato (Gorg. 67. 511 Ds.) optime ac luculentissime enarrat, ab Aegina vel ex Aegypto vel ex Ponto a quodam gubernatore salvos reduci cuiusdam civis familiam et divitias Athenas. Cum autem omnes, qui navem conscenderunt. imminentibus periculis συνίστασθαι πρός τὸ κοινὸν, diserte tradat Plutarchus (comp. Lyc. et Num. c. IV sic ναῦν ἐπιβάτας ἔτερον ἐξ ἐτέρας ἥκοντα γρείας καὶ προαιρέσεως εν τοῖς κινδύνοις μόνον φόβω τοῦ ίδίου συνίστασθαι πρός τὸ ποινόν, άλλως δὲ τὸ καθ' αὐτὸν σκοπεῖν ξααστον), dubitari non potest, quin hi socii navigationis, ut in discrimine obsequentur gubernatori et rebus quibusdam navalibus praeesse callent, ita sub-

¹⁾ Polybius ipse explicat notionem verbi additis his: τοῖς μετασχοῦσι καὶ κοινωνήσασι τοῦ πλοῦ.

latis periculis suo Marte rudentes explicent, suo iudicio alias nautarum res sibi sumant agendas. Quae si recte docuero, intellegi prorsus non poterit, quid hoc loco sibi velit, incipere vectores parere gubernatori perterritos metu hostium: nam neque de pugna navali committenda neque de piratis aggressuris se hoc loco cogitasse, ipse Polybius enarrat dilucidis verbis his: 'διὸ καὶ πολλάκις διαφυγόντες τὰ μέγιστα πελάγη καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους χειμῶνας, ἐν τοῖς λιμέσι καὶ ποὸς τῆ γῆ ναυαγοῦσιν.' Sunt igitur sola maris pericula, quibus homines illi in nave una proficiscentes ad unum cogantur; itaque pro inepto πολεμίων puto esse scribendum πελαγῶν.

VII, 3, 2 δ δ' Ίερώνυμος εἴτ' ἐν μεισειόντων των ποεσβευτών είτ' έν μισειόντων των Καργηδονίων έφη. Hieronymus cum foedus fecisset cum legatis Carthaginiensium videtur voluisse aperte demonstrare Poenis et quanto ipse flagraret erga Carthaginienses studio et quanto arderet in Romanos odio. Itaque coram legatis Carthaginiensium magnis affecit ille iuvenis Romanos contumeliis 1). Quae si recte sunt exposita, videtur Polybius hac paragrapho addidisse non dimissos esse Carthaginienses, antequam Romani audirentur. Itaque repudiata Casauboni emendatione ατ' εν μίσει οντων των πρεσβευτών [είτ' εν μισειόντων τῶν Καργηδονίων et per se non satis apta et propter hiatum prorsus intolerabili correxi et eyyès έπόντων των ποεσβευτων [είτ' έν μισείοντων] των Καρχηδονίων.

VIII, 10(12), 4 léges pào $\hat{\eta}$ enspond $\hat{\eta}$ Cum constet, Polybium hiatum post $\hat{\eta}$ semper vitare, collatis III, 33, 18 evolutes en landle the paper vitare, till, 56, 4 the enspond en landle correximus $\hat{\eta}$ [ên] youth.

VIII, 10 (12), 10 Φιλίππο καὶ μετ' Ἀλεξάνδοο συμβιώσαντες Rectissime docet Bothius (1. c. p. 53), neque

¹⁾ Pro suo more haec lenit Liv. XXIV, 6, 4.

μετ' ἐκεῖνον Valesii neque μετ' αὐτὸν Reiskii opus esse, cum μετὰ significare possit μετέπειτα (v. Krebsium l. c. p. 61); addidisse autem videtur Polybius illud μετ' ad hiatum expellendum.

VIII, 20 (22), 6 καὶ γὰρ εἶχε μάχαιραν ὑφ' αὐτῷ παρεσκευασμένος] Postquam mire dictum esse ὑφ' αὐτῷ
Schweighaeuserus optime enarravit, Bothius (1. c. p. 54)
ἐφ' αὐτοῦ, 'privatim, clam' coniecit, reiecta Reiskii emendatione ἐφ' αὐτὸν 'contra semet, in suam ipsius necem';
sed servato casu dativo αὐτῷ putavi scribendum esse
ἐφ' αὐτῷ coll. VII, 9, 8 et Antiphont. V, 79 ἡ πᾶσα
παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' (cod. Oxoniensis: ὑπ') ἐμοὶ πὰκείνῳ (v. Rehdantzium l. c. p. 229). Itaque si modo
vocabulo παρεσκευασμένος attribuas coll. VIII, 5 (7), 2
sensum activum, omnia sunt plana.

VIII. 26 (28). 6 ἀποσχόντων 1) δὲ τῶν Νομάδων ὡς ἐκατὸν εἶκοσι σταδίους, ἐδειπνοποιήσατο] Cum Hannibal octoginta Numidis equitibus imperasset, ut spatio triginta stadiorum relicto ante exercitum omnia perlustrarent, praegressos retraherent, obvios occiderent, tieri prorsus non potuit, ut Numidae abessent ab exercitu circiter centum et viginti stadia. Sed cum Numidae abessent ab urbe centum et viginti stadiorum fere spatio, quod facillime a comitibus locorum peritis significari et cum Hannibale communicari potuit, ipse autem exercitus paullo longiore intervallo, tum demum Hannibal castra posuit. Quae cum ita sint, codicum scriptura recte se habere videtur neque opus esse coniecturis, si silentio supples: ἀπὸ τῆς πόλεως 2).

VIII, 26 (28), 10 παρεσκευακώς συναγρειον (s. acc.)] Urbinatis συναγρειον cum Kaelkero (l. c. p. 233) correxi in ὖν ἄγριον.

¹⁾ Urbinas pro ἀποσχόντων praebet ἀπεσχόντων.

²⁾ Livium (XXV, 9, 3) non accurate ad verbum vertisse Polybium, sed quadam dicendi libertate usum non-nulla omisisse, nonnulla addidisse. nonnulla mutasse per se patet.

LXXVIII

41

PRAEFATIO.

Sed huic praefationi finem facere non possum, antequam gratias egi FRANCISCO POLANDIO viro doctissimo, quem cum fretus familiaritate ea, quae mihi est cum eo, adiissem, ut ea quae modo typis mandata essent perlegeret, tanta diligentia ac sedulitate precibus obsecutus est, ut typothetae errata, quae oculos meos defatigatos fugissent, non raro deprehenderet et expellenda curaret.

Scribebam Dresdae mense Aprili a. MDCCCLXXXVIII.

[ARGUMENTUM LIBRI QUARTI.1)

- Cap. I. Conexio cum superioribus. Argumentum huius libri Res Graecorum (Olymp. 140). Recapitulatio rerum Achaicarum ex libro II.
- Cap. II. Cur ab hac Olympiade historiam suam incipiat auctor. Primum ibi desinit Aratus; deinde res istae auctoris aetati proximae sunt. Nova ubique rerum facies circa id tempus. Bellum sociale Achaeorum et Philippi cum Aetolis et Lacedaemoniis.
- Cap. III Caussae et origo belli. Aetoli pacis impatientes. Materiam belli quaerunt adversus Achaeos (Olymp. 139, 4) Dorimachus Trichoniensis. Phigaleae residet nomine Aetolorum. Piratis favet adversus Messenios.
- Cap. IV. Chironis villa. Sciron ephorus Messeniorum expostulat cum Dorimacho. Babyrtas. Bellum meditatur Dorimachus.
- Cap. V. Ariston praetor Aetolorum infirmus. Res administrat Scopas. Hunc ad bellum adversus Messenios incitat Dorimachus. Bellum decernit Scopas. Apocleti Aetolorum.
- Cap. VI. Piratas emittunt Aetoli. Clam tentant Peloponnesum. Timoxenus praetor Achaeorum. Taurion Peloponneso praefectus ab Antigono. Aratus praetor designatus Achaeorum (Olymp. 139, 4). Messeniam populantur Aetoli.
- Cap, VII. Messeniis auxilium decernunt Achaei. Achaeorum armis diffidit Timoxenus. Aratus ante tempus init praeturam.
- Cap. VIII. Arati ingenium et mores. Indoles animi dissidens ipsa secum Eius rei exempla.

¹⁾ Cf. Nisseni 'Die Oekonomie d. Gesch. d. Polyb.' Mus. Rhen. 1871 p. 241ss. et eiusdem 'Ueber Tempelorientierung' ib. 1885 p. 355 et Seiptii de Pol. ol. rat. Lips. 1887. Secundum Seiptium conspectus Ol. 140 et hic: Ol. 140, 1 m. Sext. 534/220 — Kal. Oct. 535/219, Ol. 140, 2 Kal. Oct. 535/219 — Kal. Oct. 536/218 — Kal. Oct. 537/217, Ol. 140, 2 Kal. Oct. 535/217, Ol. 140, 2 Kal. Oct. 535/218 — Kal. Oct. 536/218 — Kal. Oct. 535/217, Ol. 140, 4 Kal. Oct. 537/217 — m. Quinct. (Sext.) 538/216.

- Cap. IX. Achaei in armis conveniunt. Aetolos Peloponneso excedere iubent. Parant abire Aetoli. Pheias insula Elidis. Aetoli Eleorum amici.
- Cap. X. Aratus abeuntes observat. Arato diffidunt Aetoli. lter avertunt adversus Achaeos.

Cap. XI. Aratus male consulit rebus suis. Commodum tempus locumque omittit.

Cap. XII. Pugna Achaeorum cum Aetolis ad Caphyas. Fugantur Achaei. Exitus pugnae.

Cap. XIII. Fer Isthmum redeunt Aetoli. Caussa belli socialis.
Cap. XIV. Accusatur Aratus in conventu Achaeorum. Excusat se et liberaliter alsolvitur.

Cap. XV. (Olymp. 140, 1). Decreta Achaeorum adversus Aetolos. Aetolorum absurdum decretum.

Cap. XVI. Sociorum responsa. Aetolorum insolentia. His Lacedacmonii clam favent. Illyrii ultra Lissum navigant. Scerdilaidus Aetolis se iungit adversus Achaeos.

Cap. XVII. Ariston praetor Aetolorum stolide dissimulat.

Cynaetha oppidum Arcadiae. Cynaethenses exules reduces ab exilio produnt patriam.

Cap. XVIII. Proditione polemarchorum Cynaetham capiunt Aetoli. Occisis ipsis proditoribus, direpta urbe, Lusos et templum Dianae petunt.

Cap. XIX. Clitoriam frustra tentant. Sacrum deae pecus abigunt, Cynaetham comburunt. Demetrius Pharius frustra insectatur redeuntes Aetolos. Aratus imbellis.

Cap. XX. Arcadum virtus. Feritas Cynaethensium. Musicae studium Arcadibus necessarium. Philoxeni et Timothei nomi. Musicae imperitum esse nefas est Arcadi.

Cap. XXI. Cur Musicae studium necessarium sit Arcadibus. Coeli vis in hominum ingenium. Cynaethenses neglectu musicae efferati. Hortatur Polybius ad huius studium.

Cap. XXII. Philippus cum exercita venit in Peloponnesum. Lacedaemone dissident Ephori. Adimantus favet Macedonibus. Per seditionem occiditur cum aliis.

Cap. XXIII. Legatio Spartanorum ad Philippum. Parthenius mons. Altera legatio. Severiora in Spartanos suadent alii.

Cap. XXIV. Clementius pronunciat rex, auctore, ut videtur, Arato. Sententia regis de Lacedaemoniis. Societas iungitur cum illis.

Cap. XXV. Corinthi conveniunt socii cum Philippo. Querelae eorum de Aetolis. Decretum adversus Aetolos.

Cap. XXVI. Initium belli socialis. Aetolos etiam nunc monet Philippus. Amicitia Achaeorum et Philippi. Cap. XXVII. Scopas practor Actolorum. Malitia huius populi. Similia Lacedaemoniorum facta. Stultitia cum malitia coniuncta.

Cap. XXVIII. Synchronismus.

Cap. XXIX. Philippi apparatus. Foedus cum Scerdilaido. Leges huius foederis.

Cap. XXX. Variorum sociorum responsa et decreta. Acarnanum ingenuitas. Epirotarum inconstans ratio. Legati ad Ptolemaeum.

Cap. XXXI. Messeniorum responsum. Turpis pax ignavia

vel servitute quaesita.

Cap. XXXII. Optimates Messeniorum male consulunt civitati. Messenii semper odio Lacedaemoniorum obnoxii.

Monitum Polybii ad Messenios et Megalopolitas.

Cap. XXXIII. Arcadia olim velut altera patria Messeniorum. Bellum Aristomenicum, Pugna ad Fossam, Arcadum fides in Messenios post pugnam Mantinensem. Utrosque ad concordiam hortatur Polybius.

Cap. XXXIV. Lacedaemonii dubitant de societate. Arcessunt legatum ab Aetolis. Machatas legatus Aetolorum. Infecta re discedit.

Cap. XXXV. Novi motus Spartae. Pompa Minervae Chalcioecae. Trucidantur Ephori Philippo faventes. Foedus iungitur cum Aetolis. Desiderium Cleomenis regis. Novi reges Spartae. Agesipolis. Lycurgus regiam dignitatem

Cap. XXXVI. Lacedaemonii Argivis et Achaeis bellum inferunt. Plura oppida capiunt. Elei etiam bellum inferunt

Cap. XXXVII. Aratus Arati filius praetor Achaeorum. Scopas praetor Aetolorum. Synchronismus,

Cap. XXXVIII. Bellum Rhodiorum cum Byzantiis. Situs Byzantii. Byzantii veluti communes Graecorum benefactores. Ratio situs tam opportuni.

Cap. XXXIX. Ponti Euxini descriptio. Duo Bospori. Cur Pontus iugiter effluat. Fluvii semper infundunt aquam,

et aggesta humo fundum aquae attollunt.

Cap. XL. Rerum naturalium expositio historico non negligenda. Pontus Euxinus aliquando opplebitur. Palus Maeotis iam nunc oppleta, et eius aqua dulcis Idem fiet Ponto.

Cap. XLI. Eius rei ratio et indicium. Stethe sive Dorsa in Ponto ante ostia Istri.

Cap. XLII. Ponti aqua dulcior quam reliqui maris. Narrationes mirae ratione dijudicandae.

Cap. XLIII. Descriptio Bospori Thracii. Fluxus aquae in freto varie repercussus. Languidior versus Calchedonem.

POLYB. HIST. II.

- Cap. XLIV. Quanto commodior situs Byzantii, tanto incommodior situs Calchedonis.
- Cap. XLV. A Thracibus continuis bellis premuntur Byzantii. Tantaleum supplicium patiuntur. Comontorius rex Gallorum.
- Cap. XLVI. Galli devictis Thracibus premunt Byzantios. Tule regia, Cavarus rex Gallorum. Byzantii vectigal exigunt a navigantibus in Pontum.
- Cap. XLVII. Rhodii frustra legatos mittunt Byzantium. Byzantiis bellum decernunt. Prusias Rhodiorum socius.
- Cap. XLVIII. Socii Byzantiorum: Attalus, Achaeus, et rex Asiae cis Taurum. Achaeus, Seleuci comes in expeditione adversus Attalum et caedis eius vindex, spreto Antiocho diadema sumit.
- Cap. XLIX. Caussae irarum Prusiae in Byzantios et amicitiae cum Rhodiis. Initium belli Rhodiorum cum Byzantiis.
- Cap. L. Prusias Byzantiis Hieron adimit. Rhodiorum classis. Tiboetas patruus Prusiae.
- Cap. LI. Andromachum patrem Achaei captivum Alexandriae a Ptolemaeo deprecantur Rhodii. Tiboetas in reditu moritur.
- Cap. LII. Cavarus rex Gallorum pacem conciliat. Hasta simul et caduceus. Pax Byzantiorum cum Rhodiis et cum Prusia.
- Cap. LIII. Res Cretenses. Rhodii Cnosiorum socii. Cnosii et Gortynii dominantur Cretae excepta Lytto. Polyrrhenii et alii deficiunt a Cnosiis. Seditio Gortynis.
- Cap. LIV. Lyttus a Cnosiis diruitur. Lampaei excipiunt Lyttios.
- Cap. LV. Cnosiorum socii Aetoli. Polyrrhenii et Lampaei societatem ineunt cum Philippo et Achaeis. Gortvnii exules.
- Cap. LVI. Bellum Mithridatis cum Sinopensibus. His varia subsidia mittunt Rhodii. Situs Sinopes. Peninsulam muniunt Sinopenses.
- Cap. LVII. Bellum sociale. Philippus Aetoliam petit. Aetoli insidiantur Aegirae. Situs Aegirae. Proditione capiunt
- Cap. LVIII. Praedae inhiantes Aetoli repelluntur ab Aegiratis, et pereunt plerique.
- Cap. LIX. Euripidas Aetolus fines Achaeorum populatur. Tichos castellum.
- Cap. LX. Aratus segnis ad opem ferendam sociis. Dymaei, Pharacenses et Tritacenses privatim sibi consulunt. Malo exemplo commune Achaeorum deserunt.

- Cap. LXI. Philippus cum exercitu in Epirum venit, Epirotis rogantibus. Ambracum obsidet.
- Cap. LXII. Scopas invadit Macedoniam. Dium devastat. Pleni arrogantiac Actoli.
- Cap. LXIII. Philippus Ambracum capit. Sinus Ambracucus. Actoliam invadit Philippus. Phoetias capit. Castreponit ad Acheloum prope Stratum.
- Cap. LXIV. Legati Achaeorum ad Philippum in Acarna niam Hic devastat Metropolin, Conopen, Ithoriam,
- Cap. LXV. Pacanium et Oeniadas capit et Elacum Calydoniae. Oeniadas munit.
- Cap. LXVI. In Macedoniam redit. Ad eum venit Demetrius Pharius. Synchronismus.
- Cap. LXVII. (Olymp. 140, 2). Dorimachus praetor Aetolorum Epirum populatur. Philippus Corinthum venit. Achaeos armatos convocat.
- Cap. LXVIII. Euripidas Sicyoniam populaturus in Philippum incidit Caphyas tendentem.
- Cap. LXIX. Turpiter suos descrit Euripidas Chalcaspides Megalopolitani. Philippi victoria.
- Cap LXX. Caphyas pervenit. Ad Psophidem munitissimum oppidum castra ponit. Erymanthus fluvius.
- Cap. LXXI. Psophidi inhiat. Subito eam invadit et vi capit.
- Cap LXXII. Arcem deditione occupat. Urbem Achaeis reddit.
- Cap. LXXIII. Lasio et Stratus Achaeis restitutae. Olympia. Elidem populatur Philippus. Opulentia agri Elei. Vita sacrosancta Eleorum.
- Cap. LXXIV. Hi vetus privilegium neglexerunt. Pax summum bonum. Eleos admonet auctor.
- Cap. LXXV. Thalamas castellum capit Philippus. Immensa praeda potitur.
- Cap. LXXVI. Apelles unus ex eius tutoribus. Achaeos in servitutem redigere conatur. Vetat Philippus monente Arato.
- Cap. LXXVII. Egregia Philippi iuvenis indoles. Triphylian petit. Aetoli Eleis auxilia mittunt, duce Phillida. Triphyliae situs et oppida. Aliphera.
- Cap. LXXVIII. Magnifica statua Minervae in Aliphera. Hanc urbem oppugnat Philippus et capit.
- Cap. LXXIX. Aetolorum mala fides in socios. Typaneae, Hypana et Phialia traduntur Philippo.
- Cap. LXXX. Huic Lepreatae urbem tradunt invito Elecrum et Aetolorum praesidio. Samico et omni Triphylia potitur Philippus. Megalopolin venit.

Cap. LXXXI. Chilo Spartae tyrannidem affectat. Ephoros trucidat. Aegre evadit Lycurgus. Nil proficit Chilo. Varia Lacedaemoniorum fortuna.

Cap. LXXXII. Philippus Argis hiemat. Apelles Arato obtrectat et insidiatur. Eperatus Apellis opera praetor Achaeorum creatur.

Cap. LXXXIII. Philippus Tichos castellum Dymaeis recuperat. Elidem depopulatur.

Cap. LXXXIV. Amphidamus Eleus sine pretio dimissus a Philippo. Calumniae Apellis in Aratum.

Cap. LXXXV. Apelli respondet Aratus.

Cap. LXXXVI. Innocentia Arati et malitia Apellis.

Cap. LXXXVII. Aliis pariter insidiatur iste. Novus calumniandi modus. Prudens Antigoni testamentum. Omnia ad se rapere studet Apelles. Philippus Argos in hiberna redit.

ARGUMENTUM LIBRI QUINTI.

Cap. I. Eperatus praeturam init apud Achaeos. Philippus ad Aratum rursus se applicat. Decretum concilii Achaeorum.

Cap. II. Mari bellum gerere statuit Philippus. Promtitudo militum Macedonum. Apelles coniurat cum Leontio et Megalea. Corintho cum classe proficiscitur Philippus.

Cap. III. Elei Cyllenen muniunt. Cephalleniam petit Philippus. Pronni, Palus oppida. Cephalleniae situs.

Cap. IV. Philippus ad Paluntem. Suspensum murum deiicit. Per Leontii perfidiam urbe non potitur.

Cap. V. Acarnanes Philippum invitant ad invadendam Aeto-

liam. Messenii opem eius implorant adversus Lycurgum. Arati consilium sequitur. Limnaeam appellit.

Cap. VI. Acarnanes se ei iungunt. Thermum Aetoliae petit. Cap. VII. Consilium regis frustra impedire conatur Leontius. Acheloum superat Philippus. Metapam occupat oppidum ad Trichonium lacum.

Cap. VIII. Thermum pervenit. Huius urbis insignis opulentia. Omnia diripiunt vel incendunt Macedones.

Cap. IX. Templum evertunt. Sami poetae epigramma. Vindictae nimis indulget Philippus. Moderatior olim Antigonus in Spartanos.

Cap. X. Et Philippus Amyntae filius in Athenienses, Alexander in Thebanos et in Persas. Procedente aetate peior fit Philippus.

Cap. XI. Thermi irae nimis indulget. Ius belli. Iusta moderatio victoris. Discrimen tyranni et regis.

Cap. XII. Iustitia vincere hostem praeclarissima victoria. Demetrius Pharius malus Philippi consultor.

Cap. XIII. Thermo regreditur Philippus. Aetoli extremum agmen carpentes repelluntur. Pamphium, Metapam devastat. Acrae. Conope. Ad Stratum castra ponit.

Cap. XIV. Limnaeam ad naves ex Aetolia redit. Convivio excipit duces suos. Tristes intersunt Megaleas et Leontius.

Cap. XV. Leontius cum suis Aratum invadunt. Megaleas et Crino in carcerem ducuntur.

Cap. XVI. Aratum tutatur rex. Leucadem redit. Iudicio condemnantur inimici Arati.

Cap. XVII. Lycurgi conatus adversus Messenios et Tegeatas, Eleorum adversus Dymaeos. Dorimachi irrita expeditio in Macedoniam. Corinthum redit Philippus.

Cap. XVIII. Spartam properat. Mira celeritate omnia gerit. Cap. XIX. Ad Amyclas prope Lacedaemonem castra ponit. Laconicam usque ad Taenarum populatur.

Cap. XX. Messenii serius Tegeam conveniunt. Ad Glympes castra ponunt. Castris exuuntur a Lycurgo. Hic ad Spartam Philippum exspectat.

Cap. XXI. Menelaium occupat prope Lacedaemonem. Locorum situs in historia accurate designandus.

Cap. XXII. Spartae situs. Lycurgus et Lacedaemonii exspectant Philippum. Hic Lycurgum de Menelaio deturbare parat.

Cap. XXIII. Depellitur Lycurgus a Menelaio. Erumpentes Spartanos in urbem compellit.

Cap XXIV. Eius castra prope Spartam. Ex Laconica Corinthum redit.

Cap. XXV. Leontius seditionem excitat militum

Cap. XXVI. Apellem Chalcide arcessit. Is magna cum pompa Corinthum intrat. Ad regem non admittitur. Aulici calculis computatorum sunt similes. Megaleas aufugit. In Phocidem frustra abit Philippus.

Cap. XXVII. Sicyone ad Aratum devertit. Leontius in vincula ductus. Occiditur a Philippo.

Cap. XXVIII. Induciae Philippi cum Aetolis. Hos incitat Megaleas, qui mox manus sibi infert. Apelles in vinculis moritur.

Cap. XXIX. Non convenit pax cum Aetolis. Ptolemaeus capitis poena afficitur. Synchronismus. Lycurgus ad Aetolos profugit.

Cap. XXX. (Ol. 140, 3). Philippus hibernat in Macedonia. Pyrrhias Aetolus Achaiam populatur. Iners praetor AchaeoCap. XXXI. (Ol. 139, 4. 140, 1). Bellum Antiochi et Ftolemaei de Coelesyria. Instituti ratio in narrandis rebus Asiae. Historiam universalem scribit Polybius.

Cap. XXXII. Principium plus quam dimidium totius.

Cap. XXXIII. Ante Polybium solus Ephorus historiam universalem scripsit. Annales temporum in parietibus descripti.

Cap. XXXIV. Ptolemaeus Philopator rex Aegypti. Res externas sedulo curaverant reges Aegypti. Omnia negligit Ptolemaeus Philopator.

Cap. XXXV. Cleomenes Alexandriae. Eum negligit Ptolemaeus. Sosibius princeps minister regis. Suspectum habet Cleomenem.

Cap. XXXVI. Cleomenes suspectus Alexandriae.

Cap XXXVII. Nicagoras Messenius hospes Archidami regis Spartanorum. Archidamum perfide occiderat Cleomenes. Nicagoras venit Alexandriam.

Cap. XXXVIII Per eum Cleomeni insidiatur Sosibius. In custodiam datur Cleomenes.

Cap. XXXIX. E custodia elabitur. Manus sibi infert,

Cap. XL. Res Syriae. Theodotus Syriae praefectus a Ptolemaeo desciscit ad Antiochum (Ol. 140, 1). Antiochus magnus Seleuci Callinici filius succedit fratri Seleuco in regno Syriae (Ol. 139, 2) Eius praefecti Achaeus, Molon et Alexander.

Cap. XLI. Molo Mediae praefectus deficit ab Antiocho (Ol. 139, 3). Hermeas princeps minister Antiochi invidus et crudelis. Epigenes dux copiarum suadet Antiocho ut ipse contra Molonem proficiscatur.

Cap. XLII. Epigenem calumniatur Hermeas. Xeno et Theodotus Hemiolius mittuntur adversus Molonem. Antiochum stimulat Hermeas ad bellum adversus Ptolemaeum.

Cap. XLIII. Antiochi nuptiae cum Laodice. Mithridates rex Ponti. Molo terret duces Antiochi. Potitur Apolloniatide. Cap. XLIV. Mediae descriptio. Eius fines.

Cap. XLV. Molonis potentia formidabilis. Castra ad Ctesiphontem. Xenoetas mittitur adversus Molonem. Antiochus Coelesyriam invadit. Marsyas campus. Calamus odoratus.

Cap. XLVI. Gerrha et Brochos castella defendit Theodotus. Recedit Antiochus. Xenoetae expeditio adversus Molonem. Tigrim traiicit.

Cap. XLVII. Transitum impedire frustra tentat Molo. E castris profugit. Eius castra occupat Xenoetas.

Cap. XLVIII. Subito rediens Molo Xenoetam opprimit, eiusque exercitum misera clade afficit. Seleuciam ad Tigrim

capit, mox et Susa excepta arce. Parapotamiam et Mesopotamiam occupat.

Cap. XLIX. Deliberat Antiochus de bello adversus Molonem. Hermeae convicia in Epigenem. Decernitur expeditio regis adversus Molonem.

Cap. L. Dolo Hermeae amandatur Epigenes. Cyrrhestarum seditio. Novo dolo Hermeae occiditur Epigenes.

Cap. I.I. (Ol. 139, 4). Antiochiae Mygdoniae hiemat Antiochus. Libam venit. Hermeas iuxta Tigrim censet pergendum. Tigrim traiicere suadet Zeuxis.

Cap. L.II. Traiccto Tigri Apolloniam venit Antiochus. Molo pariter Apolloniatidem repetit. Occurrunt sibi uterque exercitus. Strategema Molonis irritum.

Cap. LIII. Pugna Antiochi cum Molone.

Cap. LIV. Victoria Antiochi. Molo eiusque fratres sibi manus inferunt. Cadaver Molonis cruci affigitur. Hermeas saevit in Seleucienses et Adiganes.

Cap. LV. Antiochi expeditio adversus Artabazanem. Ei nascitur filius. Regnum Artabazanis. Pax cum eo facta.

Cap. LVI. Apollophanes medicus monet Antiochum de tollendo Hermea. Consentit rex. Occiditur Hermeas. Domum redit Antiochus.

Cap. LVII. (Ol. 140, 1). Achaeus expeditionem in Syriam molitur. Regium titulum assumit. Ob seditionem exercitus omittit expeditionem.

Cap. LVIII. Bellum Antiochi cum Ptolemaeo de Coclesyria. Seleucia princeps urbs Syriae in manibus adhuc erat Aegyptiorum.

Cap. LIX. Seleuciam terra marique obsidet Antiochus. Situs Seleuciae. Orontes fluvius.

Cap. LX. Antiochus oppugnat Seleuciam. Urbem in deditionem accipit.

Cap. LXI. Theodotus Antiochum in Coelesyriam invitat; hanc petit Antiochus.

Cap. LXÎI. Tyrum et Ptolemaidem a Theodoto accipit. Aliis oppidis potitur.

Cap. LXIII. Ministri Itolemaei legationibus distinent Antiochum. Interim bellum parant. Magna cura in Aegypto instauratur militia.

Cap. LXIV. Instauratio militiae.

Cap LXV. Copiae et duces Ptolemaei.

Cap. LXVI. (Ol. 140, 2). Dura oppidum frustra oppugnat Antiochus. Inducias init cum Ptolemaeo. Sperat se retinere posse Coelesyriam.

Cap. LXVII. Irritae legationes inter Antiochum et Ptolemaeum.

LXXXVIII ARGUMENTA LIBRORUM.

- Cap. LXVIII. Terra marique inchoatur bellum. Nicolaus dux copiarum Ptolemaei. Perigenes nauarchus. Angustias ad Platanum et Porphyreonem occupat Nicolaus. Antiochus Aradios in societatem accipit. Phoenicen intrat iuxta Theuprosopon. Nicarchus et Theodotus eius duces. Diognetus nauarchus.
- Cap. LXIX. Nicolaum statione depellit Antiochus.
- Cap LXX. Ei Philoteria et Scythopolis traduntur. Atabyrium capitur. Ad eum transeunt Keraeas et Hippolochus.
- Cap. LXXI. Arabes ei se iungunt. Abila in Galaditide et Gadara capit Rhabbatamana expugnat. Ptolemaidem hibernatum concedit.
- Cap. LXXII. Res Asiae Minoris. Pednelissus oppidum Pisidiae obsidetur a Selgensibus. Obsessis auxilia mittit Achaeus. Aditus omnes occupant Selgenses. His deceptis penetrat Garsyeris dux Achaei.
- Cap. LXXIII. Garsyeridi se iungunt Etennenses et Aspendii. Ad Pednelissum parum proficit ille. Obsidetur a Selgensibus, qui mox in fugam vertuntur. Pednelissus obsidione liberatur.
- Cap. LXXIV. Garsyeris Selgas obsidet. Logbasis legatus Selgensium Achaeo patriam prodit.
- Cap. LXXV. Facillime decipiuntur homines. Ei errori medetur studium historiae. Achaeus ipsē Selgam venit. Logbasis dolum molitur adversus patriam.
- Cap. LXXVI. Proditur dolus. Logbasis occiditur. Pacem cum Achaeo faciunt Selgenses. Hic populus Lacedaemoniorum cognatus.
- Cap. LXXVII. Attalus Achaeo Aeolidem eripit et Mysiam. Cap. LXXVIII. Lunae defectus terret Gallos in exercitu Attali. Invitante Attalo Tectosages Galli in Asiam traiecerant. Pergamum redit Attalus.
- Cap. LXXIX. (Ol. 140, 3). Continuatio belli Coelesyriaci. Ptolemaeus et Antiochus ad pugnam se parant. Antiochi copiae.
- Cap. LXXX. Ptolemaeus cum exercitu prope Rhaphiam considet. Illius castris castra opponit Antiochus
- Cap. LXXXI. Aetolica Theodoti audacia. Ptolemaeum occisurus medicum obtruncat.
- Cap. LXXXII. Pugna ad Rhaphiam. Ptolemaei acies et Antiochi.
- Cap. LXXXIII. Reges hortantur suos.
- Cap. LXXXIV. Commissio pugnae ad Rhaphiam. Elephantorum pugna. Libyci elephantes timent Indicos. Laevum Ptolemaei cornu vincitur.

Cap. LXXXV. Dextrum cornu vincit. Phalangum pugna. Fugatur phalanx Antiochi.

Cap. LXXXVI. Ptolemaeus victor. Numerus desideratorum. Coelesyriae civitates certatim Ptolemaeo se tradunt.

Cap. LXXXVII. Antiochus pacem petit. Ptolomaeus quieti nimis indulgens. Pacem cum Antiocho componit.

Cap LXXXVIII. (Ol. 140, 2). Rhodiorum felix calamitas. Hieronis et Gelonis dona iis collata.

Cap LXXXIX. Ptolemaei, Antigoni Seleucique dona

Cap. XC. Aliorum principum ac civitatum dona. Admonitio ad Graecos regum largitiones sectantes

Cap. XCJ. (Ol. 140, 3). Bellum sociale. Lycurgus Spartam ab exsilio revocatur. Aratus praetor Achaeorum militiam instaurat.

Cap. XCII. Lycurgus Messeniam invadit. Pyrrhias Aetolus cum eo se coniungere non potest. Infecta re discedit Lycurgus.

Cap. XCIII. Dissidia Megalopolitanorum de instauranda urbe. Prytanis Peripateticus. Dissidia Megalopolitanorum componit Aratus.

Cap XCIV. Lycus propraetor ditionis Pharaeensis. Contra Euripidam Aetolum feliciter pugnat. Mari quoque bene rem gerunt Achaei.

Cap XCV. Scerdilaidus a Philippo alienatus Taurio negligens adversus Aetolos Achaei bene rem gerunt in Elide et in oris Aetoliae.

Cap. XCVI. Aetolorum et Acarnanum mutuae incursiones. Simulata proditio urbis Phanotensium. Agetas Aetolus suis artibus luditur.

Cap. XCVII. Philippus Bylazora capit in Paeonia. Bottiaea. Amphaxitis. Edessa. Melitaeae scalas iusto breviores applicat.

Cap. XCVIII. Cautio in molitionibus adhibenda, quae nunquam sine damno negligi potest Methodus metiendi scalas.

Cap. XCIX. Thebas Phthiotidas tenent Actoli. Hanc urbem oppugnat Philippus.

Cap. C. Expugnat et mutato nomine Philippopolin appellat.
Cap. CI. Adversus Scerdilaidum contendit. Argis accipit nuncium de clade Romanorum. Ei suadet Demetrius Pharius ut in Italiam traiiciat.

Cap. CII. Pacem cum Aetolis facere cupit. Cleonico utitur internuncio. Pyrgus. Panormus portus Peloponnesi. Res Zacynthi constituit.

Cap. CIII. Aetoli cum Philippo et Achaeis agunt de pace. Ad illos Agelai Naupactii oratio.

Cap. CIV. Eiusdem oratio de pace.

Cap. CV. Convenit pax Achaeis et Philippo cum Aetolis. Synchronismus. Ab hoc tempore res Orientis connecti coeperunt cum rebus Occidentis. Nexus narrationis.

Cap. CVI. (Ol. 140, 4) Timoxenus praetor Achaeorum. Quies in Peloponneso restituta. Athenienses abiecte adulantur regibus.

Cap. CVII. Ptolemaeo conflatur bellum ab Aegyptiis. Antiochus bellum parat adversus Achaeum. Aetoli pacis impatientes. Agelaus praetor.

Cap. CVIII. Scerdilaidus plura oppida Philippo eripit. Hunc bello terrestri petit Philippus. Oppida capta recipit.

Cap. CIX. Classem centum lemborum parat. Oram Illyriae petit.

Cap. CX. Panicus terror invadit classem, Praepropere domum se recipit Philippus.

Cap. CXI. Galli Ilium obsidentes eiiciuntur Troade. Delentur a Prusia. Transitus ad librum sextum.

FRAGMENTA LIBRI SEXTI.

1. Ex procemio.

Cap. I. Argumentum libri sexti.

Cap. II (I). Cur, omissa narrationis serie, in hoc tempus Romanae reipublicae expositionem transferat, accurate explicat Polybius.

2. De variis rerum publicarum formis.

Cap. III. Respublica Romana difficilem habet cognitionem. Consueta partitio trium formarum reipublicae. Ea non satis accurata.

Cap. IV. Differt inter monarchiam et regnum; oligarchiam et aristocratiam; democratiam et ochlocratiam. Sex genera rerumpublicarum. Mutua conversio unius generis in aliud.

Cap. V. Plato de republica. Primum initium civitatum.

Cap. VI. Origo notionum iusti et honesti. Regni origo. Cap. VII. Benevolentia subditorum in regum familiam, Ty-

Cap. VII. Benevolentia subditorum in regum familiam, Tyrannidis origo.

Cap. VIII. Aristocratiae ortus. Oligarchia.

Cap. IX. Democratiae origo. Ochlocratia et manuum vio lentia. Orbis revolutionum aequabilis in rebuspublicis.

Cap. X. Lycurgi leges de republica.

3. Ex archaeologia Romana.

Cap. XI^a (II), 1—10. Palatium. Roma condita. Olympiadum ratio. Passum pro vino bibunt mulieres Romanae. Numa Pompilius. Ostia condita. L. Tarquinius rex Romanorum. Varia fragmenta minora.

4. Fragmenta incertae sedis.

Cap. XIa, 11. 12. A pueris virtutem esse exercendam. Olcium.

5. De Romanorum republica florente.

Cap. XI. Roma respublica Hannibalis temporibus florebat. Quid supersit dicendum. Multi iniuste historicos obiurgant propter praetermissas minoris momenti res. Non ex omissis iudicandi scriptores sed ex dictis. Respublica Romana e tribus formis mixta. Iura cuiusque partis.

Cap. XII. Potestas consulum in urbe; in bello. Horum veluti regia potestas.

Cap. XIII. Senatus potestas. Aristocraticum videtur esse regimen.

Cap. XIV. Populi potestas in republica. Capitis reis in voluntarium exsilium licet abire.

Cap. XV. Unus ordo indiget alterius. Consul indiget opus populi et senatus.

Cap. XVI. Senatus obnoxius populo.

Cap. XVII. Senatui populus.

Cap. XVIII. Forma reipublicae Romanae omnium commodissima: malis suis ipsa ex se medetur. Dictatura.

6. De militia Romana.

Cap. XIX. Militia Romana. Ante delectum militum creantur tribuni, Numerus stipendiorum militarium. Conscriptio militum. Distributio tribunorum.

Cap. XX. Delectum peragunt tribuni. Peditum numerus in legione. Equites.

Cap. XXI. Sacramentum militare. Sociorum conscriptio. Quatuor genera peditum in legione.

Cap. XXII Arma velitum.

Cap. XXIII. Gravis armatura. Scutum, gladius, pila. Galea cristata, pectorale, lorica. Hastae triariorum.

Cap. XXIV. Centuriones. Uragi, Optiones. Manipuli. Vexillarii. Centurionum officium.

Cap. XXV. Equitum turmae. Decuriones. Arma equitum

olim parum commoda. Deinde ad morem Graecorum in melius mutata.

Cap. XXVI. Conveniunt in armis loco a cos. edicto. Socii, Praefecti sociorum. Extraordinarii. Alae sociorum. Dispositio exercitus.

Cap. XXVII. Castrametatio, Praetorium, Tribunorum tentoria.

Cap. XXVIII. Tentoria legionum et equitum.

Cap. XXIX. Viae castrorum. Tentorià triariorum, principum, hastatorum.

Cap. XXX. Locus sociorum in castris. Via quintana.

Cap. XXXI. Forum et Quaestorium in castris. Selecti ex extraordinariis. Evocati. Extraordinariorum tentoria. Extranei socii. Castrorum species similis urbi. Spatium inter tentoria et vallum.

Cap. XXXII. Universum spatium castrorum. Quid fiat si maior numerus sociorum. Iuncta castra amborum consulum. Singula castra consularia.

Cap. XXXIII. Sacramentum castrense. Ministeria castrensia militum. Custodiae diurnae.

Cap. XXXIV. Fossa et vallum circa castra. Tribunorum officium in castris. Minores duces praesto sunt maioribus. Tessera nocturna.

Cap. XXXV. Vigiliae nocturnae. Ad vallum excubant velites. Vigiliarum tessellae. Circuitores. Buccina datur signum vigiliarum.

Cap. XXXVI. Circuitionis ratio. Severa inquisitio.

Cap. XXXVII. Supplicium militare, fustuarium. Poenae quarum arbiter tribunus. Crimina et delicta militaria. Fructus severitatis disciplinae.

Cap. XXXVIII. Decimatio
Cap. XXXIX. Praemia militaria, stipendium.

Cap. XL. Agmen.

Cap. XLI. Castrametatio in itinere.

Cap. XLII. Melior Romanorum ratio, quam Graecorum.

7. Reipublicae Romanae cum aliis collatio.

Cap. XLIII. Reipublicae Romanae cum aliis collatio. Respublicae veteribus celebratae. Thebanorum respublica per se nihil praestantiae habuit.

Cap. XLIV. Atheniensium respublica similis navi sine praefecto. Athenis et Thebis turba hominum dominatur.

Cap. XLV. Cretensium respublica perperam confertur cum Laconica. Instituta Laconica,

Cap. XLVI. Contraria instituta Cretensium, Horum respublica dissimilis Lacomcae. Cap. XLVII. Cretica reipublicae forma minime laudanda. Platonis respublica.

Cap. XLVIII. Reipublicae Laconicae laudes. Eius incommoda.

Cap. XLIX. Reipublicae Laconicae incommoda.

Cap. L. Eius commoda et incommoda.

Cap. LI. Respublica Carthaginiensium. Incrementum, vigor,

senectus rerumpublicarum.

Cap. LII. Poeni re nautica praestant. Militia pedestri praestant Romani. Poenorum milites pro alienis pugnant, Romani pro suis. Italici natura et usu fortiores Afris. Incitamenta virtutis apud Romanos.

Cap. LIII. Mortuorum laudatio pro rostris. Maiorum imagines comitantur exsequias.

Cap. LIV. In oratione funebri laudantur et facta maiorum. His rebus iuvenes ad praeclara facinora excitantur.

Cap. LV. Horatius Cocles.

Cap. LVI. Avaritia Poenorum. Romanorum moderatio. Horum religio. Iurisiurandi religio apud Romanos.

8. Conclusio disputationis de Romanorum republica.

Cap. LVII. Futura reipublicae Romanae ruina.

Cap. LVIII. Vigor et constantia reipublicae Romanae temporibus Hannibalis. Captivos Romanos redimere nolunt. Romano militi aut vincendum aut emoriendum.

9. Fragmentum geographicum.

Cap. LIX. Rhynchus.

FRAGMENTA LIBRI SEPTIMI.

A. Olymp. 141, 1.

1. Res Italiae.

Cap. I. Campanorum defectio, Petelini fame expugnantur a Poenis. Capua deficit a Romanis.

2. Res Siciliae.

Cap. II. Hieronymi legatio ad Hannibalem.

Cap. III. Legatis Romanis illudit Hieronymus.

Cap. IV. Eius foedus cum Poenis de dividenda Sicilia. Hie-

XCIV

ronymus Pyrrhi nepos. Alio foedere totam Siciliam sibi paciscitur.

Cap. V. Nova legatio Romanorum ad eum. Absurda a Romanis postulat. Bellum adversus illos parat.

Cap. VI. Situs urbis Leontinorum.

Cap. VII. Hieronymi vitia a nonnullis exaggerata.

Cap. VIII. Laus Hieronis. Laus Gelonis.

3. Res Graeciae.

Cap. IX. Foedus Philippi cum Hannibale. Formula foederis.

Cap. X. Seditio Messeniorum.

Cap. XI (XII). Adversus Messenios primum pravos mores nudavit Philippus. Ante id tempus Graecis cunctis fuerat adamatus. Olim Graecorum deliciae, exinde odiosus omnibus.

Cap. XII (XI). Inter sacrificandum Philippi deliberatio de Ithomata arce Messeniorum. Demetrii consilium. Arati consilium sequitur Philippus.

Cap. XIII. Aratus honesta, Demetrius prava suasit Philippo. Ex homine lupus.

Cap. XIV. Aratus et Demetrius contraria suadent Philippo. Delectus amicorum maximi est momenti.

B. Olymp. 141, 2.

4. Res Siciliae.

Cap. XIV^b. (Hippocrates et Epicydes) mittunt Cretenses cum litteris fictis.

5. Res Ibericae.

Cap. XIVc. Masylii.

6. Res Graeciae.

Cap. XIVd. Oricenses.

C. Olymp. 141, 1. 2.

7. Res Asiae.

Cap. XV. Bellum Antiochi cum Achaeo. Iam in alterum annum oppugnantur Sardes. Munitissimae urbes interdum facillime capiuntur. Lagoras Cretensis. Ex avibus cognoscit partem incustoditam muri.

Cap. XVI. Lagorae consilium probat Antiochus.

Cap. XVII. Felix Lagorae audacia. Achaeus arcem Sardium tenet. Antiochi strategema. Aribazus urbis praefectus.
 Cap XVIII. Lagoras in murum per praerupta escendit. Sardium urbe potitur Antiochus.

FRAGMENTA LIBRI OCTAVI.

1. Ex procemio.

Cap. I (III). Pervicacia Romanorum Poenorumque in bello gerendo. Magni ubique terrarum apparatus.
 Cap. II(IV). Historiae particularis imperfectio; universalis utilitas.

A. Olymp. 141, 3.

2. Res Siciliae.

Cap. III* (XXXVIII, 2). Silentium ferri difficile potest.
Cap. III (V). Appius terra oppugnat Syracusas. Archimedis sollertia. Hexapyla.
Cap. IV (VI). Marcellus classe Achradinam aggreditur. sam-

bucas comparat.

Cap. V (VII). Archimedis machinae.

Cap. VI (VIII). Idem. Marcelli scomma.

Cap. VII (IX). Appius non felicior Marcello. Oppugnatio in obsidionem mutatur. Ingenium unius hominis quantum possit. Terra marique obsidentur Syracusae. Marcellus reliquam Siciliam infestat.

3. Res Graeciae.

Cap. VIII⁸. Demetrii mors.

Cap. VIII (X). Philippi in Messenios impietas perperam a nonnullis scriptoribus excusata.

Cap. IX (XI). Theopompi inconstantia et maledicentia. Theopompus de Philippo, Amyntae filio eiusque amicis.

Cap. X. XI (XII. XIII). Huius historici maledicentia.

Cap. XII (XIV). Aratum veneno tollit Philippus. Aratus post mortem ab Achaeis cultus.

Cap. XIII (XV). Lissum tentat Philippus. Lissi et Acrolissi situs. Strategema Philippi.

Cap. XIV (XVI). Acrolissum strategemate tentat. Lissum vi capit. Illyrici maiore parte potitur.

Cap. XIVb (XXXVIII, 5, 6). Dassaretae: Hyscana.

4. Res Asiae.

Cap. XV (XVII). Bolis Cretensis a Sosibio Sardes mittitur ad liberandum Achaeum. Cambylus praefectus Cretensium Sardibus. Sosibius et Bolis. Nicomachus et Melancomas.

Cap. XVI (XVIII). Bolis cum Cambylo agit per Arianum. Cretica deliberatio. Partes inter se dividunt Bolis et Cambylus.

Cap. XVII (XIX). Dolus eorum probatur Antiocho.

Cap. XVIII (XX). Dolus Bolidis et Cambyli.

Cap. XIX (XXI). Achaei cautio. Cum Cretense cretissans. Laodice uxor Achaei.

Cap. XX (XXII). Capitur hic et ad Antiochum vinctus ducitur. Eius genus et dignitas.

Cap. XXI (XXIII). De eo supplicium sumitur. Arx Sardium traditur Antiocho. Achaei fatum, exemplum posteris.

Cap. XXII (XXIV). Cavarus bonus princeps corrumpitur ab assentatore.

Cap. XXIII (XXV). Xerxes regulus Armosatae in regno confirmatur ab Antiocho.

B. Olymp. 141, 4.

5. Res Italiae.

Cap. XXIV (XXVi). Tarentini superbia elati Pyrrhum acciverant. Diuturna licentia satietatem praesentium rerum gignit et domini desiderium. Nuntio Tarentum et Thurios perlato, indignatio multitudinis. Tarentum proditur Hannibali. Philemenus et Nico agunt cum eo. Pecora volentibus hostibus abacta.

Cap. XXV (XXVII). Pactum proditorum cum Hannibale. Philemenus venator. C. Livius praefectus praesidii Ro-

mani. Convivium in Museo.

Cap. XXVI (XXVIII). Morbum simulat Hannibal. Tarentum progreditur. Philemenus dux itineris.

Cap. XXVII (XXIX). Livii compotatio in Museo coniuratis opportuna. Omnia curant coniurati.

Cap. XXVIII (XXX). Temenis porta. Hyacinthi tumulus. Tarentinorum sepulcra in urbe. Pythonici sepulcrum. Se accingunt coniurati. Omnia de quibus convenerat agunt. Custodibus oppressis portas aperiunt.

Cap. XXIX (XXXI). Tarentum intrat Hannibal. Philemenus cum apro per aliam portam ingreditur.

Cap. XXX (XXXII) Urbe potitur Hannibal, Livius in arcem evadit. Novus dolus Philemeni. Caedes Romanorum Tarenti.

Cap. XXXI (XXXIII). Hannibal benignus in Tarentinos, Cap. XXXII (XXXIV). Urbem ab arce intersepit frustra impedientibus Romanis.

Cap. XXXIII (XXXV). Nova fossa valloque munitur Tarentum. Sotera via et Bathea. Galaesus s. Eurotas flumen. Cap. XXXIV (XXXVI), Arx Tarenti oppugnatur. Per siccum transvehuntur naves Tarentinorum.

Cap. XXXV (I). Mors Tiberii, ducis Romani. Prudentissimi interdum capiuntur ab improbis. Alii sua imprudentia. Archidamus. Pelopidas. Cn. Cornelius.

Cap. XXXVI (II). Idonea fidei pignora capienda. Sed et cautus capi potest: quod Achaeo accidit.

6. Res Siciliae.

Cap. XXXVII. Expugnatio Syracusarum. Epipolae captae.

7. Res Hispaniae.

Cap. XXXVIII. Clitellarum cumulus pro munimento.

8. Fragmenta incertae sedis.

Cap. XXXVIIIb. Minora varia fragmenta].

INDEX

locorum in praefationibus voluminis I et II tractatorum.

A. Polyb.

I, 25, 3	I, 82 s.	I, 41, 4	I, 46
,, 26, 2	I, 44. 45	,, 42, 1	I, 30 s. 33
96 5	1, 77	,, 42, 2	I, 9. II, 17
് ഉള്ള	Ĩ, 83	40 8	Î, 79
96 11	I, 58. 75	40.0	
			l, 73
,, 26, 12	I, 7	,, 42, 9	I, 9
,, 26, 13	Ĭ, 7	,, 42, 12	I, 43
,, 27, 5	1, 7	,, 42, 13	<u>I,</u> 9
,, 27, 9	1, 7. II, 69	,, 43, 1	I, 9
,, 27, 12	I, 7	,, 43, 3	I, 9
,, 28, 2	I, 45	,, 43, 4	I, 40
, 28, 5	1, 30	,, 43, 6	I, 31. 46
,, 29, 8	I, 45	,, 43, 8	1, 9
90 G	I, 43		I, 10. II, 17
30 1	Ĩ, 7. 77	4 2 77	I, 10. II, 17
20 K	Ĭ, 39		
		,, 45, 11	l, 10
,, 30, 6	I, 8	,, 45, 12	I, 10. 65. II, 17
,, 30, 11	I, 45. 78	,, 46, 6	I, 10 (bis). II, 17
,, 31, 2	<u>I</u> , 7	,, 46, 8	I, 10
,, 31, 8	I, 7. 77	,, 46, 11	1, 46. 65
,, 32, 1	I, 34. 35	,, 46, 12	I, 10. II, 11
,, 32, 5	I, 45	,, 47, 1	l, 10. 65
,, 32, 7	I, 8	,, 47, 2	I, 10 (bis). 46.
	Ĭ, 8	,,, -	II, 18
´´ 9 8 1 1	Ĩ, 76	,, 47, 4	I, 79. II, 33 ann. 1
24 1	Î, 45		
		,, 47, 8	1, 44
,, 34, 2	I, 8	,, 47, 10	I, 10 15 s. 83
,, 35, 2	I, 69	,, 48, 5	I, 10. 11. 34. II,
,, 36, 2	I, 17. II, 31		18 22.72 snn.1
,, 36, 3	I, 4 5. 83	,, 48, 7	<u>i, 46</u>
,, 36, 11	1, 79	,, 48, 10	I, 44. 65
,, 37, 1	I, 45	,, 49, 2	I, 46
,, 37, 4	I, 45. 83	,, 49, 4	1, 65
,, 37, 5	I, 8. 79	,, 49, 5	I, 11. II, 18
2 € 1	I, 30	40.7	l, 11. Il, 18
28 5	I, 45	40 10	Ĭ, 11
" 39, 1	I, 8		Ť 11
		,, 50, 3	Ĭ, 11
,, 39, 3	Į, 8	,, 50, 4	I, 10
,, 39, 8	I, 9	,, 50, 6	I, 10. 11. 35
,, 39, 9	I, 17	,, 51, 6	<u>I, 11 (bis)</u>
,, 39, 15	I, 58. 75	,, 51, 11	I, 11. 76. II. 18
,, 40, T	I, 45 s.	,, 51, 12	I, 11
,, 40, 8	l, 46	,, 52, 4	Ĭ, 5
,, 40, 12	I, 9	,, 52, 5	IÍ, 33
40 12	I, 46	(50 C	I, 12. II, 22
	Ĭ, 40	E9 1	Ĭ, 76
,, 41, 1	-,	,, 95, 1	•
			ø *

I, 53, 2	I, 76	I, 69, 13	I,13.48.49. II, 37
` 5 Q ` 6	I, 46	,, 70, 3	I, 80
″ 5.9 Q	Ī, 12	70.0	Ĭ, 13
	Ĭ, 46	70.0	I, 81
,, 5 3, 9	I,12.30.83.II,18		I, 13. 48
,, 58, 10		,, 71, 6	l, 48
,, 55, 5	I, 12. II, 12.	,, 71, 8	T
,, 55, 6	I, 32	,, 72, 2	1, 40. 48
,, 55, 7	4, ~~4~~ 1	,, 73, 2	1, 65
,, 55, 9	I, 83 s.	,, 73, 4	I, 48
,, 55, 10	I, 12. II, 18	,, 73, 5	I, 80
,, 56, 1	I, 12	,, 73, 7	I, 48
,, 56, 3	I, 12. II, 18	,, 74, 3	I, 81
,, 56, 4	I, 12. 65. II, 22	,, 74, 4	1, 40
,, 56, 8	I, 12. II, 12	,, 74, 10	I, 48
,, 56, 9	I, 12	,, 75, 2	I, 48
,, 56, 11	I, 12. 47 (bis)	,, 75, 3	I, 80
. 57 R	I, 84	,, 75, 4	I, 13. II, 18
58 9 #	I, 47. 65	,, 75, 5	I. 48. II, 68 ann.1
58 B	I, 84	,, 76, 1	I, 80
″ 59 A	Ĭ, 76	74 9	II, 67 ann. 1
″ 60 Q	Ī, 35. 75	76 0	I, 48
	I, 12	76 0	I, 80
,, 59, 9	Ĭ, 12	77 A	Ĩ, 13
., 59, 10	1, 12 T 10	721	Î, 48. 71
,, 59, 12	I, 12 I, 47. 75	79 0	I, 48
,, 60, 4			1, 48
,, 61, 3	I, 82	,, 78, 11	
,, 62, 3	I, 47	,, 78, 15	I, 79
,, 62, 4	I, 12. 43. 47	,, 79, 1	I, 35
,, 62, 7	I, 13. 75. II, 18		I, 47. 48. 73
,, 62, 9	I, 76	,, 79, 6	I, 48
,, 64, 2	I, 47	,, 79, 11	I, 13. II, 62
,, 64, 6	I, 13	,, 79, 13	I, 40
,, 65, 2	I, 47	,, 80, 3	I, 49
,, 65, 5	I, 13	,, 80, 4	I, 38
,, 66, 1	I, 13. 48. II, 18		I, 79
,, 66, 5	I, 48	,, 80, 9	I, 49
8 88	I, 13	,, 80, 12	I, 49
" aa 10	I, 13. 48	,, 80, 13	I, 126
67 1	I, 13	,, 81, 4	I, 13. 14. 49. 69
67 0	Ĩ, 40	21 10	I, t3. 14. II, 18
67 11	Ĭ, 13	81 11	II, 49 ann. 1
"	I, 48	i Qo g	I, 49
,, 68, 10	I, 48	29 8	I, 80
,, 68, 13		99 10	I, 45
,, 69, 7	II, 33	29 11	I, 49
, 69, 8	I, 13	,, 82, 11	1, 20 T 14 TT 19
,, 69, 10	I, 48. II, 45	,, 82, 13	I, 14. II, 18

I, 83, 1	I, 14. 49. II, 18	II, 7, 1	I,15.50. II,16.22
, 83, 5	I, 43	P7 E	I, 45
		,, 1, 5	
,, 84, 6	I, 49	,, 7, 11	I, 45
,, 84, 6-10	II, 65	,, 8, 2	I, 14. 50
84 8	I, 49. 65	0 0	1, 50. II, 65
,, 84, 9	I, 49	,, 8, 9	I, 15
,, 84, 12	J, 40	,, 8, 10	II, 65
85 9	ſ, 14	0 11	I. 15.40.71. II,9
,, 85, 4	I, 49	,, 8, 12	1, 15. II, 12
,, 85, 6	I, 65	,, 9, 2 s.	1, 73
86 1	I, 14. 49. II, 18	,, 9, 4	I, 15
		0.0	
,, 86, 2	I, 49	., 9, 9	I, 50
,, 86, 7	I, 14. 69. II, 18	,, 10, 1	I, 34. 44
,, 86, 8	I, 49. 65	,, 10, 3	I, 15. 50. II, 18
. DD 1	ľ, 40. 49	10.4	I, 84
			1 50
., 87, 3	I, 31	,, 10, 6	1, 50
,, 87, 5	I, 14	,, 10, 8	I, 50
87 7	I, 14. 38. II, 12	110	I, 15 (bis)
	I, 44	11 9	
,, 87, 9		,, 11, 3	I, 50
" 87, 10	<u>I</u> , 14	,, 11, 4	I, 50
,, 88, 2	1, 49. 68. 80	,, 11, 5	l, 47. 77
66 5	II, 65	11 8	Í, 50
22 0	I, 73 (bis)	11 10	Ï, 15
,, 88, 10	I, 73	,, 11, 13	1, 50. 65
., 88, 12	I, 76	,, 11, 16	I, 83
		,, 11, 17	I, 50
		19 9	I, 43
II + 0	T 44		
П, 1, 2	Į, 14	,, 12, 4	1, 50
,, 1, 6	I, 49	,, 12, 5	I, 15
,, 2, 1	I, 42	,, 12, 8	ſ, 40
9 9	I, 14. 49	12 1	I, 36 (bis). 50
	T 50		1, 30 (018). 30
,, 2, 5	I, 50	,, 13, 3	<u>I</u> , 15
,, 2, 6	I, 50	,, 13, 4	I, 51
,, 2, 8	I, 14	12 5	I, 15
9 9	I, 72	19 7	I, 51
11 0, 2	7 15		I, 31
,, 3, 3	I, 15	,, 14	I, 110
., 4, 2	I, 40	,, 14, 3	I, 16. 51. II, 33
,, 5, 1	I, 15	., 14,4-17,8	II. 65
5 9	I, 15. 50. II, 12	,, 14, 6	I, 16. 73. II, 9
	1, 10. 00. 11, 12	11 14, 0	I, 10. 10. 11, 5
., б, б	J, 15. 50. 75. II,		I, 73. 74
	18. 43	,, 14, 10	I, 51
,, 5, 8	I, 50	,, 14, 11	I, 71. 86
C C	I, 15. 40. 50. 75.	12.0	I, 40. 72
,, 0, 0		1 2 0	
a =	II, 43	,, 15, 8	I, 65. 75
6, 7	I, 45	,, 16, 1	<u>I, 51 (bis). 71.75</u>
6, 8	I, 81	,, 16, 2	I, 51

```
II, 16, 3
                  I, 16. II, 9
                                      П, 27, 6
                                                        I, 16. 31. 52. II,
   16, 4
                  I. 51 (bis). 75
                                                          67 ann. 1
   16, 7
                  1, 16. II, 9
                                          28, 2
                                                        I. 72
                  I, 71
   17, 1
                                          28, 3
                                                        I, 74
                                      "
                 I, 51. 71
I, 74
I, 51. П, 9
                                                       I, 74
   17, 2
                                         28, 7
                                      17
   17, 4
                                          28, 10
                                                        I, 65
   17, 5
                                          29, 3
                                                        1, 52. 71
                 I, 82
                                                        I, 46
   17, 6
                                         29,
                  I, 75 (bis)
                                          29, 8
                                                        I, 35, 52
   17, 7
                                      99
                 I, 51
   17, 10
                                                        I, 17. II, 9
                                          30, 2
   18, 7
                  1, 51. 65
                                          30, 3
                                                        I. 17. II. 12
   18, 9
                  I, 16
                                          30, 6
                                                        I, 17.52.74. II, 9
                                      "
                 1, 44
   19, 2
                                          30, 8
                                                        I, 31
                                      "
                 I, 44
I, 34
   19, 10
                                          30, 9
                                                        I, 17. II, 9
                                                       I, 17. II, 16. 18
   21, 5
                                          31, 2
                                      ,,
                  I, 51
   21, 8
                                                        I, 35, 52
                                          31, 5
                                      ,,
   22, 1
                  I, 74
                                          31, 7
                                                        I, 53
                 I, 51
   22, 2
                                         31, 8
                                                        I, 17. 58, 75
                 I, 51
    22, 9
                                          32, 1
                                                        I, 53. 75
                 I, 16. 51
I, 16
I, 74
                                                        I, 74
    22, 11
                                          32, 2
                                                        1, 74
    23, 1
                                          32, 4
    23, 2
                                          32, 5
                                                        I, 53. 74
   23, 5
                  I, 34. 52 (bis)
                                          32, 6
                                                        I, 31. 52. 84
   23, 6
                  I. 37 s. 52
                                          32, 7
                                                        1, 17
                                      ,,
                 1, 44
I, 6
   23, 10
                                          32, 10
                                                        I, 17. 81 s. II, 12
                                      "
    23, 12
                                          33, 5
                                                        I, 53
                                      "
   24, 1
                    37 ann. 1. 52
                                                        I. 53
                                          33, 9
                                      "
   24, 3
                  I, 52 (bis)
                                          34, 3
                                                        I, 74
                                      "
   24, 7
                  I, 51, 75
                                          34, 4
                                                        I, 53
   24, 8
                  I, 52. 65
                                          34, 5
                                                        I, 17, 74, 75
                 I, 52
I, 74
I, 52
   24, 11
                                          34, 6
                                                        I, 31. 53
                                                        I, 74
   24, 12
                                          34, 10
   24, 13
                                                        I, 74
                                          34, 11
                 I, 35
   24, 15
                                          34, 15
                                                        I, 74
                                      "
    24, 16
                  [, 16. 52. II, 18
                                          35, 1
                                                        I, 53. 74
                                      73
                 I, 74
I, 43
I, 74
I, 65
I, 52
   25. 2
                                                        I. 47
                                          35, 5
   25, 5
                                                        I, 31s. 53 (bis)
                                          35, 6
    25, 6
                                          35, 7
                                                        I. 17
    26, 1
                                          36, 2
                                                        I, 17. II, 31
   26, 4
                                          37, 2
                                                        1, 53, 107, 109
                  I, 52
    26, 7
                                                          (bis). 110
                                         37, 3
   27, 1
                  I, 52. 71
                                                        I, 17
                                      ,,
                 I, 52. 71
I, 52
I, 52
                                                        I, 53
   27, 2
                                         37, 5
                                      "
   27, 3
                                          37, 6
                                                        I, 5. 53. 109. Il.
   27, 4
                                                          67 ann. 1
   27, 5
                  1, 16. II, 9
                                                        1, 44
                                         37, 9
```

11, 39, 5	I, 18	II, 54, 10	7 10 54
60.0	I, 18		Լ, 19. 54
		,, 55, 1	I, 54
,, 39, 7	I, 47	,, 55, 3	l, 19. 54. II, 22
,, 3 9, 1 0	I, 40	55.0	T 10 04 TT 10
20 11	I, 47		I, 19, 84, II, 19
		,, 56, 1 s.	1, 110
,, 40, 2	J, 87 110	,, 56, 2	I, 43. 55
,, 40, 3	1, 49	20 0	T 40
40 K	I. 18. 53		I, 49
	1. 10. 05	,, 56, 11	<u>I</u> , 19
,, 41, 1	I, 18. II, 18.	,, 56, 13	I, 55
,, 41, 7	I, 53	E0 15	
41 0	I, 18. 40		I, 55
		,, 66, 16	I, 55
,, 41, 12	<u>I, 18 (bis)</u>	1,, 57, 1	I, 45
,, 41, 13	I, 18	57, 4	I, 19
41 14	ľ, 18		
		,, 58, 7	I, 19
,, 43, 2	I, 53	,, 58, 8	I, 76
43, 3	I, 53	1 50 10	I, 79
,, 43, 6	<u>I</u> , 18. II, 12		
	1, 10. 11, 12	,, 58, 14	I, 55
,, 43, 9	I. 53	,, 59, 1	I, 55
,, 44, 3	I, 53	50 0	I, 19. II, 18
AA K	I, 54. 82		T 44
44 0		59, 4	<u>I</u> , 41
,, 44, 6	I, 18. II, 12	,, 59, 5	I, 84
,, 45, 1	I, 47	,, 60, 4	IÍ, 33 ann. 1
., 45, 3	I, 32. 53		1 77
45.4	7 10	,, 60, 5	I, 77
	Ĭ, 18	,, 60, 6	I, 55
,, 45, 5	I, 54. 65	,, 60, 8	I, 55
., 46, 2	I, 18. 54	21 1	I, 55
47 2	1, 54	,, 01, 1	
		,, 61, 3	l, 19 s.
,, 47, 5	I, 54	,, 61, 6	I, 20. II, 18
,, 47, 7	l, 77	61 10	I, 76
., 47, 10	I, 77	69 11	17 00
18 6		,, 62, 11	II, 37
,, 48, 2	Ĭ, 54	,, 63, 1	I, 55
,, 48, 8	l. 18	,, 63, 3	<u>I</u> , 77
,, 49, 4	l, 54	69 5	T cc
4Q C			1, 66
	l, 66	,, 64, 1	1, 38 51
,, 49, 7	l, 18. 48	,, 64, 3	I, 51, 55
,, 50, 7	I, 77	04.0	
50 9	I, 60		l. 20. II, 18.
	1, 00	,, 65, 1	II, 34 ann. 1
,, 51, 1	<u>[</u> , 54	,, 65, 3	I, 47
., 51, 2	I, 18s. II, 12	65.4	I, 55
K1 9	I 54		
		,, 65, 9	<u>l,</u> 55
,, 52, 2	I, 19. II, 22	,, 65, 11	II, 33 ann. 1
,, 52, 3 s.	I, 38	,, 66, 10 s.	I, 20
59 7	l, 54 (bis)	67 3	Tanga II
59 0	1, 40	,, 67, 2	I, 20 71. II, 16.18
	I, 40	,, 67, 3	I, 55
,, 53, 3	1, 47	,, 67, 8	IÍ, 33
,, 53, 5	I, 19	1010	
	,	,, to, 1 s.	I, 20

II, 68, 2	I, 24. 71. II, 9	III. 7. 4	II, 33 arn. 1
,, 68, 4	I, 55	7 6	I, 70. II, 33 ann.1
69 7	II, 27	0 1	I, 57
go o	I, 20. 38 s.	1 6 10	I, 56
ഭരം	I, 20. 30 s.		
		,, 9, 2 s.	II, 33 ann. 1
,, 69, 4	I, 84	,, 9, 6	Į, 56
,, 69, 6	I, 55	,, 9, 7	I, 55
,, 69, 7	I, 45	,, 10, 7	I, 66
,, 69, 8	I, 20. II, 33 ann.1		I, 56
,, 69, 9	1, 56	,, 11, 3	1, 56
,, 69, 10	I, 56. II, 33 ann. 1	,, 11, 5	I, 56
,, 70, 8	I, 98 ann. 1	,, 11, 8	Ī, 4 1
,, 71, 1	<u>I,</u> 110	,, 12, 4	I, 76
,, 71, 3	I, 88	,, 12, 7	I, 57
" 71, 4 s.	I, 109	,, 13, 3	I, 21.45.66. II, 18
,, 71, 5	I, 56	,, 13, 6	I, 76
,, 71, 7	I, 98 ann. 1	19 7	I, 36. 57
71 0	I, 5. II, 8 ann. 1	,, 14, 1	I, 56, 57, 73
,, 11, 5	2,00 22,0 0 2211, 2	14 5	I, 21
		14 10	Î, 57
III, 1-5	I, 95		T 20 A1 E7
´ 1 0		,, 15, 3	I, 36. 41. 57
,, 1, 2	I, 41	,, 15, 5	I, 57
,, 1, 3	l, 109	,, 15, 9	I, 57
,, 1, 6	I, 56	,, 15, 13	l, 21. II, 12
,, 1, 7	I. 56. II, 67 ann.1	,, 16, 1	<u>I, 8</u>
,, 2, 2	I, 48. II, 33 ann. 1	,, 16, 3	<u>I,</u> 57
,, 2 , 6	1, 56	,, 16, 4	I, 21
,, 2, 8	II, 33 ann. 1. 37	,, 16, 7	I, 42
,, 3, 6	I, 56. 83	,, 17, 1	I, 36. II, 40
,, 4, 1	I, 69	,, 17, 6	I, 21. 41. 66
,, 4, 4	I, 32. 69	,, 17, 7	I, 55. 57
,, 4 , 9	<u>I</u> , 69	,, 17, 11	I, 21. II, 33 ann. 1
,, 4, 10	I, 69	10 1	I, 45
5 1	I, 56. 73. 74	10 11	I, 21. II, 9
5.9	I, 56	10.1	Î, 21. 57. II, 10
, E 4	Ĭ, 41	10 5	Ĭ, 76
. K B	I, 56	10 6	I 91 II 10
,, 5, 6	1, 50 T 00	,, 19, 6	I, 21. II, 10
,, 5, 7 s.	I, 93	,, 19, 8	I, 21
" 5, 8	I, 66	,, 19, 13	I, 21. II, 10
., 5, 9	I, 20. II, 18	,, 20, 1	I, 21
,, 6, 1	I, 4. 69	,, 20, 3	I, 69
., 6, 4	I, 22	,, 20, 4	I, 22
,, 6, 5	<u>l, 20</u>	,, 20, 6	I, 57
,, 6, 10	I, 21. II, 67	,, 20, 8	I, 57
,, 6, 11	I, 56. II, 12	,, 21, 1	I, 57
,, 7, 2	I, 56. 68	,, 21, 2	I, 75
•• •		••	•

```
II, 67 ann. 1
III, 21, 3
                  I, 22
                                     III, 33, 17
                                                        II, 76
    21, 4
                  I, 85
                                          33, 18
                                                        I, 74
I, 23
                  1, 22
                                          34, 6
    21, 6
    21, 7
                  I, 32
                                          34, 7 s.
                                                        lĺ, 12
    21, 8
                  I, 57
                                          34, 8
                                                        I, 58
    22, 1
                  I, 66
                                          34, 9
                                                        I, 23. II, 12
    22, 2
                  I, 78
                                          35, 6
                                                        I, 47. 51. 66
                                          36, 2
    22, 6
                  I, 33
                                                        I, 23. 66. II, 19
                  I, 66
    22, 8
                                          36, 3
                                                        I, 58. 72. II, 27
                                          36, 6
    22, 11
                  I, 57. 75
                                                          ann. 3
    23, 3
                  1, 58
    23, 4
                                                        I, 58
                  1, 33
                                          37, 6
    23, 5
                  I, 22 (bis). 66
                                          37, 8
                                                        I 73
                                                        I. 47
    24,
                  I, 22
                                          37, 11
         1
                                                        II, 27
    24, 2
                    46 s. II, 19
                                          38, 3
                  I, 33
                                                        1, 49
    24, 8
                                          39, 2
    24, 11
                  I, 33 (bis)
                                                        I, 23
                                          39, 4
                                                        I, 36
     25, 1
                  I, 58
                                          39, 6
                  I, 66
                                                        I. 33. 36
    25, 6
                                          39, 8
                                       ,,
                  I, 47
                                                        I, 23
     26,
                                          39, 10
                                                        I. 36
     27,
                  I, 58
                                          39, 11
         2
                                                        I, 66
                  I, 85
     27, 3
                                           40, 1
     27, 4
                  I, 58
                                           40, 4
                                                        I, 58
                                                        I, 23. 34s. II, 19
    27,
         7
                  I, 22
                                           40, 5
                                                        I, 74
                     76 (bis)
                                           40, 8
     27, 8
                  I, 58
I, 85
I, 85
                                                        I, 58. 75
     28.
                                           40, 11
         5
                                                        I, 56
I, 73
                                          40, 13
     29,
                                          41, 5
     29,
         6
                                                        1, 73
                                          41, 7
                  1, 58
     30, 1
                                                        I, 58
                                           41, 8
     31, 3
                  I, 5. 58. 69
                  I, 68
I, 22, 68
                                                        I, 73
                                               9
     31,
                                          41,
                                                        I, 23
     31,
         5
                                           42, 2
                                                        I, 58
I, 66
I, 58
                  I, 69
I, 85
                                           42, 8
     31, 9
                                               2
     31, 10
                                          43,
                  I, 108
                                               3
     31, 11
                                           43,
    32, 1
                                           44, 7
                                                        I.
                                                           59
                  I, 85
                                                        I, 36
                  I, 35 s. 58. 69.
     32, 2
                                               4
                                           46,
                                                           47
                    85.96
                                           46, 5
                  I, 69
I, 58
                                                        I, 59. II, 27
     32, 5
                                           46,
                                                        I, 59
I, 59. 73
     32, 6
                                           46,
                                               9
                  I, 22. II, 19
                                               2
     32, 8
                                                        I, 85. 86
     32, 9
                  I, 22 23
                                          47, 4
                                                        II, 67 ann. 1
                  1, 23
                                           47, 78.
     33, 1
                  I, 66
I, 36
                                                        I, 74
I, 59
I, 36 s. 46
     33,
                                          47, 9
     33, 5
                                           48, 1
 "
     33, 9
                  I, 41
                                           48, 2
```

	_		
111, 48, 3	I, 66	Ш, 59, 4	I, 60.70.86.II,72
,, 48, 4	I, 23	,, 59, 5	I, 70
10 7	I, 23. 24. II, 12	20.0	I, 60
	I 50 cc	50 7	
., 48, 11	I, 59. 66	,, 59, 7	I, 37. 70. 92
,, 48, 12	1, 59. 92	., 60, 1	1, 60. 66
,, 49, 6	J, 59	,, 60, 3	l, 25
,, 49, 9	I, 24. II, 19	,, 60, 5	1, 60
,, 49, 11	I, 24. 41. II, 12	,, 60, 7	I, 47
50 g	I,24 (bis). 59 II,	60 6	I, 74
1, 30, 5		20 19	I, 25. II, 12
E0 0	10. 27	,, 60, 12	
,, 50, 6	1, 59	,, 61. 4	I, 25
,, 50, 9	<u>I,</u> 56	,, 61, 5	I, 25. II, 19
., 51, 2	I, 59	,, 61, 8	I, 25
,, 51, 4	<u>I,</u> 59	,, 61, 10	I, 34. 52. 60
., 51, 6	I, 46. 59	go 1	I, 46
. K1 0	II, 27	69 3	I, 25. II, 10
61 10	I, 77		
		,, 62, 5	I, 25. II, 10
,, 51, 11	I, 66	., 63, 2	I, 25. II, 10. 27
,, 51, 12	I, 59	,, 63, 4	I, 5
,, 52, 1	I, 59. II, 67 ann. 1	,, 63, 6	1, 25. 61. 71. 11,
., 52, 3	I, 60		16. 22
,, 52, 5	I, 5. 24 (bis) 41.	,, 63. 8	II, 27
	II,12 ann. 1. 19	,, 63, 9	I, 39. II, 27
,, 52, 6	I, 60	,, 64, 1	I, 61
,, 53, 3	I, 60	GA A	I, 25. II, 19
,. 53, 4	I, 24	GA K	I, 37
K9 Z	I, 86	ez e	i, 25
., 53, 9	I 41 CO		
	I, 41. 60	,, 65, 7	I, 45. 61
,, 54, 1	I, 41, 47	,, 66, 6	I, 25
,, 54, 2	<u>I,</u> 60	,, 66, 7	I, 66. II, 19
,, 54, 3	I, 24	,, 66, 9	I, 35
,, 54, 7	I, 24. 60. II, 12	,, 67, 2	I, 61
., 54, 8	I, 66	,, 67, 9	I, 61
,, 55, 1	ľ, 60	62 1	I, 25
KK A	Ĭ, 60	GQ A	I, 50
KK Q		,, 68, 4	
,, 55, 8	[, 41	,, 68, 5	II, 26
" 56 , 3	I, 74	,, 68, 14	I, 61
., 56, 4	I, 60. II, 76	,, 69, 1	<u>l, 61</u>
,, 57 , 2	I, 49. 60	,, 69, 2	I, 50
,, 57, 3	I, 60. 69	,, 69, 3	I, 61
,, 57, 4	I, 43. 60	,, 69, 4	I, 61
,, 57, 5	I, 24	,, 69, 5	1, 85
57 G	I, 43	60 7	Ĭ, 65
EQ 9	I, 43	60 10	II. 33 ann. 1
50 1	T 95 70 TI 10	,, 00, 10	I. 55 ann. 1
,. 59 , 1	I, 25. 70. II, 19	,, 69, 11	
59, 3	1, 9	,, 69, 12 s.	I, 26

III, 69, 13	II, 12	III, 81, 10	1 44
,, 70,1-75,4	II 65	04 44	I, 41
70 7	1, 86	,, 51, 11 91 10	I. 41. 46 70
70.0	I, 26	,, 81, 12	I, 65
71 1	I, 26. II, 10	,, 82, 1	I, 74
71 9	1, 20. 11, 10 1 oc at 11 to	, 82, 5	1, 67
$\frac{71}{71}$, $\frac{2}{2}$	I, 26. 61. II, 12	,, 83, 1	II, 67 ann. 1
,, 71, 3	I, 26. II, 16. 19	,, 83, 2	I, 62 81 (bis)
,, 71, 4	J, 26. II, 16. 19	,, 83, 4	I,67 II,72 ann.1
,, 71, 5	J, 41	,, 83, 6	1, 62
" 71, 6	1,47.66. II, 28.47	,, 83, 7	I, 62
,, 71, 8	<u>I</u> , 33	,, 84, 1	l, 26. II, 12
,, 72, 3	I, 61	,, 84, 2	I, 26
,, 72, 4	I, 26. 61	,, 84, 7	I, 43
,. 72, 7	1, 65. II, 28	,, 84, 13	I, 5 26. II, 12
,, 72, 9	II, 28	<i>"</i>	ann. 1
,, 73, 1	I, 61	,, 85, 2	I, 67
,, 73, 2	I, 84	95.9	Ĭ, 62
,, 73, 3	I, 43.61.71. II, 42	,, 86, 1	Ĭ, 26
,, 74, 2	I,26(bis).61. II,	60.9	I. 26
,, ,	16(bis). 19. 51	00'0	I, 8 ann. 1
,, 74, 8	I, 41. 67	00 0	I, 55
,, 74, 9	I, 61	96 11	1, 55
74 11	II, 28	076	I, 27
75 K	I, 26. 86. II, 19		I, 27. 67. II, 12
75 0	II, 65	077.0	I, 78
7G 1	1, 61	,, 87, 9	I, 62
76 2	I, 46	, 88, 3	I, 27, 62, 74
76 4		,, 88, 4	I, 34. 62
,, 76, 4 76 5	I, 67	,, 88, 6	I, 67
,, 76, 5	I, 42	,, 88, 8	J, 27. 51. J1, 19
,, 76, 9	I, 61	,, 88, 9	I, 62
,, 76, 10	1, 33. 61	,, 89, 6	<u>I,</u> 81
,, 76, 11	I, 36	,, 90, 1	I, 62
" <u>77, 1</u>	I, 61	,, 90, 2	I, 62
,, 78, 5	I, 50	,, 90, 4	I, 27. II, 19
,, 78 , 6	I, 61. 67	,. 90, 7	I, 62
,, 79, 1	1, 62. 81	,, 91, 2	1, 82
,, 79, 4	I, 43. 61. II, 33	,, 91, 4	I, 27. 62.73. II,19
	ann. 1	,, 91, 8	1, 62
,, 79, 5	I, 81	,, 91, 9	I, 34, 39, 62
,, 79, 8	I, 26	,, 92, 1	I. 62 (bis)
,, 80, 1	I, 61	രാം	I. 41
,, 80, 3	I, 67. II, 45	09 6	1, 63
,, 80, 4	I, 62. II, 28	1 69 6	l, 27
,, 81, 6	I, 68. 70. 71	62.6	I, 63. 71
, 81, 7	Ĭ, 62	09 5	
,, 81, 9	I, 62	,, 50, 5	I, 41 77
,,, -	-, Ju	,, 93, 10	J, 47

```
111, 95, 2
                  I, 36
                                      III, 109, 5
                                                         I, 28
                  I, 34, 63
                                                         1, 28
    95, 4
                                           109, 9
                  I, 63. 73 (bis)
                                                         I, 64
                                           109, 10
    95, 6
                 I, 42. 73
I, 63
I, 76. 78
                                           110, 1
                                                         I. 65
    95, 7
                                           110, 6
                                                        II, 28
    96, 1
                                           110, 8
                                                        1, 5, 51
    96, 4
                                                        Ĭ, 75
                 I, 47
I, 63
I, 63
I, 27
I, 83
I, 27
I, 45
I, 45
I, 63
I, 63
I, 27
I, 63
I, 27
I, 63
                                           110, 9
    96, 12
                                                        I, 64
                                           110, 10
    96, 14
    97, 2
                                           111, 1
                                                         1, 45
                                                        I, 28. 60. Il, 16.19
    97, 4
                                           111, 3
    98, 1
                                           111, 4
                                                        I, 64. II, 51
                                           111, 9
                                                        I, 64
    98, 8
                                                        I, 67
I, 51
    98, 9
                                           111, 11
                                           113, 2
    99.
                                                        I, 52
                                           113, 3
    99, 5
                                                        I. 64
                                           113, 4
    99, 7
                                                        I, 81
                                           113, 7
    99, 8
                                                        I, 81
    100, 1
                                           113, 8
                                           113, 9
                                                        I, 81
    100, 6
                                                        I, 28. 64. II, 10
    101, 2
                     27. II, 19
                                           114, 1
                                                        I. 81
    101, 4
                                           114, 2
                                           114, 3
                                                        II, 72 ann. 1
    101, 5
                    63. 67
    101, 8
                                           114, 6
                                                        I, 63. 72
                  I,
    101, 10
                    27
                                           114, 7
                                                        I, 51
,,
                  I, 16. 63. II, 26
    103, 5
                                           115, 2
                                                        I. 81
                                                        II, 28
                    (bis)
                                           115, 4
                 I, 63
                                                        I, 81
    103,.7
                                           115, 5
                 I, 54
                                                        I, 28. II, 10
    104, 1
                                           115, 6
                  I, 28, II, 16, 19
                                           115, 7
                                                        I. 47
    104, 3
                 I, 28
I, 52
I, 63
                                                        I, 28
    105, 2
                    28, 63
                                           115, 10
                                                        ľ.
                                                           29
    105, 6
                                           115, 12
                                           116, 2
                                                           64. 72. II, 33
    105, 8
                                           116, 6
    105, 9
                  I,
                    62
                                                        I, 45
                  I, 28. 67. 71. II,
                                                        I, 64, II, 28
                                           116, 7
    105, 10
                    16, 19
                                           116, 8
                                                        I. 64
                  I, 50
    105, 11
                                           116, 10
                                                        I, 64. 72
                                                        I, 72. II, 28
                  I. 42
    106, 11
                                           116, 18
    107, 1
                    63
                                           117, 2
                                                        1.
                                                           29
                                                        I. 86
    107, 4
                  I, 63
                                           117, 3
                                                        I, 64. II, 27
    107, 7
                                           117, 5
                    45. 63
                    28. 63. II, 19
                                                        I, 81
    107, 10
                                           117, 6
                 I, 67
                                           117, 8 s.
                                                        I, 43
    107, 12
                 I,
                                                        I, 64
    107, 15
                    67
                                           117, 10
                    28. II, 12
                                           118, 2
                                                           39.64
    108, 3
                 I, 67
I, 63 s. 71
    108, 4
                                           118, 8
                                                        1, 29. II, 19
                                                        I, 29
    109, 1
                                           118, 11
```

TT7 4 4	TT 40 04	1377		• • • • • · · · · · · · · · · · · · · ·
IV, 1, 1	II, 13. 24	IV,	, 16, 6	I, 50. II, 24. 35
,, 1, 5	II, 32	"	16, 7	II, 8
,, 3, 5	I, 30	"	16, 8	II, 32
,, 3, 5	II, 32 (bis)	19	16, 9	II, 29 35 (bis).
,, 3, 8	II, 32	1		38. 41
,, 3, 11	II, 19	,,	16, 11	II, 32. 34. 36
,, 4, 1	II, 32	,,	17, 2	II, 35
,, 4, 2	II, 30	"	17, 4	II, 24
,, 4, 3	II, 13	,,	17, 5	II, 6
,, 4, 4	II, 30	,,	17, 6	II, 34
,, 4, 5	II, 24. 3 2	,,	17, 7	II, 35
,, 4, 8	II, 32	,,	17, 8	ll, 35
" ő, 4	II, 32	,,	17, 11	II, 35
,, 6, 1	II, 32	,,	18, 3	11, 26. 35
,, 6, 10	II, 32	29	18, 8	II, 19
,, 7, 3	II, 32	,,	18, 11	II, 8
,, 7, 4	I, 16		19, 6	II, 32
,, 7, 6	ll, 13, 19	"	19, 7	11, 84
,, 8, 4	II, 83(bis). 53. 57	"	19, 9	II, 34. 34 ann. 1.
,, 8, 5	II, 55	"	10, 0	35 (bis)
,, 8, 6	II, 55		20,1-21,4	
,, 8, 9	II, 66	"	20, 2	II, 55 ann. 2
,, 8, 10	II, 34 (bis). 53	"	20, 3	II, 35
,, 9, 1	II, 24	"	20, 5	II, 35
,, 9, 10	II, 34	"	20, 8	II, 16 s. 35. 53
,, 10, 1	11, 34	"	20, 9	II, 32. 55 ann. 2
, 10, 6	II, 34	17	20, 11	11, 67 ann. 1
,, 10, 8	11, 85	"	21, 1	II, 10 (bis). 29.
,, 11, 2	II, 34. 55	"	, -	35.54.55 ann. 2
,, 11, 4	II, 30		21, 2	II, 55 and. 2
,, 11, 5	II, 10, 33 ann, 2.	"	21, 8	II, 35
,, -, -	34	"	21, 10	11, 20
,, 11, 7	II, 31	"	21, 11	II, 8
,, 12, 2	II, 55 ann. 2	"	21, 12	II, 34
,, 12, 4	II, 55 ann. 2. 57	"	22, 2	II, 35. 68 s.
,, 12, 6	II, 55 ann. 2	"	22, 7	II, 84
19 7	II, 30. 34. 55	"	22, 12	II, 20. 36
77 12, 8	ann, 2	17	23, 1	II, 13
,, 13, 5	II, 32	"	23, 3	II, 30. 36
12 6		"		11, 00. 00
,, 10,08.	11 67	•	92 Q	TI 20
14.4	II, 67 II 85	"	23, 8	II, 30
,, 14, 4 15, 2	Ii, 35	**	23, 9	II, 30 II, 30
,, 15, 2·	II, 35 II, 5. 35	"	23, 9 24, 6	II, 30 II, 30 II, 36
, 15, 2 , 15, 4	II, 35 II, 5. 35 II, 7	11 22 11	23, 9 24, 6 24, 7	II, 30 II, 30 II, 36 II, 36
,, 15, 2 ,, 15, 4 ,, 15, 10	II, 85 II, 5. 35 II, 7 II, 24	"	23, 9 24, 6 24, 7 24, 8	II, 30 II, 30 II, 36 II, 36 II, 50
, 15, 2 , 15, 4	II, 35 II, 5. 35 II, 7	11 22 11	23, 9 24, 6 24, 7	II, 30 II, 30 II, 36 II, 36

CX INDEX.

IV, 25, 4	II, 36	IV, 37, 5	II, 37
,, 25, 6	II, 20	,, 37, 6	II, 15. 37
,, 25, 7	II, 36		3 II, 65 (bis)
,, 25, 8	II, 24	, 38, 1	II, 37
96 9	I, 5. II, 12 ann. 1	,, 38, 2	II, 37. 53. 55
. 0¢ K	II, 36	,,, -	ann. 2
96 9	II, 34 ann. 1	,, 38, 4	H, 55
97 1	II, 55 ann. 2	90 0	
97 9		20 7	II, 28. 37
,, 27, 2	II, 55 ann. 2	,, 38, 7	II, 15. 57
" 27, 6	II, 34. 36	,, 38, 11	II, 28. 55 ann. 2
,, 27, 8	II, 55 (bis)	,, 38, 12	II, 17. 20. 53
,, 27, 9	II, 36	,, 39, 1	II, 7. 55
,, 28, 2	II, 36	,, 39, 3	II, 28
" 28, 5	II, 36	,, 39, 4	II, 7. 28
,, 29, 1	II, 15 (bis). 36	,, 39, 5	I, 79
,, 29, 2	II, 32	,, 39, 8	II, 15. 24
,, 29, 7	II, 13	,, 40, 1	I, 109. II, 55
,, 30, 2	II, 13	" '	ann. 2
20.4	I, 79	,, 40, 5	II, 53
20 5	I, 85	40.0	II, 6
	II, 32	40 0	II, 38, 53
21 0	II, 60 a		17, 0 0, 00
,, 31, 2	II, 69 s.	,, 41, 1	II, 7
,, 31, 5	II, 17, 23, 28, 57	,, 41, 2	II, 28
" 31, 6	11,17(bis).20.23	,, 41, 5	II, 38
,, 32, 1	II, 37	,, 41, 9	1, 83
,, 32, 4	II, 13	,, 42, 4	II, 7
,, 32, 5	II, 38	,, 43, 2	II, 55 ann. 2
,, 32, 6	II, 24. 30	,, 43, 4	II, 17. 20. 28
,, 32, 7	II, 6		(bis)
,, 32, 8	II, 37	,, 43, 7	H, 17. 23
,, 32, 9	II, 20	,, 43, 9	ll, 10. 28
,, 32, 10	II, 7	,, 44, 2	II, 17. 20
,, 33, 4	II, 24. 37	" 44 4	II, 30. 38
99 7	II, 7	44 8	II, 28
99 0	II, 20		II, 17. 23. 29
		,, 44, 7	II, 11. 20. 23
,, 34, 2	II, 30. 65	,, 45, 3	II, 17. 21. 70
,, 34, 5	II, 24	,, 45, 5	II, 38
,, 34, 6	II, 37	,, 45, 6	II, 10. 29
,, 34, 9	II, 37	,, 45, 7	II, 29
,, 35, 6	II, 37	" 46 , 2	II, 13
,, 35, 7	II, 54. 65	,, 46, 6	II, 45
,, 35, 13	II, 37	,, 48, 2	II, 13. 38
,, 35, 15	II, 20	,, 48, 7	II, 21
,, 36, 2	II, 30	,, 48, 9	II, 38
,, 36, 5	II, 15	49 10	II, 38
90 0	II, 37	40.0	II, 30 .
,, 50, 0	, 01	,, 49, 2	,

IV, 50, 1 s.	П, 38	1 IV 63 A	II 94 0000 4 40
EO 6	II, 21. 47	IV, 63, 4	II, 34 ann. 1. 40
, 80 O	II, 21	,, 63, 7	(bis) II, 24–40
51 1	II, 13. 30		
51 2	II, 38	,, 63, 10	li, 40 (ter)
. 51 G	II, 36	,, 64, 3	II, 40 (bis)
E9 1	II, 38	,, 64, 4	II, 34 (bis)
59 9		,, 64, 7	II, 40 62 ann 1
K9 2	II, 38 (bis)	,, 64, 9	II, 40
. Ko 7	II, 13	,, 64, 10	II, 34 68
59 1A	II. 15. 21. 38	,, 65, 2	II, 34
52 1	II, 13 I, 73. II, 21	,, 65, 3	II, 40
ິ		,, 65, 4	l, 46 II, 69
,, 5 3, 2 ,, 5 3, 4	I, 73. II, 21	,, 65, 11	II, 40
	I, 73. II, 21	,, 66, 6	II, 24
,, 54 , 1	II, 30	,, 66, 8	II, 24 41
,, 54, 2	ll, 21	,, 67, 3	II, 31
,, 54, 3	II, 37	,, 67, 4	II, 37
,, 54, 4	II, 38	,, 67, 5	II, 41
,, 55, 1	I, 73. II, 21	,, 67, 7	II, 41
,, 55, 3	II, 31	,, 67, 8	II, 41 (bis)
,, 55, 4	II, 38	,, 68, 3	II, 34
, 55, 6	II, 38	,, 68, 5	II, 41
,, 56, 3	II, 21	,, 69, 1	II, 41
,, 56, 8	II, 31	,, 69, 4	II, 41
,, 56, 9	II, 38	,, 69, 5	II, 13. 21
,, 57, 1	II, 6. 36	,, 69, 6	II, 40
,, 57, 2	II, 15	,, 70, 1	II, 34
,, 57, 8	II, 39	,, 70, 2	II, 31 34. 40
,, 57, 4	II, 24. 39	70, 3	II, 41
,, 57, 5	I, 73. 11, 39	70, 7	II, 41
,, 57, 10	II, 68 ann. 1	70, 8	II. 41
,, 58, 2	II, 39	,, 70, 9	II, 41
,, 58, 3	II, 34	,, 71, 1	II, 39. 41
,, 58, 4	II, 39	,, 71, 5	II, 41
,, 58, 5	II, 39	,, 71, 10	II, 24
,, 58, 11	II, 23. 39	,, 72, 1	II, G. 24 s. 50
" 59, 2 s.	II, 69	,, 72, 5	II, 41
,, 6 0, 4	II, 38	,, 72, 6	I, 79. II, 34
,, 60, 6	II, 24. 39	,, 72, 8	II, 41
,, 60, 9	II, 39. 53	,, 72, 9	II, 13
,, 61, 2	II, 21	,, 73, 2	II, 25
,, 61, 3	II, 31	,, 73, 4	II, 14
,, 61, 4	ll, 23. 39	,, 73, 6	II, 14
,, 61, 7	II, 39	,, 74, 1	II, 41
,, 62, 5	II, 89	,, 74, 2	II, 41 s.
,, 68, 1	II, 39	74, 4	II, 42
	•	• 11 1	

```
IV, 75, 4
                                       V, 3, 8
                                                        II, 31
                   II. 31
                                           4, 2
                                                        II, 43
II, 43
II, 70
     75, 5
                   II, 25, 42
                                           4, 3
     75,
                   II, 42
                                           5, 1
5, 2
     75, 8
                   II, 32
                                        "
                   II, 34
                                                        II, 43
     76, 5
                                           5, 4
5, 6
5, 8
6, 4
                   II, 25. 42
                                                        II, 25. 43
     76, 6
                                                        II, 43
     76, 7
                   II, 6. 42
                                        ,,
     76, 8
                                                        II, 41, 43
                   II, 42
                                       ,,
                                                        II, 70
II, 43
     77, 4
                   II, 10
                                       ,,
                  II, 14. 42
     77, 8
                                           6, 6
                                       "
     78, 1
                                           7, 1
                                                        II, 43
                  II, 42
                                       **
                                                       II, 44
II, 7 25. 48
                                           7, 6
7, 7
                  11, 6
     78, 11
                                       ,,
                  II, 42
     79, 2
                                       "
                                           7, 8
7, 9
7, 12
    79, 3
                  II, 42
                                                        II, 43
                                       ,,
                                                        II, 43
     80, 1
                  II. 35
                                       ,,
                                                        II, 43
     80, 3
                  II, 32. 34 ann. 1.
                                       ,,
                    40
                                                        II, 44
                                           8, 1
                                       ,,
                                                        II, 43, 44
                  II, 42
     80, 7
                                           8, 4
                                       "
                                                       II, 34
II, 65
                  II. 42
                                           8, 8
     80, 11
    80, 16
                  II, 6
                                           9,1-12,8
                                       "
                                          9, 2
9, 3
                                                       11, 25
                  II, 34
    81, 1
                                       17
                  II, 25
                                                        II, 25
    81, 2
                                          9, 8
    81, 3
                  II, 42
                                                        11, 27, 44, 57
                                                       II. 25
    81, 5
                  II, 15. 23
                                           10, 3
                                       "
    81, 7
                  II, 42
                                                       II, 44
                                          11, 1
                                                       II, 34 ann. 1
                  II, 25
    81, 12
                                          11, 2
                                       "
    82, 8
                  II. 6. 42
                                          11, 5
                                                       11, 27 29
                                                       11, 6 25. 44. 55
                  II, 35
    83, 2
                                          11, 8
                                       ,,
                                                       II, 10
    84, 5
                  II, 43
                                          12, 5
                  II, 48
II, 6
    85, 2
                                          12, 6
                                                       II, 8
                                                       II, 7. 70
                                          12, 7
    85, 3
                                                       II, 44
                  II, 54
                                          15, 1
    86, 4
    86, 8
                  II, 43
                                          13, 3
                                                       II, 34. 44
                  II, 84
II, 54. 65
    87, 4
                                          14, 2
                                                       II, 45
                                          14, 5
                                                       II. 34
    87, 11
                                                       II, 21
                                          14, 12
                                                       II, 7
                                          15, 2
V, 1, 3
                                                       II, 34
                  I, 36. II, 43
                                          15, 5
   1, 5
                  IÍ, 43
                                          15, 6
                                                       11, 21
                                       97
   1, 9
                  II, 43
                                          15, 8
                                                       II, 44
  2, 4
2, 6
                 11, 43
                                         15, 9
                                                       [1, 46
                 II, 65
                                                       II, 46
                                      ,, 16, 3
  2, 7
3, 4
3, 5
3, 7
                  II, 41
                                         16, 5
                                                       II. 44. 48
                  II, 43. 70
                                          16, 8
                                                       II, 15. 44
                                          17, 5
17, 9
                                                       II, 70
                  II, 43
                  II, 25. 43
                                                       II,14.21 84.44 69
```

```
V, 18, 1
                                    V, 32, 2
                 II. 44
                                                     II. 10. 35
   18, 3
                 II, 21, 44
                                       32, 3
                                                     II, 7
   18, 5
                 II, 68
                                       32, 5
                                                    11, 46
   18, 9
                 II, 31, 44
                                       33, 1
                                                    11, 31
                                    ,,
                 11, 21, 44
                                       33, 2
   18, 10
                                                    11, 46 53
                                                    11, 7. 29
   19, 2
                 11, 44
                                       33, 3
   19, 5
                                       33, 4
                 II, 44
                                                    I, 5. II. 14
                                    ,,
   19, 7
                 II. 14
                                       33, 5
                                                    Il, 46
   20, 3
                                       33, 6
                .II, 25. 44
                                                    11, 46
   20, 4
                                       33, 7
                 11, 44
                                                    II, 46
                                       34, 1
   20, 10
                 11, 44
                                                    I, 87
   20, 11
                 II, 44
                                       34, 5
                                                    II, 31
   20, 12
                 II, 44
                                       34, 7
                                                    II, 34
   21, 1
                 II. 44
                                       35, 1 s.
                                                     1, 87
                                       35, 9
   22, 2
                 II, 10
                                                    IÌ, 34
   22, 5
                 II, 43
                                       35, 10
                                                     I, 83
   22, 6
                                       35, 11
                 II. 44
                                                     II, 46
   22, 8
                 II, 7
                                       85, 12
                                                     11, 70
   22, 9
                 II, 25. 44
                                       36, 1
                                                    II, 8, 23
   23, 4
                 II, 10
                                       37, 2
                                                    II, 46
   23, 5
                 11, 24, 44
                                       37, 8
                                                     II, 46
   24, 1
                                       37, 10
                 II, 45
                                                     II, 65
   24, 2
                 II, 45
                                       38, 1
                                                     II, 7
   24, 4
                 II, 7. 25. 45
                                       38, 7
                                                     11, 46
                                       39, 4
   24, 5
                 II, 7. 45
                                                     II, 46
   25, 2
                 II, 45
                                       40, 4
                                                     II, 46
   25, 3
                 11, 48
                                       40, 5
                                                     11, 46
   25, 6
                 II, 45
                                                     H, 15. 21, 46
                                       40, 7
   26, 7
                 11, 45
                                       41, 2
                                                     II, 8, 34, 46 s
   26, 12
                 II, 45
                                       41, 3
                                                     II,5ann.2.23 47
   27, 1
                 II, 45
                                       42, 5
                                                     II, 49
   27, 6
                 II, 45
                                       42, 7
                                                     II, 14
   28, 4
                 H, 70
                                       43, 8
                                                     II, 48
   28, 5
                 11, 41
                                       44, 1
                                                     II, 47
   29, 2
                 II, 31
                                       44, 3-11
                                                    II, 65
   29, 4
                 II, 41. 45 s.
                                       44, 3
                                                     II, 29
   29, 5
                 II. 46 (bis)
                                       44, 4
                                                     II, 47 (bis). 53
   29, 6
                 II, 7
                                       44, 6
                                                     II, 48
   29, 8
                 II, 46
                                       44, 8
                                                     II, 10
   30, 3
                 II, 31
                                                     11, 36
                                       45, 1
                 II, 46
   30, 5
                                       45, 4
                                                     II, 41
   30, 7
                 II. 46
                                       45, 8
                                                     II, 47
   31, 1
                 II, 14
                                       46, 1
                                                     II, 25
   81, 3
                 II, 46
                                                    II, 67 g.
                                       46, 2
   31. 4
                 II, 46
                                       46, 4
                                                    11, 47
   32, 1
                 II, 54
                                       46, 5
                                                     II, 14
    POLYB. HIST. 11.
                                                         h
```

V, 46, 6	II, 36	V, 61, 4	II, 26. 34
,, 46, 11	11, 31, 44	,, 61, 5	II, 49
,, 47, 7	II, 47	,, 61, 7	II, 47
12 0	11, 47	4:1 2	II, 34
1 Q 2	II, 25	69 1	II, 26
19 10	11, 7	60 0	II, 49 (bis)
48 19	II, 34. 40	69 4	11, 49
40 19	II, 47	62 19	II, 49
18 15	II, 25. 47 (bis)	es o	II,. 53
	II, 25. 30	65.6	II, 11. 26
, 49, 1	II, 7		II, 21. 49
,, 49, 6		,, 65, 7	II, 14
, 49, 7	II, 47	, 66, 1	II, 26
,, 50, 5	II, 15	,, 66, 2	
,, 50, 6	II, 48	,, 66, 6	II, 23. 26
,, 50, 9	ll, 48	,, 67, 8	II, 8
,, 50, 11	II, 48	,, 68, 6	II, 26
,, 50, 13	II, 14. 36	,, 68, 7	II, 14
,, 51, 1	II, 45	,, 69, 1	II, 23
,, 51, 2	II, 40	,, 69, 10	II, 21
,, 51, 3	II, 31. 48	,, 70, 7	II, 70 s.
,, 51, 5	II, 30	,, 70, 10	II, 26. 49
,, 51, 8	II, 48	,, 70, 12	II, 49
,, 52, 3	II, 48	,, 71, 2	II, 71
" 52, 5	II, 48	,, 71, 3	II, 26. 49
,, 52, 7	II, 48	1,, 71, 8	II, 49
,, 53, 4	II, 48	,, 72, 1	II, 49
,, 53, 8	II, 48	,, 73, 9	II, 26
,, 53, 11	II, 48	,, 73, 10	II, 22
,, 54, 1	II, 25. 48	,, 74, 1	II, 49
,, 54, 5	II, 48	,, 74, 8	II, 49
,, 55, 1	II, 48 (bis)	,, 74, 9	II, 62
,, 56, 2	II, 16. 48	,, 75, 4	I, 48
,, 56, 9	II, 48	,, 76, 2	II, 7
,, 56, 10	II, 48	76, 3	II, 7. 49
,, 56, 15	II, 48	,, 76, 4	II, 34
,, 57, 1	II, 34	,, 76, 7	II, 43
57 7	II, 25	,, 76, 11	П, 16. 31
50 1	II, 48	77 2	II, 32
50 9	II, 21. 36	77 4	II, 26. 49
59 7	II, 31	79.5	П, 8
5Q Q	II, 48	79 1	Il, 26. 35, 42
. KQ 11	II, 49	70 2	II, 49. 53
	II, 34	79 10	II, 50
, 59, 1	II, 49	70 11	II, 14
, 59, 2	11, 25. 34	70 19	11, 50
, 59, 11		,, 79, 12	
,, 60, 2	II, 14	,, 80, 3	II, 53. 68

```
V, 81, 3
                II, 50
                                   V, 102, 1
                                                      II. 52
   81, 5
                II, 50 s.
                                       103. 4
                                                      II. 52
   81, 7
                II, 51
                                       103, 6
                                                      II, 8
   82, 7
                II, 51
                                       104, 1-11
                                                      II, 65
   82, 8
                II. 51
                                                      H. 17. 22
                                       104, 1
   82, 11
                II, 32, 50
                                                      II, 29, 52
                                       104, 5
   82, 13
                II. 51
                                       105, 3
                                                       II, 52
   83, 3
                П, 32
                                                      11, 52
                                       105, 7
                                    77
   84, 1
                II, 34
                                       105, 8
                                                      П, 69
   84, 2
                II, 26, 51
                                       106, 2
                                                      II, 52. 71
   84, 3
                II, 10
                                       107. 3
                                                      II, 52
   84, 6
                II, 26
                                       108, 2
                                                      II, 52 (bis)
   84, 7
                II, 51
                                       108, 5
                                                      I, 78
   84, 10
                II, 11, 14, 26
                                                      II, 52 (bis)
                                       108, 8
   85, 3
                II, 29, 35, 55
                                       110, 2
                                                      11, 26
   85, 7
                II, 51
                                       110, 4
                                                      II, 45
   85, 11
                II, 69
                                                      U, 22. 26. 27
                                       110, 10
   85, 13
                II. 34
                                       111, 6
                                                      11, 42
   86, 8
                II, 7
                                       111, 7
                                                      II, 34
                II. 51
   86, 9
                                       111, 8
                                                      11, 26
   87, 3
                II, 51
                                       111, 10
                                                      II, 34
   88, 3
                II. 51. 72 ann. 1
   88. 5
                II, 51
   89. 2
                I, 10. II, 51
                                    VI, 2(1)
                                                      I. 96
   89, 3
                I, 79
                                                      IÍ, 71 s.
                                        2(1), 8
   90, 3
                II, 34
                                        4, 11
                                                      II, 57
                                    19
   91, 1
                11, 14, 51
                                        5, 1
                                                      II, 57
                                    "
   91, 2
                П, 15
                                        5, 4
                                                      II, 58
   91, 4
                II, 36
                                        5, 7
                                                      II, 57. 72
                                    ,,
   92.
       3
                II, 51
                                        5, 9
                                                      II, 57
                                    11
   93, 2
                II, 51
                                        6, 2
                                                      II, 20 ann. 1
   94.
       3
                II, 51
                                        6, 3
                                                      II, 55
                                    79
   94.
       6
                II, 32
                                                      II, 57
                                        6, 6
   94, 7
                U, 51
                                                      II, 57. 58. 72
                                        6, 10
   94, 8
                II. 45
                                        6, 11
                                                      II. 57
                                    "
   95.
       7
                II, 51
                                        7, 1
                                                      II, 57 s.
   95, 8
                II, 43
                                          2
                                                      IJ. 57
   95, 12
                II. 15
                                       8, 2
                                                      II, 58
                                    79
   96.
       4
                II, 22, 45
                                        9, 7
                                                      II, 72
   97, 5
                II, 16
                                        9, 10
                                                      II, 58
   98, 5
                II, 52
                                                      II, 58
                                       10, 4
                                    "
   99, 8
                II, 26
                                       11a, 7 (2, 10) II, 72
   100, 8
                II, 34
                                                      II, 20 ann. 2 72
                                        13, 5
   101, 2
                II, 52
                                       13, 6
                                                      II, 20 ann. 2
   101. 4
                II, 26
                                       14, 5
                                                      II, 72
   101, 9
                II, 26
                                        16, 1
                                                      II, 55
                                                       b*
```

VI, 16, 4	II, 55	VII, 11, 5	II, 58
16 5	II, 68	10 0	II, 68
,, 16, 5		,, 16, 2	11, 00
,, 17, 5	II, 72	1	
,, 18, 7	JI, 59		
,, 19, 1	II, 55	VIII, 1 (3), 3	П, 56
90 K	II, 58	,, 2 (4)	I, 107
91 9	II, 58	E (7) 0	11, 77
,, 23, 2 s.	II, 72 s.		
		,, 10 (12), 4	II, 76
,. 27, 6	II, 61	,, 10 (12), 10	II, 76 s.
,, 32, 2	II, 73	,, 13 (15), 6	II, 60
,, 3 2, 4	II, 56	,, 13 (15), 7	II, 60
,, 33, 7	II, 73	,, 14 (16), 3	II, 56
27 19	II, 56	15 (17) 1	II, 60
2.1 &	II, 56	18 (90) 8	II, 71 ann. 2
,, 34, 6			II, II dilli. M
,, 35, 11	II, 60. 73 s.	,, 19 (21), 9	II, 61 s.
" 37, 3 s.	II, 61	,, 20 (22), 6	II, 77
,, 37, 12	II, 60	,, 20 (22), 9	II, 56
,. 38, 4	II, 67 ann. 2	,, 24, 10 (26, 9)	II, 56
20 G	II, 67 ann. 1. 74	96 (98) 3	II, 56
ີ 20 ບ	I, 45	96 (98) 6	11, 77
			ÎÎ, 60
,, 40, 2	II, 37	,, 26 (28), 9	
,, 40, 6	II, 61	,, 26 (28), 10	11, 62, 77
,, 40, 9	II, 60	,, 27 (29), 1	11, 60
,, 40, 13 s.	II, 61	,, 28 (30), 2	II, 56
,, 42, 2	II, 58	,, 28 (30), 11	II, 71 ann. 2
19 1	II, 68	90/21/ 2	II, 72 ann. 1
12 9	II, 50 s.	21 (22) 6	II, 60
	11, 00 a.	20 (24) 6	II, se
, 44, 2	II, 56	,, 32 (34), 6	II, 56
,, 44, 3	Π , 74 ss.	,, 33 (35), 4	II, 58
., 4ŏ, 4	I, 51. II, 58	,, 34 (36), 10	II, 56
,, 46, 11	II, 61	,, 34 (36), 11	II, 6 0
,, 48, 2	II, 56	,, 36(2), 1	II, 67 ann. 1
51 9	II, 61	"	•
62 Z	II, 61		
		IV 17 0	TT 40
,, 53, 6	II, 56	IX, 17, 2	II, 48
,, 54, 4	∐, 56	,, 20, 4	1, 101
,, 56, 5	II, 60	,, 21, 4	II, 46
,, 57, 4	II, 56	,, 39, 3	I, 46
,, 57, 9	II, 56	X, 3, 1	I, 83
,,, -		c o	I, 36
			I, 36
TITE O O	TT ma	,, 7, 5	·
VII, 3, 2	II, 76	,, 8, 1	I, 36
,, 4, 2	1, 62	,, 9, 3	I, 36
,, 9, 2	II, 71 ann. 2	,, 15, 11	I, 36
,, 9, 8	II, 77	,, 18, 13	I, 83
,, 10, 3	II, 67 ann. 1	,, 23 (25), 1	I, 45
11 -41 -	.,	n \/1 =	•

XXVI, 2(XXIV, 11), 8 I, 54	X, 24 (21), 5 s.	I, 100	XXV,9(XXIV,13),6	II, 48
XI, 1, 3				
16, 7	XI, 1, 3	I, 54		
No.	,, 16, 7	I, 30		
XII, 5, 2 ss.	,, 31, 1			
XIII, 7, 10 XIV, 1, 2 , 2, 2 I, 81 , 2, 4 I, 81 , 3, 4 I, 81 , 6, 7 I, 81 , 8, 1 I, 81 , 9, 7 I, 81 , 10, 6 I, 81 , 10, 6 I, 81 , 10, 6 I, 81 , 10, 9 I, 83 XV, 2, 7 I, 81 , 36, 2 I, 84 XVI, 8, 5 I, 10 , 16, 1 II, 33, 34 , 19, 3 XVII, XVIII) 1, 14 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 XVII, 6, 23, 4 XXII, 9, 3 XXII, 19, 48s. I, 92 XXXIII, 7, 14 ss. I, 91 XXXI, 19, 4 ss. I, 91 XXXII, 7, 14 ss. I, 92 XXXIII, 7, 14 ss. I, 92 XXXIII, 7, 14 ss. I, 92 XXXIII, 7, 14 ss. I, 91 XXXII, 19, 4 ss. I, 91 XXXIII, 7, 14 ss. I, 92 XXXIII, 7, 14 ss. I, 91 XXXIII, 10, 12, 13 XXXIII, 10,	XII, 5, 2 ss.	I, 92		
XIV, 1, 2	XIII, 7, 10	II, 38	. 86	11. 70
, 2, 2 I, 81 , 2, 4 I, 81 , 3, 4 I, 81 , 6, 7 I, 81 , 7, 1 I, 81 , 8, 1 I, 81 , 9, 7 I, 81 , 10, 9 II, 81 , 10, 9 I, 83 XV, 2, 7 I, 81 , 36, 2 I, 84 XVI, 8, 5 I, 10 , 16, 1 II, 33, 34 , 19, 3 I, 54 XVII (XVIII) 1, 14 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 , 3, 9 I, 81 XXXIV, 2, 8 II, 92 XXXII, 19, 4 ss. I, 92 XXXIII, 19, 4 ss. I, 92 XXXIII, 19, 4 ss. I, 92 XXXIII, 19, 4 ss. I, 92 XXXIII, 10, 1 I, 73 15, 2 , 9, 2 s. I, 91 1, 54 XXXIII, 4(7), 1 I, 73 17 (10), 1 I, 73 , 7 (10), 2 I, 73 XXXIV, 10, 7 I, 73 XXXVI, 4 (6), 1 I, 81 XXXVII, 4 (6), 1 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 XXXIII, 10(4), 13 II, 33 XXIII, 9, 3 I, 81 XXXII, 9, 3 I, 85 I, 93 XXXIII, 9, 3 I, 81 XXXIII, 10(4)	XIV, 1, 2	I, 80 s.	" 10 (12) s.	I, 91
", 2, 4	0 0	I, 81	XXIX, 8 (23) s.	
", 3, 4			,, 9 (24), 6	I,88s.(bis)
,, 7, 1 1, 81 ,, 8, 1 I, 81 ,, 9, 7 I, 81 ,, 10, 2 II, 34 ,, 10, 9 I, 83 XV, 2, 7 I, 81 ,, 8, 12 I, 54 ,, 36, 2 I, 84 XVI, 8, 5 I, 10 ,, 19, 3 I, 54 XVII (XVIII) 1, 14 I, 81 XXXIV, 10, 7 I, 73 ,, 19, 3 I, 54 XVIII, 6(23), 4 I, 81 ,, 13(30), 10 II, 70 XX, 5, 7 I, 8 XXII, 9, 3 I, 81 XXXIV, 2, 4 I, 77 XXXIV, 4(6), 1 I, 81 XXXVV, 2, 4 I, 77 XXXVV, 2, 4 I, 81 XXXVI, 4(6), 1 I, 81 XXXIV, 4 I, 81 XXXIV, 4 <td>,, 3, 4</td> <td></td> <td>11 (27), 3</td> <td>I, 54</td>	,, 3, 4		11 (27), 3	I, 54
", 9, 7	,, 6, 7		XXX, 2, 8	lf, 22
", 9, 7			,, 17 (20), 13	II, 53
" 10, 2 II, 34 " 10, 6 I, 81 " 10, 9 I, 83 XV, 2, 7 I, 81 " 36, 2 I, 84 " 36, 2 I, 84 XVI, 8, 5 I, 10 " 16, 1 II, 33, 34 XVII (XVIII) 1, 14 I, 81 " 3, 9 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 " 13(30), 10 II, 70 XX, 5, 7 I, 8 XXI, 9, 3 I, 85 " 40(XXII, 23), 1 I, 32 XXIII, 1(XXII, 3), 6 I, 87 XXXII, 7, 14 ss. I, 92 " 9 ss. I, 91 " 15, 2 I, 54 XXXIII, 4(7), 1 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " XXXIV, 10, 7 I, 73 " XXXVIV, 10, 7 I, 73 " XXXVV, 2, 4 I, 77 XXXVII, 4(6), 1 I, 81 XXXVIII, 1b(4), 13 II, 33 XXXIX (XXXVIII) 1, 8 I, 81 XXXIX, 2 I, 93 XXXIX, 2 I, 93 XXXIX, 2 I, 93 XXXIX, 14, 19 " 9 ss. I, 91 " 9 ss. I, 91 " 9 ss. I, 91 " 15, 2 I, 54 XXXIII, 4(7), 1 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " XXXVIV, 10, 7 I, 73 " XXXVIV, 10, 7 I, 73 " XXXVIV, 14, 66), 1 I, 81 XXXIII, 1b(4), 13 II, 33 XXXIX, 2 I, 93 " 3 I, 93 " 3 I, 94 " 7(10), 1 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " XXXIV, 2, 4 I, 77 " XXXVII, 4(6), 1 I, 93 " XXXVV, 2, 4 I, 77 " XXXVII, 1b(4), 13 II, 33 " XXXIIX, 2 I, 93 " 3 I, 94 " 15, 2 II, 54 " 7(10), 1 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " XXXVIV, 10, 7 I, 73 " XXXVIV, 14, 66, 1 I, 81 " XXXVIV, 14, 66, 1 I, 81 " XXXIIX, 2 I, 93 " 3 I, 95 " 3 I, 91 " 15, 2 I, 54 " 7(10), 1 I, 73 " 7(10), 2 I, 73 " XXXVIV, 10, 7 I, 73 " XXXVV, 2, 4 I, 77 " XXXVII, 1b(4), 13 II, 33 " XXXIII, 1b(4), 13 II, 33 " XXXIIII, 1b(4), 13 II, 3			AAA1, 10, 400.	1, 00
", 10, 6			XXXII, 7, 14 ss.	I, 92
10, 9	10 6	11, 01 T 01	,, 9 ss.	1, 91
XV, 2, 7 , 8, 12 , 36, 2 , 1, 84 XVI, 8, 5 , 16, 1 II, 33, 34 , 19, 3 XVII (XVIII) 1, 14 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 XXIII, 4(7), 1 I, 73 , 7 (10), 2 I, 73 XXXIV, 10, 7 I, 73 XXXIV, 10, 7 I, 73 XXXVV, 2, 4 I, 77 XXXVV, 2, 4 I, 77 XXXVV, 4 (6), 1 I, 81 XXXVIII, 1b (4), 13 II, 33 XXXIX (XXXVIII) 1, 8 XXXIX, 2 I, 93 XXXIX, 15 XXXVIII, 1b (4), 13 II, 33 XXXIX (XXXVIII) 1, 8 XXXIX, 2 I, 93 XXXIX, 2 I, 93 XXXIX, 2 I, 93 XXXIX, 12 I, 93 XXXIX, 12 I, 93 XXXIX, 13 I, 93 XXXIX, 14 I, 93 XXXIX, 14 I, 93 XXXIX, 14 I, 93 XXXIX, 15 I, 93 I, 93 XXXIX, 15 I, 93 I, 93 XXXIX, 15 I, 94 I, 96 I, 97 I, 96 I, 97 II, 10 I, 73 II, 73 IXXXIV, 10, 7 II, 73 IXXXVI, 4(6), 1 I, 77 IXXXVII, 1b(4), 13 II, 33 II, 96 II, 96 III,	10.0		,, 9, 2 s.	
" **Note: 1.54				
XVI, 8, 5	0 10		XXXIII, 4 (7), 1	I, 73
XVI, 8, 5			,, 7(10), 1	
XXXIV, 10, 7			,, 7(10), 2	I, 73
", 19, 3	10 1		XXXIV, 10, 7	1, 73
XVII (XVIII) 1, 14 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 XVIII, 6(23), 4 I, 81 XXXII, 9, 3 I, 85 XXI, 9, 3 I, 85 A 40(XXII, 23), 1 I, 32 XXIII, 1(XXII, 3), 6 I, 87 XXII, 9, 3 I, 93 XXIII, 1(XXII, 3), 6 I, 87 XXIII, 1(XXII, 3), 6 I, 87			,, 15	1, 95
XVIII, 6(23), 4 I, 81 ", 13(30), 10 II, 70 XX, 5, 7 I, 8 XXI, 9, 3 I, 85 ", 40(XXII, 23), 1 I, 32 XXIII, 1(XXII, 3), 6 I, 87 XXXIII, 1(XXII, 3), 6 I, 87 XXXIII, 1(XXII, 3), 6 I, 87	,, 19, 5 VVII (VVIII) 1 14	1, 04: 1 01	XXXV, 2, 4	
XXIII, 6 (23), 4 I, 81 " 13 (30), 10 II, 70 XX, 5, 7 I, 8 XXI, 9, 3 I, 85 " 40 (XXII, 23), 1 I, 32 XXIII, 1 (XXII, 3), 6 I, 87	AVII (AVIII) 1, 14	1, 01 1 01	XXXVI, 4 (6), 1	I, 81
XXIII, 6 (23), 4 1, 31 " 13 (30), 10 II, 70 XX, 5, 7 I, 8 XXI, 9, 3 I, 85 ", 40 (XXII, 23), 1 I, 32 XXIII, 1 (XXII, 3), 6 I, 87 XXXIX (XXXVIII) 1, 8 I, 81 XXXIX, 2 I, 93 I, 93 XL, 7 (XXXIX, 13) I, 94 ", 8 (XXXIX, 14),				
XX, 5, 7	AVIII, 6(23), 4	1, 81 II 70		
XXI, 9, 3 I, 85 ,, 40 (XXII, 23), 1 I, 32 XXIII, 1 (XXII, 3), 6 I, 87 XXXIX, 2 I, 93 I, 93 XL, 7 (XXXIX, 13) I, 94 ,, 8 (XXXIX, 14),				
XXI, 9, 5 ,, 40 (XXII, 23), 1 I, 32 XXIII, 1 (XXII, 3), 6 I, 87 XXIII, 1 (XXIIX, 14), 1, 94		•	XXXIX. 2	
XXIII,1(XXII,3),6 I, 87 XXIII,1(XXIX,14), 8 (XXXIX,14),		*	1 9	I, 93
XXIII,1(XXII,3),6 I, 87 , $8(XXXIX,14),$				I. 94
	XXIII,1 (XXII,3), 6	I, 87	5 (37 37 37 TSF 4.4)	-,
AAIV. 3° (AAIII. 11 1.94	XXIV, 8b (XXIII		11	I, 94
			O (VVVIV 45)	,
VVIV 9b 16/VVIII	XXIV.85.12(XXII)	[.		
12, 16) I, 87 , 10 (XXXIX,	12. 16)	I. 87		1, 01
XXIV, 9, 3 (XXIII, 16), 2 I, 77. 94	XXIV. 9. 3 (XXIII		16) 2	T 77 94
12, 8) II, 53 fr. 95 (99) I, 77	12. 8)	' II. 53	fr 95 (99)	
XXV,7(XXIV,6),3 I,88(bis).90 fr. 119 (71) I, 8			fr. 119 (71)	

CXVIII INDEX.

B. Alia testimonia.

```
Achill. Tat. isag. in Phaenom. 31 p. 157 C. I. 103
                                                 I, 101
I, 90
Aelian. Tact. I, 2 p. 240 K.
               I, 2 p. 242 K.
               III, 4 p. 268 K.
XIX, 10 p. 356 K.
                                                 I, 101
                                                 I, 101
Aelian. var. hist. XIV, 43
                                                 I, 85
Antiph. V, 79
                                                 II. 77
Apollod. bibl. I, 8, 5
                                                 II, 14
                I, 9, 9
                                                 II. 14
Aristoph. Acharn. 83
                                                 II, 73 ann. 1
Arrian. Anab. III, 28. 8
                                                 II, 49
        Tact. p. 240 K.
                                                 I, 101
Athen. VI p. 273 A.
                                                 I, 95 ann. 1
Callim. fragm. 222 Schn.
                                                 II, 54 ann. 1
Cic. qu. Acad. II (IV), 2, 5
                                                 I, 95
     ad fam. V, 12
                                                 I, 95, 100
     de offic. III, 32, 113
                                                 I, 99
C. I. A. I, 9, 10
                                                 I, 78
   " " II, i. 49
                                                 I, 73
   " " II, 1. 162, 4
                                                 I. 76
" " " II, 1. 281
                                                 I, 78
                                                 I, 77
" " " " II, 1. 314
      " II, 1. 329
                                                 I, 77
     " II, 1. 331
                                                 I, 77
   " " II, 1. 334, 30
                                                 I, 76
   " " II, 1. 348, 12
                                                 I, 80
                                                 I, 78
I, 78
   ", " II, 1. 380, 27
   ,, ,, II, 1. 404, 14. 27. 32. 38
     ,, II, 1. 420, 12. 37
                                                 I, 77
                                                 I, 76
I, 76
     ,. Il, 1. 442, 5
   " " II, 1. 466, 16. 27
                                                 I, 76
     " II, 1. 467, 17. 29. 40. 49
   " " II, 1. 467, 27
                                                 I, 78
   ., ,, 11, 1, 468, 17
                                                 I, 76
                                                 I, 77
         II, 1, 468, 25
         II, 1, 470, 7, 9, 12, 13
                                                 I, 76
   ., ,, U. 1. 471, 24
                                                 I, 76. 86
     " II, 1. 471, 48
                                                 I. 78
   " " II, 1. 476, 31
                                                 I, 79
" " " II, 1. 478 fr. d 1
                                                 I, 77
                                                 I, 77
         II, 1. 482, 50
         11, 1, 564, 7, 12, 20
                                                 I. 76
        II, 1, 570, 39
                                                 I, 78
```

Civit. p. 546 Λ.

I, 19

```
Plat. Gorg. p. 511 D s.
                                                 II, 75
Plin. nat. hist. V. 1, 1
                                                 I, 93
Plutarch, Anton. 33
                                                 IÍ, 48
           Cat. mai. 9
                                                 I, 92
           comp. Lyc. et Num. 4
                                                 II, 75
    "
                                                I, 74
           Marcell 3. 4. 6
           Philopoem. 21
                                                 I, 87. 89
    "
                                                II, 48
           Pomp. 23
    "
           an seni ger. sit resp. 12
                                                 I, 89
    "
           Apophth. p. 199 F.
                                                 I, 91
    "
           consol. ad Apoll. 15
                                                 I. 23
    "
           praec. reip. ger. p. 801 E.
                                                II, 63 ann. 2
    "
           praec. reip. ger. p. 814 C.
                                                 I, 91 s.
    ,,
           symposiac. IV p. 659 F.
                                                 I. 91
Poll. onom. X. 12
                                                 II. 24 s.
Proverb. XXVI, 27
                                                II, 54 ann. 3
Psalt. VII. 16
                                                II, 54 ann. 2
Sirach. XXVII, 26
                                                II, 54 ann. 3
Steph. Byzant. p. 216, 3 M.
                                                II, 49
                                                II, 52
                 p. 220, 21 M.
   "
                 p. 260, 5 M.
                                                II, 52
   "
                                                II, 44 (bis)
                 p. 310, 3 M.
   "
                 p. 640, 20 M.
                                                II, 13
   ,,
                 р. 669, 13 М.
                                                II, 24
           77
   77
                 s. v. Μεγάλη πόλις (p. 437,
           "
   "
                   20 s. M.)
                                                I, 96
                                               1, 96
1, 90
1, 90
1, 102
1, 102 s. 103 (bis)
1, 74
1, 74
1, 100
1, 36
1, 74 s. 1
75
Strab. Geogr. I p. 2 C.
                I p. 14 C.
                I p. 96 C.
   )7
          27
                I p. 97 C.
   17
                I p. 212. 213. 216. 218 C.
                II p. 292 C.
   "
          17
                II p. 515 C.
  "
          "
                III p. 147 C.
   "
               III p. 177 C.
          "
  "
                                                I, 75
               IV p. 202 C. 209 C.
Suid. s. v. Boovros
                                                I, 100
      ,, ,, ένδυομενία
                                                IÍ, 24 s.
 "
      ,, ,, Παναίτιος
                                                I, 90 ann. 1
 "
      ,, ,, Πολύβιος
                                                I, 87. 90 ann. 1. 96.
                                                  97 s. 99 s. 100
      ,, ,, Σκύλαξ
                                                I, 100
Thom. mag. p. 850
                                                II, 21
                                                II, 75
Thucydid. VII, 14, 1
Vell. Paterc. I, 13
                                                I. 90, 91
Xenoph. Comm. Socr. III, 8, 4
                                                I, 40
```

CXXI

Xenoph. Oyrop. V, 1, 7	J, 84
" Hellen. IV, 8, 4	1, 19
,, ,, VI, 5, 41	l, 19
,, ,, VII, 5, 26	J, 8 ann. 1
resp. Lac. V, 7	II, 6
., vectig. 3, 11	I, 19
Aiphilm. Aug. p. 41 Steph.	I, 99
Zmar ann. VIII, 9	II, 55 ann. 2
Zosim bist. I in.	l, 96 s.
V 34 7	II 71

Corrigenda.

Vol. I.

P. VI lin. 30 l. pag. LXIV

"VII " 20 l. A2 είλοντο

"XX " 4 l. A2

"XXII " 13 l. pag. LXVI

"XXIII " 29 l. III

"XXVIII " 9 l. Ar

"LXI " 24 l. συνεπλέπησαν*

"LXXIII " 4s. l. Μασσαλιώτης

"LXXV " 8 l. III, 110, 9

"XCVII " 37 l. Κλεομένους

" 297 " 10 l. πεποιημένους

" 302 " 31 l. συνεπλέπησαν

" 341 " 21 del. παλ alterum.

Vol. II.

P. 163 lin. 13 l. ἐπιαελεῖσθαι ., 258 .. 26 l. Λι'

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Hu. Έν μεν τη προ ταύτης βύβλφ τὰς αίτίας έδηλώ- 1207,24. 319. σαμεν τοῦ δευτέρου συστάντος 'Ρωμαίοις καλ Καργηδονίοις πολέμου καὶ τὰ περὶ τῆς εἰσβολῆς τῆς εἰς 'Ιταλίαν 'Αυνίβου διήλθομεν, πρός δὲ τούτοις έξη- 2 5 γησάμεθα τοὺς γενομένους αὐτοῖς ἀγῶνας πρὸς άλλήλους μέγοι της μάγης της περί τον Αυσιδον ποταμον και πόλιν Κάνναν γενομένης. νῦν δὲ τὰς 8 Έλληνικάς διέξιμεν πράξεις τὰς κατά τοὺς αὐτοὺς καιοούς έπιτελεσθείσας τοῖς προειρημένοις καὶ ἀπὸ τῆς 10 έκατοστής καὶ τετταρακοστής όλυμπιάδος, πρότερου 4 298. άναμνήσαντες διά βραχέων τούς έντυγχάνουτας τῆ πραγματεία της κατασκευης, ην έν τη δευτέρα βύβλφ περί των Ελληνικών έποιησάμεθα, καὶ μάλιστα περί του των Άχαιων έθνους, διά τὸ καί τούτο τὸ 15 πολίτευμα παράδοξον ἐπίδοσιν λαβεῖν εἴς τε τοὺς ποὸ ήμῶν καὶ καθ' ήμᾶς καιρούς ἀρξάμενοι γὰρ Ε ἀπὸ Τισαμενοῦ τῶν Ὀρέστου παίδων ένός, καὶ φή σαντες αὐτοὺς ἀπὸ μὲν τούτου βασιλευθηναι κατὰ γένος έως είς 'Ωγυγον, μετά δε ταῦτα καλλίστη προ-20 αιρέσει χρησαμένους δημοκρατικής πολιτείας το μεν πρώτον ύπο των έκ Μακεδονίας βασιλέων διασπα-POLYB. HIST. II.

320.6 σθήναι κατά πόλεις καὶ κώμας, έξης δε τούτοις έπεβαλόμεθα λέγειν πως αύθις ήρξαντο συμφρονείν 7 καλ πότε καλ τίνες αὐτοῖς πρῶτοι συνέστησαν, τούτοις δ' έπομένως έδηλώσαμεν τίνι τρόπω και ποία προαιρέσει προσαγόμενοι τὰς πόλεις ἐπεβάλοντο Πε- 5 λοποννησίους πάντας ύπο την αὐτην ἄγειν ὀνομα-8 σίαν καὶ πολιτείαν. καθολικῶς δὲ περὶ τῆς προειοημένης επιβολής αποφηνάμενοι, μετά ταῦτα τῶν κατά μέρος έργων κατά τὸ συνεγές έπιψαύοντες είς την Κλεομένους τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως έκ- 10 9 πτωσιν κατηντήσαμεν. συγκεφαλαιωσάμενοι δε τάς έκ της προκατασκευής πράξεις έως της Αντιγόνου καί Σελεύκου καί Πτολεμαίου τελευτής, έπειδή πεοί τούς αὐτούς καιρούς πάντες οὖτοι μετήλλαξαν, λοιπον έπηγγειλάμεθα της αυτών πραγματείας άρχην 15 ποιήσασθαι τὰς έξης τοξς προειρημένοις πράξεις, 2 καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνοντες εἶναι ταύτην διά τὸ πρώτον μὲν τὴν 'Αράτου σύνταξιν ἐπὶ τούτους καταστρέφειν τούς καιρούς, οίς συνάπτοντες την διήγησιν τον ακόλουθον ύπερ των Ελλήνων 20 2 ἀποδιδύναι προηρήμεθα λόγον, δεύτερον δε διά τὸ καὶ τοὺς χρόνους οὕτως συντρέχειν τοὺς έξῆς καὶ τούς πίπτοντας ύπὸ τὴν ἡμετέραν ίστορίαν ώστε τούς μέν καθ' ήμᾶς είναι, τούς δὲ κατὰ τούς πατέρας ήμων έξ ού συμβαίνει τοις μέν αὐτούς ήμας πα- 25 ραγεγονέναι, τὰ δὲ παρὰ τῶν έωρακότων ἀκηκοέ-299. 3 ναι. τὸ γὰρ ἀνωτέρω προσλαμβάνειν τοῖς χρύνοις, ώς ἀκοὴν έξ ἀκοῆς γράφειν, οὐκ έφαίνεθ' ἡμῖν άσφαλεῖς ἔχειν ούτε τὰς διαλήψεις ούτε τὰς ἀπο-4 φάσεις. μάλιστα δ' ἀπὸ τούτων ἠοξάμεθα τῶν και- 30 ρών διὰ τὸ καὶ τὴν τύχην ώς ἂν εί κεκαινοποιη-

κέναι πάντα τὰ κατὰ την οἰχουμένην ἐν τοῖς ποοειρημένοις καιροίς. Φίλιππος μεν γάρ δ Δημητρίου 5 κατά φύσιν υίὸς έτι παῖς ὢν ἄρτι παρελάμβανε τὴν Μακεδόνων ἀρχήν 'Αχαιὸς δὲ τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ 6 821. 5 Ταύρου δυναστεύων οὐ μόνον προστασίαν είχε βασιλικήν, άλλὰ καὶ δύναμιν ό δὲ Μέγας έπικλη- 7 θείς Αντίοχος μικροῖς ἀνώτερον χρόνοις, τάδελφοῦ Σελεύκου μετηλλαγότος, έτι κομιδή νέος ων την έν Συρία διεδέδεκτο βασιλείαν. αμα δε τούτοις 8 10 'Αριαράθης παρέλαβε την Καππαδοκών άρχην. δ δε Φιλοπάτωρ Πτολεμαίος έν τοίς αὐτοίς καιροίς των κατ' Αίγυπτον έγεγόνει κύριος. Αυκούργος δέ 9 Αακεδαιμονίων μετ' οὐ πολύ κατεστάθη βασιλεύς. ήρηντο δε Καρχηδόνιοι προσφάτως έπι τὰς προει-15 ρημένας πράξεις στρατηγόν αύτων 'Αννίβαν. ούτως 10 δε τοιαύτης περί πάσας τὰς δυναστείας καινοποιίας ούσης, έμελλε πραγμάτων έσεσθαι καινών άρχή. τούτο γάρ δή πέφυκε καί φιλεί συμβαίνειν κατά φύσιν δ και τότε συνέβη γενέσθαι. 'Ρωμαΐοι μέν 11 30 γάρ καὶ Καργηδόνιοι τὸν προειρημένον ἐνεστήσαντο πόλεμον, 'Αντίογος δε και Πτολεμαίος αμα τούτοις τον ύπλο της Κοίλης Συρίας, 'Αχαιοί δε καί Φίλιππος του προς Αίτωλούς και Λακεδαιμονίους οδ τας αίτίας συνέβη γενέσθαι τοιαύτας.

Αἰτωλοὶ πάλαι μὲν δυσχερῶς ἔφερον τὴν εἰρή- 3 νην καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἰδίων ὑπαρχόντων δαπάνας, ὡς ἂν εἰδισμένοι μὲν ζῆν ἀπὸ τῶν πέλας, δεόμενοι δὲ πολλῆς χορηγίας διὰ τὴν ἔμφυτον ἀλαζονείαν, ἦ δουλεύοντες ἀεὶ πλεονεκτικὸν καὶ δηριώδη ζῶσι βίον,
 οὐδὲν οἰκείον, πάντα δ' ἡγούμενοι πολέμια. οὐ μὴν 2 ἀλλὰ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον, ἔως Αντίγονος ἔζη, δε-

3 διότες Μακεδόνας ήγον ήσυχίαν. ἐπειδή δ' ἐκεῖνος 300. μετήλλαξε του βίου, παίδα καταλιπών Φίλιππου, καταφρονήσαντες έξήτουν άφορμας και προφάσεις της είς Πελοπόννησον ἐπιπλοκης, ἀγόμενοι κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος ἐπὶ τὰς ἐκ ταύτης ἁρπαγάς, ἄμα 5 δὲ καὶ νομίζοντες ἀξιόχρεως είναι σφᾶς πρὸς τὸ 4 πολεμείν αὐτοῖς 'Αχαιοῖς. ὄντες δ' ἐπὶ ταύτης τῆς προθέσεως, βραγέα ταύτομάτου σφίσι συνεργήσαν-822. τος έλαβον ἀφορμάς πρός την έπιβολην τοιαύτας. 5 Δωρίμαγος δ Τριχωνεύς ήν μεν υίος Νικοστράτου 10 τοῦ παρασπουδήσαντος τὴν τῶν Παμβοιωτίων πανήγυριν, νέος δ' ών καὶ πλήρης Αἰτωλικής δομής καὶ πλεονεξίας έξαπεστάλη κατά κοινόν είς την 6 των Φιγαλέων πόλιν, ήτις έστὶ μέν έν Πελοποννήσω, κείται δε πρός τοίς των Μεσσηνίων δροις, 15 έτύγχανε δὲ τότε συμπολιτευομένη τοῖς Αἰτωλοῖς, 7 λόγω μεν παραφυλάξων τήν τε χώραν καὶ τὴν πόλιν των Φιγαλέων, έργω δε κατασκόπου τάξιν έχων 8 των έν Πελοποννήσω πραγμάτων. συνδραμόντων δε πειρατών, και παραγενομένων πρός αὐτὸν είς 20 την Φιγάλειαν, ούκ έχων τούτοις ἀπὸ τοῦ δικαίου συμπαρασκευάζειν ώφελείας, διὰ τὸ μένειν έτι τότε την κοινην είρηνην τοῖς Ελλησι την ὑπ' Αντιγόνου 9 συντελεσθείσαν, τέλος ἀπορούμενος ἐπέτρεψε τοίς πειραταίς λήζεσθαι τὰ τῶν Μεσσηνίων θρέμματα, 25 10 φίλων δυτων καὶ συμμάχων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ήδίκουν τὰ περί τὰς έσχατιὰς ποίμνια, μετὰ δὲ ταύτα, προβαινούσης τῆς ἀπονοίας, ἐνεχείρησαν καὶ τάς έπλ των άγρων ολκίας έκκοπτειν, άνυπονοήτως 11 τὰς νύκτας ἐπιφαινόμενοι. τῶν δὲ Μεσσηνίων ἐπὶ 30 τούτοις άγανακτούντων καλ διαπρεσβευομένων πρός

τὸν Δωρίμαχον, τὰς μὲν ἀρχὰς παρήκουε, βουλόμενος τὰ μὲν ἀφελεῖν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ταττομένους, τὰ δ' αὐτὸς ἀφελεῖσθαι, μερίτης γινόμενος τῶν λαμβανομένων. πλεοναζούσης δὲ τῆς παρουσίας τῶν 12 πρεσβειῶν διὰ τὴν συνέχειαν τῶν ἀδικημάτων, αὐτὸς ῆξειν ἐπὶ τὴν Μεσσήνην ἔφη, δικαιολογησόμενος πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας τοῖς Αἰτωλοῖς. ἐπειδὴ 13 δὲ παρεγένετο, προσπορευομένων αὐτῷ τῶν ἡδικη- 301. μένων, τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, τῶν δὲ κατα-10 νίστατο, τοὺς δ' ἐξέπληττε λοιδορῶν.

"Ετι δ' αὐτοῦ παρεπιδημοῦντος ἐν τῆ Μεσσήνη, 4 συνεγγίσαντες τη πόλει νυκτός οί πειραταί καί προσβαλόντες κλίμακας έξέκοψαν τὸ Χυρώνος καλούμενον έπαύλιον, καλ τούς μέν άμυνομένους ἀπέσφα-323. 15 ξαν, τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν οἰκετῶν δήσαντες καὶ τὰ κτήνη μετ' αὐτῶν ἀπήγαγον. οί δὲ τῶν Μεσσηνίων 2 έφοροι, πάλαι μεν έπί τε τοῖς γινομένοις καὶ τῆ παρεπιδημία του Δωριμάχου διαλγούντες, τότε δέ καὶ προσενυβρίζεσθαι δόξαντες, ἀνεκαλοῦντ' αὐτὸν 20 είς τὰς συναρχίας. ἐν ις καιριο Σκύρουν, δς ἡν μὲν 3 έφορος τότε των Μεσσηνίων, εὐδοκίμει δε και κατά τὸν ἄλλον βίου παρὰ τοῖς πολίταις, συνεβούλευε μή προίεσθαι τὸν Δωρίμαχον ἐκ τῆς πόλεως, ἐὰν μη τὰ μὲν ἀπολωλότα πάντα τοῖς Μεσσηνίοις ἀπο-25 ματαστήση, περί δὲ τῶν τεθνεώτων δωσιδίκους παράστη τούς ήδικηκότας. πάντων δ' έπισημηναμέ- 4 νων ως δίκαια λέγουτος τοῦ Σκύρωνος, διοργισθείς δ Δωρίμαχος εὐήθεις αὐτοὺς ἔφη τελέως ύπαρχειν, εί Δωρίμαγον οἴονται νῦν προπηλακί-30 ζειν, άλλ' οὐ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ καθόλου δεινόν ήγειτο το γινόμενον, και κοινής αὐτούς

filler

έπιστροφής έφη τεύξεσθαι, καὶ τοῦτο πείσεσθαι 5 δικαίως. ήν δέ τις κατ' έκείνους τούς καιρούς άνδρωπος άσυρης έν τη Μεσσήνη, των έξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, ὄνομα Βαβύρτας, ώ τις εί περιέθηκε την καυσίαν και γλαμύδα τοῦ 5 6 Δωριμάχου, μη οίόν τ' είναι διαγινώσκειν έπλ τοσούτον έξωμοίωτο κατά τε την φωνην και τάλλα μέρη τοῦ σώματος τῷ προειρημένω, καὶ τοῦτ' οὐκ 7 έλάνθανε τὸν Δωρίματον. δμιλοῦντος οὖν [αὐτοῦ] άνατατικώς τότε καὶ μάλ' ὑπερηφάνως τοῖς Μεσση- 10 νίοις, περιοργισθείς ὁ Σκύρων "Νομίζεις γὰρ ἡμίν" έφη "σοῦ μέλειν ἢ τῆς σῆς ἀνατάσεως. Βαβύρτα:" 8 φηθέντος δε τούτου, παραυτίκα μεν είξας δ Δωρί- 802. μαχος τη περιστάσει συνεχώρησε πάντων έπιστροφήν ποιήσεσθαι των γεγονότων άδικημάτων τοίς 15 9 Μεσσηνίοις έπανελθών δ' είς την Αλτωλίαν οθτω 824. πικρώς ήνεγκε καὶ βαρέως τὸ φηθεν ώς οὐδεμίαν άλλην έχων εύλογον πρόφασιν δι αὐτὸ τοῦτο τοῖς Μεσσηνίοις έξέχαυσε τὸν πόλεμον.

5 Στρατηγός μὲν οὖν ὑπῆρχε τῶν Αἰτωλῶν 'Αρί- 20 στων · οὖτος δὲ διά τινας σωματικὰς ἀσθενείας ἀδύνατος ἀν πρὸς πολεμικὴν χρείαν, ᾶμα δὲ καὶ συγγενὴς ὑπάρχων Δωριμάχου καὶ Σκόπα, τρόπον 2 τινὰ παρακεχωρήκει τούτω τῆς ὅλης ἀρχῆς. ὁ δὲ Δωρίμαχος κατὰ κοινὸν μὲν οὐκ ἐτόλμα παρακα- 26 λεῖν τοὺς Αἰτωλοὺς εἰς τὸν κατὰ τῶν Μεσσηνίων πόλεμον διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἀξίαν λόγου πρύφασιν, ἀλλ' ὁμολογουμένως ἐκ παρανομίας καὶ 3 σκώμματος γεγονέναι τὴν ὁρμήν · ἀφέμενος δὲ τῆς ἐπινοίας ταύτης ἰδία προετρέπετο τὸν Σκόπαν κοι- 20 νωνῆσαι τῆς ἐπιβολῆς αὐτῷ τῆς κατὰ τῶν Μεσση-

νίων, υποδεικνύων μεν την από Μακεδόνων ασφάλειαν διά την ηλικίαν του προεστώτος - οὐ νὰρ εἶγε πλείου έτων τότε Φίλιππος έπτακαίδεκα - παρατι- 4 θείς δε την Λακεδαιμονίων άλλοτοιότητα πούς τούς 5 Μεσσηνίους, αναμιμνήσκου δε της 'Ηλείων προς σφάς εύνοίας και συμμαγίας έξ ών άσφαλή την είσβολην την είς την Μεσσηνίαν έσομένην αὐτοῖς ἀπέφαινεν, τὸ δὲ συνέχον τῆς Αἰτωλικῆς προτρο- 5 πης, ύπο την όψιν ετίθει τας εσομένας ώφελείας έκ 10 της των Μεσσηνίων γώρας, ούσης απρονοήτου καλ διαμεμενηκυίας άκεραίου μόνης των έν Πελοποννήσω κατά τὸν Κλεομενικὸν πόλεμον. ἐπὶ δὲ πᾶσι 6 τούτοις συνίστανε την έξακολουθήσουσαν εύνοιαν σφίσι παρά τοῦ τῶν Αἰτωλῶν πλήθους. 'Αγαιούς δ', 7 15 αν μεν κωλύσωσι την δίοδον, ούκ έρειν έγκληματα τοῖς ἀμυνομένοις εὰν δ' ἀγάγωσι τὴν ἡσυχίαν, οὐκ έμποδιείν αὐτοίς πρὸς τὴν ἐπιβολήν, πρὸς δὲ Μεσ- 8 σηνίους προφάσεως ούκ ἀπορήσειν έφη πάλαι γὰρ αὐτοὺς ἀδικεῖν 'Αχαιοῖς καὶ Μακεδόσιν ἐπηγγελμέ-20 νους κοινωνήσειν της συμμαγίας. ταῦτα δ' είπων 9 303. καὶ παραπλήσια τούτοις έτερα πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπό-325, θεσιν, τοιαύτην δρμήν παρέστησε τω Σκόπα καί τοίς τούτου φίλοις ώστ' ούτε ποινήν των Αίτωλων προσδεξάμενοι σύνοδον ούτε τοξς άποκλήποις συμ-25 μεταδόντες, οὐδὲ μὴν ἄλλο τῶν καθηκόντων οὐδὲν πράξαντες, κατά δὲ τὰς αύτῶν δρμάς καὶ κρίσεις 10 διαλαβόντες αμα Μεσσηνίοις, Ήπειρώταις, Άγαιοζς, 'Ακαρνᾶσι, Μακεδόσι πόλεμον έξήνεγκαν. Καὶ κατὰ μὲν θάλατταν παραγοῆμα πειρατὰς 6

Καὶ κατὰ μὲν θάλατταν παραχοῆμα πειρατὰς 6
30 ἐξέπεμψαν, οἱ περιτυχόντες πλοίφ βασιλικῷ τῶν
ἐκ Μακεδονίας περὶ Κύθηρα, τοῦτό τ' εἰς Αἰτωλίαν

κατανανόντες αύτανδρον, τούς τε ναυκλήρους καὶ τούς έπιβάτας, σύν δε τούτοις την ναῦν ἀπέδοντο. 2 της δ' Ήπείρου την παραλίαν ἐπόρθουν, συγγρώμενοι πρός την άδικίαν ταζς των Κεφαλλήνων ναυσίν επεβάλοντο δε και της Ακαρνανίας Θύριον 5 3 καταλαβέσθαι. αμα δε τούτοις λάθοα δια Πελοποννήσου τινάς πέμψαντες έν μέση τη των Μεγαλοπολιτών χώρα κατέσχου τὸ καλούμενον ὀχύρωμα Κλάριον δ λαφυροπωλείω χρησάμενοι διήγον έν 4 τούτω πρός τὰς άρπαγάς. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν 10 Τιμόξενος δ των 'Αχαιών στρατηγός, παραλαβών Ταυρίωνα τὸν ἐπὶ τῶν ἐν Πελοποννήσω βασιλικῶν πραγμάτων ὑπ' 'Αντιγόνου καταλελειμμένον, 5 έξεπολιόρκησε τελέως έν όλίγαις ήμέραις. δ γάρ βασιλεύς 'Αντίγονος Κόρινθον μέν είχε κατά το 15 των Άχαιων συγχώρημα διὰ τοὺς Κλεομενικοὺς καιρούς, Όρχομενον δε κατά κράτος ελών ούκ άποκατέστησε τοις Αχαιοίς, άλλά σφετερισάμενος κατείγε. 6 βουλόμενος, ως γ' έμολ δοκεί, μη μόνον της είσόδου χυριεύειν τῆς εἰς Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ τὴν 20 μεσόγαιαν αὐτῆς παραφυλάττειν διὰ τῆς ἐν Όργο-7 μενώ φρουράς και παρασκευής. οί δε περί τον Δωρίμαγον καὶ Σκόπαν παρατηρήσαντες τὸν καιρόν, έν ὁ λοιπὸς ἦν Τιμοξένω μὲν ὀλίγος ἔτι χρόνος τῆς άρτης, "Αρατος δε καθίστατο μεν είς τον ένιαυτον 35 τὸν ἐπιόντα στρατηγὸς ὑπὸ τῶν Αχαιῶν, οὕπω δ' 804. 826. 8 έμελλε την άρχην έξειν, συναθροίσαντες πανδημεί τούς Αλτωλούς έπλ τὸ 'Ρίον, καλ παρασκευασάμενοι πορθμεία καὶ τὰς Κεφαλλήνων έτοιμάσαντες ναύς, διεβίβασαν τοὺς ἄνδρας εἰς Πελοπόννησον 30 9 καλ προήγον έπλ την Μεσσηνίαν, ποιούμενοι δέ

τὴν πορείαν διὰ τῆς Πατρέων καὶ Φαραιέων καὶ Τριταιέων χώρας ὑπεκρίνοντο μὲν βούλεσθαι μηδὲν ἀδίκημα ποιεῖν εἰς τοὺς ᾿Αχαιούς, οὐ δυναμένου δὲ 10 τοῦ πλήθους ἀπέχεσθαι τῆς χώρας διὰ τὴν πρὸς τὰς ἀφελείας ἀκρασίαν, κακοποιοῦντες αὐτὴν καὶ λυμαινόμενοι διήεσαν, μέχρι παρεγενήθησαν εἰς τὴν Φιγάλειαν. ποιησάμενοι δὲ τὴν ὁρμὴν ἐντεῦθεν 11 αἰφνιδίως καὶ θρασέως, ἐνέβαλον εἰς τὴν τῶν Μεσσηνίων χώραν, οὕτε τῆς ὑπαρχούσης αὐτοὶς ἐκ το παλαιῶν χρόνων πρὸς τοὺς Μεσσηνίους φιλίας καὶ συμμαχίας οὐδ΄ ἡντινοῦν ποιησάμενοι πρόνοιαν οὕτε τῶν κατὰ κοινὸν ὡρισμένων δικαίων παρὰ ἀνθρώποις. ἄπαντα δ΄ ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς 12 σφετέρας πλεονεξίας ἀδεῶς ἐπόρθουν, οὐ τολμώντων 15 ἐπεξιέναι καθόλου τῶν Μεσσηνίων.

Οί δ' Άγαιοί, καθηκούσης αὐτοῖς έκ τῶν νόμων 7 συνόδου κατά του καιρου τούτου, ήκου είς Αίγιου. συνελθόντες δ' είς την έχκλησίαν, καὶ τῶν τε Πα- 2 τρέων καί Φαραιέων απολογιζομένων τα γεγονότα 20 περί την γώραν αὐτῶν ἀδικήματα κατὰ την τῶν Αίτωλών δίοδον, των τε Μεσσηνίων παρόντων κατά πρεσβείαν και δευμένων σφίσι βοηθείν άδικουμένοις καλ παρασπονδουμένοις, διακούσαντες των λε- 3 γομένων, καὶ συναγανακτούντες μὲν τοῖς Πατρεύσι 25 καὶ Φαραιεῦσι, συμπάσχοντες δὲ ταῖς τῶν Μεσσηνίων ἀτυχίαις, μάλιστα δε νομίζοντες είναι δεινον 4 εί μήτε συγγωρήσαντος τοῖς Αίτωλοῖς μηδενός τὴν δίοδον μήτε καθάπαξ ἐπιβαλόμενοι παραιτεῖσθαι κατετόλμησαν έπιβηναι στρατοπέδω της 'Αγαΐας παρά 30 τάς συνθήμας, έπὶ πάσι τούτοις παροξυνθέντες 5 έψηφίσαντο βοηθείν τοις Μεσσηνίοις και συνάνειν

τὸν στρατηγὸν τοὺς Άγαιοὺς έν τοῖς ὅπλοις ὁ δ' 327. αν τοῖς συνελθοῦσι βουλευομένοις δόξη, τοῦτ' εἶναι 6 κύριον. δ μεν οὖν Τιμόξενος δ τότ' ἔθ' ὑπάρχων 305. στρατηγός, (δσον) ούπω ληγούσης της άρχης, διμα δε τοις Αχαιοίς άπιστων διά το φαθύμως αὐτούς ε έσχημέναι κατά τὸ παρὸν περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις νυμνασίαν, ανεδύετο την έξοδον και καθόλου την 7 συνανωνήν των δηλων. μετά γάρ την Κλεομένους τοῦ Σπαρτιατών βασιλέως έκπτωσιν, κάμνοντες μέν τοίς προγεγονόσι πολέμοις, πιστεύοντες δε τη πα- 10 ρούση καταστάσει, πάντες ώλιγώρησαν Πελοπον-8 νήσιοι τῆς περί τὰ πολεμικὰ παρασκευῆς. "Αρατος, σχετλιάζων καὶ παροξυνόμενος ἐπὶ τῆ τόλμη των Αίτωλων, θυμικώτερον έχρητο τοίς πράγμασιν, άτε και προϋπαρχούσης αὐτοῖς άλλοτριότητος έκ 15 9 των έπάνω γρόνων. διὸ καὶ συνάγειν έσπευδε τοὺς Αγαιούς έν τοις οπλοις καλ συμβαλείν πρόθυμος 10 ην τοις Αίτωλοις. τέλος δε πένθ' ημέραις πρότερον τοῦ καθήκοντος αὐτῷ γρόνου παραλαβὼν παρά τυῦ Τιμοξένου την δημοσίαν σφραγίδα, πρός 20 τε τὰς πόλεις ἔγραφε καὶ συνῆγε τοὺς ἐν ταῖς ἡλικίαις μετά των δπλων είς την Μεγάλην πόλιν. 11 ύπλο οδ δοκεί μοι πρέπον είναι βραγέα προειπείν διά την ίδιότητα της φύσεως.

8 "Αρατος γὰρ ἡν τὰ μὲν ἄλλα τέλειος ἀνὴο είς 25
2 τὸν πραγματικὸν τρόπου καὶ γὰρ εἰπεῖν καὶ διανοηθῆναι καὶ στέξαι τὸ κριθὲν δυνατός, καὶ μὴν
ἐνεγκεῖν τὰς πολιτικὰς διαφορὰς πράως καὶ φίλους
ἐνδήσασθαι καὶ συμμάχους προολαβεῖν οὐδενὸς δεύ3 τερος, ἔτι δὲ πράξεις, ἀπάτας, ἐπιβουλὰς συστή- 20
σασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, καὶ ταύτας ἐπὶ τέλος

άναγεῖν διὰ τῆς αύτοῦ κακοπαθείας καὶ τόλμης, δεινότατος. έναργη δε των τοιούτων μαρτύρια καί 4 328. πλείω μέν. έχφανέστατα δὲ τοῖς ίστορηκόσι κατὰ μέρος περί τε της Σικυώνος και Μαντινείας κατα-5 λήψεως καὶ περί τῆς Αίτωλών ἐκ τῆς Πελληνέων πόλεως έπβολης, τὸ δὲ μέγιστον, περί της (κατά τὸν) Ακοοκόρινθον πράξεως. δ δ' αὐτὸς οὖτος, ὅτε τῶν 5 ύπαίθρων αντιποιήσασθαι βουληθείη, νωθρός μέν έν ταϊς έπινοίαις, άτολμος δ' έν ταϊς έπιβολαζς, έν 306. 10 όψει δ' οὐ μένων τὸ δεινόν. διὸ καὶ τροπαίων έπ' 6 * αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, καὶ τηδέ πη τοις πολεμίοις ἀεί ποτ' ήν εύγείρωτος ούτως αί τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοἰς 7 σώμασιν έγουσί τι πολυειδές, έτι δε μαλλον ταϊς 15 ψυχαίς, ώστε τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν τοῖς διαφέρουσι των ένεργημάτων πρός α μέν εύφυως έγειν, πρὸς ὰ δ' ἐναντίως, ἀλλὰ καὶ περί τινα των διιοειδών πολλάκις τὸν αὐτὸν καὶ συνετώτατον εἶναι. και βραδύτατον, δμοίως δε και τολμηρότατον και 20 δειλότατον. οὐ παράδοξα ταῦτά γε, συνήθη δὲ καὶ 8 γνώριμα τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν. τινὲς μὲν 9 γάρ έν ταϊς κυνηγίαις είσι τολμηροί προς τάς των θηρίων συγκαταστάσεις, οί δ' αὐτοί πρός ὅπλα καί πολεμίους άγευνεῖς, καὶ τῆς γε πολεμικῆς χρείας τῆς 25 κατ' άνδοα μέν και κατ' ιδίαν εύχερεῖς και πρακτικοί, κοινη δε και μετά πολεμικής έπ' ίσον συντάξεως άπρακτοι. Θετταλών γοῦν ίππεῖς κατ' ίλην μὲν καὶ 10 φαλαγγηδον άνυπόστατοι, χωρίς δὲ παρατάξεως πρός καιρόν καὶ τόπον κατ' ἄνδρα κινδυνεῦσαι 30 δύσχοηστοι καὶ βραδείς. Αίτωλοὶ δὲ τούτων τάναν-329. τία. Κρῆτες δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν 11

πρός μεν ενεόρας και ληστείας και κλοπάς πολεμίων και νυκτερινάς επιθέσεις και πάσας τὰς μετὰ δόλου και κατὰ μέρος χρείας ἀνυπόστατοι, πιὸς δὲ τὴν ἐξ ὁμολόγου και κατὰ πρόσωπον φαλαγγηδὸν ἔφοδον ἀγεννεῖς και πλάγιοι ταῖς ψυχαῖς. 'Αχαιοί το δὲ και Μακεδόνες τὰναντία τούτων. ταῦτα μὲν εἰρήσθω μοι χάριν τοῦ μὴ διαπιστεῖν τοὺς ἀναγινώσονυτας τοῖς λεγομένοις, ἐάν που περί τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἐναντίας ἀποφάσεις ποιώμεθα περί τὰ παραπλήσια τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Αθροισθέντων δε των έν ταζς ήλιχίαις μετά των δπλων είς την Μεγάλην πόλιν κατά δόγμα των 2 Άχαιῶν - ἀπὸ γὰρ τούτων παρεξέβημεν - καὶ τῶν Μεσσηνίων αὐθις έπιπορευθέντων έπὶ τὸ πληθος καί δεομένων μή περιιδείν σφάς ούτω προφανώς 15 807. παρασπονδουμένους, βουλομένων δε και της κοινής συμμαχίας μετασχείν καί σπευδόντων όμου τοίς 3 άλλοις έπιγραφηναι, περί μέν της συμμαγίας οί προεστώτες των 'Αγαιών απέλεγον, ού φάσχοντες δυνατόν είναι χωρίς Φιλίππου καὶ τῶν συμμάχων κ 4 οὐδένα προσλαβεῖν ἔτι γὰρ ἔνορκος ἔμενε πᾶσιν ἡ γεγενημένη συμμαχία δι' 'Αντιγόνου κατά τούς Κλεομενικούς καιρούς 'Αγαιοίς, 'Ηπειρώταις, Φωκεύσι, 5 Μακεδόσι, Βοιωτοίς, 'Ακαρνάσι, Θετταλοίς. έξελεύσεσθαι δε καὶ βοηθήσειν αὐτοῖς ἔφασαν, ἐὰν 25 δμηρα δώσιν οί παραγεγονότες τούς έαυτών υίεζο είς την των Λακεδαιμονίων πόλιν γάριν του μή διαλυθήσεσθαι πρός Αίτωλούς γωρίς τῆς τῶν Άχαιῶν 8 βουλήσεως. έστρατοπέδευον δε και Λακεδαιμόνιοι, κατά την συμμαγίαν έξεληλυθότες, έπὶ τοίς των 30 Μεγαλοπολιτών δροις, έφέδρων καὶ θεωρών μάλλον

ἢ συμμάχων ἔχοντες τάξιν. "Αρατος δὲ τὸν τρό- 7 που τούτου τὰ ποὸς Μεσσηνίους διαπράξας, ἔπεμπε πρός τους Αίτωλούς, διασαφών τὰ δεδογμένα καί 380. παρακελευόμενος έπανάγειν έκ τῆς τῶν Μεσσηνίων 5 χώρας καὶ τῆς 'Αχαΐας μὴ ψαύειν' εί δὲ μή, διότι γρήσεται τοῖς ἐπιβαίνουσιν ὡς πολεμίοις. Σκόπας 8 δε και Δωρίμαγος ακούσαντες τα λεγόμενα καί γνόντες ήθροισμένους τοὺς Αχαιούς, ήγοῦντο συμφέρειν σφίσι τότε τίθεσθαι τοῖς παραγγελλομένοις. 10 παραυτίκα μεν οὖν έξαπέστελλον γραμματοφόρους 9 είς τε Κυλλήνην καὶ πρὸς Αρίστωνα τὸν τῶν Αίτωλών στρατηγόν, άξιοῦντες κατά σπουδήν αύτοῖς άποστέλλειν τὰ πορθμεία τῆς Ἡλείας είς τὴν Φειάδα καλουμένην νήσον. αὐτοὶ δὲ μετὰ δύ' ἡμέρας 10 15 ανέζευξαν γέμοντες τῆς λείας, καὶ προῆγον ὡς ἐπὶ την 'Ηλείαν, ἀεὶ γάρ ποτε της των 'Ηλείων άντείχουτο φιλίας Αίτωλοί χάριν τοῦ διὰ τούτων έπιπλοκάς λαμβάνειν πρός τὰς άρπαγὰς τὰς ἐκ Πελοποννήσου καὶ ληστείας.

20 'Ο δ' "Αρατος έπιμείνας δύ' ἡμέρας, καὶ πιστεύ- 10 308.
σας εὐήθως ὅτι ποιήσονται τὴν ἐπάνοδον, καθάπερ ὑπεδείκνυσαν, τοὺς μὲν λοιποὺς 'Αχαιοὺς καὶ
τοὺς Λακεδαιμονίους διαφῆκε πάντας εἰς τὴν οἰκείαν, τρισχιλίους δ' ἔχων πεζοὺς καὶ τριακοσίους 2
25 ἱππεῖς καὶ τοὺς ᾶμα τῷ Ταυρίωνι στρατιώτας, προῆγε τὴν ἐπὶ Πάτρας, ἀντιπαράγειν τοῖς Αἰτωλοῖς
προαιρούμενος. οἱ δὲ περὶ τὸν Δωρίμαχον, πυν- 3

δανόμενοι τοὺς περὶ τὸν "Αρατον ἀντιπαράγειν
αὐτοῖς καὶ συμμένειν, τὰ μὲν διαγωνιάσαντες μὴ
30 κατὰ τὴν εἰς τὰς ναῦς ἔμβασιν ἐπίδωνται σφίσι
περισπωμένοις, τὰ δὲ σπουδάζοντες συγχέαι τὸν

4 πόλεμον, την μεν λείαν απέστειλαν έπὶ τὰ πλοία, συστήσαντες τούς ίχανούς χαὶ τούς έπιτηδείους ποὸς την διακομιδήν, προσεντειλάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Γίον ἀπαντᾶν, ὡς ἐντεῦθεν 5 ποιησόμενοι την έμβασιν, αὐτοί δε τὸ μεν πρώτον 5 έφήδρευον τη της λείας έξαποστολή περιέποντες, μετά δὲ ταῦτα προήγον ἐκ μεταβολής ὡς ἐπ' 'Ολυμ-6 πίας. ἀκούοντες δὲ τοὺς περὶ τὸν Ταυρίωνα μετά 831. τοῦ προειρημένου πλήθους περί την Κλειτορίαν είναι, καὶ νομίζοντες οὐδ' ὢς δυνήσεσθαι τὴν ἀπὸ 10 τοῦ 'Ρίου διάβασιν ἄνευ κινδύνου ποιήσασθαι καὶ 7 συμπλοκής, ξκοιναν συμφέρειν τοῖς σφετέροις πράγμασιν ώς τάχιστα συμμίξαι τοίς περί τὸν "Αρατον, άκμην όλίγοις οδσι καὶ τοῦ μέλλοντος άνυπονοή-8 τοις, ύπολαβόντες, αν μέν τρέψωνται τούτους, προ- 15 κατασύραντες την γώραν ἀσφαλή ποιήσεσθαι την ἀπὸ τοῦ Ῥίου διάβασιν, ἐν ιδ μέλλει καλ βουλεύεται συναθροίζεσθαι πάλιν τὸ τῶν 'Αχαιῶν πληθος, 9 αν δε καταπλαγέντες φυγομαχώσι καὶ μή βούλωνται συμβάλλειν οί περί τὸν "Αρατον, ἄνευ πινδύ- 10 νου ποιήσεσθαι την απόλυσιν, δπόταν αὐτοῖς δοκή 10 συμφέρειν. οὖτοι μεν οὖν τοιούτοις χρησάμενοι λογισμοίς προήγου, καὶ κατεστρατοπέδευσαν περί 11 Μεθύδοιον της Μεγαλοπολίτιδος οί δε των 'Αγαιων ήγεμόνες, συνέντες την παρουσίαν των Αίτωλων, 25 ούτως κακώς έχρήσαντο τοίς πράγμασιν ώσθ' ύπερ- 809. 2 βολήν ἀνοίας μή καταλ πεῖν. ἀναστρέψαντες γὰρ ἐκ της Κλειτορίας κατεστρατοπέδευσαν περί Καφύας. 3 τῶν δ' Αἰτωλῶν ποιουμένων τὴν πορείαν ἀπὸ Μεθυδρίου παρά την των Όρχομενίων πόλιν, έξάγοντες 30 τούς Αχαιούς έν τῶ τῶν Καφυέων πεδίω παρενέ-

βαλον, πρόβλημα ποιούμενοι τον δι' αὐτοῦ ρέοντα ποταμόν οί δ' Αίτωλοί και διά τάς μεταξύ δυσ- 4 γωρίας - ήσαν γὰρ ἔτι πρὸ τοῦ ποταμοῦ τάφροι καὶ πλείους δύσβατοι - καὶ διὰ τὴν ἐπίφασιν τῆς ε έτοιμότητος των Άγαιων πρός του κίνδυνου του μεν έγχειρείν τοίς ύπεναντίοις κατά την έξ άργης πρόθεσιν ἀπεδειλίασαν, μετὰ δὲ πολλῆς εὐταξίας 5 έποιούντο την πορείαν ώς έπι τας υπερβολάς έπι τον 'Ολύγυρτον, άσμενίζοντες, εί μή τις αὐτοῖς 10 έγγειροίη και βιάζοιτο κινδυνεύειν. οί δὲ περί τὸν 6 "Αρατον, της μεν πρωτοπορείας των Αιτωλών ήδη 832. προσβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολάς, τῶν δ' Ιππέων ούραγούντων διά του πεδίου καλ συνεγγιζόντων τω προσαγορευομένω Πρόποδι τῆς παρωρείας, έξαπο-15 στέλλουσι τοὺς Ιππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους, Ἐπίστρατον έπιστήσαντες τὸν 'Ακαρνᾶνα, καὶ συντάξαντες έξάπτεσθαι τῆς οὐραγίας καὶ καταπειράζειν τῶν πολεμίων. καίτοι γ' εί μεν ην κινδυνευτέον, ού πρός 7 την οὐραγίαν έγρην συμπλέκεσθαι, διηνυκότων ήδη 20 των πολεμίων τούς δμαλούς τόπους, πρός δε την πρωτοπορείαν, εὐθέως ἐμβαλόντων εἰς τὸ πεδίον. ούτως γάρ αν τον άγωνα συνέβη γενέσθαι τον όλον 8 έν τοις έπιπέδοις και πεδινοίς τόποις, ού τους μέν Αίτωλούς δυσχοηστοτάτους είναι συνέβαινε διά τε 25 τὸν καθοπλισμὸν καὶ τὴν ὅλην σύνταξιν, τοὺς δ' Αχαιούς εύχρηστοτάτους καὶ δυναμικωτάτους διὰ τάναντία των προειρημένων. νύν δ' άφέμενοι των 9 οίκείων τόπων καλ καιρών είς τὰ τών πολεμίων προτερήματα συγκατέβησαν. τοιγαρούν ακόλουθον 30 τὸ τέλος έξέβη τοῦ κινδύνου ταῖς ἐπιβολαῖς. ἐξαπτο- 12 μένων γὰρ τῶν εὐζώνων τηροῦντες οί τῶν Αἰτωλῶν

ίππεζε την τάξιν άπεγώρουν είς την παρώρειαν, 2 σπεύδοντες συνάψαι τοῖς παρ' αύτῶν πεζοίς. οί δὲ περί τὸν "Αρατον, ούτε κατιδόντες καλῶς τὸ γινό- 810. μενον ούτ' εκλογισάμενοι δεόντως τὸ μετά ταύτα συμβησόμενον, αμα τῷ τοὺς Ιππεῖς ίδεῖν ὑποχω-5 3 φούντας έλπίσαντες αὐτούς φεύγειν, τούς μεν ἀπὸ των μεράτων θωρακίτας έξαπέστειλαν, παραγγείλαντες βοηθείν καὶ συνάπτειν τοῖς παρ' αύτῶν εὐζώνοις, αὐτοὶ δ' ἐπὶ κέρας κλίναντες την δύναμιν ήγον 4 μετὰ δρόμου καὶ σπουδης. οί δὲ τῶν Αἰτωλῶν 10 ίππεζς, διανύσαντες τὸ πεδίον, αμα τῷ συνάψαι τοζς πεζοίς αὐτοὶ μὲν ὑπὸ τὴν παρώρειαν ὑποστείλαντες 5 έμενον, τοὺς δὲ πεζοὺς ήθροιζον πρὸς τὰ πλάγια καὶ παρεκάλουν, έτοίμως πρός την κραυγήν ανατρεχόντων καλ παραβοηθούντων ἀελ τῶν ἐκ τῆς πορείας. 15 6 έπει δ' άξιομάχους υπέλαβον είναι σφας αυπους 383. κατά τὸ πλήθος, συστραφέντες ένέβαλον τοῖς προμαγομένοις των 'Αγαϊκών Ιππέων καὶ ψιλών. ὄντες δὲ πλείους, καὶ ποιούμενοι την έφοδον έξ ύπερδεξίου. πολύν μεν χρόνον έκινδύνευσαν, τέλος δ' έτρέψαντο 20 7 τούς συγκαθεστώτας. έν δὲ τῷ τούτους έγκλίναντας φεύγειν οί προσβοηθούντες θωρακίται κατά πορείαν ατάκτως έπιπαραγενόμενοι και σποράδην, οί μεν απορούντες έπὶ τοῖς γινομένοις, οί δὲ συμπίπτοντες αντίοις τοξς φεύγουσι κατά την αποχώ- 25 οησιν, αναστρέφειν ήναγκάζοντο καλ το παραπλή-8 σιον ποιείν. έξ οδ συνέβαινε τούς μεν έχ τῆς συγκαταστάσεως ήττηθέντας μη πλείους είναι πεντα-9 ποσίων, τούς δὲ φεύγοντας πλείους δισχιλίων. τοῦ δε πράγματος αὐτοῦ διδάσκοντος τοὺς Αἰτωλοὺς δ 30 δεί ποιείν, είποντο κατόπιν, έπιπολαστικώς καί

κατακόρως γρώμενοι τη κραυγή. ποιουμένων δε των 10 Αγαϊκών την απογώρησιν πρός τα βαρέα των δπλων, ώς μενόντων ύπὸ ταῖς ἀσφαλείαις ἐπὶ τῆς ἐξ ἀργῆς τάξεως, τὸ μὲν πρῶτον εὐσγήμων ἐγένεθ' ή φυγή 5 καὶ σωτήριος. συνθεασάμενοι δὲ καὶ τούτους λε- 11 λοιπότας τὰς τῶν τόπων ἀσφαλείας καὶ μακρούς όντας έν πορεία και διαλελυμένους, οι μεν αὐτῶν εύθέως διαρρέοντες άτάχτως εποιήσαντο την άπο-311. γώρησιν έπὶ τὰς παρακειμένας πόλεις, οί δὲ συμ- 12 10 πίπτοντες αντίοις τοῖς ἐπιφερομένοις φαλαγγίταις οὐ προσεδέοντο τῶν πολεμίων, αὐτοὶ δὲ σφᾶς αὐτούς έκπληττοντες ηναγκαζον φεύνειν προτροπάδην. έχρουτο δε τη φυγή κατά την αποχώρησιν, ώς 13 ποοείπομεν, έπὶ τὰς πόλεις. ὅ τε γὰο Ὀργομενὸς 15 αι τε Καφύαι σύνεγγυς οδσαι πολλούς ώνησαν. μή γάο τούτου συμβάντος ἄπαντες ἃν εκινδύνευσαν δισφθαρήναι παραλόγως.

Ό μὲν οὖν περὶ Καφύας γενόμενος κίνδυνος τοῦ- 14 τον ἀπέβη τὸν τρόπον. οἱ δὲ Μεγαλοπολίται, συν- 13 20 έντες τοὺς Αἰτωλοὺς περὶ το Μεθύδριον ἐστρατοπε- δευκότας, ἦκον ἀπὸ σάλπιγγος πανδημεὶ βοηθοῦντες 384. τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα τῆς μάχης, καὶ μεθ' ὧν ζώντων 2 ἤλπισαν κινδυνεύσειν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, τού τους ἠναγκάζοντο θάπτειν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τετελευ- 25 τηκότας. ὀρύξαντες δὲ τάφρον ἐν τῷ τῶν Καφυέων 3 πεδίω, καὶ συναθροίσαντες τοὺς νεκρούς, ἐκήδευσαν μετὰ πάσης φιλοτιμίας τοὺς ἡτυχηκότας. οἱ δ' Αἰτω- 4 λοὶ παραδόξως δι' αὐτῶν τῶν ἱππέων καὶ τῶν ψιλῶν ποιήσαντες τὸ προτέρημα, λοιπὸν ἤδη μετ' ἀσφαλείας 30 διὰ μέσης Πελοποννήσου διήεσαν. ἐν ῷ καιρῷ 5 καταπειράσαντες μὲν τῆς Πελληνέων πόλεως, κατα-

σύραντες δε την Σικυωνίαν χώραν, τέλος κατά τον Ίσθμον έποιήσαντο την απόλυσιν.

Την μέν οδυ αλτίαν καλ την άφορμην ό συμμαχικὸς πόλεμος ἔσγεν ἐκ τούτων, τὴν δ' ἀρχὴν ἐκ τοῦ μετά ταῦτα γενομένου δόγματος ἀπάντων τῶν συμ- δ 7 μάγων οδ συνελθόντες είς την των Κορινθίων πόλιν έπεκύρωσαν τὸ διαβούλιον διαπροστατεύσαντος Φι-14 λίππου τοῦ βασιλέως. τὸ δὲ τῶν Αγαιῶν πληθος μετά τινας ημέρας άθροισθεν είς την καθήκουσαν σύνοδον, πικρώς διέκειτο καὶ κοινή καὶ κατ' ίδίαν 10 πρός τον "Αρατον, ώς τοῦτον δμολογουμένως αίτιον 2 γεγονότα τοῦ προειρημένου συμπτώματος. διὸ καὶ των αντιπολιτευομένων κατηγορούντων αὐτοῦ καὶ φερόντων ἀπολογισμούς ἐναργείς, ἔτι μᾶλλον ήγα- 312. 3 νάκτει καὶ παρωξύνετο τὸ πληθος. ἐδόκει γὰρ πρώτον 15 άμάρτημα προφανές είναι το μηδέπω της άρχης αὐτῶ καθηκούσης προλαβόντα τὸν ἀλλότριον καιρὸν άναδέχεσθαι τοιαύτας πράξεις έν αίς συνήδει πολ-4 λάχις αύτῷ διεσφαλμένω δεύτερον δὲ καὶ μεζζον τούτου τὸ διαφείναι τοὺς Άχαιοὺς ἀκμὴν ἐν μέσω 20 Πελοποννήσου των Αίτωλων υπαργόντων, άλλως τε και προδιειληφότα διότι σπεύδουσιν οί περί τὸν Σκόπαν καί Δωρίμαγον κινείν τὰ καθεστώτα καί 335. δ συνταράξαι τον πόλεμον τρίτον δε το συμβαλείν τοίς ύπεναντίοις ούτω μετ' όλίγων μηδεμιάς κα- 26 τεπειγούσης ανάγκης, δυνάμενον ασφαλώς είς τας παρακειμένας πόλεις ἀποχωρήσαι καὶ συναγαγείν τούς Αχαιούς καὶ τότε συμβαλείν τοίς πολεμίοις, 6 εί τοῦτο πάντως ήγεῖτο συμφέρειν τελευταίον καὶ μέγιστον τὸ προθέμενον καὶ συμβαλείν ούτως είκη 30 καὶ ἀσκόπως χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν ώστε παρέντα

τὰ πεδία καὶ τὴν τῶν ὁπλιτῶν γοείαν δι' αὐτῶν των εύζώνων ταις παρωρείαις πρός Αίτωλούς ποιήσασθαι του κίνδυνου, οίς ούδεν ην τούτου προυργιαίτερον οὐδ' οἰκειότερον. οὐ μὴν ἀλλ' ἅμα τῷ 7 5 προελθόντα τὸν "Αρατον ἀναμνῆσαι μὲν τῶν προπεπολιτευμένων και πεπραγμένων πρότερον αύτῷ, φέρειν δ' ἀπολογισμούς περί των έγκαλουμένων ώς ού γέγονεν αίτιος των συμβεβηχότων, αίτεισθαι δέ συγγνώμην, εί καί τι παρεώρακε κατά τὸν γενόμενον 10 κίνδυνον, οἴεσθαι δὲ δεῖν καὶ καθόλου σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως, ούτως 8 ταγέως και μεγαλοψύγως μετεμελήθη το πλήθος ώστε καὶ τοῖς συνεπιτιθεμένοις αὐτῷ τῶν ἀντιπολιτευομένων έπὶ πολὺ δυσαρεστήσαι καὶ περὶ τῶν 15 έξης πάντα βουλεύε6θαι κατά την 'Αράτου γνώμην. ταύτα μέν οὖν είς τὴν προτέραν ἔπεσεν ὀλυμπιάδα, 9 τὰ δ' έξης είς την τετταρακοστην έπι ταις έκατόν. Ήν δὲ τὰ δόξαντα τοῖς Αχαιοῖς ταῦτα ποεσβεύ- 15 ειν πρός Ήπειρώτας, Βοιωτούς, Φωκέας, Ακαρνά- 813. 20 νας, Φίλιππον, καὶ διασαφεΐν τίνα τρόπον Αίτωλοὶ 2 παρά τὰς συνθήχας μεθ' ὅπίων ἤδη δὶς εἰσβεβληκότες είησαν είς την 'Αχαΐαν, και παρακαλείν αύτούς βοηθείν κατά τὰς δμολογίας, προσδέξασθαι δέ καὶ τοὺς Μεσσηνίους είς τὴν συμμαχίαν, τὸν δὲ 8 25 στρατηγόν έπιλέξαι των Άγαιων πεζούς μέν πεντακισγιλίους, ίππεζε δε πεντακοσίους, καὶ βοηθείν τοζε Μεσσηνίοις, έαν έπιβαίνωσιν Αίτωλοί τῆς χώρας αὐτῶν συντάξασθαι δε καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους 4 336. καί πρός Μεσσηνίους δσους δεήσοι παρ' άμφοϊν 30 ύπάρχειν ίππεζς καί πεζούς πρός τάς κοινάς χρείας. δοξάντων δε τούτων, οί μεν 'Αγαιοί φέροντες γεν- 5

ναίως τὸ γεγονὸς οὕτε τοὺς Μεσσηνίους ἐγκατέλιπον οὕτε τὴν αὐτῶν πρόθεσιν, οἱ δὲ πρὸς τοὺς συμμάχους καθεσταμένοι τὰς πρεσβείας ἐπετέλουν, 6 ὁ δὲ στρατηγὸς τοὺς μὲν ἐκ τῆς ᾿Αχαΐας ἄνδρας ἐπέλεγε κατὰ τὸ δόγμα, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους 5 καὶ Μεσσηνίους συνετάττετο πεζοὺς μὲν παρ᾽ ἐκατέρων ὑπάρχειν δισχιλίους καὶ πεντακοσίους, ἱππεῖς 7 δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίους, ὥστ᾽ εἶναι τὸ πᾶν σύστημα πρὸς τὰς ἐπιγινομένας χρείας πεζοὺς μὲν μυρίους, ἱππεῖς δὲ χιλίους.

8 Οἱ δ' Αἰτωλοί, παραγενομένης αὐτοῖς τῆς καθηκούσης ἐκκλησίας, συνελθόντες ἐβουλεύσαντο πρός τε Λακεδαιμονίους καὶ Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους πάντας εἰρήνην ἄγειν, κακοπραγμονοῦντες καὶ βουλόμενοι φθείρειν καὶ λυμαίνεσθαι τοὺς τῶν 'Αχαιῶν 15 9 συμμάχους' πρὸς αὐτοὺς δὲ τοὺς 'Αχαιούς, ἐὰν μὲν ἀφιστῶνται τῆς τῶν Μεσσηνίων συμμαχίας, ἄγειν ἐψηφίσαντο τὴν εἰρήνην, εἰ δὲ μή, πολεμεῖν, πρᾶγμα 10 πάντων ἀλογώτατον. ὅντες γὰρ αὐτοὶ σύμμαχοι καὶ τῶν 'Αχαιῶν καὶ τῶν Μεσσηνίων, εἰ μὲν οὖτοι πρὸς 20 ἀλλήλους φιλίαν ἄγοιεν καὶ συμμαχίαν, τὸν πόλεμον τοῖς 'Αχαιοῖς ἐπήγγελλον' εἰ δ' ἔχθραν ἕλοιντο πρὸς τοὺς Μεσσηνίους, τὴν εἰρήνην αὐτοῖς ἐποίουν κατὰ 11 μόνας, ιστε μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτειν τὴν ἀδικίαν αὐ- 814. τῶν διὰ τὸ παρηλλαγμένον αὐτῶν τῶν ἐγχειρημάτων. 25

16 Οἱ δ' Ἡπειρῶται καὶ Φίλιππος ὁ βασιλεὺς ἀκούσαντες τῶν πρέσβεων τοὺς μὲν Μεσσηνίους εἰς τὴν 2 συμμαχίαν προσέλαβον, ἐπὶ δὲ τοῖς ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν πεπραγμένοις παραυτίκα μὲν ἠγανάκτησαν, οὐ μὴν ἐπὶ πλεῖον ἐθαύμασαν, διὰ τὸ μηδὲν παράδο- ٤0 ξον, τῶν εἰθισμένων δέ τι πεποιηκέναι τοὺς Αἰτω-

887. λούς. διόπερ οὐδ' ἀργίσθησαν ἐπὶ πλετον, ἀλλ' 3 ἐψηφίσαντο τὴν εἰρήνην ἄγειν (πρὸς) αὐτούς οὕτως ἡ συνεχὴς ἀδικία συγγνώμης τυγχάνει μᾶλλον τῆς σπανίου καὶ παραδόξου πονηρίας. Αἰτωλοὶ γοῦν 4 5 τούτω τῷ τρόπῳ χρώμενοι, καὶ ληστεύοντες συνεχῶς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολέμους ἀνεπαγγέλτους φέροντες πολλοίς, οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ καὶ προσεχλεύαζον, εἰ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων 10 ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων. οἱ δὲ Λακεδαιμό- 5 νιοι, προσφάτως μὲν ἡλευθερωμένοι δι' 'Αντιγόνου καὶ διὰ τῆς τῶν 'Αχαιῶν φιλοτιμίας, ὀφείλοντες δὲ Μακεδόσι καὶ Φιλίππω μηδὲν ὑπεναυτίον πράττειν, διαπεμψάμενοι λάθρα πρὸς τοὺς Λίτωλοὺς φιλίαν 15 δι' ἀπορρήτων ἔθεντο καὶ συμμαχίαν.

"Ηδη δ' έπιλελεγμένων των 'Αγαϊκών νεανίσκων 6 καλ συντεταγμένων ύπλο της βοηθείας των Λακεδαιμονίων και Μεσσηνίων, Σκερδιλαίδας όμου και Δημήτριος δ Φάριος ἔπλευσαν έκ τῆς Ἰλλυρίδος έν 20 ένενήμοντα λέμβοις έξω τοῦ Λίσσου παρά τὰς πρὸς 'Ρωμαίους συνθήκας. οί τὸ μὲν πρῶτον τῆ Πύλω τ προσμίξαντες καλ ποιησάμενοι προσβολάς ἀπέπεσον: μετά δε ταῦτα Δημήτοιος μεν έχων τούς πεντή-8 κοντα των λέμβων ώρμησεν έπὶ νήσων, καὶ περι-25 πλέων τινάς μεν ήργυρολόγει, τινάς δ' έπόρθει των Κυκλάδων Σκερδιλαΐδας δὲ ποιούμενος τὸν πλοῦν 9 ώς έπ' οίκου προσείχε πρός Ναύπακτον μετά τετταράκοντα λέφβων, πεισθείς 'Αμυνα τῷ βασιλεῖ τῶν 315. Αθαμάνων, δε ετύγγανε κηδεστής υπάρχων αυτου. 30 ποιησάμενος δε συνθήκας πρός Αίτωλούς δι' 'Αγε- 10 λάου περί του μερισμού των λαφύρων, ὑπέσχετο

συνεμβαλείν δμόσε τοις Αίτωλοις είς την 'Αχαίαν. 338. 11 συνθέμενοι δε ταύτα πρός τον Σπερδιλαίδαν οί περί του 'Αγέλαου καί Δωρίματου καί Σκόπαυ, πραττομένης αὐτοὶς τῆς τῶν Κυναιθέων πόλεως, συναθροίσαντες πανδημεί τούς Αίτωλούς ένέβαλον είς 5 17 την 'Αγαΐαν μετά των 'Ιλλυριών, 'Αρίστων δ' δ των Αίτωλών στρατηγός, οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν νινομένων, ήνε την ήσυγίαν έπλ της οίκείας, φάσκων οὐ πολεμεΐν τοίς 'Αχαιοίς, άλλὰ διατηρείν την είρηνην, εξηθες και παιδικόν πράγμα ποιών 10 2 δήλου γάρ ώς εὐήθη καὶ μάταιου είκος φαίνεσθαι τὸν τοιοῦτον, ὅταν ὑπολαμβάνη τοῖς λόγοις ἐπικρύ-8 ψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων έναργείας. οί δὲ περί τον Δωρίματον δια της Αγαιάτιδος ποιησάμενοι την 4 πορείαν, ήμου άφνω πρός την Κύναιθαν. συνέβαινε 15 δὲ τοὺς Κυναιθεῖς, ὄντας 'Αρκάδας, ἐκ πολλῶν γρόνων έν ακαταπαύστοις καί μεγάλαις συνεσηήσθαι στάσεσι, καὶ πολλάς μὲν κατ' άλλήλων πεποιήσθαι σφαγάς καὶ φυγάς, πρὸς δὲ τούτοις άρπαγάς ύπαρ-5 χόντων, έτι δε γης αναδασμούς, τέλος δ' έπικρα- 20 τῆσαι τοὺς τὰ τῶν Αγαιῶν αίρουμένους καὶ κατασγείν την πόλιν, φυλακην έγοντας των τειχών καί 6 στρατηγον της πόλεως έξ 'Αχαΐας. τούτων δ' ούτως έχόντων, όλίγοις έμπροσθεν χρόνοις της των Αίτωλών παρουσίας διαπεμπομένων των φυγάδων πρός 25 τούς έν τη πόλει, καὶ δεομένων διαλυθηναι πρός 7 αύτούς καὶ κατάγειν σφᾶς είς την οίκείαν, πεισθέντες οί κατέχοντες την πόλιν έπρέσβευον προς το των 'Αχαιων έθνος, βουλόμενοι μετά της έκείνων 8 γνώμης ποιείσθαι τάς διαλύσεις. [των 'Αχαιών] 30 έπιχωρησάντων δ΄ έτοίμως διά το πεπεζοθαι σφίσιν

άμφοτέρους εὐνοήσειν, ατε των μεν κατεγόντων την πόλιν έν τοις 'Αγαιοίς έγόντων πάσας τὰς έλπίδας. 889. τών δε καταπορευομένων μελλόντων τυγγάνειν τῆς σωτηρίας διά την των Άγαιων συγκατάθεσιν, ούτως 9 5 ἀποστείλαντες την παραφυλακην καὶ τὸν στρατηγὸν 816. έκ της πόλεως οί Κυναιθείς διελύσαντο καὶ κατήγαγον τούς φυγάδας, όντας σχεδον είς τριαχοσίους. λαβόντες πίστεις των παρ' άνθρώποις νομιζομένων τάς ίσχυροτάτας. οί δε κατανοστήσαντες ούχ ώς 10 10 αίτίας η προφάσεως έπιγενομένης τού δοκείν άλλης διαφοράς άρχην αὐτοῖς τινα γεγενησθαι, τὸ δ' έναντίον παραχοήμα κατελθόντες εὐθέως ἐπεβούλευον τη πατρίδι καὶ τοῖς σώσασι. καί μοι δοκοῦσι, καθ' 11 ου καιρου έπι των σφαγίων τους όρκους και τάς 15 πίστεις έδίδοσαν άλλήλοις, τότε μάλιστα διανοείσθαι περί τε της είς τὸ θείον καὶ τοὺς πιστεύσαντας άσεβείας. ἄμα γάρ τῷ μετασχεῖν τῆς πολιτείας εὐθέως 12 έπεσπώντο τούς Αίτωλούς και τούτοις έπραττον την πόλιν, σπεύδοντες τούς σώσαντας αμα καὶ τὴν θρέ-20 ψασαν ἄρδην ἀπολέσαι. την δε πράξιν τοιάδε τινι 18 τόλμη καὶ τοιούτω τρόπω συνεστήσαντο. πολέμαργοι 2 των κατεληλυθότων τινές έγεγόνεισαν ταύτην δέ συμβαίνει την άργην κλείειν τὰς πύλας καὶ τὸν μεταξύ χρόνον κυριεύειν των κλειδών, ποιεϊσθαι δέ 25 καὶ τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων. οί μέν οὖν Αίτωλοὶ διεσκευασμένοι καὶ τὰς κλί- 8 μακας έτοίμας έχοντες έπετήρουν τον καιρόν οί δε 4 πολεμαρχούντες των φυγάδων κατασφάξαντες τούς συνάρχοντας έπὶ τοῦ πυλώνος ἀνέωξαν τὴν πύλην. 30 οδ συμβάντος τινές μέν των Αίτωλων διά ταύτης 5 είσεπιπτον, τινές δε τας κλίμακας προσερείσαντες

έβιάσαντο διὰ τούτων καὶ κατελάμβανον τὸ τείχος. 6 οί δ' έν τη πόλει πάντες, έχπλαγείς όντες έπὶ τοίς συντελουμένοις, απόρως καλ δυσχρήστως είχον πρός τὸ συμβαίνου ούτε γὰρ πρὸς τοὺς διὰ τῆς πύλης είσπίπτοντας οξοί τ' ήσαν βοηθεϊν απερισπάστως διά 5 τούς πρός τὰ τείγη προσβάλλοντας, οὐδὲ μὴν τοῖς τείχεσιν έπαμύνειν διά τούς τη πύλη βιαζομένους. 7 οί δ' Αίτωλοί διά ταύτας τὰς αίτίας ταγέως έγκρα-840. τείς γενόμενοι της πόλεως, των άδίκων έργων εν τοῦτ' ἔπραξαν δικαιότατον πρώτους γὰρ τοὺς είσα- 10 γαγόντας καὶ προδόντας αὐτοῖς τὴν πόλιν κατα-8 σφάξαντες διήρπασαν τούς τούτων βίους. όμοίως δέ 317. καί τοις άλλοις έγρήσαντο πάσι το δε τελευταίον έπισκηνώσαντες έπλ τὰς οίκίας έξετοιχωρύγησαν μέν τούς βίους, έστρέβλωσαν δε πολλούς των Κυναι- 15 θέων, οξε ηπίστησαν έγειν κεκρυμμένα διάφορον η κατασκευάσματ' ή(περ) άλλο τι τῶν πλείονος ἀξίων. Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον λωβησάμενοι τοὺς Κυναιθείς άνεστρατοπέδευσαν, άπολιπόντες φυλακήν 10 των τειχών, καὶ προήγον ώς έπὶ Λούσων καὶ πα- 20

μέν μεταξύ Κλείτορος καλ Κυναίθης, ἄσυλον δὲ νενόμισται παρὰ τοῖς Έλλησιν, ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα τῆς θεοῦ καλ τἄλλα τὰ περλ τὸν 11 ναόν. οἱ δὲ Λουσιᾶται νουνεχῶς δόντες τινὰ τῶν 25 κατασκευασμάτων τῆς θεοῦ, παρητυσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν τοῦ μηδὲν παυκῖν ἀνήκεστον. 12 οἱ δὲ δεξάμενοι παραχρῆμ' ἀναζεύξαντ ς προσεστρατοκέδευσαν τῆ τῶν Κλειτορίων πόλει.

οαγενόμενοι πρός το της Αρτέμιδος Ιερόν, δ κείται

19 Κατὰ δὲ τοὺς καιρούς τούτους ὁ τῶν 'Αχαιῶν 30 στρατηγὸς "Αρατος έξαπέστειλε μὲν πρὸς Φίλιππον

παρακαλών βοηθείν, συνήγε δε τούς έπιλέκτους, μετεπέμπετο δε παρά Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων τούς διατεταγμένους κατά τὰς δμολογίας. οί 2 δ' Αίτωλοί τὸ μέν πρώτον παρεκάλουν τούς Κλειτο-5 ρίους ἀποστάντας των Αγαιων αίρεισθαι την πρός αύτους συμμαγίαν. των δε Κλειτορίων άπλως ού 3 προσιεμένων τούς λόγους, προσβολάς έποιούντο, καὶ προσερείδοντες τὰς κλίμακας τοῖς τείγεσι κατεπείραζου τῆς πόλεως, ἀμυνομένων δὲ γευναίως καὶ 4 841. 10 τολμηρώς των ένδον, εξάντες τοῖς πράγμασιν άνεστρατοπέδευσαν, καὶ προαγαγόντες αὖθις ώς ἐπὶ την Κύναιθαν, όμως τὰ θρέμματα της θεού περισύραντες άπηγαγον, καὶ τὸ μὲν πρῶτον παρεδί- 5 δοσαν τοξς 'Ηλείοις την Κύναιθαν' οὐ βουλομένων 15 δε προσδέξασθαι τῶν 'Ηλείων, ἐπεβάλοντο μεν δι' αύτων κατέχειν την πόλιν, στρατηγον έπιστήσαντες Εύριπίδαν, μετά δε ταῦτα πάλιν δείσαντες έκ των 6 προσαγγελλομένων την έκ Μακεδονίας βοήθειαν. έμποήσαντες την πόλιν ἀπηλλάγησαν, καὶ προήγον 318. 20 αθτις ώς έπλ τὸ 'Ρίον, ταύτη κρίνοντες ποιείσθαι την διάβασιν. ὁ δὲ Ταυρίων, πυνθανόμενος την 7 των Αίτωλων είσβολήν και τὰ περί την Κύναιθαν πεποαγμένα, θεωρών δε του Δημήτριου του Φάριου άπὸ τῶν νήσων εἰς τὰς Κεγγοεὰς ματαπεπλευκότα, 25 παρεκάλει τοῦτον βοηθήσαι τοῖς 'Αγαιοῖς καὶ διισθμίσαντα τοὺς λέμβους ἐπιτίθεσθαι τῆ τῶν Αἰτωλῶν διαβάσει. δ δε Δημήτριος λυσιτελή μέν, οὐκ εὐ-8 σχήμονα δε πεποιημένος την από των νήσων επάνοδον, διὰ τὸν τῶν Ροδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 30 ἄσμενος ὑπήκουσε τῷ Ταυρίωνι, προσδεξαμένου 'κείνου την είς την υπέρβασιν των λέμβων δαπά-

9 νην. ούτος μεν ούν ύπερισθμίσας, και δυσί καθυστερήσας ήμέραις της των Αίτωλών διαβάσεως, προκατασύρας τινάς τόπους τῆς παραλίας τῆς τῶν 10 Αλτωλών κατήχθη πάλιν είς την Κόρινθον. Λακεδαιμόνιοι δε το μεν πέμπειν τας βοηθείας κατά την 5 διάταξιν ένεκάκησαν, βραγείς δέ τινας παντελώς ίππεζς καὶ πεζούς, στογαζόμενοι τοῦ δοκεῖν μόνον, 11 έξέπεμψαν. "Αρατος δε τους 'Αγαιους έγων πολιτικώτερον ή στρατηγικώτερον ύπερ των παρόντων 12 έβουλεύσατο μέχρι γάρ τούτου την ήσυχίαν ήγε, 10 προσανέχων καὶ μεμνημένος της προγεγενημένης συμφοράς, έως οδ πάντα διαπραξάμενοι κατά τάς αύτων προαιρέσεις οί περί του Σκόπαν καί Δωρίμαχον έπανηλθον είς την οίκειαν, καίπερ διά τόπων 842. ποιούμενοι τάς πορείας εὐεπιθέτων καὶ στενών καὶ 15 13 μόνον σαλπιγκτοῦ δεομένων. Κυναιθείς δε μεγάλοις άτυγήμασιν ύπ' Αίτωλών καὶ μεγάλαις συμφοραίς περιπεσόντες δμως πάντων ανθρώπων εδοξαν ήτυγηκέναι δικαιότατα.

Τινὰ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπ' ἀρετῆ φήμην, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν τοῖς ἤθεσι καὶ βίοις φιλοξενίαν καὶ φιλανθρωπίαν, μάλιστα δὲ διὰ τὴν εἰς τὸ θεῖον 2 εὐσέβειαν, ἄξιον βραχὰ διαπορῆσαι περὶ τῆς Κυναιθέων ἀγριότητος, πῶς ὄντες ὁμολογουμένως ᾿Αρ-25 819. κάδες τοσοῦτο κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς διήνεγκαν 3 τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀμότητι καὶ παρανομία. δοκοῦσι δέ μοι, διότι τὰ καλῶς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐπινενοημένα καὶ φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν ᾿Αρκαδίαν, ταῦτα 30 δὴ πρῶτοι καὶ μόνοι τῶν ᾿Αρκάδων ἐγκατέλιπον.

μουσικήν γάρ, τήν γ' άληθως μουσικήν, πᾶσι μέν 4 άνθρώποις ὄφελος άσκεϊν, Αρκάσι δε και άναγκαζον. οὐ γὰο ἡγητέον μουσικήν, ὡς "Εφορός φησιν ἐν τῷ δ προοιμίω της όλης πραγματείας, ούδαμώς άρμόζοντα 5 λόγον αύτῷ δίψας, ἐπ' ἀπάτη καὶ γοητεία παρεισήγθαι τοις άνθρώποις, ούδε τούς παλαιούς Κοητών 6 καί Λακεδαιμονίων αὐλὸν καὶ φυθμόν εἰς τὸν πόλεμον αντί σαλπιγγος είκη νομιστέον είσαγαγείν, ούδε τούς πρώτους Αρχάδων είς την δλην πολι-7 10 τείαν την μουσικήν παραλαβείν έπὶ τοσούτον ώστε μή μόνον παισίν οὖσιν, άλλὰ καί νεανίσκοις γενομένοις ξως τριάχοντ' έτων κατ' άνάγκην σύντροφον 343. ποιείν αὐτήν, τάλλα τοῖς βίοις ὄντας αὐστηροτάτους. ταθτα γάρ πασίν έστι γνώριμα καλ συνήθη, 8 15 διότι σχεδον παρά μόνοις 'Αρκάσι πρώτον μέν οί παϊδες έκ νηπίων άδειν έθίζονται κατά νόμους τούς ύμνους καὶ παιανας, οἶς ξκαστοι κατά τὰ πάτρια τούς έπιχωρίους ήρωας καὶ θεούς ύμνοῦσι μετά 9 δε ταῦτα τοὺς Φιλοξένου καὶ Τιμοθέου νόμους μαν-20 θάνοντες πολλή φιλοτιμία χορεύουσι κατ' ένιαυτον τοις Διονυσιακοίς αύληταις έν τοις θεάτροις, οί μέν παίδες τούς παιδικούς άγῶνας, οί δὲ νεανίσκοι τούς των ανδρων λεγομένους. όμοίως γε μην και παρ' 10 δλον τον βίον τας άγωγας τας έν ταις συνουσίαις 25 ούγ ούτως ποιούνται διά των έπεισάκτων ακροαμάτων ώς δι' αύτων, ανά μέρος άδειν άλληλοις προστάττοντες. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνη- 11 θηναί τι μη γινώσκειν οὐδεν αίσχοὸν ηγούνται, τήν γε μην ώδην ούτ' άρνηθηναι δύνανται διά τὸ 30 κατ' ἀνάγκην πάντας μανθάνειν, ούθ' δμολογούντες αποτρίβεσθαι διά τὸ τῶν αίσχρῶν παρ' αὐτοῖς 820.

12 νομίζεσθαι τούτο. καὶ μὴν ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καλ τάξεως άσκουντες, έτι δ' δοχήσεις έκπονουντες μετά κοινής έπιστροφής και δαπάνης κατ' ένιαυτον έν τοις θεάτροις έπιδείκνυνται τοις αύτων πολίταις 21 οί νέοι. ταῦτά τέ μοι δοχοῦσιν οί πάλαι παρεισα- 5 γαγείν ού τουφής καὶ περιουσίας γάριν, άλλὰ 844. θεωρούντες μεν την εκάστων αὐτουργίαν καὶ συλλήβδην τὸ τῶν βίων ἐπίπονον καὶ σκληρόν, θεωφούντες δε την των ήθων αύστηρίαν, ήτις αύτοις παρέπεται διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ψυχρότητα καὶ 10 στυγνότητα την κατά τὸ πλεῖστον έν τοῖς τόποις ύπάρχουσαν, ώ συνεξομοιούσθαι πεφύκαμεν πάντες 2 άνθρωποι κατ' ανάγκην ού γαρ δι' άλλην, δια δε ταύτην την αίτιαν κατά τὰς έθνικὰς καὶ τὰς δλοσχερείς διαστάσεις πλείστον άλλήλων διαφέρομεν 15 ήθεσί τε καὶ μορφαῖς καὶ χρώμασιν, ἔτι δὲ τῶν 3 έπιτηδευμάτων τοίς πλείστοις. βουλόμενοι δε μαλάττειν καὶ κιρνᾶν τὸ τῆς φύσεως αύθαδες καὶ σκληρόν, τά τε προειρημένα πάντα παρεισήγαγον, καί πρός τούτοις συνόδους κοινάς καί δυσίας πλεί- 20 στας δμοίως ανδράσι και γυναιξί κατείθισαν, έτι δε 4 γορούς παρθένων όμοῦ καὶ παίδων, καὶ συλλήβδην παν έμηγανήσαντο, σπεύδοντες τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον διά της των έθισμων κατασκευής έξημερούν 5 καὶ πραθνειν. ὧν Κυναιθεῖς όλιγωρήσαντες είς 25 τέλος, καὶ ταῦτα πλείστης δεόμενοι τῆς τοιαύτης έπικουρίας διά τὸ σκληρότατον παρά πολὺ τῆς 'Αρκαδίας **Εγειν** άέρα καὶ τόπον, πρὸς αὐτὰς δὲ τὰς έν άλλήλοις διατριβάς καί φιλοτιμίας δρμήσαντες, 6 τέλος άπεθηριώθησαν ούτως ώστε μηδ' έν όποία 30 γεγονέναι των Ελληνίδων πόλεων ἀσεβήματα μείζονα καὶ συνεχέστερα. σημείον δὲ τῆς Κυναιθέων 7 ἀτυχίας περὶ τοῦτο τὸ μέρος καὶ τῆς τῶν ἄλλων 'Αρκάδων τοῖς τοιούτοις τῶν ἐπιτηδευμάτων δυσαρεστήσεως καθ' οῦς γὰρ καιροὺς τὴν μεγάλην σφα-8 εγὴν ποιήσαντες Κυναιθεῖς ἐπρέσβευσαν πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰς ἃς πόλεις ποτ' 'Αρκαδικὰς εἰσῆλθον 321.

345. κατὰ τὴν ὁδόν, οἱ μὲν ἄλλοι παραχρῆμα πάντες αὐτοὺς ἐξεκήρυξαν, Μαντινεῖς δὲ μετὰ τὴν ἀπαλ-9 λαγὴν αὐτῶν καὶ καθαρμὸν ἐποιήσαντο καὶ σφάγια 10 περιήνεγκαν τῆς τε πόλεως κύκλφ καὶ τῆς χώρας πάσης.

Ταῦτα μὲν οὖν ἡμῖν εἰρήσθω χάριν τοῦ μὴ 19 διὰ μίαν πόλιν τὸ κοινὸν ἦθος διαβάλλεσθαι τῶν ᾿Αρκάδων, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ μὴ νομίσαντας ἐνίους 15 τῶν κατοικούντων τὴν ᾿Αρκαδίαν περιουσίας χάριν τὰ κατὰ μουσικὴν ἐπὶ πλεῖον ἀσκεῖσθαι παρ᾽ αὑτοῖς ὀλιγωρεῖν ἐγχειρῆσαι τούτου τοῦ μέρους, ἔτι 11 δὲ καὶ Κυναιθέων ἕνεκεν, ἵν᾽ ἄν ποτ᾽ αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, τραπέντες πρὸς παιδείαν ἡμερῶσιν 20 αὐτούς, καὶ μάλιστα ταύτης πρὸς μουσικήν οὕτως γὰρ μόνως ὢν λήξαιεν τῆς τότε περὶ αὐτοὺς γενομένης ἀγριότητος. ἡμεῖς δ᾽ ἐπειδὴ τὰ περὶ Κυναι- 12 θέων ὑποπίπτοντα δεδηλώκαμεν, αὖτις ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν ἐπάνιμεν.

25 Αίτωλοὶ μεν οὖν τοιαῦτα διεργασάμενοι κατὰ 22 τὴν Πελοπόννησον ἦκον εἰς τὴν οἰκείαν ἀσφαλῶς.
Φίλιππος δὲ μετὰ δυνάμεως βοηθῶν τοῖς ᾿Αχαιοῖς 2 παρῆν εἰς Κόρινθον ὑστερήσας δὲ τοῦ καιροῦ (δι)απέστειλε βιβλιαφόρους πρὸς πάντας τοὺς συμμάχους,
30 παρακαλῶν πέμπειν ἐκάστους παρ' αὐτῶν κατὰ σπουδὴν εἰς Κόρινθον τοὺς βουλευσομένους ὑπὲρ

3 των χοινή συμφερόντων, αὐτὸς δ' ἀναζεύξας ὡς έπλ Τεγέας προήγε, πυνθανόμενος τούς Λακεδαιμονίους είς σφαγάς καὶ ταραχάς έμπεπτωκέναι ποὸς 4 άλλήλους. οί γαρ Λακεδαιμόνιοι συνήθεις όντες βασιλεύεσθαι καλ πάντως τοις προεστώσι πειθαρχείν, 5 846. τότε προσφάτως μέν ήλευθερωμένοι δι' Αντινόνου. βασιλέως δ' ούχ υπάρχοντος παρ' αὐτοῖς, έστασίαζον ποὸς σφᾶς, πάντες ὑπολαμβάνοντες ἴσον αὑτοῖς 5 μετείναι τής πολιτείας. τας μέν οδυ άρχας οί μέν δύο των έφόρων άδηλον είγον την γνώμην, οί δε 10 τρείς έχοινώνουν τοίς Αίτωλοίς των πραγμάτων, πεπεισμένοι δια την ήλικίαν τον Φίλιππον ούδέπω 322. δυνήσεσθαι τοῖς κατὰ τὴν Πελοπόννησον πράγμα-6 σιν έπαρκείν. έπει δ' οι μεν Αιτωλοί παρά την προσδοκίαν αὐτῶν ἐκ Πελοποννήσου ταχεῖαν ἐποι- 15 ήσαντο την έπανοδον, ὁ δὲ Φίλιππος έκ Μακεδο-7 νίας έτι θάττω την παρουσίαν, άπιστουντες οί τρείς ένὶ τῶν δυεῖν ᾿Αδειμάντω διὰ τὸ συνειδέναι μὲν σφίσι πάσας τὰς ἐπιβολάς, μὴ λίαν δὲ τοῖς γινομένοις εὐδοκείν, ήγωνίων μή συνεγγίσαντος τοῦ 10 βασιλέως πάντα τὰ πραττόμενα πρὸς τὸν Φίλιππον 8 έξηγήσηται. δι' ἃ δή συλλαλήσαντές τισι των νέων έκήρυττον είς τὸ τῆς Χαλκιοίκου τέμενος μετὰ τῶν δπλων ζέναι τοὺς έν ταῖς ἡλικίαις, ὡς τῶν Μακε-9 δόνων έπὶ τὴν πόλιν παραγινομένων. ταχὰ δὲ διὰ 25 τὸ παράδοξον άθροισθέντων, δυσαρεστῶν 'Αδείμαντος τοίς γινομένοις έπειρατο προπορευθείς παρα-10 καλείν και διδάσκειν διότι "πρώην έδει τὰ κηρύγματα ταύτα καὶ τοὺς άθροισμοὺς τοὺς ἐν τοῖς δπλοις παραγγέλλειν, καθ' ον καιρον τους Αίτω- 80 λούς πολεμίους όντας ήπούομεν τοίς δροις της γώρας

ήμων συνεγγίζειν, οὐ νῦν, ὅτε Μακεδόνας τοὺς εθεργέτας καλ σωτήρας πυνθανόμεθα πλησιάζειν μετά τοῦ βασιλέως". ἔτι δ' αὐτοῦ ταῦτ' ἀνακρουο- 11 μένου, προσπεσόντες οί παρακεκλημένοι των νέων 5 τούτου τε συνεκέντησαν καί μετά τούτου Σθενέλαου, Άλκαμένη, Θυέστηυ, Βιωνίδαν, έτέρους των πολιτών και πλείους. οι δε πεοι Πολυφόνταν καί 12 τινες αμα τούτοις έμφρόνως προϊδόμενοι τὸ μέλλον, άπεχώρησαν πρός του Φίλιππου. ταῦτα δὲ πρά-23 10 ξαντες εὐθέως ἔπεμπον οἱ προεστώτες ἔφοροι τών 847. πραγμάτων τούς κατηγορήσοντας πρός τὸν Φίλιππου των άνηρημένων καὶ παρακαλέσουτας αὐτὸν έπισγείν την παρουσίαν, έως αν έκ του γεγονότος πινήματος είς την αποκατάστασιν έλθη τα κατά 15 την πόλιν. γινώσκειν δε διότι πρόκειται διατηρείν αὐτοις πάντα τὰ δίκαια καὶ φιλάνθρωπα πρὸς Μακεδόνας οι και συμμίξαντες ήδη περί το Παρθένιον 2 δρος όντι τω βασιλεί διελέγθησαν ακολούθως ταϊς έντολαζο. ὁ δὲ διακούσας παρεκάλεσε τοὺς ήκοντας 3 828. 20 κατά σπουδήν ποιήσασθαι την είς οίκον έπάνοδον καλ δηλούν τοις έφοροις ότι κατά τὸ συνεχές πορευθείς αὐτὸς μεν έν Τεγέα ποιήσεται την στρατοπεδείαν, έχείνους δ' οἴεται δεῖν τὴν ταχίστην ἐκπέμπειν ἄνδοας άξιοχοέους τοὺς κοινολογησομένους πρός 25 αύτὸν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων. ποιησάντων δὲ τὸ προσ- 4 ταγθεν των απαντησάντων, διακούσαντες τα παρά τοῦ βασιλέως οί προεστώτες των Λακεδαιμονίων έξέπεμψαν ανδρας δέκα πρός του Φίλιππου. οξ καί 5 πορευθέντες είς την Τεγέαν και παρελθόντες είς 30 τὸ τοῦ βασιλέως συνέδριον, 'Ωμίου προεστώτος αὐτων, κατηγόρησαν μεν των περί τον 'Αδείμαντον

>

6 ώς αίτίων γεγονότων τῆς κινήσεως, πάντα δ' ὑπισγυούνται ποιήσειν αὐτοί τῷ Φιλίππω τὰ κατὰ τὴν συμμαγίαν, και μηδενός έν μηδενί φανήσεσθαι δεύτεροι κατά την πρός αύτον εύνοιαν των δοκούν-7 των άληθινών αὐτώ φίλων ὑπάρχειν. οί μὲν οὖν 5 Λακεδαιμόνιοι ταύτα καὶ τούτοις παραπλήσια διαλεχθέντες μετέστησαν, οί δὲ μετέχοντες τοῦ συνε-8 δρίου διεφέροντο πρός άλλήλους ταζε γνώμαις. καί τινές μέν, είδότες την κακοπραγμοσύνην των έν τη Σπάρτη, καὶ πεπεισμένοι τοὺς περὶ τὸν ᾿Αδείμαν- 10 τον απολωλέναι διά την πρός αύτους εύνοιαν, τούς τε Λακεδαιμονίους επιβεβλησθαι κοινοπραγείν τοίς Αίτωλοϊς, συνεβούλευον τῷ Φιλίππῳ παράδειγμα 848. ποιήσαι τούς Λακεδαιμονίους, χρησάμενον αὐτοίς τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ᾿Αλέξανδρος ἐχρήσατο Θη- 15 9 βαίοις εὐθέως παραλαβών τὴν ἀρχήν. ἕτεροι δὲ των πρεσβυτέρων την μέν τοιαύτην δργην βαρυτέοαν απέφαινον είναι των γεγονότων, έπιτιμήσαι δε δείν τοίς αίτίοις, καὶ μεταστησάμενον τούτους έγγειρίσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αύτοῦ 20 24 φίλοις. δ δε βασιλεύς έπλ πᾶσιν, εί χρη τοῦ βασιλέως λέγειν τὰς τότε γνώμας οὐ γὰο εἰκὸς έπτακαιδεκαέτη παϊδα περί τηλικούτων δύνασθαι πραγ-2 μάτων διευκρινείν. άλλ' ήμιν μεν καθήκει τοίς γράφουσι τὰς κυρούσας τὰ διαβούλια γνώμας ἀνα-25 824. τιθέναι τοις προεστώσι των όλων τούς μέντοι γ' άκούοντας αὐτοὺς χρή συνυπονοείν διότι τῶν συνόντων καὶ μάλιστα τῶν παρακειμένων εἰκός ἐστιν 3 είναι τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ διαλήψεις. ὧν 'Αράτω τις ἐπιεικέστατ' ἂν προσάπτοι τὴν τότε 30 4 δηθείσαν ύπὸ τοῦ βασιλέως γνώμην. ὁ γὰο Φίλιπ-

πος τὰ μὲν κατ' ίδίαν τῶν συμμάγων είς αύτοὺς άδικήματα καθήκειν έφησεν αύτῷ μέχρι λόγου καλ γραμμάτων διορθούν καλ συνεπισημαίνεσθαι, τὰ δὲ 5 πρός την κοινην άνηκοντα συμμαγίαν, ταῦτ' ἔφη 5 μόνα δείν κοινής επιστροφής και διορθώσεως τυνγάνειν ύπο πάντων. Λακεδαιμονίων δε μηδεν είς 6 την κοινην συμμαγίαν έκφανες ημαρτηκότων, έπαγγελλομένων δε πάντα και ποιείν τὰ δίκαια πρὸς ήμας, οὐ καλῶς ἔχον είναι τὸ βουλεύεσθαί τι περί 10 αὐτῶν ἀπαραίτητον καὶ γὰρ ἄτοπον τὸν μὲν πα-7 τέρα πολεμίων δυτων κρατήσαντα μηδέν ποιήσαι δεινόν, αὐτὸν δ' ἐφ' ούτω μικοᾶς αἰτίας ἀνήκεστόν τι βουλεύεσθαι περί αὐτῶν. ἐπικυρωθείσης 8 δε ταύτης της γνώμης, ότι δεί παριδείν το γεγονός, 15 εὐθέως ὁ βασιλεύς Πετραΐον των αύτοῦ φίλων ἄμα 849. τοίς περί του Μμίαν έξαπέστελλε παρακαλέσοντα τούς πολλούς αντέχεσθαι της πρός αύτον και Μακεδόνας εὐνοίας, αμα δε δώσοντα και ληψόμενον τούς δραους περί συμμαγίαν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς 9 20 δυνάμεως άναζεύξας προηγε πάλιν ώς έπλ Κορίνθου, καλὸν δείγμα τῆς έαυτοῦ προαιρέσεως τοίς συμμάχοις έκτιθέμενος έν τη πρός τούς Λακεδαιμονίους ἀποφάσει.

Καταλαβών δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν συμμαχίδων παρα- 25
25 γεγονότας εἰς τὴν Κόρινθον, συνήδρευε καὶ διελάμβανε μετὰ τούτων τί δεῖ ποιεῖν καὶ πῶς χρήσασθαι τοῖς Αἰτωλοῖς. ἐγκαλούντων δὲ Βοιωτῶν μὲν ὅτι 2 συλήσαιεν τὸ τῆς 'Αθηνᾶς τῆς 'Ιτωνίας ἱερὸν εἰρήνης ὑπαρχούσης, Φωκέων δὲ διότι στρατεύσαντες
30 ἐπ' "Αμβρυσον καὶ Δαύλιον ἐπιβάλοιντο καταλαβέσθαι τὰς πόλεις, 'Ηπειρωτῶν δὲ καθότι πορθήσαιεν 8

Ροιτε Ηιετ. Π. 3

αὐτῶν τὴν γώραν, 'Ακαρνάνων δὲ παραδεικνυόντων 325. τίνα τρόπου συστησάμενοι πράξιν έπλ Θύριον νυκτός. 4 ετι καὶ προσβαλεῖν τολμήσαιεν τῆ πόλει, πρὸς δὲ τούτοις 'Αχαιών ἀπολογιζομένων ώς καταλάβοιντο μέν της Μεγαλοπολίτιδος Κλάριον, πορθήσαιεν δέ 5 διεξιόντες την Πατρέων και Φαραιέων γώραν, διαρπάσαιεν δε Κύναιθαν, συλήσαιεν δε τὸ τῆς έν Λούσοις Αρτέμιδος Γερόν, πολιορχήσαιεν δε Κλειτορίους, έπιβουλεύσαιεν δε κατά μεν θάλατταν Πύλω, κατά δε γην άρτι συνοικιζομένη τη Μεγαλοπολι(των 10 πόλει σπεύδοντες μετά) των Ίλλυριων ανάστατον 5 αὐτὴν ποιῆσαι, διακούσαντες τούτων οί τῶν συμμάχων σύνεδροι πάντες δμοθυμαδον έκφέρειν έβου-6 λεύσαντο τοις Αίτωλοίς τὸν πόλεμον. προθέμενοι δε τας προειρημένας αίτίας έν τῷ δόγματι παρα- 15 350. κατεβάλοντο ψήφισμα, προσδιασαφούντες ότι συνανασώσουσι τοῖς συμμάχοις, εἴ τινα κατέχουσιν αὐτῶν Αίτωλοί γώραν ἢ πόλιν ἀφ' οὖ Δημήτριος ὁ Φιλίπ-7 που κατά φύσιν πατήρ μετήλλαξε παραπλησίως δέ καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν ἢναγκασμένους ἀκουσίως 20 μετέχειν της Αίτωλών συμπολιτείας, ὅτι πάντας τούτους άποκαταστήσουσιν είς τὰ πάτρια πολιτεύματα, χώραν έχοντας καὶ πόλεις τὰς αύτῶν, ἀφρουρήτους, άφορολογήτους, έλευθέρους όντας, πολιτείαις 8 καὶ νόμοις χρωμένους τοῖς πατρίοις. συνανακομιεῖ- 25 σθαι δε καί τοις 'Αμφικτύοσιν έγραψαν τους νόμους καί την περί το ίερον έξουσίαν, ην Αίτωλοί παρήρηνται νῦν, βουλόμενοι των κατά τὸ Γερον έπικρατεϊν αὐτοί.

26 Τούτου δὲ τοῦ δόγματος κυρωθέντος κατὰ τὸ 30 πρῶτον ἔτος τῆς έκατοστῆς καὶ τετταρακοστῆς όλυμ-

πιάδος δ μέν συμμαγικός προσαγορευόμενος πόλεμος άργην είλήφει δικαίαν καὶ πρέπουσαν τοῖς γεγονόσιν άδικήμασιν. οί δε σύνεδροι παραχρήμα 2 πρεσβευτάς έξαπέστελλον πρός τούς συμμάχους, ίνα 5 παρ' έκάστοις διὰ τῶν πολλῶν ἐπικυρωθέντος τοῦ δόγματος έκφέρωσι πάντες τοις Αίτωλοίς τὸν ἀπὸ της γώρας πόλεμον. Επεμψε δε και τοις Αίτωλοις 3326. έπιστολήν δ Φίλιππος, διασαφών ϊν' εί τι λέγειν έχουσι δίκαιον ύπερ των έγκαλουμένων, έτι και νύν 10 συνελθόντες διὰ λόγου ποιώνται την διεξαγωγήν. εί δ' ύπειλήφασι, διότι χωρίς κοινού δόγματος 4 λεηλατούσι καὶ πορθούσι πάντας, οὐκ ἀμύνεσθαι τούς άδικουμένους, έὰν δ' ἀμύνωνται, νομισθήσεσθαι τούτους κατάρχειν τοῦ πολέμου, πάντων 15 αὐτοὺς εὐηθεστάτους εἶναι. χομισάμενοι δ' οί τῶν 5 Αίτωλών άρχοντες την έπιστολην ταύτην, το μέν πρώτον έλπίσαντες ούχ ήξειν τον Φίλιππον, συνέθεντο δητήν ημέραν εν ή πρός το 'Ρίον απαντή-351. σουσι, γνόντες δε παραγινόμενον, απέστειλαν γραμ- 6 20 ματοφόρον διασαφούντες ώς οὐ δύνανται πρὸ τῆς των Αιτωλών συνόδου δι' αύτων ούδεν ύπεο των όλων οίκονομείν. οί δ' 'Αχαιοί συνελθόντες είς 7 την καθήκουσαν σύνοδον τό τε δόγμα πάντες έπεκύρωσαν καὶ τὸ λάφυρον ἐπεκήρυξαν κατὰ τῶν 25 Αίτωλών, προσελθόντος δε και τοῦ βασιλέως πρός 8 την βουλην έν Αίγίω και διαλεχθέντος διά πλειόνων, τὰ δηθέντα μετ' εὐνοίας ἀπεδέξαντο καὶ τὰ προϋπάρχοντα φιλάνθρωπα τοῖς προγόνοις ἀνενεώσαντο πρός αὐτὸν τὸν Φίλιππον.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χαιροὺς Αἰτωλοί, συνάψαν- 27 τος τοῦ τῶν ἀρχαιρεσίων χρόνου, στρατηγὸν αὐτῶν

είλοντο Σκόπαν, δς έγεγόνει πάντων των προειρημέ-2 νων άδικημάτων αίτιος. ύπερ ών ούκ οίδα πώς χρή λένειν. τὸ γὰρ κοινῶ μὲν δόγματι (μή) πολεμεῖν. πανδημεί δε στρατεύοντας άγειν καί φέρειν τα των πέλας, καὶ κολάζειν μεν μηδένα τῶν αἰτίων, στρατη- 5 γούς δ' αίρεϊσθαι καὶ τιμᾶν τούς προεστώτας τών τοιούτων έργων, έμολ μέν δοκει της πάσης γέμειν 3 κακοπρανμοσύνης τί νὰρ ἂν ἄλλο τις τὰς τοιαύτας κακίας δυομάσειε; δήλου δ' έσται το λεγόμενου έκ 4 τούτων. Λακεδαιμόνιοι την Καδμείαν Φοιβίδου πα- 10 ρασπονδήσαντος του μέν αίτιον έξημίωσαν, την δέ Φρουράν ούκ έξήγαγον, ώσπερ λυομένης της άδι-827. μίας διὰ τῆς τοῦ πράξαντος βλάβης, παρὸν τάναν-5 τία ποιείν τούτο γάρ διέφερε τοις Θηβαίοις. πάλιν έκηρυττον άφιέντες τὰς πόλεις έλευθέρας καὶ αὐτο- 15 νόμους κατά την έπ' 'Ανταλκίδου γενομένην είρηνην, ε τούς δ' άρμοστάς ούκ έξηγον έκ των πόλεων. Μαντινείς φίλους όντας καλ συμμάχους άναστάτους ποιήσαντες ούκ έφασαν άδικείν, έκ μιᾶς πόλεως 7 είς πλείους αὐτοὺς διοικίσαντες, ἀνοία μετὰ κακίας 20 852. (χρησάμενοι προφανώς διά) τὸ δοκείν, έάν τις αὐτὸς 8 έπιμύη, μηδε τους πέλας όραν. άμφοτέροις τοίνυν ό ζήλος ούτος της πολιτείας αίτιος κατέστη των μεγίστων συμπτωμάτων δν οὐδαμῶς οὐδαμῆ ζηλωτέον ούτε κατ' ίδιαν ούτε κοινή τούς όρθως βουλευομέ- 25 9 νους. δ δε βασιλεύς Φίλιππος χρηματίσας τοῖς 'Αγαιοίς ανέζευξε μετα της δυνάμεως έπλ Μακεδονίας, σπεύδων έπὶ τὴν παρασκευὴν τῶν πρὸς τὸν πόλεμον, 10 οὐ μόνον τοῖς συμμάχοις, άλλὰ πᾶσι τοῖς Έλλησι διά τοῦ προειρημένου ψηφίσματος καλάς έλπίδας 80 ύποδεικνύων πραότητος καὶ μεγαλοψυχίας βασιλικής.

Ταῦτα δ' ἐπράττετο κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 28 καθ' οθς 'Αννίβας, γεγονώς ήδη κύριος των έντὸς "Ιβηρος ποταμού πάντων, έποιείτο την δομην έπλ την Ζακανθαίων πόλιν. εί μεν οδυ τάς πρώτας έπιβο- 2 ε λάς τάς 'Αννίβου ταϊς Ελληνικαϊς πράξεσιν άπ' άργης εύθέως έπιπεπλέγθαι συνέβαινε, δήλον ώς έν τη προτέρα βύβλω περί τούτων αν ημας έναλλάξ έδει καί κατά παράθεσιν τοίς Ίβηρικοίς πεποιήσθαι την έξηγησιν, απολουθούντας τοίς παιροίς έπει δέ 3 10 τά τε κατά την Ιταλίαν και κατά την Ελλέδα και κατά την 'Ασίαν τὰς μεν ἀρχάς τῶν πολέμων τούτων ίδίας είλήφει, τὰς δὲ συντελείας κοινάς, καὶ την έξήγησιν περί αὐτῶν έκρίναμεν ποιήσασθαι κατ' ίδίαν, έως αν έπλ τον καιρον έλθωμεν τοῦτον έν 15 Φ συνεπλάκησαν αί προειρημέναι πράξεις άλλήλαις καὶ πρὸς εν τέλος ήρξαντο την άναφοράν έχειν -ούτως γάρ ή τε περί τὰς άργὰς έμάστων ἔσται διή- 4 γησις σαφής ή τε συμπλοκή καταφανής, περί ής έν άρχαζς ένεδειξάμεθα, παραδείξαντες πότε και πώς 328. 20 καί δι' ας αίτίας γέγονε - λοιπον ήδη κοινήν ποιήσασθαι περί πάντων την ίστορίαν. έγένετο δ' ή 5 συμπλοκή των πράξεων περί την του πολέμου συν-353, τέλειαν κατά τὸ τρίτον έτος τῆς έκατοστῆς καὶ τετταρακοστής όλυμπιάδος. διὸ καὶ τὰ μετὰ ταῦτα 25 κοινή τοῖς καιροίς ἀκολουθοῦντες έξηγησόμεθα, τὰ δὲ πρὸ τοῦ κατ' ιδίαν, ὡς εἶπα, προσαναμιμνή- 6 σκοντες μόνον των κατά τούς αὐτούς καιρούς έν τῆ προτέρα βύβλω δεδηλωμένων, ΐνα μη μόνον εύπαοακολούθητος, άλλά καί καταπληκτική γίνηται τοῖς ευ προσέχουσιν ή διήγησις.

Φίλιππος δε παραχειμάζων έν Μακεδονία κατέ- 29

νραφε τὰς δυνάμεις πρὸς τὴν μέλλουσαν τρείαν έπιμελώς, άμα δε τούτοις ήσφαλίζετο τὰ πρός τούς 2 ύπερκειμένους της Μακεδονίας βαρβάρους, μετά δε ταύτα συνελθών πρός Σκερδιλαίδαν καὶ τολμηρώς δούς αύτον είς τὰς γείρας, διελέγετο περί φιλίας 5 3 και συμμαχίας, και τα μεν υπισχνούμενος αὐτῶ συνκατασκευάσειν των κατά την Ίλλυρίδα πραγμάτων, τὰ δὲ κατηγορών των Αίτωλων, όντων εὐκατηγορήτων, ραδίως έπεισε συγχωρείν τοίς παρακαλου-4 μένοις. μήποτε νάρ οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ίδίαν 10 άδικήματα των κοινών, άλλὰ πλήθει μόνον καὶ μεγέθει των συμβαινόντων. και γάρ κατ' ίδιαν τὸ των βαδιουργών και κλεπτών φύλον τούτω μάλιστα τῷ τρόπω σφάλλεται, τῷ μὴ ποιείν ἀλλήλοις τὰ δίκαια καὶ συλλήβδην (διὰ) τὰς εἰς αύτοὺς ἀθεσίας. 15 δ ο καὶ τότε συνέβη γενέσθαι περὶ τοὺς Αἰτωλούς. συνθέμενοι γάρ τῷ Σκερδιλαΐδα δώσειν μέρος τι τῆς λείας. έὰν συνεισβάλη μετ' αὐτῶν εἰς τὴν 'Αχαΐαν, 6 πεισθέντος καὶ ποιήσαντος τοῦτο, διαρπάσαντες τὴν των Κυναιθέων πόλιν, καὶ πολλά περιελασάμενοι 20 σώματα καὶ θρέμματα, τὸν Σκερδιλαΐδαν οὐδενὸς 7 μερίτην έποίησαν των άλόντων. διόπερ ύποπαθ-354. ημένης έκ τούτων αὐτῷ τῆς ὀργῆς, βραχέα προσαναμνήσαντος του Φιλίππου, ταγέως δικήκουσε καί 829. συνέθετο μεθέξειν της χοινής συμμαγίας, έφ' ά το λαμβάνειν μεν είκοσι τάλαντα κατ' ενιαυτόν, πλείν δε λέμβοις τριάχοντα και πολεμείν τοις Αίτωλοίς κατά θάλατταν.

30 ΄Ο μεν ούν Φίλιππος περί ταῦτα διέτριβεν. οί δ' έξαποσταλέντες πρέσβεις πρός τοὺς συμμάχους, 30 ἀφικόμενοι πρώτον είς 'Ακαρνανίαν ένετύγχανον

τούτοις. οί δ' 'Ακαρνάνες τό τε δόγμα γνησίως συν- 2 επεκύρωσαν καὶ τὸν ἀπὸ χώρας πόλεμον εξήνεγκαν τοίς Αίτωλοϊς καίπερ τούτοις, εί καί τισιν έτέροις. δίκαιον ήν συγγνώμην έχειν, ύπερτιθεμένοις καλ 5 καταμέλλουσι καὶ καθόλου δεδιόσι τὸν ἀπὸ τῶν άστυγειτόνων πόλεμον, καὶ διὰ τὸ παρακεῖσθαι μέν 3 συντεομονούντας τη των Αίτωλων χώρα, πολύ δέ μαλλον διά το κατ' ιδίαν εύχειρώτους υπάρχειν, τὸ δὲ μέγιστον διὰ τὸ μιπροῖς ἔμπροσθεν γρόνοις 10 πείραν είληφέναι των δεινοτάτων διά την πρός Αλτολούς ἀπέγθειαν. άλλά μοι δοχοῦσιν οί γυήσιοι 4 των άνδρων και κοινή και κατ' ίδιαν οὐδέποτε περί πλείονος οὐθὲν ποιεῖσθαι τοῦ καθήκοντος ὅπεο 'Αμαρνάνες έν τοις πλείστοις μαιροίς ούδενός των 15 Ελλήνων ήττον εύρίσκονται διατετηρημότες, καίπερ άπὸ μικοᾶς δομώμενοι δυνάμεως. οἶς οὐκ ὀκνητέον 5 κατά τὰς περιστάσεις κοινωνείν πραγμάτων, σπευστέον δε μαλλον, εί και τισιν ετέροις των Ελλήνων. καὶ γὰο ίδία καὶ κοινῆ στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλε-20 λεύθερον. 'Ηπειρώται δ' έκ παραθέσεως διακού- 6 σαντες των πρέσβεων τὸ μεν δόγμα παραπλησίως έπεχύρωσαν, τὸν δὲ πόλεμον ἐκφέρειν ἐψηφίσαντο 855. τοίς Αλτωλοίς, έπειδαν και Φίλιππος δ βασιλεύς έξενέγκη, τοῖς δὲ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν πρεσβευταῖς 7 25 απεκρίθησαν δτι δέδοκται τοῖς Ήπειρώταις διατηοείν πρός αὐτοὺς τὴν εἰρήνην, ἀγεννῶς καὶ ποικίλως χρώμενοι τοῖς πράγμασιν. ἀπεστάλησαν δὲ καί 8 πρός βασιλέα Πτολεμαΐον πρέσβεις οί παρακαλέσοντες αὐτὸν μήτε χρήματα πέμπειν τοῖς Αἰτωλοῖς 30 μήτ' άλλο μηδεν χορηγείν κατά Φιλίππου καί των συμμάχων. Μεσσήνιοι δέ, δι' οθς δ πόλεμος την 31 88ι

6 τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδία τιθεἰς ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἡσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος.

356.7 δόξας γὰρ παραυτίκα πιθανῶς εἰρηκέναι, μετ' οὐ πολὺ πάντων αἰσχίστην εὐρέθη καὶ βλαβερωτάτην 8 πεποιημένος ἀπόφασιν εἰρήνη γὰρ μετὰ μὲν τοῦ 25 δικαίου καὶ πρέποντος κάλλιστόν ἐστι κτῆμα καὶ λυσιτελέστατον, μετὰ δὲ κακίας ἢ δειλίας ἐπονει-δίστου πάντων αἴσχιστον καὶ βλαβερώτατον.

32 Οι δε των Μεσσηνίων προεστώτες όλιγαρχικοι, [καί] στοχαζόμενοι τοῦ παραυτά κατ' ιδίαν λυσιτελοῦς, 30 φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος ἀεὶ διέκειντο πρὸς τὴν

είρηνην, διὸ πολλάς μέν περιστάσεις καὶ καιρούς 2 έγοντες, ένίστε δε φόβους και κινδύνους διωλίσθανον ήθροίζετο δε κατά την πρόθεσιν ταύτην άεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς καὶ μεγίσταις ἐποίουν πα- 331. 5 λαίειν την πατρίδα συμφοραίς. δοχώ δ' έγωγε την 3 αίτίαν είναι ταύτην, δτι δυσί γειτνιώντες έθνεσι τοίς μεγίστοις των κατά Πελοπόννησον, μαλλον δέ σχεδον και των Έλληνικών, λέγω δε τω τε των Αρκάδων και τω των Λακώνων, και του μεν έχθρως 4 10 καὶ ἀκαταλλάκτως ἀεί ποτε πρὸς αὐτοὺς ἔχοντος, ἐξ ού και κατέσχον την χώραν, του δε φιλικώς και κηδεμονικώς, ούτε την πρός Λακεδαιμονίους έγθραν εύγενως ανελαμβανον ούτε την ποος Αρχάδας φιλίαν. λοιπον όταν μεν ούτοι προς άλλήλους ή προς 5 15 έτέρους πολεμούντες έν περισπασμοίς ήσαν, έγίνετο τὸ δέον αὐτοῖς. ήγον γὰο τὴν εἰρήνην ἀεὶ παρευδιαζόμενοι διά την του τόπου παράπτωσιν. όταν δ' 6 εύσχολοι καὶ ἀπερίσπαστοι Λακεδαιμόνιοι γενηθέντες έτραπησαν πρός το βλάπτειν αὐτούς, οὖτ' αὐτοί 7 20 δι' αύτῶν ἀντοφθαλμεῖν ἐδύναντο πρὸς τὸ βάρος τὸ Λακεδαιμονίων ούτε προκατεσκευασμένοι φίλους 357. τούς άληθινώς αύτοις πάντα συνυποστησομένους η δουλεύειν ηναγκάζουτο τούτοις άχθοφοροῦντες η φεύγοντας την δουλείαν άναστάτους γίνεσθαι, λεί-25 ποντας την χώραν μετά τέκνων καὶ γυναικών. ὅπερ 8 ήδη πλεουάκις αὐτοζε συνέβη παθεῖν οὐ πάνυ πολλοίς γρόνοις. είη μεν οὖν οἶον εί συμφῦναι τὴν 9 νῦν ὑπάρχουσαν κατάστασιν Πελοποννησίοις, ΐνα μηδενός δέη των λέγεσθαι μελλόντων έαν δέ ποτε 10 50 κίνησιν καὶ μετάστασιν σχή ταῦτα, μίαν όοῶ Μεσσηνίοις καλ Μεγαλοπολίταις έλπίδα τοῦ δύνασθαι

νέμεσθαι την αύτων χώραν τον πλείω χρόνον, έὰν τουμφρονήσαντες κατὰ την Ἐπαμινώνδου γνώμην παντὸς καιροῦ καὶ πράγματος ελωνται κοινωνείν ἀλλήλοις ἀληθινώς.

33 'Ο δε λόγος οὖτος έχει μεν ἴσως καὶ διὰ τῶν 5 2 πάλαι γεγονότων πίστιν. οί γὰο Μεσσήνιοι πρὸς ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Δυκαίου βωμὸν ἀνέθεσαν στήλην ἐν τοῖς κατ' 'Αριστομένην καιροῖς, καθάπεο καὶ Καλλισθένης φησί, γράψαντες τὸ γράμμα τοῦτο

3 πάντως ὁ χρόνος εὖρε δίκην ἀδίκφ βασιλῆι, εὖρε δὲ Μεσσήνη σὺν Διὶ τὸν προδότην ρηιδίως. χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον. γαῖρε, Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάω 'Αρκαδίαν.

4 έπει γάρ τῆς αύτῶν έστερήθησαν, οἶον εί περί δευ- 15 τέρας πατρίδος, ως γ' έμολ δοκεί, τοις θεοίς εύχόμενοι σώζειν την 'Αρχαδίαν, τοῦτ' ανέθεσαν τὸ 5 γράμμα. καὶ τοῦτ' εἰκότως ἐποίουν οὐ γὰρ μόνον αὐτοὺς Άρκάδες ὑποδεξάμενοι κατὰ τὴν ἔκπτωσιν 358. την έκ της ίδίας ύπὸ τὸν Αριστομένειον πόλεμον 20 δμεστίους έποιήσαντο καὶ πολίτας, άλλὰ καὶ τὰς θυγατέρας έψηφίσαντο τοῖς έν ἡλικία διδόναι τῶν 6 Μεσσηνίων, πρός δε τούτοις αναζητήσαντες την Αριστοκράτους τοῦ βασιλέως προδοσίαν έν τη μάχη τῆ καλουμένη περί Τάφρον αὐτόν τ' ἀνείλον καί 25 7 τὸ γένος αὐτοῦ πᾶν ἠφάνισαν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρίς των πάλαι τὰ τελευταία γεγονότα μετὰ τὸν Μενάλης πόλεως καὶ Μεσσήνης συνοικισμον Ικανήν 8 αν παράσχοι πίστιν τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις. καθ' οθς γάρ καιρούς, της περί Μαντίνειαν μάχης τών 30 Ελλήνων άμφιδήριτον έχούσης την νίκην διά τον

832.

Ἐπαμινώνδου θάνατον, ἐκώλυον Λακεδαιμόνιοι μέτέχειν τῶν σπονδῶν Μεσσηνίους, ἀκμὴν σφετεριζόμενοι ταῖς ἐλπίσι τὴν Μεσσηνίαν, ἐπὶ τοσοῦτο 9 διέσπευσαν Μεγαλοπολίται καὶ πάντες οί κοινωτονοῦντες 'Αρκάδων τῆς αὐτῶν συμμαχίας ῶστε Μεσσηνίους μὲν ὑπὸ τῶν συμμάχων προσδεχθῆναι καὶ μετασχεῖν τῶν ὅρκων καὶ διαλύσεων, Λακεδαιμονίους δὲ μόνους ἐκσπόνδους γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων. ὰ τίς οὐκ ἄν τῶν ἐπιγινομένων ἐν υῷ τιθέμενος 10 νομίσειε καλῶς εἰρῆσθαι τὰ μικρῷ πρότερον ὑφ' ἡμῶν δεδηλωμένα;

Ταῦτα μεν οὖν εἰρήσθω μοι γάριν Άρχάδων καὶ 11 Μεσσηνίων, ΐνα μνημονεύοντες των συμβεβηκότων αὐτοῖς περὶ τὰς πατρίδας ἀτυχημάτων ὑπὸ Δακε-15 δαιμονίων άληθινώς άντέγωνται της πρός αύτούς εὐνοίας καὶ πίστεως, καὶ μήτε φόβον ὑφορώμενοι 12 μήτ' είρήνης έπιθυμοῦντες έγκαταλείπωσιν άλλήλους 333. έν ταις δλοσχερέσι περιστάσεσι. Λακεδαιμόνιοι δέ 34 των είδισμένων έποίησάν τι - τοῦτο γὰο συνεγές 20 ήν τοῖς προειρημένοις - τέλος γὰρ τοὺς παρά τῶν συμμάχων πρέσβεις άναποκρίτους άπέστειλαν. ούτως 859. έξηπόρησαν ύπὸ τῆς άλογίας καὶ κακίας τῆς αύτῶν. καί μοι δοκεί τοῦτ' άληθες είναι διότι πολλάκις 2 τολμάν περιττόν είς άνοιαν καὶ τὸ μηδεν καταντάν 25 είωθεν. οὐ μὴν ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, κατασταθέντων 3 έφορων άλλων, οί κινήσαντες έξ άρχης τὰ πράγματα καί γενόμενοι της προειρημένης σφαγης αίτιοι διεπέμποντο πρός τούς Αίτωλούς, έπισπώμενοι πρεσβευτήν. των δε και μάλ' ἀσμένως ὑπακουσάντων, 4 30 ήκε μετ' όλίγον πρεσβεύων είς την Λακεδαίμονα Μεσανάς, και παραυτίκα προσήει τοις έφόροις * * * * 5

οίόμενοι δείν τῷ τε Μαγατᾶ δίδοσθαι τὴν ἔφοδον έπλ τούς πολλούς, καλ βασιλέας καθιστάναι κατά τὰ πάτρια, καὶ μὴ περιορᾶν τὸν πλείω χρόνον παρά τούς νόμους καταλελυμένην την των Ήρακλει-6 δων άργήν, οί δ' έφοροι, δυσαρεστούμενοι μέν τοῖς 5 δλοις πράγμασιν, ού δυνάμενοι δε πρός την δρμην άντοφθαλμείν, άλλὰ δεδιότες τὴν τῶν νέων συστροφήν, περί μεν των βασιλέων ξφασαν μετά ταυτα βουλεύσεσθαι, τῷ δὲ Μαχατᾶ συνεχώρησαν δώσειν 7 την έκκλησίαν. συναχθέντος δε τοῦ πλήθους πα-10 οελθών ο Μαγατάς παρεκάλει διά πλειόνων αὐτούς αίρεισθαι την πρός Αίτωλούς συμμαγίαν, είκη μέν καί θρασέως κατηγορών Μακεδόνων, άλόγως δέ 8 καὶ ψευδώς έγκωμιάζων τοὺς Αἰτωλούς, μεταστάντος δε τούτου, πολλής άμφισβητήσεως ετύγγανε το 15 πράγμα τινές μέν γάρ συνηγόρουν τοῖς Αίτωλοῖς καί συντίθεσθαι πρός αὐτοὺς παρήνουν τὴν συμ-9 μαχίαν, ενιοι δε τούτοις αντέλεγον, ού μην αλλά των πρεσβυτέρων τινές έπιστήσαντες το πλήθος έπί τε τὰς Αντιγόνου καὶ Μακεδόνων εὐεργεσίας 20 έπί τε τὰς διὰ Χαριξένου καὶ Τιμαίου βλάβας, ὅτε στρατεύσαντες Αίτωλοί πανδημεί κατέφθειραν μέν 360. αὐτῶν τὴν χώραν, έξηνδραποδίσαντο δὲ τὰς περιοί- 834. κους, έπεβούλευσαν δε τῆ Σπάρτη, μετὰ δόλου καί βίας τους φυγάδας έπαγαγόντες, έπ' άλλης ένένοντο 25 10 γνώμης, καὶ τέλος ἐπείσθησαν τηρεῖν τὴν πρὸς 11 Φίλιππον καί Μακεδόνας συμμαχίαν. γενομένων δε τούτων, ὁ μεν Μαχατᾶς ἄπρακτος ἐπανήει πάλιν 35 είς την οίκειαν, οί δ' έξ άρχης αίτιοι γεγονότες της κινήσεως, οὐδαμῶς εἶξαι δυνάμενοι τοίς παροῦσιν, 30 αὖτις ἐπεβάλοντο πρᾶγμα ποιεῖν πάντων ἀσεβέστα-

τον, φθείραντές τινας των νέων. κατά γάρ τινα 2 θυσίαν πάτριον έδει τούς μεν έν ταϊς ήλικίαις μετά τῶν ὅπλων πομπεύειν ἐπὶ τὸν τῆς ᾿Αθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου νεών, τοὺς δ' ἐφόρους συντελείν τὰ 5 περί την θυσίαν, αὐτοῦ περί τὸ τέμενος διατρίβοντας. Εν τούτφ τῷ καιρῷ τῶν πομπευόντων εν τοῖς 3 οπλοις τινές νεανίσκων άφνω προσπεσόντες θύουσι τοῖς ἐφόροις ἀπέσφαξαν αὐτούς. καίτοι πᾶσι τοῖς καταφυγούσι την ασφάλειαν παρεσκεύαζε το ίερον. 10 หลิง ซิลงล์ของ au au หลานหลองแนะงอau au au au au au auτην φμότητα των τολμώντων είς τοῦτ' ήλθε καταφρονήσεως ώστε περί τὸν βωμὸν καὶ τὴν τράπεζαν της θεού κατασφανήναι τούς έφόρους απαντας, έξης 5 δε τούτου τάκολουθον τη προθέσει ποιούντες άνεί-15 λου μέν τούς περί Γυρίδαν των γερόντων, έφυγάδευσαν δε τους άντειπόντας τοις Αίτωλοις, είλοντο δ' έξ αύτων έφόρους, συνέθεντο δε πρός τους Αίτωλούς την συμμαγίαν. ἐποίουν δὲ ταῦτα, καὶ την τε 6 πρός 'Αγαιούς ἀπέγθειαν καὶ τὴν πρός Μακεδόνας 20 άχαριστίαν καὶ καθόλου την πρός πάντας άλογίαν ύπέμενον - ούχ ήκιστα δε διά Κλεομένη και την πρός έκεινον εύνοιαν — έπελπίζοντες άελ καὶ προσδοκίαν Εχοντες της έκείνου παρουσίας αμα καλ 861. σωτηρίας. ούτως οί δυνάμενοι των άνθρώπων έπι- 7 25 δεξίως όμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις οὐ μόνον παρόντες, άλλα καὶ μακράν άφεστωτες έγκαταλείπουσί τινα καλ λίαν ίσχυρα τῆς προς αύτους εὐνοίας **βατλ**αίδύγματα. οι γε χωρίς των άλλων και τότε, πολι- 8335. τευόμενοι κατά τὰ πάτρια σχεδὸν ήδη τρεῖς ένιαυ-30 τούς μετά την Κλεομένους έχπτωσιν, οὐδ' έπενόησαν οὐδέποτε βασιλεῖς ματασιήσαι τῆς Σπάρτης. ἄμα 9

δε τω την φήμην αφικέσθαι περί της Κλεομένους τελευτής εὐθέως ῷρμησαν ἐπὶ τὸ βασιλείς καθιστάναι 10 τά τε πλήθη και τὸ τῶν ἐφόρων ἀργεζον, και κατέστησαν οί κοινωνούντες έφοροι της αίρέσεως τοίς στασιώταις, οί και την πρός Αιτωλούς συνθέμενοι 5 συμμαχίαν, ύπλο ών τον άρτι λόγον έποιησάμην, τον μεν ενα νομίμως και καθηκόντως, 'Αγησίπολιν, όντα μεν παίδα την ηλικίαν, υίον δ' Αγησιπόλιδος 11 τοῦ Κλεομβρότου τον δε συνέβαινε βεβασιλευκέναι καθ' ους καιρούς έξέπεσε Λεωνίδης έκ της 10 άρτης, διὰ τὸ κατὰ γένος ὑπάρχειν ἔγγιστα της 12 οίκίας ταύτης. ἐπίτροπον δὲ τοῦ παιδὸς είλοντο Κλεομένη, Κλεομβρότου μεν υίον, Αγησιπόλιδος δ' 13 άδελφόν. ἀπὸ δὲ τῆς έτέρας οἰκίας, ὅντων ἐκ τῆς Ίππομέδοντος θυγατρός Αρχιδάμφ δυείν παίδων, 15 δς ήν υίος Εὐδαμίδου, ζώντος δὲ καὶ Ίππομέδοντος άκμήν, δς ήν υίος Αγησιλάου τοῦ Εὐδαμίδου, καὶ έτέρων δε πλειόνων από της οίκίας ύπαρχόντων, άπωτέρω μεν των προειρημένων, προσηκόντων δε 14 κατά γένος, τούτους μεν απαντας ύπερείδον, Δυ- 20 κούργον δε βασιλέα κατέστησαν, οδ των προγόνων οὐδείς έτετεύχει τῆς προσηγορίας δς δούς έκάστω των έφορων τάλαντον Ήρακλέους ἀπόγονος καλ 15 βασιλεύς έγεγόνει της Σπάρτης. ούτως εύωνα πανταχή τὰ καλὰ γέγονε. τοιγαρούν οὐ παϊδες παίδων, 25 362. άλλ' αὐτοὶ πρώτοι τῆς ἀνοίας ἀπέτισαν τοὺς μισθοὺς οί καταστήσαντες.

36 'Ο δε Μαχατάς, πυθόμενος τὰ γεγονότα περί τοὺς Λακεδαιμονίους, ἦκε πάλιν ὑποστρέψας εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ παρεκάλει τοὺς ἐφόρους καὶ τοὺς τὸ βασιλέας ἔξενεγκεῖν τοῖς ᾿Αχαιοῖς τὸν πόλεμον μόνως

γάρ ούτως έφη λήξαι την των Λακεδαιμονίων φιλονεικίαν των έκ παντός τρόπου διακοπτόντων την ποὸς Αίτωλοὺς συμμαγίαν την τε τῶν ἐν Αίτωλία 886. τὰ παραπλήσια τούτοις πραττόντων. πεισθέντων 3 5 δὲ τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασιλέων, δ μὲν Μαχατᾶς έπανηλθε, συντετελεσμένος την πρόθεσιν διά την άγνοιαν των συμπραττόντων, δ δε Λυκούργος άνα- 4 λαβών τούς στρατιώτας καί τινας των πολιτικών ένέβαλεν είς την 'Αργείαν, ἀφυλάκτως διακειμένων είς 10 τέλος των Άργείων διὰ τὴν προϋπάργουσαν κατάστασιν, καὶ Πολίγναν μὲν καὶ Πρασίας καὶ Δεύ- 5 κας καλ Κύφαντα προσπεσών άφνω κατέσχε. Γλυμπέσι δε και Ζάρακι προσπεσων απέπεσε, τούτου 6 δε ταύτα πράξαντος, επεκήρυξαν το λάφυρον οί 15 Λακεδαιμόνιοι κατά των Άχαιων. Επεισαν δε καί τούς 'Ηλείους οί περὶ τὸν Μαχατᾶν, παραπλήσια λέγοντες απερ καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, έξενεγκείν τοίς 'Αγαιοίς τὸν πόλεμον.

Παραδόξως δὲ καὶ κατὰ νοῦν τοῖς Αἰτωλοῖς τῶν 7
20 πραγμάτων προκεχωρηκότων, οὖτοι μὲν εὐθαρσῶς ἐνέβαινον εἰς τὸν πόλεμον, οἱ δ' 'Αχαιοὶ τὰναντία' Φίλιππος μὲν γάρ, ἐφ' ὧ τὰς ἐλπίδας εἶχον, ἀκμὴν 8 ἐγίνετο περὶ παρασκευήν, 'Ηπειρῶται δ' ἔμελλον πολεμεῖν, Μεσσήνιοι δ' ἡσυχίαν εἶχον, Αἰτωλοὶ 9
25 δέ, προσειληφότες τὴν 'Ηλείων καὶ Λακεδαιμονίων ἄγνοιαν, πανταχόθεν περιείχον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ... 'Αράτω μὲν οὖν συνέβαινε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον 37
363. ἤδη λήγειν τὴν ἀρχήν, "Αρατον δὲ τὸν υίὸν αὐτοῦ καθεσταμένον ὑπὸ τῶν 'Αχαιῶν παραλαμβάνειν τὴν 30 στρατηγίαν. Αἰτωλῶν δ' ἐστρατήγει Σκόπας ' δ δὲ 2 χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστα τότε πως διήρητο'

τάς γάρ άρχαιρεσίας Αίτωλοί μεν έποίουν μετά την φθινοπωρινήν ισημερίαν εὐθέως, 'Αγαιοί δε τότε 3 περί την της Πλειάδος έπιτολην. ήδη δε της θερείας ένισταμένης, καὶ μετειληφότος Αράτου τοῦ νεωτέρου την στρατηγίαν, αμα πάντα τὰ πράγματα τὰς 5 4 έπιβολάς έλάμβανε καὶ τὰς ἀρχάς. 'Αννίβας μέν γάρ ένεχείρει κατά τούς καιρούς τούτους Ζάκανθαν πολιοφιείν, 'Ρωμαΐοι δε Λεύκιον Αλμίλιον είς την Ίλλυρίδα μετά δυνάμεως έξαπέστελλον έπὶ Δημή- 387. τριον τον Φάριον. ύπερ ων εν τη προτέρα βύβλω 10 5 δεδηλώπαμεν. 'Αντίοχος δέ, Πτολεμαΐδα καὶ Τύρον παραδόντος αὐτῷ Θεοδότου, τοίς κατὰ Κοίλην Συρίαν έγγειρείν έπεβάλλετο. Πτολεμαίος δε περί πα-6 ρασκευήν έγίνετο τοῦ πρὸς Αντίογον πολέμου. Αυκούργος δ' ἀπὸ τῶν ὁμοίων βουλόμενος ἄρχεσθαι 11 Κλεομένει, τὸ τῶν Μεγαλοπολιτῶν Αθήναιον έπολιόρκει προσεστρατοπεδευκώς. 'Αγαιοί δε μισθοφόρους ίππεις και πεζούς ήθροιζον είς τον περιεστώτα 7 πόλεμου. Φίλιππος δ' έχ Μακεδονίας έχίνει μετά τῆς δυνάμεως, ἔγων Μακεδόνων φαλαγγίτας μεν 20 μυρίους, πελταστάς δε πεντακισχιλίους, αμα δε τούτοις ίππεζε όκτακοσίους.

8 Ταῦτα μὲν οὖν ἄπαντ' ἢν ἐν τοιαύταις ἐπιβολαῖς καὶ παρασκευαῖς. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς
ἐξήνεγκαν 'Ρόδιοι Βυζαντίοις πόλεμον διά τινας 15
Β8 τοιαύτας αἰτίας. Βυζάντιοι κατὰ μὲν θάλατταν
εὐκαιρότατον οἰκοῦσι τόπον καὶ πρὸς ἀσφάλειαν καὶ
πρὸς εὐδαιμονίαν πάντη τῶν ἐν τῆ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, κατὰ δὲ γῆν πρὸς ἀμφότερα πάντων ἀφυέ2 στατον. κατὰ μὲν γὰρ θάλατταν οὕτως ἐπίκεινται 10
864. τῷ στόματι τοῦ Πόντου κυρίως ὥστε μήτ' εἰσπλεῦσαι

μήτ' ἐκπλεῦσαι (μηδένα) δυνατὸν εἶναι τῶν ἐμπόρων χωρίς της έχείνων βουλήσεως. έγοντος δε τοῦ 3 Πόντου πολλά των πρός τον βίον εύχρήστων τοίς άλλοις άνθρώποις, πάντων είσι τούτων κύοιοι Βυ-5 ζάντιοι, πρός μεν γάρ τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου 4 γρείας τά τε θρέμματα καὶ τὸ τῶν εἰς τὰς δουλείας άγομένων σωμάτων πλήθος οί κατά τον Πόντον ήμιν τόποι παρασκευάζουσι δαψιλέστατον καί γρησιμώτατον δμολογουμένως ποὸς δὲ περιουσίαν μέλι. 10 κηρόν, τάριγος ἀφθύνως ήμεν γορηγούσι. δέχονται 5 γε μήν των έν τοις παρ' ήμιν τόποις περιττευόντων έλαιον καὶ πᾶν οίνου γένος σίτω δ' ἀμείβωνται, ποτέ μέν εὐκαίρως διδόντες, ποτέ δὲ λαμβάνοντες. πάντων δή τούτων ή κωλύεσθαι δέον ήν : 15 όλοσγερώς τους Έλληνας η τελέως άλυσιτελή γίνεσθαι σφίσι την άλλαγην αὐτῶν, Βυζαντίων ήτοι 338. βουλομένων έθελοκακείν καὶ συνδυάζειν ποτέ μέν Γαλάταις, τοτε δε πλείονα Θραξίν ή το παράπαν μή κατοικούντων τους τόπους. διά τε γάο την στε- 7 20 νότητα τοῦ πόρου καὶ τὸ παρακείμενον πλήθος τῶν βαρβάρων ἄπλους ἂν ἡμῖν ἦν δμολογουμένως δ Πόντος, μέγιστα μέν οὖν ἴσως αὐτοῖς ἐκείνοις 8 περιγίνεται λυσιτελή πρός τοὺς βίους διὰ τὰς τῶν τόπων ιδιότητας. άπαν γάρ το μέν περιττεύον παρ' 9 25 αὐτοῖς έξαγωγῆς, τὸ δὲ λεῖπον είσαγωγῆς έτοίμου τυγγάνει και λυσιτελούς άνευ πάσης κακοπαθείας καὶ κινδύνου πολλά γε μὴν καὶ τοῖς ἄλλοις εἔχρη- 10 στα δι' έκείνους, ώς είρηκαμεν, απαντα. διὸ καὶ κοινοί τινες ώς εὐεργέται πάντων ὑπάρχοντες εἰκό-30 τως αν οὐ μόνον χάριτος, άλλα καὶ έπικουρίας κοινης τυγχάνοιεν ύπὸ τῶν Ελλήνων κατὰ τὰς ὑπὸ POLYB. HIST, II.

11 τῶν βαρβάρων περιστάσεις. ἐπεὶ δὲ παρὰ τοῖς πλείστοις ἀγνοεῖσθαι συνέβαινε τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν 365. εὐφυΐαν τοῦ τόπου, διὰ τὸ μικρὸν ἔξω κεῖσθαι 12 τῶν ἐπισκοπουμένων μερῶν τῆς οἰκουμένης, βουλόμεθα δὲ πάντες εἰδέναι τὰ τοιαῦτα, καὶ μάλιστα μεν αὐτόπται γίνεσθαι τῶν ἐχόντων παρηλλαγμένον τι καὶ διαφέρον τόπων, εἰ δὲ μὴ τοῦτο δυνατόν, ἐννοίας γε καὶ τύπους ἔχειν ἐν αὐτοῖς ὡς ἔγιστα τῆς ἀληθείας, ὁητέον ἄν εἴη τί τὸ συμβαῖνόν ἐστι καὶ τί τὸ ποιοῦν τὴν τηλικαύτην καὶ τοιαύτην 10 εὐπορίαν τῆς προειρημένης πόλεως.

Ο δή καλούμενος Πόντος έχει την μέν περίμετρον έγγιστα των δισμυρίων καλ δισχιλίων σταδίων, στόματα δε διττά κατά διάμετρον άλλήλοις κείμενα, τὸ μὲν ἐκ τῆς Προποντίδος, τὸ δ' ἐκ τῆς Μαιώτι- 15 δος λίμνης, ήτις αὐτη καθ' αύτην ὀκτακισγιλίων 2 έχει σταδίων την περιγραφήν. είς δε τα προειρημένα κοιλώματα πολλών μεν και μεγάλων ποταμών έκ της 'Ασίας έκβαλλόντων, έτι δε μειζόνων καί πλειόνων έκ της Εὐρώπης, συμβαίνει την μέν Μαι- 20 ωτιν αναπληρουμένην ύπο τούτων δείν είς τον Πόν- 339. τον διά τοῦ στόματος, τὸν δὲ Πόντον εἰς τὴν Προ-3 ποντίδα. καλείται δε το μεν της Μαιώτιδος στόμα Κιμμερικός Βόσπορος, δ το μεν πλάτος έγει περί τριάκοντα στάδια, τὸ δὲ μῆκος έξήκοντα, πᾶν δ' 25 4 έστλυ άλιτενές το δε τοῦ Πόντου παραπλησίως ονομάζεται μεν Βόσπορος Θράκιος, έστι δε το μεν μηκος έφ' έκατου και είκοσι στάδια, το δε πλάτος 5 οὐ πάντη ταὐτόν. ἄρχει δε τοῦ στόματος ἀπὸ μεν τῆς Ποοποντίδος τὸ κατὰ Καλχηδόνα διάστημα καὶ 30 6 Βυζάντιον, δ δεκατεττάρων έστὶ σταδίων, άπὸ δὲ

του Πόντου το καλούμενον Ίερόν, έφ' οδ τόπου φασί κατά την έκ Κόλγων άνακομιδην Ίάσονα θῦσαι πρώτον τοῖς δώδεκα θεοῖς. δ κεῖται μεν έπὶ της 'Ασίας, απέγει δε της Ευρώπης έπι δώδεκα στά-5 δια πρός τὸ καταντικού κείμενον Σαραπιείον τῆς 366. Θράκης. τοῦ δὲ βεῖν ἔξω κατὰ τὸ συνεγὲς τήν τε 7 Μαιώτιν και του Πόντον είσιν αίτίαι διτταί, μία μεν αὐτόθεν και πᾶσι προφανής, καθ' ήν, πολλών είσπιπτόντων δευμάτων είς περιγραφήν άγγείων 10 ώρισμένων, πλεΐον ἀεὶ καὶ πλεΐον γίνεται τὸ ύγρόν, δ μηδεμιας μεν υπαργούσης έκρύσεως δέον αν ήν 8 προσαναβαΐνον ἀεὶ μείζω καὶ πλείω τοῦ κοιλώματος περιλαμβάνειν τόπον, ύπαρχουσων δ' έκρύσεων άνάγκη τὸ προσγινόμενον καὶ πλεονάζον ὑπερπίπτον 15 άπορρεϊν καὶ φέρεσθαι συνεχώς διὰ τῶν ὑπαρχόντων στομάτων δευτέρα δέ, καθ' ήν, πολύν καὶ 9 παντοδαπόν χοῦν είσφερόντων είς τὰ προειρημένα κοιλώματα των ποταμών κατά τάς των όμβρων έπιτάσεις, έκπιεζόμενον τὸ ύγοὸν ὑπὸ τῶν συνισταμέ-20 νων έγχωμάτων ἀεὶ προσαναβαίνει καὶ φέρεται κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον διὰ τῶν ὑπαργουσῶν ἐκρύσεων. της δ' έγχώσεως καὶ της έπιρούσεως άδιαπαύστου 10 καί συνεχούς γινομένης έκ των ποταμών, καί την απόρουσιν αδιαπαυστον καί συνεγή γίνεσθαι δια 25 τῶν στομάτων ἀναγκαῖον.

Αί μεν οὖν ἀληθεῖς αίτιαι τοῦ φεῖν ἔξω τον 11840. Πόντον αϊδ' εἰσίν, οὐκ έξ ἐμπορικῶν ἔχουσαι διηγημάτων τὴν πίστιν, ἀλλ' ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας, ῆς ἀκριβεστέραν εὐρεῖν οὐ ῥάδιον ἐπεὶ δ' 40 τον τόπον ἐπέστημεν, οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν οὐδ' ἐν αὐτῆ τῆ φάσει κείμενον, ὅπερ οἱ πλεῖστοι ποιεῖν

είωθασι των συγγραφέων, αποδεικτική δε μαλλον τη διηγήσει χρηστέου, ίνα μηδεν απορου απολεί-2 πωμεν των ζητουμένων τοίς φιληκόοις. τοῦτο γὰρ ίδιον έστι των νύν καιρών, έν οίς πάντων πλωτών καλ πορευτών γεγονότων ούκ αν έτι πρέπον είη τ ποιηταίς καλ μυθογράφοις χρήσθαι μάρτυσι περί 3 των άγνοουμένων, δπες οί πρό ήμων πεποιήκασι περί των πλείστων, απίστους αμφισβητουμένων παρεχόμενοι βεβαιωτάς κατά τον Ήρακλειτον, πειρατέον δὲ δι' αὐτῆς τῆς ίστορίας ίκανὴν παριστάναι 10 867.4 πίστιν τοις ακούουσι. φαμέν δή χώννυσθαι μέν καί πάλαι καὶ νῦν τὸν Πόντον, χούνω γε μὴν όλοσχεοως έγχωσθήσεσθαι τήν τε Μαιώτιν και τούτον, μενούσης γε δή της αὐτης τάξεως περί τοὺς τόπους, καὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐγχώσεως ἐνεργούντων κατὰ τὸ ιδ 5 συνεχές. ὅταν γὰρ ὁ μὲν χρόνος ἄπειρος $\tilde{\eta}$, τὰ δὲ κοιλώματα πάντη πάντως ώρισμένα, δήλον ώς, καν 6 τὸ τυχὸν εἰσφέρηται, πληρωθήσονται τῷ χρόνω. κατὰ φύσιν γάρ τὸ πεπερασμένον έν ἀπείρω χρόνω συνεχώς γινόμενον η φθειρόμενον, καν κατ' έλάχιστον ω γίνηται — τοῦτο γὰρ νοείσθω νῦν — ἀνάγκη τε-7 λειωθήναι κατά την πρόθεσιν. δταν δε μη το τυχόν, άλλὰ καὶ λίαν πολύς τις εἰσφέρηται χοῦς, φανερον ώς οὐ ποτέ, ταχέως δὲ συμβήσεται γενέσθαι 8 τὸ νῦν δη λεγόμενον ὑφ' ήμῶν. δ δη καὶ φαίνε- 25 ται γινόμενον. την μεν οὖν Μαιῶτιν ἤδη κεχωσθαι συμβαίνει τὸ γάρ τοι πλείστον αὐτῆς μέρος έν έπτα και πέντε δργυιαζς έστι διο και πλείν αὐτην ούκετι δύνανται ναυσί μεγάλαις χωρίς καθη-9 γεμόνος. οὖσά τ' έξ ἀρχῆς θάλαττα σύρρους τῷ 30 Πόντω, καθάπεο οί παλαιοί συμφωνούσι, νύν έστι

λίμνη γλυκεία, της μεν θαλάττης έκπεπιεσμένης 341. ύπο των έγχωμάτων, της δε των ποταμών είσβολης έπικρατούσης. ἔσται δὲ καὶ περὶ τὸν Πόντον παρα- 10 πλήσιον, και γίνεται νῦν ἀλλ' οὐ λίαν τοῖς πολε λοίς έστι καταφανές διά τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος, τοῖς μέντοι νε βραγέα συνεπιστήσασι καὶ νῦν έστι δήλον τὸ γινόμενον, τοῦ γὰρ Ίστρου πλείοσι 41 στόμασιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὸν Πόντον εἰσβάλλοντος, συμβαίνει πρός τοῦτον σχεδον έπὶ χίλια 10 στάδια συνεστάναι ταινίαν ήμέρας δρόμον ἀπέχουσαν της γης [ήτις νου συνέστηκεν] έκ της τοις στόμασιν είσφερομένης ίλύος έφ' ην έτι πελάγιοι 2 368, τρέγοντες οι πλέοντες τον Πόντον λανθάνουσιν έποκέλλοντες νυκτός έπὶ τούς τόπους. καλοῦσι δ' αὐ-15 τούς οι ναυτικοί Στήθη. τοῦ δὲ μὴ παρ' αὐτὴν 3 συνίστασθαι την γην, άλλ' έπὶ τὸ πολύ προωθεῖσθαι τὸν χοῦν, ταύτην νομιστέον εἶναι τὴν αἰτίαν. έφ' δσον μέν γάρ αί δύσεις των ποταμών διά την 4 βίαν της φοράς έπικρατούσι καλ διωθούνται την 20 θάλατταν, έπὶ τοσοῦτο καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ φερόμενα τοῖς δεύμασιν ανάγκη προωθείσθαι καὶ μή λαμβάνειν μονήν μηδέ στάσιν άπλως. όταν δέ 5 διὰ τὸ βάθος ήδη καὶ πλήθος τῆς θαλάττης ἐκλύηται τὰ δεύματα, τότ' εἰκὸς ήδη ματὰ φύσιν φερό-25 μενον κάτω μονήν καὶ στάσιν λαμβάνειν τὸν χοῦν. δι' ά δη των μεν λάβρων και μεγάλων ποταμών τά 6 μέν γώματα μακράν συνίσταται, τὰ δὲ παρά τὴν γέρσον έστιν άγγιβαθη, των δ' έλαττόνων και πράως φεόντων παρ' αὐτὰς τὰς εἰσβολὰς οι θίνες συνί-30 στανται. μάλιττα δ' ἔκδηλον γίνεται τοῦτο κατὰ 7 τάς των δμβρων έπιφοράς καλ γάρ τα τυγόντα

τότε των δείθρων, ἐπειδὰν ἐπικρατήσωσι τοῦ κύματος κατά την είσβολήν, προωθούσι τον χούν είς θάλατταν έπὶ τοσούτον ώστε πρὸς λόγον έκάστου γίνεσθαι την ἀπόστασιν τη βία των έμπιπτόντων 8 δευμάτων, τω δε μεγέθει της προειρημένης ται- 5 νίας και καθόλου τῷ πλήθει τῶν εἰσφερομένων λίθων καὶ ξύλων καὶ γῆς ὑπὸ τῶν ποταμῶν οὐδαμῶς 9 ἀπιστητέου - εύηθες γάρ - θεωρούντας ὑπὸ τὴν όψιν του τυχόντα χειμάρρουν έν βραχεί χρόνφ πολ- 342. λάκις έκχαραδρούντα μέν καί διακόπτοντα τόπους 10 ηλιβάτους, φέροντα δὲ πᾶν γένος ὕλης καὶ ψῆς καὶ λίθων, έπιχώσεις δὲ ποιούμενον τηλικαύτας ώστ' άλλοιοῦν ἐνίστε καὶ μηδὲ γινώσκειν έν βραχεί χρόνφ 42 τούς αὐτούς τόπους, έξ ὧν οὐκ είκὸς διαυμάζειν πως οί τηλικούτοι καὶ τοιούτοι ποταμοί συνεχώς φέ- 15 οντες απεργάζονταί τι των προειρημένων καὶ τέλος 2 έκπληροῦσι τὸν Πόντον. οὐ γὰρ εἰκός, ἀλλ' ἀναγ-369. καΐον γενέσθαι τοῦτό γε προφαίνεται κατά τὸν όρ-3 θον λόνον, σημείον δε του μέλλοντος σσω γάρ έστι νῦν ἡ Μαιῶτις γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς θα-20 λάττης, ούτως θεωρείται διαφέρουσα προφανώς ή 4 Ποντική τῆς καθ' ήμᾶς. έξ ὧν δῆλον ὡς, ὅταν ὁ γρόνος, εν ο πεπληρωσθαι συμβαίνει την Μαιωτιν, τούτον λάβη τὸν λόγον πρὸς τὸν χρόνον, ὃν ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος πρὸς τὸ κοίλωμα, τότε 25 συμβήσεται καλ τον Πόντον τεναγώδη καλ γλυκύν καὶ λιμνώδη γενέσθαι παραπλησίως τη Μαιώτιδι 5 λίμνη. καλ θάττον δε τούτον υποληπτέον, δοφ μείζους και πλείους είσιν αι φύσεις των είς τοῦτον 6 έκπιπτόντων ποταμών. ταῦτα μὲν οὖν ἡμῖν εἰρή- 30 σθω πρός τούς ἀπίστως διακειμένους, εί δή χώννυσθαι νῦν καὶ χωσθήσεσθαί ποτε συμβήσεται τὸν Πόντον καὶ λίμνη καὶ τέναγος ἔσται τὸ τηλικοῦτον πέλαγος. ἔτι δὲ μᾶλλον εἰρήσθω καὶ τῆς τῶν πλοϊ-7 ζομένων ψευδολογίας καὶ τερατείας χάριν, ἵνα μὴ 5 παντὶ τῷ λεγομένῳ προσκεχηνέναι παιδικῶς ἀναγκαζώμεθα διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔχοντες δ' ἴχνη τῆς ἀληθείας ἐπὶ ποσὸν ἐξ αὐτῶν ἐπικρίνειν δυνώμεθα τὸ λεγόμενον ὑπό τινων ἀληθῶς ἢ τοὐναντίον. ἐπὶ 8 δὲ τὸ συνεχὲς τῆς εὐκαιρίας τῶν Βυζαντίων ἐπά-10 νιμεν.

Τοῦ δη στόματος τοῦ τὸν Πόντον καὶ την Προ- 43 ποντίδα συνάπτοντος όντος έκατὸν εἴκοσι σταδίων τὸ μῆχος, καθάπεο ἀρτίως εἶπον, καὶ τοῦ μέν Ίεροῦ τὸ πρὸς τὸν Πόντον πέρας δρίζοντος, τοῦ δὲ 843. 15 κατά Βυζάντιον διαστήματος τὸ πρὸς τὴν Προποντίδα, μεταξύ τούτων έστιν Έρματον, της Ευρώπης 2 έπλ προοχής τινος ακρωτηριαζούσης έν τῷ στόματι κείμενον, δ της μέν 'Ασίας ἀπέχει περί πέντε στάδια, κατά τὸν στενώτατον δὲ τόπον ὑπάρχει τοῦ 20 παντός στόματος: ή καὶ Δαρεῖον ζεῦξαί φασι τὸν 370. πόρου, καθ' δυ χρόνου έποιεῖτο τὴν ἐπὶ Σκύθας διάβασιν. κατά μέν δή τον άλλον τόπον ἀπό τοῦ 3 Πόντου παραπλήσιός έστιν ή φορά τοῦ δεύματος διά την δμοιότητα των παρ' έκατερον το μέρος το στό-25 ματι παρηκόντων τόπων έπαν δ' είς το τῆς Εὐρώ- 4 πης Εομαΐον, ή στενώτατον έφαμεν είναι, φερόμενος έκ τοῦ Πόντου καὶ συγκλειόμενος ὁ όοῦς βία προσπέση, τότε δή τραπείς ώσπερ ἀπὸ πληγής έμπίπτει τοῖς ἀντιπέρας τῆς ᾿Ασίας τόποις. ἐκείθεν 5 30 δε πάλιν, οίον έξ ύποστροφής, την ανταπόδοσιν ποιείται πρός τὰ περί τὰς Εστίας ἄκρα καλούμενα

٠.

6 της Εὐρώπης. δθεν αὖθις δρμήσας προσπίπτει πρὸς την Βούν καλουμένην, δς έστι της 'Ασίας τόπος, έφ' δυ έπιστηναί φασι πρώτου οί μῦθοι την Ίω πε-7 ραιωθείσαν. πλην ο γε ρούς το τελευταίον δρμήσας ἀπὸ τῆς Βοὸς ἐπ' αὐτὸ φέρεται τὸ Βυζάντιον, 5 περισγισθείς δε περί την πόλιν βραγύ μεν είς τον κόλπον αύτοῦ διορίζει τὸν καλούμενον Κέρας, τὸ δὲ 8 πλεῖον πάλιν ἀπονεύει. διευτονεῖν μὲν οὖν οὐκέτι δύναται πρός την άντιπέρας γώραν, έφ' ής έστι 9 Καλγηδών πλεονάκις γὰρ τὴν ἀνταπόδοσιν πεποι- 10 ημένος, καὶ τοῦ πόρου πλάτος ἔγοντος, ἤδη περὶ τούτον του τόπου έκλυόμενος ο φούς οὐκέτι βραγείας πρός όξεῖαν γώνίαν ποιείται τὰς ἀνακλάσεις 10 έπλ την περαίαν, άλλα μαλλον προς αμβλείαν διόπερ απολιπών την των Καλχηδονίων πόλιν φέρεται 15 44 διά πόρου. καὶ τὸ ποιοῦν τὴν μὲν τῶν Βυζαντίων πόλιν εὐκαιροτάτην, τὴν δὲ τῶν Καλγηδονίων τάναντία, τοῦτ' ἔστι τὸ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰρημένον, καίπερ ἀπὸ τῆς ὄψεως ὁμοίας ἀμφοτέραις δοκούσης 2 είναι της θέσεως πρός την εύκαιρίαν. άλλ' δμως 20844. 371. είς την μεν βουληθέντα καταπλεῦσ' οὐ δάδιον, πρὸς ην δέ, καν μη βούλη, φέρει κατ' ανάγκην δ δοῦς, 3 καθάπεο ἀρτίως εἰπομεν. σημεῖον δὲ τούτου ἐκ Καλτηδόνος γάο οί βουλόμενοι διαίρειν είς Βυζάντιον οὐ δύνανται πλεῖν κατ' εὐθεῖαν διὰ τὸν μεταξὸ 25 δούν, άλλα παράγουσιν ἐπί τε την Βούν και την 4 καλουμένην Χουσόπολιν, ην 'Αθηναζοι τότε κατασχόντες 'Αλκιβιάδου γνώμη παραγωγιάζειν έπεβάλουτο πρώτου τούς είς Πόντου πλέουτας, τὸ δ' έμπροσθεν άφιασι κατά φούν, ὧ φέρονται κατ' άνάγ- 30 5 κην πρός τὸ Βυζάντιου. ὅμοια δὲ τούτοις καὶ τὰ

₹

κατά τὸν ἐπὶ θάτερα πλοῦν ἐστι τῆς Βυζαντίων πόλεως. ἄν τε γὰρ ἀφ' Ελλησπόντου τρέχη τις τοῖς 6 νότοις άν τ' έπλ τον Ελλήσποντον έκ τοῦ Πόντου τοις έτησίοις, παρά μεν την Ευρώπην έκ της Βυ-5 ζαντίων πόλεως δρθός, αμα δ' εθπαρακόμιστός έστιν δ πλούς έπὶ τὰ τῆς Ποοποντίδος στενὰ κατ' "Αβυδον καί Σηστόν, κάκειθεν ώσαύτως πάλιν έπὶ τὸ Βυζάντιον, ἀπὸ δὲ Καλγηδόνος παρὰ τὴν 'Ασίαν τὰ- 7 ναντία τούτοις διά τὸ κολπώδη τὸν παράπλουν ὑπάρ-10 γειν καὶ προτείνειν πολύ τὴν τῶν Κυζικηνῶν χώραν. άφ' Ελλησπόντου γὰο φερόμενον είς Καλχηδόνα 8 γρήσασθαι τῷ παρὰ τὴν Εὐρώπην πλῷ, κάπειτα συνεγγίζοντα τοῖς κατὰ Βυζάντιον τόποις κάμπτειν καλ προστρέγειν πρός την Καλγηδόνα διὰ τὸν φοῦν 15 και τὰ προειρημένα δυσχερές. δμοίως δε πάλιν έκ- 9 πλέοντα προστρέχειν εὐθέως τῆ Θράκη τελέως ἀδύνατον διά τε τὸν μεταξύ δοῦν καὶ διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους έκατέρους άντιπίπτειν πρός άμφοτέρας τάς έπιβολάς, έπειδήπεο είσάγει μέν είς του Πόντον 10 20 νότος, έξάγει δε βορέας, καὶ τούτοις ἀνάγκη χρῆσθαι πρὸς έκάτερον τὸν δρόμον τοῖς ἀνέμοις.

Τὰ μὲν οὖν τὴν κατὰ θάλατταν εὐκαιρίαν ποι- 11 οῦντα Βυζαντίοις ταῦτ' ἔστι, τὰ δὲ τὴν κατὰ γῆν 872. ἀκαιρίαν τὰ μέλλοντα ρῆθήσεσθαι. τῆς γὰρ Θρά- 45 25 κης κύκλω περιεχούσης αὐτῶν τὴν χώραν οὕτως 845. ὥστ' ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν καθήκειν, ἀίδιον ἔχουσι πόλεμον καὶ. δυσχερῆ πρὸς τούτους. οὕτε 2 γὰρ παρασκευασάμενοι καὶ κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον οἰοί τ' εἰσὶ διὰ 30 τὸ πλῆθος καὶ τῶν ὅχλων καὶ τῶν δυναστῶν ἐὰν 3 τοῦ γὰρ ενὸς περιγένωνται, τρεῖς ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ

4 την τούτων χώραν άλλοι βαρύτεροι δυνάσται. καί μην ούδ' είξαντες καὶ συγκαταβάντες είς φόρους καὶ συνθήκας οὐδὲν ποιοῦσι πλέον αν γάρ ένὶ πρόωνταί τι, πενταπλασίους δι' αὐτὸ τοῦτο πολεμίους εύδιόπερ ἀιδίφ συνέχονται καλ δυσχερεί 5 πολέμω τι γαο έπισφαλέστερον άστυγείτονος καί 6 βαρβάρου πολέμου; τί δεινότερου; οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις τὸ παράπαν κακοῖς παλαίοντες κατά γῆν, γωρίς των άλλων των παρεπομένων τω πολέμω κακῶν, ὑπομένουσί τινα καὶ τιμωρίαν Ταντάλειον 10 7 κατά τὸν ποιητήν. ἔχοντες γάρ χώραν γενναιοτάτην, δταν διαπονήσωσι ταύτην καὶ γένηται τὸ τῶν καρπῶν πληθος τῷ κάλλει διαφέρον, κάπειτα παραγενηθέντες οί βάρβαροι τοὺς μὲν καταφθείρωσι, 8 τούς δε συναθροίσαντες αποφέρωσι, τότε δη γωρίς 15 των έργων καὶ τῆς δαπάνης καὶ τὴν καταφθοράν θεώμενοι διά τὸ κάλλος τῶν καρπῶν σχετλιάζουσι καὶ βαρέως φέρουσι τὸ συμβαϊνον.

9 'Αλλ' δμως τὸν μὲν ἀπὸ τῶν Θρακῶν πόλεμον κατὰ τὴν συνήθειαν ἀναφέροντες ἔμενον ἐπὶ τῶν 20 10 ἐξ ἀρχῆς δικαίων πρὸς τοὺς Ἑλληνας προσεπιγενομένων δὲ Γαλατῶν αὐτοῖς τῶν περὶ Κομοντόριον 46 εἰς πᾶν ἡλθον περιστάσεως. οὖτοι δ' ἐκίνησαν μὲν 373. ἄμα τοῖς περὶ Βρέννον ἐκ τῆς οἰκείας, διαφυγόντες δὲ τὸν περὶ Δελφοὺς κίνδυνον, καὶ παραγενόμενοι 25 πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, εἰς μὲν τὴν 'Ασίαν οὐκ ἐπεραιώθησαν, αὐτοῦ δὲ κατέμειναν διὰ τὸ φιλοχωρῆσαι 2 τοῖς περὶ τὸ Βυζάντιον τόποις. οἱ καὶ κρατήσαντες τῶν Θρακῶν, καὶ κατασκευασάμενοι βασίλειον τὴν Τύλιν, εἰς δλοσχερῆ κίνδυνον ἡγον τοὺς Βυ-30 346 3 ζαντίους. κατὰ μὲν οὖν τὰς ἀρχὰς ἐν ταῖς ἐφόδοις

αύτων ταις κατά Κομοντόριον τον πρώτον βασιλεύσαντα δώρα διετέλουν οί Βυζάντιοι διδόντες άνὰ τρισχιλίους καὶ πεντακισχιλίους, ποτε δε καὶ μυρίους χουσούς, έφ' ώ μη καταφθείρειν την χώραν αὐτῶν. 5 τέλος δ' ηναγκάσθησαν δυδοήκουτα τάλαντα συν- 4 γωρήσαι φόρον τελείν κατ' ένιαυτον έως είς Καύαρου, έφ' οὖ κατελύθη μὲν ἡ βασιλεία, τὸ δὲ γένος αὐτῶν έξεφθάρη πᾶν, ὑπὸ Θρακῶν έκ μεταβολῆς έπικρατηθέν. έν οίς καιροίς ύπὸ τῶν φόρων πιε- 5 10 ζούμενοι τὸ μὲν πρώτον ἐπρέσβευον πρὸς τοὺς Έλληνας, δεόμενοι σφίσι βοηθείν καλ συγχορηγείν είς τούς περιεστώτας καιρούς των δε πλείστων παρο-6 λιγωρούντων, ένεχείρησαν άπαναγκασθέντες παρανωνιάζειν τούς είς του Πόντου πλέουτας. μενάλης 47 15 δε γενομένης της άλυσιτελείας και δυσχρηστίας πασιν έκ τοῦ τέλος πράττειν τοὺς Βυζαντίους τῶν έξανομένων έκ τοῦ Πόντου, δεινὸν ἡγοῦντο, καὶ πάντες ένεμάλουν οί πλοιζόμενοι τοις Ροδίοις διά τὸ δοκείν τούτους προεστάναι των κατά θάλατταν. 20 έξ οὖ συνέβη φῦναι τὸν πόλεμον, ὑπὲρ οὖ νῦν ἡμεῖς 2 ίστορεῖν μέλλομεν.

Οι γὰς 'Ρόδιοι, συνεξεγεςθέντες ἄμα μὲν διὰ τὴν 3 σφετές αν βλάβην, ἄμα δὲ καὶ διὰ τὴν τῶν πέλας ἐλάττωσιν, τὸ μὲν πρῶτον παραλαβόντες τοὺς συμ
'5 μάχους ἐπρέσβενον πρὸς τοὺς Βυζαντίους, ἀξιοῦντες καταλύσειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον οὐκ ἐντρε- 4 πομένων δὲ τοῖς ὅλοις, ἀλλὰ πεπεισμένων δίκαια λέγειν ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς γενομένης πας'

874. αὐτοῖς τῶν περὶ τὸν Ἑκατόδωρον καὶ 'Ολυμπιόδω
80 ρον πρὸς τοὺς τῶν 'Ροδίων πρεσβευτάς — οὖτοι γὰρ 5

τότε προέστησαν τοῦ τῶν Βυζαντίων πολιτεύματος —

τότε μεν απηλλάνησαν οί Ρόδιοι περάναντες οὐδέν, 6 έπανελθόντες δε τον πόλεμον έψηφίσαντο τοῖς Βυ-7 ζαντίοις διά τὰς προειρημένας αίτίας. καὶ παραντίκα πρεσβευτάς έξαπέστελλον πρός Προυσίαν, παρακαλούντες καὶ τούτον εἰς τὸν πόλεμον· ἤδεσαν γὰο 5 847 τον Προυσίαν παρατριβόμενον έχ τινων προς τούς 48 Βυζαντίους, τὸ δὲ παραπλήσιον ἐποίουν καὶ Βυζάντιοι πρός τε γάρ "Ατταλον καί πρός 'Αγαιόν έπεμ-2 που πρέσβεις, δεόμενοι σφίσι βοηθείν. δ μέν οὐν "Ατταλος ήν πρόθυμος, είχε δε βραχεΐαν τότε φοπήν, 10 ώς αν ύπ' 'Αχαιού συνεληλαμένος είς την πατρώαν 3 άρχήν δ δ' 'Αχαιός, πρατών μεν της έπι τάδε τοῦ Ταύρου, βασιλέα δὲ προσφάτως αύτὸν ἀναδεδειχώς, 4 έπηγγέλλετο βοηθήσειν. ὑπάρχων δ' έπὶ ταύτης τῆς προαιρέσεως, τοῖς μὲν Βυζαντίοις μεγάλην έλ- 15 πίδα παρεσκεύαζε, τοῖς δὲ Ροδίοις καὶ Προυσία τά-5 ναντία κατάπληξιν. 'Αγαιὸς γὰο ἦν μὲν 'Αντιόχου συγγενής τοῦ παρειληφότος την έν Συρία βασιλείαν, έγκρατης δ' έγένετο της προειρημένης δυνα-6 στείας διά τινας τοιαύτας αίτίας. Σελεύκου μεταλ- 20 λάξαντος τὸν βίον, ης ἦν Αντιόχου τοῦ προειρημένου πατήρ, διαδεξαμένου δὲ τὴν βασιλείαν Σελεύκου πρεσβυτάτου των υίων, αμα τούτω δια την οίκειότητα συνυπερέβαλε τον Ταύρον, δυσί μάλιστά πως 7 έτεσι πρότερον των νυν λεγομένων καιρων. Σέλευ- 25 κος γάρ ὁ νέος ὡς θᾶττον παρέλαβε τὴν βασιλείαν, πυνθανόμενος "Ατταλον πᾶσαν ήδη την έπὶ τάδε τοῦ Ταύρου δυναστείαν ὑφ' αὑτὸν πεποιῆσθαι, παρ-8 ωρμήθη βοηθείν τοίς σφετέροις πράγμασιν. ὑπερβαλών δε μεγάλη δυγάμει τον Ταύρον, και δολο- 30 φονηθείς υπό τ' Απατουρίου του Γαλάτου καί

Νικάνορος, μετήλλαξε τὸν βίον. 'Αγαιὸς δὲ κατὰ 9 την αναγκαιότητα τον φόνον αὐτοῦ μετηλθε παρα-875. χρημα, τούς περί τὸν Νικάνορα καὶ τὸν Άπατούριον άποκτείνας, των τε δυνάμεων καλ των όλων πραγ-5 μάτων φρονίμως καὶ μεγαλοψύχως προέστη. γὰο καιρῶν παρόντων αὐτῷ, καὶ τῆς τῶν ὅχλων δρμής συνεργούσης είς τὸ διάδημα περιθέσθαι, τοῦτο μέν οὐ προείλετο ποιῆσαι, τηρῶν δὲ τὴν βασιλείαν 'Αντιόχω τω νεωτέρω των υίων, ένεργως έπι-10 πορευόμενος άνεκτᾶτο την έπὶ τάδε τοῦ Ταύρου πασαν. των δε πραγμάτων αὐτῷ παραδόξως εὐ- 11 οοούντων, έπεὶ τὸν μὲν "Ατταλον εἰς αὐτὸ τὸ Πέογαμον συνέκλεισε, των δε λοιπών πάντων ην έγκρα- 348. τής, έπαρθείς τοῖς εὐτυχήμασι παρά πόδας έξώχειλε. 15 καλ διάδημα περιθέμενος καλ βασιλέα προσαγορεύ- 12 σας αύτον βαρύτατος ήν τότε και φοβερώτατος των έπλ τάδε του Ταύρου βασιλέων καλ δυναστών ώ 13 καὶ μάλιστα τότε Βυζάντιοι πιστεύσαντες άνεδέξαντο τὸν πρὸς τοὺς 'Ροδίους καὶ Προυσίαν πόλεμον. Ο δε Προυσίας ένεκάλει μεν πρότερον τοῖς Βυ- 49 ζαντίοις δτι ψηφισαμένων τινάς είκόνας αὐτοῦ ταύτας ούκ άνετίθεσαν, άλλ' είς έπισυρμον καὶ λήθην άγοιεν, δυσηρέστει δ' αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ πᾶσαν προσ- 2 ενέγκασθαι φιλονεικίαν είς τὸ διαλύσαι τὴν 'Αχαιού 25 πρός "Ατταλον έχθραν καὶ τὸν πόλεμον, νομίζων κατά πολλούς τρόπους άλυσιτελή τοῖς αύτοῦ πράγμασιν ύπάρχειν την έκείνων φιλίαν. ηρέθιζε δ' 3 αὐτὸν καὶ τὸ δοκεῖν Βυζαντίους ποὸς μὲν "Ατταλον είς τούς της 'Αθηνάς άγωνας τούς συνθύσοντας 30 έξαπεσταλκέναι, πρός αὐτὸν δ' είς τὰ Σωτήρια μηδένα πεπομφέναι. διόπερ έκ πάντων τούτων ύποι- 4

κουφουμένης παρ' αὐτῷ τῆς ὀργῆς, ἄσμενος ἐπελάβετο τῆς τῶν Ῥοδίων προφάσεως, καὶ συγκαταθέμενος τοῖς πρεσβευταῖς ἐκείνους μὲν ῷετο δεῖν κατὰ θάλατταν πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ κατὰ γῆν οὐκ ἐλάττω βλάψειν ἔδοξε τοὺς ὑπεναντίους.

Ο μεν οδυ 'Ροδίων πρός Βυζαντίους πόλεμος 50 διὰ ταῦτα καὶ τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχήν. οί δὲ 376. Βυζάντιοι τὸ μὲν πρῶτον ἐρρωμένως ἐπολέμουν, πεπεισμένοι τὸν μὲν 'Αχαιὸν σφίσι βοηθήσειν, αὐτοί δε του Τιβοίτην έκ της Μακεδονίας έπαγαγόντες 10 άντιπεριστήσειν τῷ Προυσία φόβους καὶ κινδύνους, 2 δς κατά την προειρημένην δρμην πολεμών παρείλετο μέν αὐτῶν τὸ καλούμενον έπὶ τοῦ στόματος 3 Ίερόν, δ Βυζάντιοι μικροίς ανώτερον χρόνοις μεγάλων ωνησάμενοι χρημάτων έσφετερίσαντο διά την 15 εὐκαιρίαν τοῦ τόπου, βουλόμενοι μηδεμίαν ἀφορμήν μηδενί καταλιπείν μήτε κατά των είς τον Πόντον πλεόντων έμπόρων μήτε περί τούς δούλους καί 4 τὰς ἐξ αὐτῆς τῆς θαλάττης ἐργασίας, παρείλετο δὲ καὶ την ἐπὶ τῆς ᾿Ασίας χώραν, ην κατείχου Βυζάν- 20 5 τιοι της Μυσίας πολλούς ήδη χρόνους. οί δε 'Ρό- 349. διοι πληρώσαντες ναῦς έξ, αμα δὲ ταύταις παρά των συμμάχων προσλαβόντες τέτταρας, καὶ ναύαρχον προγειρισάμενοι Ξενόφαντον, επλεον έφ' Ελλησπόν-6 του δέκα ναυσί. καὶ ταῖς μὲν λοιπαῖς ὁρμοῦντες 25 περί Σηστον έκωλυον τους πλέοντας είς του Πόντον, μιᾶ δ' έκπλεύσας ὁ ναύαρχος κατεπείραζε τῶν Βυζαντίων, εί πως ήδη μεταμελοίντο καταπεπληγ-7 μένοι τὸν πόλεμον. τῶν δ' οὐ προσεχόντων ἀπέπλευσε καί παραλαβών τὰς λοιπὰς ναῦς ἀπῆρε πάσαις 30 8 είς την 'Ρόδον. οί δε Βυζάντιοι πρός τε τον 'Αχαιον

έπεμπον, άξιούντες βοηθείν, έπί τε τὸν Τιβοίτην έξαπέστελλον τοὺς ἄξοντας αὐτὸν έκ τῆς Μακεδονίας έδόχει γάρ οὐχ ήττον ή Βιθυνών ἀρχή Τι- 9 βοίτη καθήκειν ή Προυσία διὰ τὸ πατρὸς ἀδελφὸν 5 αὐτὸν ὑπάργειν τῷ Προυσία. οἱ δὲ Ῥόδιοι θεω- 10 ρούντες την των Βυζαντίων υπόστασιν, πραγματικῶς διενοήθησαν πρὸς τὸ καθικέσθαι τῆς προθέσεως. δρώντες γάρ τὸ συνέχον τοῖς Βυζαντίοις τῆς 51 ύπομονής του πολέμου κείμενον έν ταζς κατά τὸν 10 Αγαιον έλπίσι. Θεωρούντες δε τον πατέρα τον Αχαιοῦ κατεχόμενον ἐν 'Αλεξανδρεία, τὸν δ' 'Αχαιὸν 877, περί πλείστου ποιούμενου την τοῦ πατρός σωτηοίαν, ἐπεβάλοντο πρεσβεύειν πρός τὸν Πτολεμαζον καλ παραιτεϊσθαι τὸν 'Ανδρόμαχον, καλ πρότερον 2 15 μεν έκ παρέργου τοῦτο πεποιηκότες, τότε δ' άληθινώς σπεύδοντες ύπερ του πράγματος, ίνα προσενεγκάμενοι πρός του 'Αχαιον την χάριν ταύτην ύπόχοεων αὐτὸν ποιήσωνται ποὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον. δ δε Πτολεμαΐος, παραγενομένων των πρέ- 3 20 σβεων, έβουλεύετο μεν παρακατέχειν τον 'Ανδρόμαγον, έλπίζων αὐτώ γρήσεσθαι πρός καιρόν, διὰ τὸ τά τε πρός τὸν 'Αντίοχον ἄκριτα μένειν αὐτῷ, καὶ τὸ τον 'Αχαιον αναδεδειχότα προσφάτως αύτον βασιλέα πραγμάτων είναι κύριον ίκανων τινων. ήν γάρ 4 25 Ανδρόμαγος Αγαιού μεν πατήρ, άδελφος δε Λαοδίκης της Σελεύκου γυναικός. οὐ μην άλλα προσ- 5 κλίνων τοις 'Poδίοις δ Πτολεμαίος κατά την δλην αίρεσιν, καὶ πάντα σπεύδων γαρίζεσθαι, συνεγώρησε καὶ παρέδωκε του Ανδρόμαγον αὐτοῖς ἀποκομίζειν 850. 30 ώς τὸν υίόν. οι δ' ἐπιτελεσάμενοι τοῦτο, καὶ προσ- 6 επιμετρήσαντες τοίς περί τον Αγαιον τιμάς τινας,

παρείλαντο την δλοσγερεστάτην έλπίδα των Βυζαν-7 τίων. συνεκύρησε δέ τι καλ έτερον τοῖς Βυζαντίοις άτοπον δ γάο Τιβοίτης, καταγόμενος έκ τῆς Μακεδονίας, έσφηλε τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, μεταλλάξας 8 τον βίον. οδ συμβάντος οι μεν Βυζάντιοι ταϊς δο- 5 μαίς ἀνέπεσον, ὁ δὲ Προυσίας ἐπιροωσθείς ταίς πρός του πόλεμου έλπίσιν, αμα μέν αὐτος ἀπο των κατ' 'Ασίαν μερών έπολέμει καλ προσέκειτο τοῖς πράγμασιν ένεργως, αμα δε τούς Θρακας μισθωσάμενος ούκ εἴα τὰς πύλας ἐξιέναι τοὺς Βυζαντίους 10 9 ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην μερῶν. οί δὲ Βυζάντιοι των σφετέρων έλπίδων έψευσμένοι, τω πολέμω πονούντες πανταχόθεν, έξαγωγήν περιέβλεπον εὐ-52 σχήμονα των πραγμάτων. Καυάρου δε του των Γαλατών βασιλέως παραγενομένου πρός το Βυζάντιον, 15 καί σπουδάζοντος διαλύσαι τον πόλεμον καὶ διέχοντος τὰς χεῖρας φιλοτίμως, συνεχώρησαν τοῖς πα-378. 2 ρακαλουμένοις δ τε Προυσίας οί τε Βυζάντιοι. πυθόμενοι δ' οι 'Ρόδιοι τήν τε τοῦ Καυάρου σπουδήν καὶ τὴν ἐντροπὴν τοῦ Προυσίου, σπουδάζοντες δὲ 20 3 καὶ τὴν αὐτῶν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, πρεσβευτήν μέν 'Αριδίκην προεχειρίσαντο πρός τούς Βυζαντίους, Πολεμοχλή δε τρείς έχοντα τριήρεις 4 δμοῦ συναπέστειλαν, βουλόμενοι τὸ δὴ λεγόμενον καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἄμα πέμπειν πρὸς 25 τούς Βυζαντίους. έπιφανέντων δε τούτων, έγένοντο διαλύσεις έπλ Κώθωνος τοῦ Καλλιγείτονος ίερομνημο-5 νούντος έν τω Βυζαντίω, πρός μέν 'Ροδίους άπλαϊ, Βυζαντίους μέν μηδένα πράττειν τὸ διαγώγιον τῶν είς τὸν Πόντον πλεόντων, Ροδίους δὲ καὶ τοὺς συμ- 30 μάχους τούτου γενομένου την είρηνην άγειν πρός

Βυζαντίους ποὸς δὲ Ποουσίαν τοιαίδε τινές, είναι 6 Προυσία καὶ Βυζαντίοις εἰρήνην καὶ φιλίαν εἰς τὸν Απαντα γρόνον, μη στρατεύειν δε μήτε Βυζαντίους έπὶ Προυσίαν τρόπω μηδενὶ μήτε Προυσίαν έπὶ 5 Βυζαντίους άποδοῦναι δε Προυσίαν Βυζαντίοις τάς 7351. τε γώρας καὶ τὰ φρούρια καὶ τοὺς λαοὺς καὶ τὰ πολεμικά σώματα γωρίς λύτρων, πρός δε τούτοις τὰ πλοία τὰ κατ' ἀργὰς ληφθέντα τοῦ πολέμου καὶ τὰ βέλη τὰ καταληφθέντ' ἐν τοῖς ἐρύμασιν, ὁμοίως 10 δε και τὰ ξύλα και τὴν λιθίαν και τὸν κέραμον τον έκ του Ίερου χωρίου - ο γάρ Προυσίας, άγω- 8 νιών την του Τιβοίτου κάθυδον, πάντα καθείλε τὰ δοχούντα των φρουρίων εθχαίρως πρός τι κεζοθαι -έπαναγκάσαι δε Προυσίαν και όσα τινές των Βιθυ-9 15 νῶν είγον ἐκ τῆς Μυσίας γώρας τῆς ὑπὸ Βυζαντίους ταττομένης ἀποδούναι τοίς γεωργοίς.

Ο μεν οὖν 'Ροδίοις καὶ Προυσία πρὸς Βυζαν- 10 τίους συστάς πόλεμος τοιαύτας έλαβε τὰς ἀρχὰς καὶ 379. τὸ τέλος κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Κνώσιοι πρε- 53 20 σβεύσωντες προς Ροδίους έπεισαν τάς τε μετά Πολεμοκλέους ναύς καὶ τρία τῶν ἀφράκτων προσκατασπάσαντας αθτοῖς ἀπυστεῖλαι. γενομένου δὲ τού- 2 του, και των πλοίων αφικομένων είς την Κρήτην, **καλ σχόντων** δποψίαν των Έλευθερναίων ωτι τον 25 πολίτην αύτων Τίμαρχον οί περί τον Πολεμοκλή χαριζόμενοι τοῖς Κνωσίοις ἀνηρημασι, τὸ μέν πρωτον φύσια κατήνγειλαν τοῖς 'Ροδίοις, μετὰ δὲ ταῦτα πόλεμον έξήνεγκαν. περιέπεσον δε και Λύττιοι 3 βραγύ πρὸ τούτων τῶν καιρῶν ἀνηκέστω συμφορᾶ. 30 καθόλου γάρ τὰ κατὰ τὴν σύμπασαν Κρήτην ὑπῆργεν έν τοιαύτη τινί τότε καταστάσει. Κνώσιοι συμ- 4 POLYB. HIST, H

φρονήσαντες Γορτυνίοις πάσαν έποιήσαντο την Κοήτην ύφ' αύτους πλην της Αυττίων πόλεως μόνης δε ταύτης ἀπειθούσης, ἐπεβάλοντο πολεμεῖν, σπεύδοντες αὐτὴν εἰς τέλος ἀνάστατον ποιῆσαι καὶ παραδείγματος καὶ φόβου χάριν τῶν ἄλλων Κρηταιέων. 5 5 τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπολέμουν πάντες οἱ Κοηταιεῖς τοίς Αυττίοις έγγενομένης δε φιλοτιμίας έκ των τυχόντων, όπερ έθος έστὶ Κρησίν, έστασίασαν πρός 6 τούς άλλους. και Πολυφοήνιοι μέν και Κεράζται καὶ Λαππαΐοι, πρὸς δὲ τούτοις "Όριοι μετ' 'Αρκά- 10 δων, δμοθυμαδον αποστάντες της των Κνωσίων 352. 7 φιλίας, έγνωσαν τοῖς Δυττίοις συμμαχείν, τῶν δὲ Γορτυνίων οί μεν πρεσβύτεροι τὰ τῶν Κνωσίων, οί δε νεώτεροι τὰ τῶν Αυττίων αίρούμενοι, διεστα-3 σίασαν προς άλλήλους, οί δε Κνώσιοι, παραδόξου 15 γεγονότος αὐτοῖς τοῦ περί τοὺς συμμάχους κινήματος, έπισπωνται χιλίους έξ Αιτωλίας άνδρας κατά 9 συμμαχίαν. οδ γενομένου παραυτίκα των Γορτυνίων οί πρεσβύτεροι καταλαμβανόμενοι την άκραν είσάγονται τούς τε Κνωσίους καὶ τοὺς Αἰτωλούς 20 380. καὶ τοὺς μὲν ἐξέβαλον, τοὺς δ' ἀπέκτειναν τῶν 54 νέων, την δε πόλιν ένεχείρισαν τοῖς Κνωσίοις. κατά δε τούς αὐτούς καιρούς Αυττίων έξωδευκότων είς την πολεμίαν πανδημεί, συννοήσαντες οί Κνώσιοι τὸ γεγονὸς καταλαμβάνονται τὴν Λύττον, ἔρημον 25 2 οὐσαν των βοηθησόντων καὶ τὰ μὲν τέκνα καὶ τὰς γυναϊκας είς Κυωσύν απέπεμψαν, την δε πόλιν έμπρήσαντες καὶ κατασκάψαντες καὶ λωβησάμενοι 3 κατά πάντα τρόπον έπανηλθον. οί δε Λύττιοι παραγενόμενοι ποὺς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς έξοδείας, καὶ 30 συνθεασάμενοι τὸ συμβεβηκός, οὕτως περιπαθείς

ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς ὅστε μηδ' εἰσελθεῖν μηδένα τολμῆσαι τῶν παρόντων εἰς τὴν πατρίδα: πάντες 4 δὲ περιπορευθέντες αὐτὴν κύκλω, καὶ πολλάκις ἀνοιμώξαντες καὶ κατολοφυράμενοι τήν τε τῆς πατρίδος καὶ τὴν αὐτῶν τύχην, αὖθις ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν τῶν Λαππαίων πόλιν. φιλανθρώπως δ δ' αὐτοὺς καὶ μετὰ πάσης προθυμίας τῶν Λαππαίων ὑποδεξαμένων, οὖτοι μὲν ἀντὶ πολιτῶν ἀπόλιδες ἐν ἡμέρα μιᾳ καὶ ξένοι γεγονότες ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Κυωσίους ᾶμα τοῖς συμμάχοις. Λύττος δ δ' ἡ Λακεδαιμονίων μὲν ἄποικος οὖσα καὶ συγγενής, ἀρχαιοτάτη δὲ τῶν κατὰ Κρήτην πόλεων, ἄνδρας δ' δμολογουμένως ἀρίστους ἀεὶ τρέφουσα Κρηταιέων, οὕτως ἄρδην καὶ παραλόγως ἀνηραάσθη.

Πολυρρήνιοι δε και Λαπαΐοι και πάντες οί 55 τούτων σύμμαχοι, θεωρούντες τούς Κνωσίους αντεχομένους της των Αίτωλων συμμαχίας, τούς δ' Αίτωλούς δρώντες πολεμίους όντας τω τε βασιλεί 353. Φιλίππω καὶ τοις Αγαιοίς, πέμπουσι πρέσβεις πρός 20 τε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς Αχαιοὺς περὶ βοηθείας καὶ συμμαγίας. οί δ' Άγαιοί καὶ Φίλιππος είς τε την ? κοινήν συμμαχίαν αὐτοὺς προσεδέξαντο καὶ βοήθειαν έξαπέστειλαν, Ίλλυριούς μέν τετρακοσίους, ών ήγειτο Πλάτωρ, Αγαιούς δε διακοσίους, Φωκέας 381.25 έκατόν. οδ καλ παραγενόμενοι (μετ' οὐ πολύ πάλιν 3 άπεπλευσαν) μεγάλην ποιήσαντες επίδοσιν τοίς Πολυροηνίοις καὶ τοῖς τούτων συμμάχοις πάνυ γάρ 4 έν βοαχεί χούνω τειχήρεις καταστήσαντες τούς τ' Έλευθερναίους και Κυδωνιάτας, έτι δε τους Άπτε-30 φαίους, ηνέγκασαν αποστάντας της των Κνωσίων συμμαχίας κοινωνήσαι σφίσι των αὐτων έλπίδων.

5 τούτων δε γενομένων, εξαπέστειλαν Πολυροήνιοι μεν και μετά τούτων οι σύμμαχοι Φιλίππω και τοις Αχαιοίς πεντακοσίους Κρήτας, Κνώσιοι δε μικρώ πρότερον έξαπεστάλκεισαν χιλίους τοις Αιτωλοίς. οι και συνεπολέμουν άμφοτέροις τον ένεστώτα πόλε- 5 6 μον. κατελάβοντο δε και τον λιμένα των Φαιστίων οι των Γορτυνίων φυγάδες δμοίως δε και τον αύτων των των Γορτυνίων παραβόλως διακατείχον, και προσεπολέμουν έκ τούτων δρμώμενοι των τόπων τοις έν τῆ πόλει.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ την Κρήτην ἐν τούτοις ἡν 56 περί δε τούς καιρούς τούτους και Μιθριδάτης έξήνεγκε Σινωπεύσι πόλεμον, καί τις οίον άρχη τότε καλ πρόφασις έγένετο της έπλ τὸ τέλος άγθείσης 2 άτυχίας Σινωπεύσιν. είς δε τον πόλεμον τούτον 15 πρεσβευσάντων αὐτῶν πρὸς 'Ροδίους καὶ παρακαλούντων βοηθείν, έδοξε τοίς Ροδίοις προχειρίσασθαι τρείς ἄνδρας, και δούναι τούτοις δραγμών δεκατέτταρας μυριάδας, τούς δὲ λαβόντας παρασκευάσαι τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτήδεια τοῖς Σινω- 20 3 πεύσιν. οί δε κατασταθέντες ήτοίμασαν οίνου κεράμια μύρια, τριγός είργασμένης τάλαντα τριακόσια νεύρων είργασμένων έκατον τάλαντα, πανοπλίας χιλίας, χουσούς έπισήμους τρισχιλίους, έτι δε λιθο-4 φόρους τέτταρας καὶ τοὺς ἀφέτας τούτοις. ὰ καί 25 854. λαβόντες οι των Σινωπέων πρέσβεις έπανηλθον. , ήσαν γάο οί Σινωπείς έν άγωνία μή πολιορκείν σφας δ Μιθριδάτης έγχειρήση καλ κατά γην καλ κατά θάλατταν. διὸ καὶ τὰς παρασκευὰς πρὸς τοῦτο 382.5 τὸ μέρος έποιούντο πάσας. ἡ δὲ Σινώπη κεῖται μὲν 30 έν τοίς δεξιοίς μέρεσι τοῦ Πόντου παρά τον είς

Φασιν πλούν, οίκειται δ' έπί τινος γερρονήσου προτεινούσης είς τὸ πέλαγος, ής τὸν μὲν αὐγένα τὸν συνάπτοντα ποὸς τὴν 'Ασίαν, ὅς ἐστιν οὐ πλεῖον δυείν σταδίων, ή πόλις έπικειμένη διακλείει κυρίως. 5 τὸ δὲ λοιπὸν τῆς γερρονήσου πρόκειται μὲν είς τὸ 6 πέλαγος, ἔστι δ' ἐπίπεδον καὶ πανευέφοδον ἐπὶ τὴν πόλιν, κύκλω δ' έκ θάλαττης ἀπότομον καὶ δυσπροσόρμιστον καὶ παντελῶς ὀλίγας ἔγον προσβάσεις. διόπερ άγωνιώντες οί Σινωπείς μήποτε κατά την 7 10 ἀπὸ τῆς ᾿Ασίνο πλευρὰν ὁ Μιθριδάτης συστησάμενος ἔργα, και κατα τὴν ἀπέναντι ταύτης δμοίως ποιησάμενος ἀπόβασιν κατὰ θάλατταν είς τοὺς δμαλούς καὶ τοὺς ὑπερκειμένους τῆς πόλεως τόπους, έγγειοήση πολιοφιείν αὐτούς, ἐπεβάλοντο τῆς γερ- 8 15 φονήσου κύκλω τὸ νησίζον ὀχυφοῦν, ἀποσταυφοῦντες καὶ περιγαρακοῦντες τὰς ἐκ θαλάττης προσβάσεις, αμα δε και βέλη και στρατιώτας τιθέντες έπι τούς εὐκαίρους τῶν τόπων ἔστι γὰρ τὸ πᾶν μέγε- 9 θος αὐτῆς οὐ πολύ, τελέως δ' εὐκατακράτητον καὶ 20 μέτριον.

Καὶ τὰ μὲν περὶ Σινώπης ἐν τούτοις ἦν. ὁ δὲ 57 βασιλεὺς Φίλιππος, ἀναζεύξας ἐκ Μακεδονίας μετὰ τῆς δυνάμεως — ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἐπιβολαῖς ἀπελίπαμεν ἄρτι τὸν συμμαχικὸν πόλεμον — ῶρμησεν 25 ἐπὶ Θετταλίας καὶ τῆς Ἡπείρου, σπεύδων ταύτη ποιήσασθαι τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς Αἰτωλίαν. ᾿Αλέ- 2 ξανδρος δὲ καὶ Δωρίμαχος κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἔχοντες πρᾶξιν κατὰ τῆς τῶν Αἰγειρατῶν πόλεως, ἀθροίσαντες τῶν Αἰτωλῶν περὶ χιλίους καὶ διακο-30 σίους εἰς Οἰάνθειαν τῆς Αἰτωλίας, ἡ κεῖται καταντικρὸ τῆς προειρημένης πόλεως, καὶ πορθμεῖα τού-855.

383. τοις έτοιμάσαντες, πλούν έτήρουν πρός την έπι-3 βολήν. των γάρ ηὐτομολημότων τις έξ Αἰτωλίας, καὶ πλείω χρόνον διατετριφώς παρά τοῖς Αίνειράταις, καλ συντεθεφρηκώς τούς φυλάττοντας τὸν ἀπ' Αίγίου πυλώνα μεθυσχομένους καὶ ραθύμως διεξ- 5 4 άγοντας τὰ κατὰ τὴν φυλακήν, πλεονάκις παραβαλλόμενος καὶ διαβαίνων πρὸς τοὺς περὶ Δωρίμαχον έξεκέκλητο πρός την πράξιν αὐτούς, άτε λίαν οί-5 κείους όντας των τοιούτων έγχειρημάτων. ή δε των Αίνειρατών πόλις έχτισται μέν της Πελοποννήσου 10 κατά τὸν Κορινδιακὸν κόλπον μεταξὰ τῆς Αἰγιέων καὶ Σικυωνίων πόλεως, κεῖται δ' ἐπὶ λόφων ἐουμνών και δυσβάτων, νεύει δε τη θέσει πρός τον Παρνασσόν καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς ἀντίπερα χώ-6 ρας, ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης ὡς έπτὰ στάδια. πα- 15 ραπεσόντος δε πλού τοις περί τον Δωρίμαγον, άνήγθησαν καὶ καθορμίζονται νυκτὸς ἔτι πρὸς τὸν 7 παρά την πόλιν καταρρέοντα ποταμόν. οί μέν οὖν περί τὸν 'Αλέξανδρον καί Δωρίμαχον, αμα δὲ τούτοις 'Αρχίδαμον τὸν Πανταλέοντος υίόν, ἔχοντες 20 περί αύτους το πλήθος των Αιτωλών, προσέβαινον πρός την πόλιν κατά την άπ' Αίγίου φέρουσαν 8 δδόν. δ δ' αὐτόμολος, έχων είκοσι τοὺς έπιτηδειοτάτους, διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνοὺς θαττον των άλλων διὰ τὴν ἐμπειρίαν, καὶ διαδύς 25 διά τινος ύδροοροίας, έτι ποιμωμένους πατέλαβε 9 τοὺς ἐπὶ τοῦ πυλῶνος. κατασφάξας δ' αὐτοὺς ἀκμην έν ταις κοίταις όντας, καὶ διακόψας τοις πελέκεσι τούς μογλούς, ανέφξε τοῖς Αἰτωλοῖς τὰς πύ-10 λας. οί δὲ παρεισπεσόντες λαμπρῶς ἀπερινοήτως 30 έχρήσαντο τοις πράγμασιν. ο και παραίτιον έγέ-

νετο τοῖς μὲν Αἰγειράταις τῆς σωτηρίας, τοῖς δ' Αίτωλοῖς τῆς ἀπωλείας. ὑπολαμβάνοντες γὰρ τοῦτο 11 384. τέλος είναι τοῦ κατασγεῖν ἀλλοτρίαν πόλιν, τὸ νενέσθαι των πυλώνων έντός, τοῦτον τὸν τρόπον 5 έγρωντο τοίς πράγμασι. διὸ καὶ βραγύν παντελώς 58 χρόνον άθρόοι συμμείναντες περί την άγοράν, λοιπον έκπαθείς όντες προς τας άφελείας διέρρεον. καὶ παρεισπίπτοντες είς τὰς οἰκίας διήρπαζον τοὺς 356. βίους, ήδη φωτός όντος. οί δ' Αίγειραται, τοῦ 2 10 πράγματος αὐτοῖς ἀνελπίστου καὶ παραδόξου τελέως συμβεβηκότος, οίς μεν επέστησαν οι πολέμιοι κατά τάς οίκίας, έκπλαγείς καὶ περίφοβοι γενόμενοι πάντες έτρέποντο προς φυγην έξω της πόλεως, (ώς) ήδη βεβαίως αὐτῆς κεκρατημένης ὑπὸ τῶν πολεμίων. 15 όσοι δὲ τῆς μραυγῆς ἀκούοντες ἐξ ἀκεραίων τῶν 3 οίκιων έξεβοήθουν, πάντες είς την άκραν συνέτρεχον. οδτοι μεν οὖν ἀεὶ πλείους έγίνοντο καὶ θαρραλεώ- 4 τεροι, τὸ δὲ τῶν Αἰτωλῶν σύστρεμμα τοὐναντίον έλαττον καί ταραγωδέστερον διά τάς προειρημένας 20 αίτίας. οὐ μὴν ἀλλὰ συνορῶντες οί περί τὸν Δω- 5 ρίμαχον ήδη τὸν περιεστῶτα κίνδυνον αὐτούς, συστραφέντες ώρμησαν έπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν ἄκραν, ύπολαμβάνοντες τη θρασύτητι καλ τόλμη καταπληξάμενοι τρέψασθαι τοὺς ήθροισμένους ἐπὶ τὴν βοή-25 θειαν. οί δ' Αίγειραται παρακαλέσαντες σφάς αὐ- 6 τούς ημύνοντο καλ συνεπλέκοντο τοίς Αίτωλοίς γενναίως. ούσης δε τῆς ἄκρας ἀτειχίστου, καὶ τῆς 7 συμπλοκής έκ χειρός καὶ κατ' ἄνδρα γινομένης, τὸ μεν πρώτον ην αγών οξον εικός, άτε των μεν ύπερ 30 πατρίδος καὶ τέκνων, τῶν δ' ὑπὲρ σωτηρίας ἀγωνιζομένων τέλος γε μην ετράπησαν οί παρεισπεπτω-

8 πότες των Αίτωλων. οί δ' Αίγειραται, λαβόντες άφορμην έγκλίματος, ένεργως έπέκειντο καί καταπληχτικώς τοῖς πολεμίοις. ἐξ οὖ συνέβη τοὺς πλείστους των Αίτωλων διά την πτυίαν αύτους υφ' αύτων φεύνοντας έν ταϊς πύλαις συμπατηθήναι. 5 9 δ μεν οδυ 'Αλέξανδρος έν γειοων νόμω κατ' αὐτον 385. Επεσε του κίνδυνου, ο δ' 'Αρχίδαμος εν τῷ περί 10 τὰς πύλας ἀθισμῶ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη. τὸ δὲ λοιπον πλήθος των Αίτωλων το μέν συνεπατήθη, τὸ δὲ κατὰ τῶν κρημνῶν φεῦγον ταῖς ἀνοδίαις έξε- 10 11 τραχηλίσθη το δέ και διασωθέν αὐτῶν μέρος προς τὰς ναὺς, ἐρριφὸς τὰ ὅπλα παναίσχρως, ἄμα δ' ἀνελ-12 πίστως ἐποιήσατο τὸν ἀπόπλουν. Αίγειρᾶται μὲν 357. οὖν, διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ἀποβαλόντες τὴν πατρίδα, διὰ τὴν εὐψυγίαν καὶ γενναιότητα πάλιν ἔσωσαν 15 παραδόξως.

59 Κατά δε τούς αὐτούς καιρούς Εύριπίδας, δς ήν απεσταλμένος ύπὸ τῶν Αίτωλῶν στρατηγὸς τοῖς 'Ηλείοις, καταδραμών την Δυμαίων καί Φαραιέων, έτι δὲ τὴν τῶν Τριταιέων χώραν, καὶ περιελασάμενος » λείας πληθος ίκανόν, έποιεῖτο την ἀποχώρησιν ώς 2 έπὶ τὴν Ἡλείαν. ὁ δὲ Μίκκος ὁ Δυμαΐος, ὅσπεο έτύνγανε κατ' έκείνους τούς καιρούς ύποστράτηγος ων των Αγαιων, έκβοηθήσας πανδημεί τούς τε Δυμαίους και Φαραιείς. αμα δε και Τριταιείς έχων, 25 3 προσέκειτο τοίς πολεμίοις ἀπαλλαττομένοις. ένεργότερον δ' (έπικείμενος τοῖς φεύγουσιν) έμπεσων είς ένεδραν έσφάλη καὶ πολλούς ἀπέβαλε τῶν ἀνδρῶν: τετταράκοντα μέν γάρ επεσον, εάλωσαν δε περί δια-4 κοσίους των πεζων. ὁ μεν οὖν Εὐοιπίδας, ποιήσας 30 τούτο τὸ προτέρημα, καὶ μετεωρισθείς έπὶ τῷ γε-

γονότι, μετ' όλίγας ήμέρας αδτις έξελθων κατέλαβε παρά τὸν "Αραξον φρούριον τῶν Δυμαίων εὔκαιρον τὸ καλούμενον Τείχος. δ φασιν οί μῦθοι τὸ παλαιὸν 5 'Ηρακλέα πολεμούντα τοίς 'Ηλείοις έποικοδομήσαι, 5 βουλόμενον δομητηρίω χρησθαι τούτω κατ' αὐτῶν. οί δὲ Δυμαΐοι καὶ Φαραιείς καὶ Τριταιείς, ήλαττω- 60 μένοι μέν περί την βοήθειαν, δεδιότες δε το μέλλον έκ της του φρουρίου καταλήψεως, τὸ μὲν πρώτον έπεμπου άγγέλους πρός του στρατηγού των Άγαιων, 886.10 δηλούντες τὰ γεγονότα καὶ δεόμενοι σφίσι βοηθείν: μετά δε ταύτα πρεσβευτάς έξαπέστελλον τούς περί τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας. ὁ δ' "Αρατος οὔτε τὸ ξε- 2 νικον έδύνατο συστήσασθαι διά το κατά τον Κλεομενικόν πόλεμον έλλελοιπέναι τινά των όψωνίων 15 τούς Αγαιούς τοῖς μισθοφόροις, καθόλου τε ταῖς έπιβολαίς καὶ συλλήβδην πᾶσι τοίς τοῦ πολέμου πράγμασιν ατόλμως έγρητο και νωθρώς. διόπερ 6 3 τε Λυκούργος είλε τὸ τῶν Μεγαλοπολιτῶν 'Αθήναιον, ο τ' Εὐριπίδας έξης τοῖς εἰρημένοις Γόρ-20 τυναν της Τελφουσίας. οί τε Δυμαίοι καὶ Φαραιείς 4 καί Τριταιείς, δυσελπιστήσαντες έπι ταίς του στρα- 358. τηγοῦ βοηθείαις, συνεφρόνησαν άλλήλοις είς τὸ τὰς μέν ποινάς είσφοράς τοῖς Αχαιοίς μή τελείν, ίδία 5 δε συστήσασθαι μισθοφόρους, πεζούς μεν τριακο-25 σίους, ίππεῖς δὲ πεντήμοντα, καὶ διὰ τούτων ἀσφαλίζεσθαι τὴν χώραν. τοῦτο δὲ πράξαντες ὑπὲρ μὲν 6 των καθ' αύτοὺς πραγμάτων ένδεχομένως έδοξαν βεβουλεύσθαι, περί δε των κοινών τάναντία πονηρᾶς γὰρ ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις 30 διαλύειν τὸ έθνος έδύκουν ἀρχηγοί καὶ καθηγεμόνες γεγονέναι. ταύτης δε τῆς πράξεως τὸ μεν πλείστον 7

της αίτίας έπὶ τὸν στρατηγὸν ἄν τις ἀναφέροι δικαίως τὸν όλινωροῦντα καὶ καταμέλλοντα καὶ προϊέ-8 μενον άεὶ τοὺς δεομένους. πᾶς γὰρ ὁ κινδυνεύων. έως μεν άν τινος έλπίδος άντέχηται παρά των οίκείων καὶ συμμάγων, προσανέγειν φιλεί ταύταις 5 δταν δε δυσχοηστών απογυώ, τότ' ήδη βοηθείν 9 αναγκάζεθ' αύτῷ κατὰ δύναμιν διὸ καὶ Τριταιεῦσι καί Φαραιεύσι καί Δυμαίοις, ότι μέν ίδια συνεστήσαντο μισθοφόρους, καταμέλλοντος του των Αγαιών 387. ηγεμόνος, ούκ έγκλητέον στι δὲ τὰς εἰς τὸ κοινὸν 10 10 είσφορας απείπαν, μεμψιμοιρητέον, έχρην γαρ την μεν ίδιαν χρείαν μή παραλιπείν, εὐκαιροῦντάς γε δή και δυναμένους, τὰ δὲ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια συντηρείν, άλλως τε δή καὶ κομιδής ύπαρχούσης άδιαπτώτου κατά τούς κοινούς νόμους, 15 τὸ δὲ μέγιστον, γεγονότας ἀρχηγοὺς τοῦ τῶν 'Αχαιῶν συστήματος.

61 Τὰ μὲν οὖν κατὰ Πελοπόννησον ἐν τούτοις ἡν.
ὁ δὲ βασιλεὺς Φίλιππος διελθὼν τὴν Θετταλίαν παρῆν
2 εἰς "Ηπειρον. ἀναλαβὼν δὲ τοὺς 'Ηπειρώτας ἄμα 20
τοῖς Μακεδόσι πανδημεὶ καὶ τοὺς ἐξ 'Αχαΐας αὐτῷ
συνηντηκότας σφενδονήτας τριακοσίους, ἔτι δὲ τοὺς
παρὰ Πολυρρηνίων ἀπεσταλμένους Κρῆτας πεντακοσίους, προῆγε, καὶ διελθὼν τὴν "Ηπειρον παρῆν
3 εἰς τὴν τῶν 'Αμβρακιωτῶν χώραν. εἰ μὲν οὖν ἐξ 2659.
ἐφόδου κατὰ τὸ συνεχὲς ἐνέβαλεν εἰς τὴν μεσόγαιαν
τὴν Αἰτωλίας, ἄφνω καὶ παραδόξως ἐπιπεσῶν δυνάμει βαρεία τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐπιτεθείκει τέλος:
4 νῦν δὲ πεισθεὶς τοῖς 'Ηπειρώταις πρῶτον ἐκπολιορκῆσαι τὸν "Αμβρακον, ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστρο- 20
φὴν εἰς τὸ καὶ στῆναι καὶ προνοηθῆναί τι καὶ

παρασκευάσασθαι πρὸς τὸ μέλλου. οἱ γὰρ Ἡπει- 5 ρῶται, τὸ σφέτερου ἀναγκαιότερου τιθέμενοι τοῦ κοινοῦ τῶν συμμάχων, καὶ μεγάλως σπουδάζοντες ὑφ' αὐτοὺς ποιήσασθαι τὸν Ἄμβρακου, ἐδέοντο τοῦ 5 Φιλίππου ποιήσασθαι πολιορκίαυ περὶ τὸ χωρίου καὶ τοῦτο πρότερου ἐξελεῖν, περὶ πλείστου ποιού- 6 μενοι τὸ κομίσασθαι τὴν ᾿Αμβρακίαν παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, τοῦτο δὲ γενέσθαι μόνως ἀν ἐλπίζοντες, εἰ τοῦ προειρημένου τόπου κυριεύσαντες ἐπικαθίσαιεν 10 τῆ πόλει. ὁ γὰρ Ἅμβρακος ἔστι μὲν χωρίον εὖ κατ- 7 εσκευασμένου καὶ προτειχίσμασι καὶ τείχει, κεῖται 888. δ' ἐν λίμναις, μίαν ἀπὸ τῆς χώρας στενὴν καὶ χωστὴν ἔχον πρόσοδον, ἐπίκειται δ' εὐκαίρως τῆ τε χώρα τῶν Ἦμβρακιωτῶν καὶ τῆ πόλει.

Φίλιππος μεν οδυ πεισθείς Ήπειρώταις καί κα- 8 ταστρατοπεδεύσας περί τον "Αμβρακον, έγίνετο περί την παρασκευήν των πρός την πολιορκίαν. Σκόπας 62 δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναλαβών τοὺς Αίτωλούς πανδημεί, καὶ ποιησάμενος την πορείαν διὰ 20 Θετταλίας, ένέβαλεν είς Μακεδονίαν, καὶ τόν τε σίτον έπιπορευόμενος τον κατά την Πιερίαν έφθειρε καί λείας περιβαλόμενος πληθος έπανηγε, ποιούμενος την πορείαν ώς έπὶ τὸ Δῖον, έκλιπόντων δὲ τῶν 2 κατοικούντων τον τόπον, είσελθων τα τείχη κατέ-25 σκαψε καὶ τὰς οἰκίας καὶ τὸ γυμνάσιον, πρὸς δὲ τούτοις ένέπρησε τὰς στοὰς τὰς περί τὸ τέμενος καί τὰ λοιπὰ διέφθειρε τῶν ἀναθημάτων, ὅσα πρὸς κόσμον ή χρείαν υπήρχε τοῖς είς τὰς πανηγύρεις συμπορευομένοις άνέτρεψε δε καλ τάς είκόνας των 30 βασιλέων ἀπάσας. οὖτος μὲν οὖν εὐθέως κατὰ τὴν 3 ενστασιν τοῦ πολέμου καὶ τὴν πρώτην πρᾶξιν οὐ

μόνον τοις ανθρώποις, αλλά και τοις θεοίς πόλε- 360. 4 μον έξενηνοχώς, έπανήει. καὶ παραγενόμενος είς Αίτωλίαν, ούχ ώς ήσεβημώς, άλλ' ώς άγαθὸς άνηο είς τὰ κοινὰ πράνματα γενονώς, έτιμᾶτο καὶ πεοιεβλέπετο, πλήρεις έλπίδων κενών καὶ φρονήματος 5 5 άλόνου πεποιηχώς τούς Αίτωλούς έστον νάο έκ τούτων διάληψιν ώς της μεν Αιτωλίας οὐδ' έγγίζειν τολμήσοντος οὐδενός, αὐτοὶ δὲ πορθήσοντες άδεως οὐ μόνον την Πελοπόννησον, καθάπερ έθος ήν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν Θετταλίαν καὶ τὴν Μακε- 10 63 δονίαν. Φίλιππος δε τὰ πεοί την Μακεδονίαν ἀκούσας, καὶ παραχοήμα τῆς Ἡπειρωτῶν ἀγνοίας καὶ φιλονεικίας τάπίχειρα κεκομισμένος, έπολιόρκει τὸν 2 Αμβρακον. γρησάμενος δε τοίς τε γώμασιν ένεργῶς καὶ τἡ λοιπῆ παρασκευῆ ταχέως κατεπλήξατο 15 τούς ένόντας, καὶ παρέλαβε τὸ χωρίον ἐν ἡμέραις 889.8 τετταράκοντα ταζε πάσαις. ἀφείς δε τούς φυλάττοντας υποσπόνδους, όντας είς πενταχοσιούς Αίτωλών, την μεν των Ήπειρωτων επιθυμίαν επλήρωσε, 4 παραδούς τὸν "Αμβρακον, αὐτὸς δ' ἀναλαβών τὴν 20 δύναμιν προήγε παρά Χαράδραν, σπεύδων διαβήναι τὸν 'Αμβρακικὸν καλούμενον κόλπον, οδ στενώτατόν έστι, κατά τὸ τῶν ἀκαρνάνων Γερον καλούμενον 5"Απτιον. δ γαο προειρημένος κόλπος έκπίπτει μέν έκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους μεταξύ τῆς Ἡπείρου 25 καὶ τῆς Ακαρνανίας στενῷ παντελῶς στόματι -6 λείπει νὰρ τῶν πέντε σταδίων — προβαίνων δ' είς την μεσόγαιαν κατά μέν το πλάτος έφ' έκατον στάδια κείται, κατά δε το μήκος από του πελάγους προπίπτει περί τριακόσια στάδια. διορίζει δέ την 30 "Ήπειρον καὶ τὴν 'Ακαρνανίαν, ἔχων τὴν μὲν "Ήπειρον

άπὸ τῶν ἄρκτων, τὴν δ' Ακαρνανίαν ἀπὸ μεσημβρίας. περαιώσας δε κατά το προειρημένον στόμα 7 την δύναμιν, και διελθών την Ακαρνανίαν, ήκε της Αίτωλίας πρός την καλουμένην πόλιν Φοι-5 τίας, συμπαρειληφώς 'Ακαρνάνων πεζούς δισχιλίους, ίππεζς δε διακοσίους. περιστρατοπεδεύσας δε την 8 προειοημένην πόλιν, και προσβολάς ένεργούς και 861. καταπλημτικάς έπὶ δύ' ἡμέρας ποιησάμενος, παρέλαβε καθ' δμολογίαν, άφεις ύποσπόνδους τοὺς ένόν-10 τας των Αίτωλων, της δ' έπιούσης νυκτός, ώς έτι 9 μενούσης αναλώτου της πόλεως, ημου βοηθούντες πεντακόσιοι των Αίτωλων ων την παρουσίαν προαισθανόμενος δ βασιλεύς, καθείς έπί τινας τόπους εύκαίρους ένέδρας, τούς μέν πλείους αύτων απέ-15 κτεινε, τούς δε λοιπούς ύποχειρίους έλαβε, πλήν τελέως όλίγων, μετά δὲ ταῦτα σιτομετρήσας είς τριά- 10 χουθ' ήμέρας την δύναμιν έκ τοῦ περικαταληφθέντος 890. σίτου - πολύ γὰρ πληθος ἐν ταϊς Φοιτίαις εὐρέθη συνηθροισμένον - προής ποιούμενος την πορείαν 20 είς την Στρατικήν. ἀποσχών δὲ τῆς πόλεως περί 11 δέκα στάδια κατεστρατοπέδευσε περί του Άγελωου ποταμόν, δομώμενος δ' έντεῦθεν άδεως έπόρθει την γώραν, οὐδενὸς ἐπεξιέναι τολμώντος των ὑπεναντίων.

25 Οἱ δ' ᾿Αχαιοὶ κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους πιεζό- 64 μενοι τῷ πολέμῳ, τὸν δὲ βασιλέα πυνθανόμενοι σύνεγγυς εἶναι, πέμπουσι πρέσβεις, ἀξιοῦντες βοηθεῖν. οἱ καὶ συμμίξαντες ἔτι περὶ Στράτον ὅντι τῷ 2 Φιλίππῳ τά τε λοιπὰ διελέγοντο κατὰ τὰς ἐντολάς, 30 καὶ τὰς ἀφελείας ὑποδεικυύντες τῷ στρατοπέδῳ τὰς ἐκ τῆς πολεμίας ἔπειθον αὐτὸν διαβάντα τὸ Ἡον

3 έμβαλείν είς την Ήλείαν. ὧν δ βασιλεύς διακούσας τούς μέν πρεσβευτάς παρακατέσγε, φήσας βουλεύσασθαι πεοί τῶν παρακαλουμένων, αὐτὸς δ' ἀναζεύξας προήγε, ποιούμενος την πορείαν ώς έπλ 4 Μητροπόλεως καλ Κωνώπης. οί δ' Αίτωλολ την μέν 5 απραν της Μητροπόλεως κατείγου, την δε πόλιν έξέλιπον. δ δε Φίλιππος έμπρήσας την Μητρόπολιν προήει κατά τὸ συνεχές ἐπὶ τὴν Κωνώπην. 5 των δ' Αίτωλων ίππέων άθροισθέντων καὶ τολιησάντων ἀπαντᾶν πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν, 10 ή κείται πρό της πόλεως είκοσι στάδια διέγουσα, καὶ πεπεισμένων η κωλύειν τελέως η κακοποιήσειν 6 πολλά τούς Μακεδόνας περί την έκβασιν, συννοήσας 862. αὐτῶν τὴν ἐπιβολὴν ὁ βασιλεὺς παρήγγειλε τοῖς πελτασταϊς πρώτοις έμβαλείν είς τὸν ποταμὸν καί 15 ποιείσθαι την έκβασιν άθρόους κατά τάγμα συνησ-7 πικότας. των δὲ πειθαρχούντων, αμα τῷ τὴν πρώτην διαβήναι σημαίαν βραχέα ταύτης καταπειράσαντες οί των Αιτωλών ίππεις, έν τω ταύτην τε μεϊναι συνασπίσασαν καλ την δευτέραν καλ τρίτην 20 διαβαινούσας συμφράττειν τοίς δπλοις πρός την 391. ύφεστώσαν, απραγούντες καλ δυσχρήστως απαλλάτ-8 τοντες άπεχώρουν πρός την πόλιν. καλ τὸ λοιπόν ήδη τὸ μέν των Αίτωλων φρόνημα συμπεφευγός είς 9 τὰς πόλεις ἦγε τὴν ἡσυχίαν. ὁ δὲ Φίλιππος ἐπι- 25 διαβάς τῷ στρατεύματι, καὶ πορθήσας ἀδεῶς καὶ ταθτην (την γώραν προήγε ποιούμενος την πορείαν είς την) Ίθωρίαν τοῦτο δ' ἔστι χωρίον, δ κείται μεν έπὶ της παρόδου χυρίως, όγυρότητι δε φυσική 10 καλ χειφοποιήτω διαφέφει. συνεγγίζοντος δ' αὐτοῦ, 30 καταπλαγέντες οί φυλάττοντες έξέλιπον τὸν τόπον.

ό δε βασιλεύς τοῦ τόπου χυριεύσας εἰς έδαφος καθπαραπλησίως δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς πύργους 11 τούς κατά την γώραν έπέταξε τοῖς προνομεύουσι καταφέρειν. διελθών δε τὰ στενὰ τὸ λοιπὸν ήδη 65 5 βάδην καὶ πραεΐαν έποιείτο την πορείαν, αναστροφην διδούς τη δυνάμει πρός τὰς ἀπὸ τῆς γώρας ώφελείας. γέμοντος δε τοῦ στρατοπέδου πάντων 2 των έπιτηδείων, ήμε πρός τους [Αγαιούς | Οινιάδας. καταστρατοπεδεύσας δὲ πρὸς τὸ Παιάνιον τοῦτο 3 10 πρώτον έξελεῖν έκρινε ποιησάμενος δὲ προσβολάς συνεχείς είλεν αὐτὸ κατὰ κράτος, πόλιν κατὰ μέν τον περίβολον οὐ μεγάλην - έλάττων γὰρ ἦν έπτὰ σταδίων - κατά δὲ τὴν σύμπασαν κατασκευὴν οἰκιῶν καὶ τειχῶν καὶ πύργων οὐδ' ὁποίας ήττω. ταύτης 4 15 δε τὸ μεν τείγος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος, τὰς δ' οίκήσεις διαλύων τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε (καλ συνεχώς κατήγεν αὐτὰς) τώ ποταμώ μετά πολλής φιλοτιμίας είς τούς Οἰνιάδας. οί δ' Αίτωλοί το μεν πρώτον έπεβάλοντο διατιρείν 5 20 την άκραν την έν τοῖς Οἰνιάδαις, ἀσφαλισάμενοι τείγεσι και τη λοιπή κατασκευή: συνεγγίζοντος δε 363. τοῦ Φιλίππου καταπλαγέντες έξεχώρησαν. δ δὲ 6 βασιλεύς παραλαβών καὶ ταύτην την πόλιν, έξ αὐτης προελθών κατεστρατοπέδευσε της Καλυδωνίας 392.25 πρός τι γωρίον όγυρον, δ καλείται μέν "Ελαος, ήσφάλισται δε τείχεσι καὶ ταῖς λοιπαῖς παρασκευαῖς διαφερόντως, 'Αττάλου την περί αὐτὸ κατασκευήν άναδεξαμένου τοῖς Αλτωλοῖς. γενόμενοι δὲ καὶ τούτου 7 κύριοι κατά κράτος οί Μακεδόνες, και πόσαν κατα-30 σύραντες την Καλυδωνίαν, ημον πάλιν είς τοὺς Οίνιάδας. δ δε Φίλιππος συνθεασάμενος την εύκαι-8

ρίαν τοῦ τόπου, πρός τε τάλλα καὶ μάλιστα πρὸς τὰς εἰς Πελοπόννησον διαβάσεις, ἐπεβάλετο τειχίζειν 9 τὴν πόλιν. τοὺς γὰρ Οἰνιάδας κεῖσθαι συμβαίνει παρὰ θάλατταν, ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς ᾿Ακαρνανίας τῷ πρὸς Αἰτωλοὺς συνάπτοντι, περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ το Κορινθιακοῦ κόλπου. τῆς δὲ Πελοποννήσου τέτακται μὲν ἡ πόλις καταντικρὺ τῆς παραλίας τῆς τῶν Δυμαίων, ἔγγιστα δ᾽ αὐτῆς ὑπάρχει τοῖς κατὰ τὸν Ἅραξον τόποις ἀπέχει γὰρ οὐ πλεῖον ἐκατὸν σταδίων. 11 εἰς ἃ βλέψας τήν τε ἄκραν καθ᾽ αὐτὴν ἠσφαλίσατο, 10 καὶ τῷ λιμένι καὶ τοῖς νεωρίοις ὁμοῦ τεῖχος περιβαλών ἐνεχείρει συνάψαι πρὸς τὴν ἄκραν, χρώμενος πρὸς τὴν οἰκονομίαν ταῖς ἐκ τοῦ Παιανίου παρασκευαῖς.

"Ετι δε περί ταῦτα γινομένου τοῦ βασιλέως, 15 66 παρην έχ Μακεδονίας άγγελος διασαφών ότι συμβαίνει τοὺς Δαρδανεῖς, ὑπονενοημότας τὴν εἰς Πελοπόννησον αὐτοῦ στρατείαν, άθροίζειν δυνάμεις καλ παρασκευήν ποιείσθαι μεγάλην, κεκρικότας έμ-2 βαλείν είς την Μακεδονίαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα καὶ 20 νομίσας αναγκαΐον είναι βοηθείν κατά τάγος τη Μακεδονία, τούς μέν παρά των 'Αγαιων πρέσβεις άπέστειλε, δούς άπόκρισιν δτι τοῖς προσηγγελμένοις έπαρκέσας οὐδεν προυργιαίτερον ποιήσεται μετά 3 ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν, αὐτὸς δ' 25 άναζεύξας μετά σπουδής έποιεῖτο την έπάνοδον, 364. 4 ήπερ και την παρουσίαν έπεποίητο. μέλλοντος δ' αὐτοῦ διαβαίνειν τὸν Αμβρακικὸν κόλπον έξ Ακαρνανίας είς "Ηπειρον, παρην έφ' ένδς λέμβου Δημήτριος δ Φάριος, έκπεπτωκώς ύπο Ρωμαίων έκ της 30 398. Ίλλυρίδος ύπερ ών έν τοῖς πρὸ τούτων ἡμῖν δεδήλωται. τοῦτον μὲν οὖν Φίλιππος ἀποδεξάμενος φιλ- 5 ανθρώπως ἐκέλευσε πλεῖν ὡς ἐπὶ Κόρινθον κάκειθεν ἤκειν διὰ Θετταλίας εἰς Μακεδονίαν αὐτὸς δὲ διαβὰς εἰς τὴν "Ηπειρον προῆγε κατὰ τὸ συνεχὲς εἰς τὸ πρόσθεν. παραγενομένου δ' αὐτοῦ τῆς Μα- 6 κεδονίας εἰς Πέλλαν, ἀκούσαντες οἱ Δαρδάνιοι παρὰ Θρακῶν τινων αὐτομόλων τὴν παρουσίαν τοῦ Φιλίππου, καταπλαγέντες παραχρῆμα διέλυσαν τὴν στρατείαν, καίπερ ἤδη σύνεγγυς ὅντες τῆς Μακεδοινίας. Φίλιππος δὲ πυθόμενος τὴν τῶν Δαρδανέων την μετάνοιαν, τοὺς μὲν Μακεδόνας διαφῆκε πάντας ἐπὶ τὴν τῆς ὀπώρας συγκομιδήν, αὐτὸς δὲ πορευθεὶς εἰς Θετταλίαν τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ θέρους ἐν Λαρίση διῆγε.

15 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Αἰμίλιος ἐκ τῆς 8
'Ιλλυρίδος εἰσῆγε λαμπρῶς εἰς τὴν 'Ρώμην τὸν θρίαμβον, 'Αννίβας δὲ Ζάκανθαν ἡρηκῶς κατὰ κράτος διέλυσε τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν 'Ρωμαῖοι 9
δέ, προσπεσούσης αὐτοῖς τῆς Ζακανθαίων ἀλώσεως,
20 πρεσβευτὰς ἔπιμπον ἐξαιτήσοντας 'Αννίβαν παρὰ Καρχηδονίων, ἄμα δὲ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζοντο, καταστήσαντες ὑπάτους Πόπλιον Κορνήλιον καὶ Τεβέριον Σεμπρώνιον. ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς τὰ μὲν 10
κατὰ μέρος ἐν τῆ προτέρα βύβλω δεδηλώκαμεν νῦν
25 δ' ἀναμνήσεως χάριν αὐτὰ προηνεγκάμεθα κατὰ τὴν
έξ ἀρχῆς επαγγελίαν, ἵνα γινώσκηται τὰ κατάλληλα
τῶν ποαγμάτων.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔτος ἔληγε τῆς ὑποκειμένης 11 ολυμπιάδος. παρὰ δὲ τοῖς Αἰτωλοῖς ἤδη τῶν ἀρχαι- 67 το ρεσίων καθηκόντων στρατηγὸς ἡρέθη Δωρίμαχος δς παραυτίκα τὴν ἀρχὴν παραλαβών καὶ τοὺς Αἰτω-

λούς άθροίσας μετά των δπλων, ένέβαλεν είς τούς άνω τόπους της Ήπείρου καὶ την χώραν έδήου, θυ- 365. 2 μικώτερον χρώμενος τη καταφθορά το γάρ πλείον 394. οὐ τῆς σφετέρας ἀφελείας, ἀλλὰ τῆς τῶν Ἡπειρω-3 των βλάβης χάριν έχαστα συνετέλει. παραγενόμενος 5 δὲ πρὸς τὸ περὶ Δωδώνην ιερὸν τάς τε στοάς ένέπρησε καὶ πολλά των άναθημάτων διέφθειοε, κατ-4 έσχαψε δε χαὶ την ιεράν οικίαν, ώστε μητ' είρηνης σοον μήτε πολέμου πρὸς Αίτωλούς ύπάρχειν, άλλ' έν άμφοτέραις ταις περιστάσεσι παρά τὰ κοινὰ τῶν 10 ανδρώπων έδη καὶ νόμιμα γρησθαι ταϊς έπιβολαϊς. Ούτος μεν οθν ταθτα και τοιαθτα διαπραξάμε-6 νος έπανηγεν αὐθις είς την οίκείαν. τοῦ δὲ χειμώνος έτι προβαίνοντος, καὶ πάντων ἀπηλπικότων τὴν παρουσίαν τοῦ Φιλίππου διὰ τὸν καιρόν, ἀνα-15 λαβών δ βασιλεύς χαλκάσπιδας μέν τρισχιλίους, πελταστάς δὲ δισχιλίους καὶ Κοῆτας τριακοσίους, πρὸς δε τούτοις ίππεις τούς περί την αυλήν είς τετρα-7 κοσίους, προήγεν ἀπὸ Λαρίσης καὶ διαβιβάσας τούτους έκ Θετταλίας είς Εύβοιαν κάκειθεν είς Κύνον 20 ήκε διὰ τῆς Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος εἰς Κόρινθον περί τροπάς γειμερινάς, ένεργον και λαθραίαν πεποιημένος την παρουσίαν ούτως ώστε μηδένα Πελο-8 ποννησίων ύπονοήσαι τὸ γεγονός. πλείσας δὲ τὰς πύλας τοῦ Κορίνθου καὶ διαλαβών τὰς δδούς φυ- 25 λακαῖς, τῆ κατὰ πόδας "Αρατον μὲν τὸν πρεσβύτερον ώς αυτον έκ του Σικυώνος μετεπέμπετο, γράμματά τε πρός τὸν στρατηγὸν τῶν Αχαιῶν καὶ πρὸς τὰς πόλεις έξαπέστελλεν, έν οίς διεσάφει πότε και που 9 δεήσει συναντᾶν πάντας έν τοῖς ὅπλοις. ταῦτα δ' 30 οίκονομήσας ανέζευζε, καὶ προελθών κατεστρατο-

πέδευσε της Φλιασίας περί το Διοσκούριου. κατά 68 δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Εὐριπίδας, ἔχων Ἡλείων δύο λόγους μετά των πειρατών καὶ μισθοφόρων. ώστ' είναι τούς πάντας είς δισγιλίους καὶ διακοσίο ους, αμα δε τούτοις ίππεζε έκατόν, δομήσας έκ Ψωφίδος έποιείτο την πορείαν διά της Φενικής καί Στυμφαλίας, οὐδὲν μὲν εἰδὰς τῶν κατὰ τὸν Φί- 366, λιππον, βουλόμενος δε κατασύραι την τών Σικυω-395. νίων χώραν. της δε νυκτός της αύτης, εν ή συνέβαινε 2 10 στρατοπεδεύειν τὸν Φίλιππον περί τὸ Διοσκούριον, παρηλλαχώς την στρατοπεδείαν τοῦ βασιλέως περί την έωθινην έμβάλλειν οίός τ' ην είς την Σικυωνίαν. των δε παρά τοῦ Φιλίππου Κοητών τινες 3 άπολελοιπότες τὰς τάξεις καὶ διιχνεύοντες περί τὰς 15 προνομείας έμπιπτουσιν είς τούς περί τον Εύριπίδαν οθς άνακρίνας καὶ συνείς την παρουσίαν των 4 Μακεδόνων ό προειρημένος, οὐδενὶ ποιήσας φανεοὸν οὐδὲν τῶν προσπεπτωκότων, ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν έξ ύποστροφής αὖθις ἀνέλυε τὴν αὐτὴν όδὸν 20 εν ήπεο ήκε, βουλόμενος, αμα δε και κατελπίζων 5 καταταγήσειν τούς Μακεδόνας διεκβαλών την Στυμφαλίαν καὶ συνάψας ταῖς ὑπερκειμέναις δυσγωρίαις. δ δε βασιλεύς, οὐδεν είδως των περί τους 6 ύπεναντίους, κατά δε την αύτοῦ πρόθεσιν άναζεύ-25 ξας την έωθινην προηγε, κρίνων ποιείσθαι την πορείαν παρ' αὐτὸν τὸν Στύμφαλον ὡς ἐπὶ τὰς Καφύας ένθάδε γὰρ έγεγράφει τοῖς Άχαιοῖς συνα - 7 θροίζεσθαι μετά των δπλων. της δε πρωτοπυρείας 69 των Μακεδόνων έπιβαλούσης έπὶ τὴν ὑπερβολὴν 30 την περί τὸ καλούμενον Απέλαυρον, ή πρόκειται της των Στυμφαλίων πόλεως περί δέκα στάδι', αμα

συνεκύρησε καὶ τὴν τῶν Ἡλείων πρωτοπορείαν συμ-2 πεσείν έπὶ τὴν ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν Εὐριπίδας, συννοήσας τὸ γεγονὸς έκ τῶν προσηγγελμένων, παραλαβών μεθ' έαυτοῦ τινας των Ιππέων καὶ διαδράς τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ἐποιεῖτο τὴν ἀποχώρη- 5 3 σιν είς την Ψωφίδα ταϊς ανοδίαις το δε λοιπον πλήθος των Ήλείων, έγκαταλελειμμένον υπό του προεστώτος και γεγονός έκπλαγες έπι τῷ συμβεβηκότι, κατά πορείαν έμενε, διαπορούμενον τί δεί 4 ποιείν καὶ πῆ τρέπεσθαι, τὸ μὲν γὰρ πρῶτον αὐ- 10 των οί προεστώτες ύπελάμβανον των Αγαιών αύτων τινας συνεπιβεβοηθηκέναι καλ μάλιστ' ήπάτων 396.5 αὐτοὺς οί γαλκάσπιδες Μεγαλοπολίτας γὰρ είναι 367. τούτους έδόξαζον, διά τὸ τοιούτοις δπλοις κεχρησθαι τούς προειρημένους έν τῷ περὶ Σελλασίαν [έν τῷ] 15 πρός Κλεομένη κινδύνω, καθοπλίσαντος 'Αντιγόνου 6 του βασιλέως πρός την παρούσαν χρείαν. διόπερ άπεγώρουν τηρούντες τὰς τάξεις πρός τινας ύπερδεξίους τόπους, ούκ ἀπελπίζοντες την σωτηρίαν. αμα δὲ τῷ προσάγοντας αὐτοῖς τοὺς Μακεδόνας 20 σύνεγγυς γενέσθαι λαβόντες εννοιαν τοῦ κατ' άλήθειαν όντος, πάντες δρμησαν πρός φυγήν, δίψαντ τες τὰ ὅπλα. ζωγρία μὲν οὖν ἐάλωσαν αὐτῶν περί γιλίους καὶ διακοσίους, τὸ δὲ λοιπὸν διεφθάρη πληθος, τὸ μὲν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, τὸ δ' ὑπὸ τῶν 25 8 κρημνών : διέφυνον δ' οὐ πλείους τών έκατόν. δ δε Φίλιππος τά τε σκύλα καὶ τοὺς αίχμαλώτους είς 9 Κόρινθον ἀποπέμψας είχετο των προκειμένων, τοίς δε Πελοποννησίοις πασι παράδοξον έφάνη το γεγονός άμα γὰρ ήκουον τὴν παρουσίαν καὶ τὴν νίκην 80 τοῦ βασιλέως.

Ποιησάμενος δε την πορείαν δια της Αρχαδίας, 70 καὶ πολλάς ἀναδεξάμενος γιόνας καὶ ταλαιπωρίας έν ταϊς περί τὸν 'Ολύγυρτον ὑπερβολαϊς, τῆ τρίτη των ήμερων κατήρε νύκτωρ είς Καφύας. θεραπεύ- 2 5 σας δε την δύναμιν έπι δύ' ημέρας ένταυθα, καί προσαναλαβών "Αρατον τὸν νεώτερον καὶ τοὺς αμα τούτω συνηθροισμένους των 'Αχαιών, ώστ' είναι την όλην δύναμιν είς τους μυρίους, προήγε διά της Κλειτορίας ώς έπλ Ψωφίδος, συναθροίζων έκ των 10 πόλεων δυ διεπορεύετο βέλη και κλίμακας. ή δέ 3 Ψωφίς έστι μέν δμολογούμενον καὶ παλαιὸν 'Αρκάδων κτίσμα της 'Αζανίδος, κείται δε της μεν συμπάσης Πελοποννήσου κατά την μεσύγαιον, αὐτῆς δὲ τῆς 'Αρχαδίας ἐπὶ τοῖς πρὸς δυσμάς πέρασι, συν-15 άπτουσα τοῖς περί τὰς ἐσχατιὰς κατοικοῦσι τῶν προ5εσπερίων 'Αχαιών' επίκειται δ' εύφυώς τῆ τών + 'Ηλείων χώρα, μεθ' ων συνέβαινε τότε πολιτεύεσθαι 897. αὐτήν. πρὸς ἢν Φίλιππος τριταΐος ἐκ τῶν Καφυῶν 5 διανύσας, κατεστρατοπέδευε περί τους απέναντι της 368. 20 πόλεως ύπερκειμένους βουνούς, ἀφ' ὧν ἦν κατοπτεύειν τήν τε πόλιν όλην ἀσφαλῶς καὶ τοὺς πέριξ αὐτῆς τόπους. συνθεωρών δὲ τὴν ὀχυρότητα τῆς 6 Ψωφίδος δ βασιλεύς ήπορείτο τί χρή ποιείν. την 7 γὰο ἀφ' έσπέρας πλευράν αὐτῆς καταφέρεται λάβρος 25 χειμάρρους ποταμός, δς κατά τὸ πλείστον μέρος τοῦ γειμώνος ἄβατός έστι, ποιεί δε και το παράπαν έχυράν και δυσπρόσοδον την πόλιν διά τὸ μέγεθος τοῦ ποιλώματος, δ πατά βραγύ τῷ γρόνω πατείργασται φερόμενος έξ ύπερδεξίων τόπων. παρά δὲ 8 30 την ἀπ' ηους πλευράν έχει τον Έρύμανθον, μέγαν καί λάβρον ποταμόν, ύπερ οδ πολύς και ύπο πολλών

9 τεθούληται λόγος. τοῦ δὲ χειμάρρου προσπίπτοντος πρός τον Ἐρύμανθον ύπο το πρός μεσημβρίαν μέρος της πόλεως, συμβαίνει τὰς μὲν τρεῖς ἐπιφανείας αὐτής ὑπὸ τῶν ποταμῶν περιλαμβανομένας ἀσφα-10 λίζεσθαι τὸν προειρημένον τρόπον τη δὲ λοιπη, τη 5 πρός άρκτον, βουνός έρυμνός ἐπίκειται τετειχισμένος, άκρας εύφυοῦς καὶ πραγματικής λαμβάνων τάξιν. έχει δε και τείχη διαφέροντα τῷ μεγέθει και ταίς 11 κατασκευαίς. πρός δε τούτοις βοήθειαν συνέβαινε παρά των 'Ηλείων είσπεπτωκέναι, καὶ τὸν Εὐριπίδαν 19 έκ της φυγης διασεσωσμένον υπάργειν έν αυτη. Ταῦτ' οὖν πάντα συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος 71 ό Φίλιππος τὰ μὲν ἀφίστατο τοῖς λογισμοῖς τοῦ βιάζεσθαι καλ πολιορκείν την πόλιν, τὰ δὲ προθύμως 2 εἶγε, τὴν εὐκαιρίαν ὁρῶν τοῦ τόπου καθ' ὅσον 15 γὰρ ἐπέκειτο τοῖς 'Αγαιοῖς τότε καὶ τοῖς 'Αρκάσι καὶ πολεμητήριον υπήργε τοῖς Ἡλείοις ἀσφαλές, κατὰ τοσούτον πάλιν κρατηθέν έμελλε των μέν Άρκάδων προκεϊσθαι, κατά δὲ τῶν Ἡλείων δομητήριον ὑπάρ-3 ξειν τοῖς συμμάχοις εὔκαιοον. διόπεο ἐπὶ τοῦτο τὸ 20 398. μέρος δρμήσας τη γνώμη παρήγγελλε τοις Μακεδόσιν αμα τω φωτί πασιν αριστοποιείσθαι καί διε-4 σκευασμένους έτοίμους υπάρχειν. μετὰ δὲ ταῦτα 369. διαβάς την κατά τον Έρύμανθον γέφυραν, ούδενος έμποδων στάντος διὰ τὸ παράδοξον τῆς ἐπιβολῆς, 26 ήκε πρός αὐτὴν τὴν πόλιν ένεργῶς καὶ κάταπληκτι-5 κως. οί δε περί του Εύριπίδαν και πάντες οί κατά την πόλιν διηπόρουν έπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶ πεπεζοθαι μήτ' αν έξ έφόδου τολμήσαι τους πολεμίους

ποοσβαλείν καὶ βιάζεσθαι ποὸς οὕτως ὀχυρὰν πόλιν 30 μήτε χρόνιον ἂν συστήσασθαι πολιορκίαν διὰ τὴν

τοῦ καιροῦ περίστασιν. ἄμα δὲ ταῦτα λογιζόμενοι 6 διηπίστουν άλλήλοις, δεδιότες μή πράξιν ό Φίλιππος είη διά των ένδον συνεσταμένος κατά της πόλεως. έπει δ' οὐδεν εώρων τοιοῦτον έξ αύτων γινόμενον. 7 5 ώρμησαν οί μεν πλείους έπὶ τὰ τείχη βοηθήσοντες, οί δε μισθοφόροι των Ήλείων κατά τινα πύλην ύπερδέξιον έξηλθον ως έπιθησόμενοι τοις πολεμίοις. ό δε βασιλεύς διατάξας κατά τρεῖς τόπους τοὺς 8 προσοίσοντας τῷ τείχει τὰς κλίμακας, καὶ τούτοις 10 διιοίως μερίσας τους άλλους Μακεδόνας, μετά ταυτα διὰ τῶν σαλπιγκτῶν ἀποδούς ἐκάστοις τὸ σύνθημα πανταγόθεν αμα την ποοσβολην έποιείτο τοίς τείγεσι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠμύνοντο γενναίως οί 9 κατέχουτες την πόλιν, και πολλούς από των κλιμά-15 κων ἀπέρριπτον έπεὶ δ' ή τε χορηγία των βελών 10 καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων ένέλειπεν, ως αν έκ τοῦ καιροῦ τῆς παρασκευῆς γεγευημένης, οί τε Μακεδόνες οὐ κατεπλήττοντο τδ γινόμενον, άλλ' έπὶ τὴν τοῦ φιφέντος ἀπὸ τῶν κλι-20 μάκων χώραν δ κατόπιν άμελλήτως ἐπέβαινε, τέλος 11 οί μεν έκ της πόλεως τραπέντες έφευγον πάντες πρός την απρόπολιν, των δέ παρά του βασιλέως οί μεν Μακεδόνες επέβησαν του τείχους, οί δε Κρητες πρός τους κατά την υπερδέξιον πύλην έπεξ-25 ελθόντας των μισθοφόρων συμμίξαντες ηνάγκασαν 399. αὐτοὺς οὐδενὶ μόσμω δίψαντας τὰ ὅπλα φεύγειν. οίς έπικείμενοι καὶ προσφέροντες τὰς χείρας συνεισ- 12 έπεσον διὰ τῆς πύλης έξ οὖ συνέβη πανταχόθεν αμα καταληφθηναι την πόλιν. οί μεν οὖν Ψωφί- 13 30 διοι μετά τέκνων καί γυναικών απεγώρησαν είς την 870. άκραν, άμα δε τούτοις οί περί τον Εύριπίδαν,

όμοίως δε και το λοιπον πλήθος των διασωζομένων. 72 οί δε Μακεδόνες είσπεσόντες την μεν ένδομενίαν άπασαν έχ των οίχιων παραγοήμα διήοπασαν, μετά δε ταύτα ταις ολκίαις επισκηνώσαντες κατείγον την 2 πόλιν. οί δε συμπεφευγότες είς την ακρόπολιν, 5 ούδεμιας σφίσι παρασκευής ύπαρχούσης, προορώμενοι τὸ μέλλον ἔγνωσαν ἐγχειρίζειν σφᾶς αὐτοὺς 3 το Φιλίππω. πέμψαντες οὖν κήρυκα πρὸς τὸν βασιλέα, καλ λαβόντες συγχώρημα περί πρεσβείας, έξαπέστειλαν τούς ἄρχοντας καὶ μετὰ τούτων Εύρι- 10 πίδαν οι και ποιησάμενοι σπονδάς έλαβον την άσφάλειαν τοῖς συμπεφευγόσιν δμοῦ ξένοις καὶ πολί-4 ταις. ούτοι μέν ούν αύτις έπανηλθον όθεν ώρμησαν, έχοντες παράγγελμα μένειν κατά χώραν, έως αν ή δύναμις αναζεύξη, μή τινες απειδήσαντες των 15 5 στρατιωτών διαρπάσωσιν αὐτούς δ δε βασιλεύς έπιγενομένης γιόνος ηναγκάσθη μένειν έπὶ τόπου τινάς ήμέρας. έν αίς συναγαγών πούς παρόντας των Αχαιών πρώτον μέν την δχυρότητα καί την εθκαιρίαν έπεδείκνυε της πόλεως πρός τον ένεστώτα 20 6 πόλεμου, ἀπελογίσατο δε και την αιρεσιν και την ευνοιαν, ην έχοι πρός το έθνος, έπλ δε πάσιν έφη καὶ νῦν παραγωρείν καὶ διδόναι τοῖς 'Αγαιοῖς τὴν πόλιν προκεϊσθαι γάρ αὐτῷ τὰ δυνατὰ γαρίζεσθαι 7 καὶ μηθὲν έλλείπειν προθυμίας. ἐφ' οἶς εὐγαρι- 25 στούντων αὐτῷ τῶν τε περί τὸν "Αρατον καὶ τῶν πολλών, διαλύσας την έκκλησίαν δ μέν Φίλιππος μετά της δυνάμεως άναζεύξας έπλ Λασιώνος έποιείτο 8 την πορείαν, οί δε Ψωφίδιοι καταβάντες έκ της 400. ἄκρας ἐκομίσαντο τὴν πόλιν καὶ τὰς οἰκήσεις ἔκα- 80 στοι τάς αύτων, οί δὲ περί τὸν Εὐριπίδαν ἀπηλθον

είς τὸν Κόρινθον κάχειθεν είς Αίτωλίαν. τῶν δ' 9 'Αχαϊκῶν ἀρχόντων οί παρόντες ἐπὶ μὲν τὴν ἄχραν ἐπέστησαν μετὰ φυλακῆς ίκανῆς Πρόσλαον Σικυώνιον, ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Πυθίαν Πελληνέα.

Καὶ τὰ μέν περί Ψωφιδα τοῦτον ἐπετελέσθη 10 τον τρόπου, οί δε παραφυλάττοντες τον Λασιώνα 73 371. των Ήλείων, συνέντες την παρουσίαν των Μακεδόνων, πεπυσμένοι δε και τὰ γεγουότα περί την Ψωφίδα, παραχοήμα την πόλιν έξέλιπον. δ δε βα- 2 10 σιλεύς ως θαττον ήμε, ταύτην μέν έξ έφόδου παρέλαβε, συναύξων δὲ τὴν πρόθεσιν, ἢν εἶχε πρὸς τὸ έθνος, παρέδωκε καὶ τον Λασιώνα τοῖς 'Αγαιοῖς. δμοίως δε και την Στράτον εκλιπόντων των Ήλείων άποκατέστησε τοῖς Τελφουσίοις. ταῦτα δὲ διαπρα- 3 15 ξάμενος ήπε πεμπταΐος είς 'Ολυμπίαν. Θύσας δέ το θεω καί τους ήγεμόνος έστιάσας, αμα δέ καί την λοιπην προσαναπαύσας δύναμιν έπὶ τρεῖς ημέρας, μετά ταυτα πάλιν ανέζευξε. καὶ προελθών 4 είς την 'Ηλείαν τὸς μεν προυομάς έπαφηκε κατά 20 της χώρας, αὐτὸς δὲ κατεστρατοπέδευσε περί τὸ καλούμενον 'Αρτεμίσιον. προσδεξάμενος δ' ενταύθα 5 την λείαν μετέβη πάλιν έπὶ τὸ Διοσκούριον. δηουμένης δὲ τῆς χώρας, πολύ μὲν ἦν τὸ τῶν άλισκομένων πλήθος, έτι δὲ πλέον τὸ συμφεύγον εἰς τὰς 25 παρακειμένας κώμας καὶ τοὺς έρυμνοὺς τῶν τόπων. συμβαίνει γαο την των 'Ηλείων γώραν διαφερόντως 6 οίκεισθαι και γέμειν σωμάτων και κατασκευής παρά την άλλην Πελοπόννησον. ένιοι γάο αὐτῶν οὕτως 7 στέργουσι τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίου ώστε τινὰς ἐπὶ 30 δύο καὶ τρείς γενεάς, έχοντας Ικανάς οὐσίας, μή 401. παραβεβληκέναι τὸ παράπαν εἰς άλίαν. τοῦτο δὲ 8

γίνεται διὰ τὸ μεγάλην ποιεϊσθαι σπουδήν καὶ πρόνοιαν τούς πολιτευομένους των έπλ της χώρας κατοικούντων, ίνα τό τε δίκαιον αὐτοῖς έπὶ τόπου διεξάγηται καὶ τῶν ποὸς βιωτικάς χοείας μηδεν έλλείκη. 9 δοχοῦσι δέ μοι πάντα ταῦτα καὶ διὰ τὸ πλῆθος μὲν 5 της χώρας τὸ παλαιὸν ἐπινοησαι καὶ νομοθετησαι, τὸ δὲ πλεϊστον διὰ τὸν ὑπάργοντά ποτε παρ' αὐτοῖς 10 Γερον βίον, ὅτε λαβόντες παρά των Ελλήνων συγγώρημα διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων Γερὰν καὶ ἀπόρθητον ἄκουν τὴν Ἡλείαν, ἄπειροι παντὸς ὄντες 10 74 δεινοῦ καὶ πάσης πολεμικῆς περιστάσεως. μετὰ δὲ 372. ταύτα διὰ τὴν 'Αρκάδων ἀμφισβήτησιν περί Λασιωνος καὶ τῆς Πισάτιδος πάσης ἀναγκασθέντες ἐπαμύνειν τη χώρα καὶ μεταλαβεῖν τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων, 2 οὐκέτι περὶ τοῦ πάλιν ἀνακτήσασθαι παρὰ τῶν Ελ- 15 λήνων την παλαιάν καὶ πάτριον ἀσυλίαν οὐδὲ την τυχοῦσαν επιμελειαν εσχου, αλλ' εμειναν επί των αὐτῶν, οὐκ ὀρθῶς κατά γε τὴν (ἐμὴν γνώμην) περί Β τοῦ μέλλοντος ποιούμενοι πρόνοιαν. εί γάρ, ής πάντες εὐγόμεθα τοῖς θεοῖς τυγεῖν, καὶ πᾶν ὑπο- 20 μένομεν (μείροντες αὐτῆς μετασχεῖν, καὶ μόνον τοῦτο των νομιζομένων αγαθων αναμφισβήτητον έστι παρ' άνθοώποις, λέγω δή την είρηνην, ταύτην δυνάμενοί τινες μετά τοῦ δικαίου καὶ καθήκοντος παρά τῶν Έλλήνων είς πάντα τὸν χρόνον ἀδήριτον κτᾶσθαι 25 παρολιγωρούσιν ή προυργιαίτερον τι ποιούνται τούτου, πῶς οὐκ ἀν δμολογουμένως ἀγνοεῖν δόξαιεν; 4 νη Δί', άλλ' ἴσως εὐεπίθετοι τοῖς πολεμεῖν καὶ παρασπονδείν προθεμένοις έκ της τοιαύτης άγωγης 5 γίνονται των βίων. ἀλλ' έκεῖνο μεν σπάνιον, κάν 30 ποτε γένηται, δυνάμενον κοινής ύπο των Ελλήνων

τυγχάνειν έπικουρίας πρός δε τὰς κατὰ μέρος ἀδι 6 κίας ὑπογενομένης τοῖς βίοις χορηγίας, ὅπερ εἰκὸς ὑπάρξειν πάντα χρόνον ἐν εἰρήνη διάγουσι, δῆλον 402. ὡς οὐκ ἂν ἠπόρησαν ξένων καὶ μισθοφόρων τῶν 5 κατὰ τόπους ἢ καιροὺς παρεφεδρευόντων. νῦν δὲ 7 τὸ σπάνιον καὶ παράδοξον δεδιότες, ἐν συνεχέσι πολέμοις καὶ καταφθοραῖς τήν τε χώραν ἔχουσι καὶ τοὺς βίους.

Ταῦτα μεν οὖν ἡμῖν τῆς Ἡλείων ὑπομνήσεως 8 10 εἰρήσθω γάριν, ἐπειδὴ τὰ τῶν καιρῶν οὐδέποτε πρότερου εύφυεστέραν διάθεσιν έσγηκε της νύν (πρός τὸ) παρὰ πάντων δμολογουμένην κτήσασθαι τὴν άσυλίαν την δε χώραν, καθάπερ έπάνω προείπον, έτι της παλαιάς συνηθείας οίον αίθυγμάτων έμμε-15 νόντων, οἰκοῦσι διαφερόντως Ήλετοι. διὸ καὶ κατά 75 την Φιλίππου παρουσίαν απλετον μέν ην το των άλισκομένων πληθος, έτι δε πλείον το των συμπε- 373. φευγότων. πλείστη δ' ἀποσκευή καὶ πλείστος όγλος 2 ήθοοίσθη σωμάτων καὶ θοεμμάτων είς τὸ χωρίον, 20 ο καλούσι Θαλάμας, διὰ τὸ τήν τε γώραν τὴν πέριξ αὐτοῦ στενὴν εἶναι καὶ δυσέμβολον τό τε γωοίον απραγμάτευτον καὶ δυσπρόσοδον. ακούων δ' 3 δ βασιλεύς τὸ πλήθος τῶν συμπεφευγότων εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κρίνας μηδὲν άβασάνιστον 25 μηδ' ἀπέραντον ἀπολιπεῖν, τοῖς μὲν μισθοφόροις προκατελάβετο τους έπὶ τῆς εἰσβολῆς εὐφυῶς κειμένους τόπους, αὐτὸς δὲ τὴν ἀποσκευὴν καταλιπών 4 έν τῷ χάρακι καὶ τὸ πλεῖον μέρος τῆς δυνάμεως, ἀναλαβών τοὺς πελταστάς καὶ (τοὺς) εὐζώνους προῆγε 30 διὰ των στενων οὐδενὸς δὲ κωλύοντος ήκε πρὸς το χωρίον. καταπλαγέντων δε των συμπεφευγότων 5

την έφοδον, ατε δη προς πασαν πολεμικήν χρείαν απείρως και άπαρασκεύως διακειμένων, αμα δε και συνδεδραμηκότος όχλου συρφετώδους, ταχέως παρέ-6 δοσαν αὐτούς εν οίς ήσαν και μισθοφόροι διακόσιοι μιγάδες, οὺς ήκεν έχων 'Αμφίδαμος ὁ στρατηγὸς 5 403.7 των 'Ηλείων. ὁ δε Φίλιππος, κυριεύσας ἀποσκευῆς τε πολλῆς και σωμάτων πλειόνων η πεντακισχιλίων, πρὸς δε τούτοις τῆς τετράποδος λείας ἀναρίθμητον έξελασάμενος πληθος, τότε μεν ἐπαυηλθε πρὸς χά-8 ρακα, μετὰ δε ταῦτα τῆς δυνάμεως ὑπεργεμούσης 10 αὐτῷ παντοδαπῆς ἀφελείας, βαρὸς ὢν και δύσχρηστος, ἀνεχώρει διὰ ταῦτα, και κατέζευξε πάλιν είς τὴν 'Ολυμπίαν.

Άπελλης δ', δς ην μεν είς των υπ' Αντιγόνου 76 καταλειφθέντων έπιτρόπων τοῦ παιδός, πλείστον 15 δ' ετύγχανε τότε δυνάμενος παρά τῷ βασιλεί, βουληθείς τὸ τῶν Αχαιῶν ἔθνος ἀγαγεῖν είς παραπλησίαν διάθεσιν τῆ Θετταλών, ἐπεβάλετο πράγμα ποιείν 2 μογθηρόν. Θετταλοί γάρ έδόκουν μέν κατά νόμους πολιτεύειν καλ πολύ διαφέρειν Μακεδόνων, διέφερον 20 δ' οὐδέν, άλλὰ πᾶν ὁμοίως ἔπασχον Μακεδόσι καὶ 3 παν εποίουν το προσταττόμενον τοις βασιλικοίς. διο 874. καὶ πρὸς ταύτην άρμοζόμενος τὴν ὑπόθεσιν ὁ προειοημένος έπεβάλετο καταπειράζειν των συστρατευο-4 μένων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπέτρεψε τοῖς Μακε- 25 δόσιν έκβαλεϊν έκ των σταθμών άελ τους προκατέγοντας των Αγαιών καταλύσεις, δμοίως δε και την 5 λείαν ἀφαιρεϊσθαι· μετά δὲ ταῦτα τὰς χεῖρας προσέφερε διά των ύπηρετων έπλ ταις τυχούσαις αλτίαις, τούς δε συναγανακτούντας ή προσβοηθούντας τοίς 30 μαστιγουμένοις παρών αὐτὸς είς τὴν αλυσιν ἀπῆγε,

πεπεισμένος διά τοῦ τοιούτου τρόπου τὸ κατά βραγὸ 6 λήσειν είς σύνηθειαν άναγων του μηδένα μηδέν ήγεισθαι δεινόν, δ ποτ' αν πάσχη τις ύπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ταῦτα μικροῖς χρόνοις πρότερον μετ' 'Αν- 7 5 τιγόνου συνεστρατευμένος, καὶ τεθεαμένος τοὺς 'Αγαιούς ότι παυτός δεινού λαβείν πείραν ύπέμειναν, έφ' ὧ μη ποιεῖν Κλεομένει τὸ προσταττόμενον. οὐ 8 μην άλλα συστοαφέντων τινών Αγαϊκών νεανίσκων, 404. καλ προσελθόντων τοῖς περί τὸν "Αρατον καλ διασα-10 φούντων την Άπελλοῦ βούλησιν, ήκον έπὶ τὸν Φίλιππον οί περί τὸν "Αρατον, κρίναντες ἐν ἀργαῖς περί των τοιούτων διίστασθαι καί μή καταμέλλειν. έντυχόντων δ' αὐτῶν τῷ βασιλεί περὶ τούτων, δια- : κούσας δ Φίλιππος τὰ γεγονότα, τοὺς μεν νεανί-15 σχους παρεχάλει θαρρείν, ώς οὐδενὸς αὐτοίς ἔτι συμβησομένου τοιούτου, τῷ δ' Απελλή παρήγγειλε μηδεν επιτάττειν τοξς 'Αγαιοίς γωρίς της του στρατηγοῦ γνώμης.

Φίλιππος μὲν οὖν κατὰ τὴν ὁμιλίαν τὴν πρὸς 77
τοὺς ἐν (τοῖς) ὑπαίθροις συνδιατρίβοντας καὶ κατὰ
τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς πρᾶξιν καὶ τόλμαν οὐ μόνον
παρὰ τοῖς στρατευομένοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς πᾶσι Πελοποννησίοις εὐδοκίμει. βασιλέα γὰρ 2
πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένον πρὸς
το πραγμάτων κατάκτησιν οὐκ εὐμαρὲς εὑρεῖν καὶ γὰρ 3
ἀγχίνοια καὶ μνήμη καὶ χάρις ἐπῆν αὐτῷ διαφέρουσα,
πρὸς δὲ τούτοις ἐπίφασις βασιλικὴ καὶ δύναμις, τὸ
δὲ μέγιστον, πρᾶξις καὶ τόλμα πολεμική. καὶ τί δή 4
ποτ' ἦν τὸ ταῦτα πάντα καταγωνισάμενον καὶ ποιῆ- 375.
το σαν ἐκ βασιλέως εὐφυοῦς τύραννον ἄγριον οὐκ
εὐχερὲς διὰ βραχέων δηλῶσαι. διὸ καὶ περὶ μὲν

τούτων σκέπτεσθαι καλ διαπορείν άλλος άρμόσει 5 καιρός μάλλον τοῦ νῦν ἐνεστῶτος ὁ δὲ Φίλιππος έκ της Όλυμπίας άναζεύξας την έπλ Φαραίαν παρην είς Τέλφουσαν κάκετθεν είς 'Ηραίαν. καλ την μέν λείαν έλαφυροπώλει, την δε γέφυραν έπεσκεύαζε 5 την κατά τὸν 'Αλφειόν, βουλόμενος ταύτη ποιήσα-6 σθαι την είς την Τριφυλίαν είσβολήν. κατά δὲ τούς αὐτούς καιρούς Δωρίματος ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός, δεομένων των 'Ηλείων σφίσι βοηθείν πορθουμένοις, έξακοσίους Αλτωλούς καὶ στρατηγόν 10 405.7 Φιλλίδαν αὐτοῖς έξέπεμψεν. δς παραγενόμενος είς την 'Ηλείαν, και παραλαβών τους μισθοφόρους των Ήλείων, όντας είς πεντακοσίους, καὶ πολιτικούς χιλίους, αμα δε τούτοις τους Ταραντίνους, ήπε βοη-8 δων είς την Τριφυλίαν, η της μέν προσηγορίας 15 τέτευχε ταύτης ἀπὸ Τριφύλου τῶν Αρχάδος παίδων ένός, κείται δὲ τῆς Πελοποννήσου παρὰ θάλατταν μεταξύ τῆς 'Ηλείων καὶ Μεσσηνίων γώρας, τέτραπται δ' είς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, έσχατεύουσα τῆς 9 Αρχαδίας ώς πρὸς γειμερινάς δύσεις, ἔχει δ' ἐν 20 αύτη πόλεις ταύτας, Σαμικόν, Λέποεον, Ύπαναν, Τυπανέας, Πύργον, Αίπιον, Βώλακα, Στυλάγγιον, 10 Φρίξαν. δυ ολίγοις γρόνοις πρότερου έπικρατήσαντες Ήλειοι προσελάβοντο και την των Άλιφειρέων πόλιν, οὖσαν έξ ἀρχῆς (ὑπ') 'Αρκαδίαν [καὶ Μεγαλό- 25 πολιν], Αυδιάδου του Μεγαλοπολίτου κατά την τυοαννίδα πρός τινας ίδίας πράξεις άλλαγην δόντος τοίς Ήλείοις.

78 Πλην 6 γε Φιλλίδας τοὺς μὲν 'Ηλείους εἰς Λέποεον, τοὺς δὲ μισθοφόρους εἰς 'Αλίφειραν ἀποστείλας, αὐτὸς δὲ τοὺς Λίτωλοὺς ἔχων ἐν Τυπανέαις

έκαραδόκει τὸ συμβησόμενον. δ δὲ βασιλεὺς ἀπο- 2 θέμενος την αποσκευήν και διαβάς τη γεφύρα τον 'Αλφειον ποταμόν, δε δεί παρ' αὐτὴν τὴν τῶν Ήραιέων πόλιν, ήμε πρός την Αλίφειραν, η κετται 3 376. 5 μεν έπι λόφου κρημνώδους πανταγόθεν, έγοντος πλείον η δέκα σταδίων πρόσβασιν, έχει δ' ακραν έν αὐτη τη κορυφή τοῦ σύμπαντος λόφου καὶ γαλπούν 'Αθηνάς ανδριάντα, κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντα. οδ την μεν αιτίαν, από ποίας προθέσεως 4 10 η χορηγίας ελαβε την ἀρχην της κατασκευης, άμφισβητείσθαι συμβαίνει καὶ παρά τοίς έγχωρίοις -406. ούτε γάρ πόθεν ούτε τίς ανέθημεν ευρίσκεται τρανώς - τὸ μέντοι γε τῆς τέχνης ἀποτέλεσμα συμφω- 5 νείται παρά πάσι, διότι των μεγαλομερεστάτων καί 15 τεχνικωτάτων έργων έστίν, Υπατοδώρου καί Σωστράτου κατεσκευακότων. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιγενομέ- 6 νης ημέρας αίθρίου καὶ λαμπράς, διατάξας ύπὸ τὴν έωθινήν δ βασιλεύς κατά πλείους τόπους τούς τε τάς κλίμακας φέροντας καὶ τάς τῶν μισθοφόρων 20 έφεδρείας πρὸ τούτων, ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις 7 τους Μακεδόνας διηρημένους κατόπιν εκάστοις έπιστήσας, αμα τω τον ηλιον έπιβάλλειν πασι προσέταξε προσβαίνειν πρός τὸν λόφον. ποιούντων δὲ τὸ 8 παραγγελθέν έκθύμως και καταπληκτικώς των Μα-25 κεδόνων, συνέβαινε τοὺς 'Αλιφειρεῖς πρὸς τούτους δρμάν ἀεὶ καὶ συντρέχειν τοὺς τόπους, οἶς μάλιστα τοὺς Μακεδόνας ξώρων προσπελάζοντας. κατὰ δὲ 9 τον καιρον τούτον αύτος ο βασιλεύς έχων τούς έπιτηδειοτάτους διά τινων κοημνών έλαθε πρός τὸ 30 της άκρας προάστειον άναβάς. άποδοθέντος δε τοῦ 10 συνθήματος, πάντες άμα προσερείσαντες τὰς κλί11 μακας κατεπείραζον της πόλεως. πρώτος μέν οὖν δ βασιλεύς κατέσγε τὸ προάστειον της άκρας, έρημον καταλαβών τούτου δ' έμπιπραμένου, προϊδόμενοι τὸ μέλλον οί τοῖς τείχεσιν ἐπαμύνοντες, καὶ περιδεείς γενόμενοι μή της άκρας προκαταληφθεί- 5 σης στερηθώσι καὶ τῆς τελευταίας έλπίδος, ώρμησαν ἀπολιπόντες τὰ τείχη φεύγειν πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. 12 οί δε Μακεδόνες, γενομένου τούτου, παραχοημα 13 καὶ τῶν τειγῶν καὶ τῆς πόλεως ἐκυρίευσαν. μετὰ δε ταύτα διαπρεσβευσαμένων των έχ της άχρας 10877. πρός του Φίλιππου, δούς την άσφάλειαν παρέλαβε καί ταύτην καθ' δμολογίαν.

Συντελεσθέντων δε τούτων, καταπλαγείς γενο-79 νότες πάντες οί κατὰ τὴν Τριφυλίαν έβουλεύοντο 407.2 περί σφων αὐτων καὶ των ίδίων πατρίδων. ὁ δὲ 15 Φιλλίδας έκλιπων τας Τυπανέας, προσδιαρπάσας τινάς των οίκιων, απεγώρησεν είς το Λέποεον 3 ταύτα γάρ ἐπίγειρα τότε τοῖς Αλτωλών ἐγίνετο συμμάχοις, τὸ μὴ μόνον ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροίς έγκαταλείπεσθαι προφανώς, άλλὰ καὶ διαρπα-20 γέντας ή προδοθέντας τούτοις περιπίπτειν ύπο των συμμάχων, ά τοις κρατηθείσιν ύπὸ των πολεμίων 4 δφείλεται πάσχειν. οί δὲ Τυπανεάται παρέδοσαν τῷ Φιλίππο τὴν πόλιν. τούτοις δὲ τὸ παραπλήσιον 5 έποίησαν οί την Τπαναν κατοικούντες. αμα δε τού- 25 τοις Φιαλείς, ακούοντες τὰ περί την Τοιφυλίαν καί δυσαρεστούμενοι τη των Αίτωλων συμμαχία, κατέλαβον μετά τῶν ὅπλων τὸν περί τὸ πολεμάρχιον 6 τόπον. οί δε των Αίτωλων πειραταί, διατρίβοντες έν ταύτη τη πόλει διὰ τὰς ἐκ τῆς Μεσσηνίας ἀφε- 30 λείας, τὸ μὲν πρώτον οἶοί τ' ἦσαν ἐγγειρεῖν καὶ

κατατολμᾶν τῶν Φιαλέων, ὁρῶντες δὲ τοὺς πολίτας το ὁμοθυμαδὸν ἀθφοιζομένους πρὸς τὴν βοήθειαν, ἀπέστησαν τῆς ἐπιβολῆς, σπεισάμενοι δὲ καὶ λαβόντες τὰς αὐτῶν ἀποσκευὰς ἀπῆλθον ἐκ τῆς πόλεως. 5 οἱ δὲ Φιαλεῖς διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τὸν Φίλιππον 8 ἐνεχείρισαν σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.

Έτι δή τούτων πραττομένων οι Λεπφεάται κα- 80 ταλαβόμενοι τόπον τινά της πόλεως ήξίουν έχχωφείν της άκφας καὶ της πόλεως τούς 'Ηλείους καὶ τούς 10 Αίτωλούς, όμοίως δε καί τούς παρά Λακεδαιμονίων ήμε γάο και παο' έκείνων αύτοις βοήθεια. το μέν 2 οὖν πρώτον οἱ περὶ τὸν Φιλλίδαν οὐ προσείγον, άλλ' έμενον, ώς καταπληξόμενοι τούς έν τη πόλει: του δε βασιλέως είς μεν την Φιγάλειαν Ταυρίωνα 3 15 μετά στρατιωτών έξαποστείλαντος, αὐτοῦ δὲ προάγοντος είς τὸ Λέποεον και συνεγγίζοντος ήδη τη 408. πόλει, συνέντες οί περί τον Φιλλίδαν έταπεινώθη- 378. σαν, οί δε Λεπρεάται προσεπερρώσθησαν ταίς δρμαίς. καλὸν γὰο δὴ τοῦτο Λεποεάταις ἔογον πέ- 4 20 πρακται, τὸ χιλίων μὲν ἔνδον ὅντων Ἡλείων, χιλίων δὲ σὺν τοῖς πειραταῖς Αἰτωλῶν, πευτακοσίων δὲ μισθοφόρων, διακοσίων δε Λακεδαιμονίων, πρός δε τούτοις της άμρας ματεχομένης, όμως άντιποιήσασθαι της έαυτων πατρίδος καὶ μη προέσθαι τὰς 25 σφετέρας έλπίδας. ὁ δὲ Φιλλίδας, ὁρῶν τοὺς Λε- 5 πρεάτας ανδρωδώς ύφισταμένους καλ τούς Μακεδόνας έγγίζοντας, έξεχώρησε της πόλεως αμα τοίς 'Ηλείοις καὶ τοῖς παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων. οί μὲν 6 οὖν παρὰ τῶν Σπαρτιατῶν Κρῆτες διὰ τῆς Μεσση-30 νίας είς την οίκείαν έπανηλθον, οί δὲ περὶ τὸν Φιλλίδαν έποιούντο την απόλυσιν ώς έπὶ το Σαμικόν. POLYB. HIST 11.

Τ τὸ δὲ τῶν Λεπρεατῶν πληθος, ἐγκρατὲς γεγονὸς τῆς πατρίδος, έξαπέστελλε πρεσβευτάς, έγγειρίζον τώ Φι-8 λίππω την πόλιν. δ δε βασιλεύς ακούσας τα νεγονότα, την μεν λοιπην δύναμιν είς το Λέπρεον ἀπέστειλε, τούς δὲ πελταστάς καὶ τούς εὐζώνους ἀνα- à λαβών ήγειτο, συνάψαι σπεύδων τοις περί τον Φιλ-9 λίδαν. καταλαβών δε της μεν αποσκευης έγκρατης έγενετο πάσης, οί δε περί τον Φιλλίδαν κατετάγη-10 σαν είς τὸ Σαμικὸν παραπεσόντες. προσστρατοπεδεύσας δε τῷ χωρίω, και τὴν λοιπὴν ἐπισπασάμενος 10 έκ του Λεπρέου δύναμιν, ξμφασιν έποίει τοις ξυδον 11 ώς πολιορχήσων τὸ χωρίον. οἱ δ' Αἰτωλοὶ μετὰ των Ήλείων ούδεν έχοντες ετοιμον πρός πολιορ-- κίαν πλην γερών, καταπλαγέντες την περίστασιν 12 έλάλουν περί ἀσφαλείας πρός του Φίλιππου. λα-15 βόντες δε συγγώρημα μετά των οπλων ποιήσασθαι την απόλυσιν, οδτοι μέν ώρμησαν είς την Ήλείαν ό δὲ βασιλεύς τοῦ μὲν Σαμικοῦ παραυτίκα κύριος 13 έγενετο, μετά δε ταῦτα, παραγενομένων πρός αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων μεθ' ίκετηρίας, παρέλαβε Φρίξαν, 20 409. Στυ λάγγιον, Αίπιον, Βώλακα, Πύργον, Έπιτάλιον. 14 ταῦτα δὲ διαπραξάμενος ἐπανηλθε πάλιν είς τὸ Δέπρεοι, πάσαν ύφ' έαυτον πεποιημένος την Τρι- 879. 15 φυλίαν εν ημέραις εξ. παρακαλέσας δε τούς Λεπρεάτας τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ, καὶ φυλακὴν είσα- 25 γαγών είς την άκραν, άνέζευξε μετά της δυνάμεως έφ' 'Ηραίας, απολιπών έπιμελητήν της Τριφυλίας 16 Λάδικον τὸν 'Ακαρνᾶνα. παραγενόμενος δ' είς τὴν προειρημένην πόλιν την μεν λείαν διένειμε πάσαν, την δ' ἐποσκευην ἀναλαβών έκ της 'Ηραίας ήλθε 30 μέσου γειμώνος είς Μεγάλην πόλιν.

Κατά δε τούς αὐτούς καιρούς Φίλιππος επραττε 81 τὰ κατὰ τὴν Τριφυλίαν, καὶ Χείλων ὁ Λακεδαιμόνιος, υπολαμβάνων αυτώ καθήκειν κατά γένος την βασιλείαν, και βαρέως φέρων την γεγενημένην ύπερ-5 οψίαν περί αὐτὸν έχ τῶν ἐφόρων ἐν τῆ κατὰ τὸν Αυχούργον χρίσει περί της βασιλείας, χινείν έπεβάλετο τὰ καθεστώτα. νομίσας δ', εί τὴν όδὸν τὴν 2 αὐτὴν ἔλθοι Κλεομένει καὶ τοῖς πολλοῖς ὑποδείξαι τὴν ἐλπίδα τῆς κληρουγίας καὶ τῶν ἀναδασμῶν, τα-10 γέως έπακολουθήσειν αὐτῷ τὸ πληθος, ώρμησε πρὸς την πράξιν, συμφρονήσας δε περί τούτων πρός 3 τούς φίλους, καὶ λαβών κοινωνούς τῆς τόλμης είς διακοσίους τὸ πληθος, έγίνετο πρὸς τῶ συντελείν την έπίνοιαν. θεωρών δε μέγιστον έμπόδιον ύπάρ- 4 15 γου αύτω πρός την έπιβολην του Λυκούργου καί τοὺς ἐφύρους τοὺς περιθέντας ἐκείνω τὴν βασιλείαν, ώρμησε πρώτον έπὶ τούτους. τοὺς μὲν οὖν έφό- 5 ρους δειπνούντας καταλαβών, πάντας αὐτοῦ κατέσφαξε, της τύχης την άρμόζουσαν αὐτοῖς ἐπιθείσης 20 δίκην καὶ γὰρ ὑφ' οὖ καὶ περὶ οὖ ταῦτ' ἔπαθον, δικαίως αὐτοὺς ἄν τις φήσειε πεπουθέναι. Χείλων, τὰ κατὰ τούτους συντελεσάμενος, παρην έπλ την ολκίαν του Λυκούργου καλ κατέλαβε μέν 410. Ενδον, οὐ μὴν ἐδυνήθη γ' έγκρατης αὐτοῦ γενέσθαι. 25 διὰ γάρ τινων ματοικούντων έκ γειτόνων έκκλαπείς 7 καλ διαδράς έλαθεν αὐτόν. οὖτος μεν οὖν ἀνεχώοησε ταις ανοδίαις είς την έν τη Τριπόλει προσαγοοευομένην Πελλήνην. δ δε Χείλων απεσφαλμένος 8 τοῦ κυριωτάτου πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἀθύμως διέκειτο, 380. 30 πράττειν δ' όμως ήναγκάζετο τὸ συνεγές. είς την άγοραν είσβαλων τοῖς μέν έχθροῖς προσέφερε τὰς χείρας, τοὺς δ' οἰκείους καὶ φίλους παρεκάλει, τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπεδείκυυε τὰς ἄρτι ἡηθείσας 10 ἐλπίδας. οὐδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτῷ, τἀναντία δὲ συστρεφομένων ἐπ' αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων, συννοήσας τὸ γινόμενον, ἀπεχώρει λαθραίως, καὶ διελ-5 θῶν τὴν χώραν ἦκε μόνος εἰς τὴν 'Αχαΐαν ἐκπεπτωκώς. 11 οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, δείσαντες τὴν τοῦ Φιλίππου παρουσίαν, τἀπὸ τῆς χώρας ἀπεσκευάζοντο καὶ τὸ τῶν Μεγαλοπολιτῶν 'Αθήναιον κατασκάψαντες ἐξ- ἑλιπον.

Λακεδαιμόνιοι μέν οὖν, ἀπὸ τῆς Λυκούργου νομοθεσίας καλλίστη γρησάμενοι πολιτεία καὶ μενίστην έχοντες δύναμιν έως της έν Λεύκτροις μάχης, αὖτις έπλ τάναντία τραπείσης αὐτοῖς τῆς τύγης, καὶ τούμπαλιν έπὶ τὸ χεζοον ἀεὶ καὶ μᾶλλον τῆς πολιτείας 15 13 αὐτῶν προβαινούσης, τέλος πλείστων μὲν πόνων καὶ στάσεων έμφυλίων πείραν είχον, πλείστοις δ' έπάλαισαν άναδασμοῖς καὶ φυγαίς, πικροτάτης δὲ δουλείας πείραν έλαβον έως της Νάβιδος τυραννίδος, οί τὸ πρίν οὐδὲ τοῦνομα δυνηθέντες ἀνασχέσθαι 20 14 δαδίως αὐτῆς. τὰ μὲν οὖν πάλαι καὶ τὰ πλείω περί Λακεδαιμονίων είς έκατερον μέρος ύπο πολλών είοηται τάδε. έναργέστατα δ' έστλν άφ' οδ Κλεομένης όλοσχερῶς κατέλυσε τὸ πάτριον πολίτευμα. νῦν δ' ύφ' ήμῶν δηθήσεται κατά τοὺς άρμόζοντας ἀεί 25 καιφούς.

82 Ο δε Φίλιππος ἀναζεύξας ἐν τῆς Μεγάλης πό411. λεως καὶ πορευθεὶς διὰ τῆς Τεγέας παρῆν εἰς "Αργος, κἀκεῖ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ χειμῶνος διέτριβε,
κατά τε τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν καὶ κατὰ τὰς πράξεις τεθαυμασμένος ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν ἐν ταῖς προ-

ειοημέναις στρατείαις. δ δ' 'Απελλής ούδ' ως έληγε 2 της ἐπιβολης, ἀλλ' οἶός τ' ην ἄνειν ὑπὸ τὸν ζυνὸν τῷ κατὰ βραχὺ τοὺς 'Αγαιούς. όρῶν δὲ τῆ τοιαύτη 3 προθέσει τοὺς περί τὸν "Αρατον ἐμποδών ίσταμέ- 381. 5 νους, καὶ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς προσέχοντα, καὶ μᾶλλου τῷ πρεσβυτέρω διά τε τὴν πρὸς Αντίγονον σύστασιν καὶ διὰ τὸ πλεϊστον ἐν τοῖς 'Αχαιοῖς ίσχύειν, καὶ μάλιστα διὰ την ἐπιδεξιότητα καὶ νουνέχειαν τάνδοός, περί τούτους έπεβάλετο γίνεσθαι 10 καὶ κακοποαγμονείν τοιῶδέ τινι τρόπω. Εξετάζων 4 τούς αντιπολιτευομένους τοῖς πεοί τὸν "Αρατον, τίνες είσίν, έκάστους έκ των πόλεων έπεσπασατο, καὶ λαμβάνων είς τὰς γεῖρας ἐψυγαγώγει καὶ παρεκάλει πρός την έαυτου φιλίαν. συνίστανε δέ καὶ τῷ Φι- 5 15 λίππω, προσεπιδεικνύων αὐτῷ παρ' ἕκαστον ὡς ἐὰν μέν 'Αράτω προσέχη, χρησεται τοῖς 'Αγαιοῖς κατά την έγγραπτον συμμαχίαν, έὰν δ' αὐτῶ πείθηται καὶ τοιούτους προσλαμβάνη φίλους, χρήσεται πάσι Πελοποννησίοις κατά την αύτου βούλησιν. 20 τε των άρχαιρεσίων εύθυς έσπούδαζε, βουλόμενος τούτων τινί περιποιήσαι την στρατηγίαν, τούς δέ περί του "Αρατον έμβαλειν έμ της ύποθέσεως. δι' τ ά δή και πείθει Φίλιππου παραγευέσθαι πρός τάς των Άχαιων άρχαιρεσίας είς Αίγιον, ώς είς την 25 'Ηλείαν αμα ποιούμενον την πορείαν, πεισθέντος 8 δ' αὐτῷ τοῦ βασιλέως, παρών αὐτὸς ἐπὶ τοῦ καιοού, καὶ τοὺς μὶν παρακαλῶν, οἶς δ' ἀνατεινόμενος, 412. μόλις μέν ήνυσε, κατεκράτησε ό' οὖν ὅμως τοῦ γενέσθαι στρατηγον Ἐπήρατον Φαραιέα, τον δε Τιμό-30 ξενον έκπεσείν, του ύπο των περί τον "Αρατον είσαγόμενον.

102 BELLUM SOCIALE ACHAEORUM [Ol. 140, 2].

83 Μετά δε ταύτα ἀναζεύξας ὁ βασιλεύς, και ποιησάμενος την πορείαν δια Πατρών και Δύμης, ήκε προς τὸ φρούριον, δ καλείται μέν Τείγος, πρόκειται δὲ τῆς Δυμαίων χώρας; κατέσχον δ' αὐτὸ μικροίς έμπροσθεν χρόνοις, καθάπερ άνώτερον είπον, 5 2 οί περὶ τὸν Εὐριπίδαν. σπεύδων δὴ τοῦτο κατὰ πάντα τρόπον άνακομίσασθαι τοῖς Δυμαίοις, προσ-3 εστρατοπέδευσε μετά πάσης δυνάμεως, καταπλαγέντες δ' οι φυλάττοντες των 'Ηλείων παρέδοσαν τὸ φρούριον τῷ Φιλίππω, γωρίον οὐ μέγα μέν, 10 4 ήσφαλισμένον δε διαφερόντως την μεν γαρ περίμετρον είχεν οὐ πλείω τριῶν ἡμισταδίων, τὸ δ' ὕψος 382. 5 τοῦ τείγους οὐδαμῆ τριάκοντα πήγεων έλαττον. παοαδούς δὲ τοῦτο τοὶς Δυμαίοις ἐπήει πορθών τὴν των Ήλείων χώραν φθείρας δε ταύτην, και πολ- 18 λην περιβαλόμενος λείαν, έπανηλθε μετά της δυνάμεως είς την Δύμην.

84 'Ο δ' 'Απελλης, δοκῶν ἠνυκέναι τι της προθέσεως τῷ δι' αὐτοῦ καθεστάσθαι τὸν τῶν 'Αχαιῶν στρατηγόν, αὐθις ἐνεχείρει τοῖς περὶ τὸν "Αρατῶν βουλόμενος εἰς τέλος ἀποσπάσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας. ἐπεβάλετο δὲ τὴν διαβο-2 λὴν πλάττειν διὰ τοιαύτης τινὸς ἐπινοίας. 'Αμφίσαμος ὁ τῶν 'Ηλείων στρατηγός, ἐν ταῖς Θαλάμαις άλοὺς ᾶμα τοῖς συμπεφευγόσι, καθάπερ ἀνώτερον 25 ἡμῖν ἐρρήθη περὶ τούτων, ὡς ῆκε μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων ἀγόμενος εἰς 'Ολυμπίαν, ἔσπευσε διά 3 τινων εἰς λόγους ἐλθεῖν τῷ βασιλεῖ. τυχὼν δὲ τούτου διελέγετο, φάσκων εἶναι δυνατὸς ἐπαγαγέσθαι τοὺς 'Ηλείους εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν καὶ 30 413. συμμαχίαν. ὁ δὲ Φίλιππος πεισθεὶς ἐξαπέστειλε τὸν

'Αμφίδαμον χωρίς λύτρων, κελεύσας έπαγγέλλεσθαι 4 τοῖς Ἡλείοις, ἐὰν ἕλωνται τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν, ότι τὰ μὲν αίγμάλωτα πάντα γωρίς λύτρων ἀποδώσει. τῆ δὲ χώρα τὴν ἀσφάλειαν αὐτὸς ἀπὸ πάντων τῶν 5 έχτὸς παρασκευάσει, πρὸς δὲ τούτοις αὐτοὺς έλευ- 5 θέρους, άφρουρήτους, άφορολογήτους, χρωμένους τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, διατηρήσει. οί μὲν οὖν 6 Ήλετοι διακούσαντες τούτων οὐδεν προσέσχον, καίπερ έπισπαστικών καὶ μεγάλων είναι δοκούντων των προ-10 τεινομένων δ δ' Απελλής, έκ τούτου τοῦ πράν-7 ματος πλάσας την διαβολήν, προσήνεγκε τῷ Φιλίππω, φάσκων τούς περί τον "Αρατον ούκ είλικρινή την φιλίαν άγειν πρός Μαπεδόνας οὐδ' άληθινώς εὐνοεῖν αὐτῷ καὶ γὰο νῦν τῆς Ἡλείων ἀλλοτριό-15 τητος τούτους αίτίους γεγονέναι. καθ' δυ γάρ και- 8 οον 'Αμφίδαμον έξ 'Ολυμπίας είς 'Ηλιν απέστειλε, τούτους έφη κατ' ίδίαν λαβόντας έπιτριψαι τὸν άνθρωπον καλ λέγειν δτι κατ' οὐδένα τρόπον συμφέρει 383. τοζς Πελοποννησίοις τὸ γενέσθαι Φίλιππον Ήλείων 20 κύριον, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πάνθ' ὑπεριδόν- 9 τας τὰ προτεινόμενα τοὺς Ἡλείους διατηρείν μὲν την πρός Αίτωλούς φιλίαν, ύπομένειν δε τον πρός Μακεδόνας πόλεμον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον Φίλιπ-85 πος δεξάμενος τούς λόγους καλείν έκέλευε τούς 25 περί του "Αρατον και λέγειν έναντίον έκείνων ταῦτα τὸν ἀπελλην. τῶν δὲ παραγενομένων, ἔλεγε τὰ 2 προειρημένα τολμηρώς καὶ καταπληκτικώς δ Άπελλης, καί τι προσεπείπε τοιούτον έτι σιωπώντος τού 414. βασιλέως: "έπείπερ ούτως άχαρίστους ύμᾶς δ βασι- 3 30 λεύς, "Αρατε, καὶ λίαν άγνώμονας εύρίσκει, κρίνει συναγαγών τούς Άγαιούς καλ περί τούτων άπολο-

γισμούς ποιησάμενος ἀπαλλάττεσθαι πάλιν είς Μα-4 κεδονίαν." δ δε πρεσβύτερος "Αρατος ὑπολαβὼν καθόλου μεν ήξίου τον Φίλιππον μηδενί των λεγο-5 μένων δξέως μηδ' ακρίτως μηδέποτε πιστεύειν, δταν δε κατά τινος των φίλων καὶ συμμάγων προσπέση 5 τις αὐτῷ λόνος, τὸν ἀκοιβέστερον ἔλεντον ποιεῖσθαι πρίν ή δέξασθαι την διαβολήν καὶ γὰρ βασιλικόν 6 είναι τὸ τοιοῦτο καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. διὸ καὶ νῦν ήξίου περί των ὑπ' ᾿Απελλοῦ λεγομένων καλείν τούς ακηποότας, άγειν είς το μέσον τον είσηκότα 10 πρός αὐτόν, μηδέν παραλιπεῖν τῶν δυνατῶν εἰς τὸ γνωναι την άληθειαν, πρίν η πρός τούς Άγαιούς 86 άνακαλύπτειν τι τούτων. τοῦ δὲ βασιλέως εὐαρεστήσαντος τοις λεγομένοις, καλ φήσαντος οὐκ όλι-2 γωρήσειν, άλλ' έξετάσειν, τότε μέν διελύθησαν. έν 15 δε ταις έξης ημέραις δ μεν Απελλης οὐδεμίαν ἀπόδειξιν προσήγε τοῖς είρημένοις τοῖς δὲ περί τὸν 3"Αρατον έγένετό τι συγκύρημα τοιοῦτον. οί γάρ 'Ηλείοι, καθ' ὃν καιρὸν ὁ Φίλιππος αὐτῶν ἐπόρθει την γώραν, ύποπτεύσαντες τὸν Αμφίδαμον ἐπεβά- 20 λουτο συλλαβείν καὶ δήσαντες είς τὴν Αἰτωλίαν έκ-4 πέμπειν. ὁ δὲ προαισθόμενος αὐτῶν τὴν ἐπίνοιαν άπεχώρησε τὰς μὲν ἀρχὰς είς Όλυμπίαν, μετὰ δὲ ταῦτα πυνθανόμενος τὸν Φίλιππον ἐν τῆ Δύμη περί την των λαφύρων οίκονομίαν διατρίβειν, έσπευσε 25 384. 5 πρός τούτον διαπεσείν. όθεν οί περί τον "Αρατον, απούσαντες τὸν 'Αμφίδαμον έκ τῆς "Ηλιδος έκπεπτωκότα παρείναι, γενόμενοι περιχαρείς διά τὸ μηδέν αύτοις συνειδέναι, προσελθόντες ώρντο δείν τὸν 6 βασιλέα καλεῖν τὸν 'Αμφίδαμον' καὶ γὰρ εἰδέναι περὶ 30 των κατηγορουμένων έκεινον βέλτιστα πρός δυ έροήθη, καὶ δηλώσειν τὴν ἀλήθειαν, πεφευγότα μὲν 415. ἐξ οἴκου διὰ τὸν Φίλιππον, τὰς δ' ἐλπίδας ἔχοντα τῆς σωτηρίας κατὰ τὸ παρὸν ἐν ἐκείνφ. πεισθεὶς 7 δὲ τοῖς λεγομένοις ὁ βασιλεύς, καὶ μεταπεμψάμενος 5 τὸν ᾿Αμφίδαμον, εὖρε τὴν διαβολὴν οὐσαν ψευδῆ. διὸ καὶ τὸν μὲν Ἅρατον ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας 8 ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ κατηξίου, πρὸς δὲ τὸν ᾿Απελλῆν λοξότερον εἶχε΄ τῆ γε μὴν ὁλοσχερεῖ προκατεχόμενος ἀποδοχῆ πολλὰ παρορᾶν ἤναγκάζετο 10 τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ γινομένων.

Ο δ' Απελλής οὐδαμός ἀφίστατο τής προθέσεως, 87 άλλ' άμα μέν τὸν Ταυρίωνα τὸν ἐπὶ τῶν ἐν Πελοποννήσω τεταγμένον διέβαλλεν, οὐ ψέγων, άλλ' 2 έπαινων καί φάσκων έπιτήδειου αὐτὸν είναι μετά 15 τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθροις συνδιατρίβειν, βουλόμενος έτερον έπισταθηναι δι' αύτου τοις έν Πελοποννήσω πράγμασι. καινός γαρ δή τις οδτος εύρηται 3 τρόπος διαβολής τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τούς πέλας εξοηται δε μάλιστα καί 4 20 πρώτου τοιαύτη κακευτρέγεια καὶ βασκανία καὶ δόλος έκ τῶν περί τὰς αὐλὰς διατριβόντων καὶ τῆς τούτων πρός άλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. δμοίως δε καλ τον έπλ της θεραπείας τεταγμένον 5 'Αλέξανδρον, ότε λάβοι καιρόν, διέδακνε, βουλόμενος 23 καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα φυλακὴν τοῦ βασιλέως δι' αύτου γενέσθαι καὶ καθόλου κινήσαι τὴν ὑπ' 'Αντιγόνου καταλειφθείσαν διάταξιν. 'Αντίγονος γάο 6 καλώς μεν ζών προέστη της τε βασιλείας καὶ τοῦ παιδός αύτου, καλώς δε τον βίον μεταλλάττων 30 προευοήθη πρός το μέλλου περί πάντων των πραγμάτων. ἀπολιπων γαο διαθήμην έγραφε Μακεδόσιν 7

ύπερ των διωχημένων δμοίως (δε) και περί του μέλλοντος διέταξε πῶς καὶ διὰ τίνων ἕκαστα δεήσει 885. γειρίζεσθαι, βουλόμενος μηδεμίαν άφορμην καταλιπείν τοίς περί την αὐλην πρός άλληλους φιλοτι-416.8 μίας καὶ στάσεως, ἐν οἶς τῶν τότε συστρατευομένων 5 αύτὸς μὲν Απελλης ἐν τοῖς ἐπιτρόποις ἀπελέλειπτο, Λεόντιος δ' έπὶ τῶν πελταστῶν, Μεγαλέας δ' έπὶ τοῦ γραμματείου, Ταυρίων δ' έπὶ τῶν κατὰ Πελο-9 πόννησον, 'Αλέξανδρος δ' έπλ τῆς θεραπείας. τὸν μεν ούν Λεόντιον καί Μεναλέαν ύσ' αύτον είγεν 10 όλοσχερώς, τὸν δ' 'Αλέξανδρον καὶ Ταυρίωνα μεταστησάμενος ἀπὸ τῆς γρείας ἔσπευδε καὶ ταῦτα καὶ τάλλα πάντα δι' αύτου και δια των ιδίων φίλων 10 γειρίζειν. δ δή καὶ δαδίως αν έπετέλεσε μή παρασκευάσας ἀνταγωνιστην "Αρατον αύτω" νῦν δε τα- 15 γέως πείραν έλαβε της σφετέρας άφροσύνης καί 11 πλεονεξίας. δ γάρ αὐτὸς ἐπεβάλετο πρᾶξαι κατὰ τῶν πέλας, τοῦτ' ἔπαθε καὶ λίαν ἐν πάνυ βραγεῖ 12 γρόνω, πῶς δὲ καὶ τίνι τρόπω τοῦτο συνέβη γενέσθαι κατά μέν τὸ παρὸν ὑπερθησόμεθα καὶ κα- 20 ταστρέψομεν την βύβλον ταύτην, έν δε τοῖς έξης 13 πειρασόμεθα σαφώς ύπερ εκάστων έξαγγέλλειν. Φίλιππος δε τὰ προειρημένα διαταξάμενος έπανηλθεν είς "Αργος, μάνταῦθα τὴν παραγειμασίαν ἐποίει μετὰ τῶν φίλων, τὰς δὲ δυνάμεις ἀπέλυσεν εἰς Μακε- 25 δουίαν.

3 14/6

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΕΜΠΤΗ.

Το μεν οδυ κατά την Άρατου τοῦ νεωτέρου στρα- 1 417. τηγίαν έτος ετύγχανε διεληλυθός περί την της Πλειάδος ἐπιτολήν ούτως γὰο ἦγε τοὺς χρόνους τότε (τό) των Άγαιων έθνος. διόπεο ούτος μέν άπετί- 2 5 θετο την άρχην, Ἐπήρατος δὲ παρελάμβανε την τῶν 'Αχαιών ήγεμονίαν' Αίτωλών δε Δωρίμαχος έστρατήγει. κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἀρχομένης τῆς 3 θερείας 'Αννίβας μεν έκφανως ήδη τον προς 'Ρωμαίους πόλεμον άνειληφώς, δρμήσας έκ Καινής πό-10 λεως καὶ διαβάς τὸν Ἰρηρα ποταμὸν ένήρχετο τῆς έπιβολής και πορείας της είς Ίταλίαν. 'Ρωμαίοι δε 4886. Τεβέριον μεν Σεμπρώνιον είς Λιβύην μετά δυνάμεως, Πόπλιον δε Κορνήλιον είς Ίβηρίαν έξαπέστελλον 'Αντίοχος δε καλ Πτολεμαΐος, απεγνωκότες 5 15 τὰς πρεσβείας καὶ τὸ λόγφ διεξάγειν τὴν ὑπὲρ Κοίλης Συρίας άμφισβήτησιν, ένήρχοντο πολεμεΐν άλλήλοις, δ δε βασιλεύς Φίλιππος, ένδεης ών σίτου καὶ 6 γρημάτων είς τὰς δυνάμεις, συνήγε τοὺς 'Αχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων εἰς ἐκκλησίαν, άθροισθέντος δὲ 7 20 τοῦ πλήθους είς Αίγιον κατά τοὺς νόμους, ὁρῶν τούς μέν περί "Αρατον έθελοκακούντας διά την περί

τας αρχαιρεσίας γεγενημένην είς αὐτούς των περί τὸν 'Απελλῆν κακοπρανμοσύνην, τὸν δ' Ἐπήρατον άπρακτον όντα τη φύσει καλ καταγινωσκόμενον ύπδ 418.8 πάντων, συλλογισάμενος έκ των ποοειοημένων την άγνοιαν των περί τον Απελλήν και Λεόντιου, έκρι- 5 9 νεν αύδις άντέχεσθαι των περί τον "Αρατον. πείσας ούν τούς άρχοντας μεταγαγείν την έκκλησίαν είς Σικυώνα, λαβών τόν τε πρεσβύτερον καὶ τὸν νεώτερον "Αρατον είς τὰς χεῖρας, καὶ πάντων τῶν γεγονότων αναθείς την αιτίαν έπι τον Απελλήν, παρε- 10 10 κάλει μένειν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἐξ ἀργῆς αίρέσεως. τῶν δε συγκαταθεμένων ετοίμως, είσελθων είς τούς 'Αγαιούς καλ γοησάμενος συνεργοίς τοῖς προειρημέ-11 νοις, πάντα κατέπραξε τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολήν. πεντήμοντα μεν γάρ έδοξε τάλαντα τοῖς 'Αγαιοῖς είς 15 την πρώτην αναζυγήν αὐτῷ δοῦσι παραχρημα τριμήνου μισθοδοτήσαι την δύναμιν καί σίτου προσ-12 θείναι μυριάδας το δε λοιπόν, εως αν παρών έν Πελοποννήσω συμπολεμή, τάλαντα λαμβάνειν έκάστου μηνὸς παρά των 'Αχαιων έπτακαίδεκα.

2 Δοξάντων δὲ τούτων, οι μὲν 'Αχαιοὶ διελύθησαν ἐπὶ τὰς πόλεις' τῷ δὲ βασιλεῖ βουλευομένω μετὰ τῶν φίλων, ἐπειδὴ συνῆλθον αι δυνάμεις ἐκ τῆς παραχειμασίας, ἔδοξε χρῆσθαι κατὰ θάλατταν τῷ 2 πολέμω. οὕτως γὰρ ἐπέπειστο μόνως αὐτὸς μὲν δυ- 25 νήσεσθαι ταχέως πανταχόθεν ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, τοὺς δ' ὑπεναντίους ῆκιστ' ἀν δύνασθαι 3 παραβοηθεῖν ἀλλήλοις, ἄτε διεσπασμένους μὲν ταῖς χώραις, δεδιότας δ' ἐκάστους περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδη- 387. λότητα καὶ τὸ τάχος τῆς κατὰ θάλατταν παρουσίας 50 τῶν πολεμίων' πρὸς γὰρ Αἰτωλοὺς καὶ Λακεδαι-

μονίους ἔτι δ' Ήλείους ὁ πόλεμος ἡν αὐτῷ. κοι- 1
θέντων δὲ τούτων, ἡθοοιζε τάς τε τῶν Αχαιῶν νῆας
καὶ τὰς σφετέρας εἰς τὸ Λέχαιον, καὶ συνεχεῖς ποιούμενος ἀναπείρας ἐγύμναζε τοὺς φαλαγγίτος καὶ συν5 είθιζε ταῖς εἰρεσίαις, προθύμως αὐτῷ πρὸς τὸ
παραγγελλόμενον συνυπακουόντων τῶν Μακεδόνων·
πρός τε γὰρ τοὺς ἐν γῆ κινδύνους ἐκ παρατάξεως 5
419. γενναιότατοι πρός τε τὰς κατὰ θάλατταν ἐκ τοῦ καιροῦ χρείας ἐτοιμότατοι, λειτουργοί γε μὴν περὶ τὰς
ταφρείας καὶ χαρακοποιίας καὶ πᾶσαν τὴν τοιαύτην
ταλαιπωρίαν φιλοπονώτατοί τινες, οῖους Ἡσίοδος 6
παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας,

πολέμω κεχαρηότας ήΰτε δαιτί.

Ο μεν οὖν βασιλεὺς καὶ τὸ τῶν Μακεδόνων πλῆ- 7 15 θος εν τῷ Κορίνθω διέτριβε, περί τὴν κατά θάλατταν άσκησιν καὶ παρασκευήν γινόμενος · δ δ' Απελλής, 8 ούτ' έπικρατείν του Φιλίππου δυνάμενος ούτε φέρειν την έλάττωσιν παρορώμενος, ποιείται συνωμοσίαν πρός τούς περί Λεόντιον καί Μεγαλέαν, ωστ' 20 έκείνους μέν συμπαρόντας έπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν έθελοκακείν καὶ λυμαίνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως γρείας. αὐτὸς δὲ γωρισθείς είς Χαλκίδα φροντίζειν ίνα μηδαμόθεν αὐτῷ χορηγία παραγίνηται πρὸς τὰς ἐπιβολάς. οὖτος μὲν οὖν τοιαῦτα συνθέμενος καὶ κα- 9 25 ποτροπευσάμενος πρός τούς προειρημένους άπηρεν είς την Χαλκίδα, σκήψεις τινάς εὐλόγους πρός τὸν βασιλέα πορισάμενος τάκει διατρίβων ούτως βεβαίως 10 έτήρει τὰ κατὰ τοὺς ὅρκους, κάντων αὐτῷ πειθαργούντων κατά την προγεγενημένην πίστιν, ώστε τὸ 30 τελευταΐον αναγκασθήναι του βασιλέα δι' απορίαν ένέχυρα τιθέντα των πρός την χρείαν άργυρωμάτων

11 ἀπὸ τούτων ποιείσθαι τὴν διανωνήν. ἡθροισμένων δὲ τῶν πλοίων, καὶ τῶν Μακεδόνων ἤδη ταῖς είρεσίαις κατηρτισμένων, σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτή- 388. σας ὁ βασιλεύς τὴν δύναμιν ἀνήχθη, καὶ κατῆρε δευτεραίος είς Πάτρας, έχων Μακεδόνας μέν έξα- 5 κισχιλίους, μισθοφόρους δε χιλίους και διακοσίους. 3 κατά δε τούς αὐτούς καιρούς Δωρίμαγος δ τῶν Αλτωλών στρατηγός Αγέλαον καλ Σκόπαν έξαπέστειλε τοις Ήλείοις μετά Νεοχρήτων πεντακοσίων: οί δ' 'Ηλεΐοι δεδιότες μή την Κυλλήνην δ Φίλιππος 10 έπιβάληται πολιορχείν, στρατιώτας τε μισθοφόρους συνήθροιζον καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἡτοίμαζον, ἀχυ-420. 2 ρούντο δε και την Κυλλήνην έπιμελώς. είς α βλέπων δ Φίλιππος, τούς τε των Αχαιών μισθοφόρους καὶ τῶν παρ' αὐτῷ Κρητῶν καὶ τῶν Γαλατικῶν 15 ίππέων τινάς, σύν δὲ τούτοις τῶν έξ 'Αγαΐας ἐπιλέκτων είς δισγιλίους πεζούς άθροίσας, έν τη των Δυμαίων πόλει κατέλειπεν, αμα μέν έφεδοείας έχοντας, άμα δε προφυλακής τάξιν πρός του ἀπό τής 3 Ήλείας φόβου. αὐτὸς δ', ἔτι πρότερου γεγραφώς 20 τοίς Μεσσηνίοις και τοῖς Ήπειρώταις, ἔτι δὲ τοῖς Ακαρνασι καλ Σκερδιλαΐδα, πληρούν έκάστοις τά παρ' αύτοῖς πλοία καὶ συναντᾶν εἰς Κεφαλληνίαν, άναχθείς έχ των Πατρών κατά την σύνταξιν επλει, 4 καλ προσέστε της Κεφαλληνίας κατά Πρόννους. δρών 25 δε τό τε πολισμάτιον [τούς Πούννους] δυσπολιόρκητον ον καί την χώραν στενήν, παρέπλει τῷ στόλω, καὶ καθωρμίσθη πρὸς τὴν τῶν Παλαιῶν πόλιν. δ συνιδών δε ταύτην την χώραν γέμουσαν σίτου καί δυναμένην τρέφειν στρατόπεδον, την μέν δύναμιν 30 έκβιβάσας προσεστρατοπέδευσε τῆ πόλει, τὰς δὲ ναῦς

συνορμίσας τάφρω και γάρακι περιέλαβε, τούς δέ Μακεδόνας έφηκε σιτολογείν. αὐτὸς δὲ περιήει τὴν 6 πόλιν, ἐπισκοπῶν πῶς δυνατὸν εἴη προσάγειν ἔργα τῶ τείγει καὶ μηγανάς, βουλόμενος αμα μεν ποοσε δέξασθαι τούς συμμάγους, αμα δε την πόλιν έξελείν, ίνα πρώτον μέν Αίτωλών παρέληται την άναγ- 7 καιοτάτην ύπηρεσίαν - ταῖς νὰρ τῶν Κεφαλλήνων ναυσί χρώμενοι τάς τ' είς Πελοπόννησον έποιούντο διαβάσεις και τας Ήπειρωτών έτι δ' Ακαρνάνων 10 έπορθουν παραλίας — δεύτερον δ' ΐνα παρασκευάση 8 μεν αύτῷ, παρασκευάση δε τοῖς συμμάγοις δρμη- 389. τήριον εύφυες κατά της των πολεμίων χώρας. ή 9 γάο Κεφαλληνία κείται μέν κατά τὸν Κορινθιακὸν 421. πόλπου ώς είς τὸ Σικελικου άνατείνουσα πέλανος. 15 έπίκειται δε τῆς μεν Πελοποννήσου τοίς πρός ἄρ- 10 κτον καὶ πρὸς έσπέραν μέρεσι κεκλιμένοις καὶ μάλιστα τη των Ήλείων χώρα, της δ' Ήπείρου και της Αίτωλίας έτι δε της 'Ακαρνανίας τοις πρός μεσημβρίαν καὶ πρὸς τὰς δύσεις μέρεσιν έστραμμένοις. 20 διὸ καὶ πρός τε τὴν συναγωγὴν τῶν συμμάγων εὐ- 4 φυώς έχούσης και κατά τῆς τῶν πολεμίων και πρὸ της των φίλων χώρας εὐχαίρως κειμένης, ἔσπευδε γειρωσάμενος ύφ' αύτὸν ποιήσασθαι την νησον. συνθεωρών δε τὰ μεν άλλα πάντα μέρη τῆς πόλεως 2 25 τὰ μὲν θαλάττη, τὰ δὲ κοημνοῖς περιεγόμενα, βραγύν δέ τινα τόπον ἐπίπεδον αὐτῆς ὑπάρχοντα, τὸ πρός την Ζάκυνθον έστραμμένου, τηδε διενοείτο προσάγειν έργα καλ τηδε την δλην συνίστασθαι πολιοοκίαν. δ μέν οὖν βασιλεύς περὶ ταῦτα καὶ πρὸς 3 30 τούτοις ήν. κατά δε τὸν καιρὸν τοῦτον πεντεκαίδεκα μέν ήκου λέμβοι παρά Σκερδιλαίδου - τούς

γὰο πλείστους έχωλύθη πέμψαι διὰ τὰς γενομένας έπιβουλάς και ταραγάς περί τούς κατά την Ίλλυρίδα 4 πολιδυνάστας - ήπον δε και παρ' Ήπειρωτων καί παρ' 'Ακαρνάνων έτι δε Μεσσηνίων οι διαταχθέν-5 τες σύμμαχοι της γάο των Φιαλέων πόλεως έξαι- 5 ρεθείσης απροφασίστως τὸ λοιπὸν ήδη μετείχον 6 Μεσσήνιοι τοῦ πολέμου. τῶν δὲ πρὸς τὴν πολιορκίαν ήτοιμασμένων, διαθείς τὰ βέλη καὶ τοὺς πετροβόλους κατά τούς άρμόζοντας τόπους προς το κωλύειν τοὺς άμυνομένους, παρακαλέσας τοὺς Μα- 10 κεδόνας δ βασιλεύς προσήγε τὰς μηγανάς τοῖς τεί-7 γεσι καὶ διὰ τούτων τοῖς ὀρύγμασιν ένεγείρει. ταγὺ δε του τείχους έπι δύο πλέθρα κρεμασθέντος διά την έν τοις ξογοις προθυμίαν των Μακεδόνων, ένγίσας τοῖς τείχεσιν ὁ βασιλεὺς παρήνει τοὶς ἐν τῆ 15 8 πόλει τίθεσθαι πρός αύτον την είρηνην. των δέ 390. παρακουόντων, έμβαλων πύρ τοις έρείσμασιν όμου 9 παν τὸ διεστυλωμένον κατέβαλε τείχος. οδ γενομένου, πρώτους έφηκε τούς πελταστάς τούς ύπὸ 422. Λεόντιον ταττομένους, σπειοηδον τάξας καὶ παραγ- 20 10 γείλας βιάζεσθαι διά τοῦ πτώματος. οί δὲ περὶ τὸν Λεόντιον, τηφοῦντες τὰ πρὸς τὸν Απελλήν συγκείμενα, τρίς έξης τούς νεανίσκους ύπερβάντας τὸ πτώμα διέτρεψαν του μή τελεσιουργήσαι την κατά-11 ληψιν τῆς πόλεως (καί) προδιεφθαρκότες μὲν τοὺς 25 έπιφανεστάτους των κατά μέρος ήγεμόνων, έθελοκακούντες δε και παρ' εκαστον αποδειλιώντες αύτοί, 12 τέλος έξέπεσον έκ τῆς πόλεως πολλάς πληγάς λαβόντες, καίπερ εύχερως δυνάμενοι κρατήσαι των 13 πολεμίων. δ δε βασιλεύς, δρών ἀποδειλιώντας μεν 30 τοὺς ἡγεμόνας, τραυματίας δὲ καὶ πλείους γεγονότας

των Μακεδόνων, της μεν πολιορχίας ἀπέστη, περί δε των έξης έβουλεύετο μετά των φίλων.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Λυκοῦργος μὲν είς 5 την Μεσσηνίαν έξεστρατεύκει, Δωρίμαγος δε τούς ο ημίσεις έγων Αιτωλών είς Θετταλίαν έπεποίητο την δρμήν, αμφότεροι πεπεισμένοι τον Φίλιππον αποσπάσειν της των Παλαιέων πολιορκίας. ύπλο ών 2 ήκου πρέσβεις πρός του βασιλέα παρά τ' 'Ακαρυάνων καλ παρά Μεσσηνίων, οί μεν παρά των 'Ακαρνάνων 10 παρακαλούντες αὐτὸν ἐμβαλεῖν είς τὴν τῶν Αίτωλων γώραν καὶ τόν τε Δωρίμαχου ἀποστήσαι τῆς είς την Μακεδονίαν δομής καὶ την γώραν των Αίτωλών έπελθείν καὶ πορθήσαι πάσαν άδεως, οἱ δὲ 3 παρά των Μεσσηνίων δεόμενοι σφίσι βοηθείν καὶ 15 διδάσκοντες ότι των έτησίων ήδη στάσιν έχόντων δυνατόν έστι την παρακομιδην έκ της Κεφαλληνίας είς την Μεσσηνίαν έν ημέρα ποιήσασθαι μια διώπεο Α οί περί Γόργον τον Μεσσήνιον αίφνίδιον και πραγματικήν έσομένην συνίστασαν την έπλ τον Αυκούρ-20 γου ἐπίθεσιν. οί δὲ περὶ τὸυ Λεύντιου, τηροῦντες 5 την αύτων ύπόθεσιν, συνήργουν τοῖς περί τὸν Γόρ- 391. γου έπτευως, θεωρούντες ὅτι συμβήσεται την θε-423. ρείαν είς τέλος ἄπρακτον γενέσθαι τῷ Φιλίππω. πλεύσαι μεν γάρ είς την Μεσσηνίαν βάδιον ήν, άνα- 6 25 πλευσαι δ' έκειθεν των έτησίων έπεχόντων άδύνατον έξ ού δηλον ην ώς ό μεν Φίλιππος εν τη 7 Μεσσηνία μετά της δυνάμεως συγκλεισθείς άναγκασθήσεται το λοιπον μέρος του θέρους απρακτος μένειν, οί δ' Αίτωλοί την Θετταλίαν και την "Ηπει-30 ρου έπιπορευόμενοι κατασύρουσι καὶ πυρθούσι πασαν άδεῶς. οὖτοι μέν οὖν λυμεωνευόμενοι ταῦτα 8 POLYB. HIST. II

καὶ τοιαῦτα συνεβούλευον. οί δὲ περὶ τὸν "Αρατον 9 συμπαρόντες της έναντίας προέστασαν γνώμης. δεΐν γάο ἔφασαν είς την Αιτωλίαν ποιεϊσθαι τὸν πλοῦν καὶ τούτων ἔχεσθαι τῶν πραγμάτων ἐξεστρατευκότων γὰρ τῶν Αἰτωλῶν μετὰ Δωριμάγου κάλλιστον 5 είναι καιρον έπελθειν και πορθήσαι την Αίτωλίαν. 10 δ δε βασιλεύς, τὰ μεν ἀπιστῶν ἤδη τοῖς περί τὸν Λεόντιον έκ τῆς περὶ τὴν πολιορκίαν έθελοκακήσεως, συναισθανόμενος δε και έκ τοῦ περί τὸν πλοῦν αὐτῶν διαβουλίου τὴν κακοπραγμοσύνην, ἔκρινε 10 χοῆσθαι τοῖς πράγμασι κατὰ τὴν Αράτου γνώμην. 11 διόπεο Ἐπηράτω μεν έγραψε τῷ τῶν Αγαιῶν στοατηγώ βοηθείν τοῖς Μεσσηνίοις, ἀναλαβόντι τοὺς Άγαιούς, αὐτὸς δ' ἀναγθείς ἐκ τῆς Κεφαλληνίας παρήν δευτεραίος είς Λευκάδα μετά τοῦ στόλου 15 12 νυκτός. εὐτρεπισάμενος δὲ τὰ περὶ τὸν Διόρυκτον, καὶ ταύτη διακομίσας τὰς ναῦς, ἐποιεῖτο τὸν ἀπόπλουν κατά του Άμβοακικου καλούμενου κόλπου. 13 δ δὲ προειρημένος κόλπος ἐπὶ πολύ προτείνων ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους είς τοὺς μεσογαίους ἀνήκει 20 τόπους της Αίτωλίας, καθάπερ καὶ πρότερου ήμιν 14 είρηται. διανύσας δε και καθορμισθείς βραγύ προ ημέρας πρός τη καλουμένη Λιμναία, τοίς μεν στρατιώταις αφιστοποιείσθαι παρήγγειλε καὶ τὸ πολὸ της αποσκευής αποθεμένους εύζώνους σφας παρα-25 424. 15 σκευάζειν ποὸς ἀναζυγήν, αὐτὸς δὲ τοὺς ὁδηγοὺς άθροίσας τά τε περί τούς τόπους καὶ τὰς παρακει- 392. 6 μένας πόλεις επυνθάνετο καὶ διηρεύνα. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τούτον ἦκεν ἔχων Αριστόφαντος ὁ στρατηγός πανδημεί τοὺς 'Ακαρνάνας' πολλά γάρ καί 30 δεινά πεπουθότες έν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις ὑπ'

Αίτωλών έκθύμως είγον πρός το κατά πάντα τρόπον αμύνασθαι καὶ βλάψαι τοὺς Αἰτωλούς. διόπερ 2 άσμένως έπιλαβόμενοι τότε της Μακεδόνων έπαρκείας, ήκου έν τοῖς ὅπλοις, οὐ μόνον ὅσοις ὁ νόμος 5 έπέταττε στρατεύειν, άλλα και των πρεσβυτέρων τινές. ούκ έλάττω δε τούτων δομήν είχον Ήπει- 3 ρώται διά τὰς παραπλησίους αίτίας. διά δὲ τὸ μέγεθος της γώρας καὶ διὰ τὸ της παρουσίας αίφνίδιου της του Φιλίππου καθυστέρουν τη συναγωγή 10 των καιρών, των δ' Αίτωλών τούς μεν ημίσεις 4 έγουν Δωρίμαγος (έπεποίητο την έξοδον), καθάπερ είπον, τούς δ' ήμίσεις ἀπολελοίπει, γομίζων άξιόγρεων πρός τὰ παράδοξα ταύτην τὴν ἐφεδρείαν ύπάρχειν των τε πολεων καὶ τῆς χώρας. ὁ δὲ βασι- 5 15 λεύς ἀπολιπών ψυλακήν ίκανήν τῆς ἀποσκευῆς, τότε μεν ἀναζεύξας έκ της Λιμναίας δείλης και προελθων ως έξηκοντα στάδια κατεστρατοπέδευσε. δει- 6 πνοποιησάμενος δε και βραχύ διαναπαύσας την δύναμιν αύθις δρμα, και συνεχώς νυκτοπορήσας ήκε 20 πρός του 'Αχελφου ποταμού άρτι της ημέρας έπιφαινούσης, μεταξύ Κωνώπης καὶ Στράτου, σπεύδων άφνω και παραδόξως έπι τὸν έν τοῖς Θέρμοις τόπον έπιβαλεῖν.

Οί δὲ περὶ τὸν Λεόντιον κατὰ δύο τρόπους ὁρῶν- 7
25 τες τὸν μὲν Φίλιππον καθιξόμενον τῆς προθέσεως,
τοὺς δ' Αἰτωλοὺς ἀδυνατήσοντας τοῖς παροῦσι, καθ'
ἔνα μὲν ἦ ταχεῖα καὶ παράδοξος ἡ τῶν Μακεδόνων
ἐγεγόνει παρουσία, καθ' ἔτερον δ' ἦ πρός γε τὸν 2
ἐν τοῖς Θέρμοις τόπον οὐδέποτ' ἂν ὑπολαβόντες
30 Αἰτωλοὶ τολμῆσαι τὸν Φίλιππον οὕτω προχείρως
425. αὐτὸν δοῦναι διὰ τὰς ὀχυρότητας τῶν τόπων ἔμελλον

άπρονόητοι και παντελώς άπαράσκευοι ληφθήσεσθαι 3 πρός τὸ συμβαίνον είς ὰ βλέποντες, καὶ τηροῦντες 393, την έαυτων πρόθεσιν, φοντο δείν του Φίλιππον περί τὸν Αγελώον στρατοπεδεύσαντα προσαναπαῦσαι την δύναμιν έχ της νυχτοπορίας, σπουδάζοντες βρα- 5 γεϊάν γε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστροφὴν δοῦναι πρὸς 4 την βοήθειαν. οί δε περί τον "Αρατον, θεωρούντες τὸν μὲν καιοὸν όξὸν ὅντα τῆς ἐπιβολῆς, τοὺς όὲ περί του Λεόντιου προδήλως έμποδίζουτας, διεμαρτύροντο τὸν Φίλιππον μή παριέναι τὸν καιρὸν μηδέ 10 5 καταμέλλειν. οίς καὶ πεισθείς ὁ βασιλεύς, καὶ προσμόπτων ήδη τοις περί του Λεόντιου, έποιείτο 6 την πορείαν κατά τὸ συνεγές. διαβάς δὲ τὸν 'Αγελώον ποταμόν προήγε συντόνως ώς έπὶ τὸν Θέρμου αμα δε προάγων εδήου και κατέφθειρε την 15 7 χώραν. παρήει δ' έκ μεν εύωνύμων απολιπών Στράτον, Αγρίνιον, Θεστιείς, έκ δε δεξιών Κωνώπην, 8 Αυσιμάτειαν, Τριγώνιον, Φύταιον, άφικόμενος δέ πρός πόλιν την καλουμένην Μέταπαν, ή κείται μέν έπ' αὐτῆς τῆς Τριχωνίδος λίμνης καὶ τῶν παρά 20 ταύτην στενών, απέγει δε σγεδον έξήχοντα στάδια 9 τοῦ προσαγορευομένου Θέρμου, ταύτην μεν έκλιπόντων των Αίτωλων είσαγαγων πεντακοσίους στρατιώτας κατείχε, βουλόμενος έφεδοεία χρήσασθαι πρός τε την εἴσοδον καὶ την ἔξοδον την έκ τῶν 25 10 στενών - έστι γαρ πας ό παρά την λίμνην τόπος όρεινος καί τραγύς, συνηγμένος ταζε ύλαις διό καί παντελώς στενήν και δυσδίοδον έχει την πάροδον ---11 μετά δε ταύτα τούς μεν μισθοφόρους προθέμενος πάσης της παρείας, έπλ δὲ τούτοις τοὺς Ἰλλυριούς, 30 έξης δε τούς πελταστάς και φαλαγγίτας έχων προήγε

διά των στενών, άπουραγούντων μέν αὐτώ των Κρητών, δεξιών δε παρά πλάγια των Θρακών καλ ψιλών άντιπαραπορευομένων ταῖς γώραις, τὴν μέν 12 426. γὰρ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνειαν τῆς πορείας 5 ήσφάλισθ' ή λίμνη σχεδον έπὶ τριάκοντα στάδια άνύσας δε τούς προειρημένους τόπους, και παρα-8 γενόμενος πρός την καλουμένην κώμην Παμφίαν, δμοίως καὶ ταύτην ἀσφαλισάμενος φρουρά προέβαινε πρός του Θέρμου, όδου ου μόνου προσάντη καί 10 τραγείαν διαφερόντως, άλλὰ καὶ κρημνούς έξ έκα- 394. τέρου τοῦ μέρους έγουσαν βαθείς, ώστε καὶ λίαν 2 έπισφαλή και στενήν την πάροδον είναι κατ' ένίους τόπους, της πάσης ἀναβάσεως ούσης σχεδον έπλ τριάκοντα στάδια. διανύσας δε και ταύτην έν βρα- 3 15 γεῖ γρόνω διὰ τὸ τοὺς Μακεδόνας ένεργὸν ποιείσθαι την πορείαν, ήκε πολλης ώρας έπι τον Θέρμον, και 4 καταστρατοπεδεύσας έφηκε την δύναμιν τάς τε πεοιοικίδας κώμας πορθείν καὶ τὸ τῶν Θερμίων πεδίον έπιτρέγειν, όμοίως δὲ καὶ τὰς οἰκίας τὰς ἐν αὐτῷ 20 τῶ Θέρμω διαρπάζειν, οὔσας πλήρεις οὐ μόνον σίτου καὶ τῆς τοιαύτης χορηγίας, άλλὰ καὶ κατασκευής διαφερούσης των παρ' Αίτωλων. καθ' έκα- 5 στον γάρ έτος άγοράς τε καὶ πανηγύρεις έπιφανεστάτας, έτι δε και τας των άρχαιρεσίων καταστάσεις 25 έν τούτω τῷ τόπω συντελούντων, ἕκαστοι πρὸς τὰς ύποδοχάς καὶ τὰς είς ταῦτα παρασκευάς τὰ πολυτελέστατα των έν τοῖς βίοις ὑπαργόντων εἰς τοῦτον απετίθευτο του τόπου. χωρίς δὲ τῆς χρείας καὶ τὴυ 6 άσφάλειαν ήλπιζον ένταυθοί βεβαιοτάτην αύτοίς 50 υπάργειν, διὰ τὸ μήτε πολέμιον τετολμημέναι μηδένα πώποτε είς τοὺς τόπους τούτους έμβαλεῖν, εἶναί

τε τη φύσει τοιούτους ώστε της συμπάσης Αίτωλίας 7 οἶον ἀκροπόλεως ἔχειν τάξιν. διότιπερ είρηνευομένης ἐκ παλαιοῦ της χώρας πλήρεις ἡσαν ἀγαθῶν πολλῶν αῖ τε περὶ τὸ ἱερὸν οἰκίαι καὶ πάντες οἱ 8 πέριξ τόποι. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν νύκτα παντο- 5 427. δαπης γέμοντες ἀφελείας αὐτοῦ κατηυλίσθησαν τῆ δ' ἐπαύριον της μὲν κατασκευῆς τὰ πολυτελέστατα καὶ τὰ δυνατὰ κομίζεσθαι διέλεγον, τὰ δὲ λοιπὰ 9 σωρεύοντες πρὸ τῶν σκηνῶν ἐνεπίμπρασαν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ὅπλων τῶν ἐν ταῖς στοαῖς ἀνακειμένων 10 τὰ μὲν πολυτελη καθαιροῦντες ἀπεκόμιζον, τινὰ δ' ὑπήλλαττον, τὰ δὲ λοιπὰ συναθροίσαντες πῦρ ἐνέβαλον. ἡν δὲ ταῦτα πλείω τῶν μυρίων καὶ πεντακισχιλίων.

Καὶ έως μὲν τούτου πάντα κατὰ τοὺς τοῦ πο- 15 λέμου νόμους καλώς καὶ δικαίως ἐπράττετο· τὰ δὲ 2 μετὰ ταῦτα πῶς γρὴ λέγειν οὐκ οἶδα. λαβόντες νὰρ έννοιαν των έν Δίω καλ Δωδώνη πεπραγμένων τοζε 895. Αίτωλοίς, τάς τε στοάς ένεπίμπρασαν καί τὰ λοιπά των αναθημάτων διέφθειρον, όντα πολυτελή ταζε 20 κατασκευαίς καὶ πολλής έπιμελείας ένια τετευχότα 3 καὶ δαπάνης. οὐ μόνον δὲ τῷ πυρὶ κατελυμήναντο τάς δροφάς, άλλα καὶ κατέσκαψαν εἰς ἔδαφος. ἀνέτρεψαν δε και τους ανδριάντας, όντας ούκ ελάττους δισχιλίων πολλούς δε καὶ διέφθειραν, πλην δσοι 25 θεών έπιγραφάς ή τύπους είχον των δε τοιούτων 4 ἀπέσχουτο. κατέγραφου δ' είς τοὺς τοίχους καὶ τὸν πεοιφερόμενον στίχον, ήδη τότε της έπιδεξιότητος της Σάμου φυσμένης, ος ην υίδς μεν Χρυσογόνου, 5 σύντροφος δε τοῦ βασιλέως. ὁ δε στίχος ήν δράς τὸ δίον οὖ βέλος διέπτατο;

καὶ μεγίστη δὴ καὶ παράστασις ἐπὶ τούτοις εἶχε τόν 6 τε βασιλέα καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν φίλους, ὡς δικαίως ταὺτα πράττοντας καὶ καθηκόντως, ἀμυνομένους τοῖς ὁμοίοις τὴν τῶν Αἰτωλῶν περὶ τὸ Δῖον ἀσέβειαν. 5 ἐμοὶ δὲ τἀναντία δοκεῖ τούτων. εἰ δ' ὁρθὸς ὁ λό-7 428. γος, σκοπεῖν ἐν μέσφ πάρεστι, χρωμένους οὐχ ἐτέροις τισίν, ἀλλὰ τοῖς ἐξ αὐτῆς τῆς οἰκίας ταύτης παραδείγμασιν.

'Αντίγονος έκ παρατάξεως νικήσας μάχη Κλεο-8 10 μένην τον βασιλέα των Λακεδαιμονίων έγκοατής έγενετο καὶ τῆς Σπάρτης, αὐτός τ' ὢν κύριος δ βού- 9 λοιτο γρησθαι καὶ τη πόλει καὶ τοῖς ξμπολιτευομένοις, τοσούτον ἀπείγε τοῦ κακῶς ποιείν τοὺς γεγονότας ύπογειρίους ώς έκ των έναντίων άποδούς 15 τὸ πάτριον πολίτευμα καὶ τὴν έλευθιρίαν, καὶ τῶν μεγίστων άγαθων αίτιος γενόμενος καὶ κοινή καὶ κατ' ίδίαν Λακεδαιμονίοις, ούτως είς την οίκείαν άπηλλάγη, τοιγαρούν οὐ μόνον ἐκρίθη παρ` αὐτὸν 10 τὸν καιρὸν εὐεργέτης, άλλὰ καὶ μεταλλάξας σωτήρ, 20 οὐδὲ παρὰ μόνοις Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ παρὰ πᾶσι τοις "Ελλησιν άθανάτου τέτευχε τιμής καὶ δόξης έπὶ τοῖς προειρημένοις. καὶ μὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν αὐξή- 10 390 σας την βασιλείαν και γενόμενος άργηγος του προσχήματος της οίκίας, Φίλιππος νικήσας Άθηναίους 25 την έν Χαιρωνεία μάχην, οὐ τοσούτον ήνυσε διά τῶν ὅπλων ὅσον διὰ τῆς ἐπιεικείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. τῷ μὲν γὰρ πολέμω καὶ τοῖς ὅπλοις 2 αὐτῶν μόνων περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν άντιταξαμένων, τη δ' εύγνωμοσύνη και μετοιότητι 30 πάντας 'Αθηναίους αμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ύπογείοιον, ούκ έπιμετοών τω θυμώ τοῖς πραττο- 3

μένοις, αλλά μέγοι τούτου πολεμών καὶ φιλονεικών, έως του λαβείν ἀφορμάς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ 4 πραότητος καὶ καλοκάγαθίας. τοιγαροῦν χωρίς λύτοων αποστείλας τούς αίγμαλώτους και κηδεύσας 'Αθηναίων τοὺς τετελευτηκότας, έτι δε συνθείς 'Αν- 5 429. τιπάτρω τὰ τούτων όστα καὶ των ἀπαλλαττομένων τούς πλείστους άμφιέσας, μικρά δαπάνη δια την 5 άγχίνοιαν την μεγίστην πράξιν κατειργάσατο τὸ γὰο 'Αθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῆ μεγαλοψυχία πρὸς πᾶν ετοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστάς 10 6 αντί πολεμίων. τί δ' 'Αλέξανδρος; έχεινος γαρ έπί τοσούτον έξυργισθείς Θηβαίοις ώστε τούς μέν ολκήτορας έξανδραποδίσασθαι, την δε πόλιν είς έδαφος κατασκάψαι, της γε πρός τους θεούς εύσεβείας ούκ 7 ώλινώρησε περί την κατάληψιν της πύλεως, άλλά 15 πλείστην έποιήσατο πρόνοιαν ύπερ τοῦ μηδ' ἀκούσιον άμάρτημα γενέσθαι περί τὰ ίερα καὶ καθόλου 8 τὰ τεμένη. καὶ μὴν ὅτε διαβάς είς τὴν ᾿Ασίαν μετεποσεύετο την Περσών ασέβειαν είς τους Ελληνας, παρά μεν των ανθρώπων έπειράθη λαβείν δίκην 20 άξίαν των σφίσι πεπραγμένων, των δε τοις θεοίς καταπεφημισμένων πάντων ἀπέσχετο, καίπεο των Περσών μάλιστα περί τούτο τὸ μέρος έξαμαρτόντων έν τοίς κατά την Ελλάδα τόποις.

9 Ταῦτ' οὖν έχοῆν καὶ τότε Φίλιππον ἐν νῷ λαμ- 25 βάνοντα συνεχῶς μὴ οὕτως τῆς ἀρχῆς ὡς τῆς προαιρέσεως καὶ τῆς μεγαλοψυχίας διάδοχον αὐτὸν ἀναδεικυνύναι καὶ κληρονόμον τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. 397. 10 ὁ δ' ἵνα μὲν καὶ συγγενὴς ᾿Αλεξάνδρου καὶ Φιλίππου φαίνηται μεγάλην ἐποιεῖτο παρ' ὅλον τὸν 50 βίον σπουδήν, ἰνα δὲ ζηλωτὴς οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον

έσγε λόγον. τοιγαρούν τάναντία τοῖς προειρημένοις 11 ανδοάσιν έπιτηδεύων της έναντίας έτυγε παρά πάσι δόξης, προβαίνων κατά την ηλικίαν. ὧν ην εν καί 11 τὸ τότε πραγθέν. τοῖς γὰο Αἰτωλῶν ἀσεβήμασι συν-5 εξαμαρτάνων διὰ τὸν θυμὸν καὶ κακῶ κακὸν ἰώμενος ούδεν ώετο ποιείν άτοπον. και Σκόπα μεν καί 2 430. Δωριμάχω παρ' εκαστον είς ἀσέλγειαν καὶ παρανομίαν ώνείδιζε, την έν Δωδώνη καὶ Δίφ προφερόμενος ἀσέβειαν είς τὸ θείον αὐτὸς δὲ παραπλήσια ιο ποιών οὐκ ὤετο τῆς ὁμοίας ἐκείνοις τεύξεσθαι δόξης παρά τοῖς ἀκούσασι. τὸ μὲν γὰο παραιρεῖσθαι 3 τῶν πολεμίων καὶ καταφθείρειν φρούρια, λιμένας, πόλεις, ἄνδρας, ναῦς, καρπούς, τάλλα τὰ τούτοις παραπλήσια, δι' ὧν τοὺς μὲν ὑπεναντίους ἀσθενε-15 στέρους ἄν τις ποιήσαι, τὰ δὲ σφέτερα πράγματα καὶ τὰς ἐπιβολὰς δυναμικωτέρας, ταῦτα μὲν ἀναγκάζουσιν οί τοῦ πολέμου νόμοι καὶ τὰ τούτου δίκαια δράν τὸ δὲ μήτε τοῖς ἰδίοις πράγμασιν έπικουρίαν 4 μέλλοντα μηδ' ήντινοῦν παρασκευάζειν μήτε τοῖς 20 έχθοοις ελάττωσιν πρός γε τὸν ένεστῶτα πόλεμον έκ περιττοῦ καὶ ναούς, άμα δὲ τούτοις ἀνδριάντας καὶ πᾶσαν δή την τοιαύτην κατασκευην λυμαίνεσθαι, πῶς οὐκ ἂν είποι τις εἶναι τρόπου καὶ θυμοῦ λυττῶντος ἔργον; οὐ γὰρ ἐπ' ἀπωλεία δεῖ καὶ 5 25 άφανισμος τοῖς άγνοήσασι πολεμεῖν τοὺς άγαθοὺς άνδρας, άλλ' έπὶ διορθώσει καὶ μεταθέσει τῶν ἡμαρτημένων, ούδε συναναιρείν τὰ μηδεν άδικοῦντα τοίς ηδικηκόσιν, άλλα συσσώζειν μαλλον καί συνεξαιρείσθαι τοῖς ἀναιτίοις τοὺς δοχοῦντας ἀδικεῖν. τυράν- 6 30 νου μεν γαο έργον έστι το κακώς ποιούντα τῷ φόβφ δεσπόζειν ακουσίων, μισούμενον καὶ μισούντα τοὺς

ὑποταττομένους βασιλέως δὲ τὸ πάντας εὖ ποιοῦντα, 898. διὰ τὴν εὐεργεσίαν καὶ φιλανθοωπίαν ἀγαπώμενον, έκόντων ἡγεῖσθαι καὶ προστατεῖν.

Μάλιστα δ' άν τις καταμάθοι την άμαρτίαν την τότε Φιλίππου, λαβών ποὸ ὀφθαλμῶν τίνα διάληψιν 5 είκος ήν Αίτωλούς έγειν, εί τάναντία τοῖς είρημένοις έπραξε καὶ μήτε τὰς στοὰς μήτε τοὺς ἀνδριάντας 431. διέφθειρε μήτ' άλλο μηδεν ήμίσατο των αναθημά-8 των. έγω μεν γαρ οίμαι την βελτίστην αν καί φιλανθρωποτάτην, συνειδότας μέν αύτοῖς τὰ περί Δίον 10 καλ Δωδώνην πεπραγμένα, σαφώς δε γινώσκοντας οθ' δ Φίλιππος τότε καὶ πράξαι κύριος ήν δ βουληθείη, καὶ πράξας τὰ δεινότατα δικαίως αν έδύκει 9 τοῦτο πεποιηκέναι τό γε κατ' έκείνους μέρος διὰ δὲ τὴν αύτοῦ πραότητα καὶ μεγαλοψυχίαν οὐδὲν 15 12 είλετο των δμοίων έπείνοις έπιτηδεύειν. δήλον γάρ έκ τούτων ώς είκὸς ἦν αύτῶν μὲν καταγινώσκειν, τον δε Φίλιππον αποδέχεσθαι καλ θαυμάζειν, ώς βασιλικώς καὶ μεγαλοψύγως αὐτοῦ γρωμένου τῆ τε πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβεία καὶ τῆ πρὸς αὐτοὺς ὀργῆ. 20 2 καί μην τό γε νικήσαι τους πολεμίους καλοκάγαθία καὶ τοῖς δικαίοις οὐκ ἐλάττω, μείζω δὲ παρέχεται 3 γρείαν των έν τοις υπλοις κατορθωμάτων. οίς μέν γάο δι' ἀνάγκην, οίς δὲ κατὰ προαίρεσιν εἴκουσιν οί λειφθέντες καὶ τὰ μὲν μετὰ μεγάλων έλαττω- 25 μάτων ποιείται την διόρθωσιν, τὰ δὲ γωρίς βλάβης 4 πρός τὸ βέλτιον μετατίθησι τοὺς άμαρτάνοντας. τὸ δὲ μέγιστον, ἐν οἶς μὲν τὸ πλεῖστόν ἐστι τῆς πράξεως των ύποταττομένων, έν οίς δ' αὐτοτελής ή νίκη γίνεται των ήγουμένων. "Ισως μεν οὖν οὐκ ἄν τις αὐτῷ Φιλίππφ τῶν

τότε γενομένων πάσαν ἐπιφέροι τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ἡλικίαν, τὸ πλείον δὲ τοῖς συνοῦσι καὶ συμπράκτουσι τῶν φίλων, ὧν ἦν "Αρατος καὶ Δημήτριος ὁ Φάριος. ὑπὲρ ὧν οὐ δυσχερὲς ἀποφήνασθαι καὶ 6 τη παρόντα τότε ποτέρου τὴν τοιαύτην εἰκὸς εἶναι συμβουλίαν. χωρὶς γὰρ τῆς κατὰ τὸν ὅλον βίον 7 προαιρέσεως, ἐν ἦ περὶ μὲν "Αρατον οὐδὲν ἂν εύρε- 399. 432. Θείη προπετὲς οὐδ' ἄκριτον, περὶ δὲ Δημήτριον τὰναντία, καὶ δεῖγμα τῆς προαιρέσεως ἐκατέρων ἐν 10 οἰς (συνεβουλεύσαντο Φιλίππω) παραπλησίως ὁμολογούμενον ἔχομεν' ὑπὲρ οὐ λαβόντες τὸν οἰκεῖον και- 8 ρὸν ποιησόμεθα τὴν ἀρμόζουσαν μνήμην.

Ό δὲ Φίλιππος — ἀπὸ γὰρ τούτων παρεξέβην — 13 δσα δυνατον ην άγειν και φέρειν άναλαβών έκ τοῦ 15 Θέρμου προήγε, ποιούμενος την αὐτην ἐπάνοδον ή και παρεγένετο, προβαλόμενος μεν την λείαν είς τούμπροσθεν καὶ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, ἐπὶ δὲ τῆς οὐραγίας ἀπολιπών τοὺς Ακαρνᾶνας καὶ τοὺς μισθοφόρους, σπεύδων ώς τάχιστα διανύσαι τὰς δυσ- 2 20 χωρίας διὰ τὸ προσδοκᾶν τοὺς Αἰτωλοὺς ἐξάψεσθαι τῆς οὐραγίας, πιστεύοντας ταὶς ὀχυρότησι τῶν τόπων. ο και συνέβη γενέσθαι παρά πόδας. οί 3 γάο Αίτωλοί προσβεβοηθηκότες και συνηθροισμένοι σχεδον είς τρισχιλίους, έως μεν ο Φίλιππος ήν έπὶ 25 των μετεώρων, οὐκ ἤγγιζον, ἀλλ' ἔμενον ἔν τισι τόποις ἀδήλοις, 'Αλεξάνδρου τοῦ Τριχωνέως προεστώτος αὐτῶν. ἄμα δε τῷ κινῆσαι τὴν οὐραγίαν έπέβαλον εὐθέως είς του Θέρμου καὶ προσέκειντο τοις έσχατοις. γινομένης δε ταραχής περί την ού- 4 30 ραγίαν, έτι μαλλον έκθύμως οί παρά των Αίτωλων έπέκειντο καὶ προσέφερον τὰς χεζρας, πιστεύοντες

5 τοῖς τόποις. ὁ δὲ Φίλιππος, προειδώς τὸ μέλλον, ύπό τινα λόφον ύπεστάλκει τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐν τῆ καταβάσει καὶ τῶν πελταστῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους. ο ών διαναστάντων έπὶ τοὺς έπικειμένους καὶ ποοπεπτωκότας των ύπεναντίων, τούς μεν λοιπούς των 5 Αίτωλων ανοδία και προτροπάδην συνέβη φυγείν, έκατὸν δὲ καὶ τριάκοντα πεσεῖν, άλῶναι δ' οὐ πολὺ 7 τούτων έλάττους. γενομένου δε τοῦ προτερήματος τούτου, ταγέως οί πεοί την οὐρανίαν, ἐμπρήσαντες τὸ Πάμφιον καὶ μετ' ἀσφαλείας διελθόντες τὰ στενά, 10 433.8 συνέμιξαν τοῖς Μακεδόσιν δ γὰο Φίλιππος ἐστρατοπεδευκώς περί την Μέταπαν ένταυθοί προσανεδέγετο τοὺς ἀπὸ τῆς οὐραγίας. εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν κατασκάψας την Μέταπαν προήγε, και παρενέβαλε 9 περί την καλουμένην πόλιν "Ακρας. τη δ' έξης αμα 15 400. προάγων επόρθει την χώραν, και καταστρατοπεδεύσας περί Κωνώπην έπέμεινε την έγομένην ημέραν. 10 τη δ' έπιούση πάλιν ἀναζεύξας έποιείτο την πορείαν παρά τον Αχελώον έως έπὶ τον Στράτον. διαβάς δε τον ποταμον επέστησε την δύναμιν έπτος βέλους, 20 14 αποπειρώμενος των ενδον επυνθάνετο γάρ είς τον Στράτον συνδεδραμηκέναι των Αίτωλων πεζούς μέν είς τρισχιλίους, ίππεῖς δὲ περὶ τετρακοσίους, Κρη-2 τας δ' είς πεντακοσίους, οὐδενὸς δ' ἐπεξιέναι τολμώντος, αὖτις ἀρξάμενος ἐκίνει τοὺς πρώτους, ποιού- 25 μενος την πορείαν ώς έπλ την Λιμναίαν καλ τάς 3 ναύς. αμα δε τῷ τὴν οὐραγίαν παραλλάξαι τὴν πόλιν τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγοι τῶν Αἰτωλικῶν ἱππέων 4 έξελθόντες κατεπείραζον των έσχάτων έπεὶ δὲ τό τε τῶν Κοητῶν πληθος ἐπ τῆς πόλεως καί τινες 30 των Αίτωλικων συνήψαν τοις αύτων ίππευσι, γινομένης όλοσχερεστέρας συμπλοκής, ήναγκάσθησαν έκ μεταβολής οι περί τὴν οὐραγίαν κινδυνεύειν. τὸ 5 μεν οὖν πρῶτον ἀμφοτέρων ἐφάμιλλος ἦν ὁ κίνδυνος προσβοηθησάντων δὲ τοῖς παρὰ τοῦ Φιλίππου 5 μισθοφόροις τῶν Ἰλλυριῶν, ἐνέκλιναν καὶ σποράθην ἔφευγον οι τῶν Αἰτωλῶν ἱππεῖς καὶ μισθοφόροι. καὶ τὸ μὲν πολὺ μέρος αὐτῶν ἔως εἰς τὰς πύλας καὶ 6 πρὸς τὰ τείχη συνεδίωξαν οι παρὰ τοῦ βασιλέως, κατέβαλον δ' εἰς ἐκατόν. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς χρείας 7 λοιπὸν οι μὲν ἐκ τῆς πόλεως τὴν ἡσυχίαν ἦγον, οι δ' ἀπὸ τῆς οὐραγίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰς ναῦς.

Ο δε Φίλιππος καταστρατοπεδεύσας εν ώρα τοῖς 8 θεοίς έθυεν εθχαριστήρια της γεγενημένης αθτώ περί 15 την έπιβολην εύροίας, αμα δε και τους ηγεμόνας 434. ἐκάλει, βουλόμενος έστιᾶσαι πάντας. ἐδόκει γὰο 9 είς τόπους αύτον δεδωκέναι παραβόλους καὶ τοιούτους, είς οθε ούδελε ετόλμησε πρότερον στρατοπέδω παρεμβαλείν. δ δ' οὐ μόνον ἐνέβαλε μετὰ τῆς δυ- 10 20 νάμεως, άλλὰ καὶ πᾶν ο προέθετο συντελεσάμενος άσφαλως έποιήσατο την έπάνοδον. δι' α περιγαρής ών ούτος μεν εγίνετο περί την των ήγεμόνων ύποδογήν οί δὲ περί τὸν Μεγαλέαν καὶ Λεόντιον δυσ- 11 401. χερώς έφερον την γεγενημένην έπιτυχίαν του βα-25 σιλέως, ώς αν διατεταγμένοι μέν πρός τον Απελλην πάσαις έμποδιείν ταϊς έπιβολαϊς αὐτοῦ, μη δυνάμενοι δε τούτο ποιείν, άλλα των πραγμάτων αὐτοῖς 12 κατά τούναντίον προχωρούντων, (διεσφαλμένοι προφανῶς). ἀλλ' ἦχόν γε πρὸς τὸ δεῖπνον.

³Ησαν μεν οὖν εὐθέως ἐν ὑπονοία τῷ τε βασιλεῖ 15 καὶ τοῖς ἄλλοις οὐχ δμοίως τοῖς λοιποῖς χαίροντες

2 έπὶ τοῖς γεγονότι προβαίνοντος δὲ τοῦ πότου, κάπειτα νενομένης άκαιρίας καὶ πολυποσίας, άνανκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, ταχέως έξεθεάτρισαν αύ-3 τούς. λυθείσης γάο της συνουσίας υπό τε της μέθης καλ της άλογιστίας έλαυνόμενοι, περιήεσαν ζητούν- 5 4 τες τον "Αρατον. συμμίξαντες δε κατά την έπάνοδον αύτω, το μεν πρώτον έλοιδόρουν, μετά δε βάλλειν 5 ένεγείρησαν τοῖς λίθοις. προσβοηθούντων δὲ πλειόνων αμφοτέροις θόρυβος ήν και κίνημα κατά την παρεμβολήν. δ δε βασιλεύς ακούων της κραυγης, 10 έξαπέστειλε τούς έπιγνωσομένους καὶ διαλύσοντας 6 την ταραγήν. δ μέν οὖν "Αρατος, παραγενομένων τούτων, είπων τα γεγονότα καί μάρτυρας παρασχόμενος τούς συμπαρόντας, άπηλλάττετο ταύτης τής 7 άδι κίας έπὶ τὴν αύτοῦ σκηνήν, ὁ δὲ Λεόντιος ᾶλό- 15 γως πως κατά την θόρυβον απέρρευσε. τον δὶ Με-435. γαλέαν και Κοίνωνα μεταπεμψάμενος δ βασιλεύς, 8 έπεὶ συνήμε τὸ γεγονός, έπετίμα πικρώς. οί δ' ούχ οξον (ὑπέμειναν, ἀλλ' ἐπ)εμέτρησαν, φάσκοντες οὐδὲ λήξειν της προθέσεως, έως αν του μισθου έπιθωσι 20 9 τοίς περί τον "Αρατον. δ δε βασιλεύς, δργισθείς έπὶ τῷ ὁηθέντι, παραγρημα πρὸς εἴκοσι τάλαντα κατεγγυήσας έκέλευσεν αὐτούς είς φυλακήν άπαγα-16 γείν. τη δ' ἐπαύριον ἀνακαλεσάμενος τον "Αρατον παρεκάλει θαρρείν, δτι ποιήσεται την ένδεγομένην 25 ε έπιστροφήν τοῦ πράγματος. ὁ δὲ Λεόντιος, συνείς τά περί του Μεγαλέαυ, ήκε πρός την σκηνην μετά τινων πελταστών, πεπεισμένος καταπλήξεσθαι διά την ηλικίαν και ταγέως είς μετάνοιαν άξειν τον 402. 3 βασιλέα. συντυχών δ' αύτῷ, προσεπυνθάνετο τίς 80 έτόλμησεν έπιβαλείν τὰς γείρας Μεγαλέα καὶ τίς είς

την φυλακήν απαγαγείν. του δε βασιλέως ύποστα- 4 τικώς αὐτοῦ φήσαντος συντεταγέναι, καταπλαγείς ὁ Λεόντιος καί τι προσανοιμώξας, απήει τεθυμωμένος. ό δὲ βασιλεύς, ἀναχθείς παντί τῷ στόλφ καὶ διάρας 5 5 του κόλπου, ώς θάττου είς την Λευκάδα καθωρμίσθη, τοῖς μὲν ἐπὶ τῆς τῶν λαφύρων οἰχονομίας τεταγμένοις περί ταῦτα συνέταξε γινομένοις μή καθυστερείν, αὐτὸς δὲ συναγαγών τοὺς φίλους ἀπέδωκε κρίσιν τοις περί τον Μεγαλέαν. του δ' 'Αρά- 6 10 του κατηγορήσαντος ανέκαθεν τα πεπραγμένα τοξς περί του Λεόντιου, και διελθόντος την γενομένην ύπ' αὐτῶν ἐν "Αργει σφαγήν, ἡν ἐποίήσαντο μετά του 'Αντιγόνου χωρισμόν, ποὶ τὰς πρὸς 'Απελλην συνθήμας, έτι δε τον περί τους Παλαιείς έμποδι-15 σμόν, καὶ πάντα ταῦτα μετ' ἀποδείξεως ἐνδεικυυμένου 7 καὶ μαρτύρων, οὺ δυνάμενοι πρὸς οὐδὲν ἀντιλέγειν οί περί του Μεγαλέαν κατεκρίθησαν δμοθυμαδον ύπο των φίλων, και Κρίνων μεν έμεινεν έν τη 8 φυλακή, του δε Μεγαλέαν Λεόντιος ανεδέξατο των 20 χοημάτων.

Η μεν οὖν Απελλοῦ καὶ τῶν περὶ τὸν Λεόντιον 9
486. πρᾶξις ἐν τούτοις ἦν, παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς ἔξ ἀρχῆς αὐτῶν ἐλπίσιν. ἔδοξαν μεν 10 γὰρ καταπληξάμενοι τὸν "Αρατον καὶ μονώσαντες τὸν 25 Φίλιππον ποιήσειν ὅ τι ἀν αὐτοῖς δοκῆ συμφέρειν, ἀπέβη δὲ τούτων τἀναντία.

Κατὰ δὲ τοὺς προειρημένους καιροὺς Λυκούργος 17 ἐκ μὲν τῆς Μεσσηνίας οὐδὲν ἄξιον λόγου πράξας ἐπανῆλθε μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ὁρμήσας ἐκ Λακε30 δαίμονος κατελάβετο τὴν τῶν Τεγεατῶν πόλιν. τῶν 2 δὲ σωμάτων ἀποχωρησάντων εἰς τὴν ἄκραν, ἐπεβά-

λετο πολιορχεῖν ταύτην. οὐδαμῶς δὲ δυνάμενος ανύειν οὐδεν αὖτις ανεχώρησεν είς την Σπάρτην. 3 οί δ' έκ της "Ηλιδος καταδραμόντες την Δυμαίαν 403. καὶ τοὺς βοηθήσαντας τῶν ίππέων εἰς ἐνέδραν ἐπα-4 γαγόμενοι δαδίως έτρεψαντο, και των μέν Γαλατικών 5 ούκ όλίγους κατέβαλον, των δε πολιτικών αίγμαλώτους έλαβου Πολυμήδη τε του Αίγιέα καὶ Δυμαίους 5 Αγησίπολιν καὶ Διοκλέα. Δωρίματος δὲ τὴν μὲν πρώτην έξοδον έποιήσατο μετά των Αίτωλων, πεπεισμένος, καθάπεο ἐπάνω προείπον, αύτὸν μὲν 10 άσφαλως κατασύρειν την Θετταλίαν, τον δε Φίλιππου ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς περί τοὺς Παλαιείς πολιορ-6 κίας εύρων δε τούς περί τον Χρυσόγονον καί Πετραΐον έτοίμους έν Θετταλία πρός τὸ διακινδυνεύειν, είς μὲν τὸ πεδίον οὐκ ἐθάρρει καταβαίνειν, ἐν δὲ 15 7 ταίς παρωρείαις προσανέχων διηγε. προσπεσούσης δ' αὐτῷ τῆς τῶν Μαμεδόνων εἰς τὴν Αἰτωλίαν είσβολής, ἀφέμενος των κατά Θετταλίαν έβοήθει τούτοις κατά σπουδήν. καταλαβών δ' άπηλλαγμένους έκ τῆς Αἰτωλίας τοὺς Μακεδόνας οὖτος μὲν 20 8 ύπελείπετο καλ καθυστέρει πάντων δ δε βασιλεύς άναχθείς έκ τῆς Λευκάδος, καὶ πορθήσας έν παράπλφ την των Ολανθέων χώραν, κατήρε μετά τοῦ 9 στόλου παντός είς Κόρινθον. δρμίσας δε τάς νηας 437. εν τῶ Λεγαίω τήν τε δύναμιν έξεβίβαζε καὶ τοὺς 25 γραμματοφόρους διαπέστελλε πρός τας έν Πελοπουνήσω συμμαγίδας πόλεις, δηλών την ήμέραν, έν ή δεήσει πάντας μετά των ὅπλων κοιταίους ἐν τῆ των 18 Τεγεατών γίνεσθαι πόλει, ταύτα δε διαπραξάμενος. καλ μείνας οὐδένα γρόνον ἐν τῆ Κορίνθω, παρήγ-30 γειλε τοῖς Μακεδόσιν ἀναζυγήν. ποιησάμενος δὲ

την πορείαν δι' "Αργους ήπε δευτεραίος είς Τενέαν. προσαναλαβών δὲ τοὺς ἡθροισμένους τῶν Άγαιῶν 2 προήγε διά της δρεινής, σπουδάζων λαθείν τούς Λαπεδαιμονίους έμβαλών είς την γώραν. 5 8 av dè rate conmiais, rerapratos exébale rote nurαντικού της πόλεως λόφοις, καὶ παρήει δεξιον έχων τὸ Μενελάιον ἐπ' αὐτὰς τὰς 'Αμύκλας. οί δὲ Λακε- 4 δαιμόνιοι, θεωρούντες έκ τῆς πόλεως παράγουσαν την δύναμιν, έκπλαγεζο έγενουτο καὶ περίφοβοι, 10 θαυμάζοντες το συμβαίνον. ακμήν γαο ήσαν μετέω- 5404. ορι ταϊς διανοίαις έκ των προσπιπτύντων ύπερ τοῦ Φιλίππου περί την καταφθοράν τοῦ Θέρμου καὶ καθόλου ταϊς έν Αιτωλία πράξεσι, καί τις ένεπεπτώκει θοούς παρ' αὐτοῖς ὑπὲο τοῦ τὸν Αυκούργον 15 έκπέμπειν βοηθήσοντα τοῖς Αίτωλοῖς. ὑπὲρ δὲ τοῦ 6 τὸ δεινὸν ήξειν έπὶ σφᾶς ούτως δξέως έκ τηλικούτου διαστήματος οὐδε διενοείτο παράπαν αὐτῶν οὐδείς, ατε καὶ τῆς ἡλικίας έγούσης ἀκμὴν εὐκαταφρόυητόν τι τῆς τοῦ βασιλέως. διὸ καὶ παρά δόξαν 20 αύτοις των πραγμάτων συγκυρούντων είκότως ήσαν έκπλαγείς. ὁ γὰρ Φίλιππος τολμηρότερον καὶ πρα-7 κτικώτερον η κατά την ηλικίαν χρώμενος ταζς έπιβολοίς είς ἀπορίαν καὶ δυσχρηστίαν απαντας ήγε τούς πολεμίους. άναγθείς γαρ έκ μέσης Αίτωλίας, 8 25 καθάπερ έπάνω προείπου, καὶ διανύσας έν νυκτί τὸν 'Αμβρακικὸν κόλπον, εἰς Λευκάδα κατῆρε. δύο 9 δε μείνας ημέρας ένταῦθα, τη τρίτη ποιησάμενος ύπο την έωθινην τον ανάπλουν, δευτεραίος πορθή-488. σας άμα την των Αιτωλών παραλίαν έν Λεχαίφ 30 καθωρμίσθη. μετά δὲ τα ύτα κατά τὸ συνεγές ποιού- 10 μενος τὰς πορείας έβδομαῖος ἐπέβαλε τοῖς ὑπὲρ τὴν POLYB. HIST. IT.

πόλιν κειμένοις παρά τὸ Μενελάιον λόφοις, ώστε τοὺς πλείστους ὁρῶντας τὸ γεγονὸς μὴ πιστεύειν τοῖς συμβαίνουσιν.

Οί μεν οὖν Λακεδαιμόνιοι, περιδεείς γεγονότες διά τὸ παράδοξου, ηπόρουν καὶ δυσγρήστως διέ-5 19 κειντο πρός τὸ παρόν. ὁ δὲ Φίλιππος τη μὲν πρώτη 2 κατεστρατοπέδευσε περί τὰς 'Αμύκλας. αί δ' 'Αμύμλαι καλούμεναι τόπος έστὶ τῆς Λακωνικῆς γώρας καλλιδενδρότατος καὶ καλλικαρπότατος, ἀπέχει δὲ 3 της Λακεδαίμονος ώς είκοσι σταδίους. ὑπάργει δὲ 10 καλ τέμενος 'Απόλλωνος έν αὐτῷ σχεδὸν έπιφανέστατον των κατά την Λακωνικήν ίερων. κείται δέ της πόλεως έν τοῖς πρὸς θάλατταν κεκλιμένοις μέ-4 ρεσι. τη δ' έπιούση πορθών αμα την χώραν είς τον Πύρρου καλούμενον κατέβη χάρακα. δύο δὲ τὰς 15 405. έξης ημέρας επιδραμών και δηώσας τους σύνεγγυς 5 τόπους, ματεστρατοπέδευσε περί το Κάρνιον, δθεν δρμήσας ήνε πρός 'Ασίνην' καλ ποιησάμενος προσβολάς, οὐδέν γε τῶν προύργου περαίνων, ἀνέζευξε, καί τὸ λοιπὸν ἐπιπορευόμενος ἔφθειρε τὴν χώραν 20 πάσαν την έπὶ τὸ Κοητικὸν πέλαγος τετραμμένην 6 έως Ταινάρου, μεταβαλόμενος δ' αὖτις ἐποιεῖτο τὴν πορείαν παρά τὸν ναύσταθμον τῶν Λαχεδαιμονίων. δ καλείται μεν Γύθειον, έχει δ' άσφαλη λιμένα, της δε πόλεως ἀπέχει περί (διακόσια καί) τριάκοντα 25 7 στάδια. τοῦτο δ' ἀπολιπὼν κατὰ πορείαν δεξιὸν κατεστρατοπέδευσε περί την Ελείαν, ήτις έστιν ώς ποός μέρος θεωρουμένη πλείστη καὶ καλλίστη χώρα 8 της Λακωνικής. όθεν άφιείς τὰς προνομάς αὐτόν τε τὸν τόπον τοῦτον πάντα κατεπυρπόλει καὶ διέφθειρε 30 τούς εν αύτω καρπούς, άφικνεῖτο δε ταίς προνομαῖς καὶ πρὸς 'Ακρίας καὶ Λεύκας, ἔτι δὲ καὶ τὴν τῶν Βοιῶν χώραν.

Οί δε Μεσσήνιοι, πομισάμενοι τὰ γράμματα τὰ 20 489. παρά του Φιλππίου τὰ περί τῆς στρατείας, τῆ μὲν 5 δομή των άλλων ούκ ελείποντο συμμάχων, άλλά την έξοδον έποιήσαντο μετά σπουδής και τούς άκμαιοτάτους άνδρας έξέπεμψαν, πεζούς μέν δισχιλίους, ίππεις δε διακοσίους. τω δε μήκει της όδου 2 καθυστερήσαντες της είς την Τεγέαν παρουσίας τοῦ 10 Φιλίππου, τὸ μὲν πρώτον ἠπόρουν τί δέον είη ποιείν άγωνιώντες δέ μη δόξαιεν έθελοκακείν διά 3 τάς προγεγενημένας περί αὐτοὺς ὑποψίας, ὅρμησαν διὰ τῆς 'Αργείας εἰς τὴν Λακωνικήν, βουλόμενοι συνάψαι τοις περί τον Φίλιππον. παραγενόμενοι 4 15 δε πρός Γλυμπείς χωρίου, δ κείται περί τούς δρους της Αργείας καὶ Λακωνικής, πρός τοῦτο κατεστρατοπέδευσαν ἀπείρως ἄμα καὶ ραθύμως ούτε γάρ 5 τάφοον ούτε γάρακα τῆ παρεμβολή περιέβαλον ούτε τόπον εὐφυῆ περιέβλεψαν, ἀλλὰ τῆ τῶν κατοικούν-20 των τὸ χωρίον εὐνοία πιστεύοντες ἀκάκως πρὸ τοῦ τείχους αὐτοῦ παρενέβαλον. ὁ δὲ Αυκοῦργος, προσ- 6 αγγελθείσης αὐτῷ τῆς τῶν Μεσσηνίων παρουσίας, 406. άναλαβών τούς μισθοφόρους καί τινας των Λακεδαιμονίων προήγε, καὶ συνάψας τοῖς τόποις ὑπὸ 25 την έωθινην επέθετο τη στρατοπεδεία τολμηρώς. οί δε Μεσσήνιοι, τάλλα πάντα κακώς βουλευσάμε- 7 νοι, καὶ μάλιστα προελθεῖν ἐκ τῆς Τεγέας, μὴ κατὰ τὸ πληθος ἀξιόχοεως ὑπάρχοντες μήτε πιστεύοντες έμπείροις, παρ' αὐτόν γε τὸν κίνδυνον κατά τὴν 30 ἐπίθεσιν ὅμως τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἔλαβου πρός την ξαυτών σωτηρίαν. άμα γάρ τῷ συνι- 8

132 BELLUM SOCIALE ACHAEORUM [Ol 140, 2].

δεΐν έπιφαινομένους τοὺς πολεμίους ἀφέμενοι πάν-3 των σπουδή πρὸς τὸ χωρίον προσέφυγον. διόπερ Αυκούργος τῶν μὲν ἵππων ἐγκρατὴς ἐγένετο τῶν πλείστων καὶ τῆς ἀποσκευῆς, τῶν δ' ἀνδρῶν ζωγρία μὲν οὐδενὸς ἐκυρίευσε, τῶν δ' ἱππέων ὀκτὰ 5 μόνον ἀπέκτεινε.

Μεσσήνιοι μεν οὖν τοιαύτη περιπετεία χρησά-140. μενοι πάλιν δι' "Αργους είς την οικείαν ανεκομί-11 σθησαν. δ δε Λυχούργος μετεωρισθείς έπὶ τῷ γεγονότι, παραγενόμενος είς την Λακεδαίμονα περί 10 παρασκευήν έγίνετο καὶ συνήδρευε μετά τῶν φίλων, ός οὐκ ἐάσων τὸν Φίλιππον ἐπανελθεῖν (ἐκ) τῆς 12 γώρας ἄνευ κινδύνου καὶ συμπλοκής. δ δὲ βασιλεύς έκ τῆς Έλείας ἀναζεύξας προῆγε, πορθών ἅμα την χώραν, καὶ τεταρταίος αὐθις είς τὰς Αμύκλας 15 κατήρε παντί τῷ στρατεύματι περί μέσον ἡμέρας. 21 Αυκούργος δε διαταξάμενος περί του μέλλοντος κινδύνου τοις ήγεμόσι καὶ τοῖς φίλοις, αὐτὸς μὲν έξελθων έμ της πόλεως κατελάβετο τούς περί το Μενελάιον τόπους, έχων τοὺς πάντας οὐκ έλάττους 26 2 δισγιλίων, τοῖς δ' εν τῆ πόλει συνέθετο προσέγειν τὸν νοῦν, ἵν' ὅταν αὐτοῖς αἴρη τὸ σύνθημα, σπουδῆ πατὰ πλείους τόπους έξαγαγόντες πρὸ τῆς πόλεως την δύναμιν έκτάττωσι, βλέπουσαν έπλ τον Εύρώταν, καθ' δυ έλάχιστου τόπου ἀπέχει τῆς πόλεως ὁ 25 3 ποταμός. τὰ μέν οὖν περί τὸν Λυκοῦργον καί τοὺς Λακεδαιμονίους έν τούτοις ήν.

4 "Ίνα δὲ μὴ τῶν τόπων ἀγνοουμένων ἀνυπότακτα 407. καὶ κωφὰ γίνηται τὰ λεγόμενα, συνυποδεικτέον ἂν 5 εἴη τὴν φύσιν καὶ τάξιν αὐτῶν, δ δὴ καὶ παρ' ὅλην εο τὴν πραγματείαν πειρώμεθα ποιεῖν, συνάπτοντες καὶ

συνοικειούντες άελ τούς άγμοουμένους των τόπων τοῖς γνωριζομένοις καὶ παραδιδομένοις. ἐπεὶ γὰρ 6 τών κατά πόλεμον κινδύνων τούς πλείους καὶ κατά γην καί κατά θάλατταν σφάλλουσιν αί των τόπων 5 διαφοραί, βουλόμεθα δὲ πάντες οὐν οὕτως τὸ νενο νὸς ὡς τὸ πῶς ἐγένετο γινώσκειν, οὐ παρολιγω- 7 ρητέον τῆς τῶν τόπων ὑπογοαφῆς ἐν οὐδ' ὁποία μέν των πράξεων, ήκιστα δ' έν ταϊς πολεμικαίς, οὐδ' όπυητέου ποτε μεν λιμέσι και πελάγεσι και νή-10 σοις συγγοήσθαι σημείοις, ποτε δε πάλιν εεροίς. δρεσι, χώραις έπωνύμοις, τὸ δὲ τελευταΐον ταῖς έκ 8 441. τοῦ περιέχοντος διαφοραϊς, έπειδή κοινόταται πᾶσιν άνθρώποις είσλη αύται, πόλως λάο οριώς ορλαιόν ? είς έννοιαν άγαγείν των άγνοουμένων τούς άκούον-15 τας, καθάπες καὶ πρότερον είρήκαμεν. Εστι δ' ή 10 των τόπων φύσις τοιαύτη [ύπερ ών νῦν δη δ λόγος], της γάρ Σπάρτης τω μέν καθύλου σχήματι 22 περιφερούς ύπαργούσης καὶ κειμένης έν τόποις έπιπέδοις, κατά μέρος δε περιεχούσης εν αύτη διαφό-20 ρους ανωμάλους και βουνώδεις τόπους, τοῦ δὲ πο- 2 ταμού παραρρέοντος έκ των πρός άνατολάς αὐτῆς μερών, δς καλείται μεν Εύρώτας, γίνεται δε τον πλείω χρόνον άβατος διά τὸ μέγεθος, συμβαίνει τοὺς 3 βουνούς έφ' ών το Μενελάιον έστι πέραν μεν είναι 25 τοῦ ποταμοῦ, κεῖσθαι δὲ τῆς πόλεως κατά χειμερινας ανατολάς, όντας τραγείς και δυσβάτους και διαφερόντως ύψηλούς, έπικεζοθαι δε τώ πρός την πόλιν τοῦ ποταμοῦ διαστήματι χυρίως, δι' οὖ φέρεται μέν 1 δ προειρημένος ποταμός παρ' αὐτήν την τοῦ λόφου 30 βίζαν, ἔστι δ' οὐ πλεῖον τὸ πᾶν διάστημα τριῶν ημισταδίων δι' οδ την ανακομιδήν έδει ποιείσθαι 5

κατ' ἀνάγκην τὸν Φίλιππον, ἐκ μὲν εὐωνύμων ἔχοντα τὴν πόλιν καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἑτοίμους καὶ παρατεταγμένους, ἐκ (δὲ) δεξιῶν τόν τε ποταμὸν καὶ τοὺς περὶ τὸν Λυκοῦργον ἐπὶ τῶν λόφων 408. 6 ἐφεστῶτας. ἐμεμηχάνηντο δέ τι πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι το καὶ τοιοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι φράξαντες γὰρ τὸν ποταμὸν ἄνωθεν ἐπὶ τὸν μεταξὸ τόπον τῆς πόλεως καὶ τῶν βουνῶν ἐφῆκαν, οὖ διαβρόχου γενηθέντος, οὐχ οἶον τοὺς ἵππους, ἀλλ' οὐδ' ἄν τοὺς πεζοὺς 7 δυνατὸν ἦν ἐμβαίνειν. διόπερ ἀπελείπετο παρ' αὐ- 10 τὴν τὴν παρώρειαν ὑπὸ τοὺς λόφους τὴν δύναμιν 442. ἄγοντας δυσπαραβοηθήτους καὶ μακροὺς αὐτοὺς ἐν πορεία παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις.

Είς ἃ βλέπων δ Φίλιππος, καὶ βουλευσάμενος μετά τῶν φίλων, ἀναγκαιότατον ἔκρινε τῶν παρόν- 15 των τὸ τρέψασθαι πρώτους τοὺς περί τὸν Λυκοῦρ-9 γον άπὸ τῶν κατὰ (τὸ) Μενελάιον τόπων. ἀναλαβων οὖν τούς τε μισθοφόρους καὶ τοὺς πελταστάς: έπὶ δὲ τούτοις καὶ τοὺς Ἰλλυριούς, προήγε διαβάς 10 τον ποταμον ώς έπλ τους λόφους. ὁ δὲ Λυπούργος, 20 συνθεωρών την έπίνοιαν του Φιλίππου, τούς μέν μεθ' έαυτου στρατιώτας ήτοίμαζε και παρεκάλει πρός τὸν κίνδυνον, τοῖς δ' ἐν τῆ πόλει τὸ σημεῖον ἀνέ-11 φηνεν. οδ γενομένου παραυτίκα τοὺς πολιτικούς, οίς έπιμελές ήν, έξήγον κατά τὸ συντεταγμένον 25 προ του τείχους, ποιούντες έπλ του δεξιού κέρατος 23 τους ίππεζς. δ δε Φίλιππος έγγίσας τοζ περί τον Αυκούργου το μεν πρώτου αύτους έφηκε τους μι-2 σθοφόρους, έξ οὖ καὶ συνέβη τὰς ἀρχὰς ἐπικυδεστέρως άγωνίζεσθαι τούς παρά των Λακεδαιμονίων, 30 άτε καὶ τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τών τόπων αὐτοῖς οὐ

μικοά συμβαλλομένων. έπεὶ δὲ τοὺς μὲν πελταστὰς 3 ό Φίλιππος ὑπέβαλε τοῖς ἀγωνιζομένοις, ἐφεδοείας έγοντας τάξιν, τοῖς δ' Ίλλυριοῖς ὑπεράρας έχ πλογίων έπαιεῖτο τὴν ἔφοδον, τότε συνέβη τοὺς μὲν 4 s παρά τοῦ Φιλίππου μισθοφόρους ἐπαρθέντας τῆ των Ίλλυριών και πελταστών έφεδρεία πολλαπλασίως επιροωσθήναι πρός τον κίνδυνον, τούς δε παρά τοῦ Λυκούργου, καταπλαγέντας τὴν τῶν βαρέων 40%. οπλων έφοδον, έγκλίναντας φυγείν, έπεσον μέν ε 10 οὖν αὐτών εἰς έκατόν, έάλωσαν δὲ μικρώ πλείους. οί δὲ λοιποὶ διέφυγον είς τὴν πόλιν. ὁ δὲ Αυκοῦργος αύτης ταίς άνοδίαις δρμήσας νύκτωρ μετ όλί-443. γων έποιήσατο την είς πόλιν πάροδον. Φίλιππος ε δε τους μεν λόφους τοῖς Ίλλυριοῖς κατελάβετο, τους 15 δ' εύζώνους έχων καὶ πελταστάς έπανήει πρὸς τὴν δύναμιν. "Αρατος δε κατά τον καιρον τούτον, άγων 7 έκ των Αμυκλών την φάλαγγα, σύνεγγυς ήν ήδη τῆς πόλεως. δ μεν οὖν βασιλεύς διαβάς τὸν ποτα-8 μον έφηδυευε τοις εύζώνοις και πελτασταίς, έτι δέ 20 τοῖς Ιππεῦσιν, (ἔως) τὰ βαρέα τῶν ὅπλων ὑπ' αὐτούς τούς βουνούς ἀσφαλώς διήει τὰς δυσχωρίας. τών δ' έκ τῆς πόλεως έπιβαλομένων έγχειρεῖν τοῖς 9 έφεδοεύουσι των ίππέων, και γενομένης συμπλοκής όλοσχερεστέρας, καὶ τῶν πελταστῶν εὐψύχως ἀγω-25 νισαμένων, καὶ περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ὁ Φίλιππος 10 όμολογούμενον ποοτέρημα ποιήσας, καὶ συνδιώξας τούς των Λακεδαιμονίων ίππεζς είς τὰς πύλας, μετὰ ταύτα διαβάς άσφαλώς του Ευρώταν άπουράγει τοίς αύτου φαλαγγίταις.

"Ηδη δε τῆς ῶρας συναγούσης, ἀπαναγκαζόμενος 24 αὐτοῦ στρατοπεδεύειν, περί τὴν ἐκ τῶν στενῶν ἔξο-

2 δον έχρήσατο στρατοπεδεία, πατὰ σύμπτωμα τῶν ήγεμόνων περιβαλομένων τοιούτον τόπον οίον οὐκ αν αλλον τις εύροι βουλόμενος είς την χώραν της Λακωνικής παρ' αὐτὴν τὴν πόλιν ποιείσθαι τὴν 3 είσβολήν. έστι γαο έπλ της άργης των προειρημέ- 5 νων στενών, όταν ἀπὸ τῆς Τεγέας ἢ καθόλου τῆς μεσογαίου παραγινόμενος έγγίζη τις τη Λακεδαίμονι, τόπος ἀπέχων μεν τῆς πόλεως δύο μάλιστα 4 σταδίους, έπ' αὐτοῦ δὲ κείμενος τοῦ ποταμοῦ. τούτου δὲ συμβαίνει την μὲν ἐπὶ την πόλιν καὶ τὸν 10 ποταμον βλέπουσαν πλευράν περιέγεσθαι πάσαν άπορρώγι μεγάλη καὶ παντελώς άπροσίτω τὸ δ' 410. έπὶ τοῖς κρημνοῖς τούτοις γωρίον ἐπίπεδόν ἐστι καὶ 444. γεώδες καλ κάθυγρον, αμα δε καλ πρός τὰς είσαγωγάς και τὰς έξαγωγάς τῶν δυνάμεων εὐφυῶς κεί- 15 5 μενον, ώστε τὸν στρατοπεδεύσαντα ἐν αὐτῷ καὶ κατασγόντα τὸν ὑπερκείμενον λόφον δοκείν μὲν ἐν άσφαλει στρατοπεδεύειν διὰ τὴν παράθεσιν τῆς πόλεως, στρατοπεδεύειν δ' έν καλλίστω, κρατούντα 6 της είσόδου καὶ της διόδου (των) στενών. πλην ο 20 γε Φίλιππος, καταστρατοπεδεύσας έν τούτω μετ' άσφαλείας, τη κατά πόδας ημέρα την μεν άποσκευην προαπέστειλε, την δε δύναμιν έξεταξεν έν τοις έπιτ πέδοις εὐσύνοπτον τοῖς έκ τῆς πόλεως. γρόνον μέν οὖν τινα βραγύν έμεινε, μετά δὲ ταῦτα κλίνας ἐπί 25 κέρας ήγε ποιούμενος την πορείαν ως έπὶ Τεγέαν. 8 συνάψας δε τοῖς τόποις εν οἶς 'Αντίγονος καὶ Κλεομένης συνεστήσαντο τὸν κίνδυνον, αὐτοῦ κατεστρα-9 τοπέδευσε. τη δ' έξης θεασάμενος τούς τόπους καί θύσας τοῖς θεοῖς ἐφ' έκατέρου τῶν λόφων, ὧν 30 δ μεν Όλυμπος, δ δ' Εύας καλείται, μετά ταῦτα

προήγε, στερροποιησάμενος την οὐραγίαν. ἀφικό-10 μενος δ΄ εἰς Τεγέαν καὶ λαφυροπωλήσας πᾶσαν την λείαν, καὶ μετὰ ταῦτα ποιησάμενος δι' "Αργους την πορείαν, ηκε μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς Κόρινθον. 5 παρόντων δὲ πρεσβευτῶν παρά τε 'Ροδίων καὶ Χίων 11 περὶ διαλύσεως τοῦ πολέμου, χρηματίσας τούτοις καὶ συνυποκριθεὶς καὶ φήσας ἔτοιμος εἶναι διαλύσεθαι καὶ νῦν καὶ πάλαι πρὸς Αἰτωλούς, τούτους μὲν ἐξέπεμπε, διαλέγεσθαι κελεύσας καὶ τοῖς Αἰτω-10 λοῖς περὶ τῆς διαλύσεως, αὐτὸς δὲ καταβὰς εἰς τὸ 12 Αέχαιον ἐγίνετο περὶ πλοῦν, ἔχων τινὰς πράξεις ὁλοσχερεστέρας ἐν τοῖς περὶ Φωκίδα τόποις.

Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οί περί τὸν Δεόν-25 τιον και Μεγαλέαν και Πτολεμαΐον, έτι πεπεισμένοι 15 καταπλήξεσθαι τὸν Φίλιππον καὶ λύειν τῷ τοιούτω τρόπφ τὰς προγεγενημένας αμαρτίας, ἐνέβαλον λό- 411. γους είς τε τούς πελταστάς καὶ τούς έκ τοῦ λεγο-445. μένου παρά τοῖς Μακεδόσιν ἀγήματος, ὅτι κινδυ- 2 νεύουσι μεν ύπερ πάντων, γίνεται δ' αὐτοῖς οὐδεν 20 των δικαίων οὐδὲ κομίζονται τελείας τὰς (ἀφελείας) τὰς γινομένας αὐτοῖς ἐχ τῶν ἐθισμῶν. δι' ὧν παρ- 3 ώξυναν τούς νεανίσκους συστραφέντας έγγειρησαι διαρπάζειν μεν τας των έπιφανεστάτων φίλων καταλύσεις, έκβάλλειν δὲ τὰς θύρας καὶ κατακόπτειν 25 τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς. τούτων δὲ 4 συμβαινόντων, καὶ τῆς πόλεως ὅλης ἐν θορύβω καὶ ταραγή καθεστώσης, ακούσας ὁ Φίλιππος, ήκε μετά σπουδής έκ του Λεγαίου θέων είς την πόλιν. καί 5 συναγαγών είς τὸ θέατρον τοὺς Μακεδόνας τὰ μὲν 30 παρεκάλει, τὰ δ' ἐπέπληττε πᾶσιν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. Θορύβου δ' όντος καὶ πολλης άκρισίας, καὶ 6

τῶν μὲν οἰομένων δεῖν ἄγειν καὶ καταλεύειν τοὺς αἰτίους, τῶν δὲ διαλύεσθαι καὶ μηδενὶ μνησικακεῖν, τότε μὲν ὑποκριθεὶς ὡς πεπεισμένος καὶ παρακαλέσσας πάντας ἐπανῆλθε, σαφῶς μὲν εἰδὼς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς κινήσεως γεγονότας, οὐ προσποιηθεὶς δὲ 5 διὰ τὸν καιρόν.

Μετά δε την ταραγήν ταύτην αι μεν έν τη Φω-26 κίδι προφανεϊσαι πράξεις έμποδισμούς τινας έσχον: 2 οί δὲ περί τὸν Λεόντιον, ἀπεγνωκότες τὰς ἐν αύτοῖς έλπίδας διὰ τὸ μηδὲν σφίσι προχωρείν τῶν 10 έπινοουμένων, κατέφευγον έπὶ τὸν Απελλην καὶ διαπεμπόμενοι συνεχώς έκάλουν αὐτὸν έκ τῆς Χαλκίδος, ἀπολογιζόμενοι την περί σφας ἀπορίαν καί 3 δυσγρηστίαν έκ της πρός του βασιλέα διαφοράς, συνέβαινε δε του Απελλην πεποιήσθαι την έν τη Χαλ- 15 κίδι διατριβήν έξουσιαστικώτερον του καθήκοντος 4 αὐτῷ τὸν μὲν γὰρ βασιλέα, νέον ἔτι καὶ τὸ πλετον ύφ' αύτὸν ὄντα καὶ μηδενὸς κύριον ἀπεδείκνυε, τὸν δὲ τῶν πραγμάτων γειρισμὸν καὶ τὴν τῶν ὅλων 5 έξουσίαν είς αύτὸν έπανηγε. διόπερ οι τ' ἀπὸ Μα- 20 κεδονίας καὶ Θετταλίας έπιστάται καὶ γειρισταὶ τὴν 446. άναφοράν έποιοῦντο πρός έχεῖνον, αί τε κατά την Έλλάδα πόλεις έν τοῖς ψηφίσμασι καὶ τιμαῖς καὶ δω- 412. ρεαίς έπλ βραγύ μεν έμνημόνευον τοῦ βασιλέως, τὸ 6 δ' δλου αὐτοῖς ἦυ καὶ τὸ πᾶυ 'Απελλῆς. ἐφ' οἶς 25 Φίλιππος πυνθανόμενος πάλαι μέν έσχετλίαζε καί δυσγερώς έφερε τὸ γινόμενον, ατε καὶ παρά πλευοὰν ὄντος 'Αράτου καὶ πραγματικώς έξεργαζομένου την υπόθεσιν άλλ' έκαρτέρει και πάσιν άδηλος ήν 7 έπὶ τί φέρεται καὶ έπὶ ποίας ὑπάρχει γνώμης. ὁ δ' 30 Άπελλης, άγνοῶν τὰ καθ' αὐτόν, πεπεισμένος δ',

έὰν εἰς ὄψιν έλθη τῶ Φιλίππω, πάντα κατὰ τὴν έαυτου γνώμην διοικήσειν, ωρμησε τοίς περί τον Λεόντιον έπιμουρήσων έκ τῆς Χαλκίδος. παραγενο- 8 μένου δ' είς την Κόρινθον αύτοῦ, μεγάλην σπουδην 5 έποιούντο καὶ παρώξυνον τούς νέους είς την απάντησιν οί περὶ τὸν Λεόντιον καὶ Πτολεμαΐον καὶ Μεγαλέαν, όντες ήγεμόνες των τε πελταστών καί τῶν ἄλλων τῶν ἐπιφανεστάτων συστημάτων. γενο- 9 μένης δε της εἰσόδου τραγικής διὰ τὸ πληθος των 10 απαντησάντων ήγεμόνων καὶ στρατιωτών, ήκε πρός την αθλην ο προειρημένος εθθέως έχ πορείας. βου-10 λομένου δ' αὐτοῦ κατά τὴν προγεγενημένην συνήθειαν είσιέναι, παρακατέσχε τις των ραβδούχων κατά τὸ συντεταγμένου, φήσας οὐκ εὐκαίρως ἔχειν 15 τὸν βασιλέα. ξενισθείς δὲ καὶ διαπορήσας έπὶ πο- 11 λύν χοόνον διὰ τὸ παράδοξον ὁ μὲν Απελλης ἐπανηγε διατετραμμένος, οί δε λοιποί παραχρημα πάντες άπέρρεον ἀπ' αὐτοῦ προφανῶς, ὥστε τὸ τελευταΐον μόνον μετά των ιδίων παίδων είσελθεϊν είς την 20 αύτοῦ κατάλυσιν. βραχεῖς γὰο δὴ πάνυ καιροί 12 πάντας μεν ανθοώπους ως επίπαν ύψοῦσι καλ πάλιν ταπεινούσι, μάλιστα δε τους έν ταις βασιλείαις. όντως γάο είσιν οὖτοι παραπλήσιοι ταῖς ἐπὶ τῶν 13 άβακίων ψήφοις: ἐκεῖναί τε γὰο κατὰ τὴν τοῦ ψη-25 φίζοντος βούλησιν ἄρτι γαλκοῦν καὶ παραυτίκα τά-447. λαντον ίσχύουσιν, οί τε περί τὰς αὐλὰς κατὰ τὸ τοῦ βασιλέως νεύμα μακάριοι καὶ παρὰ πόδας έλεεινοί γίνονται. ὁ δὲ Μεγαλέας, ὁρῶν παρὰ δόξαν 14 413. έκβαίνουσαν αυτοίς την έπικουρίαν την κατά τυν 30 Απελλην, φόβου πλήρης ήν και περί δρασμον έγένετο. δ δ' 'Απελλης έπὶ μεν τὰς συνουσίας καὶ 15

τοιαύτα των τιμών παρελαμβάνετο, των δε διαβουλίων και της μεθ' ημέραν συμπεριφοράς οὐ με-16 τείχε. ταῖς δ' έξῆς ἡμέραις ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὰς κατὰ την Φωκίδα πράξεις πάλιν έκ τοῦ Λεγαίου ποιούμενος τὸν πλοῦν ἐπεσπάσατο τὸν ᾿Απελλῆν. διαπε- 5 σούσης δ' αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς, οὖτος μὲν αὖτις ἐξ 27 Έλατείας ἀνέστρεφε, κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ὁ Μεγαλέας είς τὰς 'Αθήνας ἀπεχώρησε, καταλιπὼν 2 του Λεύντιου ἐν (ἐγγ)ύη τῶν εἴκοσι ταλάντων. τῶν δ' έν ταϊς 'Αθήναις στρατηγών ού προσδεξαμένων 10 3 αὐτόν, μετηλθε πάλιν είς τὰς Θήβας. ὁ δὲ βασιλεύς ἀναγθείς έκ των κατά Κίρραν τόπων κατέπλευσε μετά των ύπασπιστων είς του των Σιχυωνίων λιμένα, κάκειθεν άναβάς είς την πόλιν τούς μεν άρχοντας παρητήσατο, παρά δ' "Αρατον κατα- 15 λύσας μετά τούτου την πάσαν έποιεϊτο διαγωγήν, 4 τω δ' Απελλή συνέταξε πλείν είς Κόρινθον. προσπεσόντων δὲ τῶν κατὰ τὸν Μεγαλέαν αὐτῷ, τοὺς μεν πελταστάς, ων ήγειτο Λεόντιος, είς την Τριφυλίαν έξαπέστειλε μετά Ταυρίωνος, ως τινος χρείας 20 κατεπειγούσης, τούτων δ' άφορμησάντων, άπαγαγείν 5 έκέλευσε του Λεόντιον προς την αναδοχήν. συνέντες δ' οί πελτασταί τὸ γεγονός, διαπεμψαμένου τινά πρός αὐτούς τοῦ Λεοντίου, πρεσβευτάς έξαπέστειλαν πρός του βασιλέα, παρακαλούντες, εί μεν πρός άλλο 25 448. τι πεποίηται την άπαγωγην του Λεοντίου, μη γωρίς αύτῶν ποιήσασθαι τὴν ὑπὲρ τῶν ἐγκαλουμένων κρι-6 σιν, εί δε μή, ότι νομιούσι μεγαλείως παρολιγωρείσθαι καὶ καταγινώσκεσθαι πάντες — εἶχον γὰρ ἀεὶ την τοιαύτην Ισηγορίαν Μακεδόνες πρός τους βασι- 30 7 λείς - εί δὲ πρὸς τὴν ἐγγύην τοῦ Μεγαλέου, διότι

τά χρήματα κατά κοινον είσενέγκαντες έκτίσουσιν αὐτοί. τὸν μὲν οὖν Λεόντιον ὁ βασιλεὺς παροξυν- 8 +14. θείς θάττον ή προέθετο διά την των πελταστών φιλοτιμίαν έπανείλετο. οί δὲ παρὰ τῶν Ροδίων καὶ 2× 5 Χίων πρέσβεις ἐπανήκον ἐκ τῆς Αἰτωλίας, ἀνογάς τε πεποιημένοι τριακονθημέρους, καὶ πρὸς τὰς διαλύσεις έτοίμους φάσχοντες είναι τοὺς Αίτωλούς, καί γ τεταγμένοι όητην ημέραν, είς ην ηξίουν τον Φίλιππον ἀπαντήσαι πρός τὸ 'Ρίον, ὑπισγνούμενοι πάντα 10 ποιήσειν τοὺς Αἰτωλοὺς έφ' ὧ συνθέσθαι τὴν είοήνην. ὁ δὲ Φίλιππος, δεξάμενος τὰς ἀνογάς, τοῖς 3 μέν συμμάχοις έγραψε, διασαφών πέμπειν είς Πάτρας τούς συνεδρεύσοντας καί βουλευσομένους ύπερ της ποὸς Αίτωλοὺς διαλύσεως, αὐτὸς δ' έχ τοῦ 15 Λεγαίου κατέπλευσε δευτεραίος είς τὰς Πάτρας, κατὰ 4 δε του καιρου τοῦτου επιστολαί τινες ανεπέμφθησαν πρός αὐτὸν έκ τῶν κατὰ τὴν Φωκίδα τόπων, παρὰ του Μεγαλέα διαπεμπόμεναι πρός τους Αίτωλούς, έν αίς ην παράκλησίς τε των Αίτωλων θαρρείν καὶ 20 μένειν έν τῶ πολέμω, διότι τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον έξω τελέως έστι διὰ την άγορηγησίαν προς δε τούτοις κατηγορίαι τινές του βασιλέως καὶ λοιδορίαι φιλαπεγθεζς ήσαν. ἀναγνούς δὲ ταύτας, καὶ νομί- 5 σας πάντων των κακών ἀρχηγον είναι τον 'Απελλήν, 25 τοῦτον μεν εὐθέως φυλακήν περιστήσας έξαπέστειλε μετά σπουδής είς του Κόρινθου, αμα δε και του υίον αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρώμενον, ἐπὶ δὲ τὸν Μεγαλέαν 6 είς τὰς Θήβας 'Αλέξανδρον ἔπεμψε, προστάξας ἄγειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς πρὸς τὴν ἐγγύην. τοῦ δ' ᾿Αλε- 7 30 ξάνδρου τὸ προσταχθέν ποιήσαντος, οὐχ ὑπέμεινε την ποᾶξιν ὁ Μεγαλέως, άλλ' αύτῷ προσήνεγκε τὰς

- 449.8 χείρας. περί δὲ τὰς αὐτὰς ἡμέρας συνέβη καὶ τὸν ᾿Απελλῆν μεταλλάξαι τὸν βίον, ἅμα δὲ καὶ τὸν υίὸν καὶ τὸν ἐρώμενον.
  - Οδτοι μέν οὖν τῆς ἀρμοζούσης τυγόντες καταστροφής έξέλιπον τὸν βίον, καὶ μάλιστα διὰ τὴν 5 29 είς "Αρατον γενομένην έξ αὐτῶν ἀσέλνειαν οί δ' Αίτωλοί τὰ μὲν ἔσπευδον ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, πιεζόμενοι τῶ πολέμω, καὶ παρὰ δόξαν αὐτοῖς προ-2 χωρούντων τῶν πραγμάτων — ἐλπίσαντες γὰρ ὡς παιδίω υηπίω χρήσασθαι τω Φιλίππω διά τε την 10415 ηλικίαν καὶ τὴν ἀπειρίαν, τὸν μὲν Φίλιππον εδρον τέλειον ἄνδρα καὶ κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ κατὰ τὰς πράξεις, αὐτοὶ δ' ἐφάνησαν εὐκαταφρόνητοι καὶ παιδαφιώδεις έν τε τοίς κατά μέρος καλ τοίς καθόλου 3 πράγμασιν — ἄμα δὲ προσπιπτούσης αὐτοίς τῆς τε 15 περί τούς πελταστάς γενομένης ταραγής καί της τών περί του 'Απελλην και Λεόντιον ἀπωλείας έλπίσαντες μέγα τι καλ δυσχερές κίνημα περλ την αθλην είναι, παρείλκου ύπερτιθέμενοι την έπὶ τὸ Ρίον ταχθείσαν 4 ήμέραν. ὁ δὲ Φιλιππος, ἀσμένως ἐπιλαβόμενος τῆς 20 προφάσεως ταύτης διὰ τὸ θαροείν ἐπὶ τῷ πολέμφ, καὶ προδιειληφώς ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, τότε παρακαλέσας τούς απηντηκότας των συμμάχων οὐ τὰ πρὸς διαλύσεις πράττειν, άλλὰ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, άναχθείς αὖτις ἀπέπλευσεν είς τὸν Κόρινθον. 25 5 καί τούς μεν Μακεδόνας διά Θετταλίας ἀπέλυσε πάντας είς την οίκείαν παραγειμάσοντας, αὐτὸς δ' ἀναγθείς έκ Κεγγρεών, καὶ παρά την Αττικήν κομισθείς 6 δι' Εὐρίπου, κατέπλευσεν είς Δημητριάδα κάκεῖ Πτολεμαΐου, δς ήν έτι λοιπός της των περί τον Λεόν- 30 τιου έταιρείας, κρίνας έν τοῖς Μακεδόσιν ἀπέκτεινε.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους ἀννίβας μὲν εἰς τ ἀΓταλίαν ἐμβεβληκὰς ἀντεστρατοπέδευε ταῖς τῶν Ῥω450, μαίων δυνάμεσι περὶ τὸν Πάδον καλούμενον ποταμόν, ἀντίοχος δὲ τὰ πλεϊστα μέρη Κοίλης Συρίας 8
ε κατεστραμμένος αὖτις εἰς παραχειμασίαν ἀνέλυσε,
Αυκούργος δ' ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων εἰς
Αἰτωλίαν ἔφυγε, καταπλαγεὶς τοὺς ἐφόρους. οἱ γὰρ 9
ἔφοροι, προσπεσούσης αὐτοῖς ψευδοῦς διαβολῆς, ὡς
μέλλοντος αὐτοῦ νεωτερίζειν, ἁθροίσαντες τοὺς νέ10 ους νυκτὸς ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν ὁ δὲ προαισθόμενος ἐξεχώρησε μετὰ τῶν ἰδίων οἰκετῶν.

Τοῦ δὲ γειαῶνος ἐπινενομένου, καὶ Φιλίππου 30 μεν του βασιλέως είς Μακεδονίαν απηλλαγμένου, τοῦ δ' Ἐπηράτου τοῦ στρατηγοῦ τῶν Αχαιῶν κατα- 416. 15 πεφρονημένου μέν ύπο των πολιτικών νεανίσκων, κατεγνωσμένου δε τελέως ύπο των μισθοφόρων, ούτ' έπειθάργει τοις παραγγελλομένοις οὐδείς ούτ' ην ετοιμον οὐδεν προς την της χώρας βοήθειαν. είς 2 ὰ βλέψας Πυρρίας δ παρά των Αίτωλων ἀπεσταλ-20 μένος στρατηγός τοις Ήλείοις, έγων Αίτωλών είς γιλίους καὶ τριακοσίους καὶ τοὺς τῶν Ἡλείων μισθοφόρους, αμα δε τούτοις πολιτικούς πεζούς μεν είς γιλίους, ίππεῖς δὲ διακοσίους, ὥστ' εἶναι τοὺς πάντας είς τρισγιλίους, οὐ μόνον τὴν τῶν Δυμαίων 3 25 καί Φαραιέων συνεχώς έπόρθει χώραν, άλλά καί την των Πατρέων. τὸ δὲ τελευταῖον ἐπὶ τὸ Παναγαϊκὸν 4 όρος καλούμενον επιστρατοπεδεύσας, το κείμενον ύπεο της των Πατοέων πόλεως, εδήου πάσαν την έπὶ τὸ 'Ρίον καὶ τὴν ἐπ' Αίγιον κεκλιμένην χώραν. 30 λοιπον αί μεν πόλεις κακοπαθούσαι καὶ μή τυγχά- 5 νουσαι βοηθείας δυσχερώς πως είχον πρός τὰς

είσφοράς, οί δὲ στρατιῶται, τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, τὸ παραπλήσιον ἐποίουν
6 περὶ τὰς βοηθείας· ἐξ ἀμφοῖν δὲ τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γινομένης, ἐπὶ τὸ χεῖρον προύβαινε τὰ
πράγματα καὶ τέλος διελύθη τὸ ξενικόν. πάντα δὲ 5
451. ταῦτα συνέβαινε γίνεσθαι διὰ τὴν τοῦ προεστῶτος
7 ἀδυναμίαν. ἐν τοιαύτη δ' ὅντων διαθέσει τῶν κατὰ
τοὺς 'Αχαιούς, καὶ τῶν χρόνων ἤδη καθηκόντων,
'Επήρατος μὲν ἀπετίθετο τὴν ἀρχήν, οἱ δ' 'Αχαιοὶ
τῆς θερείας ἐναρχομένης στρατηγὸν αὐτῶν "Αρατον 10
κατέστησαν τὸν πρεσβύτερου.

Και τὰ μὲν κατὰ τὴν Εὐφώπην ἐν τούτοις ἦν. ήμεις δ' έπειδή κατά τε την των χρόνων διαίρεσιν καὶ κατά τὴν τῶν πράξεων περιγραφὴν άρμόζοντα τόπον είλήφαμεν, μεταβάντες έπὶ τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν 15 πράξεις τὰς κατὰ τὴν αὐτὴν ὀλυμπιάδα τοῖς προειρημένοις έπιτελεσθείσας αὐτις ὑπὲρ ἐχείνων ποιησό-31 μεθα την έξηγησιν, και πρώτον έπιζειρήσομεν δηλοῦν κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς πρόθεσιν τὸν ὑπὲρ Κοίλης Συρίας 'Αντιόγω και Πτολεμαίω συστάντα πόλεμον, 20 2 σαφώς μεν γινώσκοντες ότι κατά τὸν καιρὸν τοῦ- 417. τον, είς δυ έλήξαμεν των Ελληνικών, δσου ούπω πρίνεσθαι συνέβαινε καὶ πέρας λαμβάνειν αὐτόν, αίρούμενοι δε την τοιαύτην επίστασιν καλ διαίρεσιν 3 της ένεστώσης διηγήσεως. τοῦ μεν γάρ μη της των 25 κατά μέρος καιρών ακριβείας διαμαρτάνειν τούς άκούοντας ίκαν ην τοίς φιλομαθούσι πεπείσμεθα παρασκευάζειν έμπειρίαν έκ τοῦ τὰς έκάστων άργὰς καί συντελείας παρυπομιμνήσκειν, καθ' δποίους έγίνοντο καιρούς τῆς ὑποκειμένης ὀλυμπιάδος καὶ τῶν 30 :: 4 Έλληνικῶν πράξεων τὸ δ' εὐπαρακολούθητον καὶ

σαφή γίνεσθαι την διήγησιν οὐδεν άναγκαιότερον έπὶ ταύτης τῆς όλυμπιάδος ἡγούμεθ' είναι τοῦ μὴ συμπλέκειν άλλήλαις τὰς πράξεις, άλλὰ γωρίζειν καὶ διαιρείν αὐτὰς καθ' ὅσον ἐστὶ δυνατόν, μέγρις ἄν 5 5 έπὶ τὰς έξης όλυμπιάδας έλθόντες κατ' έτος ἀρξώμεθα γράφειν τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις. έπει γάρ οὐ τινά, τὰ δὲ παρά πᾶσι γεγονότα γρά- 6 452. φειν προηρήμεθα, καὶ σχεδον ώς είπεῖν μεγίστη τῶν προγεγονότων έπιβολη κεγρήμεθα της ίστορίας, κα-10 θάπερ καὶ πρότερον που δεδηλώκαμεν, δέον αν είη 7 μεγιστην ήμας ποιείσθαι πρόνοιαν καὶ τοῦ γειρισμοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας, ἵνα καὶ κατὰ μέρος καὶ καθόλου σαφές τὸ σύνταγμα γίνηται τῆς πραγματείας. διὸ 8 καὶ νῦν βραχὸ προσαναδραμόντες περὶ τῆς 'Αντιόγου 15 καὶ Πτολεμαίου βασιλείας πειρασόμεθα λαμβάνειν άρχας δμολογουμένας και γνωριζομένας περί των λέγεσθαι μελλόντων, ὅπεο έστὶ πάντων ἀναγκαιότατον. οί μεν γάρ άρχαῖοι τὴν άρχὴν ημισυ τοῦ 32 παντός είναι φάσκοντες μεγίστην παρήνουν ποιεί-20 σθαι σπουδήν εν εκάστοις ύπερ τοῦ καλῶς ἄρξασθαι δοκούντες δή λέγειν ύπερβολικώς έλλιπέστερόν 2 μοι φαίνονται της άληθείας είρηκέναι. θαρρών γάρ άν τις είπειεν ούχ ήμισυ την άρχην είναι του παντός, άλλὰ καὶ πρὸς τὸ τέλος διατείνειν. πῶς γὰρ ἄρ- 3 25 ξασθαί τινος καλώς οἶόν τε μὴ προπεριλαβόντα τῷ νῷ τὴν συντέλειαν τῆς ἐπιβολῆς μηδὲ γινώσκοντα ποῦ καὶ πρὸς τί καὶ τίνος γάριν ἐπιβάλλεται τοῦτο ποιείν; πως δε πάλιν οίόν τε συγκεφαλαιώσασθαι 4418 πράγματα δεόντως μή συναναφέροντα την άργην πόθεν ἢ πῶς ἡ σια τι προς τως επετεπορίζεις; διόπερ οὐχ εως τοῦ μέσου νομίζοντας δια-ξ 30 πόθεν ἢ πῶς ἢ διὰ τί πρὸς τὰς ἐνεστώσας ἀφίκται.

τείνειν τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἔως τοῦ τέλους, πλείστην περὶ ταύτας ποιητέον σπουδὴν καὶ τοὺς λέγοντας καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῶν ὅλων. ὁ δὴ καὶ νῦν ἡμεῖς πειρασόμεθα ποιεῖν.

Καίτοι γ' οὐκ ἀγνοῶ διότι καὶ πλείους ετεροι 5 των συγγραφέων την αύτην έμοι προείνται φωνήν, φάσκοντες τὰ καθόλου γράφειν καὶ μεγίστην τῶν 2 προγεγονότων έπιβεβλησθαι πραγματείαν περί ων ένω, παραιτησάμενος Έφορον τον πρώτον καὶ μόνον 458. επιβεβλημένον τὰ καθόλου γράφειν, τὸ μὲν πλείω 10 λέγειν ή μνημονεύειν τινός των άλλων έπ' ονόματος 3 παρήσω, μέχρι δε τούτου μνησθήσομαι, διότι των καθ' ήμας τινες γραφόντων ίστορίαν έν τρισίν ή τέτταρσιν έξηγησάμενοι σελίσιν ήμιν τον 'Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων πόλεμον φασί τὰ καθόλου γρά- 15 4 φειν. καίτοι διότι πλεϊσται μέν καὶ μέγισται τότε περί τε την Ίβηρίαν και Λιβύην, έτι δε την Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν ἐπετελέσθησαν πράξεις, ἐπιφανέστατος δε καί πολυχρονιώτατος δ κατ' 'Αννίβαν πόλεμος γέγονε πλην τοῦ περί Σικελίαν, πάντες δ' 20 ηναγκάσθημεν πρός αὐτὸν ἀποβλέπειν διὰ τὸ μέγεθος, δεδιότες την συντέλειαν των αποβησομένων, 5 τις ούτως έστιν άδαής δς ούκ οίδεν; άλλ' ένιοι των πραγματευομένων οὐδ' έφ' όσον οί τὰ κατὰ καιρούς έν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι πολιτικῶς 25 είς τούς τοίχους, οὐδ' ἐπὶ τοσοῦτο μνησθέντες, πάσας φασί τὰς κατὰ τὴν Ελλάδα καὶ βάρβαρον περιει-6 ληφέναι πράξεις. τοῦτο δ' ἐστὶν αἴτιον, ὅτι τὸ μὲν τῷ λόγω τῶν μεγίστων ἔργων ἀντιποιήσασθαι τελείως έστὶ ὁάδιον, τὸ δὲ τοῖς πράγμασιν έφικέσθαι 30 τινός των καλών ούκ εύμαρές. διὸ καὶ τὸ μέν έν

μέσφ κείται καὶ πὰσι κοινὸν ὡς ἔπος εἰπεῖν τοῖς 419. μόνον τολμᾶν δυναμένοις ὑπάρχει, τὸ δὲ καὶ λίαν έστὶ σπάνιον καὶ σπανίοις συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον. ταῦτα μὲν οὖν προήχθην εἰπεῖν χάριν τῆς 8 5 ἀλαζονείας τῶν ὑπερηφανούντων ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδίας πραγματείας ἐπὶ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐπάνειμι τῆς ἐμαυτοῦ προθέσεως.

'Ως γάρ θάττον Πτολεμαίος δ κληθείς Φιλοπά-34 τωρ, μεταλλάξαντος του πατρός, ἐπανελόμενος τὸν .54.10 άδελφὸν Μάγαν καὶ τοὺς τούτω συνεργούντας παρέλαβε την της Αιγύπτου δυναστείαν, νομίσας των 2 μεν οίκείων φόβων ἀπολελύσθαι δι' αύτοῦ καὶ διὰ της προειρημένης πράξεως, των δ' έκτος κινδύνων άπηλλάχθαι διὰ τὴν τύχην, 'Αντιγόνου μὲν καί Σε-15 λεύκου μετηλλαγότων, Αντιόχου δε και Φιλίππου των διαδεδεγμένων τὰς ἀργὰς παντάπασι νέων καὶ μόνον οὐ παίδων ὑπαρχόντων, καταπιστεύσας διὰ 3 ταύτα τοίς παρούσι καιροίς, πανηγυρικώτερον διήγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, ἀνεπίστατον μὲν καὶ δυσέντευ- 4 20 κτον αύτὸν παρασκευάζων τοῖς περί τὴν αὐλὴν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς (τὰ) κατὰ τὴν Αἰγυπτον χειρίζουσιν, δλίγωρον δε και δάθυμον ύποδεικνύων τοις έπι των έξω πραγμάτων διατεταγμένοις, ύπερ ων οί πρότε- 5 ρον οὐκ ἐλάττω, μείζω δ' ἐποιοῦντο σπουδὴν ἢ 25 περί της ματ' αὐτην την Αίγυπτον δυναστείας. τοι- 6 γαρούν έπέμειντο μέν τοις της Συρίας βασιλεύσι καὶ κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν, Κοίλης Συρίας καλ Κύπρου κυριεύοντες παρέκειντο δὲ τοῖς κατά 7 την 'Ασίαν δυνάσταις, δμοίως δὲ καὶ ταϊς νήσοις. 30 δεσπόζοντες των έπιφανεστάτων πόλεων καὶ τόπων καὶ λιμένων κατὰ πᾶσαν τὴν παραλίαν ἀπὸ Παμφυλίας εως Έλλησπόντου καὶ τῶν κατὰ Λυσιμά8 χειαν τόπων ἐφήδρευον δὲ τοῖς ἐν τῆ Θράκη καὶ τοῖς ἐν Μακεδονία πράγμασι, τῶν κατ' Αἶνον καὶ Μαρώνειαν καὶ πορρώτερον ἔτι πόλεων κυριεύον9 τες. καὶ τῷ τοιούτῷ τρόπῷ μακρὰν ἐκτετακότες τὰς 5 χεῖρας, καὶ προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, οὐδέποτε περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον 420. ἡγωνίων ἀρχῆς. διὸ καὶ τὴν σπουδὴν εἰκότως με10 γάλην ἐποιοῦντο περὶ τῶν ἔξω πραγμάτων. ὁ δὲ προειρημένος βασιλεὺς όλιγώρως ἔκαστα τούτων χει! 10 ρίζων διὰ τοὺς ἀπρεπείς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους
455. καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῷ καὶ τῆς ψυχῆς ᾶμα καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιβούλους εὖρε
11 καὶ πλείους, ὧν ἐγένετο πρῶτος Κλεομένης ὁ Σπαρτιάτης.

35 Οδτος γάρ, έως μεν ο προσαγορευόμενος Εύεργέτης έζη, πρὸς ὂν ἐποιήσατο τὴν κοινωνίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὰς πίστεις, ήγε τὴν ἡσυχίαν, πεπεισμένος ἀεὶ δι' έκείνου τεύξεσθαι τῆς καθηκούσης έπικουρίας είς τὸ τὴν πατρώαν ἀνακτήσασθαι βασι- 20 2 λείαν έπεὶ δ' έκεινος μεν μετήλλαξε, προήει δ' ό χρόνος, οί δε κατά την Ελλάδα καιροί μόνον ούκ έπ' ονόματος έπάλουν τον Κλεομένην, μετηλλαχότος μεν 'Αντιγόνου, πολεμουμένων δε των 'Αγαιών, κοινωνούντων δε των Λακεδαιμονίων Λίτωλοῖς τῆς 25 ποὸς Αγαιούς καὶ Μακεδόνας ἀπεγθείας κατὰ τὴν έξ άρχης επιβολήν και πρόθεσιν την Κλεομένους, 3 τότε δή καὶ μᾶλλον ήναγκάζετο σπεύδειν καὶ φιλο-4 τιμείσθαι περί της έξ 'Αλεξανδρείας ἀπαλλαγης. διόπεο τὸ μὲν πρώτον έντεύξεις έποιείτο, παρακαλών 30 μετά χορηγίας τῆς καθηκούσης καὶ δυνάμεως αὐτὸν

έκπέμψαι, μετά δε ταύτα παρακουόμενος ήξίου μετά 5 δεήσεως μόνον αὐτὸν ἀπολῦσαι μετὰ τῶν ίδίων οίκετων τούς γάρ καιρούς ίκανάς ύποδεικνύειν άφορμας αὐτῶ πρὸς τὸ καθικέσθαι τῆς πατρώας ἀργῆς. 5 ὁ μὲν οὖν βασιλεύς, οὕτ' ἐφιστάνων [ἐν] οὐδενὶ τῶν 6 τοιούτων ούτε προνοούμενος του μέλλοντος διά τάς προειοημένας αίτίας, εὐήθως καὶ άλόνως άεὶ παρήκουε τοῦ Κλεομένους. οἱ δὲ περὶ τὸν Σωσίβιον - 7 ούτος γάρ μάλιστα τότε προεστάτει των πραγμά-10 των - συνεδρεύσαντες τοιαύτας τινάς έποιήσαντο περί αὐτοῦ διαλήψεις. μετὰ μέν γὰρ στόλου καί 8 γορηγίας έκπέμπειν αὐτὸν οὐκ ἔκρινον, καταφρονούντες των έξω πραγμάτων διά το μετηλλαγέναι τὸν Αντίγονον καὶ νομίζειν μάταιον αύτοῖς ἔσεσθαι 15 την είς ταῦτα δαπάνην. πρὸς δὲ τούτοις ήγωνίων 9 456. μή ποτε μετηλλαχότος μεν 'Αντιγόνου, των δε λοι- 421. πων μηδενός ύπαργοντος αντιπάλου, ταγέως ακονιτί τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ποιησάμενος ὑφ' αὐτὸν βαρὺς καὶ φοβερὸς αὐτὸς ὁ Κλεομένης ἀνταγωνιστής σφίσι 20 γένηται, τεθεαμένος μεν ύπ' αὐγὰς αὐτῶν τὰ πράγ- 10 ματα, κατεγνωκώς δὲ τοῦ βασιλέως, θεωρών δὲ πολλά τὰ παρακοεμάμενα μέρη καὶ μακράν άπεσπασμένα της βασιλείας καὶ πολλάς άφορμάς έχοντα πρός πραγμάτων λόγον καὶ γὰρ ναῦς ἐν τοῖς κατὰ 11 25 Σάμον ήσαν τόποις οὐκ ὀλίγαι καὶ στρατιωτών πλῆθος έν τοῖς κατ' "Εφεσον. διὰ ταῦτα μὲν οὖν τὴν 12 έπιβολήν, ώστ' έκπέμπειν αὐτὸν μετά χορηγίας, ἀπεδοκίμασαν διὰ τὰς προειρημένας αίτίας τό γε μὴν όλιγωρήσαντας άνδρα τοιούτον έξαποστείλαι, πρό-30 δηλου έχθρου καὶ πολέμιου, οὐδαμῶς ἡνοῦντο σφίσι συμφέρειν. λοιπον ήν άκοντα κατέχειν. τοῦτο δ' 13

αὐτόθεν καὶ χωρίς λόγου πάντες μὲν ἀπεδοκίμαζον. ούκ άσφαλες νομίζοντες είναι λέοντι καλ προβάτοις όμου ποιείσθαι την επαυλιν μάλιστα δε τούτο τὸ μέρος δ Σωσίβιος ύφεωρατο διά τινα τοιαύτην αί-36 τίαν. καθ' δυ γάρ καιρου έγίνουτο περί την άναί- 5 οεσιν τοῦ Μάγα καὶ τῆς Βερενίκης, ἀγωνιωντες μή διασφαλώσι της έπιβολης, καὶ μάλιστα διὰ την Βεοενίκης τόλμαν, ήναγκάζοντο πάντας αλκάλλειν τούς πεοί την αὐλην καὶ πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, ἐὰν 2 κατά λόγον αὐτοῖς γωρήση τὰ πράγματα, τότε δὴ 10 κατανοών ὁ Σωσίβιος τὸν Κλεομένην δεόμενον μέν της έκ των βασιλέων έπικουρίας, έχουτα δε γνώμην καὶ πραγμάτων άληθινην έννοιαν, ύπογράφων αὐτῶ μεγάλας έλπίδας αμα συμμετέδωκε της έπιβολης. 3 θεωρών δ' αὐτὸν δ Κλεομένης έξεπτοημένον καί 15 μάλιστα δεδιότα τους ξένους και μισθοφόρους, θαρφείν παρεκάλει τούς γαρ μισθοφόρους βλάψειν μέν 4 αὐτὸν οὐδέν, ὡφελήσειν δ' ὑπισχνείτο. μᾶλλον δ' 457. αὐτοῦ θαυμάσαντος τὴν ἐπαγγελίαν "οὐχ ὁρᾶς" ἔφη "διότι σγεδόν είς τρισγιλίους είσιν ἀπὸ Πελοπον- 20 νήσου ξένοι και Κρήτες είς γιλίους, οίς έαν νεύ- 422. σωμεν ήμεζε μόνον, έτοίμως ύπουργήσουσι πάντες; 5 τούτων δε συστραφέντων, τίνας άγωνιᾶς; ἢ δῆλον' έφη "τούς ἀπὸ Συρίας καὶ Καρίας στρατιώτας;" 6 τότε μέν οὖν ἡδέως ὁ Σωσίβιος ἀκούσας ταῦτα 25 διπλασίως έπεροώσθη πρός την κατά της Βερενίκης 7 πράξιν μετά δε ταύτα θεωρών την του βασιλέως βαθυμίαν, ἀεὶ τὸν λόγον ἀνενεοῦτο, καὶ πρὸ ὀφθαλμών τήν τε του Κλεομένους τόλμαν έλάμβανε καί 8 την των ξένων πρός αὐτὸν εὔνοιαν. διὸ καὶ τότε 30 μάλιστα παρέστησε τῷ τε βασιλεῖ καὶ τοῖς φίλοις

δομήν οδτος είς τὸ προκαταλαβέσθαι καὶ συγκλεῖσαι τὸν Κλεομένην. πρὸς δὲ τὴν ἐπίνοιαν ταύτην 9 έχρήσατο συνεργήματι τοιούτω τινί. Νικαγόρας τις 37 ήν Μεσσήνιος ούτος ύπηρχε πατρικός ξένος 'Αρχιε δάμου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως. τὸν μὲν οὖν 2 ποὸ τοῦ γοόνον βραγείά τις ην τοῖς προειρημένοις έπιπλοκή πρός άλλήλους καθ' δυ δέ καιρου Αργίδαμος έκ της Σπάρτης έφυγε δείσας του Κλεομένην, καὶ παρεγένετ' εἰς Μεσσηνίαν, οὐ μόνον οἰκία καὶ 10 τοῖς ἄλλοις ἀναγκαίοις ὁ Νικαγόρας αὐτὸν ἐδέξατο προθύμως, άλλὰ καὶ κατὰ τὴν έξῆς συμπεριφοράν έγένετό τις αὐτοῖς δλοσχερής εὔνοια καὶ συνήθεια προς άλλήλους. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα, τοῦ Κλεομένους 3 ύποδείξαντος έλπίδα καθόδου καὶ διαλύσεως πρός 15 τον Αρχίδαμον, έδωκεν αύτον ο Νικαγόρας είς τάς διαποστολάς και τάς ύπεο των πίστεων συνθήκας. ων κυρωθέντων δ μεν 'Αρχίδαμος είς την Σπάρτην 4 κατήει, πιστεύσας ταίς διὰ τοῦ Νικαγόρου γεγενημέναις συνθήκαις, δ δε Κλεομένης απαντήσας τον 5 20 μεν Αρχίδαμον έπανείλετο, τοῦ δε Νικαγόρου καὶ των άλλων των συνόντων έφείσατο, πρός μέν ούν 6 τούς έπτος δ Νικαγόρας ύπεκρίνετο χάριν δφείλειν τῶ Κλεομένει διὰ τὴν αύτοῦ σωτηρίαν, ἐν αύτῶ γε 458. μὴν βαρέως ἔφερε τὸ συμβεβηκός, δοκών αἴτιος γε-25 γονέναι τῷ βασιλεῖ τῆς ἀπωλείας. οὖτος ὁ Νικα- 7 γόρας ιππους άγων κατέπλευσε βραχεί χρόνω πρότερον είς την Αλεξάνδρειαν. ἀποβαίνων δ' έκ της 8 423. νεως καταλαμβάνει τόν τε Κλεομένην καὶ τὸν Παντέα καὶ μετ' αὐτῶν Ἱππίταν ἐν τῷ λιμένι παρὰ τὴν λικα 30 ποηπίδα περιπατούντας. ίδων δ' δ Κλεομένης αὐ- 9
τον και συμμίξας, ήσπάζετο φιλοφρόνως, και προσ-

10 επύθετο τι παρείη, τοῦ δ' εἰπόντος ὅτι παραγέγονεν ϊππους άνων "έβουλόμην άν σε" έφη "καλ λίαν άντι των ιππων κιναίδους άγειν και σαμβύκας τού-11 των γάρ δ νῦν βασιλεύς κατεπείγεται." τότε γοῦν έπινελάσας δ Νικανόρας έσιώπησε, μετά δέ τινας 5 ημέρας έπὶ πλεῖον έλθων είς τὰς χεῖρας τῷ Σωσιβίω διὰ τοὺς ἵππους εἶπε κατὰ τοῦ Κλεομένους 12 τον άρτι δηθέντα λόγον, θεωρών δε τον Σωσίβιον ήδέως ακούοντα, πασαν έξέθετο την προϋπάργουσαν 38 έαυτω πρός του Κλεομένην διαφοράν. δυ δ Σωσί- 10 βιος έπιγνούς άλλοτοίως πρός τον Κλεομένην διακείμενον, τὰ μὲν παραχοῆμα δούς, ἃ δ' είς τὸ μέλλου έπαγγειλάμενος, συνέπεισε γράψαντα κατά τοῦ Κλεομένους έπιστολην απολιπείν έσφραγισμένην, 2 ίν' ἐπειδὰν ὁ Νικαγόρας ἐκπλεύση μετ' ὀλίγας ἡμέ- 15 ρας, ὁ παῖς ἀνενέγκη τὴν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν ὡς 3 ύπὸ τοῦ Νικαγόρου πεμφθεϊσαν. συνεργήσαντος δὲ του Νικανόρου τὰ προειρημένα καὶ τῆς ἐπιστολῆς άνενεχθείσης ύπὸ τοῦ παιδός πρός τὸν Σωσίβιον 4 μετά τὸν ἔκπλουν τοῦ Νικαγόρου, παρά πόδας ἄμα 20 τὸν οἰκέτην καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἦκεν ἔχων πρὸς τὸν βασιλέα. τοῦ μὲν παιδὸς φάσκοντος Νικαγόραν απολιπείν την έπιστολην, έντειλαμενον αποδούναι 5 Σωσιβίω, της δ' έπιστολης διασαφούσης ότι μέλλει Κλεομένης, έὰν μὴ ποιῶνται τὴν έξαποστολὴν αὐτοῦ 25 μετά τῆς άρμοζούσης παρασκευῆς καὶ γορηγίας, ἐπαν-459.6 ίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν, εὐθέως ὁ Σωσίβιος λαβόμενος της ἀφορμης ταύτης παρώξυνε τον βασιλέα καὶ τοὺς ἄλλους φίλους πρὸς τὸ μὴ μέλλειν, άλλὰ φυλάξασθαι καὶ συγκλείσαι τὸν Κλεο- 30 7 μένην. γενομένου δε τούτου, και τινος αποδοθείσης

οἰκίας αὐτῷ παμμεγέθους, ἐποιεῖτο τὴν διατριβὴν ἐν ταύτη παραφυλαττόμενος, τούτῷ διαφέρων τῷν ἄλλῶν τῷν ὑπηγμένων εἰς τὰς φυλακάς, τῷ ποιεῖ- 424. σθαι τὴν δίαιταν ἐν μείζονι δεσμωτηρίῷ. εἰς ὰ 8 5 βλέπων ὁ Κλεομένης, καὶ μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχων ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, παντὸς πράγματος ἔκρινε πεῖ-ραν λαμβάνειν, οὐχ οὕτῶς πεπεισμένος κατακρατή- 9 σειν τῆς προθέσεως — οὐδὲν γὰρ εἶχε τῷν εὐλόγων πρὸς τὴν ἐπιβολήν — τὸ δὲ πλεῖον εὐθανατῆσαι 10 σπουδάζων καὶ μηδὲν ἀνάξιον ὑπομεῖναι τῆς περὶ αὐτὸν προγεγενημένης τόλμης, ἄμα δὲ καὶ λαμβάνων 10 ἐν νῷ τὸ τοιοῦτον, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ προτιθέμενος, ὅπερ εἴωθε συμβαίνειν πρὸς τοὺς μεγαλόφρονας τῷν ἀνδρῷν,

μη μαν ασπουδεί γε και ακλειώς απολοίμην, άλλα μέγα φέξας τι και έσσομένοισι πυθέσθαι. παρατηρήσας οὖν ἔξοδον τοῦ βασιλέως εἰς Κάνω- 39 βον, διέδωκε τοξς φυλάττουσιν αύτον φήμην ώς ἀφίεσθαι μέλλων ύπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ διὰ ταύ-20 την την αίτίαν αὐτός τε τοὺς αύτοῦ θεράποντας είστία καὶ τοῖς φυλάττουσιν ίερεῖα καὶ στεφάνους, αμα δε τούτοις οίνον εξαπέστειλε. των δε χρωμέ- 2 νων τούτοις άνυπονοήτως καί καταμεθυσθέντων, παραλαβών τούς συνόντας φίλους και τούς περί 25 αύτὸν παϊδας περί μέσον ήμέρας λαθών τοὺς φύλακας έξηλθε μετ' έγγειοιδίων. προάγοντες δε καί 3 συντυχόντες κατά την πλατεΐαν Πτολεμαίφ τῷ τότ' έπὶ τῆς πόλεως ἀπολελειμμένω, καταπληξάμενοι τῷ παραβόλω τούς συνόντας αὐτῶ, τοῦτον μέν κατα-50 σπάσαντες ἀπὸ τοῦ τεθρίππου παρέκλεισαν*, τὰ δὲ 460. πλήθη παρεκάλουν έπὶ τὴν έλευθερίαν, οὐδενος 4

δὲ προσέχοντος αὐτοῖς οὐδὲ συνεξισταμένου διὰ τὸ παράδοξον τῆς ἐπιβολῆς, ἐπιστρέψαντες ὥρμησαν πρὸς τὴν ἄκραν, ὡς ἀνασπάσοντες ταύτης τὰς πυλίδας καὶ συγχρησόμενοι τοῖς εἰς τὴν φυλακὴν ἀπηγ-5 μένοις τῶν ἀνδρῶν. ἀποσφαλέντες δὲ καὶ ταύτης 5 τῆς ἐπιβολῆς διὰ τὸ τοὺς ἐφεστῶτας προαισθομένους τὸ μέλλον ἀσφαλίσασθαι τὴν πύλην, προσήνεγκαν αὐτοῖς τὰς γεῖρας εὐψύγως πάνυ καὶ Λακωνικῶς.

6 Κλεομένης μὲν οὖν οὕτω μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴο γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος καὶ 10 425 πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυὴς καὶ συλλήβδην ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς τῆ φύσει.

40 Μετά δὲ τοῦτον οὐ πολύ κατόπιν Θεόδοτος δ τεταγμένος έπὶ Κοίλης Συρίας, ὢν τὸ γένος Αίτωλός, τὰ μὲν καταφρονήσας τοῦ βασιλέως διὰ τὴν 15 2 ἀσέλγειαν τοῦ βίου καὶ τῆς ὅλης αίρέσεως, τὰ δὲ διαπιστήσας τοις περί την αύλην διά το μικροίς έμπροσθεν χρόνοις άξιολόγους παρασχόμενος χρείας το βασιλεί περί τε τάλλα καὶ περί την πρώτην έπιβολήν 'Αντιόχου τοῖς κατὰ Κοίλην Συρίαν πράγ- 20 μασι, μή οίον έπὶ τούτοις τυχείν τινος χάριτος, άλλὰ τοὐναντίον ἀνακληθείς είς τὴν 'Αλεξάνδρειαν 3 παρ' δλίγον πινδυνεῦσαι τῶ βίω, διὰ ταύτας τὰς αίτίας έπεβάλετο τότε λαλείν 'Αντιόχω καὶ τὰς κατὰ Κοίλην Συρίαν πόλεις έγγειρίζειν. τοῦ δ' ἀσμένως 25 δεξαμένου την έλπίδα, ταχείαν έλάμβανε το πράγμα 4 την οίκονομίαν. ΐνα δε καί περί ταύτης της οίκίας τὸ παραπλήσιον ποιήσωμεν, ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν παράληψιν τῆς 'Αντιόχου δυναστείας ἀπὸ τούτων των καιρών ποιησόμεθα κεφαλαιώδη την έφοδον 30 έπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι πολέμου.

Αντίοχος γάρ ήν μεν υίος νεώτερος Σελεύκου τοῦ 5 461. Καλλινίκου προσαγορευθέντος, μεταλλάξαντος δε τοῦ πατρός και διαδεξαμένου τάδελφοῦ Σελεύκου την βασιλείαν διά την ηλικίαν, το μέν πρώτον τοῖς άνω 5 τόποις μεθιστάμενος έποιείτο την διατριβήν, έπεί 6 δε Σέλευκος μετά δυνάμεως ύπερβαλων τον Ταύρον έδολοφονήθη, καθάπερ καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, μεταλαβών την άρχην αύτος έβασίλευσε, διαπιστεύων 7 την μεν έπι τάδε του Ταύρου δυναστείαν Αχαιώ, 10 τὰ δ' ἄνω μέρη τῆς βασιλείας έγκεχειρικώς Μόλωνι καὶ τὰδελφῷ τῷ Μόλωνος Άλεξάνδρω, Μόλωνος μεν Μηδίας υπάργοντος σατράπου, τάδελφου δε της Περσίδος. οδ καταφρονήσαντες μέν αὐτοῦ διὰ τὴν 41 ήλικίαν, έλπίσαντες δὲ τὸν Αχαιὸν ἔσεσθαι κοινω-15 νὸν σφίσι τῆς ἐπιβολῆς, μάλιστα δὲ φοβούμενοι τὴν ώμότητα καλ κακοπραγμοσύνην την Έρμείου τοῦ 426. τότε προεστώτος των δλων πραγμάτων, άφίστασθαι καὶ διαστρέφειν ένεχείρησαν τὰς ἄνω σατραπείας. δ δ' Έρμείας ην μεν από Καρίας, έπέστη δ' έπί 2 20 τὰ πράγματα, Σελεύκου τάδελφοῦ ταύτην αὐτῶ τὴν πίστιν έγγειρίσαντος, καθ' οθς καιρούς έποιείτο την έπὶ τὸν ("Α)τταλον στρατείαν. τυχών δὲ ταύτης τῆς 3 έξουσίας πασι μεν έφθόνει τοῖς έν ὑπεροχαῖς οὖσι των περί την αθλήν, φύσει δ' ώμος ών των μέν 25 τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεζοον ἐκδεχόμενος ἐκόλαζε, τοζε δε χειροποιήτους καὶ ψευδεῖς ἐπιφέρων (αλτίας) άπαραίτητος ήν και πικρός δικαστής, μάλιστα δ' έσπευδε 4 καὶ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο βουλόμενος ἐπανελέσθαι τον αποκομίσαντα τας δυνάμεις τας Σελεύκω συνεξ-30 ελθούσας Έπιγένην, διὰ τὸ θεωρεῖν τὸν ἄνδρα καί 462. λέγειν και πράττειν δυνάμενον και μεγάλης άπο-

5 δογής άξιούμενον παρά ταῖς δυνάμεσιν. ὢν δὲ ταύτης της προθέσεως έπειχε, βουλόμενος ἀεί τινος. δομής έπιλαβέσθαι καὶ προφάσεως κατὰ τοῦ προει-6 ρημένου. άθροισθέντος δε τοῦ συνεδρίου περί τῆς τοῦ Μόλωνος ἀποστάσεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ βα- 5 σιλέως λέγειν εκαστον τὸ φαινόμενον περί τοῦ πῶς δεί τρησθαι τοίς κατά τούς ἀποστάτας πράγμασι, 7 καλ πρώτου συμβουλεύοντος Έπιγένους διότι δεί μη μέλλειν, άλλ' έκ γειρός έγεσθαι των προκειμένων, καλ πρώτον καλ μάλιστα τον βασιλέα συνάπτειν 10 τοίς τόποις καὶ παρ' αὐτοὺς εἶναι τοὺς καιρούς. 8 ούτως γάρ ἢ τὸ παράπαν οὐδὲ τολμήσειν άλλοτριοπραγείν τούς περί τὸν Μόλωνα, τοῦ βασιλέως παρόντος καλ τοίς πολλοίς έν όψει γενομένου μετά συμ-9 μέτρου δυνάμεως, η καν όλως τολμήσωσι καὶ μείνωσιν 15 έπὶ τῆς προθέσεως, ταχέως αὐτοὺς συναρπασθέντας ύπο των όγλων ύπογειρίους παραδοθήσεσθαι τω 42 βασιλεί ταύτα λέγοντος έτι τοῦ προειρημένου διοργισθείς Έρμείας πολύν έφησεν αὐτὸν χρόνον έπίβουλον όντα καὶ προδότην τῆς βασιλείας διαλελη-20427. 2 θέναι, νῦν δὲ καλῶς ποιοῦντα φανερὸν ἐκ τῆς συμβουλής γεγονέναι, σπουδάζοντα μετ' όλίγων έγγειρίσαι τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα τοῖς ἀποστάταις. 3 τότε μέν οὖν οἶον ὑποθύψας τὴν διαβολὴν παρῆκε τὸν Ἐπιγένην, πικρίαν ἄκαιρον μᾶλλον ἢ δυσμέ- 25 4 νειαν έπιφήνας αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν αύτοῦ γνώμην την μεν έπι τον Μόλωνα στρατείαν, κατάφοβος ζον τὸν κίνδυνου, έξέκλινε διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πολεμικών, έπλ δε τον Πτολεμαΐον έσπούδαζε στρατεύειν, άσφαλή τούτον είναι πεπεισμένος τον πόλεμον διά 30 5 την του προειρημένου βασιλέως ραθυμίαν. τότε

μεν οδν καταπληξάμενος τούς εν τῷ συνεδρίω πάντας έπὶ μὲν τὸν Μόλωνα στρατηγούς έξέπεμψε μετὰ δυνάμεως Ξένωνα καὶ Θεόδοτον τὸν ἡμιόλιον, τὸν 463. δ' Αυτίοχου παρώξυνε συνεχώς, οιόμενος δείν έπι-5 βάλλειν τὰς γεζοας τοῖς κατὰ Κοίλην Συρίαν πράγμασι, μόνως ούτως υπολαμβάνων, εί πανταχύθεν τῷ 6 νεανίσκω περισταίη πόλεμος, οὔτε τῶν πρότερον ήμαρτημένων ύφέξειν δίκας ούτε τῆς παρούσης έξουσίας κωλυθήσεσθαι διὰ τὰς γρείας καὶ τοὺς ἀεὶ 10 περιισταμένους άγωνας τῷ βασιλεῖ καὶ κινδύνους. διὸ καὶ τὸ τελευταΐον ἐπιστολὴν πλάσας ὡς παρ' 7 Αχαιού διαπεσταλμένην προσήνεγης τῷ βασιλεῖ, διασαφούσαν δτι Πτολεμαΐος αὐτὸν παρακαλεί πραγμάτων άντιποιήσασθαι καί φησι καλ ναυσί καλ γρή-15 μασι χορηγήσειν πρός πάσας τὰς ἐπιβολάς, ἐὰν άναλάβη διάδημα καὶ φανερός γένηται πασιν άντιποιούμενος της ἀρχης, ην τοῖς πράγμασιν ἔχειν αὐ- 8 τὸν καὶ νῦν, τῆς δ' ἐπιγραφῆς αὐτῷ φθονοῦντα τὸν ύπὸ τῆς τύχης διδόμενον ἀποτρίβεσθαι στέφανον. Ο μεν οὖν βασιλεὺς πιστεύσας τοῖς γραφομένοις 9 ετοιμος ήν και μετέωρος στρατεύειν έπι Κοίλην Συρίαν. ὄντος δ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους 43 περί Σελεύκειαν την έπὶ τοῦ Ζεύγματος, παρην Διόγυητος δ ναύαρχος έκ Καππαδοκίας τῆς περί τὸν 25 Εύξεινον, άγων Λαοδίκην την Μιδοιδάτου τοῦ βασιλέως δυγατέρα, παρδένον οὖσαν, γυναϊκα τῷ βασι- 428. λεί κατωνομασμένην. δ δε Μιθοιδάτης εύχετο μεν 2 ἀπόγονος είναι των έπτὰ Περσων ένὸς των έπανελομένων τὸν μάγον, διατετηρήκει δὲ τὴν δυναστείαν 30 ἀπὸ προγόνων τὴν έξ ἀρχῆς αὐτοῖς διαδοθείσαν ὑπὸ Δαρείου παρά του Εύξεινου πόντου. 'Αυτίοχος δέ 3

προσδεξάμενος την παρθένον μετὰ τῆς ἀρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ προστασίας εὐθέως ἐπετέλει τοὺς γάμους, μεγαλοπρεπῶς καὶ βασιλιπῶς χρώμενος ταῖς 4 παρασκευαῖς. μετὰ δὲ τὴν συντέλειαν τῶν γάμων καταβὰς εἰς ᾿Αντιόχειαν, βασίλισσαν ἀποδείξας τὴν 5 Λαοδίκην, λοιπὸν ἐγίνετο περὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευήν.

Κατά δὲ τοὺς καιρούς τούτους Μόλων, ετοίμους 464. παρεσκευακώς πρός παν τούς έκ της ίδίας σατραπείας όχλους διά τε τὰς έλπίδας τὰς έχ τῶν ἀφε- 10 λειών καὶ τοὺς φόβους, οὺς ἐνειργάσατο τοῖς ἡγεμόσιν άνατατικάς καὶ ψευδείς είσφέρων έπιστολάς 6 παρά του βασιλέως, ετοιμον δε συναγωνιστήν έχων τον άδελφον 'Αλέξανδρον, ήσφαλισμένος δε και τά κατά τὰς παρακειμένας σατραπείας διὰ τῆς τῶν 15 προεστώτων εύνοίας καὶ δωροδοκίας, έξεστράτευσε μετά μεγάλης δυνάμεως έπλ τούς τοῦ βασιλέως στρα-7 τηγούς, οί δὲ περί τὸν Ξένωνα καὶ Θεόδοτον καταπλαγέντες την εφοδον ανεχώρησαν είς τας πόλεις. 8 ὁ δὲ Μόλων κύριος γενόμενος τῆς 'Απολλωνιάτιδος 20 χώρας εὐπορεῖτο ταῖς γορηγίαις ὑπερβαλλόντως, ἡν δε φοβερός μεν και πρό τοῦ διὰ τὸ μέγεθος τῆς 44 δυναστείας. τά τε γὰρ Ιπποφόρβια πάντα τὰ βασιλικά Μήδοις έγκεγείρισται, σίτου τε καὶ θρεμμάτων 2 πληθος αναρίθμητον παρ' αὐτοῖς έστι. περί γε μὴν 25 της όχυρότητος καί του μεγέθους της χώρας οὐδ' 3 αν είπειν δύναιτ' άξίως οὐδείς. ή γαο Μηδία κείται μέν περί μέσην την 'Ασίαν, διαφέρει δέ καί κατά τὸ μέγεθος καὶ κατά τὴν είς ΰψος ἀνάτασιν πάντων των κατά την 'Ασίαν τόπων, ως προς μέρος 30 4 θεωρουμένη. και μήν ἐπίκειται τοῖς ἀλκιμωτάτοις 429.

καὶ μεγίστοις έθνεσι, πρόκειται γάρ αὐτῆς παρά μεν την ξω και τὰ πρός ἀνατολάς μέρη τὰ κατὰ την έρημον πεδία την μεταξύ κειμένην της Περσίδος καὶ τῆς Παρθυαίας ἐπίκειται δὲ καὶ κοατεῖ τῶν 5 5 καλουμένων Κασπίων πυλών, συνάπτει δε τοις Ταπύρων ὄρεσιν, ἃ δη της Υρκανίας θαλάττης οὐ πολύ διέστηκε. τοῖς δὲ πρὸς μεσημβρίαν κλίμασι καθήκει 6 πρός τε την Μεσοποταμίαν και την Απολλωνιατιν χώραν, παράκειται δὲ τῆ Περσίδι, προβεβλημένη τὸ 465.10 Ζάγρον ὄρος, δ την μεν ανάβασιν έγει προς έκατον 7 στάδια, διαφοράς δε καί συγκλείσεις πλείους έγον έν αύτῷ διέζευκται κοιλάσι, κατὰ δέ τινας τόπους αὐλῶσιν, οθς κατοικοῦσι Κοσσαῖοι καὶ Κορβοῆναι καὶ Κάρχοι καὶ πλείω γένη βαρβάρων έτερα, διαφέρειν 15 δοκούντα πρὸς τὰς πολεμικὰς γρείας. τοῖς δὲ πρὸς 8 τάς δύσεις μέρεσι κειμένοις συνάπτει τοῖς Σατραπείοις καλουμένοις τούτοις δε συμβαίνει μη πολύ διεστάναι των έθνων των έπὶ τὸν Εύξεινον καθηκόντων πόντον. τὰ δ' ἐπὶ τὰς ἄρκτους αὐτῆς τετραμ- 9 20 μένα μέρη περιέχεται μέν Έλυμαίοις καὶ τοῖς 'Ανιαράκαις, έτι δε Καδουσίοις και Ματιανοίς, υπέρκειται 10 δὲ τῶν συναπτόντων πρὸς τὴν Μαιῶτιν τοῦ Πόντου μερών. αὐτή δ' ή Μηδία διέζευχται πλείοσιν 11 όρεσιν από της ήους έως πρός τας δύσεις, ών με-25 ταξύ κεϊται πεδία πληθύοντα πόλεσι καὶ κώμαις. κυριεύων δε ταύτης της χώρας, βασιλικήν έχούσης 45 περίστασιν, καὶ πάλαι μὲν φοβερὸς ἦν, ὡς πρότερον εἶπα, διὰ τὴν ὑπερογὴν τῆς δυναστείας τότε δὲ καὶ 2 των του βασιλέως στρατηγών δοκούντων παρακεχω-30 οηκέναι των ύπαίθοων αὐτῷ καὶ των ἰδίων δυνάμεων έπηρμένων ταϊς όρμαις διά το κατά λόγον

σφίσι προχωρείν τὰς πρώτας ἐλπίδας, τελέως ἐδόκει φοβερὸς εἶναι καὶ ἀνυπόστατος πᾶσι τοῖς τὴν ᾿Ασίαν 3 κατοικοῦσι. διὸ τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλετο διαβὰς • 4 τὸν Τίγριν πολιορκεῖν τὴν Σελεύκειαν κωλυθείσης 480. δὲ τῆς διαβάσεως ὑπὸ Ζεύξιδος διὰ τὸ καταλαβέσθαι ε τὰ ποτάμια πλοῖα, τοῦτον τὸν τρόπον ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἐν τῆ Κτησιφῶντι λεγομένη στρατοπεδείαν παρεσκεύαζε ταῖς δυνάμεσι τὰ πρὸς τὴν παραχειμασίαν.

Ο δε βασιλεύς απούσας τήν τε τοῦ Μόλωνος 10 466.5 έφοδον και την των ιδίων στρατηγών άναχώρησιν αὐτὸς μὲν ἦν ετοιμος πάλιν ἐπὶ τὸν Μόλωνα στρατεύειν, αποστάς της έπι του Πτολεμαΐου δραής, και 6 μη προίεσθαι τούς καιρούς Έρμείας δέ, τηρών την έξ άρχης πρόθεσιν έπὶ μὲν τὸν Μόλωνα Εενοίταν 15 τον Αγαιον έξεπεμψε στρατηγον αυτοκράτορα μετά δυνάμεως, φήσας δείν πρός μέν τους άποστάτας στρατηγοίς πολεμείν, πρός δε τούς βασιλείς αὐτὸν ποιείσθαι τὸν βασιλέα καὶ τὰς ἐπιβολὰς καὶ τοὺς 7 ύπλο των δλων άγωνας, αύτὸς δὲ διὰ τὴν ἡλικίαν 20 ύπογείριον έγων τον νεανίσκον προήγε, καὶ συνήθροιζε τὰς δυνάμεις εἰς Απάμειαν ἐντεῦθεν δ' ἀνα-8 ζεύξας ήμε πρός την Λαοδίκειαν. ἀφ' ής ποιησάμενος την δρμην δ βασιλεύς μετά πάσης της στρατιάς, καί διελθών την έρημον, ένέβαλεν είς τον αύλωνα 25 9 τον προσαγορευόμενον Μαρσύαν, δς κείται μέν μεταξύ τῆς κατὰ τὸν Λίβανον καὶ τὸν 'Αντιλίβανον παρωρείας, συνάγεται δ' είς στενον ύπο των προει-10 ρημένων όρων. συμβαίνει δε και τοῦτον αὐτὸν τὸν τόπου, ή στενώτατός έστι, διείργεσθαι τενάγεσι καί 30 46 λίμναις, έξ ών δ μυρεψικός κείρεται κάλαμος. Επί-

κειται δε τοις στενοίς έκ μεν θατέρου μέρους Βρόχοι προσαγορευόμενόν τι χωρίον, έκ δε θατέρου Γέρρα, στενήν απολείποντα παροδον. ποιησάμενος 2 δε διά του προειρημένου την πορείαν αὐλῶνος ἐπὶ 5 πλείους ημέρας, καὶ προσαγαγόμενος τὰς παρακειμένας πόλεις, παρην πρός τὰ Γέρρα, καταλαβών δὲ 3 τον Θεόδοτον τον Αίτωλον προκατειληφότα τα Γέρρα καὶ τοὺς Βρόχους, τὰ δὲ παρὰ τὴν λίμνην στενὰ διωχυρωμένον τάφροις καὶ χάραξι καὶ διειληφότα 10 φυλακαίς εὐκαίροις, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλετο βιάζεσθαι, πλείω δε πάσγων ή ποιών κακά διά την 4 όγυρότητα των τόπων καί διά τὸ μένειν έτι τὸν 481. Θεόδοτον ἀκέραιον, ἀπέστη τῆς ἐπιβολῆς. διὸ καὶ 5 467. τοιαύτης ούσης της περί τούς τόπους δυσχρηστίας, 15 προσπεσόντος αὐτῷ Ξενοίταν ἐπταικέναι τοῖς ὅλοις καὶ τὸν Μόλωνα πάντων τῶν ἄνω τόπων ἐπικρατείν, ἀφέμενος τούτων ώρμησε τοῖς οἰκείοις πράγμασι βοηθήσων.

Ο γὰο Ξενοίτας ὁ στρατηγὸς ἀποσταλεὶς αὐτο- 6
20 πράτωρ, παθάπερ ἐπάνω προεῖπα. καὶ μείζονος ἐξουσίας ἢ κατὰ τὴν προσδοκίαν τυχών, ὑπεροπτικώτερον μὲν ἐχρῆτο τοῖς αὐτοῦ φίλοις, θρασύτερον δὲ
ταῖς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἐπιβολαῖς. οὐ μὴν ἀλλὰ γ
καταζεύξας εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ μεταπεμψάμενος
25 Διογένην τὸν τῆς Σουσιανῆς ἔπαρχον καὶ Πυθιάδην
τὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης, ἐξῆγε τὰς δυνάμεις,
καὶ λαβὼν πρόβλημα τὸν Τίγριν ποταμὸν ἀντεστρατοπέδευσε τοῖς πολεμίοις. πλειόνων δὲ διακολυμ- 8
βώντων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Μόλωνος στρατο30 πεδείας, καὶ δηλούντων ὡς ἐὰν διαβῆ τὸν ποταμόν,
ἄπαν ἀπονεύσει πρὸς αὐτὸν τὸ τοῦ Μόλωνος στραΡοιτε, Ηιετ. Π.

τόπεδον - τῷ μὲν γὰο Μόλωνι φθονείν, τῷ δὲ βασιλεί τὸ πληθος εθνουν υπάρχειν διαφερόντως έπαρθελς τούτοις ὁ Ξενοίτας ἐπεβάλετο διαβαίνειν 9 του Τίγοιν. ὑποδείξας δὲ διότι μέλλει ζευγνύναι τὸν ποταμὸν κατά τινα νησίζοντα τόπον, τῶν μὲν 5 πρός τοῦτο τὸ μέρος ἐπιτηδείων οὐδὲν ἡτοίμαζε, διὸ καὶ συνέβη καταφρονήσαι τοὺς περὶ τὸν Μό-10 λωνα της υποδεικνυμένης έπιβολης, τὰ δὲ πλοῖα συνήθροιζε και κατήρτιζε και πολλήν έπιμέλειαν 11 έποιείτο πεοί τούτων. ἐπιλέξας δ' ἐκ παντὸς τοῦ 10 στρατεύματος τούς εὐρωστοτάτους ίππεῖς καὶ πεζούς, έπλ της παρεμβολης ἀπολιπών Ζεύξιν καλ Πυθιάδην παρήλθε νυκτός ώς δυδήκοντα σταδίους υποκάτω 12 της του Μόλωνος στρατοπεδείας, καὶ διακομίσας τοίς πλοίοις την δύναμιν άσφαλῶς νυκτὸς ἔτι κατε- 15 στρατοπέδευσε, λαβών εὐφυῆ τόπον, ιδ συνέβαινε κατά μέν τὸ πλείστον ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 482. 47 τὸ δὲ λοιπὸν ἕλεσιν ἠσφαλίσθαι καὶ τέλμασιν. ὁ δὲ 468. Μόλων συνείς τὸ γεγονὸς έξαπέστειλε τοὺς ίππεῖς, ώς κωλύσων τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας ὁαδίως καὶ συν- 20 2 τρίψων τοὺς ήδη διαβεβηκότας: οἱ καὶ συνεγγίσαντες τοῖς περί τὸν Ξενοίταν διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν τόπων οὐ προσεδέοντο τῶν πολεμίων, αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν βαπτιζόμενοι καὶ καταδύνοντες έν τοῖς τέλμασιν άγρηστοι μεν ήσαν απαντες, πολλοί δε καί διεφθά- 25 3 ρησαν αὐτῶν. ὁ δὲ Ξενοίτας, πεπεισμένος, έὰν πλησιάση, μεταβαλεῖσθαι τὰς τοῦ Μόλωνος πρὸς αὐτὸν δυνάμεις, προελθών παρά τὸν ποταμὸν καὶ 4 συνεγγίσας παρεστρατοπέδευσε τοῖς ὑπεναντίοις. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ὁ Μόλων, εἴτε καὶ στρατηγή- 30 ματος χάριν είτε καὶ διαπιστήσας ταῖς δυνάμεσι, μή

τι συμβή των ύπὸ τοῦ Ξενοίτου προσδοκωμένων, ἀπολιπών έν τω γάρακι την ἀποσκευην ἀνέζευξε νυκτός, καλ προηγε σύντονον ποιούμενος την ποοείαν ως έπι Μηδίας. ὁ δε Ξενοίτας, υπολαβων 5 5 πεφευγέναι τὸν Μόλωνα καταπεπληγμένον τὴν ἔφοδον αὐτοῦ καὶ διαπιστοῦντα ταῖς ίδίαις αύτοῦ δυνάμεσι, τὸ μὲν πρῶτον ἐπιστρατοπεδεύσας κατελάβετο την των πολεμίων παρεμβολήν, καὶ διεπεραίου πρός αύτον τούς ίδίους ίππεζς και τὰς τούτων ἀποσκευὰς 10 έκ τῆς Ζεύξιδος παρεμβολῆς μετὰ δὲ ταῦτα συνα- 6 θροίσας παρεκάλει τούς πολλούς θαρρείν καὶ καλάς έλπίδας έγειν ύπερ των όλων, ώς πεφευγότος τοῦ Μόλωνος. ταῦτα δ' είπων ἐπιμέλεσθαι παρήγγειλε 7 καὶ θεραπεύειν αύτοὺς απασιν, ώς έκ ποδὸς ἀκο-5 λουθήσων πρωί τοις ύπεναντίοις. οί δε πολλοί 48 κατατεθαροηκόιες καὶ παντοδαπής ἐπειλημμένοι γορηγίας, ώρμησαν πρός ἀπόλαυσιν καλ μέθην καλ την ταίς τοιαύταις δρμαίς παρεπομένην φαθυμίαν. δ δέ 2 Μόλων διανύσας Ικανόν τινα τόπον και δειπνο-20 ποιησάμενος παρην έξ υποστροφής, και καταλαβών 469. έρριμμένους καὶ μεθύοντας πάντας, προσέβαλε τώ χάρακι των πολεμίων ύπο την έωθινήν. οί δε περί 3 433. τον Ξενοίταν έκπλαγέντες έπὶ τοῖς συμβαίνουσι διὰ τὸ παράδοξον, ἀδυνατοῦντες δὲ τοὺς πολλοὺς ἐγεί-25 ρειν διὰ τὴν κατέγουσαν αὐτοὺς μέθην, αὐτοὶ μὲν άλόγως δρμήσαντες είς τούς πολεμίους διεφθάρησαν, των δε κοιμωμένων οί μεν πλείους έν αὐταῖς 4 ταϊς στιβάσι κατεκόπησαν, οί δε λοιποί διπτουντες έαυτούς είς του ποταμού έπειρώντο διαβαίνειν πρός 30 την άντίπερα στρατοπεδείαν οὐ μην άλλ' οί πλείους καὶ τούτων ἀπώλλυντο. καθόλου δὲ ποικίλη τις ἦν 5

άκοισία πεοί τὰ στοατόπεδα καὶ κυδοιμός πάντες 6 γὰο ἐκπλαγεῖς καὶ περιδεεῖς ἦσαν, ἄμα δὲ καὶ τῆς άντίπερα παρεμβολής ύπὸ τὴν ὄψιν ούσης ἐν πάνυ βραχεί διαστήματι, της μέν τοῦ ποταμοῦ βίας καλ δυσχοηστίας έξελανθάνοντο διὰ τὴν έπιθυμίαν τὴν 5 7 πρός τὸ σώζεσθαι, κατὰ δὲ τὴν παράστασιν καὶ τὴν δρμήν την πρός την σωτηρίαν έρριπτουν έαυτούς είς του ποταμόυ, ενίεσαν δε και τα υποζύγια σύν 8 ταίς αποσκευαίς, ώς του ποταμού κατά τινα πρόνοιαν αὐτοῖς συνεργήσοντος καὶ διακομιοῦντος ἀσφα- 10 λῶς πρὸς τὴν ἀντίπερα κειμένην στρατοπεδείαν. 9 έξ δυ συνέβαινε τραγικήν καὶ παρηλλαγμένην φαίνεσθαι του δεύματος την φαντασίαν, ώς αν δμου τοις νηγομένοις φερομένων ίππων, υποζυγίων, δπλων, 10 νεκρών, ἀποσκευής παντοδαπής. Μόλων δε κυριεύ- 15 σας της του Εενοίτου παρεμβολης, καλ μετά ταυτα διαβάς τον ποταμον άσφαλως, άτε μηδενός κωλύοντος διά τὸ φυγείν την έφοδον αὐτοῦ καὶ τοὺς περί τον Ζευξιν, έγκρατης γίνεται καλ της τούτου στρα-11 τοπεδείας. συντελεσάμενος δε τὰ προειρημένα παρῆν 20 12 μετά τοῦ στρατοπέδου πρός τὴν Σελεύκειαν. παραλαβων δε και ταύτην έξ έφόδου διά το πεφευγέναι 470. τούς περί τον Ζεύξιν, αμα δε τούτοις τον Διομέδοντα τὸν ἐπιστάτην τῆς Σελευκείας, λοιπὸν ἤδη προάγων άκουιτί κατεστρέφετο τὰς ἄνω σατραπείας. 25 13 γενόμενος δε κύριος της τε Βαβυλωνίας και της 14 πεοί την Έρυθοαν θάλατταν ήμε πρός Σούσα. την μεν οὖν πόλιν έξ έφόδου καὶ ταύτην κατέσχε, τῆ δ' ἄκρα προσβολάς ποιούμενος οὐδεν ήνυε τῷ φθά- 434. σαι Διογένην τὸν στρατηγὸν είς αὐτὴν παρεισπε- 30 15 σόντα. διὸ καὶ ταύτης μεν τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστη,

καταλικών δε τούς πολιορκήσοντας κατά τάχος ἀνέξευξε, και κατήσε μετά τῆς δυνάμεως πάλιν είς Σελεύκειαν τὴν ἐπι τῷ Τίγριδι. πολλὴν δε ποιησά-16 μενος ἐπιμέλειαν ἐνταῦθα τοῦ στρατοπέδου και παρακαλέσας τὸ πλῆθος ώρμησε πρὸς τὰς έξῆς πράξεις, και τὴν μεν Παραποταμίαν μέχρι πόλεως Εὐρώπου κατέσχε, τὴν δε Μεσοποταμίαν εως Δούρων.

'Αντίοχος δέ, τούτων αὐτῷ προσπεσόντων, ὡς 17 έπάνω προείπου, ἀπογνούς τὰς κατὰ Κοίλην Συρίαν 10 έλπίδας ωρμησε πρός ταύτας τὰς ἐπιβολάς. ἐν ὧ 49 καιρώ πάλιν άθροισθέντος του συνεδρίου, καὶ κελεύσαντος λέγειν τοῦ βασιλέως ὑπερ τοῦ πῶς δεῖ χρήσθαι ταϊς έπὶ τὸν Μόλωνα παρασκευαϊς, αὖτις Έπιγένους καταρξαμένου καλ λέγοντος περλ των ένε-15 στώτων, ώς έδει μέν πάλαι μή μέλλειν κατά τήν 2 αύτοῦ συμβουλίαν πρὸ τοῦ τηλικαῦτα προτερήματα λαβείν τούς έγθρούς, ού μην άλλα και νύν έτι φάσκοντος δείν έγεσθαι των πραγμάτων, πάλιν Έρ- 3 μείας απρίτως και προπετώς έξοργισθείς ήρξατο λοι-20 δυρείν τὸν είρημένον. ἄμα δὲ φορτικῶς μὲν αύτὸν 4 έγκωμιάζων, άστοχους δε και ψευδείς ποιούμενος κατηγορίας Έπιγένους, μαρτυρόμενος δε του βασιλέα μη παριδείν ούτως άλόγως μηδ' άποστηναι των περί Κοίλης Συρίας έλπίδων, προσέκοπτε μέν τοῖς 5 25 πολλοῖς, έλύπει δὲ καὶ τὸν 'Αντίοχον, μόλις δὲ κατ-471. έπαυσε την άψιμαγίαν, πολλην ποιησαμένου τοῦ βασιλέως σπουδήν είς το διαλύειν αὐτούς. δόξαν- 6 τος δὲ τοῖς πολλοίς Ἐπιγένους ἀναγκαιότερα καὶ συμφορώτερα λέγειν, έπυρώθη τὸ διαβούλιον στρα-30 τεύειν έπὶ τὸν Μόλωνα καὶ τούτων ἔχεσθαι τῶν πράξεων. ταχύ δε συνυποκριθείς και μεταπεσών 7

Έρμείας, καὶ φήσας δεῖν ἄπαντας τὸ κριθὲν ἀπροφασίστως (συμπράττειν, οδτος αὐτὸς) έτοιμος ήν 485. 50 καὶ πολύς πρός ταῖς παρασκευαῖς. άθροισθεισῶν δε των δυνάμεων είς Απάμειαν, καί τινος έγγενομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς ὑπὲρ τῶν προσοφειλο- 5 2 μένων δψωνίων, λαβών έπτοημένον τον βασιλέα καλ · δεδιότα τὸ γεγονὸς κίνημα διὰ τὸν καιρόν, ἐπηγγείλατο διαλύσειν πᾶσι τὰς σιταρχίας, ἐὰν αὐτῶ συγχωρήση μή στρατεύειν μετ' αὐτῶν τὸν Ἐπιγέ-3 νην οὐ γὰο οἶόν τ' εἶναι τῶν κατὰ λόγον οὐδὲν 10 πράττεσθαι κατά την στρατείαν τηλικαύτης έν αύ-4 τοις δργής και στάσεως έγγενενημένης. δ δε βασιλεύς δυσχερώς μεν ήκουσε καὶ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο σπουδάζων διὰ τὴν έμπειρίαν τῶν πολεμικῶν συστρα-5 τεύειν αύτῷ τὸν Ἐπιγένην, περιεχόμενος δε καί 15 προκατειλημμένος οίκονομίαις καλ φυλακαζη καλ θεραπείαις ύπὸ τῆς Εομείου κακοηθείας οὐκ ἦν αύτοῦ κύριος διὸ καὶ τοῖς παροῦσιν είκων συνεχώρησε 6 τοις άξιουμένοις. του δ' Επιγένους κατά τὸ προσταγθέν άναγφοήσαντος είς ζμάτιον . . . . . οί μέν 20 7 οὖν ἐν τῷ συνεδρίω κατεπλάγησαν τὸν φθόνον, αί δε δυνάμεις τυχούσαι των άξιουμένων έχ μεταβολής εύνοικῶς διέχειντο πρὸς τὸν αίτιον τῆς τῶν όψω-8 νίων διορθώσεως πλην των Κυρρηστων ούτοι δ' έστασίασαν καὶ σχεδὸν εἰς έξακισχιλίους ὅντες τὸν 25 άριθμον ἀπέστησαν, καὶ πολλάς δή τινας ἀηδίας έπὶ χρόνον ίκανὸν παρέσχον τέλος δὲ μάχη κρατηθέντες ύπό τινος των του βασιλέως στρατηγών οί 472. μεν πλείστοι διεφθάρησαν, οι δε περιλειφθέντες 9 παρέδοσαν έαυτούς είς την τοῦ βασιλέως πίστιν. δ 30 δ' Έρμείας τους μεν φίλους διὰ τὸν φόβον, τὰς δε

δυνάμεις διὰ τὴν εὐχρηστίαν ὑφ' έαυτὸν πεποιημένος, άναζεύξας προίγε μετά τοῦ βασιλέως. περί 10 δὲ τὸν Ἐπιγένην πρᾶξιν συνεστήσατο τοιαύτην, λαβων συνεργόν του απροφύλαπα τῆς Απαμείας "Αλε-5 ξιν. γράψας ώς παρά Μόλωνος ἀπεσταλμένην έπι- 11 στολήν πρός τον Έπιγένην πείθει τινά των έκείνου παίδων έλπίσι μεγάλαις ψυγαγωγήσας είσενέγκαυτα 436. πρός του Έπινένην καταμίξαι την έπιστολην τοίς έκείνου γράμμασιν. οὖ γενομένου παρην εὐθέως 12 10" Αλεξις, καὶ διηρώτα τὸν Ἐπιγένην μή τινας ἐπιστολάς κεκόμισται παρά τοῦ Μόλωνος. τοῦ δ' ἀπει- 13 πομένου πικοῶς έρευνᾶν ήτει. ταχὸ δὲ παρεισελθων εύρε την επιστολήν, ή χρησάμενος άφορμη παραχοημα τον Έπιγένην απέκτεινεν. οδ συμβάντος 14 15 δ μεν βασιλεύς έπείσθη δικαίως ἀπολωλέναι τὸν Έπιγένην, οί δὲ περί την αὐλην ὑπώπτευον μὲν τὸ γεγονός, ήγον δε την ήσυχίαν διά τον φάβον.

'Αντίοχος δὲ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν Εὐφράτην 51 καὶ προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν αὖτις ἔξώρμα, καὶ 20 διανύσας εἰς 'Αντιόχειαν τὴν ἐν Μυγδονία περὶ τροπὰς χειμερινὰς ἐπέμεινε, θέλων ἀποδέξασθαι τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος. μείνας δὲ 2 περὶ τετταράκονθ' ἡμέρας προῆγεν εἰς Λίββαν. ἀπο- 3 δοθέντος δ' ἐκεῖσε διαβουλίου ποία δεῖ προάγειν 25 ἐπὶ τὸν Μόλωνα καὶ πῶς πόθεν κεχρῆσθαι ταῖς εἰς τὰς πορείας χορηγίαις — ἐτύγχανε γὰρ ὁ Μόλων ἐν τοῖς περὶ Βαβυλῶνα τόποις ὑπάρχων — 'Ερμεία 4 μὲν ἐδόκει παρὰ τὸν Τίγριν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, προβαλλομένους τοῦτόν τε καὶ τὸν Λύκον ποταμὸν 30 καὶ τὸν Κάπρον, Ζεῦξις δὲ λαμβάνων πρὸ ὀφθαλ- 5

λέγειν τὸ φαινόμενον, τὰ δὲ προδήλου τῆς ἀγνοίας ούσης της κατά τον Ερμείαν μόλις έθάρρησε συμ-6 βουλεύειν δτι διαβατέον είη τον Τίγοιν, απολογιζόμενος τήν τε λοιπήν δυσχέρειαν της παρά του ποταμον πορείας καὶ διότι δέοι διανύσαντας Ικανούς 5 τόπους, μετά ταῦτα διελθόντας όδον ἔρημον ήμερῶν έξ, παραγενέσθαι ποὸς την Βασιλικήν διώρυτα 7 καλουμένην ής ποοκαταληφθείσης ύπὸ τῶν πολεμίων αδύνατον μεν γενέσθαι την διάβασιν αύτης, έπισφαλή δε προφανώς την διά της έρημου πάλιν 10 άπογώρησιν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐσομένην ἔνδειαν 8 των έπιτηδείων. έκ δε του διαβήναι τον Τίγριν πρόδηλου μεν απεδείκυυε την μετανοιαν και πρόσ- 437. κλισιν τῷ βασιλεῖ τῶν κατὰ τὴν 'Απολλωνιᾶτιν χώοαν ότλων διὰ τὸ καὶ νῦν αὐτοὺς μὴ κατὰ προαί- 15 οεσιν, ανάγκη δε καί φόβω ποιείν Μόλωνι τὸ 9 προσταττόμενον, πρόδηλον δὲ τὴν δαψίλειαν τῶν έπιτηδείων τοις στρατοπέδοις διά την άρετην της 10 χώρας, τὸ δὲ μέγιστον, ἀπέφαινε διακλεισθησόμενον τὸν Μόλωνα τῆς εἰς τὴν Μηδίαν ἐπανόδου καὶ τῆς 20 11 έξ έκείνων των τόπων έπαρκείας, έξ ων αναγκασθήσεσθαι διακινδυνεύειν αὐτόν, ἢ μὴ θέλοντος τοῦτο ποιείν έπείνου μεταβαλέσθαι τὰς δυνάμεις ταγέως 52 προς τὰς τοῦ βασιλέως έλπίδας. χριθείσης δὲ τῆς τοῦ Ζεύξιδος γνώμης, παραυτίκα διελόντες την δύ- 25 ναμιν είς τρία μέρη κατά τριττούς τόπους τοῦ ποταμού διεπεραίουν το πλήθος καλ τάς άποσκευάς. 2 μετά δὲ ταῦτα ποιησάμενοι τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ Δούρων ταύτης μέν της πόλεως έλυσαν έξ έφόδου την πολιορχίαν - έτύγγανε γάρ ύπό τινος των του Μό- 30 3 λωνος ήγεμόνων πολιορχουμένη - χρησάμενοι δέ

κατὰ τὸ συνεχὲς ἐντεῦθεν ταῖς ἀναζυγαῖς ὀγδοαῖοι τὸ καλούμενον 'Ορεικὸν ὑπερέβαλον καλ κατῆραν εἰς 'Απολλωνίαν.

Μόλων δε κατά τούς αὐτούς καιρούς πυθόμενος 4 474. 5 την του βασιλέως παρουσίαν, καὶ διαπιστών τοῖς περί την Σουσιανήν καί Βαβυλωνίαν 3γλοις διά τὸ προσφάτως καὶ παραδόξως αὐτῶν ἐγκρατης γεγονέναι, φοβούμενος δε και της είς Μηδίαν έπανόδου μή διακλεισθή, διέγνω ζευγνύειν του Τίγοιν καλ 10 διαβιβάζειν τὰς δυνάμεις, σπεύδων, εί δύναιτο, προ- 5 καταλαβέσθαι την τραχεΐαν της Απολλωνιάτιδος διά τὸ πιστεύειν τῷ πλήθει τῶν σφενδονητῶν τῶν προσαγορευομένων Κυρτίων. πράξας δὲ τὸ πριθέν 6 ταγείαν έποιείτο καὶ σύντονον την πορείαν. άμα 7 15 δε τοῦ τε Μόλωνος συνάπτοντος τοῖς προειρημένοις τόποις καὶ τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς Απολλωνίας δομήσαντος μετά πάσης δυνάμεως, συνέβη τοὺς ὑπ' ἀμφοτέρων προαποσταλέντας εὐζώνους αμα συμπεσείν έπί τινας ύπερβολάς οδ τὸ μέν πρώτον συνεπλέ-8488. 20 πουτο παί πατεπείραζου άλληλων, έν δε τῷ συνάψαι τὸς παρ άμφοῖν δυνάμεις ἀπέστησαν. καὶ τότε μέν άναγωρήσαντες είς τὰς ίδίας παρεμβολάς έστρατοπέδευσαν τετταράποντα σταδίους ἀπ' άλλήλων διεστώτες της δε νυκτός επιγενομένης συλλογισάμενος 9 25 δ Μόλων ώς έπισφαλής γίνεται καὶ δύσχοηστος τοῖς άποστάταις πρός τούς βασιλείς δ μεθ' ήμέραν καί κατά πρόσωπου κίνδυνος, έπεβάλετο νυκτός έγχειοείν τοίς περί τὸν 'Αντίοχον. ἐπιλέξας δὲ τοὺς ἐπι- 10 τηδειοτάτους καὶ τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐκ παντὸς τοῦ ο στρατοπέδου περιήει κατά τινας τύπους, θέλων έξ ύπερδεξίου ποιήσασθαι την επίθεσιν. γυούς δε κατά 11

την πορείαν δέκα νεανίσκους άθρόους άποκεχωρηκότας πρός του 'Αυτίοχου, ταύτης μεν της επινοίας 12 ἀπέστη, ταχὸ δ' ἐκ μεταβολῆς ποιησάμενος τὴν ἀπογώρησιν καλ παραγενόμενος είς τὸν έαυτοῦ γάρακα περί την έωθινήν, πᾶν τὸ στρατόπεδον ἐνέπλησε 5 13 θορύβου καὶ ταραγῆς δείσαντες γὰρ ἐκ τῶν ὖπνων οί κατά τὸν χάρακα διὰ τὴν τῶν προσιόντων ἔφο-475. 14 δου μικοοῦ δεῖν ἐξέπεσον ἐκ τῆς παρεμβολῆς. Μόλων μεν οδυ, καθ' δσον έδύνατο, κατεπράθνε την 53 γεγενημένην έν αὐτοῖς ταραγήν δ δὲ βασιλεύς ετοι- 10 μος ὢν πρὸς τὸν χίνδυνον ᾶμα τῷ φωτὶ τὴν δύνα-2 μιν έκίνει πασαν έκ τοῦ γάρακος. έπὶ μὲν οὖν τοῦ δεξιού πέρως έταξε πρώτους τούς ξυστοφόρους ίππείς, έπιστήσας "Αρδυν, κεκριμένον άνδρα περί τάς 8 πολεμικάς πράξεις τούτοις δε παρέθηκε τούς συμ- 15 μαχικούς Κρήτας, δυ είχουτο Γαλάται 'Ριγόσαγες' παρά δὲ τούτους έθηκε τοὺς ἀπὸ τῆς Ελλάδος ξένους καλ μισθοφόρους, οίς επόμενον παρενέβαλε τὸ 4 της φάλαγγος σύστημα, τὸ δ' εὐώνυμον κέρας ἀπέδωκε τοις Έταιροις προσαγορευομένοις, οὖσιν ίπ-20 πεύσι. τὰ δὲ θηρία πρὸ τῆς δυνάμεως έν διαστή-5 μασι κατέστησε, δέκα τὸν ἀριθμὸν ὅντα. τὰ δ' έπιτάγματα των πεζων καί των ίππέων έπί τὰ κέρατα μερίσας κυκλούν παρήγγειλε τούς πολεμίους, 6 έπειδαν συμβάλωσι, μετα δε ταυτα παρεκάλει τας 25 δυνάμεις έπιπορευόμενος διά βραχέων τὰ πρέποντα 489. τοίς καιροίς. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας Ερμεία καὶ Ζεύξιδι παρέδωκε, τὸ δὲ δεξιὸν αὐτὸς είχε. 7 Μόλων δε δύσχρηστον μεν εποιήσατο την έξαγωγήν, ταραχώδη δὲ καὶ τὴν ἔκταξιν διὰ τὴν ἐν τῆ νυκτὶ 30 8 προγεγενημένην άλογίαν οὐ μὴν άλλὰ τοὺς μὲν

ίππεῖς ἐφ' ἐκάτερον ἐμερίσατο κέρας, στογαζόμενος της των ύπεναντίων παρατάξεως, τούς δε θυρεαφόοους καὶ Γαλάτας καὶ καθόλου τὰ βαρέα τῶν ὅπλων είς τὸν μεταξὸ τόπον έθηκε τῶν Ιππέων. ἔτι δὲ 9 5 τοὺς τοξότας καὶ σφενδονήτας καὶ συλλήβδην τὸ τοιούτο γένος έκτὸς τῶν ἱππέων παρ' ἐκάτερα παρενέβαλε, τὰ δὲ δρεπανηφόρα τῶν άρμάτων προε- 10 βάλετο τῆς δυνάμεως ἐν διαστάσει. καὶ τὸ μὲν 11 εὐώνυμον κέρας Νεολάφ παρέδωκε τάδελφῷ, τὸ δὲ 10 δεξιον αὐτος είγε. μετά δε ταῦτα ποιησαμένων τῶν 54 476. δυνάμεων την έπαγωγήν, το μεν δεξίον κέρας τοῦ Μόλωνος διετήρησε την πίστιν και συνέβαλε τοῖς περί του Ζεύξιν έρρωμένως, το δ' εὐώνυμον αμα τῷ συνιὸν εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τῷ βασιλεῖ μετεβάλετο 15 πρός τους πολεμίους ού γενομένου συνέβη τους 2 μέν περί τὸν Μόλωνα διατραπηναι, τοὺς δὲ τοῦ βασιλέως έπιροωσθήναι διπλασίως. δ δε Μόλων 3 συννοήσας τὸ γεγονὸς καὶ πανταχόθεν ήδη κυκλούμενος, λαβών προ δφθαλμών τὰς έσομένας περί 20 αύτον αίκίας, έὰν ὑπογείριος γένηται καὶ ζωγρία ληφθή, προσήνεγκε τὰς γείρας έαυτῷ. παραπλη- 4 σίως δε και πάντες οι κοινωνήσαντες της επιβολης, φυγόντες είς τοὺς οἰχείους Εκαστοι τόπους, τὴν αὐτην έποιήσαντο τοῦ βίου καταστροφήν. ὁ δὲ Νεό- 5 25 λαος, ἀποφυγών έκ τῆς μάχης καὶ παραγενόμενος είς την Περσίδα προς 'Αλέξανδρον τον του Μόλωνος άδελφόν, την μέν μητέρα και τὰ τοῦ Μόλωνος τέχνα κατέσφαξε, μετά δὲ τὸν τούτων θάνατον έπικατέσφαξεν αύτόν, πείσας τὸ παραπλήσιον ποιῆσαι 30 καὶ τὸν ᾿Αλέξανδρον. ὁ δὲ βασιλεὺς διαρπάσας τὴν 6 παρεμβολήν των πολεμίων, το μέν σωμα του Μό- 440.

λωνος άνασταυρώσαι προσέταξε κατά τὸν ἐπιφανέ-7 στατον τόπον τῆς Μηδίας. δ καὶ παραγοῆμα συνετέλεσαν οί ποὸς τούτοις τεταγμένοι, διακομίσαντες γὰο είς τὴν Καλλωνῖτιν πρὸς αὐταῖς ἀνεσταύρωσαν 8 ταίς είς τὸν Ζάγρον ἀναβολαίς μετὰ ταῦτα δὲ ταίς 5 δυνάμεσιν έπιτιμήσας διά πλειόνων καὶ δούς δεξιάν συνέστησε τούς αποκομιούντας αύτούς είς Μηδίαν 9 καὶ καταστησομένους τὰ κατὰ τὴν χώραν. αὐτὸς δὲ καταβάς είς Σελεύκειαν καθίστατο τὰ κατὰ τὰς πέριξ σατραπείας, ημέρως γρώμενος πασι και νουνε- 10 10 χως. Έρμείας δε τηρών την αύτου προαίρεσιν έπέφερε μέν αίτίας τοῖς έν τῆ Σελευκεία καὶ γιλίοις έξημίου ταλάντοις την πόλιν, έφυγάδευε δὲ τοὺς καλουμένους 'Αδειγάνας, ακρωτηριάζων δε καί φο-477. νεύων καὶ στοεβλών πολλούς διέφθειρε τών Σελευ- 15 11 κέων. ἃ μόλις βασιλεύς, τὰ μεν πείθων τιν Έρμείαν, α δε και κατά την αύτοῦ γνώμην χειρίζων, τέλος έπράθνε και κατέστησε την πόλιν, έκατον και πεντήχοντα τάλαντα μόνου έπιτίμιου αὐτοὺς πραξά-12 μενος τῆς ἀγνοίας. ταῦτα δὲ διοικήσας Διογένην 20 μεν στρατηγόν ἀπέλιπε Μηδίας, 'Απολλόδωρον δε της Σουσιανής Τύχωνα δε τον άρχιγραμματέα της δυναμεως στρατηγόν έπὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τόπους έξαπέστειλε.

18 Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Μόλωνος ἀπόστασιν καὶ 25 τὸ διὰ ταῦτα γενόμενον κίνημα περὶ τὰς ἄνω σατραπείας τοιαὑτης ἔτυχε διορθώσεως καὶ καταστάσεως. 55 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπαρθεὶς τῷ γεγονότι προτερήματι, καὶ βουλόμενος ἀναταθῆναι καὶ καταπλήξασθαι τοὺς ὑπερκειμένους ταῖς ἐαυτοῦ σατραπείαις καὶ συνο-30 ροῦντας δυνάστας τῶν βαρβάρων, ἵνα μήτε συγχορη-

γείν μήτε συμπολεμείν τολμώσι τοῖς ἀποστάταις αὐτοῦ γινομένοις, ἐπεβάλετο στρατεύειν ἐπ' αὐτούς, καὶ πρώτου ἐπὶ τὸυ ᾿Αρταβαζάνην, ης ἐδόκει βαρύ- 2 τατος είναι καλ πρακτικώτατος των δυναστών, δε-5 σπόζειν δε και των Σατραπείων καλουμένων και των τούτοις συντερμονούντων έθνων. Έρμείας δέ 3 κατά τοὺς καιρούς τούτους έδεδίει μὲν τὴν εἰς τοὺς 441. άνω τόπους στρατείαν διά τὸν κίνδυνον, ἀρέγετο δε κατά την έξ άρχης πρόθεσιν της έπὶ τον Πτολε-10 μαΐου στρατείας ού μην άλλα προσπεσόντος υίου 4 γεγονέναι τῶ βασιλεῖ, νομίσας καὶ παθεῖν ἄν τι τὸν Αντίοχον έν τοῖς ἄνω τόποις ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ παραδούναι καιρούς αύτῷ πρὸς ἐπαναίρεσιν, συγκατέθετο τῆ στρατεία, πεπεισμένος, ἐὰν ἐπανέ- 5 15 ληται τὸν Αντίοχον, ἐπιτροπεύων τοῦ παιδίου κύοιος έσεσθαι της άρχης αὐτός. κριθέντων δε τού- 6 των ύπερβαλόντες του Ζάγρου ενέβαλου είς την 478. Αρταβαζάνου χώραν, ή παράκειται μέν τη Μηδία, 7 διειργούσης αὐτὴν τῆς ἀνὰ μέσον κειμένης ὀρει-20 νης, υπέρκειται δ' αυτης τινά μέρη του Πόντου κατά τούς ύπεο τον Φασιν τόπους, συνάπτει δε πρός την Υρχανίαν δάλατταν, έχει δε πληθος άν- 8 δρων άλκίμων καὶ μαλλον ίππέων, αὐτάρκης δὲ καὶ ταϊς λοιπαϊς έστι ταϊς πρός τὸν πόλεμον παρα-25 σκευαίς. ταύτην δε συμβαίνει την άρχην ἀπὸ Πεο- 9 σων έτι διατηρεϊσθαι, παροραθείσης αὐτής έν τοῖς κατ' 'Αλέξανδρον καιροίς. δ δ' 'Αρταβαζάνης, κατα- 10 πλαγείς την εφοδον τοῦ βασιλέως, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἡλικίαν, τελέως γὰο ἤδη γηραιὸς ἦν, είξας 30 τοῖς παρούσιν ἐποιήσατο συνθήμας εὐδοκουμένας Άντιόγω.

Τούτων δε κυρωθέντων Απολλοφάνης δ ζατρός, 56 άναπώμενος ύπὸ τοῦ βασιλέως διαφερόντως, θεωρῶν τὸν Ερμείαν οὐκέτι φέροντα κατά σηῆμα τὴν έξουσίαν, ήγωνία μέν καὶ περὶ τοῦ βασιλέως, τὸ δὲ πλείον ύπώπτευε καὶ κατάφοβος ήν ύπερ των καθ' 5 2 αύτόν. διὸ λαβών καιρὸν προσφέρει τῷ βασιλεῖ λόγου, παρακαλών μη δαθυμεῖν μηδ' ἀνυπονόητον είναι της Έρμείου τόλμης, μηδ' έως τούτου περιμείναι μέγοις αν ού τοις όμοιοις τάδελφω παλαίη 3 συμπτώμασιν. ἀπέχειν δ' οὐ μακρὰν αὐτὸν ἔφη τοῦ 10 κινδύνου διὸ προσέχειν ήξίου καὶ βοηθεῖν κατά 4 σπουδήν αύτω τε καὶ τοῖς φίλοις. τοῦ δ' Άντιόχου πρός αὐτὸν ἀνθομολογησαμένου διότι καὶ δυσαρεστεί και φοβείται τον Έρμείαν, έκείνω δε μεγάλην χάριν έχειν φήσαντος έπὶ τῷ κηδεμονικῶς τετολμη-15 442. 5 κέναι περί τούτων είπειν πρός αὐτόν, ὁ μὲν Απολλοφάνης εύθαρσης έγενετο τῷ δοκεῖν μη διεψεῦσθαι 6 της αίρεσεως και διαλήψεως της του βασιλέως, δ δ' 'Αντίοχος ήξίου τὸν 'Απολλοφάνην συνεπιλαβέσθαι μή μόνον τοῖς λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις τῆς αύ- 20 7 τοῦ τε καὶ τῶν φίλων σωτηρίας. τοῦ δὲ πρὸς πᾶν έτοίμως έχειν φήσαντος, συμφοονήσαντες μετά ταῦτα καὶ προβαλόμενοι σκήψιν ώς σκοτωμάτων τινών έπι-479. πεπτωχότων τω βασιλεί, την μεν θεραπείαν ἀπέλυσαν έπί τινας ήμέρας καὶ τοὺς είθισμένους παρευ- 25 8 τακτείν, πρός δε τούς φίλους ελαβον έξουσίαν οίς βούλοιντο κατ' ιδίαν γρηματίζειν διά την της έπι-9 σκέψεως πρόφασιν. έν ῷ καιρῷ κατασκευασάμενοι τοὺς ἐπιτηδείους πρὸς τὴν πρᾶξιν, πάντων έτοίμως αὐτοῖς συνυπακουόντων διὰ τὸ πρὸς τὸν Έρμείαν 30 μίσος, έγίνοντο πρός τὸ συντελεῖν τὴν ἐπιβολήν.

φασκόντων δε δείν των ζατρών αμα τω φωτί ποιεί- 10 σθαι τοὺς περιπάτους ὑπὸ τὸ ψῦχος τὸν Αντίοχον. δ μεν Ερμείας ήμε πρός τον ταγθέντα καιρόν, αμα δε τούτφ και των φίλων οι συνειδότες την πράξιν, 5 οί δὲ λοιποὶ καθυστέρουν διὰ τὸ πολὺ παρηλλάχθαι 11 τὴν ἔξοδον τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν είθισμένον καιρόν, διόπερ αποσπάσαντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς στρατο- 12 πεδείας είς τινα τόπον έρημον, κάπειτα μικρον άπονεύσαντος του βασιλέως ώς έπί τι των αναγκαίων, 10 έξεκέντησαν. Έρμείας μεν οδν τούτω τῷ τρόπω 13 μετήλλαξε τον βίον, οὐδεμίαν ὑποσχὼν τιμωρίαν άξίαν των αύτω πεπραγμένων δ δε βασιλεύς άπο- 14 λυθείς φόβου και δυσγοηστίας πολλής ἐπανήγε ποιούμενος την πορείαν ως έπ' οἴκου, πάντων των 15 κατά την χώραν ἀποδεχομένων τάς τε πράξεις αὐτοῦ καὶ τὰς ἐπιβολάς, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν δίοδον έπισημαινομένων την Ερμείου μετάστασιν. έν ώ 15 καιρώ καὶ κατὰ τὴν ᾿Απάμειαν αί μὲν γυναϊκες τὴν γυναϊκα την Ερμείου κατέλευσαν, οί δε παίδες 20 τους νίεῖς.

'Αντίοχος δε παραγενόμενος είς την οἰκείαν, καὶ 57 διαφεὶς τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν, διεπέμπετο 448. πρὸς τὸν 'Αχαιόν, ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος 2 πρῶτον μεν ἐπὶ τῷ τετολμηκέναι διάδημα περιθέ-25 σθαι καὶ βασιλέα χρηματίζειν, δεύτερον δε προλέγων ὡς οὐ λανθάνει κοινοπραγῶν Πτολεμαίω καὶ καθόλου πλείω τοῦ δέοντος κινούμενος. ὁ γὰρ 3 480. 'Αχαιός, καθ' οῦς καιροὺς ἐπὶ τὸν 'Αρταβαζάνην ὁ βασιλεὺς ἐστράτευε, πεισθεὶς καὶ παθεῖν ἄν τι τὸν 30 'Αντίοχον, καὶ μὴ παθόντος ἐλπίσας διὰ τὸ μῆκος τῆς ἀποστάσεως φθάσειν ἐμβαλὼν εἰς Συρίαν καὶ 4

συνεργοίς χρησάμενος Κυρρησταίς τοίς ἀποστάταις γεγονόσι τοῦ βασιλέως ταχέως αν πρατήσαι των κατά την βασιλείαν πραγμάτων, ώρμησε μετά πάσης 5 της δυνάμεως έκ Αυδίας, παραγενόμενος δ' είς Ααοδίκειαν την έν Φρυγία διάδημά τε περιέθετο 5 καί βασιλεύς τότε πρώτον ετόλμησε χρηματίζειν καί γράφειν πρός τὰς πόλεις, Γαρσυήριδος αὐτὸν τοῦ φυγάδος είς τοῦτο τὸ μέρος μάλιστα προτρεψαμένου. 6 προάγοντος δε κατά τὸ συνεγές αὐτοῦ, καὶ σχεδὸν ήδη περί Αυχαονίαν όντος, αί δυνάμεις έστασίασαν, 10 δυσαρεστούμεναι τῷ δοκείν γίνεσθαι τὴν στρατείαν έπλ τον κατά φύσιν αὐτῶν έξ ἀρχῆς ὑπάρχοντα βα-7 σιλέα. διόπερ Αγαιός συνείς την έν αὐτοῖς διατροπήν της μέν προκειμένης έπιβολης ἀπέστη, βουλόμενος δε πεισθήναι τὰς δυνάμεις ὡς οὐδ' ἐξ ἀρ- 15 χης έπεβάλετο στρατεύειν είς Συρίαν, έπιστρέψας 8 πορθεί την Πισιδικήν, καὶ πολλάς ώφελείας παρασκευάσας τῷ στρατοπέδω, πάντας εύνους αύτῷ καὶ πεπιστευκότας έχων έπανηλθε πάλιν είς την οίκείαν. Ο δε βασιλεύς σαφώς εκαστα τούτων έπεγνω- 20 κώς, πρός μέν τον Αγαιον διεπέμπετο συνεχώς άνατεινόμενος, καθάπερ έπάνω προείπον, πρός δέ ταζς έπλ τὸν Πτολεμαΐον παρασκευαζς όλος καλ πᾶς 2 ην. διὸ καὶ συναθροίσας είς Απάμειαν τὰς δυνάμεις ύπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν, ἀνέδωκε τοῖς φίλοις 25 διαβούλιον πως γρηστέον έστὶ ταζε είς Κοίλην Συε οίαν είσβολαζε. πολλών δ' είς τούτο τὸ μέρος όηθέντων και περί των τόπων και περί παρασκευής καὶ περὶ τῆς κατὰ τὴν ναυτικὴν δύναμιν συνεργείας, 444. Απολλοφάνης, ύπερ οδ καλ πρότερον είπαμεν, το γέ- 30 νος ὢν Σελευκεύς, ἐπέτεμε πάσας τὰς προειρημένας

481. γνώμας έφη γὰρ εξηθες είναι τὸ Κοίλης μεν Συ- 4 οίας έπιθυμεῖν καὶ στρατεύειν έπὶ ταύτην, Σελεύκειαν δε περιοράν ύπο Πτολεμαίου πρατουμένην, άρχηγέτιν ούσαν καὶ σχεδὸν ώς είπεῖν έστίαν ὑπάρ-5 χουσαν τῆς αὐτῶν δυναστείας. ἢν χωρὶς τῆς αἰσχύ- 5 νης, ην περιποιεί νου τη βασιλεία φρουρουμένη διά των εν Αίγύπτω βασιλέων, και πρός πραγμάτων λόγον μεγίστας έγειν καὶ καλλίστας ἀφορμάς, κρα-6 τουμένην μεν γάρ ύπο των έχθοων μέγιστον έμπό-10 διου είναι πρός πάδας αὐτοῖς τὰς ἐπιβολάς. οὖ γὰο 7 αν έπινοήσωσιν αεί προβαίνειν, ούκ έλαττονος δείσθαι προνοίας καὶ φυλακής αὐτοῖς τοὺς οἰκείους τόπους διὰ τὸν ἀπὸ ταύτης φόβον τῆς ἐπὶ τούς πολεμίους παρασκευής. κρατηθεϊσάν γε μήν ού μό- 8 15 νον έφη δύνασθαι βεβαίως τηρεῖν τὴν οἰκείαν, άλλὰ καί ποὸς τὰς ἄλλας ἐπινοίας καὶ ποοθέσεις καὶ κατὰ γην καί κατά θάλατταν μεγάλα δύνασθαι συνεργείν διά την εύκαιρίαν τοῦ τόκου. πεισθέντων δέ 9 πάντων τοις λεγομένοις, έδοξε ταύτην πρώτην έξαι-20 οείν την πόλιν· συνέβαινε γάο Σελεύκειαν έτι τότε 10 κατέγεσθαι φρουραίς ύπὸ τῶν έξ Αἰγύπτου βασιλέων έκ των κατά του Εύεργέτην έπικληθέντα Πτολεμαΐον καιοών, έν οίς έκεῖνος διά τὰ Βερενίκης 11 συμπτώματα καί την ύπεο εκείνης δογήν στρατεύ-25 σας είς τους κατά Συρίαν τόπους έγκρατης έγένετο ταύτης τῆς πόλεως.

Οὐ μὴν ἀλλ' 'Αντίοχος κριθέντων τούτων Διο- 59 γνήτω μὲν τῷ ναυάρχω παρήγγειλε πλεῖν ὡς ἐπὶ τῆς Σελευκείας, αὐτὸς δ' ἐκ τῆς 'Απαμείας ὁρμήσας μετὰ τῆς στρατιᾶς, καὶ περὶ πέντε σταδίους ἀποσχών τῆς πόλεως, προσεστρατοπέδευσε κατὰ τὸν ἱππόδρομον.

2 Θεόδοτον δε τον ημιόλιον έξαπέστειλε μετά της άρμοζούσης δυνάμεως έπὶ τοὺς κατὰ Κοίλην Συρίαν τόπους, καταληψόμενον τὰ στενὰ καὶ προκαθησό-3 μενον αμα των αύτου πραγμάτων. την δε της Σε- 445. λευχείας θέσιν καλ την των πέριξ τόπων ιδιότητα 5 4 τοιαύτην έζειν την φύσιν συμβαίνει. κειμένης γάρ 482. αὐτῆς ἐπὶ θαλάττη μεταξύ Κιλικίας καὶ Φοινίκης, όρος ἐπίκειται παμμέγεθες, δ καλούσι Κορυφαΐον: 5 φ πρός μέν την άφ' έσπέρας πλευράν προσκλύζει τὸ καταλήγον τοῦ πελάγους τοῦ μεταξύ κειμένου 10 Κύπρου καὶ Φοινίκης, τοῖς δ' ἀπὸ τῆς ἡοῦς μέρεσιν 6 υπέρκειται της Αντιοχέων και Σελευκέων γώρας. έν δε τοις πρός μεσημβρίαν αὐτοῦ κλίμασι την Σελεύκειαν συμβαίνει κεζοθαι, διεζευγμένην φάραγγι κοίλη καὶ δυσβάτω, καθήκουσαν μεν καὶ περικλωμένην 15 ώς έπλ θάλατταν, κατά δε τὰ πλείστα μέρη κρητ μνοίς καὶ πέτραις ἀπορρώξι περιεγομένην. ὑπὸ δὲ την έπὶ θάλατταν αὐτῆς νεύουσαν πλευράν έν τοῖς έπιπέδοις τά τ' έμπόρια καὶ τὸ προάστειον κείται, 8 διαφερόντως τετειχισμένον. παραπλησίως δε καί το 20 σύμπαν της πόλεως κύτος τείχεσι πολυτελέσιν ήσφάλισται, κεκόσμηται δε καὶ ναοίς καὶ ταῖς τῶν οίκο-9 δομημάτων κατασκευαίς έκπρεπώς. πρόσβασιν δέ μίαν έγει κατά την από θαλάττης πλευράν κλιμακωτήν καὶ χειφοποίητον, έγκλίμασι καὶ σκαιώμασι 25 10 πυχνοῖς καὶ συνετέσι διειλημμένην. δ δὲ καλούμενος Όρόντης ποταμός ού μακράν αὐτῆς ποιείται τας έκβολάς, δε την άργην του δεύματος λαμβάνων άπὸ τῶν κατὰ τὸν Λίβανον καὶ τὸν 'Αντιλίβανον τόπων, καὶ διανύσας τὸ καλούμενον 'Αμύκης πεδίον, 30 11 έπ αὐτὴν Ικνεῖται τὴν 'Αντιόχειαν, δι' ἦς φερόμενος καὶ πάσας ὑποδεχόμενος τὰς ἀνθρωπείας λύμας διὰ τὸ πληθος τοῦ ξεύματος, τέλος οὐ μακρὰν τῆς Σελευκείας ποιεῖται τὴν ἐκβολὴν εἰς τὸ προειρημένον πέλαγος.

'Αντίοχος δε τὸ μεν πρώτον διεπέμπετο πρός 60 τούς έπιστάτας της πόλεως, προτείνων γρήματα καί πληθος έλπίδων, έφ' φ παραλαβείν άνευ κινδύνου την Σελεύκειαν άδυνατών δε πείθειν τούς έπλ τών 2 όλων έφεστώτας έφθειρέ τινας των κατά μέρος ήγε-10 μόνων, οἷς πιστεύσας ήτοίμαζε την δύναμιν, ώς 483. κατὰ μὲν τὸν ἀπὸ θαλάττης τόπον τοῖς ἀπὸ τοῦ 446. ναυτικού ποιησόμενος τὰς προσβολάς, κατὰ δὲ τὸν άπὸ τῆς ἠπείρου τοῖς ἐκ τοῦ στρατοπέδου. διελών 3 οὖν είς τρία μέρη τὴν δύναμιν, καὶ παρακαλέσας 15 τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ, καὶ δωρεὰς μεγάλας καὶ στεφάνους έπ' άνδραγαθία καὶ τοῖς ίδιώταις καὶ τοῖς ήγεμόσι προκηρύξας, Ζεύξιδι μέν καὶ τοῖς μετ' αύ- 4 τοῦ παρέδωκε τοὺς κατά τὴν ἐπ' 'Αντιόχειαν φέρουσαν πύλην τόπους, Έρμογένει δὲ τοὺς κατὰ τὸ 20 Διοσκούριον, "Αρδυϊ δέ και Διογνήτω τας κατά τὸ νεώριον καλ τὸ προάστειον ἐπέτρεψε προσβολάς, διὰ 5 τὸ πρὸς τοὺς ἔνδοθεν αὐτῷ τοιαύτας τινὰς γεγονέναι συνθήκας ώς έὰν κρατήση τοῦ προαστείου μετά βίας, ούτως έγχειοισθησομένης αὐτῷ καὶ τῆς 25 πόλεως. ἀποδοθέντος δὲ τοῦ συνθήματος πάντες 6 αμα καί πανταγόθεν ένεργον έποιουντο καί βίαιον την προσβολήν τολμηρότατα μέντοι προσέβαλον οί περί του "Αρδυν καί Διόγνητον, διά τὸ τοὺς μὲν 7 άλλους τόπους, εί μη τετραποδητί τρόπον τινά 30 προσπλεκόμενοι βιάζοιντο, τήν γε διά τῶν κλιμάκων προσβολήν μή προσίεσθαι παράπαν, τὰ δὲ νεώρια

12*

καί τὸ προάστειον έπιδέχεσθαι την προσφοράν καί 8 στάσιν καλ πρόσθεσιν των κλιμάκων άσωαλώς. διὸ των μέν ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς νεωρίοις, των δέ περί τὸν "Αρδυν τοῖς προαστείοις προσηρεικότων τὰς κλίμακας καὶ βιαζομένων εὐρώστως, τῶν δ' ἐκ τῆς 5 πόλεως οὐ δυναμένων τούτοις βοηθείν, διὰ τὸ κατὰ πάντα τόπον περιεστάναι τὸ δεινόν, ταγέως συνέβη τὸ προάστειον ὑπογείριον γενέσθαι τοῖς περί τὸν 9 "Αρδυν. οὖ πρατηθέντος εὐθέως οἱ διεφθαρμένοι τῶν κατὰ μέρος ἡγεμόνων, προστρέχοντες πρὸς τὸν 10 Λεύντιον τὸν ἐπὶ τῶν ὅλων, ἐκπέμπειν ἄοντο δεῖν καὶ τίθεσθαι τὰ πρὸς Αντίογον πρὶν ἢ κατὰ κράτος 10 άλωναι την πόλιν. δ δε Λεόντιος, άγνοων μεν την 484. διαφθοράν των ήγεμόνων, καταπεπληγμένος δε τήν διατροπήν αὐτῶν, ἐξέπεμψε τοὺς θησομένους τὰς 15 πίστεις ύπλο της των έν τη πόλει πάντων άσφα-61 λείας πρός τον Αντίοχον. ὁ δὲ βασιλεύς δεξάμενος την έντευξιν συνεχώρησε δώσειν τοζς έλευθέροις την ἀσφάλειαν ούτοι δ' ήσαν είς έξακισχιλίους. 447. 2 παραλαβών δὲ τὴν πόλιν οὐ μόνον ἐφείσατο τῶν 20 έλευθέρων, άλλά καὶ τοὺς πεφευγότας τῶν Σελευκέων καταγαγών τήν τε πολιτείαν αύτοῖς ἀπέδωκε καὶ τὰς οὐσίας ἡσφαλίσατο δὲ φυλακαῖς τόν τε λιμένα καὶ τὴν ἄκραν.

3 "Έτι δὲ περὶ ταῦτα διατρίβοντος αὐτοῦ, προσ- 25 πεσόντων παρὰ Θεοδότου γραμμάτων, ἐν οἶς αὐτὸν ἐκάλει κατὰ σπουδὴν ἐγχειρίζων τὰ κατὰ Κοίλην Συρίαν, πολλῆς ἀπορίας ἦν καὶ δυσχρηστίας πλήρης ὑπὲρ τοῦ τί πρακτέον καὶ πῶς χρηστέον ἐστὶ τοῖς 1 προσαγγελλομένοις. ὁ δὲ Θεόδοτος, ὢν τὸ γένος 30 Αἰτωλὸς καὶ μεγάλας παρεσχημένος τῆ Πτολεμαίου

βασιλεία γοείας, καθάπεο έπάνω προείπου, έπὶ δὲ τούτοις σύν οξον γάριτος ήξιωμένος, άλλα και τω βίω κεκινδυνευκώς καθ' ούς καιρούς 'Αντίογος έποιείτο την έπι Μόλωνα στρατείαν, τότε κατεγνωκώς τοῦ 5 5 βασιλέως και διηπιστηκώς τοῖς περί την αὐλήν, καταλαβόμενος διά μεν αύτοῦ Πτολεμαϊδα, διά δέ Παναιτώλου Τύρον, ἐκάλει τὸν Αντίοχον μετὰ σπουδης. δ δε βασιλεύς και τάς έπι τον Άγαιον έπι- 6 βολάς δπερθέμενος καὶ τάλλα πάντα πάρεργα ποιη-10 σάμενος ἀνέζευξε μετὰ τῆς δυνάμεως, ποιούμενος την πορείαν ή και πρόσθεν. διελθών δε τον έπι-7 καλούμενον αύλωνα Μαρσύαν, κατεστρατοπέδευσε περί τὰ στενὰ τὰ κατὰ Γέρρα πρὸς τῆ μεταξύ κειμένη λίμνη. πυνθανόμενος δὲ Νικόλαον τὸν παρά 8 15 Πτολεμαίου στρατηγον προσκαθησθαι τη Πτολεμαϊδι πολιορχούντα τὸν Θεόδοτον, τὰ μὲν βαρέα τῶν ὅπλων ἀπέλειπε, προστάξας τοῖς ἡγουμένοις πολιοριεῖν τοὺς Βρόχους, τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς λίμνης καὶ τῆς παρό-485. δου χωρίου, αὐτὸς δὲ τοὺς εὐζώνους ἀναλαβὼν 20 προήγε, βουλόμενος λύσαι την πολιορκίαν. Νικόλαος πρότερον ήδη πεπυσμένος την τοῦ βασιλέως παρουσίαν, αὐτὸς μὲν ἀνεχώρησε, τοὺς δὲ περί Λαγόραν τὸν Κρῆτα καὶ Δορυμένην τὸν Λίτωλὸν έξαπέστειλε προκαταληψομένους τὰ στενὰ τὰ περί 25 Βηρυτόν οίς προσβαλών ὁ βασιλεύς εξ ἐφόδου καὶ 10448. τρεψάμενος έπεστρατοπέδευσε τοίς στενοίς. προσ-62 δεξάμενος δε και την λοιπην δύναμιν ένταῦθα, καί παρακαλέσας τὰ πρέποντα ταῖς προκειμέναις έπιβολαίς, μετά ταῦτα προήγαγε μετά πάσης τῆς δυνά-30 μεως, εύθαρσης καὶ μετέωρος ὢν πρὸς τὰς ὑπογραφομένας έλπίδας. ἀπαντησάντων δὲ τῶν περί τὸν 2

Θεόδοτον καὶ Παναίτωλον αὐτῷ καὶ τῶν ἄμα τούτοις φίλων, ἀποδεξάμενος τούτδυς φιλανθρώπως παρέλαβε τήν τε Τύρον και Πτολεμαϊδα και τάς έν ταύταις παρασκευάς, έν αίς ήν και πλοΐα τετταρά-3 ποντα: τούτων κατάφρακτα μέν είκοσι διαφέροντα 5 ταϊς κατασκευαϊς, έν οἷς οὐδεν ελαττον ήν τετρήρους, τὰ δὲ λοιπὰ τριήρεις καὶ δίκροτα καὶ κέλητες. ταύτα μεν οὐν Διογνήτω παρέδωκε τῷ ναυάρχω. 4 προσπεσόντος δ' αὐτῷ τὸν μὲν Πτολεμαῖον εἰς Μέμφιν έξεληλυθέναι, τὰς δὲ δυνάμεις ἡθροϊσθαι 10 πάσας είς Πηλούσιον καὶ τάς τε διώρυγας άναστο-5 μοῦν καὶ τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων έμφράττειν, τῆς μεν έπὶ τὸ Πηλούσιον ἐπιβολῆς ἀπέστη, τὰς δὲ πόλεις έπιπορευόμενος έπειρατο τὰς μέν βία, τὰς δέ 6 πειθοί, πρὸς αὐτὸν ἐπάγεσθαι. τῶν δὲ πόλεων αί 15 μεν έλαφραί καταπεπληγμέναι την έφοδον αύτοῦ προσετίθεντο αί δε πιστεύουσαι ταζς παρασκευαζς καὶ ταζε δχυρότησι των τόπων ύπέμενον ας ήναγκάζετο προσκαθεζόμενος πολιορκείν καὶ κατατρίβειν τούς χρόνους.

7 Οι δε περί τον Πτολεματον του μεν έκ χειρος βοηθείν τοις σφετέροις πράγμασιν, όπερ ήν καθήκον, ούτως παρεσπονδημένοι προφανώς, οὐδ' έπι-486.8 βολήν είχον διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἐπὶ τοσούτον γὰρ αὐτοίς ώλιγώρητο πάντα τὰ κατὰ τὰς πολεμικὰς εξ 63 παρασκευάς. λοιπὸν δε συνεδρεύσαντες οί περί τὸν 'Αγαθοκλέα καὶ Σωσίβιον, οί τότε προεστώτες τῆς βασιλείας, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τὸ δυνατὸν ἔλαβον 2 πρὸς τὸ παρόν. ἐβουλεύσαντο γὰρ γίνεσθαι μεν περί τὴν τοῦ πολέμου παρασκευήν, ἐν δὲ τῷ μεταξὸ εξιαπρεσβευόμενοι κατεκλύειν τὸν 'Αντίοχον, συνερ-449.

γούντες κατά την έμφασιν τη προϋπαργούση περί αὐτὸν ὑπὲο τοῦ Πτολεμαίου διαλήψει αὕτη δ' ην 3 ώς πολεμείν μεν ούκ αν τολμήσαντος, δια λόγου δε καὶ τῶν φίλων διδάξοντος καὶ πείσοντος αὐτὸν ἀπο-5 στηναι των κατά Κοίλην Συρίαν τόπων, κριθέντων 4 δὲ τούτων οί περὶ τὸν 'Αγαθοκλέα καὶ Σωσίβιον έπὶ τούτο τὸ μέρος ταγθέντες έξέπεμπον ἐπιμελῶς τὰς ποεσβείας πρός του Αντίοχον. αμα δε διαπεμψά- τ μενοι πρός τε 'Ροδίους καὶ Βυζαντίους καὶ Κυζικη-10 νούς, σύν δὲ τούτοις Αίτωλούς, ἐπεσπάσαντο πρεσβείας έπὶ τὰς διαλύσεις. αὶ καὶ παραγενόμεναι 6 μεγάλας αὐτοῖς ἔδοσαν ἀφορμάς, διαπρεσβευόμεναι πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς βασιλεῖς, εἰς τὸ λαβεῖν ἀναστροφήν καὶ χράνον πρὸς τὰς τοῦ πολέμου παρα-15 σκευάς. ταύταις τε δή κατά τὸ συνεχές έχρημάτιζον 7 έν τη Μέμφει προκαθήμενοι, παραπλησίως δε καί τας παρά των περί τον Αντίοχον απεδέχοντο, φιλανθρώπως ποιούμενοι τὰς ἀπαντήσεις. ἀνεκαλούντο 8 δε και συνήθροιζον είς την 'Αλεξάνδρειαν τούς 20 μισθοφόρους τοὺς ἐν ταῖς ἔξω πόλεσιν ὑπ' αὐτῶν μισθοδοτουμένους. έξαπέστελλον δε καί ξενολόγους 9 καὶ παρεσκεύαζον τοὶς προϋπάρχουσι καὶ τοῖς παραγινομένοις τὰς σιταργίας, ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὴν 10 λοιπην έγίνοντο παρασκευήν, άνὰ μέρος καὶ συνε-25 χῶς διατρέχοντες είς τὴν 'Αλεξάνδρειαν, ΐνα μηδέν έλλίπη των χορηγιών πρός τὰς προχειμένας έπιβολάς. την δέ περί τὰ βπλα κατασκευήν και την ιών άν- 11 δρῶν ἐκλογὴν καὶ διαίρεσιν Ἐχεκράτει τῷ Θετταλῷ 487. καὶ Φοξίδα τῷ Μελιταιεί παρέδοσαν, ἄμα δὲ τούτοις 12 20 Ευρυλόχω τῷ Μάγνητι καὶ Σωκράτει τῷ Βοιωτίω: σύν οίς ην καὶ Κνωπίας 'Αλλαριώτης. εὐκαιρότατα 13

γάο δή τούτων έπελάβοντο των άνδοων, οίτινες επι Δημητρίω καλ Άντινόνω συστρατευόμενοι κατά ποσον έννοιαν είχον της αληθείας και καθόλου της 14 έν τοξς ύπαίθροις γρείας. οὖτοι δὲ παραλαβόντες τὸ πλήθος ενδεγομένως έγείοιζον καί στρατιωτικώς. 5 64 πρώτου μέν γάρ κατά γένη καὶ καθ' ήλικίαν διελόντες ανέδοσαν έκαστοις τους έπιτηδείους καθο- 450. πλισμούς, όλιγωρήσαντες των πρότερον αὐτοῖς ὑπαρ-2 γόντων μετά δε ταῦτα συνέταξαν οίκείως πρός την παρούσαν γρείαν, λύσαντες τὰ συστήματα καὶ τὰς 10 3 έκ των πρότερον όψωνιασμών καταγραφάς. έξης δε τούτοις εγύμναζον, συνήθεις εκάστους ποιούντες ού μόνον τοῖς παραγγέλμασιν, άλλὰ καὶ ταῖς οἰκείαις 4 των καθοπλισμών κινήσεσιν. έποιούντο δέ καί συναγωγάς έπλ των ωπλων καλ παρακλήσεις, έυ αίς 15 μεγίστην παρείχοντο χρείαν 'Ανδρόμαχος 'Ασπένδιος 5 καί Πολυκράτης 'Αργείος, προσφάτως μέν έκ τῆς Έλλάδος διαβεβηκότες, συνήθεις δ' άκμην όντες ταϊς Ελληνικαϊς δομαϊς καὶ ταϊς έκάστων ἐπινοίαις, ποὸς δε τούτοις έπιφανείς ύπερχοντες ταίς τε πατρίσι καί 20 6 τοις βίοις, Πολυκράτης δε και μαλλον διά τε την της οικίας άρχαιότητα καί διά την Μνασιάδου τοῦ 7 πατρός δόξαν έκ τῆς ἀθλήσεως. οῦ καὶ κατ' ἰδίαν καὶ κοινή παρακαλούντες όρμην καὶ προθυμίαν ένειογάσαντο τοῖς ἀνθοώποις πρὸς τὸν μέλλοντα κίν- 25 65 δυνον. είχον δε και τας ήγεμονίας εκαστοι των προειοημένων ανδρών οίχείας ταίς ίδίαις έμπειρίαις. 2 Εὐούλοχος μεν γάο ὁ Μάγνης ήνεῖτο σχεδών άνδρών τρισχιλίων του καλουμένου παρά τοῖς βασιλεύσιν άγήματος, Σωκράτης δ' ὁ Βοιώτιος πελτα- 30 3 στας ύφ' αύτον είγε δισγιλίους. δ δ' Αγαιος Φοζίδας

488. καὶ Πτολεμαΐος ὁ Θρασέου, σὺν δὲ τούτοις 'Ανδρόμανος [δ] 'Ασπένδιος, συνεγύμναζον μεν έπι ταὐτὸ την φάλαγγα καί τους μισθοφόρους Ελληνας, ήγουντο 4 δε της μεν φάλαγγος 'Ανδρόμαγος καὶ Πτολεμαΐος, 5 τῶν δὲ μισθοφόρων Φοξίδας, οὔσης τῆς μὲν φάλαγγος είς δισμυρίους καὶ πευτακισχιλίους, τῶν δὲ μισθοφόρων είς ομτακισχιλίους. τούς δ' ίππεις τούς 5 μέν περί την αὐλήν, όντας είς έπτακοσίους, Πολυκράτης παρεσκεύαζε καὶ τοὺς ἀπὸ Λιβύης, ἔτι δὲ 10 καλ τούς έγγωρίους καλ τούτων αὐτὸς ήγεῖτο πάντων, περί τρισχιλίους όντων του άριθμόν. τούς γε 6 μην ἀπὸ τῆς Ελλάδος καὶ πᾶν τὸ τῶν μισθοφόρων ίππέων πληθος Έγεκράτης ὁ Θετταλός διαφερόντως άσκήσας, όντας είς δισχιλίους, μεγίστην έπ' αὐτοῦ 451. 15 τοῦ χινδύνου παρέσχετο χρείαν. οὐδενὸς δ' ἦττον 7 έσπευδε περί τους υφ' αυτον ταττομένους Κνωπίας 'Αλλαριώτης, έχων τούς μεν πάντας Κοῆτας είς τρισγιλίους, αὐτῶν δὲ τούτων γιλίους Νεόκρητας, ἐφ' ων έτετάχει Φίλωνα του Κυώσιου. καθώπλισαν δέ 8 20 καὶ Λίβυας τοισχιλίους είς τὸν Μακεδονικὸν τρόπου, έφ' ὧν ἦν Αμμώνιος ὁ Βαρκαΐος. τὸ δὲ τῶν 9 Αίγυπτίων πλήθος ήν μέν είς δισμυρίους φαλαγγίτας, ύπετάττετο δε Σωσιβίω. συνήχθη δε καί 10 Θρακών καὶ Γαλατών πλήθος, ἐκ μὲν τών κατοίκων 25 καὶ τῶν ἐπινόνων εἰς τετρακισγιλίους, οί δὲ προσφάτως έπισυναγθέντες ήσαν είς δισχιλίους, ὧν ήγεῖτο ∠Ιιονύσιος δ Θρᾶξ.

Ή μεν οὖν Πτολεμαίω παρασκευαζομένη δύνα- 11 μις τῷ τε πλήθει καὶ ταῖς διαφοραῖς τοσαύτη καὶ 30 τοιαύτη τις ἦν. Αντίοχος δὲ συνεσταμένος πολιορ- 66 κίαν περὶ τὴν καλουμένην πόλιν Δῶρα, καὶ περαί-

489. νειν οὐδεν δυνάμενος διά τε την όγυρότητα τοῦ τόπου και τὰς τῶν περί τὸν Νικόλαον παραβοη-2 θείας, συνάπτοντος ήδη του γειμώνος, συνεγώρησε ταίς παρά του Πτολεμαίου πρεσβείαις άνοχάς τε ποιήσασθαι τετραμήνους καὶ περὶ τῶν ὅλων εἰς πάντα 5 3 συγκαταβήσεσθαι τὰ φιλάνθρωπα. ταῦτα δ' ἔπραττε πλεϊστον μεν απέγων της αληθείας, σπεύδων δε μή πολύν γρόνον αποσπασθαι των οικείων τόπων, αλλ' έν τη Σελευκεία ποιήσασθαι την των δυνάμεων παραγειμασίαν διὰ τὸ προφανῶς τὸν Αχαιὸν ἐπι- 10 βουλεύειν μέν τοῖς σφετέροις πράγμασι, συνεργείν 4 δε τοῖς περί τὸν Πτολεμαῖον δμολογουμένως. τούτων δὲ συγχωρηθέντων 'Αντίοχος τοὺς μὲν πρεσβευτάς έξέπεμψε, παραγγείλας διασαφείν αὐτῷ τὴν ταγίστην τὰ δόξαντα τοῖς περί τὸν Πτολεμαΐον καί 15 5 συνάπτειν είς Σελεύκειαν άπολιπων δε φυλακάς τάς άρμοζούσας έν τοῖς τόποις, καὶ παραδούς Θεοδότφ την των όλων έπιμέλειαν, έπανηλθε και παραγενόμενος είς την Σελεύκειαν διαφήκε τας δυνάμεις 6 είς παραγειμασίαν. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ μὲν 20 452. γυμνάζειν τοὺς ὅχλους ἀλιγώρει, πεπεισμένος οὐ προσδεήσεσθαι τὰ πράγματα μάχης διὰ τὸ τινῶν μεν μερών Κοίλης Συρίας και Φοινίκης ήδη κυριεύειν, τους δε λοιπούς έλπίζειν έξ εκόντων καί 7 διὰ λόγου παραλήψεσθαι, μὴ τολμώντων τὸ παρά- 25 παν των περί τὸν Πτολεμαζον είς τὸν περί των 8 όλων συγκαταβαίνειν κίνουνου. ταύτην δε συνέβαινε την διάληψιν καὶ τούς πρεσβευτάς έχειν διά τὸ τὰς ἐντεύξεις αὐτοῖς τὸν Σωσίβιον ἐν τῆ Μέμφει 9 προκαθήμενον φιλανθρώπους ποιείσθαι, των δέ 30 κατά την 'Αλεξάνδρειαν παρασκευών μηδέποτε τούς

διαπεμπομένους πρός τὸν 'Αντίοχον ἐᾶν αὐτόπτὰς γενέσθαι.

Πλην και τότε των πρέσβεων άφικομένων οι μεν 67 περί του Σωσίβιου ετοιμοι πρός παν, δ δ' Αυτίστος 2 190, 5 μεγίστην έποιείτο σπουδήν είς το καθάπαξ καί τοίς δπλοις καὶ τοῖς δικαίοις έπὶ τῶν έντεύξεων καταπεριείναι των έκ τῆς 'Αλεξανδρείας. ή και παρα- 3 γενομένων των ποεσβευτών είς την Σελεύκειαν, καί συγκαταβαινόντων είς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲο τῆς 10 διαλύσεως λόγους κατά τὰς ὑπὸ τῶν περί τὸν Σωσίβιον έντολάς, δ μέν βασιλεύς τὸ μέν ἄρτι γεγονός 4 ἀτύγημα και προφανές ἀδίκημα περί τῆς ένεστώσης ματαλήψεως των περί Κοίλην Συρίαν τόπων οὐ δεινὸν ἐνόμιζε κατὰ τὰς δικαιολογίας, τὸ δὲ πλεΐστον 5 15 οὐδ' ἐν ἀδικήματι, κατηριθμεῖτο τὴν πρᾶξιν, ὡς καθηκόντων αὐτῷ τινων ἀντιπεποιημένος, τὴν δὲ 6 πρώτην 'Αντιγόνου τοῦ Μονοφθάλμου κατάληψιν καὶ τὴν Σελεύκου δυναστείαν τῶν τόπων τούτων έκείνας έφη κυριωτάτας είναι καὶ δικαιοτάτας κτή-20 σεις, καθ' ας αὐτοῖς, οὐ Πτολεμαίω, καθήκειν τὰ κατά Κοίλην Συρίαν καὶ γάρ Πτολεμαΐον διαπολε- 7 μήσαι πρός Αντίγονον ούχ αύτω, Σελεύκω δε συγκατασκευάζουτα την ἀρχην τῶν τόπων τούτων. μά- 8 λιστα δε τὸ μοινὸν ἐπιέζει πάντων τῶν βασιλέων 25 συγγώρημα, καθ' οθς καιρούς Αντίγονον νικήσαντες, καὶ βουλευόμενοι κατὰ προαίρεσιν όμόσε πάν- 458. τες, Κάσσανδρος, Αυσίματος, Σέλευκος, ἔκριναν Σελεύνου την όλην Συρίαν υπάρχειν. οί δε παρά 9 τοῦ Πτολεμαίου τὰναντία τούτων ἐπειρώντο συνι-30 στάνειν' τό τε γάρ παρον ηδξον άδίκημα καί δεινον έποίουν τὸ γεγονός, είς παρασπόνδημα τὴν Θεοδότου

προδοσίαν και την έφοδον ανάνοντες την Αντιόγου. 10 προεφέροντο δε και τας έπι Πτολεμαίου τοῦ Λάγου **πτήσεις, φάσκουτες έπλ τούτω συμπολεμήσαι Σελεύκω** Πτολεμαΐον, έφ' & την μέν όλης της 'Ασίας άργην Σελεύμφ περιθείναι, τὰ δὲ κατὰ Κοίλην Συρίαν 5 11 αύτῷ κατακτήσασθαι καὶ Φοινίκην. έλέγετο μέν ούν ταύτα καὶ παραπλήσια τούτοις πλεονάκις ὑπ' άμ-491. φοτέρων κατά τὰς διαπρεσβείας καὶ τὰς ἐντεύξεις. έπετελείτο δε το παράπαν οὐδέν, άτε της δικαιολογίας γινομένης διὰ τῶν κοινῶν φίλων, μεταξὸ δὲ 10 unδενὸς ὑπάργοντος τοῦ δυνησομένου παρακατασγείν 12 καλ κωλύσαι την του δοκούντος άδικείν δρμήν, μάλιστα δε παρείγε δυσχρηστίαν άμφοτέροις τὰ περί τον 'Αχαιόν' Πτολεμαίος μεν γαο έσπούδαζε περι-13 λαβείν ταίς συνθήκαις αὐτόν, Αντίογος δε καθάπαξ 15 ούδε λόγον ήνείχετο περί τούτων, δεινόν ήγούμενος τὸ καὶ τολμᾶν τὸν Πτολεμαΐον περιστέλλειν τοὺς άποστάτας και μνήμην ποιείσθαι περί τινος των τοιούτων.

68 Διόπερ έπει πρεσβεύοντες μεν άλις είχον άμφό- 20 τεροι, πέρας δ' οὐδεν έγίνετο περί τὰς συνθήκας, συνῆπτε δε τὰ τῆς ἐαρινῆς ὅρας, 'Αντίοχος μεν συνῆγε τὰς δυνάμεις, ὡς εἰσβαλῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ καταστρεψόμενος τὰ καταλειπό-2 μενα μέρη τῶν ἐν Κοίλη Συρία πραγμάτων, οί δε 25 περί τὸν Πτολεμαῖον δλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες τῷ Νικολάφ χορηγίας τε παρείχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους δαψιλεῖς καὶ δυνάμεις ἐξέπεμπον πε-3 ζικάς καὶ ναυτικάς. ὧν προσγενομένων εὐθαρσῶς δ Νικόλαος εἰς τὸν πόλεμον ἐνέβαινε, πρὸς πᾶν τὸ 20 παραγγελλόμενον έτοίμως αὐτῷ συνεργοῦντος Περι-

γένους τοῦ ναυάργου τοῦτον γὰρ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν 4 δυνάμεων έξαπέστειλαν οί περί τον Πτολεμαΐον, 454. έχοντα καταφράκτους μέν ναῦς τριάκοντα, φορτηγούς δε πλείους των τετραμοσίων. Νικόλαος δε τό 5 5 μεν γένος ύπηργεν Αίτωλός, τριβήν δε και τόλμαν έν τοῖς πολεμικοῖς οὐδενὸς εἶγεν έλάττω τῶν παρά Πτολεμαίω στρατευομένων. προκαταλαβόμενος δὲ 6 μέρει μέν τινι τὰ κατὰ Πλάτανον στενά, τῆ δὲ λοιπῆ δυνάμει, μεθ' ής αὐτὸς ήν, τὰ περί Πορφυρεώνα 10 πόλιν, ταύτη παοεφύλαττε την είσβολην του βασιλέως, δμού συνορμούσης αὐτῷ καὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως. Αντίοχος δὲ παρελθών είς Μάραθον, 7 492. καὶ παραγενομένων πρὸς αὐτὸν 'Αραδίων ὑπὲρ συμμαχίας, οὐ μόνον προσεδέξατο τὴν συμμαχίαν, ἀλλὰ 15 καὶ τὴν διαφοράν τὴν προϋπάρχουσαν αὐτοῖς πρὸς άλλήλους κατέπαυσε, διαλύσας τους έν τη νήσω πρός τούς την ήπειρον κατοικούντας των Άραδίων. μετά δὲ ταῦτα ποιησάμενος την είσβολην κατά τὸ 8 καλούμενον Θεού πρόσωπον ήμε πρός Βηρυτόν, Βό-20 τουν μεν έν τη παρόδω καταλαβόμενος. Τοιήση δε καὶ Κάλαμον έμπρήσας. έντεῦθεν δὲ Νίκαρχον μὲν 9 καὶ Θεόδοτον προαπέστειλε, συντάξας προκαταλαβέσθαι τὰς δυσχωρίας περί τὸν Λύκον καλούμενον ποταμόν αὐτὸς δὲ τὴν δύναμιν ἀναλαβῶν προῆλθε 25 καὶ κατεστρατοπέδευσε περί του Δαμούραν ποταμόν, συμπαραπλέουτος άμα καὶ Διογυήτου τοῦ ναυάρχου. παραλαβών δὲ πάλιν έντεῦθεν τούς τε περί τὸν 10 Θεόδοτον καὶ Νίκαργον τοὺς ἐκ τῆς δυνάμεως εὐζώνους, δομησε κατασκεψόμενος τάς προκατεγομένας 30 ύπὸ των περί τὸν Νικόλαον δυσχωρίας. συνθεωρή- 11 σας δε τας των τόπων ιδιότητας, τότε μεν ανεχώρησε

πρός την παρεμβολήν, κατά δὲ την έπιοῦσαν ημέραν, καταλιπών αὐτοῦ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων καὶ Νίπαργον έπὶ τούτων, προήγε μετά της λοιπής δυ-69 νάμεως έπλ την προκειμένην γρείαν, της δε κατά τὸν Λίβανον παρωρείας κατά τοὺς τόπους τούτους 5 συγκλειούσης την παραλίαν είς στενον καλ βραγύν τόπον, συμβαίνει καλ τοῦτον αὐτὸν ράγει δυσβάτω καὶ τραγεία διεζῶσθαι, στενήν δὲ καὶ δυσγερή παρ' 455. 2 αὐτὴν τὴν δάλατταν ἀπολειπούση πάροδον, ἐφ' ἦ τότε Νικόλαος παρεμβεβληκώς, καὶ τούς μέν τῷ τῷν 10 άνδρών πλήθει προκατειληφώς τόπους, τούς δὲ ταῖς γειροποιήτοις κατασκευαίς διησφαλισμένος, δαδίως 3 έπέπειστο κωλύσειν τῆς είσόδου τὸν Αντίοχον. δ δε βασιλεύς διελών είς τρία μέρη την δύναμιν τὸ μέν εν Θεοδότω παρέδωκε, προστάξας συμπλέκεσθαι 15 498. καλ βιάζεσθαι παρ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν τοῦ Λι-4 βάνου, τὸ δ' έτερον Μενεδήμω, διὰ πλειόνων έν-5 τειλάμενος κατά μέσην πειράζειν την ράχιν το δέ τρίτον πρός θάλατταν ἀπένειμε, Διοκλέα τον στρα-6 τηγον της Παραποταμίας ήγεμόνα συστήσας. αὐτὸς 20 δε μετά της θεραπείας είγε τον μέσον τόπον, πάντα βουλόμενος έποπτεύειν καί παντί τῷ δεομένω παρα-7 βοηθείν. ἄμα δε τούτοις έξηρτυμένοι παρενέβαλον είς ναυμαχίαν οί περί τον Διόγνητον καί Περιγένην, συνάπτοντες κατά τὸ δυνατὸν τῆ γῆ καὶ πει- 25 φώμενοι ποιείν ως αν εί μίαν έπιφάνειαν της πεζο-8 μαχίας καὶ ναυμαχίας. πάντων δὲ ποιησαμένων ἀφ' ένὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ένὸς τὰς προσβολάς, ή μεν ναυμαχία πάρισον είχε τον κίνδυνον διά τὸ καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς παρασκευαῖς παραπλή- 30 9 σιου είναι τὸ παρ' ἀμφοῖν ναυτικόν, τῶν δὲ πεζῶν

τὸ μὲν πρῶτον ἐπεκράτουν οἱ τοῦ Νικολάου, συγχρώμενοι ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι, ταχὰ δὲ τῶν
περὶ τὸν Θεόδοτον ἐκβιασαμένων τοὺς ἐπὶ τῆ παρωρεία, κάπειτα ποιουμένων ἐξ ὑπερδεξίου τὴν ἔφο5 δον, τραπέντες οἱ περὶ τὸν Νικόλαον ἔφευγον προτροπάδην ἄπαντες. κατὰ δὲ τὴν φυγὴν ἔπεσον μὲν 10
αὐτῶν εἰς δισχιλίους, ζωγρία δ΄ ἐάλωσαν οὐκ ἐλάττους τούτων οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἀπεχώρησαν ἐπὶ
Σιδῶνος. ὁ δὲ Περιγένης, ἐπικυδέστερος ὢν ταῖς 11
10 ἐλπίσι κατὰ τὴν ναυμαχίαν, συνθεωρήσας τὸ κατὰ
τοὺς πεζοὺς ἐλάττωμα καὶ διατραπείς, ἀσφαλῶς
ἐποιήσατο τὴν ἀποχώρησιν εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους.

'Αντίοχος δὲ τὴν δύναμιν ἀναλαβὼν ἦκε καὶ 70 κατεστρατοπέδευσε πρός τη Σιδώνι, το μέν ούν 2 15 καταπειράζειν τῆς πόλεως ἀπέγνω διὰ τὴν προϋπάρ- 456. γουσαν αὐτόθι δαψίλειαν τῆς γορηγίας καὶ τὸ πλῆθος των ένοικούντων καὶ συμπεφευγότων ανδρών: άναλαβών δε την δύναμιν αὐτὸς μεν έποιεῖτο την 3 πορείαν ως έπι Φιλοτερίας, Διογνήτω δε συνέταξε 494.20 τῷ ναυάρχω πάλιν ἔγοντι τὰς ναῦς ἀποπλεῖν εἰς Τύρον. ή δε Φιλοτερία πεΐται παρ' αὐτὴν τὴν 4 λίμνην, εἰς ἢν ὁ καλούμενος Ἰορδάνης ποταμὸς εἰσβάλλων έξίησι πάλιν είς τὰ πεδία τὰ περί τὴν Σκυθων πόλιν προσαγορευομένην. γενόμενος δε καθ' 5 25 δμολογίαν έγκρατης άμφοτέρων των ποοειοημένων πόλεων, εὐθαρσῶς ἔσχε πρὸς τὰς μελλούσας ἐπιβολάς διὰ τὸ τὴν ὑποτεταγμένην χώραν ταῖς πόλεσι ταύταις ραδίως δύνασθαι παντί τῶ στρατοπέδω γοοηγείν και δαψιλή παρασκευάζειν τα κατεπείγοντα 30 πρὸς τὴν γρείαν. ἀσφαλισάμενος δε φρουραῖς ταύ- 6 τας ύπερέβαλε την δρεινην και παρην έπ' 'Αταβύριον.

δ κείται μεν έπὶ λόφου μαστοειδούς, την δε πρόσ-7 βασιν έγει πλείον η πεντεκαίδεκα σταδίων, γρησάμενος δε κατά τον καιρον τοῦτον ενέδρα καλ στρα-8 τηγήματι κατέσχε την πόλιν προκαλεσάμενος γάρ είς ακοοβολισμον τούς από τῆς πόλεως καὶ συγκατα- 5 Βιβάσας έπλ πολύ τούς προκινδυνεύοντας, κάπειτα πάλιν έκ μεταβολής των φευγόντων καὶ διαναστάσεως των έγκαθημένων συμβαλών, πολλούς μέν αύ-9 των απέκτεινε, τέλος δ' έπακολουθήσας καὶ προκαταπληξάμενος έξ έφόδου παρέλαβε καὶ ταύτην τὴν 10 10 πόλιν. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Κεραίας, εἶς των ύπὸ Πτολεμαΐον ταττομένων ύπάρχων, ἀπέστη πρός αὐτόν ο χρησάμενος μεγαλοπρεπώς πολλούς έμετεώρισε των παρά τοξς έναντίοις ήγεμόνων. 11 Ιππόλοχος γοῦν ὁ Θετταλὸς οὐ μετὰ πολύ τετρα- 15 μοσίους Ιππείς ήμεν έχων πρός αὐτὸν τῶν ὑπὸ Πτο-12 λεμαΐον ταττομένων. ἀσφαλισάμενος δε καὶ τὸ 'Αταβύριον ανέζευξε, καὶ προάγων παρέλαβε Πέλλαν καὶ 71 Καμούν και Γεφρούν, τοιαύτης δε γενομένης της εύροίας, οί την παρακειμένην Αραβίαν κατοικούν- 20 τες, παρακαλέσαντες σφας αὐτούς, όμοθυμαδὸν αὐτῷ 2 προσέθεντο πάντες. προσλαβών δε καὶ τὴν παρά τούτων έλπίδα και χορηγίαν προήγε, και κατασχών 457. *** είς την Γαλατιν *** γίνεται *** 'Αβίλων καὶ 495. των είς αὐτὰ παραβεβοηθηκότων, ὧν ἡγεῖτο Νικίας, 25 3 άναγκαΐος ών καὶ συγγενής Μεννέου. καταλειπομένων δ' έτι των Γαδάρων, α δοκεί των κατ' έκείνους τούς τόπους όχυρότητι διαφέρειν, προσστρατοπεδεύσας αὐτοῖς καὶ συστησάμενος ἔργα ταχέως κατε-4 πλήξατο καὶ παρέλυβε τὴν πόλιν. μετὰ δὲ ταῦτα 30 πυνθανόμενος είς τὰ 'Ραββατάμανα τῆς 'Αραβίας καὶ

πλείους ήθροισμένους των πολεμίων πορθείν καὶ κατατρέγειν την των προσκεχωρηκότων 'Αράβων αὐτῶ γώραν, πάντ' ἐν ἐλάττονι θέμενος ῶρμησε καὶ προσεστρατοπέδευσε τοῖς βουνοῖς, έφ' ὧν κεῖσθαι 5 συμβαίνει την πόλιν. περιελθών δε και συνθεασά- 5 μενος τὸν λόφον κατὰ δύο τόπους μόνον ἔχοντα πρόσοδου, ταύτη προσέβαινε καὶ κατὰ τούτους συνίστατο τούς τόπους τὰς τῶν μηγανημάτων κατασκευάς. ἀποδούς δε την έπιμέλειαν των έρνων των 6 10 μεν Νικάρχω, των δε Θεοδότω, το λοιπον αυτός ήδη κοινόν αύτον παρεσκεύαζε κατά την έπιμέλειαν καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἐκατέρου περὶ ταῦτα φιλοτιμίας. πολλην δε ποιουμένων σπουδην των περί τον 7 Θεόδοτον και Νίκαργον, και συνεγώς αμιλλωμένων 15 πρὸς ἀλλήλους περί τοῦ πότερος αὐτῶν φθάσει καταβαλών τὸ προκείμενον των ἔργων τεῖχος, ταχέως συνέβη και παρά την προσδοκίαν έκάτερον πεσείν τὸ μέρος. οδ συμβάντος έποιούντο καὶ νύκτωρ μέν 8 καλ μεθ' ήμέραν προσβολάς καλ πάσαν προσέφερον 20 βίαν, ούδένα παραλείποντες καιρόν. συνεγώς δέ 9 καταπειράζοντες της πόλεως οὐ μην ήνυον της έπιβολής οὐδὲν διὰ τὸ πλήθος τῶν είς τὴν πόλιν συνδεδραμημότων ανδρών, έως οδ των αίχμαλώτων τινός ύποδείξαντος τὸν ὑπόνομον, δι' οὖ κατέβαινον ἐπὶ 25 την ύδρείαν οί πολιορχούμενοι, τοῦτον ἀναρρήξαντες ένέφραξαν ύλη και λίθοις και παντί τῷ τοιούτῳ 496. γένει. τότε δε συνείξαντες οί ματά την πόλιν διά 10 την ανυδρίαν παρέδοσαν αυτούς. οῦ γενομένου κυ- 11 458. οιεύσας των 'Ραββαταμάνων έπλ μεν τούτων απέλιπε 30 Νίκαρχον μετά φυλακής της άρμοζούσης Ίππόλοχον δε καί Κεραίαν τους αποστάντας μετά πεζων πεντα-POLYR. HIST. II.

κισγιλίων έξαποστείλας έπὶ τοὺς κατά Σαμάρειαν τόπους, καὶ συντάξας προκαθήσθαι καὶ πᾶσι τὴν άσφάλειαν προκατασκευάζειν τοξο ύπ' αὐτὸν ταττο-12 μένοις, ανέζευξε μετά της δυνάμεως ώς έπὶ Πτολεμαΐδος, έχει ποιείσθαι διεγνωχώς την παραγειμασίαν. 5 72 Κατά δε την αὐτην θερείαν Πεδνηλισσείς, πολιορκούμενοι και κινδυνεύοντες ύπο Σελγέων, διε-2 πέμψαντο περί βοηθείας προς Αγαιόν, τοῦ δ' ἀσμένως ύπακούσαντος, ούτοι μέν εύθαρσως ύπέμενον την πολιορκίαν, προσανέγοντες ταις έλπίσι της βοη- 10 3 θείας, δ δ' Αχαιός, προγειρισάμενος Γαρσύηριν μετά πεζων έξακισχιλίων, ίππέων δε πεντακοσίων, έξαπέστειλε σπουδή παραβοηθήσουτα τοίς Πεδυη-4 λισσεύσιν. οί δε Σελγείς, συνέντες την παρουσίαν τῆς βοηθείας, προκατελάβοντο τὰ στενὰ τὰ περί 15 την καλουμένην Κλίμακα τῷ πλείονι μέρει τῆς έαυτων δυνάμεως, και την μεν είσβολην την έπι Σάπορδα κατείχου, τὰς δὲ διόδους καὶ προσβάσεις πά-5 σας ἔφθειρον. δ δὲ Γαρσύηρις, ἐμβαλὰν είς τὴν Μιλυάδα και καταστρατοπεδεύσας περί την καλου- 20 μένην Κρητών πόλιν, έπεὶ συνήσθετο προκατεχομένων τῶν τόπων ἀδύνατον οὖσαν τὴν εἰς τοὔμπροσθεν 6 πορείαν, έπινοεί τινα δόλον τοιοῦτον. ἀναζεύξας ήγε πάλιν είς τουπίσω την πορείαν, ως απεγνωκώς την βοήθειαν διά τὸ προκατέχεσθαι τοὺς τόπους. 25 7 οί δε Σελγείς προχείρως πιστεύσαντες, ως απεγνωκότος βοηθείν Γαρσυήριδος, οί μέν είς τὸ στρατόπεδον απεγώρησαν, οί δ' είς την πόλιν δια το κατ-8 επείγειν την τοῦ σίτου κομιδήν. ὁ δὲ Γαρσύηρις, έξ έπιστροφής ένεργον ποιησάμενος την πορείαν, 30 497. ήμε πρός τὰς ὑπερβολάς. καταλαβὼν δ' ἐρήμους,

ταύτας μεν ήσφαλίσατο φυλακαΐς, Φάϋλλον έπὶ πάντων έπιστήσας, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς στρατιᾶς εἰς Πέρ- 9 γην κατάρας έντεῦθεν έποιεῖτο τὰς διαπρεσβείας 459. πρός τε τούς άλλους τούς την Πισιδικήν κατοικούν-5 τας καί πρός την Παμφυλίαν, ύποδεικνύων μέν τό 10 τῶν Σελγέων βάρος, παρακαλῶν δὲ πάντας πρὸς την 'Αγαιού συμμαγίαν και πρός την βοήθειαν τοις Πεδυηλισσεύσιν. οί δε Σελγείς κατά του καιρου 73 τούτον, στρατηγόν έξαποστείλαντες μετά δυνάμεως. 10 ήλπισαν καταπληξάμενοι ταῖς τῶν τόπων έμπειρίαις έκβαλεῖν τὸν Φάϋλλον έκ τῶν ὀγυρωμάτων. οὐ 2 καθικόμενοι δε της προθέσεως, άλλα πολλούς άποβαλόντες των στρατιωτών έν ταϊς προσβολαϊς, ταύτης μέν της έλπίδος απέστησαν, τη δε πολιορχία 15 καὶ τοῖς ἔργοις οὐχ ἦττον, ἀλλὰ μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ προσεκαρτέρουν. τοῖς δὲ περί Γαρσύηριν Έτεννεῖς 3 μεν οί της Πισιδικης την ύπεο Σίδης δοεινην κατοικούντες, δκτακισγιλίους δπλίτας Επεμψαν, 'Ασπένδιοι δέ τοὺς ἡμίσεις. Σιδῆται δέ τὰ μέν στοχαζό- 4 20 μενοι τῆς πρὸς Αντίοχον εὐνοίας, τὸ δὲ πλεῖον διὰ τὸ πρὸς Ασπενδίους μῖσος, οὐ μετέσχον τῆς βοηθείας. δ δε Γαρσύηρις αναλαβών τάς τε των βε- 5 βοηθηκότων καὶ τὰς ίδίας δυνάμεις ήκε πρὸς τὴν Πεδνηλισσόν, πεπεισμένος έξ έφόδου λύσειν την 25 πολιοφαίαν οὐ καταπληττομένων δὲ τῶν Σέλγέων, λαβων σύμμετρον απόστημα κατεστρατοπέδευσε. των 6 δε Πεδνηλισσέων πιεζυμένων ύπο της ένδείας, δ Γαρσύηρις σπεύδων ποιείν τὰ δυνατά, δισχιλίους ετοιμάσας ἄνδρας καὶ δούς έκάστω μέδιμνον πυρών, 30 νυκτός είς την Πεόνηλισσον είσεπεμπε. των δέ 7 Σελγέων συνέντων το γινόμενον και παραβοηθη-13*

σάντων, συνέβη των μεν ανδοων των είσφερόντων κατακοπήναι τούς πλείστους, του δε σίτου παντός 8 κυριεύσαι τους Σελγείς. οίς έπαρθέντες ένεχείρη-498. σαν οὐ μόνον τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς περί τὸν Γαρσύηριν πολιορκείν. ἔγουσι γὰρ δή τι τολμηρον 5 άελ καλ παράβολον έν τοῖς πολεμίοις of Σελγεζς. 9 δι' ἃ καὶ τότε καταλιπόντες φυλακήν την ἀναγκαίαν τοῦ γάρακος, τοῖς λοιποῖς περιστάντες κατὰ πλείους τόπους αμα προσέβαλον εὐθαρσώς τη των ύπεναν-10 τίων παρεμβολή. παιταχόθεν δὲ τοῦ κινδύνου πα- 10 ραδόξως περιεστώτος, κατά δέ τινας τόπους καί τοῦ 460. γάρακος ήδη διασπωμένου, θεωρών δ Γαρσύηρις τὸ συμβαίνου καὶ μογθηράς έλπίδας έγων ύπερ των δλων, έξέπεμψε τοὺς ίππεῖς κατά τινα τόπον ἀφυ-11 λακτούμενου ους νομίσαντες οί Σελγείς καταπε- 15 πληγμένους καλ δεδιότας το μέλλον αποχωρήσειν 12 οὐ προσέσγον, άλλ' ἀπλῶς ἀλιγώρησαν. οἱ δὲ πεοιιππεύσαντες καὶ γενόμενοι κατὰ νώτου τοῖς πολεμίοις ένέβαλον, καὶ προσέφερον τὰς χεῖρας έρρω-13 μένως. οδ συμβαίνοντος αναθαρρήσαντες οί τοῦ 20 Γαρσυήριδος πεζοί, καίπερ ήδη τετραμμένοι, πάλιν 14 έκ μεταβολής ημύνοντο τους είσκίπτοντας έξ οδ περιεχόμενοι πανταχόθεν οί Σελγεζς τέλος είς φυ-5 γην ωρμησαν. αμα δε τούτοις οί Πεδυηλισσείς έπιθέμενοι τοὺς ἐν τῷ χάρακι καταλειφθέντας ἔξέβα- 25 6 λον. γενομένης δε της φυγης έπλ πολύν τόπον, έπεσον μεν ούκ ελάττους μυρίων, των δε λοιπών οί μεν σύμμαχοι πάντες είς την οίκείαν, οί δε Σελγείς διὰ τῆς ὀρεινῆς εἰς τὴν αύτῶν πατρίδα κατέφυγον. Ο δε Γαρσύηρις ἀναζεύξας έκ ποδος εΐπετο τοίς 30 φεύγουσι, σπεύδων διελθεῖν τὰς δυσγωρίας καὶ συν-

εγγίσαι τη πόλει πρίν ή στηναι καλ βουλεύσασθαί τι τούς πεφευνότας ύπερ της αύτοῦ παρουσίας. ού- 2 τος μέν οὖν ήμε μετὰ τῆς δυνάμεως πρὸς τὴν πόλιν οί δε Σελγείς δυσελπιστούντες μεν έπι τοίς 3 5 συμμάγοις διὰ τὴν χοινὴν περιπέτειαν, έκπεπληγμένοι δε ταζε ψυγαζε διά το γεγονος ατύγημα, πεοίφοβοι τελέως ήσαν καλ περί σφών αύτων καλ περί 499. της πατρίδος. διὸ συνελθόντες είς έπκλησίαν έβου- 4 λεύσαντο ποεσβευτήν έλπέμπειν ένα των πολιτών 10 Λόγβασιν, δε έγεγόνει μεν έπὶ πολύ συνήθης καὶ ξένος Αντιόχου τοῦ μεταλλάξαντος του βίον έπλ Θράκης, δοθείσης δ' έν παρακαταθήκη και Λαοδί- 5 κης αὐτῷ τῆς Αχαιοῦ γενομένης γυναικός, έτετρόφει ταύτην ώς θυγατέρα καὶ διαφερόντως έπεφιλοστορ-15 γήκει την παρθένου. δι' ά νομίζοντες οί Σελγείς 6 εύφυίστατον έχειν πρεσβευτήν πρός τὰ περιεστώτα τούτον έξαπέστειλαν. δε ποιησάμενος ίδία την έν-7 τευξιν πρός Γαρσύηριν, τοσούτο κατά την προαίρε- 461. σιν απέσχε τοῦ βοηθεῖν τῆ πατρίδι κατά τὸ δέον 20 ώστε ταναντία παρεκάλει τὸν Γαρσύηριν σπουδη πέμπειν έπὶ τὸν Αγαιόν, ἀναδεγόμενος έγγειοιεῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν. ὁ μὲν οὖν Γαρσύηρις, δεξάμενος 8 έτοίμως την έλπίδα, πρός μεν τον Αχαιον έξέπεμψε τούς έπισπασομένους και διασαφήσοντας πεοί των 25 ένεστώτων, ποὸς δὲ τοὺς Σελγείς ἀνοχὰς ποιησά-9 μενος είλκε τὸν χούνον τῶν συνθηκῶν, αίὲν ὑπὲο των κατά μέρος αντιλογίας και σκήψεις είσφερόμενος γάριν τοῦ προσδέξασθαι μεν τὸν 'Αγαιόν, δοῦναι δ' άναστροφήν τῷ Λογβάσει πρὸς τὰς έντεύξεις 30 και παρασκευάς της έπιβολης. κατά δε του καιρού 75 τούτον πλεονάκις συμπορευομένων πρός αλλήλους

είς σύλλογον, έγινετό τις συνήθεια των έχ τοῦ στρατοπέδου, παρεισιόντων πρός τὰς σιταρχίας είς 2 την πόλιν. δ δη και πολλοίς και πολλάκις ήδη παραίτιον νένονε της απωλείας, καί μοι δοκεζ πάντων των ζώων εὐπαραλογιστότατον ὑπάρχειν ἄν-5 3 θοωπος, δοκούν είναι πανουργότατον, πόσαι μέν γάρ παρεμβολαί και φρούρια, πόσαι δε και πηλίκαι 4 πόλεις τούτω τῶ τρόπω παρεσπόνδηνται; καὶ τούτων ούτω συνεχώς και προφανώς πολλοίς ήδη συμβεβημότων ούκ οίδ' ὅπως μαινοί τινες αίεὶ καὶ νέοι 10 το πρός τὰς τοιαύτας ἀπάτας πεφύκαμεν. τούτου δ' 500, αἴτιόν έστιν ὅτι τὰς τῶν πρότερον ἐπταικότων ἐν έκάστοις περιπετείας οὐ ποιούμεθα προγείρους, άλλὰ σίτου μεν και χρημάτων πλήθος, έτι δε τειχών καί βελών κατασκευάς, μετά πολλής ταλαιπωρίας καί 15 δαπάνης έτοιμαζόμεθα πρός τὰ παράδοξα των συμ-6 βαινόντων, δ δ' έστὶ βάστον μεν των όντων, μενίστας δε παρέχεται χρείας έν τοῖς ἐπισφαλέσι καιροῖς. τούτου πάντες κατολιγωρούμεν, καὶ ταῦτα δυνάμενοι.μετ' εὐσγήμονος άναπαύσεως άμα καὶ διαγω- 20 γης έκ της ιστορίας και πολυπραγμοσύνης περι-7 ποιεῖσθαι τὴν τοιαύτην έμπειρίαν. πλὴν δ μὲν 'Αγαιὸς ήκε πρὸς τὸν καιρόν, οί δὲ Σελγεῖς συμμίξαντες αὐτῷ μεγάλας ἔσχον ἐλπίδας ὡς ὁλοσχεροῦς 8 τινος τευξόμενοι φιλανθοωπίας. δ δε Λόγβασις έν 25 τούτω τω καιρώ κατά βραγύ συνηθροικώς είς την 462. ίδίαν οικίαν των έκ του στρατοπέδου παρεισιόντων στρατιωτών, συνεβούλευε τοίς πολίταις μή παρείναι υ τὸν καιρόν, ἀλλὰ πράττειν βλέποντας είς τὴν ὑποδεικυυμένην φιλανθρωπίαν ύπ' Άγαιοῦ, καὶ τέλος 30 έπιθείναι ταίς συνθήκαις πανδημεί βουλευσαμένους

ύπερ των ένεστώτων. ταχύ δε συναθροισθείσης της 10 έππλησίας, οδτοι μεν έβουλεύοντο, παλέσαντες παλ τούς ἀπὸ τῶν φυλακείων ἄπαντας, ὡς τέλος ἐπιθήσοντας τοῖς προχειμένοις δ δε Λόγβασις ἀποδοὺς 76 ε τὸ σύνθημα τοῦ καιροῦ τοῖς ὑπεναντίοις ἡτοίμαζε τούς ήθροισμένους κατά την οικίαν, διεσκευάζετο δε και καθωπλίζετο μετά των υίων αὐτὸς άμα πρὸς τον κίνδυνον, των δε πολεμίων δ μεν Άχαιος τούς 2 [μεν] ημίσεις έγων προέβαινε πρός αύτην την πόλιν. 10 δ δὲ Γαρσύηρις τοὺς ὑπολειπομένους ἀναλαβὼν προήγεν ώς έπὶ τὸ Κεσβέδιον καλούμενον. τοῦτο δ' έστὶ μὲν Διὸς Γερόν, κεῖται δ' εὐφυῶς κατὰ τῆς πόλεως άκρας γάρ λαμβάνει διάθεσιν, συνθεασα-3 μένου δέ τινος κατά τύγην αἰπόλου τὸ συμβαϊνον 501.15 καί προσαγγείλαντος πρός την έκκλησίαν, οί μεν έπί τὸ Κεσβέδιον ώρμων μετά σπουδής, οί δ' έπὶ τά φυλακεία, τὸ δὲ πλήθος ὑπὸ τὸν θυμὸν ἐπὶ τὴν οικίαν τοῦ Λογβάσιος. καταφανοῦς δὲ τῆς πράξεως 4 γενομένης, οί μεν αὐτῶν ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβάντες, 20 οί δὲ ταῖς αὐλείοις βιασάμενοι, τόν τε Λόγβασιν καὶ τούς υίούς, αμα δὲ καὶ τούς άλλους πάντας αὐτοῦ κατεφόνευσαν. μετά δε ταῦτα κηρύξαντες τοῖς δού- 5 λοις έλευθερίαν καλ διελόντις σφας αυτους έβοήθουν έπλ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων, ὁ μὲν οὖν 6 25 Γαρσύηρις ίδων προκατεχόμενον το Κεσβέδιον άπέστη της προθέσεως τοῦ δ' Άχαιοῦ βιαζομένου προς τ αὐτὰς τὰς πύλας έξελθόντες οί Σελγεῖς έπτακοσίους μέν κατέβαλον των Μυσων, τούς δε λοιπούς ἀπέστησαν της δομής. μετά δε ταύτην την πράξιν δ 8 30 μεν Άγαιδς και Γαρσύημις ανεχώρησαν είς την αύτων παρεμβολήν, οί δε Σελγείς, δεδιότες μεν τας έν 9

αύτοις στάσεις, δεδιότες δε καὶ τὴν τῶν πολεμίων 468. ἐπιστρατοπεδείαν, ἐξέπεμψαν μεθ' ίκετηριῶν τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ σπονδὰς ποιησάμενοι διελύσαντο 10 τὸν πόλεμον ἐπὶ τούτοις, ἐφ' ῷ παραχρῆμα μὲν δοῦναι τετρακόσια τάλαντα καὶ τοὺς τῶν Πεδνη- 5 λισσέων αἰχμαλώτους, μετὰ δέ τινα χρόνον ἔτερα προσθείναι τριακόσια.

Σελγείς μεν οὐν διὰ τὴν Λογβάσιος ἀσέβειαν τῆ πατρίδι κινδυνεύσαντες, διὰ τὴν σφετέραν εὐτολμίαν την τε πατρίδα διετήρησαν καλ την έλευ- 10 θερίαν οὐ κατήσχυναν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς 77 πρός Λακεδαιμονίους συγγένειαν 'Αγαιός δέ ποιησάμενος ύφ' έαυτον την Μιλυάδα και τὰ πλεῖστα μέρη της Παμφυλίας ανέζευξε, και παραγενόμενος είς Σάρδεις έπολέμει μεν 'Αττάλω συνεγώς, άνετεί- 13 νετο δε Προυσία, πασι δ' ην φοβερός και βαρύς 2 τοῖς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικοῦσι. κατὰ δὲ τὸν καιρόν, καθ' δυ 'Αγαιός έποιεῖτο την έπὶ τούς Σελ-502. γείς στρατείαν, "Ατταλος έχων τούς Αίγοσάγας Γαλάτας ἐπεποφεύετο τὰς κατὰ τὴν Αἰολίδα πόλεις 20 καὶ τὰς συνεγείς ταύταις, ὅσαι πρότερον ᾿Αγαιῶ 3 προσεκεχωρήκεισαν διά τον φόβον. ὧν αί μεν πλείους έθελουτήν αὐτῷ προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος, όλί-4 γαι δέ τινες της βίας προσεδεήθησαν. ήσαν δ' αί τότε μεταθέμεναι πρός αὐτὸν πρώτον μὲν Κύμη καὶ 25 Σμύονα καὶ Φώκαια· μετὰ δὲ ταύτας Αίγαιεῖς καὶ Τημνίται προσεχώρησαν, καταπλαγέντες την έφοδον: 5 ήκου δε και παρά Τηίων και Κολοφωνίων πρέσβεις 6 έγχειρίζοντες σφας αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις. προσδεξάμενος δε και τούτους έπι ταις συνθήκαις αίς 30 καὶ τὸ πρότερον, καὶ λαβών δμήρους, έχρημάτισε

τοις παρά των Σμυρναίων πρεσβευταίς φιλανθρώπως διά τὸ μάλιστα τούτους τετηρηκέναι τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν. προελθών δὲ κατά τὸ συνεχὲς καὶ τ διαβὰς τὸν Λύκον ποταμὸν προῆγεν έπὶ τὰς τῶν 5 Μυσῶν κατοικίας, ἀπὸ δὲ τούτων γενόμενος ἤκε πρὸς Καρσέας. καταπληξάμενος δὲ τούτους, ὁμοίως 8 464. δὲ καὶ τοὺς τὰ Δίδυμα τείχη φυλάττοντας, παρέλαβε καὶ ταῦτα τὰ χωρία, Θεμιστοκλέους αὐτὰ παραδόντος, ὁς ἐτύγχανε στρατηγὸς ὑπ' 'Αχαιοῦ καταλελειμ-10 μένος τῶν τόπων τούτων. ὁρμήσας δ' ἐντεῦθεν καὶ 9 κατασύρας τὸ 'Απίας πεδίον ὑπερέβαλε τὸ καλούμενον ὅρος Πελεκᾶντα καὶ κατέζευξε περὶ τὸν Μέγιστον ποταμόν.

Οὖ γενομένης έκλείψεως σελήνης¹), πάλαι δυσγε- 78 15 οῶς φέροντες οἱ Γαλάται τὰς ἐν ταῖς πορείαις κακοπαθείας, ατε ποιούμενοι την στρατείαν μετά γυναικών καλ τέκνων, έπομένων αὐτοῖς τούτων έν ταῖς άμάξαις, τότε σημειωσάμενοι τὸ γεγονὸς οὐκ ἂν 2 έφασαν έτι προελθείν είς τὸ πρόσθεν. δ δε βασι- 3 20 λεὺς "Ατταλος, χρείαν μὲν έξ αὐτῶν οὐδεμίαν όλοσχερή κομιζόμενος, θεωρών δ' αποσπωμένους έν ταῖς πορείαις καὶ καθ' αύτοὺς στρατοπεδεύοντας καὶ 503. τὸ όλον ἀπειθοῦντας καὶ πεφρονηματισμένους, είς άμηγανίαν ένέπιπτεν ού την τυγούσαν άμα μέν 4 25 γὰρ ἡγωνία μὴ πρὸς τὸν Αχαιὸν ἀπονεύσαντες συνεπίθωνται τοῖς αὐτοῦ πράγμασιν, ἄμα δ' ὑφεωρᾶτο την έξακολουθούσαν αὐτῷ φήμην, έὰν περιστήσας τούς στρατιώτας διαφθείρη πάντας τούς δοχούντας διὰ τῆς ίδίας πίστεως πεποιῆσθαι τὴν είς τὴν Ασίαν

¹⁾ Secundum Oppolzerum videtur hic defectus lunae fuisse Ol. 140, 2 (a. U. 536) prid. Id. Septembr.

5 διάβασιν. διὸ τῆς προειρημένης ἀφορμῆς λαβόμενος ἐπηγγείλατο κατὰ μὲν τὸ παρὸν ἀποκαταστήσειν αὐτοὺς πρὸς τὴν διάβασιν καὶ τόπον δώσειν εὐφυῆ πρὸς κατοικίαν, μετὰ δὲ ταῦτα συμπράξειν εἰς ὁπόσ' ἀν αὐτὸν παρακαλῶσι τῶν δυνατῶν καὶ καλῶς 5 ἐγόντων.

"Ατταλος μέν οὖν, ἀποκαταστήσας τοὺς Αίγοσάγας είς τον Ελλήσποντον καλ χρηματίσας φιλανθρώπως Λαμψακηνοίς, 'Αλεξανδρεύσιν, 'Ιλιεύσι, διά τὸ τετηρημέναι τούτους τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν, ἀνε- 10 79 χώρησε μετά της δυνάμεως είς Πέργαμον 'Αντίογος δε και Πτολεμαΐος, της έαρινης ώρας ένισταμένης, ετοίμας έχοντες τὰς παρασκευὰς έγίνοντο ποὸς 2 τῷ διὰ μάγης κρίνειν τὴν ἔφοδον. οί μὲν οὖν περὶ τον Πτολεμαΐον ωρμησαν έκ της 'Αλεξανδρείας, έχον- 15 τες πεζών μεν είς έπτα μυριάδας, ίππεις δε πεντα- 465. 3 πισχιλίους, έλέφαντας έβδομήκοντα τρείς 'Αντίοχος δε γνούς την έφοδον αὐτῶν συνηγε τὰς δυνάμεις. ήσαν δ' αδται Δάαι μεν και Καρμάνιοι και Κίλικες είς τὸν τῶν εὐζώνων τρόπον καθωπλισμένοι περί 20 πεντακισχιλίους τούτων δ' αμα την έπιμέλειαν είχε 4 καὶ τὴν ἡγεμονίαν Βύττακος ὁ Μακεδών, ὑπὸ δὲ Θεόδοτον του Αίτωλον τον ποιησάμενον την προδοσίαν ήσαν έχ πάσης έχλελεγμένοι της βασιλείας, καθωπλισμένοι δ' είς του Μακεδουικου τρόπου, αν- 26 5 δρες μύριοι τούτων οί πλείονες άργυράσπιδες. τὸ δε της φάλαγγος πληθος ην είς δυσμυρίους, ής 504. ήγειτο Νίκαρχος καὶ Θεόδοτος ὁ καλούμενος ήμιό-6 λιος. πρός δὲ τούτοις Αγριᾶνες καὶ Πέρσαι τοξόται καί σφενδονήται δισχίλιοι. μετά δὲ τούτων χίλιοι 30 7 Θράκες, την ήγειτο Μενέδημος Αλαβανδεύς. ὑπῆρχον

δε και Μήδων και Κισσίων και Καδουσίων και Καρμανών οι πάντες εις πεντακισγιλίους, οίς ακούειν 'Ασπασιανοῦ προσετέταιτο τοῦ Μήδου. ''Αραβες δὲ 8 καί τινες των τούτοις προσχώρων ήσαν μέν είς μυ-5 ρίους, ὑπετάτιοντο δὲ Ζαβδιβήλω. των δ' ἀπὸ τῆς 9 Έλλάδος μισθοφόρων ήγεῖτο μὲν Ἱππόλοχος Θετταλός, ὑπῆρχον δὲ τὸν ἀριθμὸν εἰς πεντακισγιλίους. Κοήτας δε γιλίους μεν και πεντακοσίους είγε τους 10 μετ' Εὐινλόγου, γιλίους δὲ Νεόκρητας τοὺς ὑπὸ 10 Ζέλυν τον Γορτύνιον ταττομένους οίς αμα συνήσαν 11 άποντισταί Αυδοί πενταπόσιοι καί Κάρδακες οί μετά Αυσιμάχου τοῦ Γαλάτου χίλιοι. τῶν δ' ἱππέων ἦν 12 τὸ πᾶν πληθος εἰς έξακισχιλίους: εἶχε δὲ τῶν μὲν τετρακισγιλίων την ηγεμονίαν Αντίπατρος δ τοῦ 15 βασιλέως άδελφιδούς, έπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐτέταντο Θεμίσων. καὶ τῆς μὲν 'Αντιόχου δυνάμεως τὸ πλῆ- 13 θος ήν πεζοί μεν έξακισμύριοι καί δισχίλιοι, σύν δε τούτοις Ιππείς έξακισχίλιοι, θηρία δε δυσί πλείω τῶν έκατόν.

20 Πτολεμαΐος δὲ ποιησάμενος τὴν πορείαν ἐπὶ Πη- 80 λουσίου, τὸ μὲν πρῶτον ἐν ταύτη τῆ πόλει κατέζευξε, προσαναλαβῶν δὲ τοὺς ἐφελκομένους καὶ 2 σιτομετρήσας τὴν δύναμιν ἐκίνει, καὶ προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν παρὰ τὸ Κάσιον καὶ τὰ Βάραθρα 466.
25 καλούμενα διὰ τῆς ἀνύδρου. διανύσας δ' ἐπὶ τὸ 3 προκείμενον πεμπταῖος, κατεστρατοπέδευσε πεντήκοντα σταδίους ἀποσχῶν Ῥαφίας, ἡ κεῖται μετὰ
505. Ῥινοκόλουρα πρώτη τῶν κατὰ Κοίλην Συρίαν πόλεων ὡς πρὸς τὴν Αἰγυπτον. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς 4
30 καιροὺς ᾿Αντίοχος ἤκε τὴν δύναμιν ἔχων, παραγενόμενος δ' εἰς Γάζαν καὶ προσαναλαβῶν ἐνταῦθα τὴν

δύναμιν αὐθις προήει βάδην. και παραλλάξας την προειρημένην πόλιν κατεστρατοπέδευσε νυκτός, ἀπο5 σχών των ύπεναντίων ως δέκα σταδίους. το μεν οὖν πρωτον ἐν τούτω τῷ διαστήματι γεγονότες ἀντ6 εστρατοπέδευον ἀλλήλοις μετὰ δέ τινας ἡμέρας 5 'Αντίοχος, ἄμα τόπον βουλόμενος εὐφυέστερον μεταλαβεῖν και ταῖς δυνάμεσιν ἐμποιῆσαι θάρσος, προσεστρατοπέδευσε τοῖς περὶ τὸν Πτολεμαῖον, ώστε μὴ πλεῖον των πέντε σταδίων τοὺς χάρακας ἀπέχειν
7 ἀλλήλων. ἐν ῷ καιρῷ περί τε τὰς ὑδρείας καὶ 10
προνομὰς ἐγίνοντο συμπλοκαὶ πλείους, ὁμοίως δὲ και μεταξὺ των στρατοπέδων ἀκροβολισμοὶ συνίσταντο, ποτὲ μὲν ἱππέων, ποτὲ δὲ καὶ πεζῶν.

Κατά δε τὸν καιρὸν τοῦτον Θεόδοτος Αλτωλική μέν, οὐκ ἀνάνδρω δ' ἐπεβάλετο τόλμη καὶ πράξει. 15 2 συνειδώς γάο έκ της προγεγενημένης συμβιώσεως την του βασιλέως αίρεσιν καλ δίαιταν ποία τις ήν, είσπορεύεται τρίτος γενόμενος ύπὸ τὴν έωθινὴν είς 3 τον των πολεμίων γάρακα, κατά μέν οὖν τὴν ὄψιν άγνωστος ήν διὰ τὸ σκότος, κατὰ δὲ τὴν ἐσθῆτα 20 καί την άλλην περικοπήν άνεπισήμαντος διά τὸ ποι-4 κίλην είναι κάκείνων την δύναμιν. έστοχασμένος δ' έν ταζη πρότερον ήμεραις της του βασιλέως σκηνης διά τὸ παντελώς σύνεγγυς γίνεσθαι τοὺς άχροβολισμούς, ώρμησε θρασέως έπ' αὐτήν, καὶ τοὺς 25 5 μεν πρώτους πάντας διελθών έλαθε, παραπεσών δ' είς την σκηνήν, εν ή γρηματίζειν είώθει και δειπνείν ὁ βασιλεύς, πάντα τόπον έρευνήσας του μέν βασιλέως ἀπέτυχε διὰ τὸ τὸν μὲν Πτολεμαΐον ἐκτὸς της έπιφανούς καὶ χρηματιστικής σκηνής ποιείσθαι 30 467. 506.6 την αναπαυσιν, δύο δέ τινας των αὐτοῦ κοιμωμένων

τοαυματίσας, καὶ τὸν ἰατοὸν τοῦ βασιλέως ἀνοξέαν ἀποκτείνας, ἀνεχώρησε μετ' ἀσφαλείας εἰς τὴν έαυτοῦ παρεμβολήν, βραχέα θορυβηθεὶς ἤδη περὶ τὴν τοῦ χάρακος ἔκπτωσιν, τῆ μὲν τόλμη συντετελεκὼς 7 τὴν πρόθεσιν, τῆ δὲ προνοία διεσφαλμένος διὰ τὸ μὴ καλῶς ἔξητακέναι ποῦ τὴν ἀνάπαυσιν ὁ Πτολεμαΐος εἰώθει ποιεῖσθαι.

Οί δε βασιλείς πένθ' ημέρας αντιστρατοπεδεύ-82 σαντες άλλήλοις, έγνωσαν άμφότεροι διά μάχης κρί-10 νειν τὰ πράγματα. καταρχομένων δὲ τῶν περί τὸν 2 Πτολεμαΐον κινείν την δύναμιν έκ τοῦ γάρακος, εὐθέως οί περί του Αυτίσχου άντεξηγου. και τάς μέν φάλαγγας άμφότεροι καὶ τοὺς ἐπιλέκτους τοὺς είς τον Μακεδονικον τρόπον καθωπλισμένους κατά 15 πρόσωπον άλλήλων εταξαν, τὰ δὲ κέρατα Πτολεμαίω 3 μέν έκάτερα τουτονί συνίστατο τον τρόπον. Πολυκράτης μεν είχε μετά των ύφ' έαυτον ίππέων το λαιόν κέφας τούτου δε και της φάλαγγος μεταξύ 4 Κοῆτες ἦσαν παρ' αὐτοὺς τοὺς ίππεῖς, έξῆς δὲ τού-20 τοις τὸ βασιλικὸν ἄγημα, μετὰ δὲ τούτους οί μετὰ Σωχράτους πελτασταί, συνάπτοντες τοῖς Λίβυσι τοῖς είς τον Μακεδονικον τρόπον καθωπλισμένοις. έπὶ 5 δε τοῦ δεξιοῦ κέρως Έχεκράτης ἦν ὁ Θετταλός, ἔχων τούς ύφ' αύτὸν ίππεῖς παρά δὲ τοῦτον έκ τῶν 25 εὐωνύμων ϊσταντο Γαλάται καὶ Θρακες έξης δὲ 6 τούτοις Φοξίδας είχε τοὺς ἀπὸ τῆς Ελλάδος μισθοφόρους, συνάπτοντας τοῖς τῶν Αἰγυπτίων φαλαγγίταις. των δε θηρίων τὰ μεν τετταράκοντα κατά 7 τὸ λαιὸν ἦν, ἐφ' οὖ Πτολεμαΐος αὐτὸς ἔμελλε ποιεί-30 σθαι τὸν κίνδυνον, τὰ δὲ τριάκοντα καὶ τρία πρὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος έτέτακτο κατ' αὐτοὺς τοὺς μισθο-

8 φόρους Ιππεῖς. 'Αντίογος δὲ τοὺς μὲν έξήχοντα τῶν έλεφάντων, έφ' ὧν ην Φίλιππος δ σύντροφος αὐ-507. του, πρὸ του δεξιού κέρατος προέστησε, καθ' δ ποιείσθαι τὸν κίνδυνον αὐτὸς ἔμελλε ποὸς τοὺς περί 9 του Πτολεμαΐου τούτων δε κατόπιν δισχιλίους μεν 5 468. ίππεζς τούς ὑπ' 'Αντίπατρον ταττομένους ἐπέστησε. 10 διστιλίους δ' έν έπικαμπίω παρενέβαλε. τούς ίππεις έν μετώπω τούς Κρητας έστησε τούτοις δ' έξης έταξε τους από της Ελλάδος μισθοφόφους μετά δε τούτων και των είς τον Μακεδονικον 10 τρόπον καθωπλισμένων τούς μετά Βυττάκου τοῦ 11 Μακεδόνος όντας πεντακισγιλίους παρενέβαλε. τῆς δ' εὐωνύμου τάξεως έπ' αὐτὸ μὲν τὸ κέρας ἔθηκε δισγιλίους ίππεζς, ών ήγεζτο Θεμίσων, παρά δὲ τούτους Κάρδακας καὶ Λυδούς ἀκοντιστάς, έξης δὲ τού- 15 τοις τους υπό Μενέδημον εύζώνους, όντας είς τρισ-12 γιλίους, μετά δε τούτους Κισσίους και Μήδους και Καρμανίους, παρά δε τούτους "Αραβας άμα τοῖς 13 προσχώροις, συνάπτοντας τῆ φάλαγγι. τὰ δὲ κατάλοιπα τῶν δηρίων τοῦ λαιοῦ κέρατος προεβάλετο, 20 των βασιλικών τινα γεγονότα παίδων έπιστήσας Μυΐσχου.

83 Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον τῶν δυνάμεων ἐπτεταγμένων ἐπιπαρήεσαν οἱ βασιλεῖς ἀμφότεροι κατὰ πρόσωπον τὰς αὐτῶν τάξεις παρακαλοῦντες ἄμα τοῖς 25 2 ἡγεμόσι καὶ φίλοις. μεγίστας δ' ἐν τοῖς φαλαγγίταις ἐλπίδας ἔχοντες ἀμφότεροι πλείστην καὶ σπουδὴν καὶ παράκλησιν ἐποιοῦντο περὶ ταύτας τὰς τά-3 ξεις, Πτολεμαίω μὲν ᾿Ανδρομάχου καὶ Σωσιβίου καὶ τῆς ἀδελφῆς ᾿Αρσινόης, τῷ δὲ Θεοδότου καὶ Νικάρ-30 χου συμπαρακαλούντων διὰ τὸ παρ᾽ ἐκατέρω τούτους

ἔχειν τὰς τῶν φαλαγγιτῶν ἡγεμονίας. ἡν δὲ παρα- 4
πλήσιος ὁ νοῦς τῶν ὑφ' ἐκατέρου παρακαλουμένων.
ἴδιον μὲν γὰρ ἔργον ἐπιφανὲς καὶ κατηξιωμένον
προφέρεσθαι τοῖς παρακαλουμένοις οὐδέτερος αὐτῶν
5 εἶχε διὰ τὸ προσφάτως παρειληφέναι τὰς ἀρχάς,
508. τῆς δὲ τῶν προγόνων δόξης καὶ τῶν ἐκείνοις πε- 5
πραγμένων ἀναμιμνήσκοντες φρόνημα καὶ θάρσος
τοῖς φαλαγγίταις ἐπειρῶντο παριστάναι. μάλιστα δὲ 6
τὰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας ἐπιδεικνύντες,
10 καὶ κατ' ἰδίαν τοὺς ἡγουμένους καὶ κοινῆ πάντας
τοὺς ἀγωνίζεσθαι μέλλοντας ἡξίουν καὶ παρεκάλουν 469.
ἀνδρωδῶς καὶ γενναίως χρήσασθαι τῷ παρόντι κινδύνω. ταῦτα δὲ καὶ τούτοις παραπλήσια λέγοντες, 7
τὰ μὲν δι' αὐτῶν, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν ἑρμηνέων,
15 παρίππευον.

Έπεὶ δὲ παριών ήμε μετά τῆς ἀδελφῆς Πτολε- 84 μαΐος μέν έπὶ τὸ πάσης τῆς σφετέρας παρατάξεως εὐώνυμον, Αντίοχος δε μετὰ τῆς βασιλικῆς ίλης έπὶ τὸ δεξιόν, σημήναντες τὸ πολεμικόν συνέβαλον 20 πρώτον τοῖς θηρίοις. ὀλίγα μὲν οὖν τινα τών παοὰ 2 Πτολεμαίου συνήφεισε τοῖς ἐναντίοις ἐφ' ὧν ἐποίουν άγωνα καλόν οί πυργομαγούντες, έκ γειρός ταϊς σαρίσαις διαδορατιζόμενοι καὶ τύπτοντες ἀλλήλους, έτι δε καλλίω τὰ δηρία, βιαιομαγούντα καὶ συμ-25 πίπτοντα κατά πρόσωπον αύτοῖς. ἔστι γάρ ή τῶν 3 ζώων μάγη τοιαύτη τις. συμπλέξαντα καὶ παρεμβαλόντα τοὺς ὀδόντας εἰς ἀλλήλους ἀθεῖ τῆ βία, διερειδόμενα περί της χώρας, έως αν κατακρατησαν τη δυνάμει θάτερον παρώση την θατέρου προνο-30 μήν σταν δ' απαξ έγκλιναν πλάγιον λάβη, τιτοώ- 4 σκει τοῖς ὀδούσι, καθάπεο οί ταῦροι τοῖς κέρασι.

5 τὰ δὲ πλεῖστα τῶν τοῦ Πτολεμαίου θηρίων ἀπεδειλία την μάγην, όπερ έθος έστι ποιείν τοις Λιβυκοίς 6 έλέφασι την γαρ όσμην και φωνήν ού μένουσιν, άλλα και καταπεπληγμένοι το μέγεθος και την δύναμιν, ως γ' έμολ δοκεί, φεύνουσιν εύθέως έξ άπο- 5 στήματος τους Ίνδικους έλέφαντας. δ καί τότε συνέβη 509.7 γενέσθαι, τούτων δε διαταραγθέντων καί πρός τὰς αύτῶν τάξεις συνωθουμένων, τὸ μὲν ἄγημα τὸ τοῦ Πτολεμαίου πιεζόμενον ύπὸ τῶν δηρίων ἐνέκλινε, 8 τοῖς δὲ περὶ τὸν Πολυκράτην καὶ τοῖς ὑπὸ τοῦτον 10 ιππεύσι διατεταγμένοις οί περί τὸν 'Αντίοχον ὑπέρ τὰ θηρία περικερώντες καὶ προσπίπτοντες ένέβαλον. 9 άμα δε τούτοις, των έλεφάντων έντός, οί περί την φάλαγγα των Ελλήνων μισθοφόροι προσπεσόντες τούς τοῦ Πτολεμαίου πελταστάς έξέωσαν, προσυγ-15 470. κεγυκότων ήδη καὶ τὰς τούτων τάξεις τῶν θηρίων. 10 τὸ μὲν οὖν εὐώνυμον τοῦ Πτολεμαίου τοῦτον τὸν 85 τρόπου πιεζόμενου ένέκλινε παν, Έγεκράτης δ' δ τὸ δεξιον έχων κέρας το μέν πρώτον έκαραδόκει την των προειρημένων κεράτων σύμπτωσιν, έπει δε τον 20 μεν κονιορτόν εώρα κατά των ίδίων φερόμενον, τά δε παρ' αύτοις θηρία το παράπαν ούδε προσιέναι 2 τολμώντα τοῖς ὑπεναντίοις, τῷ μὲν Φοξίδα παρήγγειλε τούς ἀπὸ τῆς Ελλάδος ἔχοντι μισθοφόρους 8 συμβαλεΐν τοῖς κατὰ πρόσωπον ἀντιτεταγμένοις, αὐ- 25 τὸς δ' έξαγαγων κατά κέρας τοὺς ίππεῖς καὶ τοὺς ύπο τὰ δηρία τεταγμένους τῆς μέν ἐφόδου τῶν θηρίων έκτὸς έγεγόνει, τοὺς δὲ τῶν πολεμίων ίππεῖς, οθς μέν ύπεραίρων, οίς δε κατά κέρας έμβάλλων, 4 ταγέως έτρέψατο, τὸ δὲ παραπλήσιον ὅ τε Φοξίδας 30 καὶ πάντες οί περὶ αὐτὸν έποίησαν προσπεσόντες

γάο τοις "Αραψι καί τοις Μήδοις ηνάγκασαν άποστραφέντας φεύγειν προτροπάδην, τὸ μὲν οὖν δεξιὸν 5 των περί τὸν 'Αντίοχον ἐνίκα, τὸ δ' εὐώνυμον ήττάτο τὸν προειρημένον τρόπον. αί δὲ φάλαγγες, 6 5 άμφοτέρων των κεράτων αὐταῖς ἐψιλωμένων, ἔμενον απέραιοι πατά μέσον το πεδίου, αμφηρίστους Εχουσαι τὰς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος έλπίδας. κατὰ δὲ 7 τον καιρον τοῦτον Αντίοχος μεν ένηγωνίζετο τῷ 510. κατά τὸ δεξιὸν κέρας προτερήματι, Πτολεμαΐος δὲ 8 10 την αποχώρησιν ύπὸ την φάλαγγα πεποιημένος, τότε προελθών είς μέσον καί φανείς ταις δυνάμεσι τούς μεν ύπεναντίους ματεπλήξατο, τοίς δε παρ' αύτοῦ μεγάλην δρμήν ενειργάσατο καὶ προθυμίαν, διὸ καὶ 9 καταβαλόντες παραγρημα τὰς σαρίσας οί περί τὸν 15 Ανδοόμαγον και Σωσίβιον έπηγον. οι μεν οδυ έπί- 10 λεκτοι των Συριακών βραγύν τινα γρόνον αντέστησαν, οί τε μετά του Νικάρχου ταχέως έγκλίναντες ύπεχώρουν ὁ δ' 'Αντίοχος, ὡς ἂν ἄπειρος καὶ νέος, 11 ύπολαμβάνων έκ τοῦ καθ' έαυτὸν μέρους καὶ τὰ 20 λοιπά παραπλησίως αύτῷ πάντα νικᾶν, ἐπέκειτο τοῖς φεύγουσιν. ὀψὲ δέ ποτε τῶν πρεσβυτέρων τινὸς 12471. έπιστήσαντος αὐτόν, καὶ δείξαντος φερόμενον τὸν κονιορτον άπο της φάλαγγος έπι την έαυτων παρεμβολήν, τότε συννοήσας τὸ γινόμενον ἀνατρέχειν έπει-25 ράτο μετά της βασιλικής (ίλης) έπὶ τὸν της παρατάξεως τόπου. καταλαβών δὲ τοὺς παρ' αὐτοῦ 13 πάντας πεφευγότας, ούτως έποιεῖτο τὴν ἀποχώρησιν είς την 'Ραφίαν, τὸ μὲν καθ' αύτὸν μέρος πεπεισμένος νικάν, διά δὲ τὴν τῶν άλλων ἀγεννίαν καὶ 30 δειλίαν έσφάλθαι νομίζων τοῖς ὅλοις.

Πτολεμαΐος δὲ διὰ μὲν τῆς φάλαγγος τὰ ὅλα 86 POLYB. HIST. II.

διακρίνας, διὰ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος ίππέων και μισθοφόρων πολλούς αποκτείνας κατά τὸ διωγμα των ύπεναντίων, τότε μέν αναχωρήσας έπλ 2 της ύπαργούσης ηθλίσθη παρεμβολής. τη δ' έπαύοιον τούς μεν ιδίους νεκρούς ανελόμενος και θά- 5 ψας, τούς δε των εναντίων σκυλεύσας, ανέζευξε καλ 3 προήγε πρός την 'Ραφίαν. δ δ' 'Αντίοχος έκ της συγής έβούλετο μεν εύθέως έξω στρατοπεδεύειν. συναθροίσας τοὺς ἐν τοῖς συστήμασι πεφευγότας, τῶν δὲ πλείστων είς τὴν πόλιν πεποιημένων τὴν ἀπο- 10 4 χώρησιν ήναγκάσθη καὶ άὐτὸς είσελθεῖν. οὖτος μέν 511. οὖν ὑπὸ τὴν ἐωθινὴν ἐξαγαγὼν τὸ σωζόμενον μέρος της δυνάμεως διέτεινε πρός Γάζαν, κάκει καταστρατοπεδεύσας και διαπεμψάμενος περί τῆς τῶν νεκρῶν άναιρέσεως, έχήδευσε τούς τεθνεώτας ύποσπόνδους. 15 5 ήσαν δ' οί τετελευτημότες των παρ' Αντιόχου πεζοί μέν οὐ πολύ λείποντες μπρίων, ίππεῖς δὲ πλείους τριακοσίων ζωγρία δ' ξάλωσαν ύπερ τους τετρα-6 πισγιλίους. έλέφαντες δὲ τρεζς μὲν παραχρημα, δύο δ' έκ των τραυμάτων απέθανον. των δε παρά 20 Πτολεμαίου πεζοί μεν είς γιλίους και πεντακοσίους έτελεύτησαν, ίππεῖς δ' είς έπτακοσίους των δ' έλεφάντων έππαίδεπα μεν άπέθανον, ἡρέθησαν δ' αὐτῶν οί πλείους.

7 Ἡ μὲν (οὖν) πρὸς Ῥαφίαν μάχη γενομένη τοῖς 25 βασιλεύσι περὶ Κοίλης Συρίας τοῦτον ἀπετελέσθη 472.
8 τὸν τρόπον μετὰ δὲ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν ἀντίοχος μὲν ἐποιεῖτο τὴν ἀποχώρησιν εἰς τὴν οἰκείαν μετὰ τῆς δυνάμεως, Πτολεμαΐος δὲ τήν τε Ῥαφίαν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἐξ ἐφόδου παρελάμ-30 βανε, πάντων τῶν πολιτευμάτων ἁμιλλωμένων ὑπὲρ

τοῦ φθάσαι τοὺς πέλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάθεσιν τὴν πρὸς αὐτόν. ἴσως μὲν οὖν εἰώθασι 9 πάντες περὶ τοὺς τοιούτους καιροὺς ἀρμόζεσθαί πως ἀεὶ πρὸς τὸ παρόν· μάλιστα δὲ τὸ κατ' ἐκείνους 5 τοὺς τόπους γένος τῶν ἀνθρώπων εὐφυὲς καὶ πρόχειρον πρὸς τὰς ἐκ τοῦ καιροῦ χάριτας. τότε δὲ 10 καὶ τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ᾿Αλεξανδρείας βασιλεῖς εἰκότως τοῦτο συνέβαινε γίνεσθαι· τῆ γὰρ οἰκία ταύτη μᾶλλον ἀεί πως οί 10 κατὰ Κοίλην Συρίαν ὅχλοι προσκλίνουσι. διόπερ 11 οὐκ ἀπέλειπον ὑπερβολὴν ἀρεσκείας, στεφάνοις καὶ θυσίαις καὶ βωμοῖς καὶ παντὶ τῷ τοιούτῷ τρόπῷ τιμῶντες τὸν Πτολεμαῖον.

Αντίοχος δε παραγενόμενος είς την έπώνυμον 87 15 αύτοῦ πόλιν εὐθέως ἐξέπεμψε τοὺς περὶ τὸν 'Αντί-512. πατρον τὸν ἀδελφιδοῦν καὶ Θεόδοτον τὸν ἡμιόλιον πρεσβευτάς πρός του Πτολεμαΐου ύπερ είρήνης καί διαλύσεως, άγωνιών την των ύπεναντίων έφοδον: ηπίστει μεν γάρ τοῖς όγλοις διὰ τὸ γεγονὸς έλάτ- 2 20 τωμα περί αὐτόν, έφοβεῖτο δὲ τὸν Άχαιὸν μὴ συνεπίθηται τοζε καιροζε. Πτολεμαΐος δε τούτων οὐδεν 3 συλλογιζόμενος, άλλ' ἀσμενίζων ἐπὶ τῷ γεγονότι προτερήματι διὰ τὸ παράδοξον καὶ συλλήβδην έπὶ τω Κοίλην Συρίαν έκτησθαι παραδόξως, οὐκ άλλό-25 τριος ήν της ήσυχίας, άλλ' ύπερ το δέον οίκειος, έλκόμενος ύπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ ὁαθυμίας και καγεξίας, πλην παραγενομένων των περί του 4 'Αντίπατρον, βραγέα προσαναταθείς καὶ καταμεμψάμενος έπλ τοῖς πεπραγμένοις τὸν Αντίοχον, συνεχώ-30 οησε σπονδάς ένιαυσίους. καὶ τούτοις μεν έπικυ- 5 ρώσοντα τὰς διαλύσεις (συν)εξαπέστειλε Σωσίβιον, 478. 6 αὐτὸς δὲ διατρίψας ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐν τοῖς κατὰ Συρίαν καὶ Φοινίκην τόποις καὶ καταστησάμενος τὰς πόλεις, μετὰ ταῦτα καταλιπῶν τὸν ᾿Ανδρόμαχον τὸν ᾿Ασπένδιον στρατηγὸν ἐπὶ πάντων τῶν προειρημένων τόπων ἀνέζευξε μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῶν ⁵ 7 φίλων ἐπ' ᾿Αλεξανδρείας, παράδοξον τοῖς ἐν τῆ βασιλεία πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προαίρεσιν τέλος 8 ἐπιτεθεικῶς τῷ πολέμῳ. ᾿Αντίοχος δὲ τὰ περὶ τὰς σπονδὰς ἀσφαλισάμενος πρὸς τὸν Σωσίβιον, ἐγίνετο κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν περὶ τὴν ἐπὶ τὸν ᾿Αχαιὸν 10 παρασκευήν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν ᾿Ασίαν ἐν τούτοις ἦν. 88 Ρόδιοι δε κατά τους προειρημένους καιρούς έπειλημμένοι της ἀφορμης της κατά τὸν σεισμὸν τὸν γενόμενον παρ' αὐτοῖς βραχεῖ χρόνω πρότερον, ἐν 15 ο συνέβη τόν τε κολοσσον τον μέγαν πεσείν καὶ 2 τὰ πλεϊστα τῶν τειχῶν καὶ τῶν νεωρίων, οὕτως έγείριζον νουνεχώς καὶ πραγματικώς τὸ γεγονὸς ώς 513. μη βλάβης, διορθώσεως δε μαλλον, αύτοις αίτιον 3 γενέσθαι τὸ σύμπτωμα. τοσούτον ἄγνοια καὶ όα-20 θυμία διαφέρει παρ' άνθρώποις έπιμελείας καὶ φρονήσεως περί τε τούς κατ' ίδίαν βίους καὶ τὰς κοινὰς πολιτείας, ώστε τοῖς μὲν καὶ τὰς ἐπιτυγίας βλάβην έπιφέρειν, τοις δε και τος περιπετείας έπανορθώ-4 σεως γίνεσθαι παραιτίας. οί γοῦν 'Ρόδιοι τότε παρά 25 τον γειρισμόν το μέν σύμπτωμα ποιούντες μέγα καλ δεινόν, αὐτοί δὲ σεμνῶς καὶ προστατικῶς κατὰ τὰς πρεσβείας χρώμενοι ταῖς έντεύξεσι καὶ ταῖς κατά μέρος δμιλίαις, εἰς τοῦτ' ήγαγον τὰς πόλεις, καὶ μάλιστα τούς βασιλείς, ώστε μή μόνον λαμβάνειν 80 δωρεάς ύπερβαλλούσας, άλλα και χάριν προσοφείλειν

αὐτοῖς τοὺς διδόντας. Ἱέρων γὰρ καὶ Γέλων οὐ 5 μόνον εδωκαν εβδομήκοντα καλ πέντ' ἀργυρίου τάλαντα πρὸς τὴν εἰς τὸ ἔλαιον τοῖς ἐν τῷ γυμνασίω γορηγίαν, τὰ μὲν παραγρῆμα, τὰ δ' ἐν γούνω βρα-5 γεζ παντελώς, άλλα και λέβητας άργυρους και βάσεις τούτων καί τινας ύδρίας ανέθεσαν, προς δε 6474. τούτοις είς τὰς θυσίας δέκα τάλαντα καὶ τὴν ἐπαύξησιν των πολιτων άλλα δέκα, χάριν τοῦ τὴν πᾶσαν είς έκατου τάλαυτα γενέσθαι δωρεάν. και μην ατέ- 7 10 λειαν τοῖς πρὸς αὐτοὺς πλοϊζομένοις ἔδοσαν καὶ πεντήμοντα καταπέλτας τριπήχεις. καὶ τελευταΐον 8 τοσαύτα δόντες, ώς προσοφείλοντες χάριν, έστησαν άνδριάντας έν τῷ τῷν 'Ροδίων δείγματι, στεφανούμενον τὸν δημον των Ροδίων ύπὸ τοῦ δήμου τοῦ 15 Συρακοσίων. ἐπηγγείλατο δὲ καὶ Πτολεμαΐος αὐ-89 τοῖς ἀργυρίου τάλαντα τριακόσια καὶ σίτου μυριάδας άρταβων έκατόν, ξύλα δε ναυπηγήσιμα δέκα 514. πευτήρων καλ δέκα τριήρων, πευκίνων τετραγώνων πήγεις έμμέτρους τετρακισμυρίους, καὶ γαλκοῦ νομί- 2 20 σματος τάλαντα χίλια, στυππίου τρισχίλι', όθονίων ίστοὺς τρισχιλίους, εἰς τὴν τοῦ κολοσσοῦ κατασκευὴν 3 τάλαντα τρισχίλι, οἰκοδόμους έκατόν, ὑπουργοὺς τριακοσίους και πεντήκοντα, και τούτοις καθ' έκαστον έτος είς οψώνιον τάλαντα δεκατέτταρα, πρός 4 25 δε τούτοις είς τους άγωνας και τὰς θυσίας άρτάβας σίτου μυρίας δισχιλίας, καὶ μὴν εἰς σιτομετρίαν δέκα τριήρων άρτάβας δισμυρίας. καὶ τούτων έδωκε 5 τὰ μὲν πλείστα παραγρημα, τοῦ δ' ἀργυρίου παντὸς τὸ τρίτον μέρος. παραπλησίως 'Αντίγονος ξύλ' ἀφ' 6 30 έκκαιδεκαπήγους έως οκταπήγους είς σφηκίσκων λόγον μύρια, στρωτήρας έπταπήχεις πεντακισχιλίους,

σιδήρου τάλαντα τρισχίλια, πίττης τάλαντα χίλι', άλλης ώμης μετρητάς γιλίους, άργυρίου πρός τού-7 τοις έκατον έπηγγείλατο τάλαντα, Χουσηίς δ' ή γυνή δέκα μέν σίτου μυριάδας, τρισχίλια δε μολίβδου 8 τάλαντα. Σέλευκος δ' δ πατήρ Αντιόγου χωρίς μέν ε άτέλειαν τοις είς την αύτου βασιλείαν πλοιζομένοις. γωρίς δε πεντήρεις μεν δέκα κατηρτισμένας, σίτου 9 δ' είκοσι μυριάδας, και μην ξύλων και ρητίνης καί τριχός μυριάδας πηχών καὶ ταλάντων χιλιάδας. 90 παραπλήσια δε τούτοις Προυσίας και Μιθριδάτης, 10 έτι δ' οί κατά την 'Ασίαν όντες δυνάσται τότε, λέγω 475. 2 δε Λυσανίαν, Όλύμπιχον, Λιμναΐον. τάς γε μήν πόλεις τὰς συνεπιλαμβανομένας αὐτοῖς κατὰ δύνα-8 μιν οὐδ' ἄν έξαριθμήσαιτο ραδίως οὐδείς ωσθ' δταν μέν τις είς τὸν χρόνον έμβλέψη καὶ τὴν άρ- 15 τήν, ἀφ' οδ συμβαίνει την πόλιν αὐτῶν συνωκίσθαι, καλ λίαν θαυμάζειν ώς βραγεί γρόνω μεγάλην έπίδοσιν είληφε περί τε τούς κατ' ίδίαν βίους καλ 4 τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. ὅταν δ' είς τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἔξωθεν ἐπιφομὰν καὶ συμπλή- 30 **515. ρωσιν** τῆς εὐδαιμονίας, μηκέτι θαυμάζειν, μικροῦ δ' έλλείπειν δοκεϊν τοῦ καθήκοντος.

5 Ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μοι χάριν πρῶτον μὲν τῆς 'Ροδίων περὶ τὰ κοινὰ προστασίας — ἐπαίνου γάρ εἰσιν ἄξιοι καὶ ζήλου — δεύτερον δὲ τῆς τῶν 25 νῦν βασιλέων μικροδοσίας καὶ τῆς τῶν ἐθνῶν καὶ 6 πόλεων μικροληψίας, ἵνα μηθ' οἱ βασιλεῖς τέτταρα καὶ πέντε προιέμενοι τάλαντα δοκῶσί τι ποιεῖν μέγα καὶ ζητῶσι τὴν αὐτὴν ὑκάρχειν αὐτοῖς εὕνοιαν καὶ τιμὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἢν οἱ πρὸ τοῦ βασιλεῖς 20 τεἶχον, αἴ τε πόλεις λαμβάνουσαι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ

μέγεθος τῶν πρότερον δωρεῶν μὴ λανθάνωσιν ἐπὶ μικροῖς καὶ τοῖς τυχοῦσι νῦν τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας προτέμεναι τιμάς, ἀλλὰ πειρῶνται τὸ κατ' 8 ἀξίαν ἐκάστοις τηρεῖν, ὧ πλεῖστον διαφέρουσιν "Ελ-5 ληνες τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Αρτι δε της θερινής ώρας ένισταμένης, καί στρα-91 τηγούντος 'Αγήτα μεν των Αίτωλων, 'Αράτου δε παρειληφότος την των Αγαιών στρατηγίαν - ἀπὸ γάρ τούτων έποιησάμεθα τοῦ συμμαγικοῦ πολέμου 10 την έπτροπήν - Αυκούργος μεν δ Σπαρτιάτης έπανήμε πάλιν έξ Αίτωλίας οί γὰο έφοροι, ψευδη την 2 διαβολήν εύρόντες, δι' ήν έφευγε, μετεπέμποντο καί μετεκάλουν αὖθις τὸν Λυκοῦργον, οὖτος μὲν οὖν 3 έτάττετο πρός Πυρρίαν του Αλτωλόν, δε έτύγγανε 15 τόιε παρά τοῖς Ἡλείοις στρατηγός ὤν, περὶ τῆς εἰς την Μεσσηνίαν είσβολης. "Αρατος δὲ παψειλήφει τό 4 τε ξενικόν τὸ τῶν Αγαιῶν κατεφθαρμένον τάς τε πόλεις όλιγώρως διακειμένας πρός τάς είς τοῦτο τὸ μέρος είσφοράς διὰ τὸ τὸν πρὸ αὐτοῦ στρατηγὸν 476 20 Έπήρατον, ώς έπάνω προείπα, κακῶς καὶ ραθύμως κεγοήσθαι τοῖς ποινοίς πράγμασιν. οὐ μὴν ἀλλά 5 516. παρακαλέσας τους Άγαιούς, και λαβών δόγμα περί τούτων, ένεργὸς έγίνετο περί την τοῦ πολέμου παρασκευήν. ἦν δὲ τὰ δόξαντα τοις Άχαιοῖς ταῦτα πε- 6 25 ζούς μέν τρέφειν μισθοφόρους όκτακισχιλίους, ίππεῖς δε πεντακοσίους, των δ' Αγαϊκών επιλέκτους, πεζούς μέν τρισχιλίους, ίππεζς δε τριακοσίους είναι 7 δε τούτων Μεγαλοπολίτας μεν γαλκάσπιδας, πεζούς μέν πεντακοσίους, ίππεῖς δὲ πεντήκοντα, καὶ τοὺς 30 ίσους 'Αργείων. έδοξε δε και ναῦς πλεῖν τρεῖς 8 μέν περί την 'Ακτην καί τον 'Αργολικον κόλπον,

216 BELLUM SOCIALE ACHAEORUM [Ol. 140, 3].

τρεῖς δὲ κατὰ Πάτρας καὶ Δύμην καὶ τὴν ταύτη θάλατταν.

"Αρατος μεν οὖν ταῦτ' ἔπραττε καὶ ταύτας έξήρ-92 2 τυς τάς παρασκευάς δ δε Αυκούργος και Πυρρίας διαπεμψάμενοι προς άλλήλους, ΐνα ταζε αὐταζε ήμέ- 5 ραις ποιήσωνται την έξοδον, προήγον είς την Μεσ-3 σηνίαν. δ δε στρατηγός των Άγαιων, συνείς την έπιβολήν αὐτῶν, ήκεν έγων τοὺς μισθοφόρους καί τινας των έπιλέκτων είς την Μεγάλην πόλιν παρα-4 βοηθήσων τοῖς Μεσσηνίοις. Αυχούργος δ' έξορμή- 10 σας τὰς μὲν Καλάμας, χωρίον τι τῶν Μεσσηνίων, προδοσία κατέσχε, μετά δὲ ταῦτα προῆγε, σπεύδων 5 συμμίζαι τοίς Αίτωλοίς. ὁ δὲ Πυρρίας παντελώς έλαφοὸς έξελθων έκ τῆς Ἡλιδος, καὶ κατά τὴν είσβολήν την είς Μεσσηνίαν εύθέως αωλυθείς ύπὸ τῶν 15 6 Κυπαρισσέων, άνέστρεψε. διόπερ δ Αυκούργος, ούτε συμμίζαι δυνάμενος τοις περί τον Πυρρίαν ούτ' αὐτὸς ἀξιόχοεως ὑπάρχων, ἐπὶ βραχὸ προσβολάς ποιησάμενος πρὸς τὴν 'Ανδανίαν ἄπρακτος αὖθις είς 7 την Σπάρτην ἀπηλλάγη. "Αρατος δέ, διαπεσούσης 20 τοίς πολεμίοις της έπιβολης, τὸ κατὰ λόγον ποιών καὶ προνοούμενος του μέλλοντος, συνετάξατο πρός τε Ταυρίωνα παρασκευάζειν ίππεις πεντήκοντα καλ πεζούς πεντακοσίους καὶ πρὸς Μεσσηνίους, ΐνα τοὺς 477. 8 ίσους τούτοις ίππεις καὶ πεζούς έξαποστείλωσι, βου- 25 λόμενος τούτοις μεν τοῖς ἀνδράσι παραφυλάττεσθαι 517. τήν τε τῶν Μεσσηνίων γώραν καὶ Μεγαλοπολιτῶν 9 καλ Τεγεατών, έτι δὲ τών 'Αργείων - αδται γάρ αί γωραι, συντερμονούσαι τη Λακωνική πρόκεινται τῶν ἄλλων Πελοποννησίων πρὸς τὸν ἀπὸ Λακεδαι- 30 10 μονίων πόλεμον - τοῖς δ' Αγαϊκοῖς ἐπιλέκτοις καὶ

μισθοφόροις τὰ πρὸς τὴν Ἡλείαν καὶ τὴν Αἰτωλίαν εστραμμένα μέρη τῆς Ἁχαΐας τηρεῖν.

Ταῦτα δ' άρμοσάμενος διέλυε τοὺς Μεγαλοπο- 93 λίτας πρός αύτούς κατά τὸ τῶν Αχαιῶν δόγμα. 5 συνέβαινε γάρ τούτους προσφάτως ύπὸ Κλεομένους 2 έπταικότας τη πατρίδι καὶ τὸ δη λεγόμενον έκ θεμελίων έσφαλμένους πολλών μέν έπιδεϊσθαι, πάντων δε σπανίζειν τοῖς μεν γάρ φρονήμασιν έμενον, ταῖς 3 δε γορηγίαις καὶ κοινη καὶ κατ' ιδίαν πρός παν 10 άδυνάτως είγον. διόπερ ήν αμφισβητήσεως, φιλο- 4 τιμίας, δογής της έν άλληλοις πάντα πλήρη τοῦτο γάο δή φιλεῖ γίνεσθαι καὶ περί (τὰ) κοινὰ πράγματα καὶ περὶ τοὺς κατ' ιδίαν βίους, ὅταν ἐλλίπω. σιν αί γορηγίαι τὰς ξκάστων ἐπιβολάς. πρώτον μὲν τ 15 οὖν ἡμφισβήτουν ὑπὲο τοῦ τειχισμοῦ τῆς πόλεως, φάσκοντες οί μεν συνάγειν αὐτὴν δεῖν καὶ ποιεῖν τηλικαύτην ήλίκην καὶ τειχίζειν ἐπιβαλλόμενοι καθίξονται καὶ φυλάττειν καιροῦ περιστάντος δυνήσονται καὶ γὰο νῦν παρὰ τὸ μέγεθος αὐτῆς καὶ τὴν 20 έρημίαν έσφάλθαι. πρὸς δὲ τούτοις είσφέρειν ἄοντο 6 δείν τούς ατηματικούς το τρίτον μέρος της γης είς την των προσλαμβανομένων οικητόρων αναπλήρωσιν. οί δ' ούτε την πόλιν έλάττω ποιείν υπέμενον 7 ούτε τὸ τρίτον τῶν κτήσεων εὐδόκουν είσφέρειν 25 μέρος. μάλιστά (τε) των νόμων ύπὸ Πουτάνιδος γε- 8 γραμμένων πρός άλλήλους έφιλονείκουν, δν έδωκε μεν αὐτοῖς νομοθέτην Αντίγονος, ήν δε των έπιφανών ανδρών έκ του Περιπάτου καλ ταύτης της αίρεσεως. τοιαύτης δ' ούσης της άμφισβητήσεως 9478. 30 ποιησάμενος "Αρατος την ένδεχομένην έπιστροφην κατέπαυσε την φιλοτιμίαν αὐτῶν. ἐφ' οἶς δ' ἔληξαν 10

518. της προς άλληλους διαφοράς, γράψαντες είς στήλην παρά τὸν τῆς Εστίας ἀνέθεσαν βωμὸν ἐν Όμαρίω. Μετά δὲ τὰς διαλύσεις ταύτας ἀναζεύξας αὐτὸς 94 μεν ήπε πρός την των Αγαιών σύνοδον, τούς δε μισθοφόρους συνέστησε Λύκω τω Φαραιεί, διά τὸ 5 τούτον υποστράτηγον είναι τότε της συντελείας της 2 πατρικής. οί δ' 'Ηλείοι, δυσαρεστούμενοι τῶ Πυρρία, πάλιν έπεσπάσαυτο στρατηγόν παρά των Αίτω-3 λών Εὐριπίδαν. δς τηρήσας την των 'Αγαιών σύνοδον, καὶ παραλαβών (ππεῖς μὲν έξήκοντα, πεζούς 10 δε δισχιλίους, εξώδευσε, και διελθων διά της Φα-4 ραϊκής κατέδραμε την χώραν έως της Αίγιάδος. πεοιελασάμενος δε λείαν ίκανην έποιεῖτο την ἀποχώ-5 οηδιν ώς έπὶ Λεόντιου. οί δὲ περὶ τὸν Λύκον συνέντες τὸ γεγονὸς έβοήθουν κατὰ σπουδήν, συν- 15 άψαντες δε τοίς πολεμίοις και συμμίξαντες έξ έφόδου κατέβαλον μεν αύτων είς τετρακοσίους, ζωγρία 6 δ' Ελαβον είς διαχοσίους, έν οξς ήσαν έπιφανείς άνδρες Φυσσίας, Αντάνωρ, Κλέαρχος, Ανδρόλοχος, Εὐανοφίδας, 'Αριστογείτων, Νικάσιππος, 'Ασπάσιος' 20 των δ' δπλων καί της άποσκευης έκυρίευσαν πάσης. 7 κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ὁ τῶν Αχαιῶν ναύαργος έξοδεύσας είς Μολυκρίαν, ήμεν έχων οὐ πολὺ 8 λείποντα των έκατὸν σωμάτων. αὖτις δ' ὑποστρέψας επλευσε πρός Χάλκειαν, των δ' έκβοηθησάντων 25 έχυρίευσε δύο μακρών πλοίων αὐτάνδρων έλαβε δὲ καὶ κέλητα περὶ τὸ 'Ρίον Αιτωλικόν όμοῦ τῷ πλη-9 ρώματι. συνδραμόντων δὲ τῶν τε κατὰ γῆν καὶ τῶν κατὰ θάλατταν λαφύρων περί τοὺς αὐτοὺς καιρούς, καὶ συναχθείσης ἀπὸ τούτων προσόδου καὶ 30 γορηγίας ίκανης, έγένετο τοις τε στρατιώταις δάρσος

ύπεο της των όψωνίων κομιδης ταίς τε πόλεσιν έλπις ύπεο του μη βαουνθήσεσθαι ταίς είσφοραίς.

"Αμα δε τοῖς προειρημένοις Σκερδιλαϊδας, νομί- 95 479. 519. ζων ύπὸ τοῦ βασιλεως άδικεῖσθαι διὰ τό τινα των 5 γρημάτων έλλείπειν αὐιῶ τῶν κατὰ τὰς συντάξεις όμολογηθέντων, ας έποιήσατο πρός Φίλιππον, έξαπέστειλε λέμβους πεντεκαίδεκα, μετά δόλου ποιούμενος την έπιβολην της κομιδης των χοημάτων οί 2 καὶ κατέπλευσαν είς Λευκάδα, πάντων αὐτούς ώς 10 φιλίους προσδεγομένων διὰ τὴν γεγενημένην κοινοπραγίαν. ἄλλο μεν οὖν οὐκ ἔφθασαν οὐδεν έργά- 3 σασθαι κακόν οὐδ' έδυνήθησαν, 'Αγαθίνω δε καί Κασσάνδρω τοίς Κορινθίοις έπιπλέουσι ταῖς Ταυρίωνος ναυσί και συγκαθορμισθείσιν ώς φίλοις μετά 15 τεττάρων πλοίων, παρασπονδήσαντες έπέθεντο, καλ συλλαβόντες αὐτούς τε καὶ τὰ πλοία πρὸς Σκερδιλαίδαν απέπεμψαν. μετά δε ταύτα ποιησάμενοι την 4 άναγωγην έκ της Λευκάδος και πλεύσαντες ώς έπλ Μαλέας έλήζουτο καὶ κατῆγου τοὺς έμπόρους.

"Ηδη δὲ τοῦ θερισμοῦ συνάπτοντος, καὶ τῶν ὅ περὶ τὸν Ταυρίωνα κατολιγωρούντων τῆς τῶν ἄρτι ρ΄ηθεισῶν πόλεων προφυλακῆς, "Αρατος μὲν ἔχων τοὺς ἐπιλέκτους ἐφήδρευε τῆ τοῦ σίτου κομιδῆ περὶ τὴν 'Αργείαν, Εὐριπίδας δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς ἔχων 6
25 ἐξώδευσε, βουλόμενος κατασῦραι τὴν τῶν Τριταιέων χώραν. οἱ δὲ περὶ Αύκον καὶ Δημόδοκον τὸν τῶν 7 'Αχαιῶν ἰππάρχην συνέντες τὴν ἐκ τῆς "Ηλιδος τῶν Αἰτωλῶν ἔξοδον, ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους καὶ τοὺς Πατρεῖς καὶ Φαραιεῖς, σὺν δὲ τούτοις
30 ἔχοντες τοὺς μισθοφόρους, ἐνέβαλον εἰς τὴν 'Ηλείαν. παραγενόμενοι δ' ἐπὶ τὸ Φύξιον καλούμενον τοὺς 8

μεν εύζώνους και τούς ίππεῖς έφηκαν είς την καταδρομήν, τὰ δὲ βαρέα τῶν ὅπλων ἔκρυψαν περί τὸν 9 προειρημένον τόπον. ἐκβοηθησάντων δὲ πανδημεί των Ήλείων έπὶ τούς κατατρέχοντας καὶ προσκειμένων τοῖς ἀπογωροῦσιν, έξαναστάντες οί περί τὸν 5 520. 10 Λύκον ἐπέθεντο τοῖς προπεπτωκόσι. τῶν δ' Ἡλείων οὐ δεξαμένων την όρμην, άλλ' έξ ἐπιφανείας τραπέντων, ἀπέκτειναν μέν αὐτῶν εἰς διακοσίους, ζωγρία δ' έλαβον ογδοήκουτα, συνεκόμισαν δε και την 480. 11 περιελαθείσαν λείαν άσφαλώς, αμα δε τούτοις δ 10 ναύαρχος των Αχαιών ποιησάμενος ἀποβάσεις πλεονάκις είς τε την Καλυδωνίαν και Ναυπακτίαν την τε γώραν κατέσυρε και την βοήθειαν αὐτῶν συνέτριψε 12 δίς. Ελαβε δε καλ Κλεόνικον του Ναυπάκτιου, δς διὰ τὸ πρόξενος ὑπάρχειν τῶν Αγαιῶν παραυτὰ 15 μεν ούκ έπράθη, μετά δέ τινα χρόνον άφείθη χωρίς λύτρων.

96 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους 'Αγήτας ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς συναγαγὼν πανδημεὶ τοὺς Αἰτωλοῦς ἐλεηλάτησε μὲν τὴν τῶν 'Απαρνάνων χώραν, 20 ἐπεπορεύθη δὲ πορθῶν πᾶσαν ἀδεῶς τὴν 'Ήπειρον. 2 οὖτος μὲν οὖν ταῦτα πράξας ἐπανελθὼν διαφῆκε 3 τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ τὰς πόλεις. οἱ δ' 'Ακαρνᾶνες ἀντεμβαλόντες εἰς τὴν Στρατικὴν καὶ πανικῷ περιπεσόντες αἰσχρῶς μέν, ἀβλαβῶς γε μὴν ἐπανῆλ-25 θον, οὐ τολμησάντων αὐτοὺς ἐπιδιῶξαι τῶν ἐκ τοῦ Στράτου διὰ τὸ νομίζειν ἐνέδρας ἕνεκα ποιεἰσθαι τὴν ἀποχώρησιν.

Έγένετο δὲ καὶ περὶ Φανοτεῖς παλιμπροδοσία τοιόνδε τινὰ τρόπον. ᾿Αλέξανδρος ὁ τεταγμένος ἐπὶ ³⁰ τῆς Φωκίδος ὑπὸ Φιλίππου συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ

τους Αίτωλους διά τινος Ιάσονος, δς ετύγγανεν ὑπ' αὐτοῦ τεταγμένος έπὶ τῆς τῶν Φανοτέων πόλεως: δς διαπεμψάμενος πρός Ανήταν τὸν τῶν Αἰτωλῶν 5 στρατηγον ωμολόγησε την άκραν αὐτοῖς παραδώσειν 5 την έν τοζο Φανοτεύσι, και περί τούτων δρχους έποιήσατο καλ συνθήκας. παραγενομένης δε της 6 ταχθείσης ήμέρας ὁ μὲν Αγήτας ήκεν έχων τοὺς Αίτωλούς νυκτός πρός τούς Φανοτείς, καί τούς μέν 521. λοιπούς έν αποστήματι κούψας έμεινε, τούς δ' έπι-10 τηδειοτάτους έκατου έπιλέξας απέστειλε προς την άκραν, δ δ' Ίάσων τον μεν Αλέξανδρον ετοιμον είχε 7 μετά στρατιωτών έν τη πόλει, τούς δε νεανίσκους παραλαβών κατά τούς δρκους είσηγαγε πάντας είς τὴν ἀκρόπολιν. τῶν δὲ περὶ τὸν ᾿Αλέξανδρον εὐ- 8 15 θέως επεισπεσόντων, οί μεν επίλεκτοι των Αιτωλών έάλωσαν, δ δ' Άγήτας έπιγενομένης της ημέρας συνείς το γεγονός αύτις έπανηγε την δύναμιν, ούκ 481. άνοικείω πράγματι περιπεπτωκώς τοις πολλάκις ύφ' αύτοῦ πραττομένοις.

20 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Φίλιππος ὁ βασι-97 λεὺς κατελάβετο Βυλάζωρα, μεγίστην οὖσαν πόλιν τῆς Παιονίας καὶ λίαν εὐκαίρως κειμένην πρὸς τὰς εἰσβολὰς τὰς ἀπὸ τῆς Δαρδανικῆς εἰς Μακεδονίαν, ἄστε διὰ τῆς πράξεως ταύτης σχεδὸν ἀπολελύσθαι 25 τοῦ φόβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους οὐ γὰρ ἔτι βάδιον 2 ἡν αὐτοῖς ἐμβαλεῖν εἰς Μακεδονίαν κρατοῦντος Φιλίππου τῶν εἰσόδων διὰ τῆς προειρημένης πόλεως. ἀσφαλισάμενος δὲ ταύτην Χρυσύγονον μὲν έξαπέ-3 στειλε κατὰ σπουδὴν ἐπισυνάξοντα τοὺς ἄνω Μακε-50 δόνας, αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς Βοττίας 4 καὶ τῆς ΄ Αμφαξίτιδος ἡκεν ἔχων εἰς ΄ Έδεσσαν. προσ-

δεξάμενος δ' ένταῦθα τοὺς μετὰ Χρυσογόνου Μακεδόνας έξώρμησε μετά πάσης της δυνάμεως, και παρην 5 έπταζος είς Λάρισαν, πατά δὲ τὸ συνεγές ένερνῶ νυκτοπορία χρησάμενος ύπὸ την έωθινην ήκε πρὸς Μελίτειαν, και προσθείς τὰς κλιμακίδας τοῖς τείγεσι 5 6 κατεπείραζε τῆς πόλεως. τῷ μὲν οὖν αἰφνιδίω καὶ παραδόξω κατεπλήξατο τούς Μελιταιείς, ώστε δαδίως αν πρατήσαι της πόλεως τῷ δὲ παρὰ πολύ γενέσθαι τάς κλίμακας έλάττους της χοείας διεψεύσθη της 98 πράξεως. ἐν ικ δη γένει μάλιστ' ἄν τις ἐπιτιμήσειε ιο 522. 2 τοζς ήγουμένοις. είτε γάρ τινες μηδεμίαν πρόνοιαν ποιησάμενοι μηδ' έκμετρησάμενοι τείχη, κρημνούς, έτερα των τοιούτων, δι' ων επιβάλλονται ποιείσθαι την είσοδον, αὐτόθεν άσκέπτως παραγίνονται πόλιν καταληψόμενοι, τίς οὐκ ἂν τοῖς τοιούτοις ἐπιτιμή- 15 3 σειεν; είτ' έκμετρησάμενοι τὸ καθ' αύτούς, κάπειτα την κατασκευην των κλιμάκων καλ καθόλου των τοιούτων όργανων, α μικραν έγοντα την ασγολίαν έν μεγάλω δίδωσι την αύτων πεζοαν, είκη και τοζο τυχοῦσιν ἀνθρώποις ἐγχειρίζουσι, πῶς οὐκ ἄξιον 20 4 έγκαλεῖν; οὐ γὰρ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων η ποιησαί τι των δεόντων η μηδέν παθείν δεινόν, 482. 5 άλλ' αμα ταις αποτυχίαις ξπεται βλάβη κατά πολλούς τρόπους, κατ' αὐτὸν μὲν τὸν τοῦ πράττειν καιρον κίνδυνος περί τους άρίστους τῶν ἀνδρῶν, 25 έτι δε μαλλον κατά τάς ἀπολύσεις. ὅταν ἄπαξ κατα-6 Φρονηδώσι. πολλά δε και λίαν των τοιούτων έστι παραδείγματα πλείους γάρ ἂν εύροι τις τῶν ἀποτυγχανόντων έν ταῖς τοιαύταις έπιβολαῖς τοὺς μὲν άπολωλότας, τοὺς δ' είς τὸν ἔσγατον παρανενονό- 30 7 τας χίνδυνον, τῶν ἀβλαβῶς ἀπολελυμένων, πρός

γε μήν τὸ μέλλον ὁμολογουμένως ἀπιστίας καὶ μίσος
ἔξεργάζονται καθ' αὐτῶν, ἔτι δὲ φυλακήν παραγγέλλουσι πᾶσιν· οὐ γὰρ μόνον τοῖς παθοῦσιν, ἀλλὰ καὶ 8
τοῖς συνεῖσι τὸ γεγονὸς τρόπον τινὰ παράγγελμα
5 δίδοται προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι. διόπερ 9
οὐδέποτε ταῖς τοιαὐταις ἐπινοίαις εἰκῆ χρηστέον τοὺς
ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐκ- 10
μετρήσεως καὶ κατασκευῆς τῶν τοιούτων εὐχερῆς
καὶ ἀδιάπτωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς. νῦν 11
10 μὲν οὖν τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως ἀποδοτέον· περὶ
δὲ τοῦ τοιούτου γένους πάλιν μεταλαβόντες ἀρμόζοντα καιρὸν καὶ τόπον κατὰ τὴν πραγματείαν πειρασόμεθα συνυποδεικνύειν πῶς ἄν τις ῆκιστα περὶ
τὰς τοιαύτας ἐπιβολὰς ἀμαρτάνοι.

Ο δε Φίλιππος διαψευσθείς της πράξεως, καί 99 523. καταστρατοπεδεύσας περί τον Ένιπέα ποταμόν, συνηνε τὰς παρασκευὰς ἔκ τε της Λαρίσης καὶ τῶν ἄλλων πόλεων, ας έπεποίητο κατά γειμώνα πρός την πολιορχίαν ή γάρ όλη πρόθεσις ήν αὐτῷ τῆς στρα- 2 20 τείας έξελείν τας Φθιώτιδας καλουμένας Θήβας. ή 3 δε πόλις αύτη κείται μεν ού μακράν άπο της δαλάττης, ἀπέχουσα Λαρίσης ὡς τριακοσίους σταδίους. έπίκειται δ' εύκαίρως τη τε Μαγνησία καὶ τη Θετταλία, καὶ μάλιστα τῆς μὲν Μαγνησίας τῆ τῶν Δη-25 μητριέων γώρα, της δε Θετταλίας τη των Φαρσαλίων καὶ Φεραίων. έξ ής καὶ τότε, κατεχόντων 4 αύτην των Αίτωλων καί συνεχείς ποιουμένων τάς έπιδρομάς, μεγάλα συνέβαινε βλάπτεσθαι τούς τε Δημητριείς και τούς Φαρσαλίους, έτι δε Λαρισαίους 483. 80 πολλάκις γαρ έποιοῦντο τὰς καταθρομὰς εως έπὶ τὸ 5 καλούμενον 'Αμυρικόν πεδίον. διόπερ δ Φίλιππος 6

ούκ εν μικοώ τιθέμενος μεγάλην έποιεῖτο σπουδήν 7 ύπλο τοῦ κατά κράτος έξελεϊν αὐτήν, συναγθέντων δε καταπελτών μεν έκατον πεντήκοντα, πετροβολικών δ' δργάνων πέντε και είκοσι, πυοσήλθε ταζς Θήβαις, καλ διελών τὸ στρατόπεδον είς τρία μέρη 5 8 διέλαβε τούς πέριξ τόπους της πόλεως, καλ τῷ μὲν ένλ περλ το Σκόπιον έστρατοπέδευσε, τῶ δ' ἄλλω περί το καλούμενον Ήλιοτρόπιον, το δε τρίτον είχε 9 κατὰ τὸ τῆς πόλεως ὑπερκείμενον ὄρος, τὰ δὲ μεταξύ τῶν στρατοπέδων τάφρω καὶ διπλῶ γάρακι 10 διαλαβών ώγυρώσατο, πρός δέ καλ πύργοις ξυλίνοις ήσφαλίσατο, κατά πλέθρον στήσας αὐτούς μετά φυ-10 λακής τής ἀρκούσης. έξης δε τούτοις τάς παρασκευάς άθροίσας όμου πάσας ήρξατο προσάγειν τὰ μηγανήματα πρός την άκραν. Έπλ μεν οδυ ήμερας τρείς τας πρώτας οδδεν 100 ηδύνατο προβιβάζειν των έργων διά το γενναίως καλ 2 παραβόλως άμύνεσθαι τοὺς έκ τῆς πόλεως. ἐπειδή δε διά την συνέχειαν των ακροβολισμών καί το πληθος τῶν βελῶν οί προκινδυνεύοντες τῶν ἐκ τῆς πό- 20 524. λεως οί μεν επεσον, οί δε κατετραυματίσθησαν, τότε βραχείας ένδόσεως γενομένης ήρξαντο των δρυγμά-3 των οί Μακεδόνες. τῆ δὲ συνεγεία, καίπερ άντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, μόλις έναταῖοι πρὸς τὸ τείχος 4 έξίκοντο. μετὰ δὲ ταῦτα ποιούμενοι τὴν έργασίαν 25 έκ διαδοχής, ώστε μήθ' ήμέρας μήτε νυκτός διαλείπειν, έν τρισίν ήμέραις δύο πλέθρα τοῦ τείχους 5 ύπώρυξαν καὶ διεστύλωσαν. τῶν δ' έρεισμάτων οὐ δυναμένων ύποφέρειν τὸ βάρος, άλλ' ένδόντων, πεσείν συνέβη τὸ τείγος πρὸ τοῦ πῦρ ἐμβαλείν τοὺς Μα- 30 6 κεδόνας. ένεργον δε ποιησαμένων την ανακάθαρσιν

τοῦ πτώματος, καὶ παρασκευασαμένων πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ μελλόντων ἤδη βιάζεσθαι, καταπλαγέντες παρέδοσαν οἱ Θηβαῖοι τὴν πόλιν. ὁ δὲ Φίλιπ- 7. πος διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἀσφαλισάμενος τα κατὰ τὴν Μαγνησίαν καὶ Θετταλίαν ἀφείλετο τὰς μεγάλας ἀφελείας τῶν Αἰτωλῶν, ἀπεδείζατο δὲ καὶ ταῖς αὐ- 484. τοῦ δυνάμεσιν ὅτι δικαίως ἐπανείλετο τοὺς περὶ τὸν Λεύντιον, ἐθελοκακήσαντας πρότερον ἐν τῆ περὶ τοὺς Παλαιεῖς πολιορκία. γενόμειος δὲ κύριος τῶν 8. 10 Θηβῶν τοὺς μὲν ὑπάρχοντος οἰκήτορας ἐξηνδραποδίσατο, Μακεδόνας δ' εἰσοικίσας Φιλίππου τὴν πόλιν ἀντὶ Θηβῶν κατωνόμασεν.

"Ηδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θή- 9 βας, πάλιν ἦκου ὑπὲρ τῶν διαλύσεων παρά τε Χίων 15 καὶ 'Ροδίων καὶ Βυζαντίων πρέσβεις καὶ πυρὰ Πτο- λεμαίου τοῦ βασιλέως οἶς παραπλησίους ἀποκρίσεις 10 δοὺς ταῖς πρότερου, καὶ φήσας οὐκ ἀλλότριος εἶναι διαλύσεως, ἔπεμψε κελεύσας αὐτοὺς πείραν λαμβάνειν καὶ τῶν Αἰτωλῶν. αὐτὸς δὲ τῆς μὲν διαλύσεως 11 20 ἀλιγώρει, τοῦ δὲ πράττειν τι τῶν έξῆς ἀντείχετο. Διύπερ ἀκούων τοὺς Σκερδιλαίδου λέμβους περὶ 101

Μαλέαν λήζεσθαι καὶ πὰσι τοῖς ἐμπόροις ὡς πολεμίοις χρῆσθαι, παρεσπονδηκένὰι δὲ καὶ τῶν ἰδίων τινὰ πλοίων ἐν Λευκάδι συνορμήσαντα, καιαρτίσας 2 23 δώδεκα μὲν καταφράκτους νοῦς, ὀκτὼ δ' ἀφράκτους, 525. τριάκοντα δ' ἡμιολίους, ἔπλει δι' Εὐρίπου, σπεύδων μὲν καταλαβεῖν καὶ τοὺς Ἰλλυριούς, καθόλου δὲ μετέωρος ὢν ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πόλεμον διὰ τὸ μηθέν πω συνεικέναι τῶν 30 ἐν Ἰταλία γεγονότων. συνέβαινε δέ, καθ' οὺς και- 3 ροὺς ἐπολιόρκει τὰς Θήβας Φίλιππος, ἡττῆσθαι 'Ρω-

μαίους ὑπ' 'Αννίβου τῆ πεοί Τυροηνίαν μάγη, τὴν δε φήμην ύπερ των γεγονότων μηδέπω προσπεπτω-4 κέναι τοῖς "Ελλησιν. ὁ δὲ Φίλιππος, τῶν λέμβων ύστερήσας και καθορμισθείς πρός Κεγγρεαίς τὰς μέν καταφράκτους ναῦς έξαπέστειλε, συντάξας περί Μα- 5 λέαν ποιεϊσθαι τον πλούν ώς ἐπ' Αίγίου καὶ Πατρών, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν πλοίων ὑπερισθμίσας ἐν 5 Λεχαίω παρήγγελλε πᾶσιν δομεῖν. αὐτὸς δὲ κατὰ σπουδήν ήκε μετά φίλων έπὶ την των Νεμέων πανή-6 γυριν είς "Αργος. άρτι δ' αὐτοῦ θεωμένου τὸν 10 άγῶνα τὸν γυμνικόν, παοῆν ἐκ Μακεδονίας γραμματοφόρος διασαφών δτι λείπονται Ρωμαΐοι μάχη με- 485. 7 γάλη καὶ κρατεῖ τῶν ὑπαίθρων ἀννίβας. παραυτίκα μεν οδυ Δημητρίω τω Φαρίω μόνω την έπιστολην 8 έπέδειξε, σιωπαν παραχελευσάμενος ος καὶ λαβό- 15 μενος της ἀφορμης ταύτης τον μέν προς τους Αίτωλούς ώξετο δείν την ταγίστην απορρίψαι πόλεμον, άντέχεσθαι δε των κατά την Ίλλυρίδα πραγμάτων 9 ήξίου καὶ τῆς εἰς Ἰταλίαν διαβάσεως. τὰ μὲν γὰρ κατά τὴν Ελλάδα πάντα καὶ νῦν ἤδη ποιεῖν αὐτῷ 20 τὸ προσταττόμενον έφη καὶ μετὰ ταῦτα ποιήσειν. 'Αχαιών μεν έθελοντην εύνοούντων, Αίτωλών δε καταπεπληγμένων έκ των συμβεβηκότων αὐτοῖς κατά 10 τον ένεστωτα πόλεμον την δ' Ιταλίαν έφη καὶ την έκει διάβασιν άρχὴν είναι τῆς ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπι- 25 βολής, ην ούδενὶ καθήκειν μαλλον η 'κείνω τον 102 δε χαιρον είναι νῦν, έπταικότων 'Ρωμαίων. τοιούτοις δε χρησάμενος λόγοις ταχέως παρώρμησε τον 526. Φίλιππον, ώς ἄν, οἶμαι, καὶ νέον βασιλέα καὶ κατὰ τάς πράξεις έπιτυγη καὶ καθόλου τολμηρου είναι 30 δοκούντα, πρός δε τούτοις έξ οίκίας δραώμενον

τοιαύτης, ἡ μάλιστά πως ἀεὶ τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίεται.

Πλην ο γε Φίλιππος, ως είπου, τότε μεν αὐτῷ ο τῷ Δημητρίω τὰ προσπεπτωκότα διὰ τῆς ἐπιστολῆς 5 έδήλωσε, μετά δὲ ταῦτα συνῆγε τοὺς φίλους καὶ διαβούλιον άνεδίδου περί της πρός Αίτωλούς διαλύσεως. όντων δε και των περί τον "Αρατον ούκ 3 άλλοτρίων διεξαγωγής τῷ δοκεῖν ὑπερδεξίους ὄντας τῶ πολέμω ποιεῖσθαι τὴν διάλυσιν, οὕτως ὁ βασι- 4 10 λεύς, οὐδὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἔτι προσδεξάμενος τοὺς χοινή πράττοντας τὰ περί τὰς διαλύσεις, παραγοήμα Κλεόνικον μέν τον Ναυπάκτιον προς τους Αίτωλούς διεπέμψατο - κατέλαβε γάρ έτι τοῦτον έκ 5 τῆς αίγμαλωσίας ἐπιμένοντα τὴν τῶν Αγαιῶν σύν-15 οδον - αὐτὸς δὲ παραλαβών ἐκ Κορίνθου τὰς ναῦς καὶ τὴν πεζὴν δύναμιν ήκεν έχων εἰς Αίγιον. καὶ 6 προελθών έπὶ Λασιώνα καὶ τὸν έν τοῖς Περιππίοις πύργον παραλαβών, καὶ συνυποκριθεὶς ὡς ἐμβαλῶν 486. είς την Ήλείαν, του μη δοχείν λίαν έτοιμος είναι 20 πρός την τοῦ πολέμου κατάλυσιν, μετά ταῦτα δίς 7 ἢ τρὶς ἀνακάμψαντος τοῦ Κλεονίκου, δεομένων τῶν Αίνωλων είς λόγους σφίσι συνελθεϊν έπήμουσε, καί 8 πάντ' άφεις τὰ τοῦ πολέμου πρὸς μὲν τὰς συμμαχίδας πόλεις γραμματοφόρους έξαπέστειλε, παρα-25 χαλών πέμπειν τούς συνεδοεύσοντας καὶ μεθέξοντας τῆς ὑπὲρ τῶν διαλύσεων κοινολογίας, αὐτὸς δὲ δια- 9 βάς μετά τῆς δυνάμεως καὶ καταστρατοπεδεύσας περί Πάνορμον, δς έστι μέν της Πελοποννήσου λιμήν, κείται δε καταντικού της των Ναυπακτίων πόλεως, 30 ἀνέμενε τοὺς τῶν συμμάχων συνέδοους. κατὰ δὲ 10 τὸν καιρὸν τοῦτον, καθ' ὃν ἔδει συναθροίζεσθαι

τούς προειρημένους, πλεύσας είς Ζάχυνθον δι' αύτοῦ κατεστήσατο τὰ κατὰ τὴν νῆσον, καὶ παρῆν 103 αὐθις ἀναπλέων. ήδη δὲ καὶ τῶν συνέδρων ήθροι-527. σμένων, έξέπεμψε προς τους Αίτωλους "Αρατον καί 2 Ταυρίωνα καί τινας των ήκόντων άμα τούτοις. οί 5 καί συμμίξαντες τοις Αίτωλοις πανδημεί συνηθροισμένοις έν Ναυπάκτω, βραχέα διαλεχθέντες καί θεωρούντες αὐτῶν τὴν δρμὴν τὴν πρὸς τὰς διαλύσεις, έπλεου έξ ύποστροφής πρός του Φίλιππου γάριν τοῦ 3 διασαφήσαι περί τούτων. οί δ' Αίτωλοί, σπεύδοντες 10 διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, έξαπέστελλον ζιμα τούτοις πρέσβεις πρός τον Φίλιππον, άξιουντες παραγενέσθαι μετά της δυνάμεως πρός σφας, ίνα της κοινολογίας έκ γειρός γινομένης τύγη τὰ πράγματα τῆς 4 άρμοζούσης διεξαγωγής. δ δε βασιλεύς (παρ)ορμη- 15 θείς τοις παρακαλουμένοις διέπλευσε μετά της δυνάμεως πρός τὰ λεγόμενα Κοΐλα τῆς Ναυπακτίας, ἃ 5 της πόλεως είκοσι μάλιστα σταδίους αφέστηκε στρατοπεδεύσας δε καὶ περιλαβών γάρακι τὰς νῆας καὶ την παρεμβολήν, έμενε προσανέχων τον καιρον της 20 6 έντεύξεως. οί δ' Αίτωλοί γωρίς των οπλων ήκου πανδημεί, καὶ διασχόντες ώς δύο στάδια τῆς Φιλίππου παρεμβολής διεπέμποντο καὶ διελέγοντο περί 7 των ένεστώτων. τὸ μὲν οὖν πρώτον ὁ βασιλεὺς πάντας έξέπεμπε τοὺς ήχοντας παρὰ τῶν συμμάγων, 25 κελεύσας έπὶ τούτοις προτείνειν τὴν εἰρήνην τοῖς 487. 8 Αλτωλοίς, ώστ' έχειν άμφοτέρους ἃ νῦν έχουσι δεξαμένων δὲ τῶν Αἰτωλῶν ετοίμως, τὸ λοιπὸν ἤδη περὶ των κατά μέρος συνεχείς έγίνοντο διαποστολαί πρός άλλήλους, ων τὰς μεν πλείους παρήσομεν διὰ τὸ 30 υ μηδεν έχειν άξιον μνήμης, της δ' Αγελάου του

Ναυπακτίου παραινέσεως ποιησόμεθα μνήμην, ή κατά την πρώτην έντευξιν έγρήσατο πρός τε τὸν βασιλέα και τους παρόντας συμμάγους. Ες έφη δείν 104 μάλιστα μεν μηδέποτε πολεμείν τούς Ελληνας άλλή-5 λοις, άλλὰ μεγάλην γάριν έγειν τοῖς θεοῖς, εί λέ-528. γοντες εν και ταύτο πάντες και συμπλέκοντες τάς γείρας, καθάπερ οί τους ποταμούς διαβαίνοντες, δύναιντο τὰς τῶν βαρβάρων ἐφόδους ἀποτριβόμενοι συσσφίζειν σφας αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις. οὐ μὴν 2 10 άλλ' εί τὸ παράπαν τοῦτο μὴ δυνατόν, κατά γε τὸ παρον ηξίου συμφρονείν καὶ φυλάττεσθαι, προίδομένους το βάρος των στρατοπέδων και το μέγεθος τοῦ συνεστώτος πρός ταῖς δύσεσι πολέμου δηλον 3 γάο είναι παντί τῷ καὶ μετρίως περί τὰ κοινὰ 15 σπουδάζοντι καὶ νῦν, ὡς ἐάν τε Καρχηδόνιοι Ῥωμαίων έάν τε 'Ρωμαΐοι Καρχηδονίων περιγένωνται τῶ πολέμω, διότι κατ' οὐδένα τρόπον εἰκός ἐστι τούς πρατήσαντας έπὶ ταῖς Ίταλιωτῶν καὶ Σικελιωτων μείναι δυναστείαις, ήξειν δί και διατείνειν τας 20 έπιβολάς καὶ δυνάμεις αύτων πέρα τοῦ δέοντος. διόπες ήξίου πάντας μεν φυλάξασθαι του καιρόν, 4 μάλιστα δε Φίλιππον. είναι δε συλακήν, έαν άφε- 5 μενος τοῦ καταφθείσειν τοὺς "Ελληνας καὶ ποιεῖν εθγειρώτους τοίς επιβαλλομένοις κατά τοθναντίου 25 ώς ύπερ ίδιου σώματος βουλεύηται, καὶ καθόλου πάντων των της Ελλάδος μερών ως οίκείων καί προσηκόντων αύτῷ ποιῆται πρόνοιαν τοῦπον γάρ 6 τον τρόπον χρωμένου τοῖς πράγμασι τοὺς μὲν Ελληνας εύνους ύπάργειν αὐτῶ καὶ βεβαίους συναγω-30 νιστάς πρός τὰς ἐπιβολάς, τοὺς δ' ἔξωθεν ἦττον ἐπιβουλεύσειν αύτοῦ τῆ δυναστεία, καταπεπληγμένους

230 BELLUM SOCIALE ACHAEORUM [Ol. 140, 3].

7 την των Ελλήνων ποὸς αὐτὸν πίστιν, εί δὲ πραγ- 488. μάτων δρέγεται, πρός τὰς δύσεις βλέπειν αὐτὸν ήξίου καὶ τοῖς ἐν Ἰταλία συνεστῶσι πολέμοις προσέχειν τον νούν, ϊνα γενόμενος έφεδρος έμφρων πειραθή σύν καιρώ της των όλων άντιποιήσασθαι δυναστείας. 5 8 είναι δε τον ένεστωτα καιρον ούκ άλλοτριον τῆς 9 έλπίδος ταύτης. τὰς δὲ πρὸς τοὺς Έλληνας διαφοράς και τούς πολέμους είς τὰς ἀναπαύσεις αὐτὸν 529. ύπερτίθεσθαι παρεκάλει, καὶ μάλιστα σπουδάζειν περί τούτου του μέρους, ζυ' έχη την έξουσίαν, δταν 10 βούληται, καλ διαλύεσθαι καλ πολεμείν πρός αὐτούς. 10 ώς έὰν ἄπαξ τὰ προφαινόμενα νῦν ἀπὸ τῆς έσπέρας νέφη προσδέξηται τοῖς κατὰ τὴν Ελλάδα τόποις έπιστήναι, καὶ λίαν άγωνιᾶν ἔφη μὴ τὰς άνοχὰς καὶ τούς πολέμους καὶ καθόλου τὰς παιδιάς, ἃς νῦν 15 παίζομεν πρός άλλήλους, έχχοπηναι συμβή πάντων 11 ημών έπι τοσούτον ώστε κάν εύξασθαι τοις θεοίς ύπάργειν ήμιν την έξουσίαν ταύτην, καὶ πολεμείν δταν βουλώμεθα καὶ διαλύεσθαι πρὸς άλλήλους, καὶ καθόλου κυρίους είναι τῶν ἐν αύτοῖς ἀμφισβητου-20 μένων.

105 Ο μεν οὖν Αγέλαος τοιαῦτα διαλερθεὶς πάντας μεν παρώρμησε τοὺς συμμάχους πρὸς τὰς διαλύσεις, μάλιστα δε τὸν Φίλιππον, οἰκείοις χρησάμενος λόγοις πρὸς τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ τὴν ἤδη προκατεσκευα- 25 σμένην ὑπὸ τῶν τοῦ Δημητρίου παραινέσεων. διόπερ ἀνθομολογησάμενοι πρὸς σφᾶς ὑπὲρ τῶν κατὰ μέρος, καὶ κυρώσαντες τὰς διαλύσεις, ἐχωρίσθησαν, κατάγοντες εἰς τὰς οἰκείας ἕκαστοι πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου.

3 Ταῦτα δὲ πάντα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὸν τρίτον

ένιαυτὸν τῆς έκατοστῆς καὶ τετταρακοστῆς ὀλυμπιάδος, λέγω δὲ τὴν τῶν Ῥωμαίων περὶ Τυρρηνία
μάχην καὶ τὴν ἀντιόχου περὶ Κοίλην Συρίαν, ἔτι
δὲ τὰς ἀχαιῶν καὶ Φιλίππου πρὸς Αἰτωλοὺς δια5 λύσεις.

Τὰς μὲν οὖν Έλληνικὰς καὶ τὰς Ἰταλικάς, ἔτι 4 δὲ τὰς Λιβυκὰς πράξεις, οὖτος ὁ καιρὸς καὶ τοῦτο τὸ διαβούλιον συνέπλεξε πρώτον οὐ γὰρ ἔτι Φί- 5489 λιππος οὐδ' οί τῶν Ελλήνων προεστώτες ἄργοντες 10 πρός τὰς κατὰ τὴν Ἑλλάδα πράξεις ποιούμενοι τὰς άναφοράς ούτε τούς πολέμους ούτε τὰς διαλύσεις έποιούντο πρός άλλήλους, άλλ' ήδη πάντες πρός 580. τοὺς ἐν Ἰταλία σχοποὺς ἀπέβλεπον. ταγέως δὲ καὶ 6 πρός τούς νησιώτας καὶ τούς την Ασίαν κατοικούν-15 τας τὸ παραπλήσιου συνέβη γενέσθαι καὶ γὰρ ol 7 Φιλίππω δυσαρεστούμενοι καί τινες των 'Αττάλω διαφερομένων οὐκέτι πρὸς Αντίοχον καὶ Πτολεμαΐον οὐδὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὰς ἀνατολὰς ἔνευον. άλλ' έπλ την έσπέραν άπο τούτων των καιρών έβλε-20 που, καὶ τινὲς μὲν πρὸς Καρχηδονίους, οἱ δὲ πρὸς Ρωμαίους έπρέσβευου, δμοίως δε καὶ Ρωμαΐοι πρὸς 8 τούς Έλληνας, δεδιότες την του Φιλίππου τόλμαν καὶ προορώμενοι μὴ συνεπίθηται τοῖς τότε περιεστώσιν αὐτούς καιροίς. ήμείς δ' ἐπειδή κατὰ τὴν 5 25 έξ άργης υπόσγεσιν σαφώς, οίμαι, δεδείγαμεν πότε καὶ πῶς καὶ δι' ἂς αἰτίας αί κατὰ τὴν Ελλάδα ποάξεις συνεπλάκησαν ταϊς Ίταλικαῖς καὶ Λιβυκαῖς, λοι- 10 πον κατά το συνεχές ποιησάμενοι την διήγησιν ύπέρ των Ελληνικών έως είς τούς καιρούς, έν οίς Ρω-30 μαΐοι την περί Κάνναν μάχην ήττήθησαν, έφ' ην των Ίταλικων πράξεων την καταστροφην έποιησά232 RES GRAEC., PTOL., ANTIOCHI, AETOL. [0] 140,3.4].

μεθα, καὶ ταύτην τὴν βύβλον ἀφοριοῦμεν, ἐξισώσαντες τοῖς προειρημένοις καιροῖς.

'Αχαιοὶ μὲν οὖν ὡς θᾶττον ἀπέθεντο τὸν πόλε-

106 μον, στρατηγόν αύτων ελόμενοι Τιμόξενον, άναγωρήσαντες είς τὰ σφέτερα νόμιμα καὶ τὰς διανωνάς, 5 2 au' 'Araiots d' [xal] al loinal nóleis al narà Heλοπόννησον, ανεκτώντο μέν τοὺς ίδίους (βίους), έθεοάπευον δε την χώραν, άνενεούντο δε τάς πατρίους θυσίας καὶ πανηγύρεις καὶ τάλλα τὰ πρὸς τοὺς 3 θεούς παρ' έκάστοις ύπάρχοντα νόμιμα, σγεδόν γάρ 10 ώς αν εί λήθην συνέβαινε γεγονέγαι παρά τοῖς πλείστοις περί τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν συνέχειαν τῶν 4 προγεγουότων πολέμων. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἀεί ποτε 490. Πελοποννήσιοι, των άλλων άνθρώπων οίκειότατα πρός τον ήμερον και τον ανθρώπινον βίον (έγον- 15 531. τες), ημιστα πάντων ἀπολελαύκασιν αὐτοῦ κατά γε τούς ἀνώτερον χρόνους, μᾶλλον δέ πως κατά τὸν Εὐριπίδην ήσαν ἀεὶ πρασίμογθοί τινες καὶ ούποτε 5 ησυγοι δορί. τοῦτο δέ μοι δοχοῦσι πάσχειν εἰκότως άπαντες γάρ ήγεμονικοί καὶ φιλελεύθεροι ταῖς 20 φύσεσι μάγονται συνεχώς πρός άλλήλους, άπαραχωε ρήτως διαπείμενοι περί των πρωτείων. 'Αθηναίοι δε των έκ Μακεδονίας φόβων ἀπελέλυντο και την 7 έλευθερίαν έχειν έδόκουν ήδη βεβαίως, γρώμενοι δέ προστάταις Εύρυπλείδα καὶ Μικίωνι των μέν άλλων 25 Έλληνικών πράξεων οὐδ' όποίας μετείχου, ἀκολουθούντες δε τη των προεστώτων αίρεσει και ταίς τούτων δομαίς είς πάντας τούς βασιλείς έξεκέγυντο. 8 καὶ μάλιστα τούτων είς Πτολιμαΐον, καὶ πᾶν γένος ύπέμενον ψηφισμάτων καὶ κηρυγμάτων, βραγύν τινα 30 λόγον ποιούμενοι τοῦ καθήκοντος διὰ τὴν τῶν προ-

εστώτων απρισίαν. Πτολεμαίω γε μην ευθέως από 107 τούτων των καιρων συνέβαινε γίνεσθαι τὸν πρὸς τούς Αίγυπτίους πόλεμον. δ γάρ προειρημένος βα- 2 σιλεύς καθοπλίσας τούς Αίγυπτίους έπὶ τὸν πρὸς 5 Αντίογον πόλεμον προς μεν το παρον ενδεγομένως έβουλεύσατο, τοῦ δὲ μέλλοντος ήστόχησε φουνημα- 3 τισθέντες γάο έκ τοῦ πεοί 'Ραφίαν προτερήματος. ο δικέτι τὸ προσταττόμενον οἶοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, άλλ' έξήτουν ήγεμόνα καὶ πρόσωπον, ώς ίκανοὶ βοη-10 θείν όντες αύτοις. δ καὶ τέλος έποίησαν οὐ μετὰ πολύν γρόνον. 'Αντίογος δε μεγάλη παρασκευή γρη- 4 σάμενος έν τῷ γειμῶνι, μετὰ ταῦτα τῆς θερείας έπιγενομένης ύπερέβαλε τον Ταύρον, καὶ συνθέμενος προς "Ατταλον τον βασιλέα κοινοπραγίαν ένίστατο 15 του πρός Αχαιου πόλεμου. Αίτωλοί δε παραυτά 5 μέν εὐδοχοῦντες τῆ γενομένη διαλύσει πρὸς τοὺς 582. Αχαιούς, ώς αν μή κατά γνώμην αὐτοῖς τοῦ πολέμου προκεγωρηκότος - διὸ καὶ στρατηγὸν Αγέλαον 491. είλουτο τὸν Ναυπάκτιου, δοκούντα πλείστα συμβε-20 βλησθαι πρὸς τὰς διαλύσεις - οὐδένα χρόνον δια- 6 λιπόντες δυσηφέστουν καὶ κατεμέμφοντο τὸν 'Αγέλαον ως υποτετμημένον πάσας αυτών τας έξωθεν ώφελείας καὶ τὰς είς τὸ μέλλον έλπίδας, διὰ τὸ μή πρός τινάς, πρός πάντας δε τούς Έλληνας πεποιή-25 σθαι την είρηνην. ὁ δὲ προειρημένος ἀνηρ ύπο- 7 φέρων την προειρημένην τοιαύτην άλογίαν καὶ μέμψιν παρακατείγε τὰς δομάς αὐτῶν. διὸ καὶ καρτερείν ούτοι μεν ηναγκάζοντο παρά φύσιν.

'Ο δὲ βασιλεὺς Φίλιππος, ἀνακομισθεὶς κατὰ θά- 108 το λατταν ἀπὸ τῶν διαλύσεων εἰς Μακεδονίαν, καὶ καταλαβών τὸν Σκερδιλαΐδαν ἐπὶ τῆ προφάσει τῶν

προσοφειλομένων γοημάτων, ποὸς ἃ καὶ τὰ περί την Δευκάδα πλοία παρεσπόνδησε, καὶ τότε τῆς μέν Πελαγονίας πόλισμα διηρπακότα τὸ προσαγορευό-2 μενον Πισσαΐον, της δε Δασσαρήτιδος προσηγμένον πόλεις, τὰς μὲν φόβω, τὰς δ' ἐπαγγελίαις, 'Αντιπά- 5 τρειαν, Χρυσονδύωνα, Γερτούντα, πολλήν δέ καλ της συνορούσης τούτοις Μακεδονίας έπιδεδραμη-3 κότα, παραυτίκα μεν ώρμησε μετά της δυνάμεως, ώς ανακτήσασθαι σπουδάζων τὰς αφεστηκυίας πό-4 λεις, καθόλου δ' έκρινε πολεμείν πρός τον Σκερδι- 10 λαΐδαν, νομίζων αναγκαιότατον είναι παρευτρεπίσασθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πρός τε τὰς ἄλλας έπιβολάς καὶ μάλιστα πρὸς τὴν είς Ίταλίαν διάβα-5 σιν. δ γάρ Δημήτριος ουτως έξέκαιε την έλπίδα καί την έπιβολην τω βασιλεί ταύτην συνεγώς, ώστε 15 κατά τούς ύπνους τον Φίλιππον ταῦτ' δνειρώττειν 6 καλ περί ταύτας είναι τὰς πράξεις. ἐποίει δὲ ταῦτα Δημήτριος οὐ Φιλίππου χάριν - τούτω μέν γάρ τρίτην ίσως έν τούτοις ένεμε μερίδα - μαλλον δέ τῆς πρὸς 'Ρωμαίους δυσμενείας, τὸ δὲ πλείστον ενε- 20 588. 7 χεν αύτοῦ καὶ τῶν ἰδίων ἐλπίδων μόνως γὰρ οὕτως έπειστο την έν τῷ Φάρφ δυναστείαν κατα-8 πτήσασθαι πάλιν. πλην δ γε Φίλιππος στρατεύσας άνεπτήσατο μέν τὰς προειρημένας πόλεις, κατελάβετο 492. δὲ τῆς μὲν Δασσαρήτιδος Κρεώνιον καὶ Γερούντα, 15 των δε περί την Λυγνιδίαν λίμνην Έγγελανας, Κέρακα, Σατίωνα, Βοιούς, της δε Καλοικίνων τώρας Βαντίαν, έτι δε των καλουμένων Πισαντίνων 'Ορ-9 γησσόν, ἐπιτελεσάμενος δὲ ταῦτα διαφήμε τὰς δυνάμεις είς παραγειμασίαν. ἡν δ' ὁ γειμών ούτος, 30 καθ' δυ 'Αυνίβας, πεπορθηκώς τούς έπιφανεστάτους

τόπους τῆς Ἰταλίας ἔμελλε περὶ τὸ Γερούνιον τῆς Ααυνίας ποιεῖσθαι τὴν παραχειμασίαν. 'Ρωμαῖοι δὲ 10 τότε κατέστησαν στρατηγοὺς αὐτῶν Γάιον Τερέντιον καὶ Λεύκιον Αἰμίλιον.

Φίλιππος δε κατά την παραγειμασίαν άναλονι- 109 ζόμενος ότι πρός τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ τρεία πλοίων έστὶ καὶ τῆς κατὰ δάλατταν ὑπηρεσίας, καὶ ταύτης ούχ ώς πρός ναυμαχίαν - τοῦτο μέν γάρ οὐδ' αν 2 ήλπισε δυνατός είναι, 'Ρωμαίοις διαναυμαγείν -10 άλλα μαλλον έως του παρακομίζειν στρατιώτας καλ θαττον διαίρειν ού πρόθοιτο καλ παραδόξως έπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις διόπερ ὑπολαβὼν ἀρίστην 3 είναι πρός ταύτα την των Ίλλυριων ναυπηγίαν έκατὸν ἐπεβάλετο λέμβους κατασκευάζειν, σγεδὸν πρῶ-15 τος των έν Μακεδονία βασιλέων. καταρτίσας δέ 4 τούτους συνήγε τὰς δυνάμεις ἀργομένης θερείας. καὶ βραγέα προσασκήσας τοὺς Μακεδόνας ἐν ταῖς είρεσίαις ανήγθη. κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν 'Αν- 5 τίογος μεν ύπερέβαλε του Ταύρου, Φίλιππος δε 20 ποιησάμενος τὸν πλοῦν δι' Εὐρίπου καὶ [τοῦ] περί Μαλέαν ήμε πρός τούς περί Κεφαλληνίαν και Λευ-584. κάδα τόπους, έν οἶς καθορμισθεὶς έκαραδόκει πολυπραγμονών τὸν των Ρωμαίων στόλον. πυνθανόμε- 6 νος δὲ περὶ τὸ Λιλύβαιον αὐτοὺς ὁρμεῖν, θαρρήσας 25 ανήγθη, καὶ προήγε ποιούμενος τὸν πλοῦν ὡς ἐπ' 'Απολλωνίας. ήδη δὲ συνεγγίζοντος αὐτοῦ τοῖς περί 110 τὸν 'Αῷον ποταμὸν τόποις, δε δεί παρά τὴν τῶν 'Απολλωνιατών πόλιν, έμπίπτει πανικόν παραπλήσιον τοίς γινομένοις έπὶ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων. τῶν 2 30 γαρ έπὶ τῆς οὐραγίας πλεόντων τινὲς λέμβοι, καθορ- 493. μισθέντες είς την νησον, ή καλείται μέν Σάσων,

κείται δε κατά την είσβολην την είς τον Ιόνιον πόρου, ήπου ύπὸ υύκτα πρὸς τὸυ Φίλιππου, φάσκουτες συνωομηκέναι τινάς αύτοῖς πλέοντας ἀπὸ πορθ-3 μοῦ, τούτους δ' ἀπαγνέλλειν, ὅτι καταλείποιεν ἐν 'Ρηγίω πεντήρεις 'Ρωμαϊκάς πλεούσας έπ' 'Απολλω- 5 4 νίας και πρός Σκερδιλαίδαν. ό δε Φίλιππος, υπολαβών δσον ούπω τὸν στόλον ἐπ' αὐτὸν παρείναι. περίφοβος γενόμενος καὶ ταγέως άνασπάσας τὰς άν-5 πύρας αὖτις είς τοὐπίσω παρήγγειλε πλείν. οὐδενὶ δὲ χόσμω ποιησάμενος την ἀναζυγήν και τὸν ἀνά- 10 πλουν δευτεραίος είς Κεφαλληνίαν κατήρε, συνεχώς 6 ημέραν καὶ νύκτα τὸν πλοῦν ποιούμενος. Βοανὸ δέ τι θαρρήσας ένταῦθα κατέμεινε, ποιών έμφασιν ώς έπί τινας των έν Πελοποννήσω πράξεων έπεστρο-7 φώς. συνέβη δὲ ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον 15 8 πεοί αὐτόν. ὁ γὰο Σπερδιλαΐδας, ἀκούων κατά χειμώνα λέμβους ναυπηγείσθαι τὸν Φίλιππον πλείους. καὶ προσδοκῶν αὐτοῦ τὴν κατὰ θάλατταν παρουσίαν, διεπέμπετο πρός τούς Ρωμαίους διασαφών 9 ταῦτα καὶ παρακαλῶν βοηθεῖν, οί δὲ Ρωμαΐοι δεκα- 20 ναΐαν από τοῦ περί τὸ Λιλύβαιον έξαπέστειλαν στό-535. 10 λου, ταύτην την περί το Ρήγιον οφθείσαν ην Φίλιππος εί μὴ πτοηθείς άλόγως έφυγε, τῶν περί τὴν 'Ιλλυρίδα πράξεων μάλιστ' αν τότε καθίκετο δια τὸ τούς Ρωμαίους πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ παρασκευαίς 25 περί του 'Αυνίβαν και την περί Κάνναν μάχην γίνεσθαι, των τε πλοίων έκ του κατά λόγον έγκρατής 11 αν έγεγόνει. νου δε διαταραχθείς ύπο της προσαγγελίας άβλαβη μέν, ούκ εὐσγήμονα δ' έποιήσατο την άναχώρησιν είς Μακεδονίαν.

Προυσία μνήμης άξιον. των γαρ Γαλατών, ους διε- 2 βίβασεν έκ της Εὐρώπης ὁ βασιλεύς "Ατταλος είς τον προς Αγαιον πόλεμον διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρεία δόξαν, τούτων γωρισθέντων τοῦ προειρημένου βασι- 494. 5 λέως διά τὰς ἄρτι δηθείσας ύποψίας καὶ πορθούντων μετά πολίης άσελγείας καὶ βίας τὰς ἐφ' Ελλησπόντω πόλεις, τὸ δὲ τελευταΐον καὶ πολιορκεῖν τοὺς Ἰλιεῖς έπιβαλομένων, έγένετο μέν τις ούκ άγεννης πεοί 3 ταύτα πράξις καλ ύπὸ τῶν τὴν Τρφάδα κατοικούν-10 των 'Αλεξάνδοειαν' Θεμίστην γαο έξαποστείλαντες 4 μετ' ανδρών τετρακισχιλίων έλυσαν μέν την Ίλιέων πολιορχίαν, έξέβαλον δ' έχ πάσης της Τοωάδος τους Γαλάτας, έμποδίζοντες ταϊς χορηγίαις καὶ διαλυμαινόμενοι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν. οί δὲ Γαλάται κατα- 5 13 σχόντες την 'Αρίσβαν καλουμένην έν τη των 'Αβυδηνών χώρα, λοιπον έπεβούλευον καὶ προσεπολέμουν ταίς περί τούτους τούς τόπους έπτισμέναις πόλεσιν. έφ' ους στρατεύσας μετά δυνάμεως Προυσίας καί 6 παραταξάμενος τούς μεν ἄνδρας κατ' αὐτὸν τὸν κίν-20 δυνον έν χερών νόμω διέφθειρε, τὰ δὲ τέχνα σχεδον απαντα καί τὰς γυναϊκας αὐτῶν ἐν τῆ παρεμβολή κατέσφαζε, την δ' αποσκευην έφηκε διαρπάσαι 586. τοις ήγωνισμένοις. πράξας δε ταυτα μεγάλου μεν 7 άπέλυσε φόβου καὶ κινδύνου τὰς ἐφ' Ἑλλησπόντου 25 πόλεις, καλὸν δὲ παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις απέλιπε τοῦ μὴ ὁαδίαν ποιεϊσθαι τοὺς έκ τῆς Εὐρώπης βαρβάρους την είς την 'Ασίαν διάβασιν.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ᾿Ασίαν ἐν ε τούτοις ἦν. τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν τῆς περὶ Κάνναν μάχης ἐπιτελεσθείσης τὰ πλείστα μετετίθετο πρὸς τοὺς Καργηδονίους, καθάπερ ἐν τοῖς πρὸ τούτων

238 RES PRUSIAE REGIS BITHYNIAE [Ol. 140, 4].

9 ήμτν δεδήλωται. ήμετς δε νῦν μεν έπι τούτων τῶν καιρῶν τῆς διηγήσεως λήξομεν, ἐπεὶ διεληλύθαμεν ὰς περιέσχε τῶν τε κατὰ τὴν ᾿Ασίαν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν πράξεων ἡ τετταρακοστὴ τῶν ὀλυμπιάδων 10 πρὸς ταῖς ἐκατύν ἐν δὲ τῆ μετὰ ταῦτα βύβλω, βρα- 5 χέα προσαναμνήσαντες τῆς [ἐν ταύτη τῆ βύβλω] προκατασκευῆς, ἐπὶ τὸν περὶ τῆς ὙΡωμαίων πολιτείας λόγον ἐπάνιμεν κατὰ τὴν ἐν ἀρχαῖς ὑπόσχεσιν.

5 VII 16

FRAGMENTA LIBRI VI.

I. EX PROOEMIO.

Στήσαντες δ' έπὶ τούτων (quae sunt V, 111) την 1 διήγησιν τὸν ὑπὲς τῆς 'Ρωμαίων πολιτείας συστησόμεθα λόγον, ὧ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν ὅτι μέ- 2 γιστα συνεβάλετ' αὐτοῖς ἡ τοῦ πολιτεύματος ἰδιότης τοὸς τὸ μὴ μόνον ἀνακτήσασθαι τὴν Ἰταλιωτῶν καὶ Σικελιωτῶν δυναστείαν, ἔτι δὲ τὴν Ἰβήςων προσλαβεῖν καὶ Κελτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ τὸ τελευταίον καὶ πρὸς 3 τὸ κρατήσαντας τῷ πολέμῳ Καρχηδονίων ἔννοιαν σχεῖν τῆς τῶν ὅλων ἐπιβολῆς. [Polyb. 111, 2, 6].

10 Όταν δὲ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις τὰς κατὰ τὴν 4 αὐτὴν ὀλυμπιάδα γενομένας (Ol. 140) διεξιόντες ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, τότ' ἤδη προθέμενοι ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, νομίζοντες οὐ μόνον πρὸς τὴν τῆς 5 15 ίστορίας σύνταξιν οἰκείαν εἶναι τὴν περὶ αὐτῆς ἔξήγησιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις καὶ κατασκευὰς μεγάλα συμβάλλεσθαι τοῖς φιλομαθοῦσι καὶ πραγματικοῖς τῶν ἀνδρῶν [Idem III, 118, 11].

Καὶ τι δήποτ' ἔστι τὸ αἰτιον, ἀπορήσαι τις ἄν, 6 ὅτι κεκρατηκότες ⟨οί Ῥωμαῖοι⟩ τῶν ὅλων καὶ πολλαπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρόσθεν οὕτ' αν πληφωσαι τοσαύτας ναῦς οὖτ' ἀναπλεῦσαι τηλι-7 κούτοις στόλοις δυνηθείεν; οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ μὲν ταύτης τῆς ἀπορίας σαφῶς ἐξέσται τὰς αἰτίας κατανοείν, ὅταν ἐπὶ τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν τῆς πολιτείας ἔλθωμεν. [Idem I, 64, 1].

3 Υπέο τούτου δὲ τοῦ μέρους (rei militaris partes quasdam attigerat) εἴοηται πρότερον ἡμῖν διὰ πλειόνων ἐν τοῖς περὶ τῆς πολιτείας. [Idem X, 16, 7].

Τοῦτο (Salii) δ' ἔστι, καθάπερ ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ τῆς πολιτείας εἰρηται, τῶν τριῶν εν σύστημα, δι' 10 τον συμβαίνει τὰς ἐπιφανεστάτας θυσίας ἐν τῆ 'Ρώμη συντελεϊσθαι τοῖς θεοῖς. [Idem XXI, 10(13), 11].

2(1) Ούα άγνοω μέν οὖν διότι τινές διαπορήσουσι 495,2 537.5 πως αφέμενοι του συτάπτειν και προστιθέναι τὸ συνείες της διηγήσεως, είς τουτον απεθέμεθα του 15 καιρον τον ύπερ της προειρημένης πολιτείας άπο-2 λογισμόν έμολ δ' ὅτι μεν ἡν έξ ἀρχῆς εν τι τῶν άναγκαίων καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὅλης προθέσεως, 3 έν πολλοίς οίμαι δήλον αὐτὸ πεποιηκέναι, μάλισια δ' έν τη καταβολή καὶ προεκθέσει της ίστορίας, έν 211 ή τούτο κάλλιστον έφαμεν, αμα δ' ώφελιμώτατον είναι της ημετέρας έπιβολης τοῖς έντυγγάνουσι τη ποαγματεία το γνώναι καὶ μαθείν πώς καὶ τίνι γένει πολιτείας έπικρατηθέντα σχεδόν πάντα τὰ κατὰ τὴν οίκουμένην έν οὐδ' όλοις πεντήκοντα καλ τρισίν 25 538. ετεσιν ύπο μίαν ἀργην την Ρωμαίων επεσεν, ο πρό-4 τερον ούχ εύρίσκεται γεγονός. κεκριμένου δε τούτου καιρον ούχ ξώρων έπιτηδειότερον είς έπίστασιν καλ δοκιμασίαν των λέγεσθαι μελλόντων ύπεο της 5 πολιτείας του νυν ένεστώτος. καθάπερ (γάρ) οί κατ' 30 ιδίαν ύπερ των φαύλων η των σπουδαίων ανδρών

ποιούμενοι τὰς διαλήψεις, ἐπειδὰν ἀληθῶς πρόθωνται δοκιμάζειν, οὐκ ἐκ τῆς ἀπεριστάτου ὁρατώνης κατὰ τὸν βίον ποιοῦνται τὰς ἐπισκέψεις, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀτυχίαις περιπετειῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ὁ ἐπιτυχίαις κατορθωμάτων, μόνον νομίζοντες εἶναι 6 ταύτην ἀνδρὸς τελείου βάσανον τὸ τὰς ὁλοσχερεῖς μεταβολὰς τῆς τύχης μεγαλοψύχως δύνασθαι καὶ γενναίως ὑποφέρειν, τὸν αὐτὸν τρόπου χρὴ θεωρεῖν καὶ πολιτείαν. διόπερ οὐχ ὁρῶν ποίαν ἄν τις ὀξυ-7 τέραν ἢ μείζονα λάβοι μεταβολὴν τῶν καθ' ἡμᾶς τῆς γε 'Ρωμαίοις συμβάσης, εἰς τοῦτον ἀπεθέμην τὸν καιρὸν τὸν ὑπὲρ τῶν προειρημένων ἀπολογισμόν γνοίη δ' ἄν τις τὸ μέγεθος τῆς μεταβολῆς ἐκ τούτων. (Ζήτει ἐν τῷ περὶ στρατηγίας.) [Exc. Vat. 15 p. 369 Maì. 24, 4 Heys.]

Ότι τὸ ψυχαγωγοῦν ἄμα καὶ τὴν ἀφέλειαν ἐπι- 8 φέρον τοῖς φιλομαθοῦσι τοῦτ ἔστιν ἡ τῶν αἰτιῶν θεωρία καὶ τοῦ βελτίονος ἐν ἐκάστοις αῖρεσις. με- 9 496. γίστην δ' αἰτίαν ἡγητέον ἐν ἄπαντι πράγματι καὶ 20 πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ τοὐναντίον τὴν τῆς πολιτείας σύστασιν ἐκ γὰρ ταύτης ἦπερ ἐκ πηγῆς οὐ μόνον 10 ἀναφέρεσθαι συμβαίνει πόσας τὰς ἐπινοίας καὶ τὰς ἐπιβολὰς τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ συντέλειαν λαμβάνειν. [Εκς. Vat. p. 370 M. 24, 30 H.]

Τὸ γὰο ἀδύνατον ἐν τῷ ψεύδει ιόνον οὐδ' ἀπο-¹¹/_{497, εν} λογίαν ἐπιδέχεται τοῖς ἁμαρτάνουσιν. [Cod. Urbin. margo fol. 61^r]

II. DE VARIIS RERUM PUBLICARUM FORMIS.

41,10 Των μεν γαρ Έλληνικων πολιτευμάτων όσα πολ-3498,»
30 λάκις μεν ηύξηται, πολλάκις δε της είς τάναντία

Polyb. Hist. II. 16

μεταβολής δλοσχερώς πείραν είληφε, φαδίαν είναι συμβαίνει καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν προγεγονότων ἐξήγησιν 2 καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἀπόφασιν· τό τε γὰρ ἐξαγγείλαι τὰ γινωσκόμενα φάδιον, τό τε προειπείν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος στοχαζόμενον ἐκ τῶν ἤδη γεγο- 5 3 νότων εὐμαρές. περὶ δὲ τῆς 'Ρωμαίων οὐδ' ὅλως εὐχερὲς οὕτε περὶ τῶν παρόντων ἐξηγήσασθαι διὰ τὴν ποικιλίαν τῆς πολιτείας, οὕτε περὶ τοῦ μέλλοντος προειπείν διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν προγεγονότων περὶ αὐτοὺς ἰδιωμάτων καὶ κοινῆ καὶ κατ' ἰδίαν. 10 4 διόπερ οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδείται καὶ θεωρίας, εὶ μέλλοι τις τὰ διαφέροντα καθαρίως ἐν αὐτῆ συνόψεσθαι.

Συμβαίνει δή τούς πλείστους των βουλομένων διδασκαλικώς ήμεν ύποδεικνύειν περί των τοιούτων 15 τρία γένη λέγειν πολιτειών, ὧν τὸ μὲν καλοῦσι βασιλείαν, τὸ δ' ἀριστοχρατίαν, τὸ δὲ τρίτον δημοχρα-542.6 τίαν. δοκεῖ δέ μοι πάνυ τις είκοιως ἂν έπαπορῆσαι πρός αὐτούς, πότερου ώς μόνας ταύτας ή καὶ νή Δί' 7 ώς ἀρίστας ήμιν είσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν. κατ' 20 αμφότερα ναρ αννοείν μοι δοχούσι. δήλον ναρ ως άρίστην μεν ήγητεον πολιτείαν την έκ πάντων των 8 προειοημένων ίδιωμάτων συνεστώσαν τούτου γάρ τοῦ μέρους οὐ λόγω μόνον, ἀλλ' ἔργω πεζραν εζλήφαμεν, Αυχούργου συστήσαντος πρώτου κατά τοῦ- 25 9 τον τὸν τρόπον τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα. καὶ 199. μήν ούδ' ώς μόνας ταύτας προσδεκτέον και γαιο μοναρχικάς καί τυραυνικάς ήδη τινάς τεθεάμεθα πολιτείας, αξ πλεϊστον διαφέρυνσαι βασιλείας παρα-10 πλήσιον έχειν τι ταύτη δοχούσιν. ή καλ συμψεύδονται 30 καὶ συγχοώνται πάντες οι μόναργοι καθ' όσον οξοί

τ' είδι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι. καὶ μὴν ὀλιγαρ- 11 γικά πολιτεύματα καὶ πλείω γένονε, δοκούντα παρόμοιον έχειν τι τοῖς ἀριστοχρατιχοῖς, ἃ πλεῖστον ὡς έπος είπειν διεστάσιν. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περί 12 5 δημοκρατίας. ὅτι δ' άληθές έστι τὸ λεγόμενον έκ 4 τούτων συμφανές. οὔτε νὰο πᾶσαν δήπου μοναρ- 2 χίαν εὐθέως βασιλείαν όητέον, άλλὰ μόνην τὴν έξ έκόντων συγχωρουμένην καὶ τῆ γνώμη τὸ πλεῖον ἢ φόβω καὶ βία κυβερνωμένην οὐδε μὴν πᾶσαν όλι- 3 10 γαρχίαν άριστοκρατίαν νομιστέον, άλλα ταύτην, ήτις αν κατ' έκλογην ύπο των δικαιοτάτων καί φοονιμωτάτων ἀνδρῶν βραβεύηται. παραπλησίως οὐδὲ 4 δημοκρατίαν, εν ή παν πλήθος κύριον έστι ποιείν ό,τι ποτ' ἂν αὐτὸ βουληθῆ καὶ πρόθηται παρὰ δ' 5 15 ο πάτριον έστι και σύνηθες θεούς σέβεσθαι, γονείς θεραπεύειν, πρεσβυτέρους αίδεῖσθαι, νόμοις πείθε**σθαι, παρά το**ις τοιούτοις συστήμασιν όταν τὸ τοίς πλείοσι δόξαν νικά, τούτο καλείν (δεί) δημοκρατίαν. διὸ καὶ γένη μὲν ξξ εἶναι δητέον πολιτειῶν, τρία 6 20 μεν α πάντες θουλούσι και νύν προείρηται, τρία δε 543. τὰ τούτοις συμφυή, λέγω δὲ μουαρχίαν, ὀλιγαρχίαν, όχλοκρατίαν. πρώτη μέν οὖν ἀκατασκεύως καὶ φυ-7 σικώς συνίσταται μοναρχία, ταύτη δ' ξπεται καὶ έκ ταύτης γεννάται μετά κατασκευής καλ διορθώσεως 25 βασιλεία. μεταβαλλούσης δὲ ταύτης είς τὰ συμφυῆ 8 κακά, λέγω δ' είς τυραννίδ', κύθις έκ της τούτων καταλύσεως άριστοκρατία φύεται. καὶ μὴν ταύτης 9 είς δλιγαρχίαν έπτραπείσης κατά φύσιν, τοῦ δὲ πλήθους δονή μετελθόντος τὰς τῶν προερτώτων ἀδι-30 κίας, γενναται δήμος. ἐκ δὲ τῆς τούτου πάλιν ὕβρεως 10 καλ παρανομίας ἀποπληροῦται σύν χρόνοις όχλοκρα-16*

- 11 τία. γυοίη δ' ἄν τις σαφέστατα περί τούτων ώς ἀληθῶς ἐστιν οἶα δὴ νῦν εἶπον, ἐπὶ τὰς ἐκάστων κατὰ φύσιν ἀρχὰς καὶ γενέσεις καὶ μεταβολὰς ἐπι- 500.
- 12 στήσας. ὁ γὰρ συνιδὼν ἕκαστον αὐτῶν ὡς φύεται, μόνος ἂν οὖτος δύναιτο συνιδεῖν καὶ τὴν αὕξησιν 5 καὶ τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν μεταβολὴν ἐκάστων καὶ τὸ
- 13 τέλος, πότε καὶ πῶς καὶ ποῦ καταντήσει πάλιν· μάλιστα δ' ἐπὶ τῆς 'Ρωμαίων πολιτείας τοῦτον ἀφμόσειν τὸν τρόπον ὑπείληφα τῆς ἐξηγήσεως διὰ τὸ κατὰ φύσιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς είληφέναι τήν τε σύ- 10 στασιν καὶ (τὴν) αὕξησιν.
  - 5 'Ακοιβέστερον μέν οὖν ἴσως ὁ περὶ τῆς κατὰ φύσιν μεταβολῆς τῶν πολιτειῶν εἰς ἀλλήλας διευκονεῖται λόγος παρὰ Πλάτωνι καὶ τισιν ἐτέροις τῶν φιλοσόφων ποικίλος δ' ὢν καὶ διὰ πλειόνων 15 λεγόμενος ὀλίγοις ἐφικτός ἐστιν. διόπερ ὅσον ἀνήκειν ὑπολαμβάνομεν αὐτοῦ πρὸς τὴν πραγματικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν κοινὴν ἐπίνοιαν, τοῦτο πειρασόμεθα κεφαλαιωδῶς διελθεῖν καὶ γὰρ ὢν ἐλλείπειν τι δόξη διὰ τῆς καθολικῆς ἐμφάσεως, ὁ κατὰ μέρος 29 λόγος τῶν ἐξῆς ὁηθησομένων ίκανὴν ἀνταπόδοσιν
- ποιήσει τῶν νῦν ἐπαπορηθέντων.

  4 Ποίας οὖν ἀρχὰς λέγω καὶ πόθεν φημὶ φύεσθαι

  5 τὰς πολιτείας πρῶτον; ὅταν ἢ διὰ κατακλυσμοὺς ἢ

  541. διὰ λοιμικὰς περιστάσεις ἢ δι᾽ ἀφορίας καρπῶν ἢ 25

  δι᾽ ἄλλας τοιαύτας αἰτίας φθορὰ γένηται τοῦ τῶν
  ἀνθρώπων γένους, οἵας ἤδη γεγονέναι παρειλήφα
  6 μεν καὶ πάλιν πολλάκις ἔσεσθ᾽ ὁ λόγος αἰρεῖ, τότε

  δὴ συμφθειρομένων πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ

  τεχνῶν, ὅταν ἐκ τῶν περιλειφθέντων οἷον εἰ σπερ- 30

  μάτων αὖθις αὐξηθῆ σὺν χρόνφ πλῆθος ἀνθρώπων,

τότε δήπου, καθάπεο έπὶ τῶν άλλων ζώων, καὶ έπὶ τ τούτων συναθροιζομένων - όπερ είκός, καὶ τούτους είς τὸ δμόφυλον συναγελάζεσθαι διὰ τὴν τῆς φύσεως ασθένειαν - ανάγκη τον τη σωματική δώμη 5 καὶ τῆ ψυχική τόλμη διαφέροντα, τοῦτον ἡγεζοθαι καὶ κρατεῖν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἀδοξο- 8 ποιήτων ζώων θεωρούμενον τοῦτο χρή φύσεως έργον άληθινώτατον νομίζειν, παρ' οίς δμολογουμένως τους ισχυροτάτους όρωμεν ήγουμένους, λέγω δε ταύ- 501. 10 ρους, κάπρους, άλεκτρυόνας, τὰ τούτοις παραπλήσια. τάς μέν οὖν άργάς είκὸς τοιούτους είναι καὶ τοὺς 9 των ανθρώπων βίους, ζωηδον συναθροιζομένων καλ τοις άλκιμωτάτοις και δυναμικωτάτοις έπομένων οίς ορος μέν έστι της άργης ίσγύς, όνομα δ' αν είποι 15 τις μοναρχίαν. ἐπειδὰν δὲ τοῖς συστήμασι διὰ τὸν 10 τρόνον υπογένηται συντροφία καὶ συνήθειά, τοῦτ' άρχη βασιλείας φύεται, καὶ τότε πρώτως ἔννοια γίνεται του καλου καλ δικαίου τοίς ανθρώποις, δμοίως δε και των έναντίων τούτοις. δ δε τρόπος της άρ- 6 20 χῆς καὶ τῆς γενέσεως τῶν είρημένων τοιόσδε. πάν- 2 των γάρ πρός τάς συνουσίας δρμώντων κατά φύσιν, έπ δε τούτων παιδοποιίας αποτελουμένης, οπότε τις των έπτραφέντων είς ήλικίαν ίκόμενος μη νέμοι γάοιν μηδ' αμύναι τούτοις οίς έκτρέφοιτ', αλλά που 25 τάναντία πακώς λέγειν η δράν τούτους έγχειροίη, 545. δήλον ώς δυσαρεστείν και προσκόπτειν είκος τούς 3 συνόντας καλ συνιδόντας την γεγενημένην έκ των γεννησάντων έπιμέλειαν και κακοπάθειαν περί τὰ τέχνα καί την τούτων θεραπείαν και τροφήν. τοῦ 4 ο γάρ γένους των άνθρώπων ταύτη διαφέροντος των άλλων ζώων, ή μόνοις αὐτοῖς μέτεστι νοῦ καὶ λογι-

σμού, φανερόν ώς ούκ είκος παρατρέγειν αὐτούς την προειρημένην διαφοράν, καθάπεο έπὶ τῶν ἄλ-5 λων ζώων, άλλ' έπισημαίνεσθαι το νινόμενον καί δυσαρεστεϊσθαι τοῖς παροῦσι, προορωμένους τὸ μέλλον καὶ συλλογιζομένους ὅτι τὸ παραπλήσιον ἐκά- 5 6 στοις αὐτῶν συγκυρήσει. καὶ μὴν ὅταν που πάλιν άτερος ύπὸ θατέρου τυχών ἐπικουρίας ἢ βοηθείας έν τοῖς δεινοῖς μη νέμη τῶ σώσαντι γάριν, ἀλλά ποτε καὶ βλάπτειν έγχειοῆ τοῦτον, φανερον ὡς είκὸς τῶ τοιούτω δυσαρεστεῖσθαι καὶ προσκόπτειν τοὺς 10 είδότας, συναγανακτούντας μεν τω πέλας, άναφέρον-7 τας δ' έφ' αύτοὺς τὸ παραπλήσιον. έξ ὧν ὑπογίνεταί τις έννοια παρ' έκάστω της του καθήκοντος δυνάμεως καὶ θεωρίας. ὅπερ έστὶν ἀρχή καὶ τέλος 8 δικαιοσύνης. όμοίως πάλιν δταν άμύνη μέν τις προ 15 πάντων έν τοις δεινοίς, ὑφίστηται δὲ καὶ μένη τὰς 502. έπιφοράς των άλκιμωτάτων ζώων, είκος μέν τον τοιούτον ύπὸ τοῦ πλήθους ἐπισημασίας τυγγάνειν εὐνοϊκῆς καὶ προστατικῆς, τὸν δὲ τάναντία τούτφ 9 πράττοντα καταγνώσεως καὶ προσκοπής. έξ οὖ πά-20 λιν εύλογον ύπογίνεσθαί τινα θεωρίαν παρά τοίς πολλοίς αίσχοοῦ καὶ καλοῦ καὶ τῆς τούτων πρὸς άλληλα διαφορᾶς, καὶ τὸ μὲν ξήλου καὶ μιμήσεως 10 τυγχάνειν διὰ τὸ συμφέρου, τὸ δὲ φυγῆς. ἐν οἶς όταν δ προεστώς καὶ τὴν μεγίστην δύναμιν έχων 25 άεὶ συνεπισγύη τοῖς προειρημένοις κατά τὰς τῶν πολλών διαλήψεις, καὶ δόξη τοῖς ὑποταττομένοις 11 διανεμητικός είναι τοῦ κατ' ἀξίαν έκάστοις, οὐκέτι 546. την βίαν δεδιότες, τη δε γνώμη το πλείον εύδοκούντες, υποτάττονται καὶ συσσώζουσι τὴν ἀργὴν 30 αύτου, καν όλως ή γηραιός, δμοθυμαδον έπαμύνον-

τες και διαγωνιζόμενοι πρός τους έπιβουλεύοντας αὐτοῦ τῆ δυναστεία. καὶ δὴ τῷ τοιούτω τρόπω 12 βασιλεύς έκ μονάργου λανθάνει γενόμενος, δταν παρά τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἰσχύος μεταλάβη τὴν ἡνε-5 πονίαν δ λονισμός. αθτη καλού καλ δικαίου πρώτη Τ παρ' άνθρώποις κατά φύσιν έννοια καὶ τῶν έναντίων τούτοις, αύτη βασιλείας άληθινής άργη καί γένεσις, οὐ γὰο μόνον αὐτοῖς, άλλὰ καὶ τοῖς έκ 2 τούτων (οί) πολλοί διαφυλάττουσι τὰς ἀργάς, πε-10 πεισμένοι τούς έκ τοιούτων γεγονότας καλ τραφέντας ψπὸ τοιούτοις παραπλησίους έξειν καὶ τὰς προαιρέσεις, έὰν δέ ποτε τοῖς ἐγγόνοις δυσαρεστήσωσι, 3 ποιούνται μετά ταύτα την αίρεσιν των άργόντων καὶ βασιλέων οὐκέτι κατά τὰς σωματικάς καὶ θυμιτο κάς δυνάμεις, άλλά κατά τάς τῆς γνώμης καὶ τοῦ λονισμού διαφοράς, πείραν είληφότες έπ' αὐτῶν των ξογων της έξ άμφοιν παραλλαγης. το μεν ούν 4 παλαιον ένεγήρασκον ταῖς βασιλείαις οί κριθέντες οπαξ και τυγόντες της έξουσίας ταύτης, τόπους τε 20 διαφέροντας δχυρούμενοι καλ τειχίζοντες καλ χώραν κατακτώμενοι, τὸ μὲν τῆς ἀσφαλείας γάριν, τὸ δὲ της δαψιλείας των έπιτηδείων τοις υποτεταγμένοις. αμα δε περί ταῦτα σπουδάζοντες έκτὸς ήσαν πάσης 5 διαβολής και φθόνου διά το μήτε περί την έσθητα 503. 25 μεγάλας ποιείσθαι τὸς παραλλαγάς μήτε περί τὴν βρώσιν καὶ πόσιν, αλλά παραπλήσιον έχειν την βιοτείου τοις άλλοις, όμοσε ποιούμενοι τοις πολλοίς άελ την δίασταν. επεί δ' έκ διαδοχής και κατά γένος 6 τάς αργάς παραλαμβάνοντες ετοιμα μεν είγον ήδη 30 τὰ προς τὴν ἀσφάλειαν, ἕτοιμα δὲ καὶ πλείω τῶν ίμανδη τὰ πρὸς τὴν τροφήν, τότε δὴ ταῖς ἐπιθυμίαις 7

έπόμενοι διὰ τὴν περιουσίαν έξάλλους μὲν έσθητας 547. ὑπέλαβον δεῖν ἔχειν τοὺς ἡγουμένους τῶν ὑποταττομένων, έξάλλους δε και ποικίλας τας πεοί την τροφήν ἀπολαύσεις καὶ παρασκευάς, ἀναντιρρήτους δὲ καὶ παρὰ τῶν μὴ προσηκόντων τὰς τῶν ἀφρο- 5 8 δισίων χρείας καὶ συνουσίας. έφ' οίς μεν φθόνου γενομένου καλ προσκοπής, έφ' οίς δε μίσους έκκαιομένου καλ δυσμενικής όργης, έγένετο μεν έκ της βασιλείας τυραννίς, άργη δε καταλύσεως έγεννατο 9 καὶ σύστασις ἐπιβουλῆς τοῖς ἡγουμένοις. ἡγ οὐκ ἐκ 10 των χειρίστων, άλλ' έκ των γενναιοτάτων καί μεγαλοψυχοτάτων, έτι δε θαρραλεωτάτων άνδρων συνέβαινε γίνεσθαι διά τὸ τοὺς τοιούτους ήχιστα 8 δύνασθαι φέρειν τὰς τῶν ἐφεστώτων ὕβρεις, τοῦ δὲ πλήθους, ὅτε λάβοι προστάτας, συνεπισχύοντος 15 κατά των ήγουμένων διά τάς προειρημένας αίτίας. τὸ μὲν τῆς βασιλείας καὶ μοναρχίας είδος ἄρδην άνηρείτο, τὸ δὲ τῆς ἀριστοκρατίας αὖθις ἀρχὴν ἐλάμ-2 βανε καὶ γένεσιν. τοξε γὰρ καταλύσασι τοὺς μονάρχους οίον εί χάριν έχ χειρός ἀποδιδόντες οί πολλοί 20 τούτοις έτρωντο προστάταις και τούτοις έπέτρεπον 3 περί σφων. οί δε το μεν πρωτον άσμενίζοντες την έπιτροπήν ούδεν προυργιαίτερον έποιούντο τοῦ κοινή συμφέροντος, καὶ κηδεμονικώς καὶ φυλακτικώς έκαστα γειρίζοντες καὶ τὰ κατ' ίδίαν καὶ τὰ κοινὰ τοῦ 35 4 πλήθους. ὅτε δὲ διαδέξαιντο πάλιν παῖδες παρὰ πατέρων την τοιαύτην έξουσίαν, ἄπειροι μέν όντες κακών, απειοοι δε καθόλου πολιτικής ισότητος καί παροησίας, τεθοαμμένοι δ' έξ άρχης έν ταζε των 5 πατέρων έξουσίαις καλ προαγωγαζς, δρμήσαντες of 30 μέν έπι πλεονεξίαν και φιλαργυρίαν άδικον, οί δ' 504.

έπὶ μέθας καὶ τὰς ἄμα ταύταις ἀπλήστους εὐωγίας, οί δ' έπι τὰς τῶν γυναικῶν ὕβρεις και παίδων άρπαγάς, μετέστησαν μέν την άριστοκρατίαν είς όλιγαρχίαν, ταχύ δε κατεσκεύασαν έν τοῖς πλήθεσι 6 548. 5 πάλιν τὰ παραπλήσια τοῖς ἄρτι δηθείσι διὸ καὶ παραπλήσιον συνέβαινε τὸ τέλος αὐτῶν γίνεσθαι της καταστροφής τοίς περί τούς τυράννους άτυχήμασιν. έπειδαν γάρ τις συνθεασάμενος του φθόνον 9 καὶ τὸ μῖσος κατ' αὐτῶν τὸ παρὰ τοῖς πολίταις 10 υπάρχου, κάπειτα θαρρήση λέγειν ή πράττειν τι κατά των προεστώτων, παν έτοιμον καί συνεργόν λαμβάνει τὸ πλήθος. λοιπὸν οῦς μὲν φονεύσαντες. 2 (οθς δε φυγαδεύσαντες,) οθτε βασιλέα προίστασθαι τολμώσιν, έτι δεδιότες την των πρότερον άδικίαν, 15 ούτε πλείοσιν έπιτρέπειν τὰ κοινὰ θαρφούσι, παρὰ πόδας αὐτοῖς οὔσης τῆς πρότερον ἀγνοίας, μόνης 3 δὲ σφίσι καταλειπομένης έλπίδος ἀκεραίου τῆς έν αύτοῖς ἐπὶ ταύτην καταφέρονται, καὶ τὴν μὲν πολιτείαν έξ όλιγαργικής δημοκρατίαν έποίησαν, την 20 δε των κοινών πρόνοιαν καλ πίστιν είς σφας αὐτοὺς ανέλαβον. και μέχρι μέν αν έτι σώζωνταί τινες των 4 ύπερογής και δυναστείας πείραν είληφότων, άσμενίζοντες τῆ παρούση καταστάσει περὶ πλείστου ποιούνται την ίσηγορίαν και την παροησίαν. όταν δ' έπι- 5 25 γένωνται νέοι καὶ παισὶ παίδων πάλιν ή δημοκρατία παραδοθή, τότ' οὐκέτι διὰ τὸ σύνηθες ἐν μεγάλω τιθέμενοι τὸ τῆς ἰσηγορίας καὶ παρρησίας ζητοῦσι πλέον έγειν των πολλών, μάλιστα δ' είς τουτ' έμπίπτουσιν οί ταῖς οὐσίαις ὑπερέχοντες. λοιπὸν ὅταν 6 30 δρμήσωσιν έπὶ τὸ φιλαρχεῖν καὶ μὴ δύνωνται δι' αύτῶν καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς τυγγάνειν τούτων,

διαφθείρουσι τὰς οὐσίας, δελεάζοντες καὶ λυμαινό7 μενοι τὰ πλήθη κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὧν ὅταν
ἄπαξ δωροδόκους καὶ δωροφάγους κατασκευάσωσι
τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν ἄφρονα δοξοφαγίαν, τότ' ήδη
πάλιν τὸ μὲν τῆς δημοκρατίας καταλύεται, μεθίστα- 5
8 ται δ' εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία. συνειθισμένον γὰρ τὸ πλῆθος ἐσθίειν τὰ ἀλλότρια καὶ
τὰς ἐλπίδας ἔχειν τοῦ ζῆν ἐπὶ τοἰς τῶν πέλας, ὅταν
549. λάβη προστάτην μεγαλόφρονα καὶ τολμηρόν, ἐκ- 505
κλειόμενον δὲ διὰ πενίαν τῶν ἐν τῆ πολιτεία τιμίων, 10
9 τότε δὴ χειροκρατίαν ἀποτελεί, καὶ τότε συναθροιζόμενον ποιεί σφαγάς, φυγάς, γῆς ἀναδασμούς, ἔως
ἄν ἀποτεθηριωμένον πάλιν εὕρη δεσπότην καὶ μόναρχον.

Αύτη πολιτειών ἀνακύκλωσις, αύτη φύσεως οί- 16 10 κονομία, καθ' ην μεταβάλλει και μεθίσταται και πά-11 λιν είς αύτὰ καταντᾶ τὰ κατὰ τὰς πολιτείας. τα ύτά τις σαφως έπεγνωκώς χρόνοις μεν ίσως διαμαρτήσεται λέγων ύπερ τοῦ μέλλοντος περί πολιτείας, τὸ δε που της αυξήσεως εκαστόν έστιν ή της φθοράς 20 η που μεταστήσεται σπανίως αν διασφάλλοιτο, γωρίς 12 δργής ή φθόνου ποιούμενος την απόφασιν. μαὶ μην περί γε της 'Ρωμαίων πολιτείας κατά ταύτην την έπίστασιν μάλιστ' αν έλθοιμεν είς γνώσιν καὶ τῆς συστάσεως και της αὐξήσεως και της ἀκμης, ὁμοίως 25 δε και της είς τουμπαλιν έσομένης έκ τούτων μετα-13 βολής εί γάρ τινα καὶ έτέραν πολιτείαν, ως άρτίως εἶπα, καὶ ταύτην συμβαίνει, κατὰ φύσιν ἀπ' ἀρχής έγουσαν την σύστασιν καὶ την αὔξησιν, κατὰ φύσιν 14 έξειν καί την είς τάναντία μεταβολήν. σκοπείν δ' 30 έξέσται διὰ τῶν μετά ταῦτα δηθησομένων.

Νύν δ' έπὶ βραγύ ποιησόμεθα μυήμην ύπεο τῆς 10 Αυκούργου νομοθεσίας. έστι γάρ ούκ άνοίκειος δ λόγος της προθέσεως. έκεῖνος γὰρ ἕκαστα τῶν προ- 2 ειρημένων συννοήσας άναγκαίως καὶ φυσικώς έπι-5 τελούμενα καλ συλλογισάμενος ότι πᾶν είδος πολιτείας άπλοῦν καὶ κατά μίαν συνεστηκός δύναμιν έπισφαλές γίνεται διὰ τὸ ταγέως είς τὴν οἰκείαν καὶ Φύσει παρεπομένην έκτρέπεσθαι κακίαν καθάπερ 3 ναρ σιδήρω μεν ίός, ξύλοις δε θοίπες και τερηδόνες 10 συμφυείς είσι λύμαι, δι' ών, καν πάσας τας έξωθεν 550. διαφύγωσι βλάβας, ύπ' αὐτῶν φθείρονται τῶν συγγενομένων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν πολιτειῶν 4 συγγενναται κατά φύσιν έκάστη καλ παρέπεταί τις κακία, βασιλεία μέν δ μοναργικός λεγόμενος τρόπος, 15 άριστοκρατία δ' δ τῆς όλιγαρχίας, δημοκρατία δ' δ 5 506. θηριώδης και γειροκρατικός, είς οθς οθχ οξόν τε μη οὐ πάντα τὰ προειρημένα σὺν γρύνω ποιεῖσθαι τὰς μεταστάσεις κατὰ τὸν ἄρτι λόγον. ἃ προϊδό- 6 μενος Αυκούργος ούχ άπλην ούδε μονοειδή συνε-20 στήσατο τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ πάσας δμοῦ συνήθροιζε τάς άρετάς καὶ τὰς ιδιότητας τῶν ἀρίστων πολιτευμάτων, ίνα μηδεν αύξανόμενον ύπεο το δέον είς τ τάς συμφυείς έπτρέπηται κακίας, άντισπωμένης δέ της έκάστου δυνάμεως ύπ' αλλήλων μηδαμού νεύη 25 μηδ έπὶ πολύ καταρρέπη μηδεν αὐτῶν, άλλ' ίσοροοπούν καὶ ζυγοστατούμενον ἐπὶ πολὸ διαμένη κατά τὸν τῆς ἀψτιπλοίας λόγον ἀεὶ τὸ πολίτευμα, τῆς μὲν 8 βασιλείας κωλυομένης ύπερηφανείν διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ δήμου φόβου, δεδομένης καὶ τούτω μερίδος ίκανῆς 30 έν τη πολιτεία, του δε δήμου πάλιν μη θαρρούντος 9 καταφρονείν των βασιλέων διά τὸν ἀπὸ των γερόν-

των φόβον, οδ κατ' έκλογην αριστίνδην κεκριμένοι πάντες εμελλον ἀεὶ τῷ δικαίω προσνέμειν εαυτούς. 10 ώστε την των έλαττουμένων μερίδα διά τὸ τοῖς έθεσιν έμμένειν, ταύτην άελ γίνεσθαι μείζω καλ βα-11 ρυτέραν τῆ τῶν γερόντων προσκλίσει καὶ $\hat{\rho}$ οπῆ. τοι- 5 γαρούν ούτως συστησάμενος πλείστον ών ήμεις ίσμεν χρόνον διεφύλαξε τοξη Λακεδαιμονίοις την έλευθερίαν. Έκεινος μεν ούν λόγω τινί προιδόμενος πόθεν έκαστα καὶ πῶς πέφυκε συμβαίνειν, ἀβλαβῶς συνε-13 στήσατο την προειρημένην πολιτείαν 'Ρωμαζοι δέ 10 τὸ μὲν τέλος ταὐτὸ πεποίηνται τῆς ἐν τῆ πατρίδι 14 καταστάσεως, οὐ μὴν διὰ λόγου, διὰ δὲ πολλῶν άγώνων καλ πραγμάτων, έξ αὐτῆς ἀελ τῆς ἐν ταζς 551. περιπετείαις έπιγνώσεως αίρούμενοι τὸ βέλτιον, ούτως ήλθον έπὶ ταὐτὸ μέν Λυχούργω τέλος, χάλλι- 15 στον δε σύστημα των καθ' ήμας πολιτειών. [Cod. Urb. fol. 60° (Exc. ant. p. 174).]

III. EX ARCHAEOLOGIA ROMANA.

11*(2) *Όνομα δὲ τῷ πολίτματι τούτῳ τίθενται Παλλάν-496,22 τιον ἐπὶ τῆς ἐν ᾿Αρκαδία τοῶν μητροπόλεως . . . . ὡς 20 δέ τινες ἱςτοροῦςιν, ὧν ἐςτι καὶ Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ἐπί τινος μειρακίου Πάλλαντος αὐτόθι τελευτήςαντος τοῦτον δὲ Ἡρακλέους εἶναι παῖδα καὶ Λαύνας τῆς Εὐάνδρου θυγατρός χώςαντα δ᾽ αὐτῷ τὸν μητροπάτορα τάφον ἐπὶ τῷ λόφῳ Παλλάντιον ἐπὶ 25 τοῦ μειρακίου τὸν τόπον ὀνομάςαι. [Dionys. A. R. I, 31, 5 p. 83.]

2 (1) Οὐ γὰρ ἡξίουν ὡς Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης 496,6 τοςοῦτον μόνον εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης ὀλυμπιάδος τὴν 'Ρώμην ἐκτίςθαι πείθομαι. 30

οὐδ' ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχιερεῦςι κειμένου πίγακος ένὸς καὶ μόνου τὴν πίςτιν ἀβαςάνιςτον καταλιπεῖν.... [Idem A. R. I, 74 p. 188.]

'Ιςτορούςι δὲ οἱ περὶ 'Αριςτόδημον τὸν 'Ηλεῖον ὡς $\frac{3}{496}$ 539, 12 ε ἀπὸ εἰκοςτῆς καὶ έβδόμης ὀλυμπιάδος ἤρξαντο οἱ ἀθληταὶ ἀναγράφεςθαι, ὅςοι δηλαδή νικηφόροι πρὸ τοῦ γάρ οὐδεὶς ἀνεγράφη, ἀμεληςάντων τῶν πρότερον τῆ δὲ εἰκοςτῆ ὀγδόη τὸ ςτάδιον νικῶν Κόροιβος Ἡλεῖος άνεγράφη πρώτος και ή όλυμπιας αύτη πρώτη έτάχθη, 10 ἀφ' ἡς "Ελληνες ἀριθμοῦςι τοὺς χρόνους" τὰ δ' αὐτὰ τῷ ᾿Αριςτοδήμψ καὶ Πολύβιος ἱςτορεῖ. [Eusebius in Crameri Anecd. Paris. vol. II p. 141, 17. Conf. Georgium Syncellum p. 195D-196C.]

Παρά 'Ρωμαίοις δέ, ώς φηςι Πο-15 λύβιος έν τη ξκτη, άπείρηται γυναιξί πίνειν οίνου, τὸ δὲ καλούμενον πάσσον πίνουσιν. τοῦτο δὲ 'Ρωμαίοις, οῦ πίποιείται μεν έχ της άσταφίδος καί έςτι παραπλήσιος πινόμενος τῷ Ai-20 γοσθενεί τῶ γλυκεί καὶ τῶ Κρη- δὲ πάς ςου παρὰ τικώ διὸ πρὸς τὸ κατεπείγον τοῦ Πολυβίω. [Ευδίψους χρώνται αὐτῷ. λαθείν δ' έστιν άδύνατον την γυναϊκα πιουσαν οίνου. πρώτου μέν γάρ οὐδ' 25 έχει οίνου χυρείαν ή γυνή πρὸς δὲ τούτοις φιλείν δεί τούς συγγενείς τούς έαυτης και τούς του άνδρὸς έως έξανεψιών και τούτο ποιείν

καθ' ημέραν, δπόταν ίδη πρώτον. 30 λοιπον άδήλου της έντυχίας ούσης τίσιν ἀπαντήσει φυλάςς εται το γαρ

*Εςτι δέ, φαςι, 496 33 παςςος οίνος έξ άςταφίδων παρά νειν γυναῖκας ἀπείρητο' χρήςις stath, ad Iliad. T vs. 160 p. 1243]

7 (10)

πράγμα κἂν γεύσηται μόνον οὐ ποοσδεί διαβολης. [Athenaeus X,56 p. 440e.1

5 (4) Sic ille (Numa Pompilius) cum undequadraginta 496 29 589, 28 annos summa in pace concordiaque regnavisset (se- 5 quamur enim potissimum Polybium nostrum, quo nemo fuit in exquirendis temporibus diligentior) excessit e vita. [Cicero de rep. II, 14, 27.]

6 (9) Έκτισε δε και πόλιν 'Ωστίαν έπι του Τιβέριδος. 497, 11 540, 16 Πολύβιος εκτψ. [Steph. Byz. v. "Ωστία.]

Ότι Δεύκιος ὁ Δημαράτου τοῦ Κορινθίου υίὸς είς 497,13 540, 18 Ρώμην ώρμησε πιστεύων αύτω τε καὶ τοῖς γρήμασι, πεπεισμένος ούδενὸς έλαττον έξειν έν τη πολιτεία [διά] τινας άφορμάς, έχων γυναϊκα χοησίμην τά τ' άλλα καὶ πρός πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφυῆ 15 συνεργόν. παραγενόμενος δ' είς την 'Ρώμην και τυγων της πολιτείας, εύθέως ήρμόσατο πρός την του βασιλέως άρέσκειαν. ταχύ δε καὶ διά την χορηγίαν καὶ διά την της φύσεως έπιδεξιότητα καὶ μάλιστα διά την έκ παίδων άγωγήν, άρμόσας τῷ προεστῶτι μεγάλης 20 ἀποδοχής ἔτυχε καὶ πίστεως παρ' αὐτῷ. χρόνου δὲ προϊόντος είς τοῦτ' ἡλθε παραδοχής ώστε συνδιοικείν καλ συγγειρίζειν τῷ Μαρκίω τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. 541. έν δε τούτοις έπ' άναθω πασι γενόμενος και συνερ-

νών και συνκατασκευάζων τοῖς δεομένοις ἀεί τι τών κ χοησίμων, αμα δε και τη του βίου χορηγία μεγαλοψύχως είς τὸ δέον έκάστοτε καὶ σὺν καιρῷ γρώμενος, έν πολλοίς μεν απετίθετο χάριν, έν πασι δ' εύνοιαν ένειργάσατο καὶ φήμην έπὶ καλοκάγαθία καὶ The Basileias etuzev. [Cod. Turon. fol. 109". Exc. 30 Vales. p. 9. Confer Suidam v. Λεύκιος.]

- 538,28 Πράγμα ποιῶν φουνίμου καὶ νουνεχοῦς ἀνδρός, 8498,1 τὸ γνῶναι κατὰ τὸν Ἡσίοδον ὅσφ πλέον ἥμισυ παντός. [Cod. Urbin. margo fol. 65*]
- 539,1 Το γάο μανθάνειν ἀψευστεῖν πρὸς τοὺς θεοὺς ⁹498,3 5 ὑπόθυψίς ἐστι τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀληθείας. [Cod. Urbin. margo fol. 65⁷]
- 539,3 'Εν γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρωπείων ἔργων 498,5

  τοί μὲν κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν, οί δ' ἔτοιμα
  παραλαβόντες πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσιν.

  [Cod. Urbin. margo fol. 66^r et Exc. Vat. p. 371 M.
  25, 4 H.]

IV. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

541,6 "Ότι πάντα χοὴ τὰ τῆς ἀφετῆς ἔφγα τοὺς καλῶς ¹¹ 497,81 ἀσκοῦντας ἐκ παίδων ἀσκεῖν, μάλιστα δὲ τὴν ἀν
15 δφείαν. [Cod. Turon. fol. 109°. Exc. Vales. p. 9.]

541,8 "Ολκιον, πόλις Τυρφηνίας Πολύβιος ἕκτψ. [Ste- ¹² 498,8 phan. Byz. v. "Ολκιον.]

V. DE ROMANORUM REPUBLICA FLORENTE.

561,4 "Οτι ἀπὸ τῆς Ξέρξου διαβάςεως εἰς τὴν 'Ελλάδα 506,30 20 * * * * καὶ τριάκοντα ἔτεςιν ὕςτερον ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν ἀεὶ τῶν κατὰ μέρος προδιευκρινουμένων ἦν καὶ κάλλιστον καὶ τέλειον ἐν τοῖς 'Αννιβιακοῖς καιροῖς, ἀφ' ὧν ἡμεῖς εἰς ταῦτα τὴν ἐκτροπὴν ἐποιησάμεθα. διὸ καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς συστάσεως αὐτοῦ 2507. 25 λόγον ἀποδεδωκύτες πειρασόμεθα νῦν ἤδη διασαφεῖν ὁποῖόν τι κατ' ἐκείνους ὑπῆρχε τοὺς καιρούς, ἐν οἶς λειφθέντες τῆ περὶ Κάνναν μάχη τοῖς ὅλοις ἔπταισαν πράγμασιν. οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι τοῖς ἐξ αὐτῆς 3 τῆς πολιτείας δρμωμένοις ἐλλιπεστέραν φανησόμεθα

ποιεϊσθαι την έξηγησιν, ένια παραλιπόντες των κατά

4 μέρος παν γάρ έπιγινώσκοντες καὶ παντός πείραν είληφότες διὰ τὴν ἐκ παίδων τοῖς ἔθεσι καὶ νομίμοις συντροφίαν οὐ τὸ λενόμενον θαυμάσουσιν άλλὰ 5 τὸ παραλειπόμενον έπιζητήσουσιν, οὐδε κατά πρό- 5 θεσιν υπολήψονται τον γράφοντα παραλιπείν τὰς μικράς διαφοράς, άλλά κατ' άγνοιαν παρασιωπάν 6 τὰς ἀργὰς καὶ τὰ συνέχοντα τῶν πραγμάτων. καὶ * δηθέντα μεν ούχ αν έθαύμαζον ως όντα μικρά καί πάρεργα, παραλειπόμενα δ' έπιζητοῦσιν ὡς ἀναγκαζα, 10 βουλόμενοι δοκεΐν αὐτοὶ πλέον εἰδέναι τῶν συγ-7 γραφέων. δεῖ δὲ τὸν ἀγαθὸν κριτὴν οὐκ έκ τῶν παραλειπομένων δοκιμάζειν τούς γράφοντας, άλλ' 8 έχ των λεγομένων, καν μεν έν τούτοις τι λαμβάνη ψεῦδος, είδέναι διότι κάκεζνα παραλείπεται δι' 15 άγνοιαν, έαν δε παν το λεγόμενον αληθές ή, συγγωρείν διότι κάκείνα παρασιωπάται κατά κρίσιν, οὐ κατ' ἄγνοιαν. [Exc. Vat. p. 371 M. 25, 6H; δεῖ δὲ τον (lin. 12) — ἄγνοιαν (lin. 18) habet cod. Urb. fol. 65^v cum VI, 10, 14 arcte cohaerentia; (exc. ant. p. 177).] 20 Ταῦτα μέν οὖν εἰρήσθω μοι πρὸς τοὺς φιλοτι-**552.** 9 μότερον ή δικαιότερον έπιτιμώντας τοίς συγγραφεῦσιν. [Exc. Vat. p. 372 M. 25, 30 H.]

10 "Ότι πᾶν πρᾶγμα σὺν καιρῷ θεωρούμενον ὑγιεῖς λαμβάνει καὶ τὰς συγκαταθέσεις καὶ τὰς ἐπιτιμή- ε σεις μεταπεσόντος δὲ τούτου καὶ πρὸς τὰς ἄλλας περιστάσεις συγκρινόμενον οὐχ οἶον αίρετόν, ἀλλ' οὐδ' ἀνεκτὸν ἄν φανείη τὸ κράτιστα καὶ ἀληθινώτατα πολλάκις ὑπὸ τῶν συγγραφέων εἰρημένον. [Ibid.]

11 Ην μεν δή τρία μέρη τὰ κρατοῦντα τῆς πολι- 10 τείας, ἄπερ εἶπα πρότερον ἄπαντα· οὕτως δε πάντα

κατὰ μέρος ἴσως καὶ πρεπόντως συνετέτακτο καὶ διωκείτο διὰ τούτων ὥστε μηδένα ποτ' ἂν εἰπεῖν δύνασθαι βεβαίως μηδὲ τῶν ἐγχωρίων πότερ' ἀριστοκρατικὸν τὸ πολίτευμα σύμπαν ἢ δημοκρατικὸν 5 ἢ μοναρχικόν. καὶ τοῦτ' εἰκὸς ἦν πάσχειν. ὅτε 12 508 μὲν γὰρ εἰς τὴν τῶν ὑπάτων ἀτενίσαιμεν ἐξουσίαν, τελείως μοναρχικὸν ἐφαίνετ' εἶναι καὶ βασιλικόν, ὅτε δ' εἰς τὴν τῆς συγκλήτου, πάλιν ἀριστοκρατικόν καὶ μὴν εἰ τὴν τῶν πολλῶν ἐξουσίαν θεωροίη τις, 10 ἐδύκει σαφῶς εἶναι δημοκρατικόν. ὧν δ' ἕκαστον 13 εἶδος μερῶν τῆς πολιτείας ἐπεκράτει, καὶ τότε καὶ νῦν ἔτι πλὴν ὀλίγων τινῶν ταῦτ' ἐστίν.

Οί μεν γάο υπατοι ποὸ τοῦ μεν εξάγειν τὰ στοα- 12 τόπεδα παρόντες εν 'Ρώμη πασών είσι κύριοι τών 15 δημοσίων πράξεων, οί τε γαο άρχοντες οί λοιποί 2 πάντες υποτάττονται καλ πειθαρχούσι τούτοις πλήν των δημάργων, είς τε την σύγκλητον οδτοι τάς πρεσβείας ἄγουσι, πρός δὲ τοῖς προειρημένοις οὖ-3 τοι τὰ κατεπείγοντα τῶν διαβουλίων ἀναδιδόασιν, 20 οδτοι τὸν ὅλον χειρισμὸν τῶν δογμάτων ἐπιτελοῦσι. καλ μην δσα δεῖ διὰ τοῦ δήμου συντελείσθαι τῶν 4 ποὸς τὰς κοινὰς πράξεις ἀνηκόντων, τούτοις καθήκει φροντίζειν καλ συνάγειν τὰς έκκλησίας, τούτοις είσφέρειν τὰ δόγματα, τούτοις βραβεύειν τὰ δοκοῦντα 25 τοῖς πλείοσι, καὶ μην περί πολέμου κατασκευής καὶ 5 553. καθόλου τῆς ἐν ὑπαίθροις οἰκονομίας σχεδὸν αὐτοπράτορα την έξουσίαν έχουσι. καὶ γὰο ἐπιτάττειν 6 τοίς συμμαχικοίς τὸ δοκοῦν, καὶ τοὺς χιλιάρχους καθιστάναι, καὶ διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ 30 διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους τούτοις ἔξεστι. πρὸς δὲ 7 τοις είρημένοις ζημιώσαι των ύποταττομένων έν τοις POLYE, HIST, M.

ύπαίθροις δυ ἄν βουληθῶσι κύριοι καθεστάσιν. 8 έξουσίαν δ' έχουσι καὶ δαπανᾶν τῶν δημοσίων ὅσα προθεῖντο, παρεπομένου ταμίου καὶ πᾶν τὸ προσ. 9 ταχθὲν έτοίμως ποιοῦντος. ὥστ' εἰκότως εἰπεῖν ἄν, ὅτε τις εἰς ταύτην ἀποβλέψειε τὴν μερίδα, διότι 5 μοναρχικὸν ἀπλῶς καὶ βασιλικόν ἐστι τὸ πολίτευμα. 10 εἰ δέ τινα τούτων ἢ τῶν λέγεσθαι μελλόντων λήψεται μετάθεσιν ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἢ μετά τινα χρό νον, οὐδὲν ἄν εἰη πρὸς τὴν νῦν ὑφ' ἡμῶν λεγομιένην ἀπόφασιν.

13 Καλ μην ή σύγκλητος πρώτον μέν έχει την τοῦ ταμιείου κυρίαν, καὶ γὰρ τῆς εἰσόδου πάσης αύτη 509. 2 πρατεί και της έξόδου παραπλησίως, ούτε γάρ είς τάς κατά μέρος χρείας οὐδεμίαν ποιεῖν έξοδον οί ταμίαι δύνανται γωρίς των της συγκλήτου δογμά- 13 3 των πλήν τήν είς τούς υπάτους τῆς τε παρά πολύ των άλλων όλοσγερεστάτης καλ μεγίστης δαπάνης, ην οί τιμηταί ποιούσιν είς τὰς ἐπισκευὰς καὶ κατασχευάς των δημοσίων κατά πενταετηρίδα, ταύτης ή σύγκλητός έστι πυρία, καὶ διὰ ταύτης γίνεται τὸ 20 4 συγχώρημα τοῖς τιμηταῖς. όμοίως δσα τῶν ἀδικημάτων των κατ' Ιταλίαν προσδείται δημοσίας έπισκέψεως, λέγω δ' οἶον προδοσίας, συνωμοσίας, φαρμακείας, δολοφονίας, τη συγκλήτω μέλει περί τούτων. 5 πρός δε τούτοις, εί τις ίδιώτης ή πόλις των κατά 25 την Ίταλίαν διαλύσεως ή (καὶ νή Δι') έπιτιμήσεως ή βοηθείας η φυλακής προσδείται, τούτων πάντων έπι-8 μελές έστι τη συγκλήτω, καὶ μὴν εί των έκτὸς Ιταλίας πρός τινας έξαποστέλλειν δέοι πρεσβείαν τιν' ή διαλύ-554. σουσάν τινας ή παρακαλέσουσαν ή και νη Δι' έπιτά- 30 ξουσαν ή παραληψομένην ή πόλεμον επαγγέλλουσαν,

αύτη ποιείται την πρόνοιαν. όμοίως δε και των τ παραγενομένων είς Ρώμην πρεσβειών ώς δέον έστιν έκάστοις χρησθαι και ώς δέον άποκριθηναι, πάντα ταύτα χειρίζεται διὰ της συγκλήτου. πρὸς δε τὸν 5 δημον καθάπαξ οὐδέν έστι των προειρημένων. έξ 8 ών πάλιν ὁπότε τις έπιδημησαι μη παρόντος ὑπάτου, τελείως ἀριστοκρατική φαίνεθ' ή πολιτεία. ὁ δή 9 και πολλοί των Έλληνων, ὁμοίως δε και των βασιλέων, πεπεισμένοι τυγχάνουσι, διὰ τὸ τὰ σφών πράγ-10 ματα σχεδον πάντα τὴν σύγκλητον κυροῦν.

Έκ δε τούτων τίς ούκ αν είκοτως έκιζητήσειε 14 ποία καὶ τίς ποτ' έστιν ή τῷ δήμω κατυλειπομένη μερίς έν τω πολιτεύματι, της μέν συγκλήτου των 2 κατά μέρος ών είρηκαμεν κυρίας ύπαρχούσης, τὸ δὲ 15 μέγιστον, ὑπ' αὐτῆς καὶ τῆς εἰσόδου καὶ τῆς ἐξόδου γειοιζομένης απάσης, των δε στρατηγών υπάτων πάλιν αὐτοκράτορα μεν έχόντων δύναμιν περί τὰς 510. του πολέμου παρασκευάς, αὐτοκράτορα δε την έν τοις δπαίθροις έξουσίαν; ού μην άλλα καταλείπεται 3 20 μερίς και τῷ δήμω, και καταλείπεταί γε βαρυτάτη. τιμής γάρ έστι καὶ τιμωρίας έν τη πολιτεία μόνος 4 δ δήμος κύριος, οίς συνέχονται μόνοις καὶ δυναστείαι και πολιτείαι και συλλήβδην πάς δ των άνθρώπων βίος. παρ' οίς γὰρ ἢ μὴ γινώσκεσθαι 5 25 συμβαίνει την τοιαύτην διαφοράν ή γινωσκομένην γειρίζεσθαι κακώς, παρά τούτοις ούδεν οίόν τε κατά λόγον διοικείσθαι των ύφεστώτων πως γάρ είκος έν ίση τιμή [δυτων] των άγαθων τοίς κακοίς; κρίνει 6 μεν οὖν ὁ δημος καὶ διαφόρου πολλάκις, ὅταν ἀξιό-80 χρεων ή τὸ τίμημα τῆς ἀδικίας, καὶ μάλιστα τοὺς τας επιφανείς εσχηκότας άρχας. θανάτου δε κρίνει

555.7 μόνος. καὶ γίνεται τι περὶ ταύτην τὴν γρείαν παρ' αὐτοῖς ἄξιον ἐπαίνου καὶ μνήμης, τοῖς γὰο θανάτου πρινομένοις, έπαν παταδικάζωνται, δίδωσι την έξουσίαν το παρ' αὐτοῖς έδος ἀπαλλάττεσθαι φανεοως, καν έτι μία λείπηται φυλή των έπικυρουσων 5 την κρίσιν άψηφοφόρητος, έκούσιον έαυτοῦ κατα-8 γνόντα φυγαδείαν. ἔστι δ' ἀσφάλεια τοῖς φεύγουσιν έν τε τη Νεαπολιτών και Πραινεστίνων, έτι δέ Τιβουρίνων πόλει, καὶ ταῖς ἄλλαις, πρὸς ἃς ἔχουσιν 9 δοκια. καὶ μὴν τὰς ἀρχὰς ὁ δῆμος δίδωσι τοῖς 10 άξίοις. όπερ έστι κάλλιστον άθλον έν πολιτεία καλο-10 κάγαθίας. ἔχει δὲ τὴν κυρίαν καὶ περὶ τῆς τῶν νόμων δοκιμασίας, και το μέγιστον, ύπεο είρηνης 11 οὖτος βουλεύεται καὶ πολέμου. καὶ μὴν περὶ συμμαγίας και διαλύσεως και συνθηκών οὖτός έστιν δ 15 βεβαιών ξκαστα τούτων και κύρια ποιών ή τούναν-12 τίου. ώστε πάλιν έκ τούτων είκότως ἄν τιν' είπειν ότι μεγίστην δ δημος έχει μερίδα καὶ δημοκρατικόν έστι τὸ πολίτευμα.

15 Τίνα μὲν οὖν τρόπον διήρηται τὰ τῆς πολιτείας 20 εἰς ἕκαστον εἶδος εἴρηται' τίνα δὲ τρόπον ἀντιπράττειν βουληθέντα καὶ συνεργεῖν ἀλλήλοις πάλιν ἕκα-2 στα τῶν μερῶν δύναται νῦν ρηθήσεται. ὁ μὲν γὰρ ὕπατος, ἐπειδὰν τυχὼν τῆς προειρημένης ἔξουσίας ὁρμήση μετὰ τῆς δυνάμεως, δοκεῖ μὲν αὐτοκράτωρ 25 511. 3 εἶναι πρὸς τὴν τῶν προκειμένων συντέλειαν, προσδεῖται δὲ τοῦ δήμου καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ χωρὶς τούτων ἐπὶ τέλος ἄγειν τὰς πράξεις οὐχ ἰκανός ἐστι. 4 δῆλον γὰρ ὡς δεῖ μὲν ἐπιπέμπεσθαι τοῖς στρατοπέδοις ἀεὶ τὰς χορηγίας ἄνευ δὲ τοῦ τῆς συγκλήτου 30 βουλήματος οὔτε σῖτος οὔθ' ἱματισμὸς οὔτ' ὀψώνια

δύναται γορηγείσθαι τοίς στρατοπέδοις, ώστ' άπρά- 5 κτους γίνεσθαι τὰς ἐπιβολὰς τῶν ἡγουμένων, ἐθελοχακείν και κωλυσιεργείν προθεμένης της συγκλήκαὶ μὴν τό γ' ἐπιτελεῖς ἢ μὴ γίνεσθαι τὰς 6 5 έπινοίας καὶ προθέσεις τῶν στρατηγῶν ἐν τῆ συγκλήτω κείται του γάρ έπαποστείλαι στρατηγόν έτερου, έπειδαν ένιαύσιος διέλθη χρόνος, η τον υπάργοντα ποιείν επίμονον, έγει την πυρίαν αυτη. καὶ 7 μην τας έπιτυγίας των ηγουμένων έκτραγωδησαι καί 10 συναυξήσαι καὶ πάλιν άμαυρῶσαι καὶ ταπεινῶσαι τὸ συνέδοιον ἔχει τὴν δύναμιν τοὺς γὰο προσαγο- 8 ρευομένους παρ' αὐτοῖς θριάμβους, δι' ὧν ὑπὸ τὴν όψιν άγεται τοῖς πολίταις ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἡ τῶν κατειογασμένων πραγμάτων ένάργεια, τούτους οὐ 15 δύνανται γειρίζειν, ώς πρέπει, ποτε δε το παράπαν οὐδε συντελείν, έὰν μη τὸ συνέδριον συγκατάθηται καὶ δῷ τὴν εἰς ταῦτα δαπάνην, τοῦ γε μὴν δήμου 9 στογάζεσθαι καλ λίαν αὐτοῖς ἀναγκαῖόν ἐστι, κἂν όλως ἀπὸ τῆς οἰκείας τύχωσι πολύν τόπον ἀφεστῶ-20 τες δ γάρ τὰς διαλύσεις καὶ συνθήκας ἀκύρους καὶ κυρίας ποιών, ως έπάνω προείπον, οὖτός έστιν, τὸ 10 δε μέγιστον αποτιθεμένους την αργην έν τούτω δεϊ τάς εύθύνας υπέγειν των πεπραγμένων. ώστε κατά 11 μηδένα τρόπον ἀσφαλές είναι τοῖς στρατηγοζε όλι-25 γωρείν μήτε της συγκλήτου μήτε της του πλήθους εὐνοίας.

"Η γε μὴν σύγκλητος πάλιν, ἡ τηλικαύτην ἔχουσα 16 δύναμιν, πρῶτον μὲν ἐν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν ἀναγκάζεται προσέχειν τοῖς πολλοῖς καὶ στοχάζεσθαι τοῦ δήμο υ, τὰς δ' ὁλοσχερεστάτας καὶ μεγίστας ζη- 2 τήσεις καὶ διορθώσεις τῶν ἀμαρτανομένων κατὰ τῆς

πολιτείας, οίς θάνατος άχολουθεί το πρόστιμον, ού δύναται συντελείν, αν μή συνεπικυρώση τὸ προβε- 512. 3 βουλευμένον δ δήμος. δμοίως δε και περί των είς ταύτην άνηκόντων έαν γάρ τις είσφέρη νόμον, ή τῆς ἐξουσίας ἀφαιρούμενός τι τῆς ὑπαργούσης τῆ 5 συγκλήτω κατά τούς έθισμούς ή τάς προεδρίας καί τιμάς καταλύων αὐτῶν ἢ καὶ νὴ Δία ποιῶν έλαττώματα πεοί τούς βίους, πάντων δ δημος γίνεται 557.4 των τοιούτων και θείναι και μή κύριος. το δέ συνέγον, έὰν εἶς ἐνίστηται τῶν δημάρχων, οὐχ οἶον 10 έπὶ τέλος ἄνειν τι δύναται τῶν διαβουλίων ἡ σύνκλητος, άλλ' οὐδε συνεδρεύειν ή συμπορεύεσθαι τὸ 5 παράπαν - δφείλουσι δ' άεὶ ποιείν οί δήμαρχοι τὸ δοκοῦν τῷ δήμῷ καὶ μάλιστα στοχάζεσθαι τῆς τούτου βουλήσεως - διὸ πάντων τῶν ποοειοημένων 15 γάριν δέδιε τούς πολλούς καλ προσέγει τῷ δήμφ τὸν νοῦν ή σύγκλητος.

17 Όμοίως γε μὴν πάλιν ὁ δῆμος ὑπόχοεώς ἐστι τῆ συγκλήτω, καὶ στοχάζεσθαι ταύτης ὀφείλει καὶ 2 κοινῆ καὶ κατ' ἰδίαν. πολλῶν γὰο ἔργων ὅντων τῶν 20 ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν τιμητῶν διὰ πάσης Ἰταλίας εἰς τὰς ἐπισκευὰς καὶ κατασκευὰς τῶν δημοσίων, ᾶ τις οὐκ ἀν ἐξαριθμήσαιτο ὁαδίως, πολλῶν δὲ ποταμῶν, λιμένων, κηπίων, μετάλλων, χώρας, συλλήβδην 3 ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων δυναστείαν, πάντα 25 χειρίζεσθαι συμβαίνει τὰ προειρημένα διὰ τοῦ πλήθους, καὶ σχεδὸν ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας ἐνδεδέσθαι 4 ταῖς ἀναῖς καὶ ταῖς ἐργασίαις ταῖς ἐκ τούτων οἱ μὲν γὰρ ἀγοράζουσι παρὰ τῶν τιμητῶν αὐτοὶ τὰς ἐκδόσεις, οἱ δὲ κοινωνοῦσι τούτοις, οἱ δ' ἐγγυῶν- 30 ται τοὺς ἡγορακότας, οἱ δὲ τὰς οὐσίας διδόασι περὶ

τούτων είς τὸ δημόσιον. Εγει δὲ περί πάντων τῶν 5 προειρημένων την χυρίαν το συνέδριον και γάρ γρόνον (δύναται) δοῦναι καὶ συμπτώματος γενομένου κουφίσαι καλ τὸ παράπαν άδυνάτου τινὸς συμβάντος 5 ἀπολύσαι τῆς ἐργωνίας. καὶ πολλὰ δή τιν' ἐστίν, δ έν οίς και βλάπτει μεγάλα και πάλιν ώφελει τούς τὰ δημόσια γειρίζοντας ή σύγκλητος ή γὰρ ἀναφορὰ των προειρημένων γίνεται πρὸς ταύτην. τὸ δὲ μέ- 7 γιζτου, έχ ταύτης ἀποδίδονται κριταί των πλείστων 10 παί των δημοσίων και των ίδιωτικών συναλλανμά- 518. ιων, όσα μέγεθος έγει των έγκλημάτων. διὸ πάντες 8 είς την ταύτης πίστιν ενδεδεμένοι, και δεδιότες το 558. της χρείας άδηλον, εύλαβος έγουσι πρός τὰς ένστάσεις και τας άντιπράξεις των της συγκλήτου βου-15 λημάτων. όμοίως δε και πρός τας των υπάτων έπι- 9 βολάς δυσγερώς άντιπράττουσι διά τὸ κατ' ιδίαν καὶ κοινή πάντας εν τοῖς ὑπαίθροις ὑπὸ τὴν ἐκείνων πίπτειν έξουσίαν.

Τοιαύτης δ' ούσης της έκάστου των μερων δυ- 18 νάμεως είς τὸ καὶ βλάπτειν καὶ συνεργεϊν ἀλλήλοις, πρὸς πάσας συμβαίνει τὰς περιστάσεις δεόντως έχειν την ἀρμογην αὐτων, ώστε μη οἰόν τ' εἰναι ταύτης εὐρεῖν ἀμείνω πολιτείας σύστασιν. ὅταν μὲν γάρ 2 τις ἔξωθεν κοινὸς φόβος ἐπιστὰς ἀναγκάση σφᾶς 25 συμφρονεῖν καὶ συνεργεῖν ἀλλήλοις, τηλικαύτην καὶ τοιαύτην συμβαίνει γίνεσθαι τὴν δύναμιν τοῦ πολιτεύματος ώστε μήτε παραλείπεσθαι τῶν δεόντων 8 μηδέν, ἄτε περὶ τὸ προσπεσὸν ἀεὶ πάντων ὁμοῦ ταὶς ἐπινοίαις ἀμιλλωμένων, μήτε τὸ κριθὲν ὑστε-30 ρεῖν τοῦ καιροῦ, κοινῆ καὶ κατ' ἰδίαν ἐκάστου συνεργοῦντος πρὸς τὴν τοῦ προκειμένου συντέλειαν.

- 4 διόπερ ανυπόστατον συμβαίνει γίνεσθαι καὶ παντὸς έφικνείσθαι του κοιθέντος την ίδιότητα του πολι-5 τεύματος. ὅταν γε μὴν πάλιν ἀπολυθέντες τῶν έκτὸς φόβων ενδιατρίβωσι ταζε εὐτυχίαις καὶ περιουσίαις ταῖς ἐκ τῶν κατορθωμάτων, ἀπολαύοντες τῆς εὐδαι- 5 μονίας, και υποκολακευόμενοι και δαθυμούντες τρέπωνται πρός ύβριν καί πρός ύπερηφανίαν, δ δή 6 φιλεί γίνεσθαι, τότε καλ μάλιστα συνιδείν έστιν αὐτὸ παρ' αύτοῦ ποριζόμενον τὸ πολίτευμα τὴν βοή-7 θειαν. ἐπειδὰν γὰρ ἐξοιδοῦν τι τῶν μερῶν φιλο- 10 νεική και πλέον του δέοντος έπικρατή, δήλον ώς οὐδενὸς αὐτοτελοῦς ὄντος κατὰ τὸν ἄρτι λόγον, ἀντισπασθαι δε και παραποδίζεσθαι δυναμένης της 559. εκάστου προθέσεως ύπ' άλλήλων, οὐδεν εξοιδεῖ τῶν 8 μερών οὐδ' ὑπερφρονεῖ. πάντα γὰρ ἐμμένει τοῖς 15 ύποκειμένοις τὰ μὲν κωλυόμενα τῆς όρμῆς, τὰ δ' έξ ἀργῆς δεδιότα την έκ τοῦ πέλας ἐπίστασιν. [Cod. Urb. fol. 66 (exc. ant. p. 177).
  - Ο δὲ δικτάτως ταύτην ἔχει τὴν διαφοςὰν τῶν ὑπάτων τῶν μὲν γὰς ὑπάτων ἑκατέςῷ δώδεκα πε-20 λέκεις ἀκολουθοῦσι, τούτῷ δ' εἴκισει καὶ τέτταςες, κἀκεῖνοι μὲν ἐν πολλοῖς προσδέονται τῆς συγκήτου πρὸς τὸ συντελεῖν τὰς ἐπιβολάς, οὖτος δ' ἔστιν αὐτοκράτως στρατηγός, οὖ κατασταθέντος παραχρῆμα διαλύεσθαι συμβαίνει πάσας τὰς ἀρχὰς ἐν τῆ 25 'Ρώμη πλὴν τῶν δημάρχων. οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβεστέραν ποιησόμεθα τὴν διαστολήν. [Polyb. III, 87, 7.]

VI. DE MILITIA ROMANA.

Έπειδαν αποδείξωσι τους υπάτους, μετα ταυτα 19514. **559**.5 γιλιάργους καθιστάσι, τετταρασκαίδεκα μέν έκ τών πέντ' ένιαυσίους έγόντων ήδη στρατείας, δέκα δ' 5 ἄλλους σὺν τούτοις ἐκ τῶν δέκα. τῶν λοιπῶν τοὺς 2 μεν ίππεις δέκα, τούς δε πεζούς εξ και (δέκα) δεί στρατείας τελείν κατ' ανάγκην έν τοίς τετταράκοντα καὶ εξ ετεσιν άπο γενεᾶς πλήν των ύπο τὰς τετρακοσίας δραγμάς τετιμημένων τούτους δε παριασι 3 10 πάντας είς την ναυτικήν γρείαν. έαν δέ ποτε κατεπείγη τὰ τῆς περιστάσεως, ὀφείλουσιν οί πεζοὶ στρατεύειν είκοσι στρατείας ένιαυσίους. πολιτικήν δέ 4 λαβείν ἀρχὴν οὐκ ἔξεστιν οὐδενὶ πρότερον, ἐὰν μὴ δέκα στρατείας ένιαυσίους ή τετελεκώς. έαν δε μέλ- 5 15 λωσι ποιείσθαι την καταγραφήν των στρατιωτών οί τὰς ὑπάτους ἔχοντες ἀρχάς, προλέγουσιν ἐν τῷ δήμφ την ημέραν, έν ή δεήσει παραγενέσθαι τους έν ταϊς ήλικίαις 'Ρωμαίους απαντας. ποιούσι δέ τούτο καθ' ξααστον ενιαυτόν. της δ' ημέρας επελθούσης καί 6 20 των στρατευσίμων παραγενομένων είς την 'Ρώμην, καὶ μετά ταῦθ' άθροισθέντων είς τὸ Καπετώλιον, διείλου σφάς αὐτούς οί νεώτεροι τῶν γιλιάργων, 7 καθάπερ αν ύπὸ τοῦ δήμου κατασταθώσιν ή των στρατηγών, είς τέτταρα μέρη διὰ τὸ τέτταρα παρ' 25 αὐτοῖς στρατόπεδα τὴν όλοσγερῆ καὶ πρώτην διαίοεσιν των δυνάμεων ποιείσθαι. και τούς μέν πρώ- 8 τους κατασταθέντας τέτταρας είς τὸ πρώτον καλούμενον στρατόπεδον ένειμαν, τούς δ' έξης τρείς είς 560. τὸ δεύτερον, τοὺς δ' έπομένους τούτοις τέτταρας είς 30 τὸ τρίτον, τρεῖς δὲ τοὺς τελευταίους είς τὸ τέταρτον.

9 των δε πρεσβυτέρων δύο μεν τούς πρώτους είς τὸ πρώτον, τρεῖς δὲ τοὺς δευτέρους εἰς τὸ δεύτερον τιθέασι στρατόπεδον, δύο δε τους έξης είς το τρίτον, τρείς δε τούς τελευταίους είς το τέταρτον [των 20 πρεσβυτέρων]. γενομένης δε της διαιρέσεως καί 5 καταστάσεως των γιλιάργων τοιαύτης ώστε πάντα 2 τὰ στρατόπεδα τοὺς ἴσους ἔχειν ἄρχοντας, μετὰ ταῦτα καθίσαντες γωρίς άλλήλων κατά στρατόπεδον κληρούδι τὰς φυλάς κατά μίαν καὶ προσκαλούνται τὴν 3 άελ λαγούσαν. Εκ δε ταύτης εκλέγουσι των νεανί- 10 σκων τέτταρας έπιεικώς τούς παραπλησίους ταίς 515. 4 ήλικίαις καὶ ταῖς έξεσι. προσαγθέντων δὲ τούτων λαμβάνουσι πρωτοι την έχλονην οί του πρώτου στρατοπέδου, δεύτεροι δ' οί τοῦ δευτέρου, τρίτοι δ' 5 οί τοῦ τρίτου, τελευταΐοι δ' οί τοῦ τετάρτου. πάλιν 15 δ' άλλων τεττάρων προσαχθέντων λαμβάνουσι πρωτοι την αίρεσιν οί του δευτέρου στρατοπέδου καλ 6 έξης ούτως, τελευταίοι δ' οί του πρώτου. μετά δε ταῦτα πάλιν άλλων τεττάρων προσαχθέντων πρώτοι λαμβάνουσιν οί τοῦ τρίτου στρατοπέδου, τελευταΐοι 20 7 δ' οί τοῦ δευτέρου. [καί] αἰεὶ κατὰ λόγον οῦτως έκ περιόδου της έκλογης γινομένης παραπλησίους συμβαίνει λαμβάνεσθαι τούς ἄνδρας είς έκαστον 8 των στρατοπέδων. δταν δ' έκλέξωσι το προκείμενον πλήθος - τούτο δ' έστιν ότε μεν είς εκαστον στρα- 25 τόπεδον πεζοί τετρακισχίλιοι καὶ διακόσιοι, ποτε δε πεντακισχίλιοι, έπειδαν μείζων τις αὐτοῖς προφαί-9 νηται κίνδυνος - μετά ταῦτα τοὺς Ιππείς τὸ μέν παλαιον ύστέρους είωθεσαν δοκιμάζειν έπὶ τοῖς τετρακιστιλίοις διακοσίοις, νύν δε προτέρους, πλου- 30 τίνδην αὐτῶν γεγενημένης ὑπὸ τοῦ τιμητοῦ τῆς

έκλογης και ποιούσι τριακοσίους είς έκαστον στρατόπεδον.

Ἐπιτελεσθείσης δὲ τῆς καταγραφῆς τὸν προει- 21 οημένον τρόπον, άθροισαντες τοὺς ἐπειλεγμένους 561. 5 οἱ προσήκοντες τῶν χιλιάρχων καθ' ἔκαστον στρατόπεδον, καὶ λαβόντες ἐκ πάντων ἕνα τὸν ἐπιτηδειότατον, ἐξορκίζουσιν ἡ μὴν πειθαρχήσειν καὶ 2 ποιήσειν τὸ προσταττόμενον ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κατὰ δύναμιν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ὁμυύουσι καθ' ἕνα 3 10 προπορευόμενοι, τοῦτ' αὐτὸ δηλοῦντες ὅτι ποιήσουσι πάντα καθάπερ ὁ πρῶτος.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς οἱ τὰς ὑπάτους 4 ἀρχὰς ἔχοντες παραγγέλλουσι τοῖς ἄρχουσι τοῖς ἀπὸ τῶν συμμαχίδων πόλεων τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἐξ ὧν 15 ἄν βούλωνται συστρατεύειν τοὺς συμμάχους, διασαφοῦντες τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον, εἰς ὃν δεήσει παρείναι τοὺς κεκριμένους. αἱ τὸ πόλεις παραπλησίαν ποιησάμεναι τῆ προειρημένη τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν ὅρκον ἐκπέμπουσιν, ἄρχοντα 20 συστήσασαι καὶ μισθοδότην.

Οἱ δ' ἐν τῆ Ῥωμη χιλίαοχοι μετὰ τὸν ἔξορκισμὸν 6516. παραγγείλαντες ἡμέραν ἐκάστφ στρατοπέδφ καὶ τόπον, εἰς ὂν δεήσει παρεῖναι χωρὶς τῶν ὅπλων, τότε μὲν ἀφῆκαν. παραγενομένων δ' εἰς τὴν ταχθεῖσαν 7 25 ἡμέραν διαλέγουσι τῶν ἀνδρῶν τοὺς μὲν νεωτάτους καὶ πενιχροτάτους εἰς τοὺς γυρσφομάχους, τοὺς δ' ἔξῆς τούτοις εἰς τοὺς ἀστάτους καλουμένους, τοὺς δ' ἀκμαιστάτους ταῖς ἡλικίαις εἰς τοὺς πρίγκιπας, τοὺς δὲ πρεσβυτάτους εἰς τοὺς τριαρίους. αὐται γάρ εἰσι 8 80 καὶ τοσαῦται διαφοραὶ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ὀνομασιῶν καὶ τῶν ἡλικιῶν, ἔτι δὲ τῶν καθοπλισμῶν

9 ἐν ἐκάστφ στρατοπέδφ. διαιρούσι δ' αὐτοὺς τὸν τρόπον τοῦτον ὥστ' εἶναι τοὺς μὲν πρεσβυτάτους καὶ τριαρίους προσαγορευομένους έξακοσίους, τοὺς δὲ πρίγκιπας χιλίους καὶ διακοσίους, ἴσους δὲ τούτοις τοὺς ἀστάτους, τοὺς δὲ λοιποὺς καὶ νεωτάτους τοις τοὺς ἀστάτους. ἐὰν δὲ πλείους τῶν τετρακισχιλίων ὧσι, κατὰ λόγον ποιοῦνται τὴν διαίρεσιν πλὴν τῶν τριαρίων. τούτους αἰεὶ τοὺς ἴσους.

Καλ τοῖς μὲν νεωτάτοις παρήγγειλαν μάχαιραν 22 562.2 φορείν και γρόσφους και πάρμην. ή δε πάρμη και 10 δύναμιν έγει τη κατασκευη καὶ μέγεθος άρκοῦν πρός άσφάλειαν περιφερής γάρ οὖσα τῶ σχήματι τρίπε-3 δον έγει την διάμετρον, προσεπικοσμείται δε καί λιτώ περικεφαλαίω ποτε δε λυκείαν ή τι τών τοιούτων έπιτίθεται, σκέπης αμα καί σημείου χάριν, ενα 15 τοίς κατά μέρος ήγεμόσι προκινδυνεύοντες έρρω-4 μένως και μη διάδηλοι γίνωνται. το δε των γρόσφων βέλος έχει τῷ μὲν μήκει τὸ ξύλον ὡς ἐπίπαν δίπηχυ, τῷ δὲ πάγει δακτυλιαΐου, τὸ δὲ κέντρου σπιδαμιαΐου, κατά τοσούτου έπὶ λεπτου έξεληλασμέ- 20 νον και συνωξυσμένον ώστε κατ' ανάγκην εύθέως άπὸ τῆς πρώτης έμβολῆς κάμπτεσθαι καὶ μὴ δύνασθαι τούς πολεμίους ἀντιβάλλειν εί δὲ μή, κοινὸν γίνεται τὸ βέλος.

23 Τοῖς γε μὴν δευτέροις μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν, 25 ἀστάτοις δὲ προσαγορευομένοις, παρήγγειλαν φέρειν 2 πανοπλίαν. ἔστι δ' ἡ 'Ρωμαϊκὴ πανοπλία πρῶτον μὲν θυρεός — οὖ τὸ μὲν πλάτος ἐστὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας πένθ' ἡμιποδίων, τὸ δὲ μῆκος ποδῶν τετ-3 τάρων, τὸ δ' ἐπ' ἔτυυς (πάχος) ἔτι καὶ παλαιστιαΐον — 30517. ἐκ διπλοῦ σανιδωματος ταυροκόλλη πεπηγώς, ὀθο-

νίφ, μετά δε ταύτα μοσγείω δέρματι περιείληται την έπτος έπιφάνειαν. έγει δε περί την ίτυν έπ 4 των άνωθεν και κάτωθεν μερών σιδηρούν σιάλωμα, δι' οδ τάς τε καταφοράς των μαγαιρών ασφαλίζεται 5 καί τὰς πρὸς τὴν γῆν έξερείσεις. προσήρμοσται δ' 5 αὐτῷ καὶ σιδηρᾶ κόγγος, ἡ τὰς δλοσχερεῖς ἀποστέγει πληγάς λίθων καὶ σαρισών καὶ καθόλου βιαίων βελών. αμα δε τῷ θυρεῷ μάχαιρα ταύτην δε περί 6 τὸν δεξιὸν φέρει μηρόν, καλοῦσι δ' αὐτὴν Ίβηρι-10 κήν. Εχει δ' αύτη κέντημα διάφορον καὶ καταφοράν 7 έξ άμφοϊν τοϊν μεροίν βίαιον διά τὸ τὸν ὀβελίσκον αὐτῆς ἰσγυρὸν καὶ μόνιμον εἶναι. πρὸς δὲ τούτοις 8 563. ύσσοι δύο και περικεφαλαία χαλκή και προκνημίς. των δ' ύσσων είσιν οι μέν παγείς, οι δε λεπτοί. 9 15 τῶν δὲ στερεωτέρων οί μὲν στρογγύλοι παλαιστιαίαν έχουσι την διάμετρον, οί δε τετράγωνοι την πλευράν. οί γε μην λεπτοί σιβυνίοις ἐοίκασι συμμέτροις, οθς φορούσι μετά των προειρημένων. άπάντων δε 10 τούτων τοῦ ξύλου τὸ μηχός έστιν ώς τρεῖς πήχεις. 20 προσήρμοσται δ' έκάστοις βέλος σιδηροῦν άγκιστρωτόν, ἴσον ἔγον τὸ μῆκος τοῖς ξύλοις οὖ τὴν ἔνδεσιν 11 καὶ τὴν χοείαν ούτως ἀσφαλίζονται βεβαίως, έως μέσων των ξύλων ένδιδέντες καὶ πυκναϊς ταῖς λαβίσι καταπερονώντες, ώστε πρότερον ή τὸν δεσμον 25 έν ταῖς χοείαις ἀναχαλασθῆναι τὸν σίδηρον θραύεσθαι, καίπεο όντα τὸ πάχος εν τῷ πυθμένι καὶ τῆ πρός τὸ ξύλον συναφή τριών ήμιδακτυλίων έπὶ τοσούτον καί τοιαύτην πρόνοιαν ποιούνται της ένδέσεως. έπὶ δὲ πᾶσι τούτοις προσεπικοσμοῦνται πτε- 12 30 ρίνω στεφάνω καὶ πτεροῖς φοινικοῖς ἢ μέλασιν ὀρθοῖς τρισίν, ώς πηγυαίοις τὸ μέγεθος, ὧν προστεθέντων 13 κατὰ κορυφὴν ἄμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος, ἡ δ' 14 ὅψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ προσλαβόντες χάλχωμα σπιθαμιαίον πάντη πάντως, ὁ προστίθενται μὲν πρὸ τῶν στέρ- 5 νων, καλοῦσι δὲ καρδιοφύλακα, τελείαν ἔχουσι τὴν 16 καθόπλισιν οἱ δ' ὑπὲρ τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχ- 518. μὰς ἀντὶ τοῦ καρδιοφύλακος σὰν τοῖς ἄλλοις άλυ- 16 σιδωτοὺς περιτίθενται θώρακας. ὁ δ' αὐτὸς τρύπος τῆς καθοπλίσεώς ἐστι καὶ περὶ τοὺς πρίγκιπας καὶ 10 τριαρίους, πλὴν ἀντὶ τῶν ὑσσῶν οἱ τριάριοι δόρατα φοροῦσιν.

'Εξ έκάστου δε των προειρημένων γενών πλην 564.24 των νεωτάτων έξέλεξαν ταξιάρχους άριστίνδην δέκα. μετά δὲ τούτους έτέραν έπλογὴν ἄλλων δέπα ποι-15 2 οῦνται. καὶ τούτους μὲν ἄπαντας προσηγόρευσαν ταξιάρχους, ών δ πρώτος αίρεθείς και συνεδρίου κοινωνεί ποοσεκλέγονται δ' ούτοι πάλιν αὐτοί τούς 3 ίσους οὐραγούς. έξης δε τούτοις μετά των ταξιάρχων διείλου τὰς ἡλικίας, έκάστην είς δέκα μέρη, 20 πλην των γροσφομάχων και προσένειμαν έκάστω μέρει των έκλεγθέντων ανδρών δύ' ήγεμόνας καλ 4 δύ' οὐραγούς. τῶν δὲ γροσφομάχων τοὺς ἐπιβάλλουτας κατά τὸ πλήθος ἴσους έπὶ πάντα τὰ μέρη 5 διένειμαν. και τὸ μεν μέρος εκαστον έκάλεσαν και 25 τάγμα καὶ σπεϊραν καὶ σημαίαν, τοὺς δ' ἡγεμόνας 6 κεντυρίωνας καλ ταξιάρχους. οὖτοι δὲ καθ' έκάστην σπείραν έκ των καταλειπομένων έξέλεξαν αὐτοὶ δύο τούς ακμαιοτάτους καὶ γενναιοτάτους ἄνδρας ση-7 μαιαφόρους. δύο δε καθ' εκαστον τάγμα ποιούσιν 30 ήγεμόνας είκοτως άδήλου γάρ όντος καὶ τοῦ ποιήσαι καὶ τοῦ παθεῖν τι τὸν ἡγεμόνα, τῆς πολεμικῆς χρείας οὐκ ἐπιδεχομένης πρόφασιν, οὐθέποτε βούστάτου. τὴν σπείραν χωρὶς ἡγεμόνος εἰναι καὶ προστάτου. παρόντων μὲν οὖν ἀμφοτέρων ὁ μὲν πρῶτος 8 καἰρεθεὶς ἡγεῖται τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς σπείρας, ὁ δὲ δεύτερος τῶν εὐωνύμων ἀνδρῶν τῆς σημαίας ἔχει τὴν ἡγεμονίαν μὲ παρόντων δ' ὁ καταλειπόμενος ἡγεῖται πάντων. βούλονται δ' εἶναι τοὺς ταξιάρχους 9 οὐς οὕτως στασίμους καὶ βαθεῖς μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, οὐδ' έξ ἀκεφαίου προσπίπειν ἢ κατάρχεσθαι τῆς νειν καὶ ἀποδυήσκειν ὑπὲρ τῆς χώρας.

Παραπλησίως δε και τους ίππεζε είς ίλας δέκα 25 15 διείλον, έξ έκάστης δε τρείς προκρίνουσιν ελάρχας, ούτοι δ' αύτοι τρεῖς προσέλαβον οὐραγούς. δ μεν 2 οδυ πρώτος αίρεθείς ελάργης ήγετται της έλης, οί 519. 565. δε δύο δεκαδάρχων έγουσι τάξιν, καλούνται δε πάντες δεκουρίωνες. μή παρύντος δὲ τοῦ πρώτου πά-20 λιν δ δεύτερος Ιλάρχου λαμβάνει τάξιν. δ δε καθο- 3 πλισμός των Ιππέων νύν μέν έστι παραπλήσιος τω των Ελλήνων το δε παλαιον πρώτον θώρακας ούκ είγον, άλλ' εν περιζώμασιν έκινδύνευον, έξ οδ πρός 4 μεν το καταβαίνειν και ταχέως άναπηδαν έπι τούς 25 ίππους έτοίμως διέκειντο και πρακτικώς, πρός δέ τάς συμπλοκάς έπισφαλώς είγον διά το γυμνοί κινδυνεύειν, τὰ δὲ δόρατα κατὰ δύο τρόπους ἄπρακτ' 5 ἡν αὐτοῖς, καθ' ἃ μὲν ἡ λεπτὰ καὶ κλαδαρὰ ποιούντες ούτε του προτεθέντος ήδύναντο σκοπού 30 στοχάζεσθαι, πρὸ τοῦ τε τὴν ἐπιδορατίδα πρός τι προσερείσαι, πραδαινόμενα δι' αὐτῆς τῆς τῶν ἵππων

6 χινήσεως τὰ πλείστα συνετρίβετο: πρὸς δὲ τούτοις άνευ σαυρωτήρων κατασκευάζοντες μια τη πρώτη διὰ τῆς ἐπιδορατίδος ἐγοῶντο πληνῆ, μετὰ δὲ ταῦτα κλασθέντων λοιπον ήν άπρακτ' αὐτοζς καὶ μάταια. τ τόν γε μὴν θυρεὸν εἶχον ἐκ βοείου δέρματος, τοῖς 5 δμφαλωτοίς ποπάνοις παραπλήσιον τοίς έπὶ τὰς θυσίας επιτιθεμένοις οίς ούτε πρός τὰς επιβολάς ήν γρησθαι διά τὸ μή στάσιν ἔγειν, ὑπό τε τῶν διιβρων αποδερματούμενοι καλ μυδώντες δύσχρηστοι καὶ πρότερον ἦσαν καὶ νῦν ἔτι γίνονται παντελῶς, 10 8 διόπερ άδοκίμου της γρείας ούσης, ταγέως μετέλα-9 βου την Ελληνικήν κατασκευήν των δπλων, έν ή των μεν δοράτων την πρώτην εύθέως της έπιδορατίδος πληγήν εύστοχον αμα καί πρακτικήν γίνεσθαι συμβαίνει, διὰ τὴν κατασκευὴν ἀτρεμοῦς καὶ στα- 15 σίμου τοῦ δόρατος ὑπάρχοντος, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν έκ μεταλήψεως του σαυρωτήρος χρείαν μόνιμον καί 10 βίαιον. δ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν θυρεῶν: καί γαρ πρός τας έπιβολάς και πρός τας έπιθέσεις 11 έστημυζαν καὶ τεταγμένην ἔχουσι τὴν χοείαν. ὰ 20 566. συνιδόντες έμιμήσαντο ταχέως άγαθοί γάρ, εί καί τινες έτεροι, μεταλαβείν έθη καὶ ζηλώσαι τὸ βέλτιον καὶ 'Ρωμαῖοι.

26 Τοιαύτην δε ποιησάμενοι την διαίφεσιν οι χιλί- 520. αρχοι, και ταῦτα παραγγείλαντες περί τῶν ὅπλων, ες τότε μεν ἀπέλυσαν τοὺς ἄνδρας εἰς την οἰκείαν. 2 παραγενομένης δε τῆς ἡμέρας, εἰς ἡν ὥμοσαν ἀθροισθηναι πάντες ὁμοίως εἰς τὸν ἀποδειχθέντα τόπον 3 ὑπὸ τῶν ὑπάτων — τάττει δ' ὡς ἐπίπαν ἐκάτερος χωρὶς τὸν τόπον τοῖς αὐτοῦ στρατοπέδοις. ἐκατέρω εν γὰρ δίδοται τὸ μέρος τῶν συμμάχων και δύο τῶν

'Ρωμαϊκών στρατοπέδων - παραγίνονται δε πάντες 4 άδιαπτώτως οί καταγραφέντες, ώς αν μηδεμιας άλλης συγγωρουμένης προφάσεως τοῖς έξορκισθεῖσι πλην όρνιθείας και των άδυνάτων, άθροισθέντων δε και 5 5 των συμμάγων δμού τοις Ρωμαίοις, την μέν οίκονομίαν καὶ τὸν γειρισμὸν ποιοῦντσι τούτων αὐτών οί καθεσταμένοι μέν ύπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, προσαγορευόμενοι δε πραίφεκτοι, δώδεκα τον άριθμον όντες, οι πρώτον μεν τοις υπάτοις τους έπι- 6 10 τηδειοτάτους πρός την άληθινην χρείαν έκ πάντων των παραγεγονότων συμμάχων ίππεῖς καὶ πεζούς έκλέγουσι, τούς καλουμένους έκτραορδιναρίους, δ μεθερμηνευόμενον έπιλέκτους δηλοί. τὸ δὲ πληθος τ γίνεται τὸ πᾶν τῶν συμμάγων, τὸ μὲν τῶν πεζῶν 15 πάρισον τοις 'Ρωμαϊκοίς στρατοπέδοις ώς τὸ πολύ, τὸ δὲ τῶν Ιππέων τριπλάσιον. ἐκ δὲ τούτων λαμ- 8 βάνουσι των μεν ίππεων είς τους επιλέκτους επιεικώς τὸ τρίτον μέρος, των δὲ πεζών τὸ πέμπτον. τούς δε λοιπούς διείλον είς δύο μέρη, καλ καλούσι 9 20 τὸ μὲν δεξιόν, τὸ δ' εὐώνυμον κέρας.

567. Τούτων δ' εὐτρεπῶν γενομένων παραλαβόντες 10 οἱ χιλίαρχοι τοὺς Ῥωμαίους ὁμοῦ καὶ τοὺς συμμάχους κατεστρατοπέδευσαν. ἐνὸς ὑπάρχοντος παρ' αὐτοῖς θεωρήματος ἀπλοῦ περὶ τας παρεμβολάς, ὡ χρῶν-25 ται πρὸς πάντα καιρὸν καὶ τόπον. διὸ καὶ δοκεῖ μοι 11 πρέπειν τῷ καιοῦ τὸ πειραθῆναι, καθ' ὅσον οἶόν τε τῷ λόγω, τοὺς ἀκούοντας εἰς ἔννοιαν ἀγαγεῖν τοῦ κατὰ τὰς πορείας καὶ στρατοπεδείας καὶ παρατάξεις χειρισμου τῶν δυνάμεων. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν 12 30 ἀπεοικὼς πρὸς τὰ καλὰ καὶ σπουδαῖα τῶν ἔργων, ος οὐκ ὰν βουληθείη μικρὸν ἐπιμελέστερον ἐπιστῆ- 521.

σαι περί των τοιούτων, ύπερ ών απαξ ακούσας έπιστήμων έσται πράγματος ένος των άξίων λόγου καί γνώσεως;

"Εστι δή τὸ γένος αὐτῶν τῆς στρατοπεδείας τοιόνδε. τοῦ κριθέντος αίεὶ τόπου πρός στρατοπεδείαν, 5 τούτου τὸν ἐπιτηδειότατον είς σύνοψιν αμα καλ παραγγελίαν ή του στρατηγού σχηνή καταλαμβάνει. 2 τεθείσης δε της σημαίας, οδ μέλλουσι πηγυύναι ταύτην, απομετρείται πέριξ της σημαίας τετράγωνος τόπος, ώστε πάσας τὰς πλευράς έκατὸν ἀπέγειν πό- 10 δας της σημαίας, τὸ δ' έμβαδὸν γίνεσθαι τετράπλε-3 θρον. τούτου δε τοῦ σχήματος αίεί παρά μίαν έπιφάνειαν καλ πλευράν, ήτις αν έπιτηδειοτάτη φανή πρός τε τὰς ὑδρείας καὶ προνομάς, παραβάλλεται 4 τά Ρωμαϊκά στρατόπεδα τον τρόπον τούτου. Εξ ύπαρ- 15 χόντων χιλιάρχων εν εκάστω στρατοπέδω κατά του άρτι λόγον, δυείν δε στρατοπέδων ζυτων των 'Ρωμαϊκών ἀεὶ μεθ' έκατέρου των ὑπάτων, φανερὸν ότι δώδεκα χιλιάρχους ανάγκη συστρατεύειν έκατέρφ 5 των υπάτων, τιθέασι δή τὰς τούτων σκηνάς έπί 20 μίαν εὐθείαν ἀπάσας, ήτις ἐστὶ παράλληλος τῆ τοῦ τετραγώνου προκριθείση πλευρά, πεντήκοντα δ' άπέχει πόδας ἀπ' αὐτῆς, (ἵν' ή τοῖς) ἵπποις, ἅμα δ' ύποζυγίοις και τη λοιπή των γιλιάργων αποσκευή 568.6 τόπος. αί δε σκηναί τοῦ προειρημένου σχήματος 26 είς τούμπαλιν ἀπεστραμμέναι πήγνυνται πρός τὴν έπτὸς ἐπιφάνειαν, ή νοείσθω καὶ καλείσθω δὲ καθάπαξ ήμιν άει του παντός σχήματος κατά πρόσωπον. τ άφεστασι δ' άλλήλων μεν ίσον αι των χιλιάρχων σκηναί, τοσούτον δὲ τόπον ὥστε παρ' ὅλον τὸ πλά- 30 τος ἀεὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων παρήκειν.

'Απομετρηθέντων δε πάλιν έκατον ποδών είς το 28 πρόσθεν κατά πάσας τὰς σκηνάς. λοιπὸν ἀπὸ τῆς τούτο τὸ πλάτος δριζούσης εὐθείας, ήτις γίνεται παράλληλος ταῖς τῶν γιλιάργων σκηναῖς, ἀπὸ ταύ-5 της ἄρχονται ποιεϊσθαι τὰς τῶν στρατοπέδων παρεμβολάς, γειρίζοντες τὸν τρόπον τοῦτον. διχοτο- 2 μήσαντες την προειρημένην εύθεζαν, από τούτου τοῦ σημείου πρὸς ὀρθάς τῆ γραμμῆ τοὺς ίππεῖς 522. άντίους αύτοις έπατέρου του στρατοπέδου παρεμ-10 βάλλουσι, πεντήκοντα διέγοντας πόδας άλλήλων, μέσην ποιούντες την τομήν του διαστήματος. Εστι δ' 3 ή τε των ίππέων και των πεζων σκηνοποιία παραπλήσιος γίνεται γάο τὸ όλον σημμα καὶ τῆς σημαίας καὶ τῶν οὐλαμῶν τετράγωνον, τοῦτο δὲ βλέπει μὲν 4 15 είς τὰς διόδους, ἔχει δὲ τὸ μὲν μῆχος ὡρισμένον τὸ παρὰ τὴν δίοδον - ἔστι γὰρ έκατὸν ποδῶν ώς δ' έπι τὸ πολύ και τὸ βάθος ίσον πειρώνται ποιείν πλην των συμμάγων. ὅταν δὲ τοῖς μείζοσι 5 στρατοπέδοις γρώνται, τὸ κατὰ λόγον καὶ τῷ μήκει 20 καλ τῶ βάθει προστιθέασι.

Γενομένης δὲ τῆς τῶν ιππέων παρεμβολῆς κατὰ 29 μέσας τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς οἶον εἰ δύμης τινὸς ἐπικαρσίου πρὸς τὴν ἄρτι ὁηθεῖσαν εὐθεῖαν καὶ τὸν πρὸ τῶν χιλιάρχων τόπον — τῷ γὰρ ὄντι ὁύ- 2 μαις παραπλήσιον ἀποτελεῖται τὸ τῶν διόδων σχῆμα πασῶν, ὡς ὰν ἐξ ἐκατέρου τοῦ μέρους αἶς μὲν ταγμάτων, αἶς δ' οὐλαμῶν ἐπὶ τὸ μῆκος παρεμβεβληκότων — πλὴν τοῖς προειρημένοις ἰππεῦσι κατόπιν 3 τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων τριαρίους, 68.50 κατ' οὐλαμὸν ἐκάστην σημαίαν, ἐν ὁμοίφ σχήματι τιθέασι, συμψαυόντων μὲν τῶν σχημάτων ἀλλήλοις,

βλεπόντων δ' ξμπαλιν πρός τὰς έναντίας τοῖς ίπ-4 πεύσιν έπιφανείας, ημισυ ποιούντες τὸ βάθος τοῦ μήχους έκάστης σημαίας τώ καὶ κατά τὸ πλήθος ήμίσεις ώς ἐπίπαν είναι τούτους τῶν ἄλλων μερῶν. 5 διότιπερ ἀνίσων ὄντων πολλάκις τῶν ἀνδρῶν ἰσά- 5 ζειν ἀεὶ συμβαίνει πάντα τὰ μέρη κατὰ τὸ μῆκος 6 διὰ τὴν τοῦ βάθους διαφοράν, αὐδις δὲ πεντήκοντα πόδας ἀφ' έκατέρων τούτων ἀποστήσαυτες, άντίους παρεμβάλλουσι τοῖς τριαρίοις τοὺς πρίγχι-7 πας. νευόντων δε και τούτων είς τὰ προειρημένα 10 διαστήματα δύ' αδται πάλιν ἀποτελοῦνται δῦμαι, τὰς μεν άργας από της αυτης ευθείας λαμβάνουσαι καί τας είσβολάς, όμοίως τοις ίππευσιν, έκ του πρό των χιλιάρχων έκατομπέδου διαστήματος, λήγουσαι δέ πρός την καταντικού των χιλιάρχων πλευράν τοῦ 15 523. χάρακος, ην έξ άρχης ύπεθέμεθα κατά πρόσωπον 8 είναι τοῦ παντὸς σχήματος. μετὰ δὲ τοὺς πρίγκιπας, όπισθεν τούτων όμοίως εμπαλιν βλέποντα, συμψαύοντα δε τὰ σχήματα τιθέντες, τοὺς άστάτους 9 παρεμβάλλουσι. δέκα δε σημαίας έχόντων απάντων 20 τῶν μερῶν κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς διαίρεσιν, πάσας ἴσας συμβαίνει γίνεσθαι τὰς δύμας καὶ κατὰ τὸ μῆκος καί τὰς ἀποτομὰς ἰσάζειν αὐτῶν τὰς πρὸς τῆ κατὰ τὸ πρόσωπον πλευρά τοῦ γάρακος πρὸς ἢν καὶ τὰς τελευταίας σημαίας ἐπιστρέφοντες στρατοπεδεύουσιν, 25 30 Από των άστατων πεντήκοντα πάλιν διαλείποντες πόδας τούς των συμμάχων ίππεζς άντίους παοεμβάλλουσι τούτοις, ποιούμενοι την ἀρχην ἀπὸ τῆς 2 αὐτῆς εὐθείας καὶ λήγοντες ἐπὶ τὴν αὐτήν. ἔστι δὲ τὸ πληθος τῶν συμμάχων, ὡς ἐπάνω προεῖπα, τὸ 30 μεν των πεζων πάρισον τοῖς Ρωμαϊκοῖς στρατοπέδοις.

λείπου τοῖς ἐπιλέμτοις, τὸ δὲ τῶν ἱππέων διπλά-570. σιον, αφηρημένου καὶ τούτων τοῦ τρίτου μέρους είς τούς έπιλέκτους. διὸ καὶ τὸ βάθος αὕξοντες 3 τούτοις πρός λόγον έν τοξς στρατοπεδευτικοξς σχή-5 μασι, πειρώνται κατά τὸ μῆκος έξισοῦν τοῖς τών 'Ρωμαίων στρατοπέδοις. αποτελεσθεισών δε τών 4 άπασων πέντε διόδων, αὐδις είς τούμπαλιν άπεστοαμμένας δμοίως τοῖς ίππεῦσι τιθέασι τὰς τῶν συμματικών πεζών σημαίας, αύξοντες το βάθος προς 10 λόνου, βλεπούσας δὲ ποὸς τὸν γάρακα καὶ ποὸς τὰς έκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας έκατέρας. έκάστην δε σημαίαν τὰς πρώτας ἀφ' έκατέρου τοῦ μέρους σκηνάς οί ταξίαρχοι λαμβάνουσιν. άμα δε του προειοημένου τρόπου παρεμβάλλουτες καθ' έκα-15 στον μέρος τὸν έκτον οὐλαμὸν ἀπὸ τοῦ πέμπτου πεντήμοντα πόδας αφιστάσι, παραπλησίως δε καί τάς των πεζων τάξεις, ώστε γίνεσθαι καλ ταύτην 6 άλλην διὰ μέσων τῶν στρατοπέδων δίοδον, ἐπικάρσιον μεν πρός τας δύμας, παράλληλον δε ταϊς των 20 γιλιάργων σκηναΐς, ην καλούσι πέμπτην διὰ τὸ παρὰ τὰ πέμπτα τάγματα παρήκειν.

Ό δ' ὑπὸ τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς ὅπισθεν 31 τόπος ὑποπεπτωκώς, ἐξ ἐκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς 524. τοῦ στρατηγίου περιστάσεως παρακείμενος, ὁ μὲν 25 εἰς ἀγορὰν γίνεται τόπος, ὁ δ' ἔτερος τῷ τε ταμιείρ καὶ ταῖς ἅμα τούτφ χορηγίαις. ἀπὸ δὲ τῆς ἐφ' ἐκά- 2 τερα τελευταίας τῶν χιλιάρχων σκηνῆς κατόπιν οἷον ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς σκηνάς, οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἱππέων ἀπόλεκτοι καί τινες τῶν ἐθελον- τὴν στρατευομένων τῆ τῶν ὑπάτων χάριτι, πάντες οὖτοι στρατοπεδεύουσι παρὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων

τοῦ γάρακος ἐπιφανείας, βλέποντες οί μὲν ἐπὶ τὰς τοῦ ταμιείου παρασκευάς, οί δ' έκ θατέρου μέρους 3 είς την αγοράν. ώς δ' έπι το πολύ συμβαίνει τούτοις μή μόνον στρατοπεδεύειν σύνεγγυς των ύπάτων, άλλὰ καὶ κατὰ τὰς πορείας καὶ κατὰ τὰς άλλας 5 571. γρείας περί τὸν ὕπατον καὶ τὸν ταμίαν ποιείσθαι 4 την έπιμέλειαν καὶ την όλην διατριβήν. ἀντίπεινται δὲ τούτοις έπλ τὸν χάρακα βλέποντες οί τὴν παραπλήσιον γρείαν παρεγόμενοι πεζοί τοις προειρημέ-5 νοις ίππεῦσιν. έξης δε τούτοις δίοδος ἀπολείπεται 10 πλάτος ποδών έκατόν, παράλληλος μέν ταζι τών γιλιάρχων σκηναίς, έπὶ θάτερα δὲ τῆς ἀγορᾶς καὶ στρατηγίου καλ ταμιείου παρατείνουσα παρά πάντα 6 τὰ προειρημένα μέρη τοῦ χάραχος. παρὰ δὲ τὴν άνωτέρω πλευράν ταύτης οί των συμμάχων ίππεζς 15 έπίλεκτοι στρατοπεδεύουσι, βλέποντες έπί τε την άγοραν αμα και τὸ στρατήγιον και τὸ ταμιείον. 7 κατά μέσην δὲ τὴν τούτων τῶν ἱππέων παρεμβολὴν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τοῦ στρατηγίου περίστασιν δίοδος ἀπολείπεται πεντήμοντα ποδών, φέρουσα μεν 20 έπὶ τὴν ὅπισθε πλευράν τῆς στρατοπεδείας, τῆ δὲ τάξει πρός δρθάς κειμένη τη προειρημένη πλατεία. 8 τοῖς δ' Ιππεῦσι τούτοις ἀντίτυποι τίθενται πάλιν οί τῶν συμμάγων ἐπίλεκτοι πεζοί, βλέποντες πρὸς τὸν γάρακα καὶ τὴν ὅπισθεν ἐπιφάνειαν τῆς ὅλης στρα- 25 9 τοπεδείας. τὸ δ' ἀπολειπόμενον έξ έκατέρου τοῦ μέρους τούτων κένωμα παρά τὰς έκ τῶν πλαγίων πλευράς δίδοται τοῖς άλλοφύλοις καὶ τοῖς ἐκ τοῦ καιρού προσγινομένοις συμμάχοις.

10 Τούτων δ' ούτως έχόντων το μέν σύμπαν σχημα 30 **525.** γίνεται της στρατοπεδείας τετράγωνου **ἰσόπλευρου**,

τὰ δὲ κατὰ μέρος ήδη της τε ρυμοτομίας έν αὐτῆ και της άλλης οίκονομίας πόλει παραπλησίαν έγει την διάθεσιν, τὸν δὲ γάραχα τῶν σχηνῶν ἀφιστᾶσι 11 κατά πάσας τὰς ἐπιφανείας διακοσίους πόδας. τοῦτο 5 δε τὸ κένωμα πολλάς καὶ δοκίμους αὐτοῖς παρέγεται χρείας. πρός τε γάρ τὰς είσαγωγάς καὶ τὰς έξα- 12 γωγάς των στρατοπέδων εύφυως έχει καὶ δεοντως έκαστοι γάρ κατά τὰς ξαυτών δύμας είς τοῦτο τὸ πένωμα ποιούνται την εξοδον, άλλ' ούκ είς μίαν 572.: ο συμπίπτοντες άνατρέπουσι καὶ συμπυτούσιν άλλήλους τάς τε των παρεισαγομένων θρεμμάτων καί 13 τάς έκ των πολεμίων λείας είς τοῦτο παράγοντες άσφαλῶς τηροῦσι τὰς νύκτας. τὸ δὲ μέγιστον, ἐν 1: ταῖς ἐπιθέσεσι ταῖς νυχτεριναῖς οὕτε πῦρ οὕτε βέλος 15 έξικνεῖται πρὸς αὐτοὺς πλήν τελείως όλίγων γίνεται δε και ταύτα σγεδον αβλαβή διά τε το μέγεθος τῆς ἀποστάσεως καὶ διὰ τὴν τῶν σκηνῶν περίστασιν.

Δεδομένου δὲ τοῦ πλήθους καὶ τῶν πεζῶν καὶ 32 τῶν ἰππέων καθ' ἐκατέραν τὴν πρόθεσιν, ἄν τε 20 τετρακισχιλίους ἄν τε πεντακισχιλίους εἰς ἔκαστον στρατόπεδον ποιῶσι, παραπλησίως δὲ καὶ τῶν σημαιῶν τοῦ τε βάθους καὶ τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλήθους δεδομένου, πρὸς δὲ τούτοις τῶν κατὰ τὰς διόδους καὶ πλατείας διαστημάτων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν 25 ἄλλων ἀπάντων δεδομένων, συμβαίνει τοῖς βουλυ- 2 μένοις συνεφιστάνειν (νοεῖν) καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος καὶ τὴν ὅλην περίμετρον τῆς παρεμβολῆς. ἐὰν δέ ποτε πλεονάζη τὸ τῶν συμμάχων πλῆθος, ἢ 3 τῶν ἐξ ἀρχῆς συστρατευομένων ἢ τῶν ἐκ τοῦ καιροῦ προσγινομένων, τοῖς μὲν ἐκ τοῦ καιροῦ προσγινομένων, τοῖς μὲν ἐκ τοῦ καιροῦ προσιρημένοις καὶ τοὺς παρὰ τὸ στρατήγιον ἀνα-

ŧ

πληρούσι τόπους, την άγοραν και το ταμιείον συνα-

γαγόντες είς αὐτὸν τὸν κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν 5 τόπον τοις δ' έξ άρχης συνεκπορευομένοις, έὰν ή πλήθος Ικανώτερον, ρύμην μίαν έξ έκατέρου τοῦ μέρους των Ρωμαϊκών στρατοπέδων πρός ταις ύπαρ- 6 γούσαις παρά τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας παρα- 526. 6 τιθέασι. πάντων δε των τεττάρων στρατοπέδων καλ των υπάτων αμφοτέρων είς ένα γάρακα συναθροισθέντων, οὐδεν ετερον δεί νοείν πλην δύο στρατιάς κατά τὸν ἄρτι λόγον παρεμβεβλημυίας ἀντε- 10 στραμμένως αύταις συνηρμόσθαι, συναπτούσας κατά τάς τῶν ἐπιλέκτων εκατέρου τοῦ στρατοπέδου παρ-578. εμβολάς, ούς εποιούμεν είς την οπίσω βλέποντας η ἐπιφάνειαν τῆς δλης παρεμβολῆς, ὅτε δὴ συμβαίνει γίνεσθαι τὸ μὲν σχήμα παράμηκες, τὸ δὲ χωρίον 15 διπλάσιον τοῦ πρόσθεν, την δε περίμετρον ημιόλιον. 8 δταν μεν οδυ συμβαίνη τους υπάτους άμφοτέρους όμου στραιοπεθεύειν, ούτως ἀεὶ χρώνται ταίς στρατοπεδείαις. ὅταν δὲ γωρίς, τάλλα μὲν ὡσαύτως, τὴν δ' άγοράν καὶ το ταμιείον καὶ τὸ στρατήγιον μέσον 20 τιθέασι των δυείν στρατοπέδων. Μετά δε την στρατοπεδείαν συναθροισθέντες οί 33 γιλίαργοι τούς έκ του στρατοπέδου πάντας έλευθέ-

χιλίαρχοι τοὺς ἐκ τοῦ στρατοκέδου πάντας ἐλευθέρους όμοῦ καὶ δούλους ὁρκίζουσι, καθ' ἔνα ποιού2 μενοι τὸν ὁρκισμόν. ὁ δ' ὅρκος ἐστὶ μηδὲν ἐκ τῆς 23
παρεμβολῆς κλέψειν, ἀλλὰ κἂν εὕρη τι, τοῦτ' ἀνοί3 σειν ἐπὶ τοὺς χιλιάρχους. ἔξῆς δὲ τούτοις διέταξαν
τὰς σημαίας ἐξ ἐκάστου στρατοκέδου τῶν πριγκίπων καὶ τῶν ἀστάτων, δύο μὲν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν
4 τοῦ τόπου τοῦ πρὸ τῶν χιλιάρχων τὴν γὰρ διατρι- 20
βὴν ἐν ταῖς καθημερείαις οἱ πλεϊστοι τῶν 'Ρωμαίων

έν ταύτη ποιούνται τη πλατεία διόπεο αεί σπουδάζουσι περί ταύτης, ώς δαίνηται καὶ καλλύνηται σφίσιν έπιμελώς. των δε λοιπών δατωκαίδεκα τρείς 5 έκαστος των χιλιάρχων διαλαγγάνει τοσαύται γάρ 5 είσι τῶν ἀστάτων καὶ πριγκίπων ἐν ἑκάστω στρατοπέδω σημαίαι κατά την άρτι δηθείσαν διαίρεσιν. γιλίαργοι δ' έξ. των δε τριών σημαιών άνα μέρος 6 έκαστη τω γιλιάργω λειτουργεί λειτουργίαν τοιαήτην. έπειδάν καταστρατοπεδεύσωσι, την σκηνήν 10 ίστασιν οὖτοι καὶ τὸν περὶ τὴν σκηνὴν τόπον ἡδάφισαν, κάν τι περιφράξαι δέη των σκευών άφφαλείας γάριν, ούτοι φροντίζουσι. διδόασι δε καί 7 φυλακεῖα δύο - τὸ δὲ φυλακεῖόν έστιν έκ τεττάρων 527. άνδοῶν — ὧν οί μὲν ποὸ της σκηνής, οί δὲ κατό-574.15 πιν παρά τοὺς ἵππους ποιοῦνται τὴν φυλακήν. οὐ- 8 σων δε σημαιών εκάστω γιλιάρχω τριών, εν εκάστη δὲ τούτων ἀνδρῶν ὑπαργόντων ὑπὲρ τοὺς ἐκατὸν χωρίς των τριαρίων καὶ γροσφομάχων -- οὖτοι γὰρ οὺ λειτουργοῦσι - τὸ μὲν ἔργον γίνεται κοῦφον 9 20 διὰ τὸ παρὰ τετάρτην ημέραν έκάστη σημαία καθήκειν την λειτουργίαν, τοῖς δὲ χιλιάργοις ἄμα μὲν τὸ της εθγρηστίας άναγκαζον. άμα δὲ τὸ της τιμης διά των πρυειρημένων αποτελείται σεμνόν καὶ προστατικόν, αξ δὲ τῶν τριαρίων σημαΐαι τῆς μὲν τῶν 10 25 χιλιάρχων παραλύονται λειτουργίας, είς δέ τοὺς τῶν ίππέων ούλαμούς έκάστη σημαία καθ' ήμέραν δίδωσι φυλακείου ἀεὶ τῷ γειτνιώντι κατόπιν τῶν οὐλαμών ο τινες τηρούσι μέν και τάλλα, μάλιστα δέ 11 τούς Ιππους, Ινα μήτ' έμπλεκόμενοι τοῖς δέμασι 30 βλάπτωνται πούς γοείαν μήτε λυόμενοι και προσπίπτοντες άλλοις ίπποις ταραγάς καλ θορύβους έμ12 ποιῶσι τῷ στρατοπέδῳ. μία δ' ἐξ ἀπασῶν καθ' ἡμέραν σημαία ἀνὰ μέρος τῷ στρατηγῷ παρακοιτεῖ. ἤτις ἄμα μὲν ἀσφάλειαν παρασκευάζει τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰς ἐπιβουλάς, ἄμα δὲ κοσμεῖ τὸ πρόσχημα τῆς ἀρχῆς.

Τῆς δὲ ταφρείας καὶ χαρακοποιίας δύο μὲν ἐπι-34 βάλλουσι πλευραί τοῖς συμμάχοις, παρ' ας καί στρατοπεδεύει τὸ κέρας αὐτῶν εκάτερον, δύο δὲ τοῖς 2 Ρωμαίοις, έκατέρω τω στρατοπέδω μία. διαιρεθείσης δὲ τῆς πλευρᾶς εκάστης κατὰ σημαίαν, τὴν μεν 10 κατά μέρος επιμέλειαν οί ταξίαργοι ποιούνται παρεστώτες, την δε καθόλου δοκιμασίαν της πλευράς 3 δύο τῶν γιλιάργων, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν λοιπὴν τὴν κατά τὸ στρατόπεδον ἐπιμέλειαν οὖτοι ποιοῦνται. κατά δύο γάρ σφας αὐτοὺς διελόντες ἀνὰ μέρος τῆς 15 έκμήνου την δίμηνον ἄρχουσι, καὶ πάσης οἱ λαχόν-4 τες της έν τοῖς ὑπαίθροις προϊστανται γρείας. ὁ δ' αὐτὸς τρόπος τῆς ἀρχῆς ἐστι καὶ τῶν πραιφέκτων 575.5 περί τούς συμμάχους. οί δ' ίππεῖς καὶ ταξίαργοι πάντες άμα τῶ φωτὶ παραγίνονται πρὸς τὰς τῶν 20 γιλιάργων σκηνάς, οί δὲ γιλίαργοι πρὸς τὸν ὕπατον. 528. 6 κάκεῖνος μὲν τὸ κατεπεῖγον ἀεὶ παραγγέλλει τοῖς γιλιάρχοις, οί δε γιλίαργοι τοῖς ίππεῦσι καὶ ταξιάργοις, ούτοι δε τοις πολλοίς, υταν εκάστων ο καιρος ή. Τὴν δὲ τοῦ νυκτερινοῦ συνθήματος παράδοσιν 25 8 άσφαλίζονται τὸν τρόπον τοῦτον, καθ' ἕκαστον γένος καὶ τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν ἐκ τῆς δεκάτης σημαίας καὶ τελευταίας στρατοπεδευούσης κατὰ τὰς ρύμας, έκ τούτων είς έκάστης ανήρ λαμβάνεται κατ' έκλογήν, δε των μέν κατά τὰς φυλακάς λειτουργιών 30 ἀπολύεται, παραγίνεται δὲ καθ' ἡμέραν δύνοντος

ήλίου πρὸς τὴν τοῦ χιλιάρχου σκηνήν, καὶ λαβών τὸ σύνθημα - τοῦτο δ' ἐστὶ πλατεῖον ἐπιγεγραμ-΄ μένον - ἀπαλλάττεται πάλιν, ἀναγφοήσας δ' έπὶ 9 την αύτου σημαίαν τό τε ξυλήφιον παρέδωκε καὶ τὸ 5 σύνθημα μετά μαρτύρων τῶ τῆς έχομένης σημαίας ήγεμόνι, παραπλησίως δε πάλιν οὖτος τῶ τῆς ἐγομένης. τὸ δ' ὅμοιον έξης ποιοῦσι πάντες, ἔως ἀν 10 έπλ τὰς πρώτας καὶ σύνεγγυς τοῖς χιλιάρχοις στρατοπεδευούσας σημαίας έξικυηται. τούτους δε δεί τὸ 10 πλατείον έτι φωτός ζυτος άναφέρειν πρός τούς γιλιάρχους. κάν μεν άνενεχθη πάντα τὰ δοθέντα, γι- 11 νώσκει διότι δέδοται τὸ σύνθημα πᾶσι καὶ διὰ " πάντων είς αὐτὸν ήμει έὰν δ' έλλείπη τι, παρὰ 12 πόδας ζητεί το γεγονός, είδως έκ της έπιγραφης έκ 15 ποίου μέρους οὐχ ξικει τὸ πλατείου. οὖ δ' ἂν εύρεθῆ τὸ κώλυμα, τυγγάνει τῆς καθηκούσης ζημίας.

Τὰ δὲ περὶ τὰς νυχτερινὰς φυλακὰς οὕτως οἰ- 35 κονομεῖται παρ' αὐτοῖς. τὸν μὲν στρατηγὸν καὶ τὴν 2 τούτου σκηνὴν ἡ παρακοιτοῦσα σημαία φυλάττει, 20 τὰς δὲ τῶν χιλιάρχων καὶ τοὺς τῶν ἰπκέων οὐλαμοὺς οἱ διατεταγμένοι κατὰ τὸν ἄρτι λόγον ἐξ ἐκά-576. στης σημαίας. ὁμοίως δὲ καὶ παρ' ἔκαστον τάγμα 3 πάντες ἐξ ἑαυτῶν τιθέασι φυλακήν τὰς δὲ λοιπὰς ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει. γίνονται δ' ὡς ἐπίπαν τρεῖς 4 25 φυλακαὶ παρὰ τὸν ταμίαν, καὶ παρ' ἕκαστον τῶν πρεσβευτῶν καὶ συμβούλων δύο. τὴν δ' ἐκτὸς ἐπι- 5 φάνειαν οἱ γροσφομάχοι πληροῦσι, παρ' ὅλον καθ' ἡμέραν τὸν χάρακα παρακοιτοῦντες — αὕτη γὰρ 529. ἐπιτέτακται τούτοις ἡ λειτουργία — ἐπί (τε) τῶν 30 εἰσόδων ἀνὰ δέκα ποιοῦνται τούτων αὐτῶν τὰς προκοιτίας. τῶν δ' εἰς τὰς φυλακὰς ἀποταχθέντων ἀφ' 6

έκάστου φυλακείου τον την πρώτην μέλλοντα τηρείν εἶς έξ έκάστης σημαίας οὐραγὸς ἄγει πρὸς τὸν χιλί7 αρχον έσκέρας· ὁ δὲ δίδωσι τούτοις πᾶσι ξυλήφια κατὰ φυλακήν, βραχέα τελέως, ἔχοντα χαρακτῆρα. λαβόντες δ' οὖτοι μὲν ἐπὶ τοὺς ἀποδεδειγμένους 5 ἀπαλλάττονται τόπους.

Ή δε της έφοδείας πίστις είς τους ίππεῖς ἀνατίθεται. δεί νὰο τὸν ποῶτον ιλάονην καθ' έκαστον στρατόπεδον ένὶ τῶν οὐραγῶν τῶν αὐτοῦ παραγγείλαι πρώ παράγγελμα τοιούτον, ίνα τέτταρτιν ούτος 10 έμφανίση νεανίσκοις των έκ της ίδιας ίλης προ άρί-9 στου τοῖς μέλλουσιν έφοδεύειν. μετὰ δὲ ταύτα τῷ της έχομένης ίλης ήγεμόνι δεί τον αὐτον ἀφ' έσπέρας παραγγείλαι διότι τούτω καθήκει τὰ περί της 10 έφοδείας φροντίζειν είς την αύριον. τοῦτον δ' ἀκού- 15 σαντα παραπλησίως ταὐτὰ δεῖ ποιεῖν τοῖς προειρημένοις είς την έπιουσαν ημέραν, όμοιως δε και τούς 11 έξης. οί δε προκριθέντες ύπο των ούραγων έκ της πρώτης ίλης τέτταρες, έπειδαν διαλάχωσι τας φυλακάς, πορεύονται πρός τὸν χιλίαρχον, καὶ γραφήν 20 λαμβάνουσι πόσου καὶ πόσας ἐφοδεῦσαι δεῖ φυλακάς. 12 μετά δε ταύτα παρακοιτούσιν οί τέτταρες παρά την πρώτην σημαίαν τῶν τριαρίων δ γὰρ ταύτης ταξίαρχος την έπιμέλειαν ποιείται τοῦ κατά φυλακην 36 βουμανάν. συνάψαντος δέ τοῦ καιροῦ τὴν πρώτην 25 έφοδεύει φυλακήν ὁ ταύτην λαχών, έχων μεθ' αύτοῦ 577, 2 μάρτυρας των φίλων. ἐπιπορεύεται δὲ τους δηθέντας τόπους, οὐ μόνον τοὺς περί τὸν χάρακα καί τάς είσόδους, άλλά καὶ τούς κατά σημαίαν απαντας 3 καί τους κατ' οὐλαμόν κἂν μὲν εύρη τους φυλάτ- 30 τοντας την πρώτην έγρηγορότας, λαμβάνει παρά

τούτων τὸ κάρφος ἐὰν δ' εὕρη κοιμώμενον ἢ λελοιπότα τινὰ τὸν τόπον, ἐπιμαρτυράμενος τοὺς σύνεγγυς ἀπαλλάττεται. τὸ δὲ παραπλήσιον γίνεται καὶ 4
ὑπὸ τῶν τὰς ἐξῆς φυλακὰς ἐφοδευόντων. τὴν δ' 5
5 ἐπιμέλειαν τοῦ κατὰ φυλακὴν βουκανᾶν, ὡς ἀρτίως ὅ30.
εἶπον, ἵνα σύμφωνον ῇ τοἰς ἐφοδεύουσι πρὸς τοὺς
φυλάιτοντας, οἱ τῆς πρώτης σημαίας τῶν τριαρίων
ἔξ ἐκατέρου τοῦ στρατοπέδου ταξίαρχοι καθ' ἡμέραν ποιοῦνται.

Τῶν δ' ἐφόδων ἕκαστος ἄμα τῷ φωτὶ πρὸς τὸν 6 γιλίαρχου άναφέρει τὸ σύνθημα. κὰν μὲν ἦ πάντα δεδομένα, γωρίς εγκλήματος απαλλάττονται πάλιν. αν δέ τις έλάττω φέρη τοῦ πλήθους τῶν φυλακείων, 7 ζητούσιν έκ του χαρακτήρος ποίον έκ των φυλα-.5 πείων λέλοιπε. τούτου δὲ γνωσθέντος παλεῖ τὸν 8 ταξίαργον ούτος δ' άγει τούς αποταχθέντας είς την φυλακήν ούτοι δε συγκρίνονται πρός τον εφοδον. έὰν μὲν οὖν ἐν τοῖς φύλαξιν ἦ το κακόν, εὐθέως 9 δηλός έστιν δ την έφοδείαν έχων έπιμαρτυράμενος 20 τούς σύνεγγυς όφείλει γάο τοῦτο ποιεῖν έὰν δὲ μηδεν ή τοιούτο γεγονός, είς τον εφοδον αναχωρεί τούγκλημα. καθίσαντος δε παραχρημα συνεδρίου 37 των γιλιάρχων πρίνεται, καν καταδικασθή, ξυλοκοπείται, τὸ δὲ τῆς ξυλοκοπίας ἐστὶ τοιοῦτον, λαβών 2 25 ξύλον δ χιλίαρχος τούτω τοῦ κατακριθέντος οἶον ήψατο μόνον, οδ γενομένου πάντες οί τοῦ στρατο- 3 πέδου τύπτοντες τοίς ξύλοις καὶ τοῖς λίθοις τοὺς μεν πλείστους έν αὐτη τη στρατοπεδεία καταβάλλουσι, τοῖς δ' ἐκπεσ(εῖν δυν) αμένοις οὐδ' ὡς ὑπάργει 4 30 σωτηρία πώς γάρ; οἶς οὔτ' εἰς τὴν πατρίδα τὴν 578. εαυτών επανελθείν έξεστιν ούτε τών αναγκαίων ούδεὶς ἂν οἰκία τολμήσειε δέξασθαι τὸν τοιοῦτον. διὸ τελείως οἱ περιπεσόντες ἄπαξ τοιαύτη συμφορα κατα- 5 φθείρονται. τὸ δ' αὐτὸ πάσχειν ὀφείλει τοῖς προειρημένοις ὅ τ' οὐραγὸς καὶ [δ] τῆς ἰλης ἡγεμών, ἐὰν μὴ παραγγείλωσιν, ὁ μὲν τοῖς ἐφόδοις, ὁ δὲ τῷ 5 τῆς ἐγομένης ἰλης ἡγεμόνι, τὸ δέον ἐν τῷ καθή- 6 κοντι καιρῷ. διόπερ οὕτως ἰσχυρᾶς οὕσης καὶ ἀπαραιτήτου τῆς τιμωρίας ἀδιάπτωτα γίνεται παρ' αὐτοῖς τὰ κατὰ τὰς νυκτερινὰς φυλακάς.

Δεί δὲ προσέχειν τοὺς μὲν στρατιώτας τοῖς χι- 10 8 λιάργοις, τούτους δ' έτι τοῖς ὑπάτοις, κύριος δ' έστὶ καλ ζημιών δ γιλίαργος καλ ένεγυράζων καλ μαστιγών, 9 τους δε συμμάχους οί πραίφεκτοι. ξυλοκοπείται δε 531. καὶ (πᾶς) ὁ κλέψας τι τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου, καὶ μην ό μαρτυρήσας ψευδη παραπλησίως, κάν τις των 15 έν ἀκμῆ παραχοησάμενος εύρεθη τῷ σώματι, πρὸς δὲ 10 τούτοις ὁ τρίς περί τῆς αὐτῆς αἰτίας ζημιωθείς, ταῦτα μεν οδυ ώς αδικήματα κολάζουσιν είς δ' ανανδρίαν τιθέασι καὶ στρατιωτικήν αίσγύνην τὰ τοιαύτα τῶν έγκλημάτων, έάν τινες ψευδή περί αύτων άνδραγα- 20 θίαν απαγγείλωσι τοῖς χιλιάργοις ενεκεν τοῦ τιμάς 11 λαβείν, δμοίως άν τινες είς έφεδοείαν ταχθέντες φόβου γάριν λίπωσι τὸν δοθέντα τόπον, παραπλησίως έάν τις ἀπορρίψη τι τῶν ὅπλων κατ' αὐτὸν 12 τὸν χίνδυνον διὰ φόβον. διὸ καί τινες μὲν ἐν ταῖς 25 έφεδρείαις προδήλως ἀπόλλυνται, πολλαπλασίων αὐτοις έπιγινομένων ού θέλοντες λιπείν την τάξιν. 13 δεδιότες την οικείαν τιμωρίαν ένιοι δε κατ' αὐτὸν του κίνδυνου έκβαλόντες θυρεον ή μάγαιραν ή τι των άλλων οπλων παραλόγως φίπτουσιν έαυτούς είς 30 τούς πολεμίους, η κυριεύειν έλπίζοντες ὧν ἀπέβαλου ἢ παθόντες τι τὴν πρόδηλου αἰσχύνην διαφεύξεσθαι καὶ τὴν τῶν οἰκείων ὕβριν.

Έαν δέ ποτε ταὐτά ταῦτα περὶ πλείους συμβή 38 579 γενέσθαι καὶ σημαίας τινὰς όλοσγερῶς πιεσθείσας 6 λιπείν τούς τόπους, τὸ μὲν ἄπαντας ξυλοκοπείν ἢ φονεύειν αποδοκιμάζουσι, λύσιν δε του πράγματος ευρίσκονται συμφέρουσαν αμα καί καταπληκτικήν. συναθροίσας γάρ τὸ στρατόπεδον ὁ χιλίαρχος καὶ 2 προαγαγών είς (μέσον) τούς λελοιπότας, κατηγορεί 10 πικρώς, καὶ τὸ τέλος ποτὲ μὲν πέντε, ποτὲ δ' ὀκτώ, ποτέ δ' είχοσι, τὸ δ' δλον πρὸς τὸ πληθος αίεὶ στοχαζόμενος, ώστε δέκατον μάλιστα γίνεσθαι των ήμαρτηκότων, τοσούτους έχ πάντων κληροῦται των άποδεδειλιακότων, και τούς μέν λαχόντας ξυλοκο- 3 15 πεί κατά τὸν ἄρτι δηθέντα λόγον ἀπαραιτήτως, τοῖς δε λοιποίς το μέτρημα κοιθάς δούς άντι πυρών έξω κελεύει του χάρακος καὶ τῆς ἀσφαλείας ποιείσθαι την παρεμβολήν. λοιπον του μέν κινδύνου και φό- 4 βου τοῦ κατὰ τὸν κλῆρον ἐπ' ἴσον ἐπικοεμαμένου 20 πασιν, ώς αν αδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχοντος, τοῦ δὲ παραδειγματισμοῦ (τοῦ) κατὰ τὴν κριθο- 532. φαγίαν όμοίως συμβαίνοντος περί πάντας, τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἐθισμῶν εἴληπται καὶ πρὸς κατάπληξιν καλ διόρθωσιν τῶν συμπιωμάτων.

25 Καλῶς δὲ καὶ τοὺς νέους ἐκκαλοῦνται πρὸς τὸ 39 κινδυνεύειν. ἐπειδὰν γὰρ γένηταί τις χρεία καί τινες 2 αὐτῶν ἀνδραγαθήσωσι, συναγαγὼν ὁ στρατηγὸς ἐκκλησίαν τοῦ στρατοπέδου, καὶ παραστησάμενος τοὺς δόξαντάς τι πεπραχέναι διαφέρον, πρῶτον μὲν έγκω20 μιον ὑπὲρ ἐκάστου λέγει περί τε τῆς ἀνδραγαθίας, κἄν τι κατὰ τὸν βίον αὐτοῖς ἄλλο συνυπάρχη τῆς

3 έπ' άγαθο μνήμης άξιον, μετά δε ταῦτα το μεν τρώσαντι πολέμιον γαϊσον δωρείται, τω δε καταβαλόντι καὶ σκυλεύσαντι, τῶ μὲν πεζῶ φιάλην, τῷ 4 δ' ίππει φάλαρ', έξ άρχης δε γαισον μόνον. τυγχάνει δὲ τούτων οὐκ έὰν έν παρατάξει τις ἢ πόλεως 5 καταλήψει τρώση τινάς η σκυλεύση των πολεμίων, 580. άλλ' έὰν ἐν ἀκροβολισμοῖς ἢ τισιν ἄλλοις τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἶς μηδεμιᾶς ἀνάγκης οὔσης κατ' ἄνδοα κινδυνεύειν αὐτοί τινες έκουσίως καὶ κατά προαί-5 ρεσιν αύτούς είς τοῦτο διδόασι, τοῖς δὲ πόλεως 10 καταλαμβανομένης πρώτοις έπὶ τὸ τείχος άναβᾶσι 6 χρυσοῦν δίδωσι στέφανον, όμοίως δὲ καὶ τοὺς ὑπερασπίσαντας καὶ σώσαντάς τινας των πολιτών ή συμμάγων ο τε στρατηγός επισημαίνεται δώροις, οί τε χιλίαρχοι τοὺς σωθέντας, έὰν μὲν έκόντες ποιή- 15 σ(ωσ)ιν, εί δε μή, χρίναντες συναναγκάζουσι τον 7 σώσαντα στεφανούν. σέβεται δε τούτον και παρ' όλον τὸν βίου ὁ σωθείς ὡς πατέρα, καὶ πάντα δεῖ 8 τούτω ποιείν αὐτὸν ώς τω γονεί. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης παρορμήσεως οὐ μόνον τοὺς ἀκούοντας καί 20 παρόντας έκκαλουνται πρός την έν τοις κινδύνοις αμιλλαν καὶ ζηλον, άλλὰ καὶ τοὺς ἐν οἴκο μένον-9 τας οί γὰρ τυχόντες τῶν τοιούτων δωρεῶν χωρίς τῆς ἐν τοῖς στρατοπέδοις εὐκλείας καὶ τῆς ἐν οἰκο παραγοήμα φήμης καὶ μετά την ἐπάνοδον την είς 25 την πατρίδα τάς τε πομπάς ἐπισήμως πομπεύουσι διά τὸ μόνοις έξεῖναι περιτίθεσθαι κόσμον τοῖς ὑπὸ 10 των στρατηγών έπ' ανδραγαθία τετιμημένοις, έν τε 588. ταῖς οἰκίαις κατὰ τοὺς ἐπιφανεστάτους τόπους τιθέασι τὰ σκύλα, σημεῖα ποιούμενοι καὶ μαρτύρια 30 11 της έαυτων άρετης, τοιαύτης δ' έπιμελείας ούσης

καὶ σπουδής περί τε τὰς τιμὰς καὶ τιμωρίας τὰς ἐν τοῖς στρατοπέδοις, εἰκότως καὶ τὰ τέλη τῶν πολεμικῶν πράξεων ἐπιτυχή καὶ λαμπρὰ γίνεται δι' αὐτῶν.

Όψώνιον δ' οἱ μὲν πεζοὶ λαμβάνουσι τῆς ἡμέ- 12 5 ρας δύ' ὀβολούς, οἱ δὲ ταξίαρχοι διπλοῦν, οἱ δ' Ιππεῖς δραχμήν. σιτομετροῦνται δ' οἱ μὲν πεζοὶ πυ- 13 ρῶν ᾿Αττικοῦ μεδίμνου δύο μέρη μάλιστά πως, οἱ δ' ἱππεῖς κριθῶν μὲν ἐπτὰ μεδίμνους εἰς τὸν μῆνα, πυρῶν δὲ δύο, τῶν δὲ συμμάχων οἱ μὲν πεζοὶ τὸ 14 10 Ισον, οἱ δ' ἱππεῖς πυρῶν μὲν μέδιμνον ἕνα καὶ τρίτον μέρος, κριθῶν δὲ πέντε. δίδοται δὲ τοῖς μὲν 15 συμμάχοις τοῦτ' ἐν δωρεὰ' τοῖς δὲ Ῥωμαίοις τοῦ τε σίτου καὶ τῆς ἐσθῆτος, κἄν τινος ὅπλου προσ-581. δεηθῶσι, πάντων τούτων ὁ ταμίας τὴν τεταγμένην 15 τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων ὑπολογίζεται.

Τὰς δ' έχ τῆς παρεμβολῆς ἀναστρατοπεδείας ποι- 40 ούνται τὸν τρόπον τούτον. ὅταν τὸ πρώτον σημήνη, 2 **καταλύουσι τὰς σκηνὰς καὶ συντιθέασι τὰ φορτία** πάντες ούτε δε καθελείν έξεστιν ούτ' άναστήσαι 20 πρότερον οὐδένα τῆς τῶν χιλιάρχων καὶ τοῦ στρατηγοῦ σκηνής. ὅταν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατιθέασι τὰ 3 σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις. ἐπὰν δὲ τὸ τρίτον σημήνη, προάγειν δεί τούς πρώτους καὶ κινείν την όλην παρεμβολην, είς μέν οὖν τὴν πρωτοπορείαν 4 25 ώς ἐπίπαν ταττουσι τοὺς ἐπιλέκτους τούτοις δὲ τὸ τῶν συμμάγων δεξιὸν ἐπιβάλλει κέρας: έξῆς δὲ τούτοις έπεται τὰ τῶν προειρημένων ὑποζύγια. τῆ δὲ 5 τούτων πορεία τὸ πρώτον τῶν Εωμαϊκῶν ἀκολουθεῖ στρατόπεδον, έγον ὅπισθεν τὴν ἰδίαν ἀποσκευήν. 30 (μάπειτα) ματακολουθεί τὸ δεύτερον στρατόπεδον, 6 έπομένων αὐτώ των ιδίων ὑποζυγίων καὶ τῆς των POLYR. HIST. II

συμμάγων ἀποσκευῆς τῶν ἐπὶ τῆς οὐραγίας τεταγμένων τελευταίον γαρ έν τη πορεία τάττεται τὸ τῶν 7 συμμάγων εὐώνυμον κέρας. οί δ' ίππεῖς ποτὲ μὲν άπουραγοῦσι τοῖς αύτῶν ξκαστοι μέρεσι, ποτὲ δὲ 584. παρά τὰ ὑποζύγια πλάγιοι παραπορεύονται, συνέγον- 5 τες ταύτα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τούτοις παρασκευάζον-8 τες. προσδοκίας δ' οὔσης κατὰ τὴν οὐραγίαν τὰ μέν άλλα παρ' αὐτοῖς τὸν αὐτὸν ἔγει τρόπου, αὐτοὶ δ' οί των συμμάγων επίλεκτοι την οὐραγίαν άντὶ της πρω-9 τοπορείας μεταλαμβάνουσι. παρά δὲ μίαν ἡμέραν τὰ 10 μεν ήγετται των στρατοπέδων και κεράτων, τα δ' αὐτα πάλιν επεται ταύτα κατόπιν, ίνα της περί τὰς ύδρείας καὶ σιτολογίας άκεραιότητος πάντες ἐπ' ἴσον κοινωνῶσι, μεταλαμβάνοντες ἀεὶ τὴν ἐπὶ τῆς πρωτοπο-10 ρείας έναλλάξ τάξιν. γρώνται δε καί ετέρω γένει 15 πορείας έν τοῖς ἐπισφαλέσι τῶν καιρῶν, ἐὰν ἀνα-582.11 πεπταμένους έγωσι τόπους, άγουσι γάρ τριφαλαγγίαν παράλληλον των άστάτων καλ πριγκίπων καλ τριαρίων, τάττοντες τὰ τῶν ἡγουμένων σημαιῶν ύποζύγια ποὸ πάντων, ἐπὶ δὲ ταῖς πρώταις σημαίαις 20 τὰ τῶν δευτέρων, ἐπὶ δὲ ταῖς δευτέραις τὰ τῶν τρίτων, καλ κατά λόγον ούτως έναλλάξ άελ τιθέντες 12 τὰ ὑποζύγια ταῖς σημαίαις. οὕτω δὲ συντάξαντες την πορείαν, επειδάν προσπίπτη τι των δεινών, ποτε μεν παρ' ἀσπίδα κλίναντες, ποτε δ' έπὶ δόρυ, 25 πουάγουσι τὰς σημαίας έκ τῶν ὑποζυγίων πρὸς τὴν 13 τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν. λοιπον ἐν βραγεῖ γρόνω καὶ μιᾶ κινήσει τὸ μέν τῶν δπλιτῶν σύστημα λαμβάνει παρατάξεως διάθεσιν, έὰν μή ποτε προσεξε-14 λίξαι δέη τοὺς ἀστάτους, τὸ δὲ τῶν ὑποζυγίων καὶ 30 των παρεπομένων τούτοις πλήθος, ύπὸ τούς παρατεταγμένους ύπεσταλκός, έχει την καθήκουσαν χώραν πρός του κίνδυνου.

Όταν δὲ κατά τὰς πορείας έγγίζωσι στρατοπε- 41 δεύειν, προπορεύονται χιλίαργος καὶ τῶν ταξιάργων 5 οί πρός τοῦτο τὸ μέρος ἀεὶ προγειρισθέντες, οίτινες 2 έπειδαν συνθεάσωνται τον όλον τόπον, οδ δεί στρατοπεδεύειν, έν αὐτῷ τούτῷ ποῶτον μὲν διέλαβον την του σερατηγού σκηνην ού δεήσει θείναι κατά τον άρτι λόγον, καὶ παρά πρίαν έπιφάνειαν καὶ 10 πλευράν τῆς περί τὴν σκινὴν περιστάσεως παρεμβαλείν τὰ στρατόπεδα τούτων δὶ προκριθέντων δια- 3 μετρούνται την περίστασιν της σκηνής, μετά δέ 585. ταῦτα την εὐθεῖαν, ἐφ' ης αί σκηναί τίθενται τῶν γιλιάργων, έξης δὲ τὴν ταύτης παράλληλον, ἀφ' ἦς 15 ἄργεται τὰ στρατόπεδα παρεμβάλλειν, ομοίως δὲ καί 4 τὰ ἐπὶ θάτερα μέρη τῆς σκηνῆς κατεμετρήσαντο γραμμαζς, περί δυ ύπεδείξαμεν άρτι δια πλειόνων κατα μέρος. γενομένων δε τούτων εν βραχεί χρόνω διά 5 τὸ δαδίαν είναι την καταμέτοησιν, ώς απάντων 20 ώρισμένων καὶ συνήθων δυτων διαστημάτων, μετά 6 583. δε ταύτα σημαίαν επηξαν μίαν μεν και πρώτην, έν δ δεϊ τόπω τίθεσθαι την του στρατηγού σκηνήν, δευτέραν δε την έπι της προκριθείσης πλευράς, τρίτην επί μέσης της γραμμής έφ' ής οί χιλίαρχοι σκη-25 νοῦσι, τετάρτην. παρ' ην τίθενται τὰ στρατόπεδα. καὶ ταύτας μέν ποιοῦσι φοινικιᾶς, τὴν δὲ τοῦ στρα- 7 τηγοῦ λευκήν. τὰ δ' ἐπὶ θάτερα ποτὲ μὲν ψιλὰ δόρατα πηγνύουσι, ποτε δε σημαίας έκ τῶν ἄλλων γρωμάτων. γενομένων δὲ τούτων έξῆς τὰς δύμας 8 30 διεμέτρησαν καὶ δόρατα κατέπηξαν έφ' έκάστης δύμης. έξ δυ είκότως, όταν εγγίση τὰ στρατόπεδο 9 19*

κατὰ τὰς πορείας καὶ γένητ' εὐσύνοπτος ὁ τόπος τῆς παρεμβολῆς, εὐθέως ἄπαντα γίνεται πᾶσι γνώριμα, τεκμαιρομένοις καὶ συλλογιζομένοις ἀπὸ τῆς 10 τοῦ στρατηγοῦ σημαίας. λοιπὸν ἐκάστου σαφῶς γινώσκοντος ἐν ποία φύμη καὶ ποίω τόπω τῆς φύμης 5 σκηνοῖ διὰ τὸ πάντας ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἐπέχειν τῆς στρατοπεδείας, γίνεταί τι παραπλήσιον, οἶον ὅταν 11 εἰς πόλιν εἰσίη στρατόπεδον ἐγχώριον. καὶ γὰρ ἐκεῖ διακλίναντες ἀπὸ τῶν πυλῶν εὐθέως ἕκαστοι προ- ἀγουσι καὶ παραγίνονται πρὸς τὰς ἰδίας οἰκήσεις 10 ἀδιαπτώτως, διὰ τὸ καθόλου καὶ κατὰ μέρος γινώ- 12 σκειν ποῦ τῆς πόλεως ἐστιν αὐτοῖς ἡ κατάλυσις. τὸ δὲ παραπλήσιον τούτοις καὶ περὶ τὰς 'Ρωμαϊκὰς συμβαίνει στρατοπεδείας.

Ήι δοχοῦσι Ῥωμαῖοι καταδιώκοντες τὴν ἐν τού- 15 τοις εψγέρειαν την έναντίαν όδον πορεύεσθαι τοίς 2 Έλλησι κατά τοῦτο τὸ μέρος. οί μὲν γὰρ Έλληνες έν τῷ στρατοπεδεύειν ἡγοῦνται κυριώτατον τὸ κατακολουθείν ταϊς έξ αὐτῶν τῶν τόπων ὀγυρότησιν, αμα μεν έκκλίνοντες την περί τας ταφρείας ταλαι-20586 πωρίαν, αμα δε νομίζοντες ούχ όμοίας είναι τάς γειροποιήτους ἀσφαλείας ταῖς εξ αὐτῆς τῆς φύσεως 3 έπὶ τῶν τόπων ὑπαρχούσαις ὀχυρότησι. διὸ καὶ κατά τε την της όλης παρεμβολής θέσιν παν αναγκάζονται σηήμα μεταλαμβάνειν, επόμενοι τοῖς τόποις, τά τε 25 584. μέρη μεταλλάττειν άλλοτε πρός άλλους καὶ (ά)καταλ-4 λήλους τόπους: έξ ὧν ἄστατον ὑπάρχειν συμβαίνει καλ τὸν κατ' ιδίαν καλ τὸν κατὰ μέρος έκάστω τό-5 πον της στρατοπεδείας. 'Ρωμαΐοι δὲ τὴν περί τὰς τάφρους ταλαιπωρίαν καὶ τάλλα τὰ παρεπόμενα τού- 30

τοις ύπομένειν αίρουνται γάριν της εύγερείας καί

Hosted by Google

τοῦ γυώριμου καὶ μίαν ἔχειν καὶ τὴν αὐτὴν αἰεὶ παρεμβολήν.

Τὰ μὲν οὖν ὁλοσχερέστερα μέρη τῆς περί τὰ 6 στρατόπεδα θεωρίας, καὶ μάλιστα περί τὰς παρεμ-5 βολάς, ταῦτ' ἔστιν. [Cod. Urb. (v. p. 264, 17) habet haec cum antecedentibus arcte cohaerentia (exc. ant. p. 180).]

VII. REIPUBLICAE ROMANAE CUM ALIIS COLLATIO.

Σγεδον δη πάντες οί συγγραφείς περί τούτων 43 ήμεν των πολιτευμάτων παραδεδώκασι την έπ' άρετη φήμην, περί τε του Λακεδαιμονίων και Κρητών και Μαντινέων, έτι δε Καργηδονίων ένιοι δε καί περί της 'Αθηναίων και Θηβαίων πολιτείας πεποίηνται 15 μνήμην. έγω δε ταύτας μεν έω, την γαο Άθηναίων 2 καὶ Θηβαίων οὐ πάνυ τι πολλοῦ προσδεῖσθαι πέπεισμαι λόγου διά τὸ μήτε τὰς αὐξήσεις έσχηκέναι κατά λόγον μήτε τὰς ἀκμὰς ἐπιμόνους, μήτε τὰς μεταβολάς ένηλλαγέναι μετρίως, άλλ' ώσπερ έκ προσ- 3 20 παίου τινὸς τύγης σύν καιρῷ λάμψαντας, τὸ δὴ λεγόμενον, έτι δοκοῦντας ἀκμήν καὶ μέλλοντας εὐτυχείν, της έναντίας πείραν είληφέναι μεταβολής. Θηβαΐοι μεν γάο τη Λακεδαιμονίων άγνοία και το 4 των συμμάχων πρός αὐτοὺς μίσει συνεπιθέμενοι, 25 διὰ τὴν ένὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν ἢ καὶ δευτέρου, τῶν τὰ ποοειοημένα συνιδόντων, περιεποιήσαντο παρά 585. τοις Έλλησι την έπ' άρετη φήμην. ὅτι γὰρ οὐγ ή 5 της πολιτείας σύστασις αίτία τότ' έγένετο Θηβαίοις των εὐτυχημάτων, ἀλλ' ή των προεστώτων ἀνδρων so άρετή, παρά πόδας ή τύχη τοῦτο πᾶσιν έποίησε

6 δήλον και γαο συνηυξήθη και συνήκμασε και συγκατελύθη τὰ Θηβαίων ἔργα τῷ τ' Ἐπαμινώνδου καὶ 537. 7 τῶ Πελοπίδου βίω προφανῶς. ἐξ ὧν οὐ τὴν πολιτείαν αίτίαν, άλλὰ τοὺς ἄνδρας ἡγητέον τῆς τότε 44 γενομένης περί την Θηβαίων πόλιν έπισανείας. τὸ 5 δὲ παραπλήσιου καὶ περὶ τῆς 'Αθηναίων πολιτείας 2 διαληπτέον. καὶ γὰρ αύτη πλεονάκις μὲν ἴσως, ἐκφανέστατα δε τη Θεμιστοκλέους άρετη συνανθήσασα ταχέως της έναντίας μεταβολής έλαβε πείραν διά 3 την ανωμαλίαν της φύσεως. ἀεὶ γάρ ποτε τὸν τῶν 10 'Αθηναίων δημον παραπλήσιον είναι συμβαίνει τοῖς 4 άδεσπότοις σκάφεσι. καὶ γὰο ἐπ' ἐκείνων, ὅταν μὲν η διά πελαγών φόβον η διά περίστασιν γειμώνος δομή παραστή τοῖς ἐπιβάταις συμφρονεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τῷ κυβερνήτη, γίνεται τὸ δέον έξ 15 5 αὐτῶν διαφερόντως. ὅταν δὲ θαρρήσαντες ἄρξωνται καταφρονεῖν τῶν προεστώτων καὶ στασιάζειν πρὸς 6 άλλήλους διὰ τὸ μηκέτι δοκεῖν πᾶσι ταὐτά, τότε δή των μέν έτι πλείν προαιρουμένων, των δέ κατεπειγόντων δομίζειν τὸν κυβερνήτην, καὶ τῶν μὲν ἐκ- 20 σειόντων τούς κάλους, των δ' έπιλαμβανομένων καλ στέλλεσθαι παρακελευομένων, αίσχοὰ μὲν πρόσοψις γίνεται τοις έξωθεν θεωμένοις διά την έν άλλήλοις διαφοράν καὶ στάσιν, ἐπισφαλής δ' ή διάθεσις τοῖς 7 μετασγούσι καὶ κοινωνήσασι τοῦ πλοῦ διὸ καὶ πολ- 25 λάκις διαφυγόντες τὰ μέγιστα πελάγη καὶ τοὺς έπιφανεστάτους γειμώνας έν τοῖς λιμέσι καὶ πρὸς τῆ 8 γη ναυαγούσιν. δ δή καὶ τη των Αθηναίων πολιτεία πλεονάκις ήδη συμβέβηκε. διωσαμένη γαο ένίοτε τὰς μεγίστας καὶ δεινοτάτας περιστάσεις διά τε τὴν 30 τοῦ δήμου καὶ τὴν τῶν προεστώτων ἀρετὴν ἐν ταῖς

ἀπεριστάτοις ράστώναις είκη πως καὶ ἀλόγως ἐνίστε 586. σφάλλεται. διὸ καὶ περὶ μὲν ταύτης τε καὶ τῆς τῶν 9 Θηβαίων οὐδὲν δεῖ πλείω λέγειν, ἐν αἶς ὅχλος χειρίζει τὰ ὅλα κατὰ τὴν ἰδίαν δομήν, δ μὲν δξύτητι το καὶ πικρία διαφέρων, δ δὲ βία καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος.

Έπὶ δὲ τὴν Κοηταιῶν μεταβάντας ἄξιον ἐπιστῆ- 45 σαι κατά δύο τρόπους πως οί λογιώτατοι των άρχαίων συγγραφέων, Έφορος, Ξενοφων, Καλλισθέ-10 νης. Πλάτων, πρώτον μέν δμοίαν είναί φασι καί 538. την αύτην τη Λακεδαιμονίων, δεύτερον δ' επαινετην ύπάργουσαν αποφαίνουσιν. ων ούδέτερον αληθές 2 είναι μοι δοκεί. σκοπείν δ' έκ τούτων πάρεστι. καί 3 ποῶτον ὑπὲο τῆς ἀνομοιότητος διέξιμεν. τῆς μὲν 15 δη Λακεδαιμονίων πολιτείας ίδιον είναί φασι ποώτον μεν τὰ περί τὰς έγγαίους κτήσεις, ὧν οὐδενὶ μέτεστι πλείου, άλλα πάντας τους πολίτας ίσου έγειν δεί της πολιτικής χώρας, δεύτερον τὰ περί την 4 τοῦ διαφόρου πτῆσιν, ἦς εἰς τέλος ἀδοπίμου παρ' 20 αὐτοῖς ὑπαργούσης ἄρδην ἐκ τῆς πολιτείας ἀνηρῆσθαι συμβαίνει την περί το πλείον και τούλαττον φιλοτιμίαν. τρίτον παρά Λακεδαιμονίοις οί μέν βα- 5 σιλεῖς ἀΐδιον ἔχουσι τὴν ἀρχήν, οί δὲ προσαγορενόμενοι γέρουτες διά βίου, δι' ων καὶ μεθ' ων πάντα 25 γειρίζεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν. παρὰ δὲ Κρη-46 ταιεύσι πάντα τούτοις υπάργει τάναντία τήν τε γάρ χώραν κατά δύναμιν αὐτοῖς ἐφιᾶσιν οί νόμοι, τὸ δὴ λεγόμενον, είς ἄπειρον ατᾶσθαι, τό τε διάφορον έκ- 2 τετίμηται παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ώστε μὴ μόνον 80 ἀναγκαίαν, ἀλλὰ καὶ καλλίστην εἶναι δοκεῖν τὴν τούτου πτησιν. παθόλου θ' δ περί την αίσχροπέρ- 3

δειαν καὶ πλεονεξίαν τρόπος ούτως ἐπιγωριάζει παρ' αύτοις ώστε παρά μόνοις Κρηταιεύσι των άπάντων 4 ανθρώπων μηδέν αίσχρον νομίζεσθαι κέρδος. καί μήν τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπέτεια παρ' αὐτοίς ἐστι καί 5 δημοκρατικήν έχει διάθεσιν. ώστε πολλάκις διαπο- 5 587. ρεϊν πῶς ἡμῖν περὶ τῶν τὴν ἐναντίαν φύσιν ἐγόντων ώς οίχείων καὶ συγγενών όντων άλλήλοις έξηγ-6 γέλμασι. καὶ χωρίς τοῦ παραβλέπειν τὰς τηλικαύτας διαφοράς καὶ πολύν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρω διατίθενται, φάσκοντες τον Λυκούργον μόνον των 10 7 γεγονότων τὰ συνέγοντα τεθεωρημέναι δυείν γάρ όντων, δι' ὧν σώζεται πολίτευμα πᾶν, τῆς πρὸς τούς πολεμίους ἀνδρείας καὶ τῆς πρὸς σφᾶς αὐτούς δμονοίας, άνηρηκότα την πλεονεξίαν αμα ταύτη συνανηρηκέναι πάσαν έμφύλιον διαφοράν καί στά- 15 8 σιν ή καὶ Λακεδαιμονίους, έκτὸς ὅντας τῶν κακῶν τούτων, κάλλιστα των Ελλήνων τὰ πρὸς σφας αὐ-9 τούς πολιτεύεσθαι καὶ συμφρονεῖν ταὐτά. ταῦτα δ' 589. άποφηνάμενοι, καὶ θεωροῦντες έκ παραθέσεως Κρηταιείς διὰ τὴν ἔμφυτον σφίσι πλεονεξίαν ἐν πλεί- 20 σταις ίδία (καί) κατά κοινόν στάσεσι καί φόνοις καὶ πολέμοις έμφυλίοις ἀναστρεφομένους, οὐδὲν οίονται πρός σφας είναι, θαρρούσι δε λέγειν ώς 10 δμοίων δυτων των πολιτευμάτων. δ δ' Έφορος γωρίς των ονομάτων καί ταϊς λέξεσι κέχρηται ταϊς 35 αὐταῖς, ὑπὸρ έχατέρας ποιούμενος τῆς πολιτείας έξήγησιν, ωστ', εί τις μη τοίς κυρίοις δνόμασι προσέχοι, κατά μηδένα τρόπον αν δύνασθαι διαγνώναι περί όποτέρας ποιείται την διήγησιν. τΗι μεν οὖν μοι δοκοῦσι διαφέρειν ἀλλήλων, 20

ταῦτ' ἔστιν. ή δε πάλιν οὔτ' ἐπαινετὴν οὔτε ζηλω-

την ήγούμεθ' είναι την Κοητικήν πολιτείαν, νῦν ήδη διέξιμεν. έγω γαρ οξμαι δύ' άργας εξναι πά- 47 σης πολιτείας, δι' ών αίρετας η φευκτάς συμβαίνει γίνεσθαι τάς τε δυνάμεις αὐτῶν καὶ τὰς συστάσεις. 5 αύται δ' είσιν έθη και νόμοι (ών) τὰ μεν αίρετα 2 τούς τε κατ' ιδίαν βίους των άνθρώπων όσίους άποτελεί και σώφρονας τό τε κοινών ήθος της πόλεως ήμερον άπεργάζεται και δίκαιον, τὰ δὲ φευκτά τούναντίον. ώσπερ ούν, δταν τούς έθισμούς καί 3 10 νόμους κατίδωμεν παρά τισι σπουδαίους ύπάργον-588. τας, θαρρούντες άποφαινόμεθα καὶ τοὺς ἄνδρας έκ τούτων έσεσθαι καὶ τὴν τούτων πολιτείαν σπουδαίαν. ούτως, όταν τούς τε κατ' ίδίαν βίους τινών 4 πλεονεκτικούς τάς τε κοινάς πράξεις άδίκους θεω-15 ρήσωμεν, δήλον ώς είκος λέγειν καὶ τούς νόμους καὶ τὰ κατὰ μέρος ήθη καὶ τὴν δλην πολιτείαν αὐτων είναι φαύλην. καὶ μὴν ούτε κατ' ιδίαν ήθη 5 δολιώτερα Κοηταιέων εύροι τις αν πλην τελείως όλίγων ούτε κατά κοινον έπιβολάς άδικωτέρας. διό- 6 20 πεο ούθ' όμοίαν αὐτὴν ἡγούμενοι τῆ Λακεδαιμονίων ούτε μην άλλως αίρετην ούτε ζηλωτην αποδοκιμάζομεν έκ της προειρημένης συγκρίσεως.

Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν Πλάτωνος πολιτείαν δίκαιον τ καρεισαγαγείν, ἐπειδὴ καὶ ταύτην τινὲς τῶν φιλο25 σόφων ἐξυμνοῦσιν. ὅσπερ γὰρ οὐδὲ τῶν τεχνιτῶν 8 ἢ τῶν ἀθλητῶν τούς γε μὴ νενεμημένους ἢ σεσω- 540. μασκηκότας καρίεμεν εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, οὕτως οὐδὲ ταύτην χρὴ παρεισαγαγείν εἰς τὴν τῶν πρωτείων ἅμιλλαν, ἐὰν μὴ πρότερον ἐπιδείξηταί τι
30 τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς. μέχρι δὲ τοῦ νῦν 9 καραπλήσιος ἄν ὁ περὶ αὐτῆς φανείη λόγος, ἀγο-

μένης είς σύγκρισιν πρός την Σπαρτιατών καὶ 'Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων πολιτείαν, ως αν εί των άναλμάτων τις εν προθέμενος τοῦτο συγκρίνοι τοῖς 10 ζωσι καὶ πεπνυμένοις ἀνδράσι. καὶ γὰρ ἂν δλως έπαινετὸν ὑπάρχη κατὰ τὴν τέχνην, τήν γε σύγκοι- 6 σιν των ἀψύχων τοις έμψύχοις ένδεῆ καὶ τελείως άπεμφαίνουσαν είκος προσπίπτειν τοῖς θεωμένοις. Διόπερ ἀφέμενοι τούτων έπὶ τὴν Λακωνικὴν έπά-48 2 νιμεν πολιτείαν. δοκεί δή μοι Λυκούργος πρός μέν τὸ σφίσιν όμονοεῖν τοὺς πολίτας καὶ πρὸς τὸ τὴν 10 589. Λακωνικήν τηρείν άσφαλως, έτι δε την έλευθερίαν διαφυλάττειν τῆ Σπάρτη βεβαίως, ούτως νενομοθετηκέναι καὶ προνενοῆσθαι καλῶς ὥστε θειοτέραν τὴν 3 έπίνοιαν ἢ κατ' ἄνθρωπον αὐτοῦ νομίζειν. ἡ μέν γάο περί τὰς κτήσεις ἰσότης καὶ περί τὴν δίαιταν 15 άφέλεια καὶ κοινότης σώφρονας μὲν ἔμελλε τοὺς κατ' ίδίαν βίους παρασκευάζειν, άστασίαστον δὲ τὴν κοινην παρέξεσθαι πολιτείαν, η δε πρός τούς πόνους καὶ πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων ἄσκησις ἀλκίμους καὶ 4 γενναίους ἀποτελέσειν ἄνδρας. έκατέρων δὲ τούτων 20 δμοῦ συνδραμόντων είς μίαν ψυγήν ή πόλιν, άνδρείας καὶ σωφροσύνης, οὔτ' έξ αὐτῶν φῦναι κακίαν εύμαρες ούθ' ύπὸ τῶν πέλας γειρωθηναι δά-5 διον. διόπερ ούτως καλ διά τούτων συστησάμενος την πολιτείαν, βεβαίαν μέν τη συμπάση Λακωνική 35 παρεσκεύασε την άσφάλειαν, πολυχρόνιον δε τοῖς 6 Σπαρτιάταις αὐτοῖς ἀπέλιπε τὴν έλευθερίαν. πρὸς μέντοι γε την των πέλας κατάκτησιν καὶ πρὸς ήγεμονίαν καὶ καθόλου πρὸς πραγμάτων ἀμφισβήτησιν ούτ' έν τοις κατά μέρος ούτ' έν τοις όλοις δοκεί 80 7 μοι προυοηθήναι καθάπαξ οὐδέν. λοιπὸν $\tilde{\eta}(v)$ τοιαύτην τινὰ παρεισαγαγεῖν [δεῖ] τοῖς πολίταις ἀνάγκην ἢ πρόθεσιν, δι' ἦς ὥσπερ καὶ περὶ τοὺς κατ' 541.
ἰδίαν βίους αὐτάρκεις αὐτοὺς παρεσκεύασε καὶ λιτούς, οὕτως καὶ τὸ κοινὸν ἔθος τῆς πόλεως αὕταρ5 κες ἔμελλε γίνεσθαι καὶ σῶφρον. νῦν δ' ἀφιλοτι- 8
μοτάτους καὶ νουνεχεστάτους ποιήσας περί τε τοὺς
ἰδίους βίους καὶ τὰ τῆς σφετέρας πόλεως νόμιμα,
πρὸς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας φιλοτιμοτάτους καὶ φιλαρχοτάτους καὶ πλεονεκτικωτάτους ἀπέλιπε.

Τοῦτο μὲν γὰο τίς οὐκ οἶδε διότι πρῶτοι σγε- 49 δον των Ελλήνων επιθυμήσαντες της των άστυγειτόνων χώρας διὰ πλεονεξίαν ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ Μεσσηνίοις πόλεμον έξήνεγκαν; τοῦτο δὲ τίς οὐχ 2 ίστόρηκεν ώς διὰ φιλονεικίαν ένόρκους σφᾶς έποίη-590.15 σαν μη πρόσθεν λύσειν την πολιορχίαν πρίν ή κατά κράτος έλειν την Μεσσήνην; καὶ μην τοῦτο γνώρι- 3 μον υπάργει πασιν, ως δια την έν τοις Ελλησι φιλαργίαν, ους ενίκησαν μαγόμενοι, τούτοις αύτις ύπέμειναν ποιείν το προσταττόμενον. ἐπιπορευομέ- 4 20 νους μεν γάρ τους Πέρσας ενίκων διαγωνιζόμενοι περί της των Ελλήνων έλευθερίας επανελθούσι δέ 5 καὶ φυγοῦσι προύδωκαν ἐκδότους τὰς Ἑλληνίδας πόλεις κατά την έπ' Ανταλκίδου γενομένην εἰρήνην χάοιν τοῦ χρημάτων εὐπορῆσαι πρὸς τὴν κατὰ τῶν 25 Ελλήνων δυναστείαν, δτε δή και τὸ τῆς νομοθε- 6 σίας έλλιπες συνώφθη παρ' αὐτοῖς. εως μεν γάρ τῆς 7 των άστυγειτόνων, έτι δε της Πελοποινησίων αὐτων άρχης έφίεντο, συνεξεποιούντο ταίς έκ της Λακωνικής αὐτής έπαρκείαις καλ γορηγίαις, προγείρους 30 μεν έχοντες τὰς τῶν ἐπιτηδείων παρασκευάς, ταχείας δε ποιούμενοι τας είς την οίκείαν έπανόδους καί

8 παρακομιδάς. ἐπεὶ δὲ στόλους μὲν ἐπεβάλλουτο κατὰ θάλατταν ἐκπέμπειν, στρατεύειν δὲ πεζικοῖς στρατοπέδοις ἔξω Πελοποννήσου, δῆλον ὡς οὕτε τὸ νόμισμα τὸ σιδηροῦν οὕθ' ἡ τῶν ἐπετείων καραῶν ἀλλαγὴ πρὸς τὰ λείποντα τῆς χρείας ἔμελλεν αὐτοῖς δ εἔκρκεῖν κατὰ τὴν Λυκούργου νομοθεσίαν προσεδεῖτο γὰρ τὰ πράγματα κοινοῦ νομίσματος καὶ ξενιπορεύεσθαι τὰς Περσῶν, φόρους δὲ τοῖς νησιώταις ἐπιτάττειν, ἀργυρολογεῖν δὲ πάντας τοὺς Ἑλληνας, το γνόντες ὡς οὐχ οἶόν τε κατὰ τὴν Λυκούργου νομοθεσίαν οὐχ ὅτι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, ἀλλ' 542. οὐδὲ πραγμάτων ἀντιποιεῖσθαι τὸ παράπαν.

50 Τίνος οὖν γάριν εἰς ταῦτα παρεξέβην: ἵνα γένηται δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων συμφανές ὅτι πρὸς 15 μέν τὸ τὰ σφέτερα βεβαίως διαφυλάττειν καὶ πρὸς τὸ τὴν έλευθερίαν τηρεῖν αὐτάρχης έστὶν ἡ Λυχούρ-2 γου νομοθεσία, καὶ τοῖς γε τοῦτο τὸ τέλος ἀποδε-591. γομένοις της πολιτείας συγχωρητέον ώς οὔτ' ἔστιν ούτε γέγονεν οὐδεν αίρετώτερον τοῦ Λακωνικοῦ 20 3 καταστήματος καὶ συντάγματος. εἰ δέ τις μειζόνων έφίεται, κάκείνου κάλλιον καὶ σεμνότερον είναι νομίζει τὸ πολλών μὲν ἡγεῖσθαι, πολλών δ' ἐπικρατείν και δεσπόζειν, πάντας δ' είς αὐτὸν ἀποβλέπειν 4 καὶ νεύειν πρὸς αὐτόν, τῆδέ πη συγχωρητέον τὸ 25 μεν Λακωνικόν ένδεες είναι πολίτευμα, τὸ δὲ 'Ρωμαίων διαφέρειν καὶ δυναμικωτέραν έχειν την σύι στασιν. δήλον δε τοῦτ' έξ αὐτῶν γέγονε τῶν πραγμάτων. Λακεδαιμόνιοι μεν γαο δομήσαντες έπὶ τὸ κατακτάσθαι την των Ελλήνων ήγεμονίαν, ταχέως 30 εκινδύνευσαν καὶ περὶ τῆς σφετέρας έλευθερίας.

'Ρωμαίοι δὲ τῆς Ἰταλιωτῶν αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι δυνα- 6 στείας, ἐν ὀλίγω χρόνω πᾶσαν ὑφ' ἐαυτοὺς ἐποιή-σαντο τὴν οἰκουμένην, οὐ μικρὰ πρὸς τὸ καθικέ-σθαι τῆς πράξεως ταύτης συμβαλλομένης αὐτοῖς τῆς εὐπορίας καὶ τῆς ἐτοιμότητος τῆς κατὰ τὰς χορηγίας.

Το δε Καργηδονίων πολίτευμα το μεν ανέπαθεν 51 μοι δοκεί καλώς κατά γε τὰς όλοσχερεῖς διαφορὰς συνεστάσθαι. καὶ νὰρ βασιλεῖς ἦσαν παρ' αὐτοῖς. 2 10 καί τὸ γερόντιον είχε την άριστοκρατικήν έξουσίαν, καὶ τὸ πληθος ην κύριον τῶν καθηκόντων αὐτῷ. καθόλου δε την των όλων άρμογην είχε παραπλησίαν τη 'Ρωμαίων καλ Λακεδαιμονίων, κατά γε μην 3 τούς καιρούς τούτους, καθ' ούς είς τὸν 'Αννιβια-15 κου ενέβαινε πόλεμου, γείρου ην το Καργηδονίων, άμεινον δε το 'Ρωμαίων. έπειδή γάο παντός καί 4 σώματος καὶ πολιτείας καὶ πράξεώς έστί τις αύξησις κατά φύσιν, μετά δε ταύτην άκμή, κάπειτα φθίσις, πράτιστα δ' αύτων έστι πάντα τὰ κατὰ τὴν 543. 20 άκμήν, παρά τοῦτο καὶ τότε διέφερεν αλλήλων τὰ πολιτεύματα. καθ' όσον γὰρ ή Καργηδονίων πρό- 5 592. τερον ίσχυε καλ πρότερον εὐτύχει τῆς 'Ρωμαίων, κατά τοσούτον ή μεν Καρχηδών ήδη τότε παρήκμαζεν, ή δε 'Ρώμη μάλιστα τότ' είγε την ακμην κατά 25 γε τὴν τῆς πολιτείας σύστασιν. διὸ καὶ τὴν πλεί- 6 στην δύναμιν έν τοῖς διαβουλίοις παρά μεν Καρχηδονίοις ὁ δημος ήδη μετειλήφει, παρά δὲ Ῥωμαίοις άκμην είχεν ή σύγκλητος. όθεν παρ' οίς μεν των 7 πολλών βουλευομένων, παρ' οίς δε των αρίστων, 30 κατίσχυε τὰ 'Ρωμαίων διαβούλια περί τὰς ποινὰς πράξεις. ή και πταίσαντες τοῖς ὅλοις τῶ βουλεύε- 8

σθαι καλῶς τέλος ἐπεκράτησαν τῷ πολέμῳ τῶν Καρχηδονίων.

52Τά γε μην κατά μέρος, οίον εὐθέως τὰ ποὸς τάς πολεμικάς χρείας, το μέν πρός τάς κατά θάλατταν, ὅπεο εἰκός, ἄμεινον ἀσκοῦσι καὶ παρασκευάζου- 5 ται Καργηδόνιοι διὰ τὸ καὶ πάτριον αὐτοῖς ὑπάργειν έκ παλαιού την έμπειρίαν ταύτην και θαλαττουρ-2 γεῖν μάλιστα πάντων ἀνθοώπων, τὸ δὲ περὶ τὰς πεζικάς γρείας πολύ δή τι Ρωμαΐοι πρός το βέλτιον 3 άσκοῦσι Καρχηδονίων. οί μεν γάρ την όλην περί 10 τούτο ποιούνται σπουδήν, Καργηδόνιοι δε των μεν πεζικών είς τέλος όλιγωρούσι, των δ' ίππικών βρα-4 γεζάν τινα ποιούνται πρόνοιαν. αίτιον δε τούτων έστιν ὅτι ξενικαῖς καὶ μισθοφόροις χρῶνται δυνά-5 μεσι, 'Ρωμαίοι δ' έγγωρίοις και πολιτικαίς. ή και 15 περί τοῦτο τὸ μέρος ταύτην τὴν πολιτείαν ἀποδεκτέον έκείνης μαλλον. ή μέν γάο έν ταῖς τῶν μισθοφόρων εύψυγίαις έγει τὰς έλπίδας ἀεὶ τῆς έλευθερίας. ή δε Ρωμαίων έν ταϊς σφετέραις άρεταις καί ταις 6 των συμμάχων έπαρκείαις. διὸ κάν ποτε πταίσωσι 20 κατά τὰς ἀρχάς, 'Ρωμαῖοι μὲν ἀναμάχονται τοῖς ὅλοις, 7 Καρχηδόνιοι δε τοὐναντίον. (έκεινοι γάρ) ύπερ πατρίδος άγωνιζόμενοι καὶ τέκνων οὐδέποτε δύνανται λήξαι της όργης, αλλά μένουσι ψυχομαχούντες, έως 8 αν περιγένωνται των έχθρων. διὸ καὶ περὶ τὰς 25 ναυτικάς δυνάμεις πολύ τι λειπόμενοι Ρωμαΐοι κατά 544. 593. την έμπειρίαν, ώς προείπον έπάνω, τοίς όλοις έπι-9 πρατούσι διά τὰς τῶν ἀνδρῶν ἀρετάς καίπερ γὰρ ού μικοά συμβαλλομένης είς τούς κατά θάλατταν κινδύνους της ναυτικής χρείας, δμως ή των έπιβα-30 των εύψυγία πλείστην παρέγεται δοπήν είς το νικάν.

διαφέρουσι μέν οὖν καὶ φύσει πάντες Ἰταλιῶται 10 Φοινίκων καὶ Λιβύων τῆ τε σωματικῆ ὁώμη καὶ ταῖς ψυχικαὶς τόλμαις μεγάλην δὲ καὶ διὰ τῶν ἐδισμῶν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ποιοῦνται τὼν νέων παρτολιτεύματος σπουδῆς, ἡν ποιεἴ(ται) περὶ τὸ τοιούτους ἀποτελεῖν ἄνδρας ὥστε πὰν ὑπομένειν χάριν τοῦ τυχεῖν ἐν τῆ πατρίδι τῆς ἐπ' ἀρετῆ φήμης.

Όταν γὰο μεταλλάξη τις παρ' αὐτοῖς τῶν ἐπι- 53 10 φανών ανδρών, συντελουμένης της έκφοράς κομίζεται μετά τοῦ λοιποῦ κόσμου πρὸς τοὺς καλουμένους έμβόλους είς την άγοραν ποτε μεν εστως έναργής, σπανίως δε κατακεκλιμένος. πέριξ δε παντός τοῦ 2 δήμου στάντος, άναβάς έπὶ τοὺς ἐμβόλους, ᾶν μέν 15 υίδος εν ήλικία καταλείπηται καλ τύχη παρών, οδτος, εί δε μή, των άλλων εί τι, ἀπὸ γένους υπάρχει, λέγει περί τοῦ τετελευτημότος τὰς ἀρετὰς καί τας έπιτετευγμένας έν τῷ ζῆν πράξεις. δι' ὧν συμ- 3 βαίνει τους πολλούς αναμιμνησκομένους και λαμ-20 βάνοντας ύπὸ τὴν ὄψιν τὰ γεγονότα, μὴ μόνον τούς κεκοινωνηκότας των έργων, άλλά καὶ τούς έκτός, έπὶ τοσούτου γίνεσθαι συμπαθείς ώστε μή των κηδευόντων ίδιον, άλλα κοινόν του δήμου φαίνεσθαι τὸ σύμπτωμα. μετὰ δὲ ταῦτα δάψαντες καὶ 4 25 ποιήσαντες τὰ νομιζόμενα τιθέασι τὴν εἰκόνα τοῦ μεταλλάξαντος είς τὸν ἐπιφανέστατον τόπον τῆς οίκίας, ξύλινα ναϊδια περιτιθέντες. η δ' είκων έστι 5 πρόσωπον είς δμοιότητα διαφερόντως έξειργασμένον καὶ κατά την πλάσιν καὶ κατά την υπογραφήν. ταύ- 6 30 τας δή τὰς είκονας ἔν τε ταῖς δημοτελέσι θυσίαις άνοίγοντες ποσμούσι φιλοτίμως, επάν τε των οίκείων

594. μεταλλάξη τις έπιφανής, άγουσιν είς την έκφοράν, περιτιθέντες ως δμοιοτάτοις είναι δοχούσι κατά τε 545. 7 τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπήν. οὖτοι δὲ προσαναλαμβάνουσιν έσθητας, έὰν μὲν υπατος ή στρατηγός ή γεγονώς, περιπορφύρους, έαν δε τιμη- 5 τής, πορφυράς, έὰν δὲ καὶ τεθριαμβευκώς ή τι τοιοῦ-8 τον κατειργασμένος, διαγρύσους, αὐτοὶ μέν οὐν έφ' άρμάτων οδτοι πορεύονται, φάβδοι δε καί πελέκεις καὶ τάλλα τὰ ταῖς ἀρχαῖς εἰωθότα συμπαρακείσθαι προηγείται κατά την άξιαν έκάστω της γεγενη- 10 μένης κατά τὸν βίον ἐν τῆ πολιτεία ποσαγωγῆς 9 όταν δ' έπὶ τοὺς έμβόλους ελθωσι, καθέζονται πάντες έξης έπι δίφρων έλεφαντίνων. οδ κάλλιον οὐκ εύμαρες ίδειν θέαμα νέφ φιλοδόξφ καί φιλαγάθφ. 10 τὸ γὰρ τὰς τῶν ἐπ' ἀρετῆ δεδοξασμένων ἀνδρῶν 15 είκονας ίδεῖν όμοῦ πάσας οἶον εί ζώσας καὶ πεπνυμένας τίν' οὐκ ἂν παραστήσαι; τί δ' ἂν κάλλιον 54 θέαμα τούτου φανείη; πλην ο γε λέγων ύπεο του θάπτεσθαι μέλλοντος, έπαν διέλθη τον περί τούτου λόγον, ἄργεται τῶν ἄλλων ἀπὸ τοῦ προγενεστάτου 20 των παρόντων, καὶ λέγει τὰς ἐπιτυχίας ἐκάστου καὶ 2 τὰς πράξεις. ἐξ ὧν καινοποιουμένης ἀεὶ τῶν ἀγαθων ανδρων της έπ' αρετη φήμης αθανατίζεται μέν ή των καλόν τι διαποαξαμένων εύκλεια, γνώριμος δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ παραδόσιμος τοῖς ἐπιγινομένοις 25 ή των εύεργετησάντων την πατρίδα γίνεται δόξα. 3 τὸ δὲ μέγιστον, οί νέοι παρορμῶνται πρὸς τὸ πᾶν ύπομένειν ύπερ των κοινών πραγμάτων γάριν τοῦ -τυγείν της συνακολουθούσης τοίς άγαθοίς των άν-4 δρών εὐκλείας. πίστιν δ' ἔχει τὸ λεγόμενον έκ 30 τούτων. πολλοί μεν γαρ έμονομάγησαν έκουσίως

'Ρωμαίων ύπεο της των όλων κρίσεως, ούκ ολίγοι δε προδήλους είλοντο θανάτους, τινές μεν έν πολέμω της των άλλων ένεκεν σωτηρίας, τινές δ' έν είρηνη γάριν της των κοινών πραγμάτων άσφαλείας 5 καί μην άργας έγοντες ένιοι τους ίδίους υίους παρά 5 παν έθος η νόμον απέκτειναν, περί πλείονος ποιού-595. μενοι τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον τῆς κατὰ φύσιν οίκειότητος πρός τούς άναγκαιοτάτους. πολλά μέν 6 οὖν τοιαῦτα καὶ περὶ πολλών ίστορεῖται παρὰ 'Ρω-10 μαίοις. Εν δ' άρχοῦν ἔσται πρός τὸ παρὸν ἐπ' ονόματος όηθεν υποδείγματος και πίστεως ένεκεν. Κόμλην γάρ λέγεται τον Ωράτιον έπικληθέντα, δια- 55 γωνιζόμενον προς δύο των ύπεναντίων έπὶ τω κατ- 546. αντικού της γεφύρας πέρατι της έπὶ τοῦ Τιβέριδος, 15 ή μείται πρό της πόλεως, έπεὶ πληθος έπιφερόμενον είδε των βοηθούντων τοῖς πολεμίοις, δείσαντα μη βιασάμενοι παραπέσωσιν είς την πόλιν, βοᾶν έπιστραφέντα τοξς κατόπιν ώς τάχος άναχωρήσαντας διασπαν την γέφυραν. των δε πειθαργησάν- 2 20 των, ξως μεν ούτοι διέσπων, υπέμενε τραυμάτων πλήθος αναδεχόμενος καὶ διακατέσχε την έπιφοραν των έγθρων, ούχ ούτως την δύναμιν ώς την ύπόστασιν αὐτοῦ καὶ τόλμαν καταπεπληγμένων τῶν ύπεναντίων διασπασθείσης δε της γεφύρας, οί μεν 3 25 πολέμιοι της δομής έκωλύθησαν, δ δε Κόκλης δίψας έαυτον είς τον ποταμόν έν τοις ὅπλοις κατά ποοαίρεοιν μετήλλαξε τον βίον, περί πλείονος ποιησάμενος την της πατρίδος ἀσφάλειαν καλ την έσομένην μετά ταῦτα περί αὐτὸν εὔκλειαν της πυρού-30 σης ζωής καὶ τοῦ καταλειπομένου βίου. τοιαύτη 4 τις, ώς δοικε, διά των πορ' αὐτοῖς έθισμων έγγεν-POLYE. HIST. II.

νᾶται τοῖς νέοις όρμη καὶ φιλοτιμία πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων.

56 Καὶ μὴν τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἔθη καὶ νόμιμα βελτίω παρὰ 'Ρωμαίοις ἐστὶν ἢ παρὰ Καρ2 χηθονίοις. παρ' οἶς μὲν γὰρ οὐδὲν αἰσχρὸν τῶν 5 ἀνηκόντων πρὸς κέρδος, παρ' οἶς δ' οὐδὲν αἰσχιον τοῦ δωροδοκεῖσθαι καὶ τοῦ πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν μὴ 3 καθηκόντων καθ' ὅσον γὰρ ἐν καλῷ τίθενται τὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου χρηματισμόν, κατὰ τοσοῦτο πάλιν ἐν ὀνείδει ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων 10 4 πλεονεξίαν. σημεῖον δὲ τοῦτο παρὰ μὲν Καρχη596. δονίοις δῶρα φανερῶς διδόντες λαμβάνουσι τὰς ἀρχάς, παρὰ δὲ 'Ρωμαίοις θάνατός ἐστι περὶ τοῦτο 5 πρόστιμον. ὅθεν τῶν ἄθλων τῆς ἀρετῆς ἐναντίων τιθεμένων παρ' ἀμφοῖν, εἰκὸς ἀνόμοιον εἶναι καὶ 15 τὴν παρασκευὴν ἑκατέρων πρὸς ταῦτα.

6 Μεγίστην δέ μοι δοκεῖ διαφορὰν ἔχειν τὸ 'Ρωμαίων πολίτευμα πρὸς βέλτιον ἐν τῆ περὶ θεῶν 7 διαλήψει. καί μοι δοκεῖ τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὀνειδιζόμενον, τοῦτο συνέχειν τὰ 'Ρωμαίων 20547.

8 πράγματα, λέγω δε την δεισιδαιμονίαν έπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐκτετραγώδηται καὶ παρεισῆκται τοῦτο τὸ
μέρος παρ' αὐτοῖς εἰς τε τοὺς κατ' ἰδίαν βίους καὶ
τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ὥστε μη καταλιπεῖν ὑπερβολήν.
9 ἣ καὶ δόξειεν ἄν πολλοῖς εἶναι θαυμάσιον. ἐμοί γε κο
μην δοκοῦσι τοῦ πλήθους χάριν τοῦτο πεποιηκέναι.

10 εί μεν γαρ ήν σοφων ανδρων πολίτευμα συναγαγείν, ίσως οὐδεν ἡν ἀναγκαίος ὁ τοιοῦτος τρόπος.

11 επεί δε παν πληθός έστιν έλαφοον και πληφες έπιθυμιών παρανόμων, δρηης άλόγου, θυμιού βιαίου, 30 λείπεται τοις άδήλοις φόβοις και τη τοιαύτη τρα-

γωδία τὰ πλήθη συνέχειν. διόπεο οί παλαιοί δο- 12 κοῦσί μοι τὰς πεοί θεῶν ἐννοίας καὶ τὰς ὑπὲο τῶν έν άδου διαλήψεις ούκ είκη καὶ ώς έτυχεν είς τὰ πλήθη παρεισαγαγείν, πολύ δὲ μᾶλλον οί νῦν εἰκῆ καὶ 5 άλόγως έχβάλλειν αὐτά, τοιναροῦν γωρίς τῶν ἄλ- 13 λων οί τὰ ποινὰ γειρίζοντες παρὰ μέν τοῖς "Ελλησιν, έὰν ταλάντου μόνον πιστευθώσιν, ἀντιγραφεῖς ἔχοντες δέκα καὶ σφραγιδας τοσαύτας καὶ μάρτυρας διπλασίους οὐ δύνανται τηρεΐν τὴν πίστιν παρά δὲ 14 10 Ρωμαίοις κατά τε τὰς ἀργὰς καὶ πρεσβείας πολύ τι πλήθος γρημάτων γειρίζοντες δι' αὐτής τής κατά τὸν δρκον πίστεως τηροῦσι τὸ καθημον. καὶ παρά 15 μέν τοῖς ἄλλοις σπάνιόν έστιν εύρεῖν ἀπεχόμενον 597. ἄνδρα τῶν δημοσίων καὶ καθαρεύοντα περὶ ταῦτα: 15 παρά δε τοῖς 'Ρωμαίοις σπάνιόν έστι τὸ λαβεῖν τινα πεφωραμένον έπλ τοιαύτη πράξει. [Cod. Urb. habet haec (v. p. 264, 17. 293, 5) cum antecedentibus arcte cohaerentia (exc. ant. p. 188).]

VIII. CONCLUSIO DISPUTATIONIS DE ROMANORUM REPUBLICA.

20

Ότι μὲν οὖν πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπόκειται φθορά 57 καὶ μεταβολὴ σχεδον οὐ προσδεῖ λόγων ἱκανὴ γὰρ ἡ τῆς φύσεως ἀνάγκη παραστῆσαι τὴν τοιαύτην πίστιν. δυεῖν δὲ τρόπων ὅντων, καθ' οὖς φθείρε- 2 25 σθαι πέφυκε πᾶν γένος πολιτείας, τοῦ μὲν ἔξωθεν, τοῦ δ' ἐν αὐτοῖς φυομένου, τὸν μὲν ἐκτὸς ἄστατον ἔχειν συμβαίνει τὴν θεωρίαν, τὸν ό' ἐξ αὐτῶν τεταγμένην. τί μὲν δὴ πρῶτον φύεται γένος πολιτείας 5 καὶ τί δεύτερον, καὶ πῶς εἰς ἄλληλα μεταπίπτουσιν, 30 εἴρηται πρόσθεν ἡμῖν, ὥστε τοὺς δυναμένους τὰς 4

άργας τω τέλει συνάπτειν της ένεστώσης ύποθέ- 548. σεως καν αύτους ήδη προειπείν ύπερ του μέλλοντος. 5 έστι δ', ως έγωμαι, δήλου. όταν γαρ πολλούς καλ μεγάλους χινδύνους διωσαμένη πολιτεία μετά ταύτα είς ύπεροχην καὶ δυναστείαν ἀδήριτον ἀφίκηται, φα- δ νερον ώς είσοικιζομένης είς αὐτὴν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐδαιμονίας συμβαίνει τοὺς μὲν βίους γίνεσθαι πολυτελεστέρους, τους δ' άνδρας φιλονεικοτέρους τοῦ δέοντος περί τε τὰς ἀργὰς καὶ τὰς ἄλλας ἐπιβολάς. 6 ών προβαινόντων έπλ πλέον ἄρξει μεν τῆς έπλ τὸ 10 γείρον μεταβολής ή φιλαρχία καὶ τὸ τῆς ἀδοξίας δυειδος, πρός δε τούτοις ή περί τους βίους άλαζο-7 νεία καὶ πολυτέλεια, λήψεται δὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς μεταβολής ὁ δήμος, όταν ύφ' ών μεν άδικείσθαι δόξη διὰ τὴν πλεονεξίαν, ὑφ' ὧν δὲ χαυνωθῆ κολα- 15 8 κευόμενος διά την φιλαργίαν. τότε γάρ έξοργισθείς 598. καλ θυμφ πάντα βουλευόμενος οὐκέτι θελήσει πειθαρχείν οὐδ' ἴσον ἔχειν τοῖς προεστῶσιν, ἀλλὰ πᾶν 9 καλ τὸ πλεϊστον αὐτός, οὖ γενομένου τῶν μὲν ὀνομάτων τὸ κάλλιστον ή πολιτεία μεταλήψεται, την 20 έλευθερίαν καὶ δημοκρατίαν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ γείριστον, την δηλοχρατίαν.

10 'Ημεῖς δ' ἐπειδὴ τήν τε σύστασιν καὶ τὴν αὕξησιν τῆς πολιτείας, ἔτι δὲ τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν διάθεσιν, πρὸς δὲ τούτοις τὴν διαφορὰν πρὸς τὰς ٤5 ἄλλας τοῦ τε χείρονος ἐν αὐτῆ καὶ βελτίονος διεληλύθαμεν, τὸν μὲν περὶ τῆς πολιτείας λόγον ὧδέ πη καταστρέφομεν.

58 Των δε συναπτόντων μερων της Ιστορίας τοις καιροίς, ἀφ' ὧν παρεξέβημεν, παραλαβόντες ἐπὶ » βραχὺ μιᾶς πράξεως ποιησόμεθα κεφαλαιώδη ανή-

μην, ΐνα μη τω λόνω μόνον άλλα και τοῖς ποάνμασιν, ώσπερ άγαθοῦ τεγνίτου δείγμα των ἔργων εν τι προενεγκάμενοι, φανεράν ποιήσωμεν τής πολιτείας την άκμην και δύναμιν, οία τις ήν κατ' 5 έκείνους τοὺς γρόνους. 'Αννίβας γὰρ ἐπειδὴ τῆ περί 2 Κάνναν μάγη περιγενόμενος Ρωμαίων έγκρατης έγενετο των τον γάρακα φυλαττόντων οκτακισγιλίων, ζωγρήσας απαντας συνεγώρησε διαπέμπεσθαι σφίσι πρός τους έν οίκω περί λύτρων καί σωτηρίας. των 3549. 10 δε προγειρισαμένων θέκα τους έπιφανεστάτους. δρκίσας ή μην επανήξειν πρός αὐτόν, έξέπεμψε τούτους. είς δε των προγειρισθέντων έκπορευόμενος 4 έκ του χάρακος ήθη, καί τι φήσας έπιλελήσθαι, πάλιν ανέκαμψε, καὶ λαβών τὸ καταλειφθέν αὐθις 15 ἀπελύετο, νομίζων διὰ τῆς ἀναγωρήσεως τετηρηκέναι την πίστιν και λελυκέναι του δοκου. Εν παραγενο- 5 μένων είς την Ρώμην, και δεομένων και παρακαλούντων την σύγκλητον μη φθονήσαι τοίς ξαλωκόσι της σωτηρίας, άλλ' έασαι τρείς μνας έκαστον κατα-599.20 βαλόντα σωθήναι προς τους άναγκαίους τουτο γάρ συγχωρείν έφασαν τον 'Αννίβαν' είναι δ' άξίους 6 σωτηρίας αύτούς ούτε γάρ αποδεδειλιακέναι κατά την μάχην ούτ' ανάξιον οὐδεν πεποιηκέναι της 'Ρώμης, άλλ' ἀπολειφθέντας τον χάρακα τηρείν, πάν-25 των ἀπολομένων τῶν ἄλλων ἐν τῆ μάγη τῷ καιρῷ περιληφθέντας ύποχειρίους γενέσθαι τοῖς πολεμίοις. '**Ρωμαΐοι δὲ** μεγάλοις κατὰ τὸς μάγας περιπεπτω- 7 κότες έλαττώμασι, πάντων δ' ώς έπος είπειν έστεοημένοι τότε των συμμάχων, οσον ούπω δε προσου δοκώντες τὸν περὶ τής πατρίδος αὐτοῖς ἐκφέρεσθαι κίνδυνον, διακούσωντες των λεγομένων ούτε του 8

πρέποντος αύτοις είξαντες ταις συμφοραίς ώλινώοησαν ούτε των δεόντων οὐδεν τοῖς λονισμοίς παρ-9 είδον, άλλα συνιδόντες την Αννίβου πρόθεσιν, δτι βούλεται διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἄμα μὲν εὐπορῆσαι γοημάτων, αμα δε το φιλότιμον εν ταις μάχαις 5 έξελέσθαι των αντιταττομένων, ύποδείξας ότι τοίς 10 ήττημένοις όμως έλπλς απολείπεται σωτηρίας, τοσοῦτ' ἀπέσχου τοῦ ποιῆσαί τι τῶν ἀξιουμένων ὥστ' ούτε τον των οίκείων έλεον ούτε τας έκ των άνδρών έσομένας χρείας έποιήσαντο περί πλείονος, 10 11 αλλά τούς μεν Αννίβου λογισμούς και τάς έν τούτοις έλπίδας απέδειξαν κενάς, απειπάμενοι την διαλύτρωσιν των ανδρων, τοῖς δε παρ' αύτων ένομοθέτησαν η νικάν μαγομένους η θυήσκειν, ως άλλης οὐδεμιᾶς έλπίδος ὑπαρχούσης εἰς σωτηρίαν αὐτοίς 15 12 ήττωμένοις. διὸ καὶ ταῦτα προθέμενοι τοὺς μέν ένν έα των πρεσβευτων έθελοντην κατά τον δρκον 550. άναγωροῦντας έξέπεμψαν, τὸν δὲ σοφισάμενον πρὸς τὸ λῦσαι τὸν δομον δήσαντες ἀποκατέστησαν πρὸς 13 τούς πολεμίους, ώστε τον 'Αννίβαν μή τοσούτον 20 γαοηναι νικήσαντα τη μάγη 'Ρωμαίους ώς συντοιβηναι ματαπλαγέντα τὸ στάσιμον καὶ τὸ μεγαλόψυγον τῶν ἀνδρῶν ἐν τοῖς διαβουλίοις.1) [Cod. Urb. fol. 94° (exc. ant. p. 192).]

¹⁾ Cicero De officiis III, 32, 113: "Polybius, bonus auctor in primis, ex decem nobilissimis, qui tum erant missi, novem revertisse dicit, re a senatu non impetrata: unum ex decem, qui paullo post quam erat egressus e castris, redisset, quasi aliquid esset oblitus, Romae remansisse. Reditu enim in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur. Non recte: fraus enim astringit, non dissolvit

IX. FRAGMENTUM GEOGRAPHICUM.

600. Καὶ τόπος δέ τις οὕτω καλεῖται 'Ρύγχος περί 59 Στράτον τῆς Αἰτωλίας. ὥς φηςι Πολύβιος ἐν ε΄ ἱςτοριῶν. [Athenaeus III. 48 p. 95 d.]

periurium. Fuit igitur stulta calliditas perverse imitata prudentiam. Itaque decrevit senatus ut ille veterator et callidus vinctus ad Hannibalem duceretur. Sed illud maximum. Octo hominum milia tenebat Hannibal, non quos in acie cepisset aut qui periculo mortis diffugissent, sed qui relicti in castris fuissent a Paulo et a Varrone consulibus. Eos senatus non censuit redimendos, cum id parva pecunia fieri posset, ut esset insitum militibus nostris aut vincere aut emori. Qua quidem re audita fractum animum Hannibalis scribit idem, quod senatus populusque Romanus rebus afflictis tam excelso animo fuisset. Sic honestatis comparatione ea, quae videntur utilia, vincuntur. C. Acilius autem, qui Graece scripsit historiam, plures ait fuisse, qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur, eosque a censoribus omnibus ignominiis notatos."

6 VII 16

FRAGMENTA LIBRI VII.

I. RES ITALIAE.

Πολύβιος δ' εν τη έβδόμη "Καπυησίους τους έν 550,10 600,71 Καμπανία διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς πλούτον περιβαλομένους έξοκείλαι είς τουφήν και πολυτέλειαν. ύπερβαλλομένους την περί Κρότωνα και Σύβαριν 2 παραδεδομένην φήμην. οὐ δυνάμενοι οὐν, φηςί, φέ- 5 οειν την παρούσαν εὐδαιμονίαν ἐκάλουν τὸν 'Αννίβαν. διόπερ ὑπὸ Ρωμαίων ἀνήκεστα δεινὰ ἔπαθον. 3 Πετηλίνοι δε τηρήσαντες την πρός Ρωμαίους πίστιν είς τοδοῦτον καρτερίας ήλθον πολιορκούμενοι ύπ' Αννίβα ωςτε μετά τὸ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν 16 δέρματα καταφαγείν, απάντων δε των κατά την πόλιν δένδρων τούς φλοιούς και τούς άπαλούς πτόρθους άναλωσαι, καὶ ένδεκα μήνας ὑπομείναντες τὴν πολιοοκίαν, οὐδενὸς βοηθοῦντος, συνευδοκούντων Ρωμαίων παρέδοσαν έαυτούς." [Athenaeus XII, 36 p. 528 a.] 15 Η δε Καπύη μεταθεμένη πρός τους Καργηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις. [Suidas v. Kanún.]

II. RES SICILIAE.

2 *Οτι μετά την ἐπιβουλην την κατά Ἱερωνύμου τοῦ 20 βασιλέως Cυρακοςίων, ἐκχωρήςαντος τοῦ Θράςωνος, 801. οί πεοί του Ζώιππου καί Αδρανόδωρου πείθουσι τὸν Ίερώνυμον εὐθέως πρεσβευτάς πρὸς τὸν 'Αννίβαν πέμψαι. προγειρισάμενος δε Πολύκλειτον (τον) 2 Κυρηναΐον και Φιλόδημον του Αργεΐου, τούτους μέν ε είς Ιταλίαν απέστειλε, δούς έντολας λαλείν ύπερ κοινοπραγίας τοῖς Καργηδονίοις, Εμα δὲ καὶ τοὺς άδελφούς είς 'Αλεξάνδρειαν άπέπεμψεν. 'Αννίβας 5 δε τους περί Πολύκλειτον και Φιλόδημον αποδεξά- 551. μενος φιλαυθοώπως, και πολιάς έλπίδας ύπογράψας 10 το μειρακίω [Ιερωνύμω], σπουδή πάλιν απέπεμψε τοὺς πρέσβεις, σὺν δὲ τούτοις Αννίβαν τὸν Καργηδόνιον, όντα τότε τοιήραργον, καὶ τοὺς Συρακοσίους Ίπποκράτην καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν νεώτερον Έπικύδην. συνέβαινε δε τούτους τους ανδρας καί 4 15 πλείω γούνον ήδη στρατεύεσθαι μετ' 'Αννίβου, πολιτευομένους παρά Καρχηδονίοις διά τὸ φεύγειν αὐτῶν του πάππου έκ Συρακουσῶν δόξαυτα προσενηνοχέναι τάς χείρας ένλ των Άγαθοκλέους υίων Αναθάριω, παραγενομένων δε τούτων είς τὰς Συ- 5 20 ρακούσας, καὶ τῶν μὲν περὶ Πολύκλειτον ἀποπρεσβευσάντων, τοῦ δὲ Καρχηδονίου διαλεχθέντος κατά τάς ὑπ' 'Αννίβου δεδομένας έντολάς. εὐθέως ετοιμος ήν ποινωνείν Καρχηδονίοις των πραγμάτων: καὶ τόν τε παραγεγονότα πρὸς αύτὸν 'Αννίβαν έφη 6 25 δεΐν πορεύεσθαι κατά τάγος είς την Καργηδόνα, καὶ παρ' αύτου συμπέμπειν έπηγγείλατο τούς διαλεχθησομένους τοῖς Καργηδονίοις.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ὁ τετογμένος ἐπὶ 3 Αιλυβαίου στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων (ταῦτα πυνθα-80 νόμενος ἔπεμψε πρὸς Ἱερώνυμον πρέσβεις τοὺς ἀνανεωσομένους τὰς πρὸς τοὺς προγόνους αὐτοῦ συν-

2 τεθειμένας συνθήκας. δ δ' Ίερώνυμος) έτ' έγγὺς έπόντων των πρεσβευτών [είτ' έν μισειόντων] των Καρχηδονίων, έφη συλλυπείσθαι τοίς 'Ρωμαίοις ότι 602. κακοί κακώς έν ταζε κατά την Ίταλίαν μάχαις άπο-3 λώλασιν ύπὸ Καργηδονίων, τῶν δὲ καταπλαγέντων 5 την άστογίαν. διιως δε προσπυθομένων τίς λέγει ταῦτα περί αὐτῶν, ἔδειξε τοὺς Καρχηδονίους παρόντας, καὶ τούτους ἐκέλευσε διελέγγειν, εἴ τι τυγ-4 χάνουσι ψευδόμενοι. των δε φησάντων οὐ πάτριον είναι σφίσι πιστεύειν τοῖς πολεμίοις, παρακαλούν- 10 των δε μηδεν ποιείν παρά τάς συνθήμας, ότι τούτο καὶ δίκαιόν έστι καὶ συμφέρον αὐτῷ μάλιστ' έκείνω, περί μεν τούτων έφη βουλευσάμενος αὐτοῖς πάλιν 5 διασαφήσειν, ήρετο δὲ πῶς πρὸ τῆς τελευτῆς τοῦ πάππου πλεύσαντες έως του Παχύνου πεντήμοντα 15 6 ναυσί πάλιν άνακάμψαιεν. συμβεβήκει δε 'Ρωμαίους βραγεί γρόνω πρότερον ακούσαντας Ίέρωνα μετηλλαχέναι, καὶ διαγωνιάσαντας μή τι νεωτερίσωσιν έν 552. ταζς Συρακούσαις καταφρονήσαντες της του καταλελειμμένου παιδός ήλικίας, πεποιήσθαι του έπί- 20 πλουν, πυθομένους δὲ τὸν Ἱέρωνα ζῆν αὖθις είς τὸ 7 Λιλύβαιον άναδραμεῖν. διὸ καὶ τότε παρομολογούντων πεποιήσθαι μέν τον έπίπλουν, θέλοντας έφεδρεύσαι τη νεότητι τη 'κείνου καλ συνδιαφυλάξαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶ, προσπεσόντος δὲ ζῆν τὸν πάππον, 25 8 αποπλεύσαι πάλιν, όηθέντων δε τούτων, πάλιν ύπολαβον το μειράκιον "έάσατε τοίνυν" έφη "κάμε νῦν, ἄνδρες 'Ρωμαΐοι, διαφυλάξαι την ἀργήν, πα-9 λινδρομήσαντα προς τὰς Καργηδονίων έλπίδας". οί δε 'Ρωμαΐοι συνέντες την όρμην αύτου, τότε μέν 80 κατασιωπήσαντες έπανηλθον, καλ διεσάφουν τὰ λεγόμενα τῷ πέμψαντι, τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη ποοσεῖχον καὶ παρεφύλαττον ὡς πολέμιον.

Ίερώνυμος δὲ προγειρισάμενος Ανάθαργον καὶ 4 'Ονησιγένη καί Ίπποσθένη πέμπει μετ' 'Αννίβου ποὸς 5 Καρχηδονίους, δούς έντολας έπι τοισδε ποιεισθαι τὰς συνθήκας, ἐφ' ὧ Καργηδονίους βοηθεῖν καὶ πε- 2 ζικαίς και ναυτικαίς δυνάμεσι, και συνεκβαλόντας 603. Ρωμαίους έκ Σικελίας ούτως διελέσθαι τὰ κατὰ τὴν υήσον ώστε της εκατέρων επαργίας δρου είναι του 10 Ιμέραν ποταμόν, ης μάλιστά πως δίγα διαιρεί την όλην Σικελίαν. οὖτοι μέν οὖν ἀφικόμενοι πρὸς 3 Καρχηδονίους διελέγοντο περί τούτων καὶ ταῦτ' έπραττον, είς παν ετοίμως συγκαταβαινόντων των Καργηδονίων οί δε περί τον Ίπποκράτην, λαμβά- 4 15 νοντες είς τὰς χεῖρας τὸ μειράχιον τὰς μὲν ἀργὰς έψυγαγώγουν, έξηγούμενοι τὰς έν Ίταλία πορείας 'Αννίβου καὶ παρατάξεις καὶ μάχας, μετὰ δὲ ταῦτα 5 φάσκοντες μηδενί καθήκειν μαλλου την άπάντων Σικελιωτών άρχην ώς έκείνω, πρώτον μέν διά τὸ 20 της Πύρρου θυγιτρός υίον είναι Νηρηίδος, δν μόνον κατά προαίρεσιν καί κατ' εύνοιαν Σικελιώται πάντες εὐδόκησαν σφων αὐτων ἡγεμόν' εἶναι καὶ βασιλέα, δεύτερον δε κατά την Ίέρωνος του πάππου δυναστείαν. και τέλος έπι τοσούτον έξωμίλησαν τὸ 6 25 μειράκιον ώστε καθόλου μηδενί προσέγειν των άλλων 558. διά το και φύσει μεν ακατάστατον υπάρχειν, έτι δε μαλλου υπ' έκείνων τότε μετεωρισθέν άκμην των 7 πεοί 'Αγάθαρχον έν τη Καρχηδόνι τὰ προειρημένα διαπραττομένων, έπιπέμπει πρεσβευτάς, την μεν της 30 Σικελίας άργην φάσκων αύτω καθήκειν απασαν. άξιον δὲ Καρχηδονίους μὲν βοηθεῖν περί Σικελίας,

αὐτὸς δὲ Καργηδονίοις ὑπισγνούμενος ἐπαρκεῖν είς 8 τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεις. τὴν μὲν οὖν ὅλην άπαταστασίαν καλ μανίαν καλώς συνθεώμενοι Καρχηδόνιοι τοῦ μειρακίου, νομίζοντες δὲ κατὰ πολλούς τρόπους συμφέρειν σφίσι το μή προέσθαι τὰ κατά 5 9 την Σικελίαν, έκείνω μέν απαντα συγκατένευον, αὐτοὶ δὲ καὶ πρότερον ἤδη παρασκευασάμενοι ναῦς καὶ στρατιώτας, έγίνοντο πρός τὸ διαβιβάζειν τὰς 5 δυνάμεις είς την Σικελίαν. οί δε 'Ρωμαΐοι ταῦτα πυνθανόμενοι πάλιν επεμψαν πρός αὐτὸν πρέσβεις, 10 διαμαρτυρόμενοι μή παραβαίνειν τὰς πρός τοὺς προ-2 γόνους αὐτοῦ τεθειμένας συνθήκας. ὑπὸρ ὧν Ἱερώ-604. νυμος άθροίσας τὸ συνέδριον ανέδωπε διαβούλιον 3 τί δεῖ ποιεῖν. οί μὲν οὖν έγχώριοι τὴν ἡσυχίαν ἦγον, δεδιότες την του ποοεστώτος άκρισίαν. Αριστόμαγος 15 δ' δ Κορίνθιος καλ Δάμιππος δ Λακεδαιμόνιος καλ Αὐτόνους ὁ Θετταλὸς ήξίουν έμμένειν ταῖς πρὸς 4 'Ρωμαίους συνθήκαις. 'Αδρανόδωρος δε μόνος ούκ έφη δείν παριέναι τὸν καιρόν είναι δὲ τὸν ένεστώτα μόνον εν δ κατακτήσασθαι δυνατόν έστι την 20 5 της Σικελίας ἀρχήν. τοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, ήρετο (τους περί) του Ίπποκράτην ποίας μετέχουσι γνώμης. των δε φησάντων της Αδρανοδώρου, πέρας είγε τὸ διαβούλιον. καὶ τὰ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ 6 προς 'Ρωμαίους έκεκύρωτο τον τρόπον τοῦτον' βου- 25 λόμενος δε μή σκαιώς δοκείν αποκρίνεσθαι τοίς πρεσβευταίς, είς τηλικαύτην άστοχίαν ενέπεσε δι' ής τοις 'Ρωμαίοις ού μόνον δυσαρεστήσειν, άλλά καί Τ προσκόπτειν έμελλε προφανώς. έφη γαρ έμμενείν έν ταίς συνθήκαις, έὰν αὐτῷ πρῶτον μὲν τὸ γρυσίον 30 άποδῶσι πᾶν, δ παρ' 'Ιέρωνος έλαβον τοῦ πάππου,

δεύτερον δε τον σίτον έκ παντός αποκαταστήσωσι του χρόνου και τὰς άλλας δωρεάς, ἃς είχον παρ' 554. έκείνου, τὸ δὲ τρίτον δμολογήσωσι τὴν ἐντὸς Ίμέρα ποταμού γώραν καὶ πόλεις είναι Συρακοσίων, οί 8 5 μέν οὖν πρεσβευταί και τὸ συνέδριον έπι τούτοις έχωρίσθησαν οι δε περί τον Ίερώνυμον από τούτων των καιρών ένήργουν τὰ τοῦ πολέμου, καὶ τάς τε δυνάμεις ήθροιζον και καθώπλιζον τάς τε λοιnàs roonvias projuator. [Exc. De legat. p. 1.] Ή γαο των Λεοντίνων πόλις τω μέν δλω αλίματι 6 τέτραπται πρὸς τὰς ἄρκτους, ἔστι δὲ διὰ μέσης αὐτῆς 2 αὐλων ἐπίπεδος, ἐν ὧ συμβαίνει τάς τε των ἀργείων και δικαστηρίων κατασκευάς και καθόλου την άγορὰν ὑπάργειν, τοῦ δ' αὐλῶνος παρ' ἐκατέραν 3 605.15 τὴν πλευράν παρήκει λόφος, έχων ἀπορρώγα συνεχή: τὰ δ' ἐπίπεδα τῶν λόφων τούτων ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς οίκιων έστι πλήρη καί ναων. δύο δ' έχει πυλωνας 4 ή πόλις, όν δ μεν έπὶ τοῦ προς μεσημβρίαν πέρατός έστιν οδ προείπον αθλώνος, φέρων έπλ Συρα-20 πούσας, δ δ' έτερος έπὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους, ἄγων έπὶ τὰ Λεοντίνα καλούμενα πεδία καὶ τὴν γεωργήσιμον γώραν, ύπὸ δὲ τὴν μίαν ἀποροώγα, τὴν πρὸς τὰς 5 δύσεις, παραρρεί ποταμός, δυ καλοῦσι Λίσσου. τούτω 6 δὲ κεῖνται παράλληλοι καὶ πλείους ὑπ' αὐτὸν τὸν 25 κοημνόν ολκίαι συνεγείς, ὧν μεταξύ καὶ τοῦ ποταμοῦ συμβαίνει την προειρημένην όδον υπάρχειν. [Cod. Urb. fol. 96^r (exc. ant. p. 193.)]

⁶Οτι τινές τῶν λογογράφων τῶν ὑπὲρ τῆς κατα- 7 ττροφῆς τοῦ Ἱερωνύμου γεγραφότων πολύν τινα πεποίηνται λόγον καὶ πολλήν τινα διατέθεινται τερατείαν, ἐξηγούμενοι μὲν τὰ πρὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς

γενόμενα σημεία καὶ τὰς ἀτυχίας τὰς Συρακοσίων, 2 τραγωδούντες δὲ τὴν ἀμότητα τῶν τρόπων καὶ τὴν άσέβειαν των πράξεων, έπὶ δὲ πῶσι τὸ παράλογον καὶ τὸ δεινὸν τῶν περὶ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ συμβάντων, ώστε μήτε Φάλαοιν μήτ' 'Απολλόδωρον μήτ' 5 άλλου μηδένα γεγονέναι τύραννον έκείνου πικρότε-3 οον. καί(τοι) παζς παραλαβών την άργην, είτα μηνας οὐ πλείους τριών καὶ δέκα βιώσας μετήλλαξε 555. 4 τον βίον. κατά δὲ τον χρόνον τοῦτον ἕνα μέν τινα καὶ δεύτερον έστοεβλῶσθαι καί τινας τῶν φίλων καὶ 10 των άλλων Συρακοσίων απεκτάνθαι δυνατόν, ύπερβολήν δε γεγονέναι παρανομίας και παρηλλαγμένην 5 ἀσέβειαν οὐκ εἰκός. καὶ τῷ μὲν τρόπῳ διαφερόντως είκαιον αὐτὸν γεγονέναι καὶ παράνομον φατέον, οὐ μην είς γε σύγκρισιν ακτέον οὐδενὶ τῶν ποοειοημέ- 15 6 νων τυράννων. άλλά μοι δοκοῦσιν οί τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις, έπειδαν υποθέσεις εύπεριλήπτους 606. ύποστήσωνται καὶ στενάς, πτωχεύοντες πραγμάτων άναγκάζεσθαι τὰ μικοὰ μεγάλα ποιείν καὶ περὶ τῶν μηδε μνήμης άξίων πολλούς τινας διατίθεσθαι λό- 20 γους. ἔνιοι δὲ καὶ δι' ἀκρισίαν εἰς τὸ παραπλήσιον 7 τούτοις έμπίπτουσιν. Κόω γάο άν τις εὐλογώτερον καὶ περὶ ταῦτα τὸν ἀναπληροῦντα τὰς βύβλους καὶ τον έπιμετρούντα λόγον της διηγήσεως είς Ίέρωνα 8 καὶ Γέλωνα διάθοιτο, παρείς Ίερώνυμον. καὶ γὰρ 25 τοῖς φιληκόοις ήδίων οὖτος καὶ τοῖς φιλομαθοῦσι 8 τῷ παντὶ χρησιμώτερος. Ίέρων μὲν γὰρ πρῶτον μὲν δι' αύτοῦ κατεκτήσατο την Συρακοσίων καὶ των συμμάχων άρχήν, οὐ πλοῦτον, οὐ δόξαν, οὐχ ετε-2 φον οὐδὲν ἐκ τῆς τύχης ἕτοιμον παφαλαβών. καὶ 30 μην ούκ ἀποκτείνας, ού φυγαδεύσας, ού λυπήσας

ούδενα των πολιτών, δι' αύτου βασιλεύς κατέστη των Συρακοσίων, δ πάντων έστὶ παραδοξότατον, έτι 3 δε τὸ μη μόνον κτήσασθαι την ἀργην ούτως, άλλὰ καὶ διαφυλάξαι τὸν αὐτὸν τρόπον. ἔτη γὰρ πεντή- 4 5 ποντα καὶ τέτταρα βασιλεύσας διετήρησε μέν τη πατρίδι την εξρήνην, διεφύλαξε δ' αύτῶ την άργην άνεπιβούλευτον, διέφυγε δὲ τὸν ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενον φθόνον. ός γε πολλάκις ἐπιβαλόμενος ἀπο- 5 θέσθαι την δυναστείαν έκωλύθη κατά κοινον ύπο 10 των πολιτων. εὐεργετικώτατος δε καὶ φιλοδοξότατος 6 γενόμενος είς τοὺς Ελληνας μεγάλην μεν αύτω δόξαν, οὐ μικράν δὲ Συρακοσίοις εὔνοιαν παρά πᾶσιν άπέλιπε. καὶ μὴν ἐν περιουσία καὶ τρυφῆ καὶ δαψι- 7 λεία πλείστη διαγενόμενος έτη μεν έβίωσε πλείω 15 των ένενήχοντα, διεφύλαξε δε τας αίσθήσεις απά- 556. 607. σας, διετήρησε δε πάντα καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος άβλαβη. τοῦτο δέ μοι δοχεῖ σημεῖον οὐ μικρόν, άλλὰ 8 παμμέγεθες είναι βίου σώφουνος. [Exc. Peir. p. 9.]

"Ότι Γέλων πλείω τῶν πεντήκοντα βιώσας ἐτῶν 9 20 σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, τὸ πειθαρχεῖν τῷ γεννήσαντι, καὶ μήτε πλοῦτον μήτε βασιλείας μέγεθος μήτ' ἄλλο περὶ πλείονος ποιήσασθαι μηδὲν τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς εὐνοίας καὶ πίστεως. [Exc. Peir. p. 13.]

III. RES GRAECIAE.

25

Όρκος, δυ έθετο Αυνίβας ὁ στρατηγός, Μάγωνος, 9 Μύρκανος, Βαρμόκαρος, καὶ πάντες γερουσιασταὶ Καρχηδονίων οι μετ' αὐτοῦ καὶ πάντες Καρχηδόνιοι στρατευόμενοι μετ' αὐτοῦ πρὸς Ξενοφάνη Κλεο30 μάχου 'Αθηναῖον πρεσβευτήν, δυ ἀπέστειλε πρὸς

ήμας Φίλιππος ὁ βασιλεύς Δημητρίου ύπερ αύτοῦ 2 καὶ Μακεδόνων καὶ τῶν συμμάχων, ἐναντίον Διὸς καὶ "Ηρας καὶ 'Απόλλωνος, ἐναντίον δαίμονος Καργηδονίων καὶ Ἡρακλέους καὶ Ἰολάου, ἐναντίον Ἄρεως, Τρίτωνος, Ποσειδώνος, έναντίον θεών τών συστρα- 5 τευομένων και Ήλίου και Σελήνης και Γης, έναν-3 τίου ποταμών καὶ λιμένων καὶ ύδάτων, έναντίου πάντων θεών δσοι κατέχουσι Καρχηδόνα, έναντίον θεῶν πάντων ὅσοι Μακεδονίαν καὶ τὴν ἄλλην Ελλάδα κατέγουσιν, έναντίον θεών πάντων τών κατά στρα- 10 τείαν, όσοι τινές έφεστήκασιν έπὶ τοῦδε τοῦ όρκου. 4 Αννίβας δ στρατηγός είπε καὶ πάντες Καργηδονίων γερουσιασταί οί μετ' αὐτοῦ καὶ πάντες Καρχηδόνιοι (οί) στρατευόμενοι μετ' αὐτοῦ, δ αν δοκή ύμιν καί ήμιν, τὸν δρχον τοῦτον θέσθαι περί φιλίας καὶ 15 εύνοίας καλής, φίλους και οίκείους και άδελφούς 608.5 έφ' ώτ' είναι σφζομένους ύπο βασιλέως Φιλίππου καὶ Μακεδόνων καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ὅσοι είσιν αὐτών σύμμαχοι, κυρίους Καρχηδονίους καί Αννίβαν τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ 20 τοὺς Καρχηδονίων ὑπάρχους, ὅσοι τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρώνται, καὶ Ίτυκαίους, καὶ ὅσαι πόλεις καὶ έθνη Καρχηδονίων ύπήχοα, καὶ τοὺς στρατιώτας καὶ 6 τούς συμμάγους, καὶ πάσας πόλεις καὶ έθνη, πρὸς α έστιν ήμεν ή τε φιλία των έν Ίταλία καὶ Κελτία 25 557. καὶ ἐν τῆ Λιγυστίνη, καὶ ποὸς ούστινας ἡμῖν ἂν 7 γένηται φιλία καὶ συμμαχία έν ταύτη τῆ χώρα. ἔσται δε καί Φίλιππος ὁ βασιλεύς και Μακεδόνες και των άλλων Έλλήνων οί σύμμαγοι, σωζόμενοι καί φυλαττόμενοι ύπὸ Καργηδονίων των συστρατευομένων καί 30 ύπὸ Ἰτυκαίων καὶ ύπὸ πασῶν πόλεων καὶ έθυῶν

όσα έστι Καρχηδονίοις υπήκοα, και συμμάγων καί στρατιωτών, καὶ ὑπὸ πάντων ἐθνῶν καὶ πόλεων όσα έστιν έν Ίταλία και Κελτία και Λιγυστίνη, και ύπὸ τῶν ἄλλων, ὅσοι ἂν γένωνται σύμμαχοι ἐν τοῖς 5 κατ' Ίταλίαν τόποις τούτοις. οὐκ ἐπιβουλεύσομεν 8 άλλήλοις οὐδε λόχω χοησόμεθα ἐπ' άλλήλοις, μετά πάσης δε προθυμίας και εθνοίας άνευ δόλου και έπιβουλής έσόμεθα πολέμιοι τοῖς πρὸς Καργηδονίους πολεμούσι γωρίς βασιλέων και πόλεων και λιμένων, 10 πρός ούς ήμιν είσιν δραοι καὶ φιλίαι. ἐσόμεθα δὲ 9 καὶ ήμεζε πολέμιοι τοζε πολεμούσι πρὸς βασιλέα Φίλιππου γωρίς βασιλέων καὶ πόλεων καὶ έθνων. πρός οθς ήμιν είσιν δοχοι καί φιλίαι. Εσεσθε δέ καί 10 ήμιν (σύμμαχοι) πρός τον πόλεμον, δς έστιν ήμιν 15 προς 'Ρωμαίους, έως αν ήμεν και ύμεν οί θεοί διδῶσι τὴν εὐημερίαν. βοηθήσετε δὲ ἡμῖν, ὡς ἂν χρεία 11 ή καί ώς αν συμφωνήσωμεν. ποιησάντων δε των 12 609. θεών εθημερίαν ήμιν κατά τον πόλεμον την πρός 'Ρωμαίους καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν, ἄν ἀξιῶσι 20 'Ρωμαΐοι συντίθεσθαι περί φιλίας, συνθησόμεθα, ώστ' είναι πρός ύμας την αύτην φιλίαν, έφ' ώτε 13 μη έξειναι αὐτοις ἄρασθαι πρὸς ύμᾶς μηδέποτε πόλεμον, μηδ' είναι 'Ρωμαίους κυρίους Κερκυραίων μηδ' 'Απολλωνιατών καὶ 'Επιδαμνίων μηδε Φάρου 23 μηδε Διμάλης καὶ Παρθίνων μηδ' 'Ατιντανίας. ἀπο- 14 δώσουσι δε και Δημητρίω τω Φυρίω τούς οίκείους πάντας, οί είσιν έν τῷ κοινῷ τῶν 'Ρωμαίων. έὰν δὲ 15 αίρωνται 'Ρωμαΐοι πρός ύμᾶς πόλεμον ή πρός ήμᾶς, βοηθήσομεν άλληλοις είς τον πόλεμον, καθώς αν 30 έκατέροις ή γρεία. ομοίως δέ καὶ έάν τινες ἄλλοι 16 558. χωρίς βασιλέων καὶ πόλεων καὶ έθνων, πρὸς α ημίν POLYB. HIST II.

17 είσιν δοχοι καὶ φιλίαι. ἐὰν δὲ δοκῆ ἡμῖν ἀφελεῖν ἢ προσθεῖναι πρὸς τόνδε τὸν ὅρκον, ἀφελοῦμεν ἢ προσθήσομεν ὡς ἄν ἡμῖν δοκῆ ἀμφοτέροις. [Cod. Urb. fol. 96* (exc. ant. p. 193).]

10 Ούσης δημοκρατίας παρά τοις Μεσσηνίοις, και 5 των μεν άξιολόγων άνδρων πεφυγαδευμένων, των δε κατακεκληρουχημένων τὰς τούτων οὐσίας έπικρατούντων τῆς πολιτείας, δυσχερως ὑπέφερον τὴν τούτων ἰσηγορίαν οι μένοντες των ἀρχαίων πολιτων.
[Suidas v. 'Ισηγορεί.]

2 "Οτι Γόχγος ὁ Μεσσήνιος οὐδενὸς ἡν δεύτερος Μεσσηνίων πλούτω καλ γένει, διὰ δὲ τὴν ἄθλησιν κατὰ τὴν ἀκμὴν πάντων ἐνδοξότατος ἐγεγόνει τῶν 3 περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας φιλοστεφανούντων. καὶ . 610. γὰρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν τοῦ λοιποῦ 15 βίου προστασίαν, ἔτι δὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν στε-4 φάνων, οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν καθ' αὐτόν. καὶ μὴν ὅτε καταλύσας τὴν ἄθλησιν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὸ πράττειν τὰ τῆς πατρίδος ὥρμησε, καὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ἐλάττω δύξαν ἐξεφέρετο τῆς πρότερον 20 5 ὑπαρχούσης αὐτῷ, πλεῖστον μὲν ἀπέχειν δοκῶν τῆς τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένης ἀναγωγίας, πρακτικότατος δὲ καὶ νουνεχέστατος εἶναι νομιζόμενος περὶ τὴν πολιτείαν. [Exc. Peir. p. 13. Suidas v. Γόργος.]

11(12) Έγὰ δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἐπιστήσας τὴν διήγησιν 559,23 βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι περὶ Φιλίππου, διὰ 26 τὸ ταύτην τὴν ἀρχὴν γενέσθαι τῆς εἰς τοὔμπαλιν μεταβολῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπὶ χεῖρον ὁρμῆς καὶ μετα-2 θέσεως. δοκεῖ γάρ μοι τοῖς καὶ κατὰ βραχὺ βουλομένοις τῶν πραγματικῶν ἀνδρῶν περιποιεῖσθαι τὴν 20 ἐκ τῆς ἱστορίας διόρθωσιν ἐναργέστατον εἶναι τοῦτο

παράδειγμα. καὶ γὰρ διὰ τὸ τῆς ἀργῆς ἐπιφανὲς 3

καὶ διὰ τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν ἐκφανεστάτας συμβαίνει καλ γνωριμωτάτας γεγονέναι πασι τοῖς Ελλησι τάς είς έχάτερον τὸ μέρος δρμάς τοῦ βασιλέως τού-5 του, παραπλησίως δε και τὰ συνεξακολουθήσαντα ταϊς δομαϊς έχατέραις έχ παραθέσεως. ὅτι μὲν οὖν 4 αὐτῷ μετὰ τὸ παραλαβεῖν τὴν βασιλείαν τά τε κατὰ Θετταλίαν καὶ Μακεδονίαν καὶ συλλήβδην τὰ κατὰ 560. 612. την ιδίαν άρχην ούτως υπετέτακτο καλ συνέκλινε 10 ταζε εύνοίαις ώς ούδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων, καίτοι νέψ ὄντι παραλαβόντι την Μακεδόνων δυναστείαν, εύγερες καταμαθείν έκ τούτων, συνεγέστατα 5 γὰο αὐτοῦ περισπασθέντος έκ Μακεδονίας διὰ τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς καὶ Λακεδαιμονίους πόλεμον, οὐχ οἶον 15 έστασίασε τι των προειρημένων έθνων, άλλ' οὐδε των περιοικούντων έτόλμησε βαρβάρων οὐδεὶς ἄψασθαι της Μακεδονίας. καὶ μὴν περὶ της 'Αλεξάνδρου 6 καλ Χουσογόνου καλ των άλλων φίλων εὐνοίας καλ προθυμίας είς αὐτὸν οὐδ' ὰν είπεῖν τις δύναιτ' ἀξίως. 20 την δε Πελοποννησίων και Βοιωτών, αμα δε τού- 7 τοις Ήπειρωτών, Ακαρνάνων, ... ὅσων έκάστοις ἀγαθων έν βραχεῖ γρόνω παραίτιος έγένετο, καθόλου 8 γε μήν, εί δεῖ μικοὸν ὑπεοβολικώτερον είπεῖν, οίκειότατ' αν οίμαι περί Φιλίππου τοῦτο φηθηναι, διότι 25 ποινός τις οἶον ἐφώμενος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ τῆς αίρεσεως εὐεργετικόν. ἐκφανέστατον δὲ καί 9 μέγιστον δείγμα περί του τί δύναται προαίρεσις καλοκάναθική καὶ πίστις, τὸ πάντας Κρηταιείς συμφρονήσαντας καὶ τῆς αὐτῆς μετασχόντας συμμαχίας 30 ένα προστάτην ελέσθαι τῆς νήσου Φίλιππον, καὶ ταύτα συντελεσθήναι χωρίς ὅπλων καὶ κινδύνων, ὅ

10 πρότερον οὐ ράδίως ἂν εὕροιτις γεγονός. ἀπὸ τοίνυν τῶν κατὰ Μεσσηνίους ἐπιτελεσθέντων ἄπαντα τὴν ἐναντίαν ἐλάμβανε διάθεσιν αὐτῷ καὶ τοῦτο συν11 έβαινε κατὰ λόγον τραπεὶς γὰρ ἐπὶ τὴν ἀντικειμένην προαίρεσιν τῆ πρόσθεν, καὶ ταύτη προστιθεὶς 5 ἀεὶ τἀκόλουθον, ἔμελλε καὶ τὰς τῶν ἄλλων διαλήψεις περὶ αὐτοῦ τρέψειν εἰς τὰναντία καὶ ταῖς τῶν πραγμάτων συντελείαις ἐγκυρήσειν ἐναντίαις ἢ πρό12 τερον. ὁ καὶ συνέβη γενέσθαι. δῆλον δὲ τοῦτ ἔσται τοῖς προσέχουσιν ἐκιμελῶς διὰ τῶν έξῆς ρηθησομέ- 10 νων πράξεων. [Εκc. Peir. p. 13.]

12(11)"Ότι Φιλίππου τοῦ βαςιλέως Μακεδόνων την τῶν 610,10 Μεςςηνίων ἀκρόπολιν καταςχείν βουλομένου, καὶ φή**cayτος** βούλεςθαι πρὸς τοὺς προεςτῶτας τῆς πόλεως θεάς ας θαι τὴν ἀκρόπολιν καὶ θῦς αι τῷ Διί, ἀναβάν- 15 τος μετά της θεραπείας καὶ θύοντος, μετά ταῦτα κατά 558,23 τὸν έθισμὸν έκ τῶν τυθέντων ίερείων προσενεγθέντων αὐτῶ τῶν σπλάγγνων, δεξάμενος είς τὰς γεῖρας καὶ βραγὸ διακλίνας, ήρετο προτείνων τοῖς περί τὸν "Αρατον "τί δομεῖ τὰ Γερὰ σημαίνειν, πότερον έμχω- 20 2 οείν της άκοας η κρατείν αὐτης." δ μέν οὖν Δημήτοιος αὐτόθεν έκ τοῦ προβεβηκότος "εί μεν μάντεως φρένας έχεις" έφη "έκχωρεῖν τὴν ταχίστην εί δε βασιλέως πραγματικού, τηρείν αὐτήν, ίνα μή νύν 3 άφελς ζητής έτερον έπιτηδειότερον καιρόν ούτως γάρ 25559. έκατέρων των κεράτων κρατών μόνως αν υπογείριον έχοις τὸν βοῦν", αἰνιττόμενος τὰ μὲν κέρατα τὸν Ἰθωμάταν καὶ τὸν 'Ακροκόρινθον, τὴν δὲ Πελοπόννησον 4 τον βοῦν. δ δὲ Φίλιππος ἐπιστρέψας πρὸς τὸν "Αρα-

^{12, 1 &}quot;Οτι Φιλίππου — μετὰ ταῦτα] Pro his κατὰ δὲ τὸν ἐθισμὸν Urb., omittit Vat.: κατὰ τὸν ἐθισμὸν.

611, τον "σὸ δὲ ταὐτὰ συμβουλεύεις:" ἔφη, τοῦ δ' ἐπισχόντος, αὐτὸ λέγειν ήξίου τὸ φαινόμενον. δ δὲ δια- 5 πορήσας "εί μεν γωρίς" εφη "του παρασπονδήσαι Μεσσηνίους δύνη κρατείν τοῦ τόπου τούτου, συμ-5 βουλεύω ποατείν: εί δὲ τοῦτον παταλαβών φρουρά, 6 πάσας ἀπολλύναι μέλλεις τὰς ἀκροπόλεις καὶ τὴν φρουράν, ή παρέλαβες παρ' Αντιγόνου φρουρουμένους τούς συμμάχους", λέγων την πίστιν, "σκόπει 7 μή και νῦν κρεῖττον ή τοὺς ἄνδρας έξαγαγόντα τὴν 10 πίστιν αὐτοῦ καταλιπεῖν, καὶ ταύτη φρουρεῖν τοὺς Μεσσηνίους, όμοίως δε καὶ τοὺς λοιποὺς συμμάχους." δ Φίλιππος κατά μεν την ίδίαν δομήν ετοιμος ήν 8 παρασπονδείν, ως έκ των ύστερον πραγθέντων έγένετο καταφανής, έπιτετιμημένος δε μικοφ μεν πρό- 9 15 τερον ύπὸ τοῦ νεωτέρου πικρῶς ἐπὶ τῆ τῶν ἀνδρῶν ἀπωλεία, τότε δὲ μετὰ παροησίας ἄμα καὶ μετ' ἀξιώσεως λένοντος τοῦ πρεσβυτέρου καλ δεομένου μή παρακοῦσαι τῶν λεγομένων, ἐνετράπη. καὶ λαβόμε- 10 νος αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς "άγωμεν τοίνυν" ἔφη "πάλιν 20 την αὐτην δδόν." [Cod. Urb. fol. 98^r (exc. ant. p. 194). Exc. Vat. p. 372 M. 26, 2 H.]

613,1 "Οτι ό "Αρατος, θεωρών τὸν Φίλιππον όμολογου- 13 560,32 μένως τόν τε πρὸς 'Ρωμαίους ἀναλαμβάνοντα πόλεμον και κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους αῖρεσιν όλοσχε- 25 ρῶς ἠλλοιωμένον, πολλὰς εἰσενεγκάμενος ἀπορίας 561. και σκήψεις μόλις ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον. ἡμεῖς 2 δέ, τοῦ κατὰ τὴν πέμπτην βύβλον ἡμῖν ἐν ἐπαγγελία και φάσει μόνον εἰρημένου νῦν δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν πίστιν εἰληφότος, βουλόμεθα προσ-

⁴ τοῦ -- 5 πρατεῖν desunt in Urb. -- 11 in φρουφεῖν Μεσσηνίους desinunt Exc. Vat.

αναμνήσαι τούς συνεφιστάνοντας τη πραγματεία. πρός τὸ μηδεμίαν τῶν ἀποφάσεων ἀναπόδεικτον μηδ' 3 άμφισβητουμένην καταλιπείν. καθ' δν γάρ καιρόν έξηγούμενοι τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον έπὶ τοῦτο τὸ μέρος της διηγήσεως επέστημεν, εν ώ Φίλιππον έφα- 5 μεν τὰς έν Θέομω στοὰς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀναθημάτων θυμικώτερον καταφθείραι, και δείν τούτων την αίτιαν ούχ ούτως έπὶ τὸν βασιλέα διὰ την ηλικίαν ώς έπὶ τοὺς συνόντας αὐτῷ φίλους ἀναφέρειν, 4 τότε περί μεν 'Αράτου του βίου έφήσαμευ απολο-10 γείσθαι τὸ μηδεν ἂν ποιῆσαι μοχθηρόν, Δημητρίου 5 δε του Φαρίου την τοιαύτην είναι προαίρεσιν. δηλον δε τοῦτο ποιήσειν έπηγγειλάμεθα διὰ τῶν έξῆς δηθησομένων, είς τοῦτον ὑπερθέμενοι τὸν χαιρὸν 6 την πίστιν της προρρηθείσης ἀποφάσεως, ἐν ὧ παρὰ 15 μίαν ήμέραν Δημητρίου μεν παρόντος, ως αρτίως ύπερ των κατά Μεσσηνίους ύπεδείξαμεν, 'Αράτου δε μαθυστερήσαντος, ήρξατο Φίλιππος απτεσθαι των 7 μεγίστων ἀσεβημάτων, καὶ καθάπερ ἂν έγγευσάμενος αίματος ανθρωπείου και τοῦ φονεύειν και παρασπον-20 δείν τούς συμμάχους, οὐ λύκος έξ ἀνθρώπου κατὰ τὸν Αρχαδικὸν μῦθον, ώς φησιν δ Πλάτων, άλλὰ 8 τύραννος έκ βασιλέως ἀπέβη πικρός, τούτου δ' έναργέστερου έτι δείγμα της έκατέρου γνώμης τὸ περί τῆς ἄκρας συμβούλευμα πρὸς τὸ μηδὲ περὶ τῶν κατ' 25 14 Αίτωλούς διαπορείν. ὧν δμολογουμένων εύμαρες ήδη 614. συλλογίσασθαι την διαφοράν της έκατέρου προαι-2 ρέσεως. καθάπεο γὰο νῦν Φίλιππος πεισθείς 'Αράτφ

²¹ οὐ λύπος — 23 ἀπέβη πιπφός] Haec a Suida afferri s. v. λυπόστομος docuit Muellerus (Fleek. ann. 1870 p. 181).

΄ διεφύλαξε την πρός Μεσσηνίους πίστιν έν τοις κατά την ακραν, καὶ μεγάλω, τὸ δη λεγόμενον, έλκει τῶ ποογεγονότι πεοί τὰς σφαγὰς μικοὸν ἴαμα προσέθηκεν, ούτως έν τοῖς κατ' Αἰτωλούς Δημητρίω κατα- 3 5 πολουθήσας ήσέβει μέν είς τούς θεούς, τὰ καθιερωμένα των άναθημάτων διαφθείρων, ήμάρτανε δε 562. περί τους ανθρώπους, ύπερβαίνων τους τοῦ πολέμου νόμους, ήστόχει δὲ τῆς σφετέρας προαιρέσεως, άπαραίτητον καὶ πικούν έαυτον άποδεικνύων έχθρον 10 τοῖς διαφερομένοις. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν 4 κατά Κρήτην και γάρ έπ' έκείνων Άράτω μεν καθηγεμόνι χρησάμενος περί των όλων, ούχ οίον άδικήσας, άλλ' οὐδε λυπησας οὐδενα τῶν κατὰ τὴν υήσον, απαντας μέν είχε τούς Κρηταιείς ύποχειρίους, 15 απαντας δὲ τοὺς Ελληνας εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν έπήγετο διὰ τὴν σεμνότητα τῆς προαιρέσεως. ούτω πάλιν έπακολουθήσας Δημητρίω καλ παραίτιος 5 γενόμενος Μεσσηνίοις των άρτι δηθέντων άτυχημάτων, άμα την παρά τοῖς συμμάγοις εύνοιαν καὶ 20 την παρά τοῖς ἄλλοις Ελλησιν ἀπέβαλε πίστιν. τη- 6 λικαύτην τοῖς νέοις βασιλεῦσι δοπὴν ἔγει καὶ πρὸς άτυχίαν καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν της ἀρχῆς ἡ τῶν παρεπομένων φίλων εκλογή και κρίσις, ύπερ ής οί πλείους οὐκ οἶδ' ὅπως ὁαθυμοῦντες οὐδὲ τὴν έλα-25 χίστην ποιοῦνται πρόνοιαν. [Exc. Peir. p. 17 et inde a 327, 20: ὅτι μεγάλην τοῖς νέοις β. Vat. p. 373 M. 26, 24 H.7

IV. RES SICILIAE.

628,12 'Εππέμπουσι τῶν Κοητῶν τινας ὡς ἐπὶ ληστείαν, 14^b
30 δόντες ἐπιστολὴν διεσκευασμένην. [Suidas v. διε- (VIII,
σκευασμένην; v. Liv. XXIV, 31, 6].

V. RES IBERICAE.

14° Μαςύλιοι, Λιβυκὸν ἔθνος Πολύβιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ 566,10 619,2 Μασυλεῖς αὐτούς φηςι [Steph. Byz. p. 436, 20 Mein. et Eustath. comm. (Mueller geogr. min. II) 187 p. 250 M.: Πολύβιος δὲ Μασυλεῖς γράφει αὐτούς. v.Pol.III,33,15]. 5

VI. RES GRAECIAE.

14^d Λέγεται ἀρςενικῶς, ὡς Πολύβιος ἐβδόμψ' οί δὲ 566,12 619,2) τὸν Ὠρικὸν κατοικοῦντες, οῖ καὶ πρῶτοι κεῖνται περὶ τὴν εἰσβολὴν [τὴν add. Eustath.] πρὸς τὸν ᾿Αδρίαν ἐκ δεξιῶν εἰςπλέοντι [Steph. Byz. p. 709, 19 Mein. et 10 Eustath. comment. 321 p. 273 M.; v. Liv. XXIV, 40, 2].

VII. RES ASIAE.

15 Περί δε τὰς Σάρδεις ἄπαυστοι καὶ συνεγείς 562, 19 614, 26 άκροβολισμοί συνίσταντο και κίνδυνοι και νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, πᾶν γένος ἐνέδρας, ἀντενέδρας, 15 έπιθέσεως έξευρισκόντων των στρατιωτών κατ' άλ-615. λήλων περί ὧν γράφειν τὰ κατὰ μέρος οὐ μόνον 2 άνωφελες άλλα καὶ μακρον αν είη τελέως. τὸ δε πέρας, ήδη της πολιορχίας δεύτερον έτος ένεστώσης, Λαγόρας ὁ Κρής, τριβήν έχων έν τοῖς πολεμικοῖς 20 ίκανήν, καὶ συνεωρακώς ὅτι συμβαίνει τὰς ὀχυρωτάτας πόλεις ώς έπὶ τὸ πολὸ όᾶστα γίνεσθαι τοῖς πολεμίοις ύποχειρίους διὰ τὴν όλιγωρίαν τῶν ένοιπούντων, όταν πιστεύσαντες ταίς όχυρότησι ταίς φυσικαϊς ἢ γειροποιήτοις ἀφυλακτῶσι καὶ ραθυμ**ῶσι** 25 3 τὸ παράπαν, καὶ τούτων αὐτῶν ἐπεγνωκὸς διότι συμβαίνει τὰς άλώσεις γίνεσθαι κατὰ τοὺς όχυρωτάτους τόπους καὶ δοκοῦντας ὑπὸ τῶν ἐναντίων 4 άπηλπίσθαι, καὶ τότε θεωρών κατά την προϋπάρχουσαν δόξαν περί τῆς τῶν Σάρδεων ὀχυρότητος 30

άπαντας άπεγνωκότας ώς διά τοιαύτης πράξεως κυ- 568. οιεύσειν αὐτῆς, μίαν δὲ ταύτην ἔγοντας έλπίδα τοῦ διὰ τῆς ἐνδείας χρατήσειν τῆς πόλεως, τοσούτω μᾶλ- 5 λου προσείζε καὶ πάντα τρόπου ήρεύνα, σπεύδων 5 άφορμής τινος έπιλαβέσθαι τοιαύτης. συνθεωρήσας 6 δὲ τὸ κατὰ τὸν καλούμενον Πρίονα τείγος ἀφυλακτούμενον — οδτος δ' έστι τόπος δ συνάπτων την άκραν καὶ τὴν πόλιν - ἐγίνετο περί τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἐπίνοιαν ταύτην. τὴν μὲν οὖν τῶν φυλατ- 7 10 τόντων δαθυμίαν έκ τοιούτου τινός σημείου συν-(έβη) θεωρήσαι. τοῦ τόπου κρημνώδους ὑπάρχοντος 8 διαφερόντως, καὶ φάραγγος ύποκειμένης, εἰς ἢν φιπτεϊσθαι συνέβαινε τούς έκ τῆς πόλεως νεκρούς καὶ τὰς τῶν ἵππων καὶ τὰς τῶν ὑποζυνίων τῶν 15 αποθυησκόντων κοιλίας, είς τοῦτον αίεὶ τὸ τῶν γυπων και των άλλων δονέων πληθος ήθροίζετο. συν- 9 θεωρήσας οὖν ὁ προειρημένος ἀνήρ, ὅτε πληρωθείη τὰ ζῶα, τὰς ἀναπαύσεις ἐπὶ τῶν κρημνῶν καὶ τοῦ τείχους ποιούμενα συνεχώς, έγνω διότι κατ' άνάγ-616. 20 κην ἀφυλακτεῖται τὸ τείχος καὶ γίνεται τὸν πλεῖστον **πρόνον ἔρημον.** λοιπὸν ἐπιμελῶς τὴν νύκτα προσ- 10 πορευόμενος έξήταζε τὰς προσβάσεις καλ θέσεις των κλιμάκων. εύρίσκων δὲ κατά τινα τόπον καὶ καθ' 11 ένα των πρημνών δυνατήν οὐσαν, προσφέρει τω 25 βασιλεῖ τὸν περὶ τούτων λόγον. τοῦ δὲ δεξαμένου 16 την έλπίδα καὶ παρακαλέσαντος τον Λαγόραν έπιτελείν την ποάξιν, αὐτὸς μὲν ὑπισγνείτο τὰ δυνατά ποιήσειν, ήξίου δὲ τὸν βασιλέα Θεόδοτον αὐτῷ τὸν 2 Αίτωλον καὶ Διονύσιον τον ήγεμόνα των ύπασπι-30 στῶν παρακελεύσαντα συστῆσαι συνεπιδοῦναι σφᾶς καὶ κοινων ήσαι τῆς ἐπιβολῆς, διὰ τὸ δοκείν ἐκάτερον

ίκανην δύναμιν έχειν καὶ τόλμαν πρὸς την έπινοου-3 μένην πράξιν. τοῦ δὲ βασιλέως παραγρημα ποιήσαντος τὸ παρακαλούμενον, συμφρονήσαντες οί προειρημένοι και κοινωσάμενοι περί πάντων έαυτοις έτήρουν νύκτα τὸ περί τὴν έωθινὴν μέρος ἔχουσαν 5 4 ἀσέληνον. λαβόντες δε τοιαύτην, εν ή πράττειν έμελλον ημέρα, τη πρότερον όψίας δείλης έπέλεξαν έκ παντός τοῦ στρατοπέδου πεντεκαίδεκα τοὺς εὐρωστο- 564. τάτους ἄνδρας καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυγαῖς, οἵτινες εμελλον αμα μεν προσοίσειν τὰς κλίμακας, αμα 10 δε συναναβήσεσθαι καὶ μεθέξειν αὐτοῖς τῆς τόλμης. 5 μετά δε τούτους άλλους έπελέξαντο τριάκοντα τούς έν άποστήματι συνεφεδρεύσοντας, ζυ' ἐπειδὰν ὑπερβάντες αὐτοὶ πρὸς τὴν παρακειμένην παραγένωνται πύλην, οδτοι μεν έξωθεν προσπεσόντες πειρώνται διακό- 15 πτειν τούς στροφείς καὶ τὸ ζύγωμα τῶν πυλῶν, αὐτοὶ 6 δε τον μογλον ενδοθεν και τας βαλανάγρας, δισγιλίους δὲ τοὺς κατόπιν ἀκολουθήσοντας τούτοις, οὓς συνεισπεσόντας έδει καταλαβέσθαι την του θεάτρου στεφάνην, εὐφυῶς κειμένην πρός τε τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας 20 γ καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. τοῦ δὲ μὴ γενέσθαι μηδεμίαν ὑποψίαν τῆς ἀληθείας διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν άνδοῶν, διέδωκε λόγον ώς τοὺς Αίτωλοὺς μέλλον-617. τας είσπίπτειν διά τινος φάραγγος είς την πόλιν, καλ δέον ένεργως τούτους παραφυλάξαι πρὸς τὸ μηνυθέν. 25 Έτοίμων δε πάντων αὐτοῖς γενομένων, αμα τῷ 17 πρυφθήναι την σελήνην λάθρα πρός τούς πρημνούς οί περί τον Λαγόραν άφικόμενοι μετά των κλιμάκων ύπέστειλαν έαυτούς ύπό τινα προπεπτωχυΐαν όφούν. 2 έπιγενομένης δε της ήμέρας, και των μεν φυλάκων 30 ἀπολυομένων ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου, τοῦ δὲ βασιλέως

κατά τον έθισμον τούς μέν είς τὰς έφεδοείας έκπέμποντος, τοὺς δὲ πολλοὺς εἰς τὸν ἱππόδρομον έξαγανόντος καὶ παρατάττοντος, τὸ μὲν πρῶτον ἀνύποπτον ήν πασι το γενόμενον. προστεθεισών δε δυείν κλι- 3 5 μάκων, καὶ δι' ής μεν Διονυσίου, δι' ής δε Λαγόρα ποῶτον πορευομένων, εγίνετο ταραχή καὶ κίνημα περί τὸ στρατόπεδον. συνέβαινε γὰρ τοῖς μὲν ἐκ τῆς πό- 4 λεως καὶ τοῖς περὶ τὸν 'Αγαιὸν ἐκ τῆς ἄκρας ἀδήλους είναι τούς προσβαίνοντας διά τῆς προπεπτωκυίας έπὶ 10 τὸν κοημνὸν ὀφρύος τοῖς δ' ἐκ τοῦ στρατοπέδου σύνοπτος ήν ή τόλμα των αναβαινόντων καί παραβαλλομένων. διόπεο οί μεν έκπεπληγμένοι το παρά- 5 δοξον, οί δὲ προορώμενοι καὶ δεδιότες τὸ συμβησόμενον, άχανεῖς αμα δὲ περιγαρείς ὄντες, ἕστασαν. 565. 15 όθεν δ βασιλεύς, θεωρών το περί την όλην παρεμ- 6 βολήν κίνημα, καὶ βουλόμενος ἀποσπᾶν ἀπὸ τοῦ προκειμένου τούς τε παρ' αύτοῦ καὶ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. προήγε την δύναμιν καὶ προσέβαλε πρὸς τὰς ἐπὶ δάτερα πύλας κειμένας, Περσίδας δὲ προσαγορευομένας. 20 Άγαιος δέ, συνθεωρών έκ της ἄκρας το περί τους 7 ύπεναντίους κίνημα παρηλλαγμένον της συνηθείας, έπὶ πολύ διηπορείτο δυσγρηστούμενος καὶ συννοήσαι τὸ γινόμενον οὐδαμῶς δυνάμενος. πλην ὅμως έξαπ- 8 έστειλε τούς απαντήσοντας είς την πύλην δυ δια 25 στενής καὶ κοημνώδους ποιουμένων τὴν κατάβασιν βραδεΐαν συνέβαινε γίνεσθαι την έπικουρίαν. δ δ' 9 618. έπὶ τῆς πόλεως τεταγμένος 'Αρίβαζος ἀκάκως ὥρμησε πρὸς τὰς πύλας, αἶς ξώρα προσβάλλοντα τὸν 'Αντίοχον, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνεβίβαζε, τοὺς 30 δε διὰ τῆς πύλης ἀφιείς είργειν τοὺς συνεγγίζοντας καλ συμπλέκεσθαι παρεκελεύετο τοῖς πολεμίοις.

Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οί περί τὸν Λαγόραν 18 καί Θεόδοτον καί Διονύσιον ύπερβάντες τούς κρη-2 μνούς ήχον έπὶ τὴν ὑποκειμένην πύλην, καὶ τινὲς μεν αὐτῶν διεμάγοντο πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας, οί δὲ διέκοπτον τούς μογλούς. αμα δε τούτοις προσπεσόν- 5 τες έξωθεν οί τεταγμένοι πρός τοῦτο τὸ μέρος τὸ παρα-3 πλήσιον έποίουν. ταγύ δε των πυλων άνοιχθεισων, είσελθόντες οί δισχίλιοι κατελάβοντο την τοῦ θεάτρου 4 στεφάνην, οδ γινομένου πάντες ωρμησαν από των τειγών καὶ τῆς Περσίδος προσαγορευομένης πύλης, ἐφ' 10 ην πρότερον έβοήθησαν οί περί τον Αρίβαζον, σπεύ-5 δοντες παρεγγυᾶν έπὶ τοὺς είσπεπτωκότας. τούτου δε συμβαίνοντος, κατά την αποχώρησιν άνεωγμένης της πύλης, συνεισέπεσον τινες των παρά του βασι-6 λέως, επόμενοι τοῖς ὑποχωροῦσιν. ὧν κρατησάντων 15 τής πύλης, ήδη τούτοις κατά τὸ συνεχές οί μεν είσέπιπτον, οί δὲ τὰς παρακειμένας διέκοπτον πύλας. 7 οί δὲ περὶ τὸν Αρίβαζον καὶ πάντες οί κατὰ τὴν πόλιν έπὶ βραχὸ διαγωνισάμενοι πρὸς τοὺς είσεληλυ-8 θύτας ωρμησαν φεύγειν πρός την άκραν. οδ συμ- 20 βάντος οί μεν περί τον Θεόδοτον καί Λαγόραν εμενον 566. έπὶ τῶν κατὰ τὸ θέατρον τόπων, νουνεχῶς καὶ πραγματικώς έφεδρεύοντες τοῖς ὅλοις, ἡ δὲ λοιπὴ δύναμις είσπεσοῦσα πανταχόθεν αμα κατειλήφει την πόλιν. 9 καλ τὸ λοιπὸν ήδη, τῶν μὲν φονευόντων τοὺς ἐντυγ- 25 χάνοντας, των δε τας οικήσεις έμπιπρώντων, άλλων δὲ πρὸς τὰς άρπαγὰς καὶ τὰς ἀφελείας ὑρμηκότων, έγίνετο παντελής ή της πόλεως καταφθορά καί διαρ-10 παγή. καὶ Σάρδεων μὲν τοῦτον τὸν τρόπον έγένετο κύ-Qιος Αντίοχος. [Cod. Urb. fol. 98 med. (exc. ant. p. 194).] 30

7 11 /6

FRAGMENTA LIBRI VIII.

I. EX PROCEMIO.

 $\mathbf{O}$ ὐν ἀλλότριον εἶναί μοι δοκεῖ τῆς ὅλης ἡμῶν $^{1\,(3)}_{\mathbf{568},10}$ 621,12 έπιβολής και της έν άρχαις προθέσεως συνεπιστήσαι τούς ἀκούοντας έπὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν πράξεων καὶ τὸ φιλότιμον τῆς έκατέρου τοῦ πολιτεύματος προαι-5 οέσεως, λέγω δε τοῦ Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων. τίς 2 γάο ούκ ἂν ἐπισημήναιτο πῶς τηλικοῦτον μὲν πόλεμον συνεσταμένοι περί των κατά την Ίταλίαν πραγμάτων, οὐκ έλάττω δὲ τούτου περί τῶν κατὰ τὴν 'Ιβηρίαν, ἀκμὴν δὲ περί τούτων ἀδήλους μὲν ἔχοντες 10 έπ' ίσον άμφότεροι τὰς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας, έφαμίλλους δὲ τοὺς κατὰ τὸ παρὸν ένεστῶτας κινδύνους, όμως οὐκ ἠοκοῦντο ταῖς προκειμέναις 3 έπιβολαϊς, άλλὰ καὶ περί Σαρδόνος καὶ Σικελίας ήμφισβήτουν ...... καὶ πάντα περιελάμβανον, οὐ 15 μόνον ταῖς έλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χορηγίαις καὶ ταῖς παρασκευαίς; δ καὶ μάλιστ' ἄν τις είς τὸ κατὰ μέ- 4 οος έμβλέψας θαυμάσειε. δύο μέν γὰο Ρωμαίοις κατά 622. την Ίταλίαν μετά των υπάτων έντελη προεκάθητο στρατόπεδα, δύο δὲ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, ὧν τὸ μὲν 20 πεζον Γνάτος είχε, το δε ναυτικόν Πόπλιος. οίκείως 5 δε ταύτα συνέβαινε γίνεσθαι καλ παρά Καρχηδονίοις. καὶ μὴν τοῖς κατὰ τὴν Ελλάδα τόποις έφώρμει καὶ 6

ταϊς έπιβολαϊς τοῦ Φιλίππου στόλος, ἐφ' οὖ τὸ μὲν πρῶτον Μάρκος Οὐαλέριος, μετὰ δὲ ταῦτα Πόπλιος 7 ἐπέπλει Σουλπίκιος. ἄμα δὲ τούτοις "Αππιος μὲν έκατὸν πεντηρικοῖς σκάφεσι, Μάρκος δὲ Κλαύδιος πεζικὰς ἔχων δυνάμεις, ἐφήδρευε τοῖς κατὰ τὴν Σι- 5 8 κελίαν. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτ' 'Αμίλκας ἐποίει παρὰ Καρ-χηδονίοις.

2(4)Δι' ὧν ὑπολαμβάνω τὸ πολλάκις ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν 569. της πραγματείας είρημένον νου δι' αὐτών τών έρ-2 νων άληθινήν λαμβάνειν πίστιν. τοῦτο δ' ἡν ώς 10 ούχ οἶόν τε διὰ τῶν τὰς κατὰ μέρος ίστορίας γραφόντων συνθεάσασθαι την των όλων οίκονομίαν. 3 πως γάρ ένδέγεται ψιλώς αὐτὰς καθ' αὐτὰς ἀναγνόντα τὰς Σικελικάς ἢ τὰς Ἰβηρικάς πράξεις, γνωναι καλ μαθείν ή τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων ή τὸ 15 συνέχον, τίνι τρόπω καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ παρα-4 δοξότατον καθ' ήμας ἔργον ή τύγη συνετέλεσε; τοῦτο δ' ἔστι τὸ πάντα τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης ύπο μίαν άρχην και δυναστείαν άγαγείν, δ 5 πρότερον ούχ εύρίσκεται γεγονός. πῶς μὲν γὰρ εἶλον 20 Συρακούσας 'Ρωμαΐοι καὶ πῶς Ἰβηρίαν κατέσγον, ούκ άδύνατον καὶ διὰ τῶν κατὰ μέρος ἐπὶ ποσὸν 6 γνωναι συντάξεων πως δε της άπάντων ηγεμονίας καθίκοντο, καὶ τί πρὸς τὰς δλοσχερεῖς αὐτοῖς ἐπιβολάς τῶν κατὰ μέρος ἀντέπραξε, καὶ τί πάλιν καὶ 25 κατά τίνας καιρούς συνήργησε, δυσχερές καταλαβείν 7 ἄνευ τῆς καθόλου τῶν πράξεων ίστορίας. οὐ μὴν τὸ μέγεθος τῶν ἔργων οὐδὲ τὴν τοῦ πολιτεύματος δύναμιν εύμαρες κατανοήσαι διά τὰς αὐτὰς αἰτίας. 8 τὸ γὰο ἀντιποιήσασθαι Ῥωμαίους Ἰβηρίας ἢ πάλιν 30 623. Σικελίας, καὶ στρατεύσαι πεζικαῖς καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν, αὐτὸ καθ' αὐτὸ λεγόμενον οὐκ ἂν εἰη θαυμαστόν. ἄμα δὶ τούτων συμβαινόντων καὶ πολ- 9 λαπλασίων ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐπιτελουμένων ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας, καὶ θεω- 5 ρουμένων ὁμοῦ τούτοις τῶν κατὰ τὴν ἰδίαν χώραν ὑπαρχουσῶν περιστάσεων καὶ πολέμων περὶ τοὺς ἄπαντα τὰ προειρημένα χειρίζοντας, οὕτως ἂν εἰη 10 μόνως σαφῆ τὰ γεγονότα καὶ θαυμαστὰ καὶ μάλιστ' ἂν οὕτως τυγχάνοι τῆς ἀρμοζούσης ἐπιστάσεως. ταῦτα 11 10 μὲν οὖν ἡμῖν εἰρήσθω πρὸς τοὺς ὑπολαμβάνοντας διὰ τῆς τῶν κατὰ μέρος συντάξεως ἐμπειρίαν ποιήσασθαι τῆς καθολικῆς καὶ κοινῆς Ιστορίας. [Cod. Urb. fol. 102 (exc. ant. p. 196).]

II. RES SICILIAE.

Ούτως οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότα- $\frac{3^{a}(38,2)}{602,12}$ 663, 14 16 τον ήπιστα φέρειν δύνανται, λέγω δε την σιωπήν. [Cod. urb. fol. 102 med. margo; v. Liv. XXIV, 24, 2.] "Ότε δη τάς Ουρακούς ας Έπικύδης τε καί Ίππο-3(5) 623.15 κράτης κατέλαβον, έαυτούς τε καὶ τοὺς ἄλλους τῶν 20 πολιτών της 'Ρωμαίων φιλίας άλλοτριώς αντες, οί 'Ρωμαΐοι προςπεπτωκυίας αὐτοῖς ἤδη καὶ τῆς Ἱερωνύμου τοῦ Ουρακοςίων τυράννου καταςτροφής "Αππιον Κλαύδιον άντιςτράτηγον καταςτής αντές αὐτῷ μὲν τὴν πεζην συνέστησαν δύναμιν, τὸν δὲ νηΐτην αὐτοῖς στό-25 λον ἐπετρόπευςε Μάρκος Κλαύδιος. οὖτοι μὲν δὴ τὴν 2 στρατοπεδείαν έβάλοντο μικρον άποσχόντες της πόλεως, τὰς δὲ προσβολὰς ἔχριναν ποιείσθαι τῆ μὲν πεζη δυνάμει κατά τους ἀπὸ τῶν Εξαπύλων τόπους, 624. τη δε ναυτική της Άχραδίνης κατά την Σκυτικήν 570,3 30 προσαγορευομένην στοάν, καθ' ήν έπ' αὐτῆς κεῖται

3 της κοηπίδος τὸ τείχος παρά θάλατταν. έτοιμασάμενοι δὲ γέροα καὶ βέλη καὶ τάλλα τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν, έν ημέραις πέντε διά την πολυχειρίαν ήλπισαν καταταγήσειν τη παρασκευή τούς ύπεναντίους. ού λογισάμενοι την Αργιμήδους δύναμιν, οὐδὲ προί- 5 δόμενοι διότι μία ψυγή της απάσης έστὶ πολυγειρίας έν ένίοις καιροῖς άνυστικωτέρα. πλην τότε δι' αὐτῶν 4 έγνωσαν των έργων το λεγόμενον. ούσης γαρ όγυρᾶς τῆς πόλεως διὰ τὸ κεῖσθαι κύκλω τὸ τεῖχος έπὶ τόπων ύπερδεξίων καὶ προκειμένης ὀφρύος, πρὸς 10 ην και μηδενός κωλύοντος ούκ αν εύμαρως τις δύναιτο πελάσαι πλην κατά τινας τόπους ώρισμένους, 5 τοιαύτην ήτοίμασε παρασκευήν δ προειρημένος ανήρ έντὸς τῆς πόλεως, ὁμοίως δὲ καὶ ποὸς τοὺς κατά θάλατταν έπιπορευομένους, ώστε μηδεν έκ τοῦ και- 15 οοῦ (δεῖν) ἀσγολεῖσθαι τοὺς ἀμυνομένους, πρὸς πᾶν δε το γινόμενον υπο των έναντίων έξ ετοίμου ποι-6 εῖσθαι τὴν ἀπάντησιν. πλὴν δ μὲν "Αππιος ἔγων γέροα καὶ κλίμακας ένεχείρει προσφέρειν ταῦτα τῶ συνάπτοντι τείχει τοῖς Έξαπύλοις ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν. 20

4(6) Ο δὲ Μάρνος εξήμοντα σκάφεσι πεντηρικοῖς ἐποιεῖτο τὸν ἐπίπλουν ἐπὶ τὴν ᾿Αχραδίνην, ὧν ἔκαστον πλῆρες ἡν ἀνδρῶν ἐχόντων τόξα καὶ σφενδόνας καὶ γρόσφους, δι' ὧν ἔμελλον τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων 2 μαχομένους ἀναστέλλειν. ἅμα δὲ τούτοις ὀκτὰ πεν- 25 τήρεσι, παραλελυμέναις τοὺς ταρσούς, ταῖς μὲν τοὺς δεξιούς, ταῖς δὲ τοὺς εὐωνύμους, καὶ συνεζευγμέναις πρὸς ἀλλήλας σύνδυο κατὰ τοὺς ἐψιλωμένους τοίχους, προσῆγον πρὸς τὸ τεῖχος διὰ τῆς τῶν ἐκτὸς 3 τοίχων εἰρεσίας τὰς λεγομένας σαμβύκας. τὸ δὲ γέ-20571. νος τῆς κατασκευῆς τῶν εἰρημένων ὀργάνων ἐστὶ

τοιούτο. αλίμακα τῷ πλάτει τετράπεδον έτοιμάσαν- 4 τες, ώστ' έξ ἀποβάσεως ἰσοϋψή γενέσθαι τω τείγει. ταύτης έκατέραν την πλευράν δουφακτώσαντες καί σκεπάσαντες ύπερπετέσι θωρακίοις, έθηκαν πλαγίαν 5 έπὶ τοὺς συμψαύοντας τοίγους τῶν συνεζευγμένων νεῶν, πολὺ ποοπίπτουσαν τῶν ἐμβόλων, ποὸς δὲ 5 τοίς ίστοις έκ τῶν ἄνω μερῶν τρογιλίαι προσήρτηντο σὺν κάλοις. λοιπὸν ὅταν ἐγγίσωσι τῆς γρείας, ἐνδε- 6 δεμένων των κάλων είς την κορυφήν της κλίμακος. 10 έλκουσι διά των τρογιλιών τούτους έστωτες έν ταζς πούμναις. έτεροι δε παραπλησίως έν ταϊς πρώρραις έξερείδοντες ταις άντηρίσιν άσφαλίζονται την άρσιν τοῦ μηγανήματος. κάπειτα διὰ τῆς είρεσίας τῆς ἀφ' 7 626. έκατέρου των έκτὸς ταρσών εγγίσαντες τη γη τὰς 15 ναῦς, πειράζουσι προσερείδειν τῷ τείχει τὸ προειοημένον δογανον. Επὶ δὲ τῆς κλίμακος ἄκρας ὑπάρχει 8 πέτευρον ήσφαλισμένον γέρροις τὰς τρεξς ἐπιφανείας, έφ' οδ τέτταρες άνδρες επιβεβημότες άγωνίζονται, διαμαγόμενοι πρός τούς είργοντας ἀπό τῶν ἐπάλξεων 20 την πρόσθεσιν τῆς σαμβύκης. ἐπὰν δὲ προσερείσαν- 9 τες ύπερδέξιοι γένωνται τοῦ τείχους, οὖτοι μὲν τὰ πλάγια τῶν γέρρων παραλύσαντες έξ έχατέρου τοῦ μέρους ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἢ τοὺς πύργους. οί δὲ λοιποί διὰ τῆς σαμβύκης ἕπονται τού- 10 25 τοις, άσφαλῶς τοῖς μάλοις βεβημυίας τῆς κλίμακος είς άμφοτέρας τὰς ναῦς. εἰκότως δὲ τὸ κατασκεύασμα 11 της προσηγορίας τέτευχε ταύτης έπειδαν γαρ έξαρθη, γίνεται τὸ σχημα της νεώς ταύτης καὶ της κλίμακος ένοποιηθέν παραπλήσιον σαμβύκη.

Ηλην οὖτοι μεν τὸν τρόπον τοῦτον διηρμοσμέ- 5 (7) νοι προσάγειν διενοοῦντο τοῖς πύργοις ὁ δὲ προει- 2

Ροιχε. Ηιστ. 11. 22

οημένος ανήρ, παρεσκευασμένος όργανα προς απαν έμβελες διάστημα, πόρρωθεν μεν έπιπλέοντας τοίς εὐτονωτέροις καὶ μείζοσι λιθοβόλοις καὶ βέλεσι τι- 572. 3 τρώσκων είς ἀπορίαν ἐνέβαλε καὶ δυσγρηστίαν, ὅτε δε ταῦθ' ὑπερπετῆ γίνοιτο, τοῖς ἐλάττοσι κατὰ λό- 5 γον άελ πρός το παρον απόστημα γρώμενος είς τοιαύτην ήγαγε διατροπήν ώστε καθόλου κωλύειν αὐτῶν 4 την δομην και τον επίπλουν, έως δ Μάρκος δυσθετούμενος ήναγκάσθη λάθρα νυκτός έτι ποιήσασθαι 5 την παραγωγήν. γενομένων δ' αὐτῶν έντὸς βέλους 10 627. πρός τη γη, πάλιν ετέραν ητοιμάκει παρασκευήν 6 πρός τούς ἀπομαγομένους έκ των πλοίων. έως άνδρομήκους ύψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τείγος ώς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος κατά τὴν έκτὸς έπιφάνειαν οἶς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς 15 τοῦ τείχους, καὶ βάλλων διὰ τούτων, ἀγρήστους 7 έποίει τοὺς έπιβάτας. έξ οὖ καὶ μακράν ἀφεστῶτας καλ σύνεγγυς όντας τοὺς πολεμίους οὐ μόνον ἀπράκτους παρεσκεύαζε πρός τὰς ίδίας ἐπιβολάς, ἀλλὰ 8 καὶ διέφθειρε τοὺς πλείστους αὐτῶν. ὅτε δὲ τὰς 20 σαμβύκας έγχειοήσαιεν έξαίσειν, δογανα παρ' δλον τὸ τεῖχος ήτοιμάκει, τὸν μὲν λοιπὸν χρόνον ἀφανῆ, κατά δε τον της γρείας καιρον έκ των έσω μερών ύπερ τοῦ τείχους ἀνιστάμενα καὶ προπίπτοντα πολύ 9 τῆς ἐπάλξεως ταῖς χεραίαις. ὧν τινὰ μὲν ἐβάσταζε 25 λίθους οὐκ έλάττους δέκα ταλάντων, τινὰ δὲ σηκώ-10 ματα μολίβδινα. λοιπον ότε συνεγγίζοιεν αί σαμβύκαι, τότε περιαγόμεναι καργησίω πρός τὸ δέον hally αί κεραΐαι διά τινος σχαστηρίας ήφίεσαν είς τὸ κατα-11 σχεύασμα τον λίθον έξ οδ συνέβαινε μη μόνον 30 αὐτὸ συνθραύεσθαι τούργανον, άλλὰ καὶ τὴν ναῦν

καὶ τοὺς ἐν αὐτῆ κινδυνεύειν όλοσχερῶς. τινά τε 6 (8) των μηγανημάτων πάλιν έπὶ τοὺς έφορμωντας καὶ προβεβλημένους γέρρα καὶ διὰ τούτων ήσφαλισμένους πρός τὸ μηδέν πάσχειν ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ τείχους 5 φερομένων βελών, ήφίει μεν καὶ λίθους συμμέτρους ποδς το φεύγειν έχ της πρώρρας τους αγωνιζομένους, αμα δὲ καὶ καθίει γείρα σιδηραν έξ άλύσεως δεδε- 2 μένην, ή δραξάμενος δ την κεραίαν οιακίζων όθεν 628. ἐπιλάβοιτο τῆς πρώρρας, κατῆγε τὴν πτέρναν τῆς 10 μηγανής έντὸς τοῦ τείγους. ὅτε δὲ κουφίζων τὴν 3573. πρώρραν δρθόν ποιήσειε τὸ σκάφος έπὶ πρύμναν, τὰς μεν πτέρνας των δογάνων είς ακίνητον καθηπτε, την δε γείοα και την αλυσιν έκ της μηγανής έξερραινε διά τινος σχαστηρίας. οδ γινομένου τινά μέν 4 15 των πλοίων πλάγια κατέπιπτε, τινά δε καλ κατεστρέφετο, τὰ δὲ πλεῖστα τῆς πρώρρας ἀφ' ὕψους φιφθείσης βαπτιζόμενα πλήρη θαλάττης έγίνετο καὶ ταραχῆς. Μάρκος δε δυσχρηστούμενος έπλ τοῖς ἀπαντωμένοις 5 ύπ' 'Αρχιμήδους, καὶ θεωρών μετά βλάβης καὶ χλευ-20 ασμού τοὺς ἔνδον ἀποτριβομένους αύτοῦ τὰς ἐπιβολάς, δυσχερώς μεν έφερε το συμβαΐνον, όμως δ' 6 έπισκώπτων τὰς αύτοῦ πράξεις ἔφη ταῖς μέν ναυσὶν αὐτοῦ κυαθίζειν ἐκ θαλάττης Αργιμήδη, τὰς δὲ σαμβύκας φαπιζομένας ώσπερ έκσπόνδους μετ' αίσχύ-25 νης έκπεπτωκέναι, καὶ τῆς μὲν κατὰ θάλατταν πολι- 7 ορχίας τοιούτον ἀπέβη τὸ τέλος.

Οί δὲ περὶ τὸν "Αππιον εἰς παραπλησίους ἐμπε- 7 (9) σόντες δυσχερείας ἀπέστησαν τῆς ἐπιβολῆς. ἔτι μὲν 2 γὰρ ὅντες ἐν ἀποστήματι τοῖς τε πετροβόλοις καὶ το καταπέλταις τυπτόμενοι διεφθείροντο, διὰ τὸ θαυμάσιον εἶναι τὴν τῶν βελῶν κατασκευὴν καὶ κατὰ

τὸ πληθος καὶ κατά τὴν ἐνέργειαν, ὡς ἀν Ἱέρωνος μεν γορηγού γεγονότος, άρχιτέκτονος δε και δημι-3 ουργού των επινοημάτων Αργιμήδους. συνεγγίζοντές γε μήν πρός την πόλιν οι μέν ταις διά του τείγους τοξότισιν, ως έπάνω προείπον, κακούμενοι συνεχως 5 629. είργοντο της προσόδου οί δε μετά των γέρρων βιαζόμενοι ταῖς τῶν κατὰ κορυφὴν λίθων καὶ δοκῶν 4 έμβολαϊς διεφθείοοντο, οὐκ όλίγα δὲ καὶ ταῖς γερσί ταῖς ἐκ τῶν μηγανῶν ἐκακοποίουν, ὡς καὶ πρότερον εἶπα τοὺν αὐτοῖς γὰο τοῖς ὅπλοις τοὺς ἄνδρας έξ- 10 5 αιρούντες έρρίπτουν, τὸ δὲ πέρας, ἀναγωρήσαντες είς την παρεμβολήν καλ συνεδρεύσαντες μετά των γιλιάργων οί περί τον "Αππιον, δμοθυμαδον έβουλεύσαντο πάσης ελπίδος πεζοαν λαμβάνειν πλην τοῦ διά πολιορκίας έλειν τὰς Συρακούσας, ὡς καὶ τέλος 15 6 έποίησαν όκτω γαρ μήνας τη πόλει προσκαθεζόμενοι 574. των μεν άλλων στρατηγημάτων ή τολμημάτων ούδενὸς ἀπέστησαν, τοῦ δὲ πολιοριεῖν οὐδέποτε πεῖραν 7 έτι λαβεῖν έθάρρησαν. οὕτως εἶς ἀνὴρ καὶ μία ψυχὴ δεόντως ήρμοσμένη πρός ένια των πραγμάτων μέγα 20 8 τι γρημα φαίνεται γίνεσθαι καὶ θαυμάσιον. ἐκεῖνοι γοῦν τηλικαύτας δυνάμεις έχοντες καὶ κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν, εί μεν ἀφέλοι τις πρεσβύτην ενα Συρακοσίων, παραχοήμα της πόλεως κυριεύσειν ήλ-9 πιζον, τούτου δε συμπαρόντος οὐκ ἐθάρρουν οὐδ' 25 έπιβαλέσθαι κατά γε τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὅν 10 αμύνασθαι δυνατός ην Αρχιμήδης. οὐ μην αλλά νομίσαντες μάλιστ' αν ύπὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐνδείας διὰ τὸ πλήθος τοὺς ἔνδον ὑποχειρίους σφίσι γενέσθαι, ταύτης άντείγοντο της έλπίδος και ταϊς 30 μεν ναυσί τας κατά θάλατταν έπικουρίας αὐτῶν

έμώλυου, τῷ δὲ πεζῷ στρατεύματι τὰς κατὰ γῆν. βουλόμενοι δε μή ποιείν απρακτον τον χρόνου, έν 11 ώ προσεδρεύουσι ταζε Συρακούσαις, άλλ' αμα τι καὶ τῶν ἐκτὸς χρησίμων κατασκευάζεσθαι, διείλον 5 οί στρατηγοί σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν δύναμιν, ώστε 12 630. τον μεν "Αππιον έγοντα δύο μέρη προσκαθήσθαι τοις έν τη πόλει, το δε τρίτον αναλαβόντα Μάρκον έπιπορεύεσθαι τούς τὰ Καρχηδονίων αίρουμένους κατά την Σικελίαν. [3, 1-6, 4 θαλάττης έγίνετο 10 et 7, 6 των μεν άλλων - έθάροησαν cod. Wescheri (Poliorcétique des Grecs.. Paris. 1867 p. 321 et eiusdem fragments inédits de Polybe ... Paris 1869 p. 9); 3, 2 κατά την Σκυτικήν - 7, 9 ούκ έθάρρουν ούδ' έπιβαλέσθαι Hero de repell. obsid. p. 326 Thevenot; 15 4, 1-7, 12 κατά την Σικελίαν cod. Urb. fol. 104r (exc. ant. p. 197).]

II. RES GRAECIAE.

205,27 Καταλαβέσθαι . . έγχειρήσας (Demetrius) μετὰ 193,9 τῆς Φιλίππου γνώμης τὴν τῶν Μεσσηνίων πόλιν 20 εἰκῆ καὶ παραβόλως, ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη περὶ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος, ὅταν ἐπὶ τοὺς καιροὺς ἔλθωμεν, διασαφήσομεν (Polyb. III, 19, 11).

630,5 Ότι Φίλιππος παραγενόμενος είς την Μεσσήνην 8710, 574, 22 25 ἔφθειρε την χώραν δυσμενικώς, θυμφ το πλείον η λογισμφ χρώμενος ήλπιζε γάρ, ως έμοι δοκεί, βλά- 2 πτων συνεχώς οὐδέποτ' ἀγανακτήσειν οὐδὲ μισήσειν αὐτον τοὺς κακως πάσχοντας. προήχθην δὲ και νῦν 3 και διὰ τῆς προτέρας βύβλου σαφέστερον έξηγήσα- 20 σθαι περί τούτων οὐ μόνον διὰ τὰς πρότερον ημῖν είρημένας αἰτίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τῶν συγγαφέων

τούς μεν όλως παραλελοιπέναι τὰ κατὰ τούς Μεσση-4 νίους, τοὺς δὲ καθόλου διὰ τὴν πρὸς τοὺς μονάρχους εύνοιαν ή τάναντία φόβον ούχ οίον έν άμαρτία γεγονέναι την είς τους Μεσσηνίους ασέβειαν Φιλίππου καὶ παρανομίαν, άλλὰ τοὐναντίον ἐν ἐπαίνο 5 5 καλ κατορθώματι τὰ πεπραγμένα διασαφεῖν ήμῖν. οὐ μόνον δε περί Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότας ίδειν 575. έστι τούς γράφοντας τοῦ Φιλίππου τὰς πράξεις, άλλὰ 6 και περί των άλλων παραπλησίως. έξ ών ίστορίας μεν οὐδαμῶς ἔγειν αὐτοῖς συμβαίνει διάθεσιν τὰς 10 7 συντάξεις, έγχωμίου δε μαλλον. έγω δ' ούτε λοιδορείν ψευδώς φημι δείν τούς μονάρχους ούτ' έγκωμιάζειν, δ πολλοίς ήδη συμβέβηκε, τον ακόλουθον δε τοις προγεγραμμένοις άει και τον πρέποντα ταις 8 έκάστων προαιρέσεσι λόγον έφαρμόζειν. άλλ' ίσως 15 τοῦτ' είπεῖν μὲν εύμαρές, πρᾶξαι δὲ καὶ λίαν δυσγερές διὰ τὸ πολλὰς καὶ ποικίλας εἶναι διαθέσεις καὶ περιστάσεις, αίς είκοντες άνθρωποι κατά τον βίον ούτε λέγειν ούτε γράφειν δύνανται τὸ φαινόμενον. 9 ών γάριν τισί μεν αὐτῶν συγγνώμην δοτέον, ἐνίοις 20 γε μην ού δοτέον.

9(11) Μάλιστα δ' ἄν τις ἐπιτιμήσειε περὶ τοῦτο τὸ μέ-631. ρος Θεοπόμπω, ὅς γ' ἐν ἀρχῆ τῆς Φιλίππου συντάξεως δι' αὐτὸ μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας διὰ τὸ μηδέποτε τὴν εξερωπην ἐνηνοχέναι τοιοῦτον ἄνδρα παράπαν οἷον 2 τὸν 'Αμύντου Φίλιππον, μετὰ ταῦτα παρὰ πόδας, ἔν τε τῷ προοιμίω καὶ παρ' ὅλην δὲ τὴν ἱστορίαν, ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν ἀποδείκνυσι πρὸς γυναίκας, ὥστε καὶ τὸν ἰδιον οἰκον ἐσφαλκέναι τὸ καθ' αὐτὸν διὰ ερν τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν,

άδικώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν 3 φίλων καὶ συμμάγων κατασκευάς, πλείστας δὲ πόλεις έξηνδραποδισμένον καὶ πεπραξικοπηκότα μετὰ δόλου καί βίας, έκπαθη δε γεγονότα καί πρός τας άκρα- 4 5 τοποσίας, ώστε καὶ μεθ' ἡμέραν πλεονάκις μεθύοντα καταφανή γενέσθαι τοῖς φίλοις. εί δέ τις ἀναγνῶ- 5 ναι βουληθείη την άργην της ένάτης και τετταρακοστής αὐτῷ βύβλου, παντάπασιν ἂν θαυμάσαι τὴν άτοπίαν τοῦ συγγραφέως. ὅς νε γωρίς τῶν ἄλλων 10 τετόλμημε και ταῦτα λέγειν αὐταῖς γὰο λέξεσιν, αἶς έκείνος κέγρηται, κατατετάγαμεν. "εί γάρ τις ήν έν 6 τοζς Ελλησιν η τοζς βαρβάροις" φησί "λάσταυρος η θρασύς τὸν τρόπον, οὖτοι πάντες είς Μακεδονίαν άθροιζόμενοι πρός Φίλιππον έταζροι τοῦ βασιλέως 576. 15 προσηγορεύοντο. καθόλου γάρ δ Φίλιππος τούς μέν 7 κοσμίους τοῖς ἤθεσι καὶ τῶν ἰδίων βίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας έν μέθαις καὶ κύβοις έτίμα καὶ προήγε, τοιγαρούν 8 632. οὐ μόνον ταῦτ' ἔχειν αὐτοὺς παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ 20 καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησε. τί γὰο τῶν αἰσχοῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν; 9 ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; ὧν οί μεν ξυρόμενοι και λεαινόμενοι διετέλουν άνδρες όντες, οί δ' άλλήλοις ετόλμων έπανίστασθαι πώγωνας 25 έχουσι. καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς τοὺς έται- 10 ρευομένους, αύτολ δε τάς αύτας έκείνοις γρήσεις έτέροις παρείχουτο. όθεν καὶ δικαίως ἄν τις αὐτοὺς 11 ούχ έταίρους, άλλ' έταίρας ύπελάμβανεν [είναι] ούδε στρατιώτας, άλλὰ χαμαιτύπους προσηγόρευσεν άν- 12 20 δροφόνοι γάρ την φύσιν ζντες άνδρόπορνοι τὸν τρόπον ήσαν. άπλως δ' είπεῖν, ἵνα παύσωμαι" φησί 13

"μαπρολογῶν, ἄλλως τε καὶ τοσούτων μοι πραγμάτων ἐπικεχυμένων, ἡγοῦμαι τοιαῦτα θηρία γεγονέναι καὶ τοιούτους τὸν τρόπον τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐταίρους Φιλίππου προσαγορευθέντας οἴους οὔτε τοὺς Κενταύρους τοὺς τὸ Πήλιον κατασχόντας οὔτε τοὺς ὁ Λαιστρυγόνας τοὺς τὸ Λεοντίνων πεδίον οἰκήσαντας οὕτ' ἄλλους οὐδ' ὁποίους."

10(12) Ταύτην δὲ τήν τε πικρίαν καὶ τὴν ἀθυφογλωττίαν τοῦ συγγραφέως τίς οὐκ ἄν ἀποδοκιμάσειεν; 2 οὐ γὰρ μόνον ὅτι μαχόμενα λέγει πρὸς τὴν αὐτοῦ 10 πρόθεσιν ἄξιός ἐστιν ἐπιτιμήσεως, ἀλλὰ καὶ διότι κατέψευσται τοῦ τε βασιλέως καὶ τῶν φίλων, καὶ μάλιστα διότι τὸ ψεῦδος αἰσχρῶς καὶ ἀπρεκῶς διατέ-3 θειται. εἰ γὰρ περὶ Σαρδαναπάλλου τις ἢ τῶν ἐκείνου συμβιωτῶν ἐποιεῖτο τοὺς λόγους, μόλις ἄν ἐθάρ-15 ρησε τῆ κακορρημοσύνη ταύτη χρήσασθαι· οὖ τὴν ἐν τῷ βίῷ προαίρεσιν καὶ τὴν ἀσέλγειαν διὰ τῆς 638.4 ἐπιγραφῆς τῆς ἐπὶ τοῦ τάφου τεκμαιρόμεθα. λέγει γὰρ ἡ [ἐπι]γραφή,

ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' 20 ἔρωτος

τέρπν' ἔπαθον.

Β Περί δὲ Φιλίππου καὶ τῶν ἐκείνου φίλων εὐλα- 577.
βηθείη τις ἄν οὐχ οἶον εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν, ἔτι δ' ἀναισχυντίαν λέγειν, ἀλλὰ τοὐναντίον μή- 25 ποτ' ἐγκωμιάζειν ἐπιβαλλόμενος οὐ δυνηθῆ καταζίως εἰπεῖν τῆς ἀνδρείας καὶ φιλοπονίας καὶ συλλήβδην 6 τῆς ἀρετῆς τῶν προειρημένων ἀνδρῶν· οῖ γε προφανῶς ταῖς σφετέραις φιλοπονίαις καὶ τόλμαις ἐξ ἐλαχίστης μὲν βασιλείας ἐνδοξοτάτην καὶ μεγίστην 30
7 (τὴν) Μακεδόνων ἀρχὴν κατεσκεύασαν· χωρίς δὲ

των έπὶ Φιλίππου πράξεων αί μετὰ τὸν έχείνου θάνατον έπιτελεσθείσαι μετ' 'Αλεξάνδρου πάσιν δμολογουμένην την έπ' άρετη φήμην παραδεδώκασι περί αὐτῶν. μεγάλην γὰρ ἴσως μερίδα θετέον τῷ 8 5 προεστώτι τών όλων 'Αλεξάνδοω, καίπερ όντι νέω παντελώς, οὐκ ἐλάττω μέντοι γε τοῖς συνεργοίς καὶ φίλοις, οδ πολλαξε μέν και παραδόξοις μάγαις ένίκη- 9 σαν τοὺς ὑπεναντίους, πολλοὺς δὲ καὶ παραβόλους ύπέμειναν πόνους καὶ κινδύνους καὶ ταλαιπωρίας, 10 πλείστης δε περιουσίας πυριεύσαντες καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς ἐπιθυμίας πλείστης εὐπορήσαντες ἀπολαύσεως, ούτε κατά την σωματικήν δύναμιν ούδέποτε διὰ ταῦτ' ήλαττώθησαν, οὕτε κατὰ τὰς ψυγικὰς δομας οὐδὲν ἄδικον οὐδ' ἀσελγὲς ἐπετήδευσαν, απαν- 10 15 τες δ', ώς έπος είπεῖν, βασιλικοί καὶ ταῖς μεγαλοψυχίαις καὶ ταῖς σωφροσύναις καὶ ταῖς τόλμαις απέβησαν, Φιλίππω καὶ μετ' 'Αλεξάνδοω συμβιώσαντες. ὧν οὐδεν ὰν δέοι μνημονεύειν ἐπ' ὀνόματος. μετά δε τον 'Αλεξάνδρου θάνατον ούτω περί 11 20 των πλείστων μερών της οίκουμένης άμφισβητήσαντες παραδόσιμον έποίησαν την έαυτών δόξαν έν πλείστοις ὑπομνήμασιν ώστε την μέν Τιμαίου τοῦ 12 συγγραφέως πικρίαν, ή κέχρηται κατ' Άγαθοκλέους 684. τοῦ Σικελίας δυνάστου, καίπεο ἀνυπέρβλητον εἶναι 25 δοκούσαν, δμως λόγον έγειν — ώς γάο κατ' έγθροῦ καὶ πονηρού καὶ τυράννου διατίθεται τὴν κατηγορίαν - την δε Θεοπόμπου μηδ' ύπο λόγον πίπτειν. προθέμενος γάρ ώς πιρί βασιλέως εύφυεστάτου πρός 11(13) άρετην γεγονότος οὐκ ἔστι τῶν αίσχρῶν καὶ δεινῶν 30 δ παραλέλοιπε. λοιπον ή περί την άρχην και προέκ- 2578. θεσιν της πραγματείας ανάγκη ψεύστην και κόλακα

φαίνεσθαι τον Ιστοριογράφον, η περί τὰς κατὰ μέρος ἀποφάσεις ἀνόητον καὶ μειρακιώδη τελείως, εἰ διὰ τῆς ἀλόγου καὶ ἐπικλήτου λοιδορίας ὑπέλαβε πιστότερος μὲν αὐτὸς φανήσεσθαι, παραδοχῆς δὲ μᾶλλον ἀξιωθήσεσθαι τὰς ἐγκωμιαστικὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ 5 περὶ Φιλίππου.

Καὶ μὴν οὐδὲ περὶ τὰς όλοσχερεῖς διαλήψεις οὐδείς αν ευδοχήσειε τω προειρημένω συγγραφεί. ός γ' έπιβαλόμενος γράφειν τὰς Ελληνικὰς πράξεις ἀφ' ών Θουκυδίδης ἀπέλιπε, καὶ συνεγγίσας τοῖς Λευκ- 10 τρικοίς καιροίς και τοίς έπιφανεστάτοις των Ελληνικών ἔργων, την μεν Έλλάδα μεταξύ και τας ταύτης ἐπιβολὰς ἀπέρριψε, μεταλαβών δὲ τὴν ὑπόθεσιν 4 τας Φιλίππου πράξεις προύθετο γράφειν. καίτοι γε πολλώ σεμνότερον ην καλ δικαιότερον έν τη περί 15 της Ελλάδος ύποθέσει τὰ πεπραγμένα Φιλίππω συμπεριλαβείν ήπερ έν τη Φιλίππου τὰ της Έλλάδος. 5 οὐδὲ γὰρ προκαταληφθείς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, καὶ τυχών έξουσίας, οὐδείς αν έπέσχε σύν καιρώ ποιήσασθαι μετάβασιν έπὶ τὸ τῆς Ελλάδος ὄνομα 20 καλ πρόσωπον άπο δε ταύτης άρξάμενος καλ προβάς έπὶ ποσὸν οὐδ' ὅλως οὐδεὶς ἂν ἡλλάξατο μονάρχου 6 πρόστημα καί βίου, ακεραίω τρώμενος γνώμη. καί τί δήποτ' ήν τὸ τὰς τηλικαύτας ἐναντιώσεις βιασάμενον παριδείν Θεόπομπον; εί μη νη Δί' ὅτι ἐκεί- 25 υης μεν της ύποθέσεως τέλος ην το καλόν, της δε 635.7 κατὰ Φίλιππον τὸ συμφέρον, οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς μεν ταύτην την άμαρτίαν, καθό μετέβαλε την ύπόθεσιν, ίσως αν είχε τι λέγειν, εί τις αὐτὸν ήρετο 8 περί τούτων πρός δε την κατά των φίλων αίσγρο- 30 λογίαν ούκ αν οίμαι δυνηθήναι λόγον αὐτὸν άποδοῦναι, συγχωρῆσαι δὲ διότι πολύ τι παρέπεσε τοῦ καθήκοντος. [Exc. Peir. p. 18; 9, 6—9, 13 οὐδ' ὁποίους Athen. IV, 62 p. 167 b; VI, 77 p. 260 d; 9, 9 τί γὰρ — οὐκ ἀπῆν Cod. Urb. fol. 107 margo.]

Φίλιππος δε τους μεν Μεσσηνίους πολεμίους 12(14) γεγονότας οὐδεν ἄξιον ήδυνήθη λόγου βλάψαι, καίπεο έπιβαλόμενος κακοποιείν αὐτῶν τὴν χώραν, είς δε τούς αναγκαιοτάτους των φίλων την μεγίστην άσελγειαν έναπεδείξατο. τον γάο ποεσβύτερον "Αρα- 2579. 10 τον, δυσαρεστηθέντα τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένοις έν τη Μεσσήνη, μετ' οὐ πολύ μετά Ταυρίωνος τοῦ γειρίζοντος αὐτῶ τὰ κατὰ Πελοπόννησον ἐπανείλατο φαρμάκφ. παραυτίκα μέν οὖν ήγνοεῖτο παρὰ τοῖς 3 έκτὸς τὸ γεγονός καὶ γὰο ἦν ἡ δύναμις οὐ τῶν παο' 15 αὐτὸν τὸν καιρὸν ἀπολλυουσῶν, ἀλλὰ γρόνον ἔχουσα καλ διάθεσιν έργαζομένη τόν γε μην "Αρατον αὐτὸν 4 ούκ έλάνθανε τὸ κακόν. ἐγένετο δὲ δῆλον ἐκ τούτων απαντας γάρ επικρυπτόμενος τοὺς άλλους, πρὸς 5 ενα των υπηρετών Κεφάλωνα διὰ την συνήθειαν 20 οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, ἀλλ' ἐπιμελῶς αὐτῷ κατὰ τὴν άρρωστίαν του προειρημένου συμπαρόντος καί τι των πρός τω τοίγω πτυσμάτων επισημηναμένου δίαιμον υπάρχον, είπε "ταυτα ταπίχειρα τῆς φιλίας, ὧ Κεφάλων, πεκομίσμεθα της πρός Φίλιππου". ούτως 6 25 έστι μέγα τι και καλόν χρημα μετριότης, ώστε μάλλον δ παθών τοῦ πράξαντος ήσχύνετο τὸ γεγονός, εί τοσούτων καὶ τηλικούτων κεκοινωνηκώς ἔργων έπὶ τῷ τοῦ Φιλίππου συμφέροντι τοιαῦτα τἀπίγειρα κεκόμισται της εὐνοίας. οὖτος μέν οὖν καὶ διά τὸ 7 636.30 πολλάκις της άρχης τετευχέναι παρά τοις 'Αχαιοίς, καὶ διὰ τὸ πληθος καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν εἰς τὸ

έθνος εὐεργεσιών, μεταλλάξας τὸν βίον έτυχε πρεπούσης τιμής καὶ παρά τη πατρίδι καὶ παρά τῶ 8 κοινώ των 'Αγαιών' και γάο θυσίας αύτω και τιμάς ήρωικάς έψηφίσαντο, καὶ συλλήβδην όσα πρὸς αίώνιον ανήκει μυήμην, ώστ' είπερ καλ περί τούς αποι- 5 γομένους έστι τις αίσθησις, είκος εύδοκείν αὐτον και τη των Άχαιων εύχαριστία και ταις έν τῷ ζην κακοποανίαις καλ κινδύνοις. [Cod. Urb. fol. 106" extr. (exc. ant. p. 198); Φίλιππος δὲ — 7 τῶν 'Αγαιῶν habet cod. Peir. ab antecedentibus non seiuncta.] 10 Πάλαι δὲ τῆ διανοία περί τὸν Λίσσον καὶ τὸν 13(15) Απρόλισσον ών, και σπουδάζων έγπρατής γενέσθαι τών τόπων τούτων, ώρμησε μετά της δυνάμεως. 2 ποιησάμενος δε την πορείαν έπι δύ' ημέρας, και διελθών τὰ στενά, κατέζευξε παρὰ τὸν Αρδάξανον 15 3 ποταμόν, οὐ μακράν τῆς πόλεως. Θεωρών δὲ τόν τε τοῦ Λίσσου περίβολον καὶ τὰ πρὸς τῆ θαλάττη 580. καὶ τὰ πρὸς τὴν μεσόναιον ἠσφαλισμένον διαφερόντως και φύσει και κατασκευή, τόν τε παρακείμενον Ακρόλισσον αὐτῶ καὶ διὰ τὴν είς ὕψος ἀνάτασιν 20 καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐρυμνότητα τοιαύτην ἔχοντα φαντασίαν ώστε μηδ' αν έλπίσαι μηδένα κατά κράτος έλεῖν, τῆς μὲν περὶ τοῦτον ἐλπίδος ἀπέστη τελέως, 4 τῆς δὲ πόλεως οὐ λίαν ἀπήλπισε. συνθεωρήσας δὲ τὸ μεταξὸ διάστημα τοῦ Λίσσου καὶ τοῦ κατὰ τὸυ 25 'Αυρόλισσον πρόποδος σύμμετρον υπάρχον προς την έπιβολήν την κατά της πόλεως, κατά τοῦτο διενοήθη συστησάμενος άκροβολισμον χρήσασθαι στρατηγή-5 ματι πρός τὸ παρὸν οίκείω. δούς δὲ μίαν ήμέραν πρός άνάπαυσιν τοίς Μακεδόσι, καὶ παρακαλέσας έν 30 αὐτῆ τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ, τὸ μέν πολὺ μέρος καὶ

γρησιμώτατον των εὐζώνων ἔτι νυχτὸς εἴς τινας φάραγγας ύλώδεις έκρυψε κατά τὸν έπὶ τῆς μεσο-637. γαίου τόπον ύπερ το προειρημένον διάστημα, τούς 6 δε πελταστάς είς την επαύριον έχων και το λοιπον 5 μέρος τῶν εὐζώνων ἐπὶ θάτερα τῆς πόλεως κατὰ θάλατταν έγρητο τη πορεία. περιελθών δε την πό- 7 λιν, καὶ γενόμενος κατὰ τὸν προειρημένον τόπον, δηλος ήν ώς ταύτη ποιησόμενος την πρός την πόλιν ανάβασιν. ούκ αγνοουμένης δε της του Φιλίππου 8 10 παρουσίας ήν πλήθος ίκανὸν έξ ἀπάσης τῆς πέριξ Ίλλυρίδος είς τον Λίσσον ήθροισμένου τῷ μὲν γάρ 9 'Αμρολίσσω διὰ τὴν ὀγυρότητα πιστεύοντες μετρίαν τινά τελέως είς αὐτὸν ἀπένειμαν φυλακήν. διόπερ 14(16) άμα τῷ συνεγγίζειν τοὺς Μακεδόνας εὐθέως ἐκ τῆς 15 πόλεως έξεγέοντο, θαρρούντες έπί τε τῷ πλήθει καὶ ταϊς των τόπων όχυρότησι. τούς μέν οὖν πελτα- 2 στας δ βασιλεύς έν τοις έπιπέδοις έπέστησε, τοις δε πούφοις παρήγγειλε προβαίνειν πρός τούς λόφους καὶ συμπλέκεσθαι πρὸς τοὺς πολεμίους ἐρρωμένως. 20 ποιούντων δὲ τὸ παραγγελθέν, ἐπὶ ποσὸν μὲν ὁ 3 κίνδυνος πάρισος ήν μετά δε ταύτα και ταϊς δυσγωρίαις είξαντες οί παρά τοῦ Φιλίππου καὶ τῷ πλήθει τῶν πολεμίων ἐτράπησαν, καταφυγόντων δὲ τού- 4 των είς τοὺς πελταστάς οί μὲν έκ τῆς πόμεως κατα- 581. 25 φρονήσαντες προήεσαν καὶ συγκαταβάντες έν τοῖς έπιπέδοις προσεμάχοντο τοῖς πελτασταῖς οί δὲ τὸν 5 Αποόλισσον φυλάττοντες, θεωρούντες τον Φίλιππον έκ διαδογής ταις σπείραις έπὶ πόδα ποιούμενον την άναχώρησιν, καὶ δόξαντες τοῖς ὅλοις αὐτὸν είκειν, 30 έλαθον έκκληθέντες διά τὸ πιστεύειν τῆ φύσει τοῦ τόπου, κάπειτα κατ' όλίγους έκλιπόντες του 'Ακρό- 6

λισσον κατέροεον ταῖς ἀνοδίαις εἰς τοὺς διιαλοὺς καὶ πεδινούς τόπους, ως ήδη τινός ώφελείας καὶ τροπῆς 7 των πολεμίων έσομένης. κατά δε τὸν καιρὸν τοῦτον οί τὰς ἐνέδρας ἐκ τῆς μεσογαίας διειληφότες άφανῶς έξαναστάντες ένεργὸν έποιήσαντο τὴν έφο- 5 δον άμα δε τούτοις έκ μεταβολής οί πελτασταί 638.8 συνεπέθεντο τοῖς ὑπεναντίοις. οὖ συμβάντος διαταραγθέντες οί μεν έκ τοῦ Λίσσου σποράδην ποιούμενοι την αναχώρησιν διεσώζοντο πρός την πόλιν, οί δὲ τὸν Ακρόλισσον ἐκλιπόντες ἀπετμήθησαν ὑπὸ 10 9 των έκ της ενέδρας έξαναστάντων. διὸ καὶ συνέβη τὸ μὲν ἀνέλπιστον, τὸν Ακρόλισσον παραγρημα ληφθηναι χωρίς κινδύνων, τὸν δὲ Λίσσον τῆ κατὰ πόδας ημέρα μετά μεγάλων άγώνων, ποιησαμένων των Μακεδόνων ένεργούς καὶ καταπληκτικάς προσβολάς. 15 10 Φίλιππος μεν οὖν, παραδόξως έγκρατης γενόμενος τῶν προειρημένων τόπων, ἄπαντας τοὺς πέριξ ὑπογειρίους έποιήσατο διὰ ταύτης τῆς πράξεως, ώστε τοὺς πλείστους των Ίλλυριων έθελοντην έπιτρέπειν αὐτω 11 τὰς πόλεις οὐδεμία γὰρ ὀχυρότης ἔτι πρὸς τὴν Φιλίπ- 20 που βίαν οὐδ' ἀσφάλεια τοῖς ἀντιταττομένοις προυφαίνετο, κεκρατημένων μετά βίας των προειρημένων όχυρωμάτων. [Cod. Urb. fol. 107 (exc. ant. p. 199).] 14b Δασσφήται ἔθνος Ἰλλυρίας. Πολύβιος ὀγδόψ. 602,18 663, 20 [Steph. Byz. p. 220, 21 Mein.] Τσκανα πόλις Ίλλυρίδος οὐδετέρως. Πολύβιος η. 2(38,6)[ibid. p. 653, 14 Mein.]

IV. RES ASIAE.

15(17) Βώλις ἦν ἀνὴο γένει μὲν Κοής, χοόνον δὲ πο- 581,28 638,17 λὸν ἐν τῆ βασιλεία διατετοιφὼς ἐν ἡγεμονικῆ ποο- 50

στασία, δοχών δε και σύνεσιν έγειν και τόλμαν παράβολον καὶ τριβήν έν τοῖς πολεμικοῖς οὐδενὸς έλάττω, τοῦτον ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόνων 2 πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὖνουν έαυτῷ καὶ 5 πρόθυμον, ἀναδίδωσι την πρᾶξιν, λένων ώς οὐδεν αν τω βασιλεί μεζον γαρίσαιτο κατά τούς ένεστωτας 582. καιρούς ή συνεπινοήσας πῶς καὶ τίνι τρόπω δύναται σωσαι τὸν Αγαιόν. τότε μεν οὖν διακούσας δ 3 Βώλις, καὶ φήσας ἐπισκέψασθαι περὶ τῶν είρημένων, 10 έγωρίσθη: δούς δὲ λόγον ξαυτώ, καὶ μετὰ δύ' ἢ 4 τρείς ήμέρας προσελθών πρός τον Σωσίβιον, άνεδέξατο την πράξιν είς αυτόν, φήσας και γεγονέναι πλείω χρόνον εν ταζε Σάρδεσι καλ των τόπων εμ-689. πειρείν, και τὸν Καμβύλον τὸν ἡγεμόνα τῶν παρ' 15 Αντιόχω στρατευομένων Κοητών ού μόνον πολίτην, άλλα και συγγενη και φίλον υπάρχειν αυτώ. συνέ- 5 βαινε δε και τον Καμβύλον και τούς ύπο τοῦτον ταττομένους Κρητας πεπιστεύσθαί τι των φυλακτηρίων των κατά τους όπισθε τόπους της άκρας, οί-20 τινες κατασκευήν μέν οὐκ ἐπεδέγοντο, τῆ δὲ συνεγεία τῶν ὑπὸ τὸν Καμβύλον τεταγμένων ἀνδοῶν έτηρούντο, τού δε Σωσιβίου δεξαμένου την έπί-6 νοιαν, καὶ διειληφότος ή μή δυνατὸν είναι σωθηναι τὸν 'Αχαιὸν ἐκ τῶν περιεστώτων, ἢ δυνατοῦ καθάπαξ 25 ύπάργοντος διὰ μηδενός ἂν έτέρου γενέσθαι τοῦτο βέλτιον η διά Βώλιδος, τοιαύτης δε συνδραμούσης καὶ περὶ τὸν Βῶλιν προθυμίας, ταχέως έλάμβανε τὸ πρᾶγμα προκοπήν. ὅ τε γὰρ Σωσίβιος ἄμα μὲν 7 προεδίδου των χρημάτων είς τὸ μηδεν έλλείπειν είς 30 τὰς ἐπιβολάς, πολλὰ δ' εὖ γενομένων ὑπισχνεῖτο δώσειν, τὰς δὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως καὶ παρ' 8

'Αγαιού τού σωζομένου γάριτας έξ ύπερβολής αύξων 9 είς μεγάλας έλπίδας ήνε τον Βωλιν. ο τε προείρημένος ανήρ, ετοιμος ών πρός την πραξιν, οὐδένα χρόνον έπιμείνας έξέπλευσε, συνθήματα λαβών καί πίστεις πρός τε Νικόμαγον είς Ρόδον, δς έδόκει 5 πατρός έγειν διάθεσιν κατά την εύνοιαν καὶ πίστιν πρός τον Άγαιον, δμοίως δε και πρός Μελαγκόμαν 10 είς "Εφεσον. ούτοι γὰρ ἦσαν, δι' ὧν καὶ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον 'Αχαιὸς τά τε πρὸς τὸν Πτολεμαΐον καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας τὰς ἔξωθεν ἐπιβολὰς ἐγείριζε. Παραγενόμενος δ' είς την 'Ρόδον καὶ μετά ταῦτα . 16(18) πάλιν είς την "Εφεσον, καὶ κοινωσάμενος τοῖς προειοημένοις ανδράσι, και λαβών αὐτοὺς έτοίμους είς 583. τὰ παρακαλούμενα, μετὰ ταῦτ' 'Αριανόν τινα τῶν 640. ύφ' αύτὸν ταττομένων διαπέμπεται πρός τὸν Καμ- 15 2 βύλον, φήσας έξαπεστάλθαι μεν έκ της 'Αλεξανδρείας ξενολογήσων, βούλεσθαι δε τῷ Καμβύλω συμμίξαι περί τινων αναγκαίων διόπερ ώετο δείν τάξασθαι καιρον και τόπον, εν ι μηδενος συνειδότος αύτοις 3 συναντήσουσι. ταχύ δε τοῦ Αριανοῦ συμμίξαντος 20 τῷ Καμβύλω καὶ δηλώσαντος τὰς ἐντολάς, ἑτοίμως δ προειρημένος άνηρ υπήκουσε τοίς παρακαλουμένοις, καὶ συνθέμενος ἡμέραν καὶ τόπον έκατέρω γνωστόν, είς δυ παρέσται υυκτός, απέπεμψε του 4 'Αριανόν. ὁ δὲ Βῶλις, ᾶτε Κρης ὑπάρχων καὶ φύσει 25 ποιχίλος, παν έβάσταζε πραγμα καλ πασαν έπίνοιαν 5 έψηλάφα. τέλος δε συμμίξας τῷ Καμβύλω κατὰ τὴν τοῦ 'Αριανοῦ σύνταξιν έδωκε την έπιστολήν. ής τεθείσης είς τὸ μέσον ἐποιοῦντο τὴν σκέψιν Κρητικήν. 6 οὐ γὰρ ἐσκόπουν ὑπὲρ τῆς τοῦ κινδυνεύοντος σω- 30 τηρίας οὐδ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἐγγειρισάντων τὴν πρᾶξιν

πίστεως, άλλ' ύπερ της αύτων ασφαλείας και τοῦ σφίσιν αὐτοζο συμφέροντος. διόπερ αμφότεροι Κρή- ? τες όντες συντόμως κατηνέγθησαν έπλ την αὐτήν γνώμην αυτη δ' ην τὰ μεν παρά του Σωσιβίου 5 προδεδομένα δέκα τάλαντα διελέσθαι κοινή, την δέ ς πράξιν 'Αντιόχω δηλώσαντας καί συνεργώ χρησαμένους έπαγγείλασθαι τὸν 'Αγαιὸν ἐγχειριεῖν αὐτῶ. λαβόντας γρήματα καὶ τὰς είς τὸ μέλλον έλπίδας ἀξίας της προειρημένης έπιβολής, τούτων δε αυρωθέντων 4 10 δ μέν Καμβύλος ενεδέξατο χειριείν τὰ κατά τον 'Αντίοχον, ὁ δὲ Βῶλις ἐτάξυτο μετά τινας ἡμέρας πέμψειν τον 'Αριανον προς τον 'Αχαιών, έχοντα παρά τε τοῦ Νικομάγου καί Μελαγκόμα συνθηματικά γράμματα. περί δε του παρεισελθείν τον Αριανόν είς την άκραν 10 15 ἀσφαλώς καὶ πάλιν ἀπελθεϊν, ἐκεῖνον ἐκέλευε φροντίζειν. έαν δε προσδεξάμενος την έπιβολην Άχαιος 11 641. άντιφωνήση τοῖς περὶ τὸν Νικόμαχον καὶ Μελαγκόμαν, ούτως έφη δώσειν ὁ Βωλις αύτον είς την γρείαν καὶ συμμίζειν τῷ Καμβύλφ. τῆς δὲ διατάξεως γε- 12 20 νομένης τοιαύτης χωρισθέντες επραττον έκάτεροι τὰ 584. συντεταγμένα.

Καὶ λαβῶν καιρὸν πρῶτον ὁ Καμβύλος προσ-17/19
φέρει τῷ βασιλεῖ τὸν λόγον. ὁ δ' ἀντίοχος, πρὸς 2
τρόπον αὐτῷ καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγ25 γελίας, τὰ μὲν ὑπερχαρὴς ὧν πάνθ' ὑπισχνεῖτο, τὰ
δὲ διαπιστῶν ἐξήταζε τὰς κατὰ μέρος ἐπινοίας καὶ
παρασκευὰς αὐτῶν. μετὰ δὶ ταῦτα πιστεύσας, καὶ 3
νομίζων ὡς ἀν εἰ σὺν δεῷ γίνεσθαι τὴν ἰπιβολήν.
ἤξίου καὶ πολλάκις ἐδεῖτο τοῦ Καμβύλου συντελεῖν
20 τὴν πρᾶξιν. τὸ δὲ παρακλήσιον ὁ Βῶλις ἐποίει πρὸς 4
τὸν Νικόμαχον καὶ Μελαγκύμαν. οἱ δὲ πιστεύοντες
Ροιτυ. Ηιετ ΙΙ.

άπὸ τοῦ χρατίστου γίνεσθαι τὴν ἐπιβολήν, καὶ παραυτίκα τῷ 'Αριανῷ συνθέντες τὰς πρὸς τὸν 'Αγαιὸν έπιστολάς γεγραμμένας συνθηματικώς, καθάπερ έθος 5 ην αύτοις, ούτως ώστε τὸν χυριεύσαντα τῆς ἐπιστολης μη δύνασθαι γνωναι μηθέν των έν αὐτη γε- 5 γραμμένων, έξαπέστειλαν παρακαλούντες πιστεύειν 6 τοις περί τον Βωλιν και τον Καμβύλον. ὁ δ' Άριανὸς διὰ τοῦ Καμβύλου παρελθών είς τὴν ἄχραν τὰ γεγραμμένα τοῖς περί τὸν 'Αγαιὸν ἀπέδωκε, καὶ συμπαρών άπὸ τῆς ἀρχῆς τοῖς γινομένοις ἀκριβῶς τὸν 10 κατά μέρος ύπερ εκάστων απεδίδου λόγον, πολλάκις μέν καὶ ποικίλως ύπερ των κατά τον Σωσίβιον καὶ Βώλιν άνακρινόμενος, πολλάκις δε περί Νικομάγου καί Μελαγκόμα, μάλιστα δε περί των κατά τον 7 Καμβύλου. οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοπαθῶς καὶ γενναίως 15 ύπέμενε τούς έλέγχους, καὶ μάλιστα διὰ τὸ μὴ γι-642. νώσκειν τὸ συνέχον τῶν τῷ Καμβύλφ καὶ Βώλιδι 8 δεδογμένων. 'Αχαιός δε και διά των άνακρίσεων τῶν τοῦ Αριανοῦ καὶ μάλιστα διὰ τῶν παρὰ τοῦ Νικομάγου καλ Μελαγκόμα συνθημάτων πιστεύσας 20 άντεφώνησε, καὶ παραχοῆμα πάλιν έξέπεμψε τὸν 9 'Αριανόν. πλεονάκις δε τούτου γινομένου παρ' εκατέρων, τέλος οί περί τον 'Αχαιον έπέτρεψαν περί σφών τοίς περί τον Νικόμαχον, ατε μηδεμιας άλλης έλπίδος ετι καταλειπομένης πρός σωτηρίαν, καὶ πέμ- 25 πειν έκέλευον αμα τῷ Αριανῷ τὸν Βῶλιν ἀσελήνου 10 νυπτός, ως έγχειοιούντες αύτούς. ἦν γάο τις έπί- 585. νοια περί τὸν Άγαιὸν τοιαύτη, πρώτον μέν διαφυνείν τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους, μετὰ δὲ ταῦτα ποιήσασθαι δίχα προόδου τὴν δρμὴν ἐπὶ τοὺς κατὰ Συρίαν τό- 30 11 πους πάνυ γὰρ εἶχε μεγάλας ἐλπίδας ἐπιφανεὶς ἄφνω

καὶ παραδόξως τοῖς κατὰ Συρίαν ἀνθρώποις, καὶ ἔτι διατρίβοντος 'Αντιόχου περὶ τὰς Σάρδεις, μέγα ποιήσειν κίνημα καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς τεύξεσθαι παρά τε τοῖς 'Αντιοχεῦσι καὶ τοῖς κατὰ Κοίλην Συ-5 ρίαν καὶ Φοινίκην.

Ό μεν οδυ Άχαιδς έπί τινος τοιαύτης προσδο-18(20) μίας και διαλογισμών υπάργων έκαραδύκει την παρουσίαν του Βώλιδος: οί δὲ περί τὸν Μελαγκόμαν 2 άποδεξάμενοι τὸν 'Αριανὸν καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀνα-10 γνόντες, έξέπεμπον τον Βώλιν, παρακαλέσαντες διά πλειόνων καὶ μεγάλας έλπίδας ὑποδείξαντες, ἐὰν καθίκηται της έπιβολης, ό δε προδιαπεμψάμενος τον 3 'Αριανόν, και δηλώσας τῷ Καμβύλω τὴν αύτου παρουσίαν, ήμε νυμτός έπὶ τὸν συντεθέντα τόπον. γενό- 4 15 μενοι δε μίαν ημέραν έπι ταὐτό, και συνταξάμενοι περί του πώς γειρισθήσεται τὰ κατά μέρος, μετά ταύτα νυκτός είσηλθον είς την παρεμβολήν. ή δέ 5 διάταξις αὐτῶν έγεγόνει τοιαύτη τις: εί μὲν συμβαίη του Αχαιου έκ της άκρας έλθεῖν μουου η καί 20 δεύτερον μετά τοῦ Βώλιδος καὶ Άριανοῦ, τελέως 648. εύκαταφρόνητος, έτι δ' εύχείρωτος έμελλε γίνεσθαι τοίς ένεδρεύουσιν εί δε μετά πλειόνων, δύσχρηστος 6 ή πρόθεσις ἀπέβαινε τοῖς πεπιστευμένοις, ἄλλως τε καί ζωνοία σπεύδουσι κυριεύσαι διά τὸ τῆς πρὸς 25 του Αυτίοχου χάριτος το πλείστου έν τούτω κείσθαι τῷ μέρει. διόπερ ἔδει τὸν μὲν Αριανόν, ὅταν έξάγη 7 τὸν 'Αχαιόν, ἡγεῖσθαι διὰ τὸ γινώσκειν τὴν ἀτραπόν, ή πολλάκις έπεποίητο καὶ την είσοδον καὶ την έξοδον, τὸν δὲ Βῶλιν ἀκολουθεῖν τῶν ἄλλων κατ- 8 30 όπιν, ϊν' ἐπειδὰν παραγένηται πρός τὸν τόπον, ἐν φ τους ένεδρεύοντας ετοίμους υπάρχειν έδει δια του

Καμβύλου, τότ' ἐπιλαβόμενος πρατοίη τὸν 'Αχαιόν, καὶ μήτε διαδραίη κατὰ τὸν θόρυβον νυπτὸς οὔσης 586. διὰ τόπων ὑλωδῶν, μήθ' αὐτὸν βίψαι κατά τινος κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος, πέσοι δὲ κατὰ τὴν 9 πρόθεσιν ὑπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας ζωγρία. τού- 5 των δὲ συγκειμένων, καὶ παραγενομένου τοῦ Βώλιδος ὡς τὸν Καμβύλον, ἦ μὲν ἡλθε νυπτί, ταύτη παράγει πρὸς τὸν 'Αντίοχον τὸν Βῶλιν ὁ Καμβύλος 10 μόνος πρὸς μόνον. ἀποδεξαμένου δὲ τοῦ βασιλέως φιλοφρόνως, καὶ δύντος πίστεις ὑπὲρ τῶν ἐπαγγε- 10 λιῶν, καὶ παρακαλέσαντος ἀμφοτέρους διὰ πλειόνων μηκέτι μέλλειν ὑπὲρ τῶν προκειμένων, τότε μὲν 11 ἀνεχώρησαν εἰς τὴν αὐτῶν παρεμβολήν, ὑπὸ δὲ τὴν ἑωθινὴν Βῶλις ἀνέβη μετὰ τοῦ 'Αριανοῦ, καὶ παρεισῆλθεν ἔτι νυκτὸς εἰς τὴν ἄκραν.

19(21) 'Αχαιὸς δὲ προσδεξάμενος έκτενῶς καὶ φιλοφρόνως τὸν Βῶλιν ἀνέχρινε διὰ πλειόνων ὑπὲρ ἐκάστου 2 των κατά μέρος. Θεωρών δε καί κατά την έπιφάνειαν τὸν ἄνδρα καὶ κατὰ τὴν ὁμιλίαν ἕλκοντα τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, τὰ μὲν περιχαρής ἡν διὰ τὴν 20 έλπίδα της σωτηρίας, τὰ δὲ πάλιν ἐπτοημένος καὶ πλήρης άγωνίας διά τὸ μέγεθος των αποβησομένων. 3 ύπάργων δε και κατά την διάνοιαν οὐδενὸς ήττων καὶ κατά την έν πράγμασι τριβην ίκανός, δμως άκμην έκρινε μή πάσαν είς τον Βώλιν άνακρεμάσαι τήν 25 644. 4 πίστιν. διὸ ποιείται τοιούτους λόγους πρὸς αὐτόν, δτι κατά μεν τὸ παρὸν οὐκ ἔστι δυνατὸν έξελθεῖν αὐτῷ, πέμψει δέ τινας τῶν φίλων μετ' ἐκείνου τρεῖς η τέτταρας, ὧν συμμιξάντων τοῖς περὶ τὸν Μελαγκόμαν ετοιμού αύτου έφη παρασκευάσειν πρός την 30 5 έξοδον. ὁ μὲν οὖν Αχαιὸς ἐποίει τὰ δυνατά τοῦτο

δ' ηννόει, τὸ δη λεγόμενον, πρὸς Κοῆτα κοητίζων. δ γάρ Βώλις οὐθεν ἀψηλάφητον είχε των έπινοηθέντων αν είς τοῦτο τὸ μέρος. πλην παραγενομέ- 6 νης της νυκτός, εν ή συνεξαποστέλλειν έφη τούς 5 φίλους, προπέμψας του Αριανού και του Βώλιν έπί την της άκρας έξοδον μένειν προσέταξε, μέγρις αν οί μέλλοντες αὐτοῖς συνεξορμᾶν παραγένωνται, τῶν 7 δὲ πειθαργησάντων, κοινωσάμενος παρ' αὐτὸν τὸν καιρον τη γυναικί και ποιήσας διά το παράδοξον 10 την Λαοδίχην έχφοονα, γοόνον μέν τινα λιπαρών ταύτην καὶ καταπραΰνων ταῖς προσδοκωμέναις έλπίσι 587. προσεκαρτέρει, μετά δὲ ταῦτα πέμπτος αὐτὸς γενό-8 μενος, καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις μετρίας ἐσθῆτας ἀναδούς, αὐτὸς δὲ λιτὴν καὶ τὴν τυγοῦσαν ἀναλαβὼν καὶ τα-15 πεινόν αύτον ποιήσας προήγε, συντάξας ένὶ των 9 φίλων αὐτὸν αίεν ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ λεγόμενον ύπὸ των περί τὸν 'Αριανὸν καὶ πυνθάνεσθαι παρ' έκεινων άει το κατεπείγου, περι δε των άλλων φάναι βαρβάρους αὐτοὺς ὑπάργειν.

20 Έπει δε συνέμιξαν τοῖς περι τον Αριανόν, ἡγεῖτο 20 (22) μεν αὐτὸς αὐτῶν διὰ τὴν ἐμπειρίαν, ὁ δὲ Βῶλις κατόπιν ἐπέστη κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, ἀπορῶν καὶ δυσχρηστούμενος ὑπερ τοῦ συμβαίνοντος καί- 2 περ γὰρ ὢν Κρὴς καὶ πῶν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας 25 ὑποπτεύσας, ὕμως οὐκ ἡδύνατο διὰ τὸ σκότος συννοῆσαι τὸν Άχαιόν, οὐχ οἶον τίς ἐστιν, ἀλλ' οὐδὲ καθάπαξ εἰ πάρεστι. τῆς δὲ καταβάσεως κρημνώ- 3 δους μεν καὶ δυσβάτου κατὰ τὸ πλειστον ὑπαρχούσης, ἔν τισι δὲ τόποις καὶ λίαν ἐπισφαλεῖς ἐχούσης καὶ 645.30 κινδυνώδεις καταφοράς, ὁπότε παραγένοιτο πρός τινα τοιοῦτον τόπον, τῶν μεν ἐπιλαμβανομένων, τῶν δὲ

4 πάλιν έκδεχομένων τὸν Άχαιόν, οὐ δυναμένων γὰο καθόλου την έκ της συνηθείας καταξίωσιν στέλλεσθαι πρός τὸν παρόντα καιρόν, ταγέως δ Βῶλις 5 συνημε τίς έστι καὶ ποΐος αὐτῶν ὁ Άγαιός. ἐπεὶ δὲ παρεγένοντο πρός τον τῷ Καμβύλφ διατεταγμένον 5 τόπον, καὶ τὸ σύνθημα προσσυρίξας ὁ Βῶλις ἀπέδωκε, των μεν άλλων οι διαναστάντες έκ της ένέ-6 δρας ἐπελάβοντο, τὸν δ' 'Αχαιὸν αὐτὸς ὁ Βῶλις όμοῦ τοις ιματίοις. Ενδον τας γειοας έγοντα, συνήρπασε, φοβηθείς μή συννοήσας τὸ γινόμενον ἐπιβάλοιτο 10 διαφθείρειν αύτόν καὶ γὰρ εἶχε μάχαιραν ἐφ' αὐτῷ 7 παρεσκευασμένος. ταχύ δὲ καὶ πανταχόθεν κυκλωθελς υποχείριος έγένετο τοῖς έχθροῖς, καλ παραχοημα 8 μετά των φίλων άνήγετο πρός του Αντίοχου. δ δέ βασιλεύς, πάλαι μετέωρος ών τη διανοία και καρα- 15 δοκῶν τὸ συμβησόμενον, ἀπολύσας τοὺς ἐκ τῆς συνουσίας έμενε μόνος έγρηγορώς έν τη σκηνή μετά δυείν 9 η τοιών σωματοφυλάκων. παρεισελθόντων δέ των περί του Καμβύλου καὶ καθισάντων του 'Αγαιου έπὶ 588. την γην δεδεμένον, είς τοιαύτην ἀφασίαν ήλθε διά 20 τὸ παράδοξον ώστε πολύν μέν χρόνον ἀποσιωπήσαι, τὸ δὲ τελευταΐον συμπαθής γενέσθαι καὶ δακοῦσαι. 10 τοῦτο δ' ἔπαθεν ὁρῶν, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, τὸ δυσφύλακτου καλ παράλογου των έκ της τύχης συμβαινόν-11 των. 'Αχαιὸς γὰο ἡν 'Ανδοομάχου μὲν υίὸς τοῦ 25 Λαοδίκης άδελφοῦ τῆς Σελεύκου κυναικός, ἔγημε δε Λαοδίκην την Μιθοιδάτου τοῦ βασιλέως θυγατέρα, κύριος δ' έγεγόνει τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου 12 πάσης. δοκών δὲ τότε καὶ ταῖς αύτοῦ δυνάμεσι καὶ ταϊς των ύπεναντίων έν όγυρωτάτω τόπω τῆς οίκου- 50 μένης διατοίβειν, έκάθητο δεδεμένος έπὶ τῆς γῆς,

ύποχείοιος γενόμενος τοῖς έχθοοῖς, οὐδέπω γινώσποντος οὐθενὸς ἀπλῶς τὸ γεγονὸς πλὴν τῶν ποαξάντων.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἄμα τῷ φωτὶ συναθροιζομένων τῶν 21 (23) 646. 5 φίλων είς την σκηνην κατά του έθισμόν, καὶ τοῦ ποάγματος ύπὸ τὴν ὄψιν θεωρουμένου, τὸ παραπλήσιον τῶ βασιλεῖ συνέβαινε πάσγειν καὶ τοὺς ἄλλους θαυμάζοντες γάο το γεγονός ηπίστουν τοίς δρωμένοις. καθίσευτος δε τοῦ συνεδρίου, πολλοί 2 10 μεν έγίνοντο λόγοι περί τοῦ τίσι δεί κατ' αὐτοῦ χρήσασθαι τιμωρίαις. εξοξε δ' υξη πρώτου μέν άπρω- 3 τηριάσαι τὸν ταλαίπωρον, μετά δὲ ταῦτα τὴν κεφαλὴν άποτεμόντας αὐτοῦ καὶ καταρράψαντας είς ὅνειον άσκον άνασται ρώσαι το σώμα. γενομένων δε τούτων, 4 15 καὶ τῆς δυνάμεως ἐπιγνούσης τὸ συμβεβηκός, τοιοῦτος ένθουσιασμός έγένετο καὶ παράστασις του στρατοπέδου παυτός ώστε την Λαοδίκην έκ της άκρας μόνον συνειδυζαν την έξοδον τανδρός, τεκμήρασθαι τὸ γεγονὸς έκ τῆς περί τὸ στρατόπεδον ταραχῆς καί 20 κινήσεως. ταγύ δέ καὶ τοῦ κήρυκος παραγενομένου 5 πρός την Λαοδίκην και διασαφούντος τὰ περί τὸν 'Αγαιόν, και κελεύοντος τίθεσθαι τὰ πράγματα καί παραχωρείν της άκρας, τὸ μὲν πρώτον ἀναπόκριτος 6 οίμωνή καὶ θοηνοι παράλογοι κατείγον τοὺς περί 25 την ακρόπολιν, ούν ουτ τος διά την πρός τον Αχαιον εύνοιαν ως διά το παράδοξον καὶ τελέως ανέλπιστον έκάστω φαίνεσθαι τὸ συμβεβηκός, μετὰ δὲ ταῦτα 7 πολλή τις ἦν ἀπορία καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἔν- 589. δον. Άντίοχος δε διακεχειρισμένος τον Άχαιον έπειζε 8 30 τοξς κατά την άκραν άει, πεπεισμένος άφορμην έκ των ένδον αύτο παραδοθήσεσθαι, καὶ μάλιστα διά

- 3 των στρατιωτών. δ καί τέλος έγένετο στασιάσαντες γάο πρός σφας έμερίσθησαν, οί μεν πρός 'Αρίβαζον, οί δὲ πρὸς τὴν Λαυδίκην. οδ γενομένου διαπιστήσαντες άλλήλοις ταχέως άμφότεροι παρέδοσαν αύτούς καὶ τὰς ἀκροπόλεις.
- 'Αγαιὸς μὲν οὖν πάντα τὰ κατὰ λόγον πράξας, ύπὸ δὲ τῆς τῶν πιστευθέντων ἡττηθεὶς ἀθεσίας, κατεστρέψατο του βίου, κατά δύο τρόπους ούκ άνω-
- 647. 11 φελές υπόδειγμα γενόμενος τοις έπεσομένοις, καθ' ένα μέν ποὸς τὸ μηδενὶ πιστεύειν βαδίως, καθ' έτερον 10 δὲ πρὸς τὸ μὴ μεγαλαυχεῖν ἐν ταῖς εὐπραγίαις, πᾶν δε προσδομαν ανθρώπους όντας. [Cod. Urb. fol. 109^r (exc. ant. p. 199) et inde ab 360, 10. πιστεύειν Exc. Vat. p. 374 M. 27, 1 H. post unius folii lacunam (v. VIII, 36, 9).]
- 22(24) "Ότι Καύαρος δ βασιλεύς τῶν ἐν τῆ Θράκη Γαλατών βασιλικός ύπάργων τη φύσει καὶ μεγαλόφρων, πολλήν μεν ἀσφάλειαν παρεσκεύαζε τοῖς προσπλέουσι 2 των έμπόρων είς τον Πόντον, μεγάλας δε παρείχετο χρείας τοις Βυζαντίοις έν τοις πρός τους Θράκας 20 καὶ Βιθυνούς πολέμοις, [Exc. Peir. p. 26.]
  - Πολύβιος .. έν όγδοη ιςτοριών, Καύαρος, φηςίν, δ Γολάτης, ὢν τάλλα ἀνὴρ ἀναθός, ὑπὸ Σωστράτου τοῦ κύλακος διεςτρέφετο, δε ήν Χαλκηδόνιος γένος. [Athenaeus VI, 60 p. 252 c.]
- "Οτι Ξέρξου βαειλεύοντος πόλεως 'Αρμόςατα, η · 23 (25) κείται πρός τῷ Καλῶ πεδίω καλουμένω, μέσον Εὐφράτου καλ Τίγριδος, ταύτ η τη πόλει παραστρατοπεδεύσας Αντίοχος ὁ βασιλ εὺς ἐπεβάλετο πολιορκεῖν 2 αὐτήν. θεωρών δὲ τὴν πο ρασκευὴν τοῦ βασιλέως δ 30 Ξέρξης, το μεν πρώτον αθτον έκποδων έποίησε, μετά

15

δέ τινα γρόνον δείσας μη του βασιλείου πρατηθέντος ύπο των έγθρων και τάλλα τα κατά την άργην αὐτῶ διατραπή, μετεμελήθη καὶ διεπέμψατο πρὸς τον Αντίοχον, φάσκων βούλεσθαι συνελθείν είς λό-5 γους. οί μεν οδν πιστοί των φίλων ούκ έφασκον 3 δείν προίεσθαι τον νεανίσκου λαβόντες είς γείρας. άλλα συνεβούλευον κυριεύσαντα της πόλεως Μιθρι- 590. δάτη παραδοῦναι τὴν δυναστείαν, δς ἡν υίὸς τῆς άδελφης αὐτοῦ κατὰ φύσιν. ὁ δὲ βασιλεύς τούτων 4 16 μεν ούδενὶ προσέσγε, μεταπεμψάμενος δε τον νεα-648. νίσχον διελύσατο την έχθραν, αφήκε δε τα πλείστα των γρημάτων, α συνέβαινε τον πατέρα προσοφείλειν αὐτῷ τῶν φόρων. λαβὼν δὲ παραχοῆμα τρια- 5 κόσια τάλαντα παρ' αύτοῦ καὶ γιλίους Ιππους καὶ 15 γιλίους ήμιόνους μετά της έπισκευης τά τε κατά την άργην απαντ' ά(πο)ματέστησε, καί συνοικίσας αὐτῶ την άδελφην Αντιοχίδα πάντας τους έκείνων των τόπων έψυγαγώγησε καὶ προσεκαλέσατο, δόξας μεγαλοψύχως καὶ βασιλικώς τοῦς πράγμασι κεχρησθαι. 20 [Exc. Peir. p. 26.]

V. RES ITALIAE.

Οτι οί Ταραντίνοι διὰ τὸ τῆς εὐδαιμονίας ὑπερ- 24(26) ήφανον ἐπεπαλέσαντο Πύρρον τὸν Ἰπειρώτην· πᾶσα γὰρ ἐλευθερία μετ' ἐξουσίας πολυχρονίου φύσιν ἔχει 25 κόρον λαμβάνειν τῶν ὑποκειμένων, κἄπειτα ζητεί δεσπότην· τυχοῦσά γε μὴν τούτου ταχὰ πάλιν μισεί διὰ τὸ μεγάλην φαίνεσθαι τὴν πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολήν· ὁ καὶ τότε συνέβαινε τοῖς Ταραντίνοις. [Exc. Vat. p. 374 M. 27, 2 H. 23. πᾶσα — 26. μισεῖ etiam 30 cod. Urb. fol. 114° extr. margo.]

- 3 (2) Ποοσπεσόντων δὲ τούτων εἰς Τάραντα καὶ τοὺς 590, κ Θουρίους, ἢγανάκτει τὰ πλήθη. [Suidas v. Προσπεσόντων.]
- 4 (3) Το μεν οὖν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδείαν δομήσαντες ἐκ τῆς πόλεως καὶ συνεγγίσαντες τῆ παρεμβολῆ
  τῶν Καρχηδονίων νυκτός, ἄλλοι μεν συγκαθέντες
  εἰς τινα τόπον ὑλώδη παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν, ὁ
  δὲ Φιλήμενος καὶ Νίκων προσῆλθον πρὸς τὴν παρ- 10
- 5 (4) εμβολήν. τῶν δὲ φυλάκων ἐπιλαβομένων αὐτῶν, ἀνήγοντο πρὸς τὸν ᾿Αννίβαν, οὐδὲν εἰπόντες οὕτε πόθεν οὕτε τίνες ἦσαν, αὐτὸ δὲ μόνον τοῦτο δη-
- 6 (5) λοῦντες ὅτι θέλουσι τῷ στρατηγῷ συμμίξαι. ταχὺ δὲ πρὸς τὸν ᾿Αννίβαν ἐπαναχθέντες ἔφασαν αὐτῷ 15
- 7 (6) κατ' ιδίαν βούλεσθαι διαλεχθήναι. τοῦ δὲ καὶ λίαν έτοίμως προσδεξαμένου τὴν ἔντευξιν, ἀπελογίζοντο
- 649. περί τε τῶν καθ' αὐτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τῆν πατρίδα, πολλὰς καὶ ποικίλας ποιούμενοι κατηγορίας 'Ρωμαίων, χάριν τοῦ μὴ δοκεῖν ἀλόγως ἐμβαίνειν 20591.
- 8 (7) εἰς τὴν ὑποκειμένην ποᾶξιν. τότε μὲν οὖν ἀννίβας ἐπαινέσας καὶ τὴν ὁρμὴν αὐτῶν φιλανθοώπως ἀποδεξάμενος ἐξέπεμψε, συνταξάμενος παραγίνεσθαι καὶ
- 9 (8) συμμιγυύναι κατὰ τάχος αὐτῷ πάλιν. κατὰ δὲ τὸ παρὸν ἐκέλευσε τὰ πρῶτα τῶν έξελασθέντων πρωΐ 25 θρεμμάτων καὶ τοὺς ᾶμα τούτοις ἄνδρας, ἐπειδὰν ἐκανὸν ἀπόσχωσι τῆς παρεμβολῆς, περιελασαμένους εὐθαρσῶς ἀπαλλάττεσθαι περὶ γὰρ τῆς ἀσφαλείας
- 10 (9) αύτῷ μελήσειν. ἐποίει δὲ τοῦτο βουλόμενος αὐτῷ μὲν ἀναστροφὴν δοῦναι πρὸς τὸ πολυπραγμονῆσαι 30 τὰ κατὰ τοὺς νεανίσκους, ἐκείνοις δὲ πίστιν παρα-

σκευάζειν πρὸς τοὺς πολίτας ὡς ἀπὸ τοῦ κρατίστου ποιουμένοις τὰς ἐπὶ τὰς ληστείας ἐξόδους. πραξάν-11 (10) των δὲ τῶν περὶ τὸν Νίκωνα τὸ παραγγελθέν, ὁ μὲν ἀννίβας περιχαρὰς ἦν διὰ τὸ μόλις ἀφορμῆς τὰ ἐπειλῆφθαι πρὸς τὴν προκειμένην ἐπιβολήν, οἱ δὲ 12 (11) περὶ τὸν Φιλήμενον ἔτι μᾶλλον παρώρμηντο πρὸς τὴν πρᾶξιν διὰ τὸ καὶ τὴν ἔντευξιν ἀσφαλῶς γεγονέναι καὶ τὸν ἀννίβαν ηὑρηκέναι πρόθυμον, ἔτι δὲ τὴν τῆς λείας δαψίλειαν ίκανὴν αὐτοῖς πίστιν παρειο σκευακέναι πρὸς τοὺς ἰδίους. διότι τὰ μὲν ἀποδό-13 (12) μενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, οὐ μόνον ἐπιστεύοντο παρὰ τοῖς Ταραντίνοις, ἀλλὰ καὶ ξηλωτὰς ἔσχον οὐκ ὀλίγους.

Μετά δὲ ταῦτα ποιησάμενοι δευτέραν έξοδον, 25 (27) 15 καὶ παραπλησίως γειρίσαντες τὰ κατὰ μέρος, αὐτοί τε τοις περί του 'Αυνίβαν έδοσαν πίστεις και παρ' έκείνων έλαβον έπὶ τούτοις, έφ' ῷ Ταραντίνους έλευ- 2 θερώσειν καὶ μήτε φόρους πράξεσθαι κατά μηδένα 650. τρόπου μήτ' άλλο μηδευ επιτάξειυ Ταραυτίνοις Καρ-20 γηδονίους, τὰς δὲ τῶν Ῥωμαίων οἰκίας καὶ καταλύσεις, έπειδαν πρατήσωσι της πόλεως, έξειναι Καρχηδονίοις διαρπάζειν. ἐποιήσαντο δὲ καὶ σύνθημα 3 τοῦ παραδέγεσθαι σφας τοὺς φύλακας έτοίμως είς την παρεμβολήν, δτ' έλθοιεν. ὧν γενομένων έλα- 4 25 βου έξουσίαν είς τὸ καὶ πλεονάκις συμμιγνύναι τοῖς περί του 'Αννίβαν, ποτε μεν ώς επ' έξοδείαν, ποτε δε πάλιν ως έπὶ κυνηγίαν ποιούμενοι τὰς έκ τῆς πόλεως έξόδους. ταῦτα δὲ διαφμοσάμενοι πρὸς τὸ 5592. μέλλον, οί μεν πλείους έπετήρουν τούς καιρούς, τον 30 δε Φιλήμενον απέταξαν έπί τας κυνηγίας δια γαρ 6 την ύπερβάλλουσαν έπὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπιθυμίαν

ήν ύπλο αὐτοῦ διάληψις ὡς οὐδεν ποουργιαίτερον 7 ποιουμένου κατά τον βίον τοῦ κυνηγετείν. διὸ τούτφ μεν επέτρεψαν εξιδιάσασθαι δια των αλισχομένων θηρίων πρώτον μέν τον έπὶ τῆς πόλεως τεταγμένον Γάιον Λίβιον, δεύτερον δε τούς φυλάττοντας του 5 πυλώνα τὸν ὑπὸ τὰς Τημενίδας προσαγορευομένας 8 πύλας. δς παραλαβών την πίστιν ταύτην, καὶ τὰ μέν αὐτὸς κυνηγετών, τών δ' έτοιμαζομένων αὐτώ δι' 'Αννίβου, συνεχώς είσέφερε των θηρίων, ών τα μεν εδίδου τω Γαΐω, τὰ δε τοῖς έπὶ τοῦ πυλώνος 10 χάριν τοῦ τὴν δινοπύλην ετοίμως ἀνοίγειν αὐτῷ. 9 το γάο πλείον έποιείτο τας είσοδους και τας έξοδους νυκτός, προφάσει μέν γρώμενος τῶ φόβω τῶν πολεμίων, άρμοζόμενος δε πρός την ύποκειμένην πρό-10 θεσιν. ήδη δε κατεσκευασμένου τοιαύτην συνήθειαν 15 τοῦ Φιλημένου πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς πύλης ώστε μὴ διαπορείν τούς φυλάττοντας, άλλ' δπότε προσεγγίσας τῷ τείχει προσσυρίξαι νυκτός, εὐθέως ἀνοίγε-11 σθαι την δινοπύλην αὐτῷ, τότε παρατηρήσαντες τὸν έπλ τῆς πόλεως ἄρχοντα τῶν 'Ρωμαίων, ἀφ' ἡμέρας 20 651. μέλλοντα γίνεσθαι μετά πλειόνων έν τῷ προσαγορευομένω Μουσείω σύνεγγυς της άγορας, ταύτην έτάξαντο την ημέραν πρός του 'Αννίβαν.

26(28) Ο δε πάλαι μεν επεπόριστο σκήψιν ως άρρωστων, χάριν τοῦ μη θαυμάζειν ἀκούοντας τοὺς Ῥω- 25 μαίους, ως καὶ πλείω χρόνον επὶ των αὐτων τόπων 2 ποιεῖται την διατριβήν τότε δε καὶ μᾶλλον προσεποιεῖτο την ἀρρωστίαν. ἀπείχε δε τῷ στρατοπέδω 3 τριων ήμερων όδον τοῦ Τάραντος. ήκοντος δε τοῦ καιροῦ, παρεσκευακώς εκ τε των ίππεων καὶ των 20 πεζων τοὺς διαφέροντας εὐκινησία καὶ τόλμη, περὶ

μυρίους όντας τον άριθμόν, παρήγγειλε τεττάρων ήμερων έγειν έφόδια. πυιησάμενος δε την άναζυγην 4 ύπο την έωθινην έγρητο τη πορεία συντόνως. των δε Νομαδικών Ιππέων είς ονδοήκοντα προγειρισάμε-5 νος έχέλευε προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως εἰς τριά- 593. κοντα σταδίους καὶ τοὺς παρὰ τὴν δδὸν τόπους έξ έκατέρου τοῦ μέρους έπιτρέχειν, ΐνα μηδείς κατο- 5 πτεύση την δλην δύναμιν, άλλ' οι μεν ύπογείριοι γίνοιντο των διεμπιπτόντων, οί δε διαφυγόντες 10 ἀναγγέλλοιεν είς την πόλιν, ώς έπιδρομης ούσης έκ των Νομάδων. ἀποσγόντων δὲ των Νομάδων 6 ώς έκατον είκοσι σταδίους, έδειπνοποιήσατο παρά τινα δυσσύνοπτον καί φαραγγώδη ποταμόν. συναθροίσας τοὺς ἡγεμόνας χυρίως μὲν οὐ διεσάφει 15 την έπιβολήν, άπλως δε παρεκάλει πρώτον μεν άνδρας άγαθούς γίνεσθαι πάντας, ώς οὐδέποτε μειζόνων αὐτοῖς ἄθλων ὑποκειμένων, δεύτερον δὲ συν-8 έγειν εκαστον τη πομεία τούς ύφ' αύτον ταττομένους καί πικρώς ἐπιτιμᾶν τοῖς καθόλου παρεκβαίνουσιν 20 έκ τῆς ἰδίας τάξεως, τελευταΐον δὲ προσέχειν τὸν 9 νοῦν τοῖς παραγγελλομένοις καὶ μηδὲν ἰδιοπραγεῖν πάρεξ των προσταττομένων. ταῦτ' εἰπων καὶ δια- 10 652. φελς τούς ήγεμόνας έχίνει την πρωτοπορείαν, χνέφατος ἄφτι γενομένου, σπουδάζων συνάψαι τῷ τείχει 25 περί μέσας νύκτας, καθηγεμόνα τὸν Φιλήμενον έχων καὶ παρεσκευακώς ὖν ἄγριον αὐτῷ πρὸς τὴν διατεταγμένην χοείαν.

Τῷ δὲ Γαίφ τῷ Λιβίφ, γενομένφ μετὰ τῶν συν-27(29)
ήθων ἀφ' ἡμέρας ἐν τῷ Μουσείφ κατὰ τὴν τῶν νεατο νίσκων πρόληψιν, καὶ σχεδὸν ἤδη τοῦ πότου τὴν
ἀκμαιοτάτην ἔχουτις διάθεσιν, προσαγγέλλεται περὶ

δυσμάς ήλίου τοὺς Νομάδας ἐπιτρέγειν τὴν χώραν. 2 δ δὲ πρὸς μὲν αὐτὸ τοῦτο διενοήθη, καὶ καλέσας τινάς των ήγεμόνων συνέταξε τούς μεν ήμίσεις των ίππέων έξελθόντας ύπὸ τὴν έωθινὴν κωλύσαι τοὺς κακοποιούντας την γώραν των πολεμίων, της νε μην 5 όλης πράξεως διὰ ταῦτα καὶ μᾶλλον ἀνύποπτος ήν. 3 οί δὲ περὶ τον Νίκωνα καὶ Τραγίσκον, άμα τῷ σκότος γενέσθαι συναθροισθέντες έν τη πόλει πάντες, 4 έτήρουν την έπανοδον των περί τον Λίβιον. των δέ ταχέως έξαναστάντων διὰ τὸ γεγονέναι τὸν πότον 10 άφ' ημέρας, οί μεν άλλοι πρός τινα τόπον άποστάντες έμενον, τινές δε των νεανίσκων απήντων τοις 594. περί του Γάιου, διακεγυμένοι καί τι καί προσπαίζοντες άλλήλοις, ώς ἂν ὑποχρινόμενοι τοὺς ἐκ συν-5 ουσίας έπανάγοντας. ἔτι δὲ μᾶλλον ἢλλοιωμένων 15 ύπο της μέθης των περί τον Λίβιον, αμα τω συμμίξαι γέλως έξ άμφοῖν ἦν καὶ παιδιὰ πρόχειρος. 6 έπει δε συνανακάμψαντες αποκατέστησαν αὐτὸν είς οίκου, ὁ μὲν Γάιος ἀνεπαύετο μεθύων, ὡς εἰκός έστι τούς ἀφ' ήμέρας πίνοντας, οὐδεν ἄτοπον οὐδε 20 δυσχερες έχων έν τη διανοία, χαρας δε πλήρης καί 7 δαθυμίας. οί δὲ περὶ τὸν Νίκωνα καὶ Τραγίσκον 653. έπεὶ συνέμιζαν τοῖς ἀπολελειμμένοις νεανίσχοις, διελόντες σφας είς τρία μέρη παρεφύλαττον, διαλαβόντες τῆς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολάς, ἵνα 25 μήτε των έξωθεν προσπιπτόντων μηδέν αὐτούς λαν-8 θάνη μήτε των έν αὐτῆ τῆ πόλει γινομένων. ἐπέστησαν δε καὶ παρά την οικίαν τοῦ Γαΐου, σαφῶς είδότες ώς έὰν γίνηταί τις ὑπόνοια τοῦ μέλλοντος. έπὶ τὸν Λίβιον ἀνοισθήσεται πρώτον, καὶ παν τὸ 30 9 πραττόμενον ἀπ' έκείνου λήψεται την ἀρχήν. ὡς δ'

αί μεν ἀπό τῶν δείπνων ἐπάνοδοι καὶ συλλήβδην ὁ τοιοῦτος θόρυβος ἥδη παρωχήκει, τῶν δὲ δημοτῶν ἡ πληθὺς κατακεκοίμητο, προύβαινε δὲ τὰ τῆς νυκτὸς καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀκέραια διέμενε, τότε συνσυροισθέντες προῆγον ἐπὶ τὴν προκειμένην χρείαν.

Τὰ δὲ συγκείμενα τοῖς νεανίσκοις ην πρὸς τοὺς 28(30) Καργηδονίους τον μεν Αννίβαν έδει συνάψαντα τη 2 πόλει κατά την άπὸ της μεσογαίου, προς έω δε κειμένην πλευράν, ώς ἐπὶ τὰς Τημενίδας προσαγορευο-10 μένας πύλας, ανάψαι πῦρ ἐπὶ τοῦ τάφου, τοῦ παρὰ μέν τισιν Υακίνθου προσαγορευομένου, παρά δέ τισιν Απόλλωνος Υακίνθου, τοὺς δὲ περί τὸν Τρα- 3 γίσκον, όταν ίδωσι τοῦτο γινόμενον, ένδοθεν άντιπυρσεύσαι. τούτου δε συντελεσθέντος, σβέσαι το 4 15 πῦρ ἔδει τοὺς περί τὸν Αννίβαν καὶ βάδην ποιείσθαι την πορείαν ώς έπὶ την πύλην. ὧν διατεταγ- 5 μένων, οί μεν νεανίσκοι διαπορευθέντες τον οίκούμενον τόπον τῆς πόλεως ἦκον ἐπὶ τοὺς τάφους. τὸ 6 γάο πρός εω μέρος της των Ταραντίνων πόλεως 595. 20 μνημάτων έστι πλήσες, διά τὸ τούς τελευτήσαντας έτι καὶ νῦν θάπτεσθαι παρ' αὐτοῖς πάντας έντὸς τών τειγών κατά τι λόγιον άρχαῖον. φασί γάρ χρη- 7 σαι τὸν θεὸν τοῖς Ταραντίνοις ἄμεινον καὶ λῷον έσεσθαί σφισι ποιουμένοις την οίκησιν μετά των 25 πλειόνων, τοὺς δὲ νομίσαντας ἂν οἰκῆσ' οὕτως 8 ἄριστα κατὰ τὸν χρησμόν, εί καὶ τοὺς μετηλλαχότας 654. έντὸς τοῦ τείχους ἔχοιεν, διὰ ταῦτα θάπτειν ἔτι καὶ νῦν τοὺς μεταλλάξαντας έντὸς τῶν πυλῶν. οὐ μὴν 9 άλλ' οί γε προειρημένοι παραγενόμενοι πρός τόν 30 τοῦ Πυθιονίκου τάφον ἐκαραδόκουν τὸ μέλλον. συν- 10 εγγισάντων δε των περί του 'Αννίβαν καί πραξάν-

των τὸ συντανθέν, αμα το τὸ πῦρ ίδεῖν οί περί τὸν Νίκωνα καὶ Τραγίσκον ἀναθαρρήσαντες ταῖς ψυγαζς και τὸν παρ' αύτῶν πυρσὸν ἀναδείξαντες, έπει τὸ παρ' ἐκείνων πῦρ πάλιν έώρων ἀποσβεννύμενον, ώρμησαν έπὶ τὴν πύλην μετὰ δρόμου καὶ 5 11 σπουδής, βουλόμενοι φθάσαι φονεύσαντες τους έπλ τοῦ πυλώνος τεταγμένους, διὰ τὸ συγκεζοθαι [καί] σχολή καὶ βάδην ποιείσθαι την πορείαν τούς Καρ-12 γηδονίους. εὐροήσαντος δὲ τοῦ πράγματος, καὶ προκαταληφθέντων των φυλαττόντων, οί μεν έφόνευον 10 13 τούτους, οί δε διέκοπτον τούς μογλούς, ταγὸ δέ των πυλων άνοιχθεισων, πρός τον δέουτα καιρον ήχου οί πεοί του Αυνίβαν, κεγοημένοι τη πορεία συμμέτρως, ώστε μηδεμίαν επίστασιν γενέσθαι παρ' δδον έπλ την πόλιν. 15

Γενομένης δε της εισόδου κατά την πρόθεσιν 29(31) άσφαλοῦς καὶ τελέως άθορύβου, δόξαντες ηνύσθαι σφίσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιβολῆς, λοιπὸν αὐτοὶ μὲν εὐθαρσῶς ἤδη προῆγον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν κατὰ τὴν 2 πλατεΐαν την ἀπὸ της Βαθείας ἀναφέρουσαν τούς 20 γε μην ίππεις ἀπέλειπον έκτος του τείχους, ὅντας ούκ ελάττους δισχιλίων, θέλουτες έφεδρείαν αύτοζη ύπάρχειν ταύτην πρός τε τὰς ἔξωθεν ἐπιφανείας καὶ πρὸς τὰ παράλογα τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις ἐπι-3 βολαζη συμβαινόντων. έγγίσαντες δε τοζη περί την 25 άγοραν τόποις την μεν δύναμιν επέστησαν κατά πορείαν, αὐτοὶ δὲ καὶ τὸν Φιλήμενον ἐκαραδόκουν, δεδιότες πως σφίσι προγωρήσει καί τουτο το μέρος 596. 4 τῆς ἐπιβολῆς. ὅτε γὰρ ἀνάψαντες τὸ πῦρ ἔμελλον πρός τὰς πύλας δρμᾶν, τότε καὶ τὸν. Φιλήμενον, 30 655. έχοντα τὸν ὖν ἐν φερέτρω καὶ Λίβυας ὡς εἰ γιλίους

έξαπέστειλαν έπὶ τὴν παρακειμένην πύλην, βουλόμενοι κατά την έξ άρχης πρόθεσιν μη ψιλώς έκ μιᾶς έλπίδος έξηρτησθαι την έπιβολην αὐτῶν, άλλ' έκ πλειόνων: δ δε ποοειοημένος έγγίσας τῶ τείγει κατὰ 5 5 τὸν ἐθισμὸν ἐπεὶ προσεσύριξε, παρῆν ὁ φύλαξ εὐθέως ματαβαίνων προς την δινοπύλην. τοῦ δ' εἰπόν- 6 τος έξωθεν ανοίνειν ταγέως, δτι βαρύνονται φέρουσι νὰο ὖν ἄνοιον · ἀσμένως ἀκούσας ὁ φύλαξ ἀνέωξε μετά σπουδής, έλπίζων καὶ πρός αύτόν τι διατεί-10 γειν την εὐαγοίαν τῶν πεοί τὸν Φιλήμενον διὰ τὸ μερίτην άελ γίνεσθαι των είσφερομένων, αὐτὸς μέν 7 οὖν δ προειρημένος την πρώτην ἔγων γώραν τοῦ φορήματος είσηλθε, καὶ σὺν αὐτῶ νομαδικὴν ἔγων διασκευήν έτερος, ώς είς τις ών των από της γώ-15 ρας, μετά δε τοῦτον άλλοι δύο πάλιν οί φέροντες έκ των όπισθεν το θηρίον. έπει δε τέτταρες όντες 8 έντὸς έγένοντο τῆς δινοπύλης, τὸν μὲν ἀνοίξαντα θεώμενον ἀκάκως καὶ ψηλαφῶντα τὸν ὧν αὐτοῦ πατάξαντες ἀπέκτειναν, τοὺς δ' έπομένους μὲν αύτοῖς, 20 προηγουμένους δὲ τῶν ἄλλων, Λίβυας, ὄντας εἰς τριάμοντα, σχολή καὶ μεθ' ήσυχίας παρήκαν διὰ τῆς πυλίδος. νενομένου δε τούτου κατά το συνεγες οί 9 μέν τούς μοχλούς διέκοπτον, οί δε τούς έπὶ τοῦ πυλώνος ἐφόνευον, οί δε τοὺς ἔξω Λίβυας ἐκάλουν 25 διὰ συνθημάτων. εἰσελθόντων δὲ καὶ τούτων ἀσφα- 10 λως, προηγον ως έπὶ την άγοραν κατά τὸ συντεταγμένον. ἄμα δὲ τῷ συμμῖξαι καὶ τούτους, περι- 11 χαρής γενόμενος 'Αννίβας έπὶ τῷ κατὰ νοῦν αὐτῷ προγωρείν την πράξιν είχετο των προκειμένων. ἀπο-30(32) 30 μερίσας δε των Κελτων είς δισχιλίους, και διελων είς τρία μέρη τούτους, συνέστησε των νεανίσκων POLYB. HIST. II.

δύο πρός εκαστον μέρος των χειριζόντων την πράξιν. 2 ἀκολούθως δὲ καὶ τῶν παο' αύτοῦ τινας ἡγεμόνων συνεξαπέστειλε, προστάξας διαλαβεῖν τῶν εἰς τὴν 3 άγορὰν φερουσῶν δδῶν τὰς εὐκαιροτάτας. ὅταν δὲ 597. 656. τοῦτο πράξωσι, τοῖς μὲν ἐγγωρίοις νεανίσκοις ἐξαι- 5 οείσθαι παρήγγειλε καί σώζειν τούς έντυγχάνοντας τῶν πολιτῶν, ἀναβοῶντας ἐκ πολλοῦ μένειν κατὰ χώραν Ταραντίνους, ώς ύπαρχούσης αὐτοῖς τῆς ἀσφα-4 λείας, τοῖς δὲ παρὰ τῶν Καρχηδονίων καὶ τῶν Κελτῶν ήγεμόσι ατείνειν διεκελεύσατο τοὺς ἐντυγχάνοντας 10 των 'Ρωμαίων. οδτοι μεν οδν χωρισθέντες άλλήλων 5 έπραττον μετά ταῦτα τὸ προσταχθέν. τῆς δὲ τῶν πολεμίων είσόδου καταφανούς ήδη γενομένης τοίς Ταραντίνοις, πλήρης ή πόλις κραυγής έγίνετο καὶ 6 ταραχής παρηλλαγμένης. δ μέν οὖν Γάϊος, προσπε- 15 σούσης αὐτῷ τῆς εἰσόδου τῶν πολεμίων, συννοήσας άδύνατον αύτὸν ὄντα διὰ τὴν μέθην, εὐθέως έξελθων έκ της οίκιας μετά των οίκετων καί παραγενόμενος έπὶ τὴν πύλην τὴν φέρουσαν έπὶ τὸν λιμένα, καὶ μετὰ ταῦτα τοῦ φύλακος ἀνοίξαντος αὐτῷ τὴν 20 δινοπύλην, διαδύς ταύτη καὶ λαβόμενος ἀκατίου των δομούντων, έμβας μετά των οίκετων είς την 7 άμραν παρεμομίσθη. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οί περί του Φιλήμενου, ήτοιμασμένοι σάλπιγγας 'Ρωμαϊκάς καί τινας των αὐταῖς χοῆσθαι δυναμένων 25 διά την συνήθειαν, στάντες έπὶ τὸ θέατρον έσήμαι-8 νον. των δε Ρωμαίων βοηθούντων έν τοις οπλοις κατά τὸν ἐθισμὸν είς τὴν ἄκραν, ἐχώρει τὸ πρᾶγμα 9 κατά την πρόθεσιν τοῖς Καργηδονίοις παραγενόμενοι γάο ταις πλατείαις ατάκτως και σποράδην οί 30 μέν είς τοὺς Καργηδονίους ένέπιπτον, οί δ' είς τοὺς

Κελτούς καὶ δὴ τῷ τοιούτῷ τοόπῷ φονευομένων αὐτῶν πολύ τι πλῆθος διεφθάοη.

Τῆς δ' ἡμέρας ἐπιφαινομένης οι μὲν Ταραντῖ- 10 νοι τὴν ἡσυχίαν εἶχον κατὰ τὰς οἰκήσεις, οὐδέπω 5 δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαῖνον. διὰ μὲν γὰρ τὴν 11 σάλπιγγα καὶ τὸ μηδὲν ἀδίκημα γίνεσθαι μηδ' ἀρ-657. παγὴν κατὰ τὴν πόλιν, ἔδοξαν ἐξ αὐτῶν τῶν 'Ρωμαίων εἶναι τὸ κίνημα. τὸ δὲ πολλοὺς αὐτῶν ὁρᾶν 12 πεφονευμένους ἐν ταῖς πλατείαις, καί τινας τῶν Γα-10 λατῶν θεωρεῖσθαι σκυλεύοντας τοὺς τῶν 'Ρωμαίων 598. νεκρούς, ὑπέτρεχέ τις ἔννοια τῆς τῶν Καρχηδονίων παρουσίας.

"Ήδη δὲ τοῦ μὲν Άννίβου παρεμβεβλημότος τὴν 31 (33) δύναμιν είς την άγοράν, των δε 'Ρωμαίων άποκε-15 χωρηκότων είς τὴν ἄκραν διὰ τὸ προκατεσχῆσθαι φοουρά ταύτην ύπ' αὐτῶν, ὄντος δὲ φωτὸς είλικοινοῦς, δ μεν 'Αννίβας εκήρυττε τοὺς Ταραντίνους άνευ των οπλων άθοοίζεσθαι πάντας είς την άγοράν, οί δε νεανίσκοι περιπορευόμενοι την πόλιν 2 20 έβόων έπὶ τὴν έλευθερίαν, καὶ παρεκάλουν θαρρεῖν, ώς ύπεο έκείνων παρόντας τούς Καρχηδονίους. όσοι 3 μεν οὖν τῶν Ταραντίνων προκατείγοντο τῆ πρὸς τούς 'Ρωμαίους εὐνοία, γνόντες ἀπεχώρουν είς τὴν άκραν οί δε λοιποί κατά το κήρυγμα συνηθροίζοντο 25 χωρίς τῶν ὅπλων, πρὸς οθς ἀννίβας φιλανθρώπους διελέχθη λόγους. των δε Ταραντίνων δμοθυμαδον 4 έπισημηναμένων ξιαστα των λεγομένων διά τὸ παοάδοξον της έλπίδος, τότε μέν διαφημε τούς πολλούς, συντάξας ξιαστον είς την ιδίαν οικίαν έπανελθόν-30 τας μετὰ σπουδής ἐπὶ τὴν θύραν ἐπιγράψαι ΤΑ-ΡΑΝΤΙΝΟΥ. τῷ δ' ἐπὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν κατάλυσιν 5

372 RES ITALIAE (PRODITIO TARENTI) [Ol. 141, 4].

ἐπιγράψαντι ταὐτὸ τοῦτο θάνατον ὅρισε τὴν ζημίαν. 6 αὐτὸς δὲ διελὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους (τῶν) ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐφῆκε διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας, σύνθημα δοὺς πολεμίας νομίζειν τὰς ἀνεπιγράφους, τοὺς δὲ λοιποὺς συνέχων ἐν τάξει τούτοις ε ἐφέδρους.

Πολλών δε και παντοδαπών κατασκευασμάτων 32(34) άθροισθέντων έκ τῆς διαρπαγῆς, καὶ γενομένης ώφελείας τοῖς Καργηδονίοις ἀξίας τῶν προσδοκωμένων 2 έλπίδων, τότε μεν έπὶ τῶν ὅπλων ηὐλίσθησαν, εἰς 10 δε την έπιουσαν ημέραν Αννίβας συνεδρεύσας μετά τῶν Ταραντίνων ἔκρινε διατειχίσαι τὴν πόλιν ἀπὸ 658. της άκρας, ίνα μηδείς έτι φόβος έπικάθηται τοίς Ταραντίνοις ἀπὸ τῶν κατεγόντων τὴν ἀκρόπολιν 3 Ρωμαίων. πρώτον μεν οὖν ἐπεβάλετο προθέσθαι 15 γάρακα παράλληλον τῷ τείγει τῆς ἀκροπόλεως καὶ 4 τῆ πρὸ τούτου τάφρω, σαφῶς δὲ γινώσκων οὐκ έάσοντας τοὺς ὑπεναντίους, ἀλλ' ἐναποδειξομένους τηθέ πη την αύτων δύναμιν, ητοίμασε χείρας έπι- 599. τηδειοτάτας, νομίζων πρὸς τὸ μέλλον οὐδὲν ἀναγκαι- 20 ότερον είναι τοῦ καταπλήξασθαι μέν τοὺς Ρωμαίους, 5 εὐθαρσεῖς δὲ ποιῆσαι τοὺς Ταραντίνους. ἄμα δὲ τῶ τίθεσθαι τὸν πρώτον χάρακα θρασέως των Ρωμαίων καλ τετολμηκότως έπιγειρούντων τοῖς ὑπεναντίοις, βραχὺ συμμίξας 'Αννίβας καὶ τὰς δρμὰς τῶν προει- 25 οημένων έκκαλεσάμενος, έπελ ποοέπεσον οι πλείους έκτὸς τῆς τάφρου, δοὺς παράγγελμα τοῖς αύτοῦ προσ-6 έβαλε τοῖς πολεμίοις. γενομένης δὲ τῆς μάχης ἰσχυοᾶς, ὡς ἀν ἐν βοαχεῖ χώοφ καὶ περιτετειχισμένφ τῆς συμπλοκῆς ἐπιτελουμένης, τὸ πέρας ἐκβιασθέντες 30 7 έτράπησαν οί Ρωμαΐοι. και πολλοί μεν έπεσον έν

χειοων νόμω, τὸ δὲ πλείον αὐτων μέρος ἀπωθούμενον καὶ συγκρημνιζόμενον ἐν τῆ τάφρω διεφθάρη.

Τότε μεν οὖν 'Αννίβας ποοβαλόμενος ἀσφαλῶς 33(35) τὸν χάρακα τὴν ἡσυχίαν ἔσχε, τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶ 5 κατά νοῦν κεχωρηκυίας. τοὺς μὲν γὰρ ὑπεναντίους 2 συγκλείσας ήνάγκασε μένειν έντὸς τοῦ τείχους, δεδιότας οὐ μόνον περί σφων, άλλὰ καὶ περί τῆς ἄκρας, τοῖς δὲ πολιτικοῖς τοιοῦτο παρέστησε θάρσος ώστε 3 καλ χωρίς των Καρχηδονίων ίκανούς αύτούς ύπο-10 λαμβάνειν έσεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. μετὰ δὲ ταῦτα 4 μικούν ἀπὸ τοῦ γάρακος ἀποστήσας ὡς ποὺς τὴν πόλιν, τάφρον έποίει παράλληλον τῶ γάρακι καὶ τῶ τῆς ἄκρας τείχει παρ' ἡν ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ τὸ πρὸς 5 τῆ πόλει (χεῖλος) τοῦ χοὸς ἀνασωρευομένου, προσέτι 659.15 δε και χάρακος έπ' αὐτῆς τεθέντος, οὐ πολύ καταδεεστέραν τείχους συνέβαινε την ασφαλειαν έξ αὐτης άποτελεῖσθαι, παρά δὲ ταύτην έντὸς ἔτι πρὸς τὴν 6 πόλιν ἀπολιπων σύμμετρον διάστημα τεῖχος ἐπεβάλετο κατασκευάζειν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Σωτείρας 20 έως είς την Βαθεΐαν προσαγορευομένην, ώστε καί 7 χωρίς ἀνδρῶν τὰς δι' αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων όχυρότητας ίμανὰς εἶναι τοῖς Ταραντίνοις τὴν ἀσφάλειαν παρασμευάζειν. ἀπολιπών δὲ τοὺς Ικανοὺς καὶ 8 τούς έπιτηδείους πρός την της πόλεως φυλακήν καί 25 την τοῦ τείχους παρεφεδρεύοντας ίππεῖς κατεστρατοπέδευσε, περί τετταράκοντα σταδίους ἀποσχών τῆς 600. πόλεως, παρά τὸν ποταμὸν (τὸν) παρά μέν τισι Γαλαϊσον, παρά δὲ τοῖς πλείστοις προσαγορευόμενον Εὐοώταν, δς έχει την έπωνυμίαν ταύτην ἀπὸ τῆς 30 τοῦ παρὰ Λαμεδαίμονα δέοντος Εὐρώτα. πολλὰ δὲ 9 τοιαύτα κατά την χώραν και κατά την πόλιν υπάρχει τοῖς Ταραντίνοις διὰ τὸ καὶ τὴν ἀποικίαν καὶ τὴν συγγένειαν ὁμολογουμένην αὐτοῖς εἶναι πρὸς 10 Λακεδαιμονίους. ταχὸ δὲ τοῦ τείχους λαμβάνοντας τὴν συντέλειαν διά τε τὴν τῶν Ταραντίνων σπου-δὴν καὶ προθυμίαν καὶ τὴν τῶν Καρχηδονίων συν-5 εργίαν, μετὰ ταῦτα διενοήθη καὶ τὴν ἄκραν ἐξελεῖν ᾿Αννίβας.

"Ηδη δ' έντελεῖς αὐτοῦ συνεσταμένου τὰς πρὸς 34(36) την πολιορχίαν παρασκευάς, παραπεσούσης έκ Μεταποντίου βοηθείας είς την άκραν κατά θάλατταν, 10 βραχύ τι ταις ψυχαις άναθαρρήσαντες οί 'Ρωμαιοι νυκτός έπέθεντο τοῖς ἔργοις, καὶ πάσας διέφθειραν 2 τὰς τῶν ἔργων καὶ μηγανημάτων κατασκευάς. οὖ γενομένου τὸ μὲν πολιορκεῖν τὴν ἄκραν 'Αννίβας ἀπέγνω, τῆς δὲ τοῦ τείχους κατασκευῆς ἤδη τετε- 15 λειωμένης, άθροίσας τους Ταραντίνους απεδείκνυε διότι κυριώτατόν έστι πρός τούς ένεστώτας καιρούς 3 τὸ τῆς θαλάττης ἀντιλαμβάνεσθαι. πρατούσης γὰρ 660. της άκρας των κατά τὸν εἴσπλουν τόπων, ὡς ἐπάνω προείπον, οί μὲν Ταραντίνοι τὸ παράπαν οὐκ ἠδύ- 20 ναντο χρησθαι ταίς ναυσίν οὐδ' έκπλεῖν έκ τοῦ λιμένος, τοίς δε 'Ρωμαίοις κατά θάλατταν άσφαλῶς 4 παρεκομίζετο τὰ πρὸς τὴν χρείαν οὖ συμβαίνοντος οὐδέποτε δυνατὸν ἦν βεβαίως έλευθερωθῆναι τὴν 5 πόλιν. ἃ συνορῶν ὁ ἀννίβας ἐδίδασκε τοὺς Ταραν- 25 τίνους ώς, έὰν ἀποκλεισθῶσι τῆς κατὰ θάλατταν έλπίδος οι την άμραν τηρούντες, παρά πόδας αὐτοί δι' αύτῶν είξαντες λείψουσι ταύτην καὶ παραδώσουσι 6 του τόπου. ὧυ ακούουτες οί Ταραυτίνοι τοίς μέν λεγομένοις συγκατετίθεντο . ὅπως δ' ἀν γένοιτο τοῦτο 30 κατά τὸ παρόν, οὐδαμῶς ἐδύναντο συννοῆσαι, πλην

εί παρά Καρχηδονίων έπιφανείη στόλος τοῦτο δ' ην κατά τούς τότε καιρούς άδύνατον. διόπερ ήδυ- 7 νάτουν συμβαλεῖν ἐπὶ τί φερόμενος 'Αννίβας τοὺς πεοί τούτων ποὸς σφᾶς ποιεῖται λόγους. φήσαντος 8 601. 5 δ' αὐτοῦ φανερὸν εἶναι χωρίς Καρχηδονίων αὐτοὺς δι' αύτῶν ὅσον ήδη μρατησαι της θαλάττης, μαλλον έκπλαγεῖς ἦσαν, οὐ δυνάμενοι τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ συμβαλείν. δ δε συνεωρακώς την πλατείαν εύδια-9 κόσμητον οὖσαν τὴν ὑπάρχουσαν μὲν ἐντὸς τοῦ δια-10 τειχίσματος, φέρουσαν δε παρά το διατείχισμ' έκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν έξω θάλατταν, ταύτη διενοεῖτο τάς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον ὑπερβιβάζειν πλευράν. διόπερ αμα τῷ τὴν ἐπίνοιαν ἐπιδεῖξαι 10 τοῖς Ταραντίνοις οὐ μόνον συγκατέθεντο τοῖς λεγο-15 μένοις, άλλὰ καὶ διαφερόντως έθαύμασαν τὸν ἄνδρα, καλ διέλαβον ώς οὐδεν αν περιγένοιτο της αγχινοίας τῆς ἐκείνου καὶ τόλμης. ταχὸ δὲ πορείων ὑποτρό- 11 χων κατασκευασθέντων, αμα τῷ λόγω τούργον εἰλήφει συντέλειαν, ατε προθυμίας καὶ πολυχειρίας δμοῦ 20 τη προθέσει συνεργούσης. οί μεν οὖν Ταραντίνοι 12 τοῦτον τὸν τρόπον ὑπερνεωλκήσαντες τὰς νῆας εἰς την έξω θάλατταν, έπολιόρκουν άσφαλῶς τοὺς ἐκ 661. της άμρας, άφηρημένοι τὰς ἔξωθεν αὐτῶν ἐπικουοίας. 'Αννίβας δε φυλακήν απολιπών της πόλεως 13 25 ανέζευξε μετά τῆς δυνάμεως, καὶ παρεγένετο τριταῖος ἐπὶ τὸν ἐξ ἀργῆς γάρακα, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ χειμώνος ένταυθα διατρίβων έμενε κατά χώραν. [Cod. Urb. fol. 114° extr. (exc. ant. p. 202).] "Ότι Τιβέριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς λόχ ψ ένε- $\frac{35}{260}$ $\frac{(1,2)}{(1,2)}$

30 δρευθείς καὶ γενναίως ὑποςτὰς ςὺν τοῖς περὶ ξαύτὸν τὸν βίον κατέςτρεψεν. περὶ δὲ τῶν τοιούτων περι-

πετειών, πότερα γρη τοῖς πάσγουσιν ἐπιτιμᾶν ἢ συνννώμην έγειν, καθόλου μέν οὐκ ἀσφαλές ἀποφήνασθαι διὰ τὸ καὶ πλείους τὰ κατὰ λόγον πάντα πράξαντας, διως ύποχειρίους γεγονέναι τοῖς έτοίμως τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια παραβαίνουσιν: 5 2 οὐ μὴν οὐδ' αὐτόθεν ἀποστατέον τῆς ἀποφάσεως άρνῶς, άλλὰ βλέποντα πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὰς περιστάσεις οίς μεν έπιτιμητέον των ήγεμόνων, οίς δε συγγνώμην δοτέον. ἔσται δε τὸ λεγόμενον δήλον 3 έκ τούτων, 'Αργίδαμος δ των Λακεδαιμονίων βασι- 10 λεύς ύπιδόμενος την Κλεομένους φιλαρχίαν έφυγεν έκ της Σπάρτης, μετ' οὐ πολύ δὲ πάλιν πεισθείς 4 ένεγείρισεν αύτον τῶ προειρημένω, τοιγαροῦν ἄμα 567. τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ βίου στερηθείς οὐδ' ἀπολογίαν 620.5 αύτῷ κατέλιπε πρὸς τοὺς ἐπιγινομένους· τῆς γὰο 15 ύποθέσεως της αὐτης μενούσης, της δε Κλεομένους φιλαρχίας καὶ δυναστείας έπηυξημένης, δ τούτοις έγχειρίσας αύτὸν ούς φυγών πρότερον έτυχε παραδόξως της σωτηρίας, πως ούκ εὐλόγως έμελλε τοῖς 6 προειρημένοις έγκυρήσειν; καὶ μὴν Πελοπίδας δ 20 Θηβαῖος, είδὼς τὴν 'Αλεξάνδοου τοῦ τυράννου παρανομίαν καὶ σαφῶς γινώσκων ὅτι πᾶς τύραννος πολεμιωτάτους αύτῷ νομίζει τοὺς τῆς ἐλευθερίας προεστώτας, αὐτὸς οὐ μόνον τῆς Θηβαίων άλλὰ καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων δημομρατίας ἔπειθεν Ἐπαμινών- 25 7 δαν προεστάναι, καὶ παρών είς Θετταλίαν πολέμιος έπλ ματαλύσει τῆς 'Αλεξάνδρου μοναρχίας πρεσβεύειν 8 πρός τοῦτον ὑπέμεινε δεύτερον. τοιγαροῦν γενόμενος ύποχείοιος τοῖς έχθοοῖς ἔβλαψε μὲν Θηβαίους μεγάλα, κατέλυσε δε την αύτω προγεγενημένην δόξαν, 30 9 είκη και ακρίτως πιστεύσας οίς ηκιστ' έχρην. παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ Γυάιος δ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἔπαθε κατὰ τὸν Σικελικὸν πόλεμον, ἀλόγως αὐτὸν ἐγχειρίσας τοῖς πολεμίοις ὁμοίως δὲκαὶ πλείους ἕτεροι.

Διὸ καὶ τοῖς μὲν ἀσκέπτως έαυτοὺς ἐγγειρίζουσι 36 (2) 5 τοις υπεναντίοις έπιτιμητέον, τοις δε την ένδεγομένην πρόνοιαν ποιουμένοις ούκ έγκλητέον τὸ μὲν 2 γάο μηδενί πιστεύειν είς τέλος ἄπρακτον, τὸ δὲ λαβόντα τὰς ἐνδεγομένας πίστεις πράττειν τὸ κατὰ λόγον ανεπιτίμητον. είσι δ' ενδεχόμεναι πίστεις 3 10 δοκοι, τέκνα, γυναΐκες, τὸ μέγιστον ὁ προγεγονώς βίος. ή και τὸ διὰ τῶν τοιούτων ἀλογηθηναι και 4 περιπεσείν οὐ τῶν πασγόντων, ἀλλὰ τῶν πραξάντων έστιν έγκλημα. διὸ και μάλιστα μεν τοιαύ- 5 τας ζητείν πίστεις (δεί), δι' ὧν δ πιστευθείς οὐ 15 δυνήσεται την πίστιν άθετεῖν. ἐπεὶ δὲ σπάνιον εύ- 6 οείν έστι τὸ τοιούτο, δεύτερος ὰν είη πλούς τὸ τῶν 621. κατά λόγον φροντίζειν, ἵν' ἄν του καὶ σφαλλώμεθα, της παρά τοῖς έκτὸς συγγνώμης μη διαμαρτάνωμεν. δ και περί πλείους μεν δή γεγένηται των πρότερον 7568. 20 έναργέστατον δ' έσται καὶ τοῖς καιροῖς έγγιστον τοῖς ύπεο ων δ νύν δη λόγος ενέστηκε το κατ' Άχαιον συμβάν, δε οὐδεν τῶν ἐνδεχομένων ποὸς εὐλάβειαν 8 καὶ πρὸς ἀσφάλειαν παραλιπών, ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάντων προνοηθείς, έφ' δσον άνθρωπίνη γνώμη δυνατόν 25 ην, δμως έγένετο τοῖς έχθοοῖς ὑποχείοιος. τό γε μην 9 συμβάν έλεον μεν τῷ παθόντι καὶ συγγνώμην ἀπειογάσατο παρά τοῖς έκτός, διαβολὴν δὲ καὶ μῖσος τοῖς πράξασιν. ["Οτι Τιβέριος — συγγνώμην ἔχειν, μα (376,2) post quae periit folium: exc. Vat. p. 374 M. 30 26, 29 H., περί δὲ τῶν (375, 31) usque ad finem cod. Urb. fol. 101^v (exc. ant. p. 196).]

VI. RES SICILIAE.

37 Έξηριθμήσατο τοὺς δόμους: ἦν γὰρ (scil. ὁ πύρ-601,22 661.6 γος > ἐκ συννόμων λίθων ἀκοδομημένος, ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόνιστον εἶναι τὴν ἀπὸ νῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν. [Suidas v. Συννόμων. v. Liv. XXV, 23, 10.] 5 Mετ $\dot{\alpha}^1$) δ $\dot{\epsilon}^2$) τινας ἡμέρας αὐτομόλου διασαφήσαντος δτι θυσίαν άγουσι πάνδημον οί κατά την πόλιν έφ' ημέρας ήδη τρεῖς 'Αρτέμιδι καὶ τοῖς μέν σιτίοις λιτοῖς γρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δ' οἴνῳ δαψιλεί, πολύν μεν Έπικύδους δεδωκότος πολύν δε 10 662. Συρακοσίων, τότε προςαναλαβών³) ὁ Μάρκος τὸ τεῖχος καθ' δ μέρος ην ταπεινότερον καλ νομίσας είκος είναι τούς άνθρώπους μεθύειν διά την άνεσιν καί την Ενδειαν της ξηράς τροφης επεβάλετο καταπειρά-3 ζειν τῆς ἐλπίδος. ταχὸ δὲ κλιμάκων δυεῖν συντε- 15 θεισών εὐαρμόστων πρός τὸ τεῖχος, έγένετο περί τὰ

¹⁾ Hero de repell. obsid. p. 319 ed. Thevenot hanc habet epitomen: Τὰς γὰφ Συρακούσας μηδέποτε ληφθηναι δυναμένας διὰ τὴν τοῦ Ἀρχιμήδους εὐμήχανον σοφίαν, ἐπιτηρήσαντες οἱ Ῥωμαῖοι καιρόν, ὅτι ἑορτὴν ἡγον οἱ Συρακούσιοι, αὐτομόλου τοῦτο αὐτοῖς διασαφήσαντος ὅτι θυσίαν ἄγουσι πανδημεὶ οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἐφ' ἡμέρας τρεῖς καὶ τοῖς μὲν σιτίοις ὀλίγον χρῶνται διὰ σπάνιν, τῷ δ' οἰνῷ χρῶνται δαψίλεῖ, ταχὸ δὲ καὶ κλιμάκων δύο συντεθεισῶν ἐγένοντο κύριοι τῶν πύργων.

²⁾ Μαθών δ' έξ αὐτομόλου, διασαφήσαντος ὅτι ἑοφτὴν ἄγουσι πάνδημον καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῶ δ' οἴνω δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει Suid. s. v. Λιτοῖς.

³⁾ Ο δὲ Μάριος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα [nonnulla omittuntur] ἐπεβάλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος Suid. s. v. Άνανεωσάμενος et Προσανανεωσάμενος, quo loco Suidae codices praebent ἐπεβάλλετο.

συνεγή της πράξεως και τοις μεν επιτηδείοις πρός τὴν ἀνάβαςιν καὶ τὸν ἐπιφανέςτατον καὶ πρῶτον κίνδυνον ἐκοινολογεῖτο, περὶ τοῦ μέλλοντος μεγάλας έλπίδας αὐτοῖς ἐνδιδούς, τοὺς δὲ τούτοις ὑπουο- 4 5 γήσοντας καὶ προσοίσοντας κλίμακας έξέλεξε διασαφῶν οὐδὲν πλὴν έτοίμους εἶναι πρὸς τὸ παραγγελλόμενον. πειθαργησάντων δε κατά το συνταγθέν λαβών τὸν ἁρμόζοντα καιρὸν νυκτὸς ἤγειρε τοὺς πρώτους. προπέμψας δε τους αμα ταῖς κλίμαξι μετὰ σημαίας 5 10 καὶ γιλιάργου καὶ προσαναμνήσας τῶν ἐσομένων δωοεών τοῖς ἀνδραγαθήσασι, μετὰ δὲ ταῦτα πᾶσαν τὴν δύναμιν έξεγείρας τούς μέν πρώτους έν διαστήματι κατά σημαίαν έξαποστέλλει γενομένων δε τούτων 6 είς γιλίους βραχύ διαλιπών αὐτὸς είπετο μετά τῆς 15 άλλης στρατιᾶς. ἐπεὶ δ' οί φέροντες τὰς κλίμακας 7 έλαθον άσφαλῶς τῷ τείχει προσερείσαντες, έξ αὐτῆς ώρμησαν άπροφασίστως οί πρός την άνάβασιν άποτεταγμένοι. λαθόντων δε και τούτων και στάντων 8 έπὶ τοῦ τείχους βεβαίως, οὐκέτι κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς 20 τάξιν, άλλὰ κατὰ δύναμιν απαντες ἀνέθεον διὰ τῶν **πλιμάπων.** πατὰ μὲν οὖν τὰς ἀρχὰς ἐπιπορευόμενοι 9 την έφοδείαν έρημον εξοισκον οί1) γάρ είς τούς πύργους ήθροισμένοι διὰ τὴν θυσίαν οί μὲν ἀκμὴν έπινον, οί δ' έκοιμώντο πάλαι μεθυσκόμενοι. διό 10 25 καὶ τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς έξῆς ἐπιστάντες ἄφνω καὶ μεθ' ήσυχίας ἔλαθον τοὺς πλείστους αὐτῶν ἀπο-663. μτείναντες. έπειδή δε τοῖς Έξαπύλοις ἤγγιζον κατα- 11

Pergit Hero l. c. his verbis: εἰς γὰρ τοὺς πύργους ἡϑροισμένοι διὰ τὴν ϑυσίαν οἱ μὲν ἀκμὴν ἔπινον, οἱ δ' ἐκοιμῶντο πάλαι μεθυσκόμενοι. διὸ καὶ ἔλαθον αὐτοὺς ἀποκτείναντες.

βαίνοντες, ἐνφαοδομημένην τὴν πρώτην πυλίδα διείλον, δι' ἡς τόν τε ςτρατηγὸν καὶ τὸ λοιπὸν ἐδέξαντο ςτράτευμα. οὕτω δὴ τὰς Cυρακούςας εἶλον 'Ρωμαῖοι. [Cod. Wescheri fol. $100^{\rm r}$ v. $341, 9 \, \rm ss.$]

- 12 Οὐδενὸς ἐπεγνωκότος τῶν πολιτῶν τὸ συμβαῖνον 602,4 διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἄτε μεγάλης οὕσης τῆς πόλεως. 6 [Suidas v. ᾿Απόστασις. v. Liv. XXV, 24, 6.]
- 13 Τοὺς δὲ Ῥωμαίους θαρφεῖν συνέβαινε, πρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς Ἐπιπολὰς τόπου. [Suidas v. Ἐπιπολάς. v. Liv. XXV, 24, 9.]

VII. RES HISPANIAE.

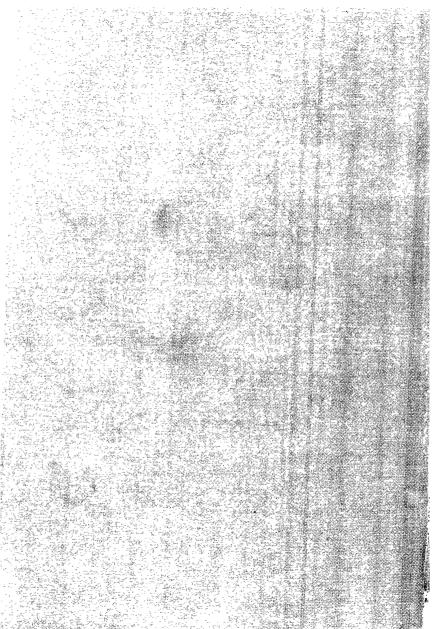
38 Σὺν γὰο τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὅπισθεν προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζούς. οὖ γενομένου συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενέσθαι τὸ πρό- 15 βλημα. [Suidas v. Κανθήλιος. v. Liv. XXV, 36, 7.]

VIII. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

38^b(38) *Αγκαρα, πόλις 'Ιταλίας. τὸ ἐθνικὸν 'Αγκαράτης, 602, 16 663, 18 ώς Πολύβιος ὀγδόη. [Steph. Byz. p. 15, 7 Mein.]

2 (1,1) Αοιπὸν τοῖς ἀδήλοις ἐλπίσι προσανέχων διὰ τὸ 566, 16 619,9 πρόδηλον τῆς τιμωρίας πᾶν ἔκρινεν ὑπομένειν. [Exc. 21 Vat. p. 374 M. 26, 27 H.]

y 1 16

Hosted by Google